

လွန်းထားထား

(မင်းတင်လွန်းထိုက်)

BURMESE
CLASSIC

အမည်

လွန်းထားထား

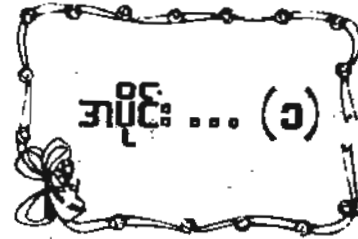
(ဆေးတက္ကသိုလ်)

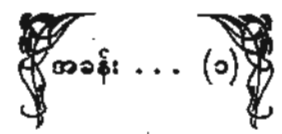

BURMESE
CLASSIC

မိန့်သူ
မောင်ကျော်လှိုင်
စေတနာစာပေ

BURMESE CLASSIC

လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းဆင်းချင်းမှာ မွေ့ရင်တစ်ခုလုံး မှုန်မှိုင်း သွားရသည်။ ဝဲခနဲ ဝေ့တက်လာသော မျက်ရည်ကို အံ့ကြိတ် ကာ ထိန်း၍ တစ်လှမ်းချင်း ဆင်းခဲ့သည်။ ဒက်ဒီက မွေ့ပခုံး တလေးကို ပုတ်ကာ အားပေးပေးမယ့်လို့ မွေ့မှာအားအင်တွေ ပြည့်လာနိုင်ဦးတော့မှာလား ဒက်ဒီရယ်။ ခြေဖျားတွေ အေး စက်လာတာကို ခံစားရတော့ . . .

“ခြေဖျားတွေ အေးနေပြီမဟုတ်လား၊ ပုံစံကသာ ဗရုတ် သုတ်ခ လောင်စိန်ပုံစံနဲ့ စိတ်လှုပ်ရှားရင် ခြေဖျားလက် ဖျား အေးနေတတ်တာ ဘာအကျင့်လဲ”

လက်တွေကို လာဆုပ်နယ်လျက် ပြုံးစပ်စပ်နှင့် လာမေးတတ်သည့် မာတောင့်တောင့်အသံရှင်တစ်ယောက်ကို ဖျတ်ခနဲ သတိရလိုက်မိတာ မွေ့ သိပ်ကို ပျော့ညံ့လွန်းလို့ပါ။ ခေါင်းကို ခါထုတ်ပစ်လိုက်သော်လည်း ရင်ခွင်မှာလားပြုံး ကိန်းအောင်းကပ်ညှပ်နေတဲ့ သည်ပုံရိပ်ကို မွေ့ ဘာညီတစ် ယက် မေ့နိုင်ဦးတော့မှာလား။ မွေ့ကိုက တင်းမာမလိုလိုနှင့်

ပျော့ညံ့ လွန်းတာပါ။ တကယ်ဆို မွေ့ဘဝတစ်ခုလုံး ဖျတ်ဖြုန်း မွေ့ကြေခဲ့ရလေအောင် စာကလေးတစ်စောင်တည်းနှင့် ရက်စက်မှု ပြင်းထန်ထားခဲ့သူကို မွေ့ မေ့ဖို့ကောင်းပြီ။ သိပ်ကိုလည်း နာကြည်းခဲ့ရဲ့သားနှင့် နှစ်နှစ်နီးပါး ကာလတစ်ခုအတွင်းမှာ တစ်ရက်တလေကလေးမှ မေ့မရနိုင်ခဲ့တာဟာ မွေ့ သိပ်ကို ညံ့ဖျင်းလွန်းအားကြီးပါတယ်။

“မာမီ”

ညော်ကြီးတွေနေရာမှာ ရပ်နေသော မာမီကို ပြေးဖက်လိုက်တော့ မာမီက ကြောင်ငေးငေးပုံစံနှင့် မွေ့မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်နေ၏။

“မာမီ . . . မွေ့လေ . . . ဘာကြည့်နေတာလဲ”

“ဒီမျက်နှာကို မာမီ ဘယ်မှတ်မိနိုင်ဦးမှာလဲ မွေ့လေးရယ်”

မာမီက နှုတ်ခမ်းကလေးတွေပြုံးလာကာ မွေ့ကို ပြန်ဖက်လေ၏။ အသံတိုးတိုးကလေးနှင့် ဖြေနေပုံက မာမီ ဘယ်လိုမှ ယုံမှတ်မရနိုင်လောက်အောင် အံ့ဩနေကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်။

“ဓာတ်ပုံတွေ ပို့ထားခဲ့သားနဲ့ . . . မာမီကလည်း”

“ရင်းမှ မရင်းနှီးသေးတာ မွေ့လေးရဲ့ . . . အရမ်းကို တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေတာပေါ့ . . . အရင်က မျက်နှာကလေးနဲ့ တခြားစီဖြစ်သွားတဲ့ဟာ”

“ပိုလှမလာဘူးလား မာမီ”

ရှည်ပြီးသားအရပ်ကို တိုင်းချရင်း မျက်နှာကို လက်မကလေးနှင့်ထောက်ကာ မျက်လုံးကလေးပြူးပြပြီး မေး

လိုက်တော့ ဒက်ဒီက ချစ်စနိုးကြည့်ရင်း ရယ်၏။ မာမီကပါ ရယ်မောလိုက်ရင်း . . .

“အင်း . . . အရင်ကထက် အရမ်းပိုလှလာတာပေါ့ . . . ကြွေရုပ်ကလေးနဲ့ တူလာတယ်၊ ဒါပေမယ့် မျက်လုံးကလေးတွေ ပြောင်းမသွားဘူးလေ၊ သမီးရဲ့ မျက်လုံး ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်ကလေးတွေ မာမီ အရမ်းဂုဏ်ယူခဲ့ရတာကလေး ကျန်ခဲ့လို့ တော်သေးတယ်”

မွေ့ မာမီကို ဘာမှမပြောတော့ဘဲ မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းကြီးတွေနှင့် ကြောင်ကြောင်ငေးစိုက်ကြည့်နေကြတဲ့ အစ်ကိုသုံးယောက်ဘက်ကို ဆတ်ခနဲ လှည့်ပစ်လိုက်၏။

“ဟေ့ . . . ရှား . . .”

လက်ဝါးနှစ်ဖက် ဖြန်းခနဲရိုက်ကာ မျက်လုံးပြူး၍ လှမ်းအော်လိုက်တော့ သုံးယောက်စလုံး တုန်ခနဲ ဖြစ်သွားကြလေသည်။

“ဘာကြည့်နေတာတုန်း”

“အရင်ကနဲ့ လုံးဝကို မတူတော့ဘူးကွနော် . . . မွေ့လေးဆိုတာကို မျက်လုံးတွေကိုပဲ မှတ်မိနိုင်မှ မှတ်မိတော့မှာ . . . မျက်နှာက လုံးဝပြောင်းလဲသွားတယ်၊ တကယ့် နောက်တစ်ကောင် သူစိမ်းသက်သက်ပဲ”

ကိုကြီးစကားကြောင့် မွေ့ မျက်နှာကလေးကို ရှုံ့မဲ့ပစ်လိုက်ကာ . . .

“အောင်မယ် . . . မွေ့က သူစိမ်းဖြစ်ရဦးမှာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး . . . ငါ အရမ်းအံ့ဩနေလို့”

“လာပြန်ပြီတစ်ယောက် . . . ဓာတ်ပုံပေးခဲ့တယ်”

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်လား”

“ဇာတ်ပုံလာတုန်းကတော့ သေသေချာချာကို စိတ်ဝင် တစား မှတ်ထားခဲ့တာပဲဟ . . . ဒါပေမယ့် မွေ့လို့ မှတ်ကိုမှတ်မထားမိဘူး . . . တခြား ကောင်မလေး တစ်ယောက်လို့ပဲ မြင်နေမိတာ . . . ယုံတောင် မယုံနိုင် ခဲ့ဘူးဟ”

“သေပါတော့ဟာ . . . မွေ့ပါကွာ . . . မယုံချင်တော့ ဘူးလား . . . မွေ့ လာလိမ်နေတာလည်း မဟုတ် ဘူး. . . ဒက်ဒီကြီးနဲ့ လက်တွဲပြီး လာတာကွ”

မွေ့ပုံစံဟန်ကို ကြည့်ကာ ဒက်ဒီတို့ရော အစ်ကို သုံးယောက်ပါ ဝိုင်းရယ်ကြတော့၏။

“နင့် ဒီမျက်နှာကို ရင်းနှီးလာအောင် ကြိုးစားရဦးမယ် ဟာ”

ကိုယ့်ကို မျက်စောင်းထိုးပစ်ဆဲ . . .

“နင် ဖိဘီကိတ်စ် မဟုတ်တော့ဘူးဟ”

ကိုလေးက စပ်ဖြဖြဝင်ပြောတော့ မွေ့ မျက်လုံး ကို ပြူးလိုက်ရင်း . . .

“ဒါဆို ဘာလဲ”

“ဘာမှကို မဟုတ်တော့တာ”

ကိုလေးကျောကုန်းကို ဒုန်းခနဲထုချကာ တစ်စုံ တစ်ခုကို နှမြောတသသ နာကျင် ရယ်မောနေလိုက်မိလေ သည်။ ဒက်ဒီက ပစ္စည်းတွေရွေးဖို့သွားဆဲ အစ်ကိုသုံးယောက် က ဟိုတစ်ခွန်း သည်တစ်ခွန်း ဝိုင်းမေးနေကြတာကို ဖြေကြား ရင်း မွေ့ မျတ်ရည်ဝဲလာရပြန်သည်။ မွေ့ သိပ်ကြောက်စရာ

ကောင်းခဲ့တဲ့ အဖြစ်ဆိုးကြီးတစ်ခုကို အသက်ပျောက်မတတ် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာ။ အသက် ပြန်ပါလာတာ သိပ်ကို ကံကောင်း လွန်းလို့။ ဒါတွေကို သူ့သိနိုင်မှာလား။ သူ အနိုင်ရခဲ့တယ်ဆိုပြီး ဝမ်းသာနေဦးမှာလား။ မွေ့ မင်းကို ဘာကြောင့်များ မေ့လို့မရ နိုင်တာလဲ တွစ်ရယ်။

အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း ကိုယ့်အခန်းထဲ အမြန် ပြေးဝင်ကာ အခန်းထဲမှ ကနုတ်ပန်းကွပ် ဘဲဥပုံမှန်ဝိုင်းကြီးမှာ ကိုယ့်ရုပ်ပုံကို ကြာမြင့်စွာ စိုက်ကြည့်နေမိရင်း ကိုယ် ကိုယ်တိုင်လည်း လိပ်ပြာလွင့်မတတ် အံ့ဩခဲ့ရတာ။ အဖြစ်အပျက်ကို တော်တော်နှင့် လက်ခံယုံကြည်လို့ မရနိုင်ခဲ့တာ။ မွေ့နေရာမှာ တခြား သာမန်လူတစ်ယောက်ဆို စိတ်ဓာတ် ချောက်ချားရမှုနှင့် စိတ္တဇဆေးရုံ ရောက်လောက်ပြီ။ မွေ့ သိပ်ကို တင်းမာပြင်းထန်ခဲ့တာပဲ။ သိပ်ကို ခံနိုင်ရည်စွမ်းအား မြင့်မားခဲ့တာပဲ။ စိတ်ဓာတ် မာကျောခဲ့တာပဲ။ သည်လိုအခြေအနေ စွမ်းရည်မျိုးနှင့်တောင် သူ့ကိုကျတော့ မွေ့ဘာလို့ မမာကျောနိုင်ခဲ့ရတာလဲ။ သူ့ကို သိပ်လည်းနာကြည်းနေမိကာ သူ့အကြောင်းကို ထပ်မတွေးချင်တော့လောက်အောင် ခံစားချက် ပြင်းထန်ခဲ့ရပါလျက် သူ့ကို ဘာလို့ ယခုထက်ထိ မေ့မရနိုင်ခဲ့တာလဲ။ သိပ်မုန်းသင့် . . . သိပ်နာကြည်းသင့်သူကို မုန်းလည်းမုန်းနိုင်၊ နာလည်း နာကြည်းနိုင်ခဲ့ပါလျက် လုံးဝ မေ့ဖျောက်မရနိုင်ခဲ့တာဟာ သိပ်လည်း ချစ်နေဆဲမို့ပေါ့ တွမ်။

မင်း မွေ့ကို အနိုင်ယူခဲ့ပေမယ့် မွေ့ကတော့

နှိုးပြီးရင်း ရှုံးရင်းပါပဲ။ မင်းနဲ့ ပတ်သက်လာရင် မွေ့ကျဆုံးမြဲ ဘာဆုံးလျက် ဖြစ်နေဆဲပါပဲ တွမ်။ ဒါကို မင်းသိရင် မင်း ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်မလဲ။ မင်းလည်း မွေ့လိုပဲ မာကျောကျော မာနကြီးကြီး အစားထဲကမို့လို့ မင်းလုပ်ပြီးသား လုပ်ရပ်ကို နောင်တရ ချင်မှလည်း ရတော့မှာပေါ့။ မင်းကြောင့် ဘဝပျက်ခဲ့ရတဲ့ မွေ့ ကျဆုံးရတာအတွက် မင်း ဂုဏ်ယူချင်လည်း ယူနေမှာပေါ့။ မင်းဟာ ကြပ်ဆတ်ဆတ် မာကျောကျောနဲ့ အသည်းမာခဲ့တာပဲ။ မွေ့ သိပ်ကိုဆုံးဖြတ်ချက် ခက်ခဲအောင် မင်း နေနိုင်ခဲ့တာပဲလေ။ သိပ်ကို သိနားလည်ရခက်ခဲအောင် မင်း ထောင်လွှားခဲ့လိုက် . . . နူးညံ့ခဲ့လိုက်နဲ့ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် မင်း တတ်နိုင်ခဲ့တာပဲ။ မွေ့ကသာ မင်းကို ချစ်လွန်းခဲ့လို့ မင်း စလုပ်ကိုင်ခဲ့သမျှကို အလျှော့ပေးခဲ့သူပါ။

မွေ့ သိပ်ကို မာနကြီး မြင့်မားခဲ့ပေမယ့် မင်းနဲ့ ကျတော့ မွေ့ သိပ်ကို ပျော့ပျောင်းနူးညံ့ခဲ့တာ မင်း သိမှာပါ။ မင်း ရုတ်တရက်ကြီး ပြောင်းလဲနူးညံ့ခဲ့တာကိုလည်း မွေ့စိတ်နဲ့ နှိုင်းပြီး ယုံကြည်ခဲ့မိတာပါ။ မွေ့ မင်းကို သိပ်ချစ်ခဲ့သလို မင်းလည်း မွေ့ကို သိပ်ချစ်လာတာပဲလို့ မွေ့ယုံထားခဲ့တာလေ။ ယုံခဲ့အောင်လည်း မင်း ကျွမ်းကျင်တတ်နိုင်ခဲ့တာကို တွမ်ရယ်။

အလျင် မျက်နှာကလေးတစ်ခုကို အရမ်းကို တမ်းတလွမ်းမောခဲ့မိတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲသည် အလျင်မျက်နှာဘဝတစ်ခုမှာ မင်းနဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာမို့ အဲသည် မျက်နှာကို လည်း ပြန်မတမ်းတချင်တော့ဘူး။ အဲသည် မျက်နှာကြောင့် မင်း ချစ်ပြီနဲ့ပြီး ရက်စက်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။

“ဖီဘီကီတစ်နဲ့ အရမ်းတူလို့ ချစ်တာ”

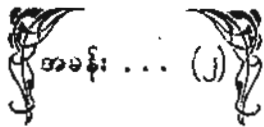
လို့ နောက်သလို အတည်လို့ ပြောခဲ့တာမို့ မွေ့ ဖီဘီကီတစ်နဲ့ မတူချင်တော့လောက်အောင် ဒေါသထွက်ဆွေဆွေခုန်ခဲ့ရတာကို မင်း လက်ညှိုးထိုးပြီး ဟားခဲ့တာကို မွေ့ မနာကျင်ခဲ့ပါဘူး။ ဗရတ်ကျ လှောင်ပြောင်ခဲ့တဲ့ မွေ့ဟာ ကိုယ့်ကို ပြန်ဗရတ်လာကျ . . . လာလှောင်ပြောင် သိပ်ကိုမခံချင် ဒေါသထွက်တတ်ခဲ့ပေမယ့် မင်းနဲ့ကျတော့ မွေ့ သိပ်ပြီး ခံနိုင်ရည်မွေးခဲ့တာပါ။ ဘာလို့ဆို မင်းကို သိပ်ချစ်လို့ပေါ့ တွမ်ရယ်။

အခု မျက်နှာအသစ်ဘဝမှာ မင်း . . . မင်းကို တမ်းတဆဲပဲ တွမ်။ အမှတ်အသားထားတတ်တဲ့ သည်းခြေဆိုတာ မင်းအပေါ်ထားကိုထားသင့်ရမှာ။ အလျင်မျက်နှာက

အသစ်နဲ့ မွေ့ လူတစ်ယောက်ကို အရမ်းလည်း အမြင်ကတ်ခဲ့တာပဲ . . . ပြိုင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးတယ် . . . ဘုဘောက်ကျရန်လိုချင်တယ် . . . ဒါပေမယ့် အရမ်းလည်း ချစ်ခဲ့ဖူးသလို အရမ်းလည်းနာကျင်သွားခဲ့ဖူးတာပဲ။ အခု မျက်နှာအသစ်ဘဝမှာရောသူ့ကို ဆက်လက်ချစ်မက်ဆဲ . . . နာကျင်ဆဲပါပဲလေ။ မွေ့ဘဝကြီး တစ်ခုလုံး ထိတ်လန့်ချောက်ချားဖွယ် အိပ်မက်ဆိုးကြီးတစ်ခုလို့ သွေးပျက်မတတ် ကြုံတွေ့ တုန်လှုပ်ခဲ့ရတာ . . . နာကျင်ပြင်းပြခဲ့ရတာ အားလုံး သူ့ကြောင့်ပါ။

ဘာတွေပဲ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ မွေ့မျက်နှာတွေ ဘယ်လိုပဲ ပြောင်းလဲပြောင်းလဲ မွေ့ရင်ထဲက မပြောင်းမလဲတည်ရှိနေတဲ့ တစ်ခုတည်းသော နှလုံးသားက သူ့ကိုပဲ ဆက်လက်ချစ်မြဲ နာကျင်မြဲ ဖြစ်နေဦးတော့မှာပါပဲ။ အရမ်းလည်းပဲ မေ့ပစ်ချင်ခဲ့ပါတယ်။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ရတာတွေ အားလုံးကို ခေ့ပျောက်ပစ်ချင်လှပါတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ အတိတ်တွေကို စွန့်လွှတ်ပြီး မျက်နှာအသစ်ဘဝမှာ ဘဝအသစ်ကို ဖန်တီးပြီး အသစ်စက်စက်နှလုံးသားနဲ့ လှုပ်ရှားချင်တော့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့်လည်း မေ့မှမရနိုင်ခဲ့တာ။ အတိတ်ဆိုတာ ဆက်လက်ရှင်သန် ခြောက်လန့်နေဦးတော့မှာပါ။

“ဒါကြီးလား သိမ်မွေ့ . . . ထပ် . . . နာမည် မလိုက်ဖက်လိုက်တာ . . . ဟေ့ကောင်တွေ ဆင်း . . . လုံးဝ မလှဘူးနော်”

အနောက်ကနေ ကျော်တက်လာပြီး အရှေ့ရောက်မှ ပြန်လှည့်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သော အသံကြောင့် မွေ့ အချဉ်ထုပ်စားနေဆဲ တန်းလန်းကြီးမှ ဆွေ့ဆွေ့ခွန်သွားရ၏။ မွေ့တို့အရှေ့မှာ ကောင်လေးသုံးယောက်။ တစ်ယောက်ပခုံးဘစ်ယောက်ဖက်ကာ ပုံစံတွေက အသာလွတ် လာရန် တာ ထင်ရှားနေသော ရုပ်ရည်တွေနှင့်။ မွေ့ပဲ . . . ကိုယ်သာ သူများကို ဗရုတ်ကျ လှောင်ပြောင်ကာ လှောင်စိမ့်လုပ်ခဲ့တာ။ မွေ့ကို လာလှောင်လိုက်တော့ လုံးဝရန်သွပ်စားလက်စ အချဉ်ထုပ်ထဲမှာ မရန်းပြားနီနီရွဲရွဲတွေကို ဆွဲထုတ်ကာ အလယ်မှ အရပ်လည်းအရှည်ဆုံး . . . အသားလည်း အဖြူဆုံး . . . မျက်နှာလည်း အတည်ဆုံးနှင့် ပုဆိုးလည်း အတိုဆုံး ဖြစ်နေသော ကောင်လေးရဲ့ ခြေသလုံးဆီ ခပ်ပြင်ပြင်း ပိတ်ပေါက်ပစ်လိုက်၏။ ခြေသလုံးဖြူဖြူမှာ မရန်းပြားနီနီဖတ်ကြီးက ဖတ်ခနဲ သွားကပ်ကာ ရယ်စရာ ဖြစ်သွား

ဆာ့သည်။

မွေ့ တဟက်ဟက်ရယ်ပစ်လိုက်တော့ ဇွန်နဲ့ အိကပါ တဟီးဟီး ရယ်လေတော့၏။ အလယ်က ကောင်လေးမျက်နှာရဲနီသွားကာ မွေ့နှင့်ချာခနဲ မျက်နှာချင်းဆိုင် လိုက်ပြီး . . .

“ပြန်သုတ်ပေး . . . ဘာလာရင့်တာလဲ”

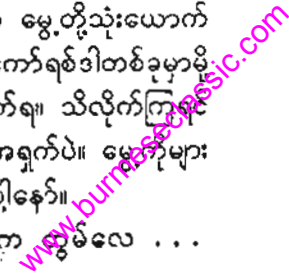
“မွေ့ကို ဘယ်သူက လာစရင့်တာလဲ . . . ဒီမှာ မှတ်ထား . . . ဆင်းသိမ်မွေ့တို့က ဘယ်တော့မှ နာမည်အတိုင်း သိမ်မွေ့မပြတတ်ဘူး . . . ခပ်ရင့်ရင့်ပဲ”

“အေး . . . အဲဒီ မသိမ်မွေ့မှုတွေကြောင့် မင်း တစ်နေ့ ကောင်းကောင်းကြီး ခံရဦးမယ်ဆိုတာ မြမြမှတ်ထား”

“သွားပြော . . . နွားတင်းကုပ်မှာ သွားပြော”

သူဘေးက နှစ်ကောင်က သူ့ကို အတင်းဆွဲနေတာမို့ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားလေသည်။ မျက်နှာတည်တည်နှင့် တကယ် လုပ်ရဲပုံ ပေါက်နေသော်လည်း မွေ့တို့က မဖြူ။ ခပ်တင်းတင်း ခပ်ထေ့ထေ့ ပြန်ကြည့်နေပေးလိုက်တော့ အရမ်း ခံပြင်းနေပုံရတာ။ ခြေထောက်မှာ အဖတ်လိုက်ကြီး တပ်နေသော အနီဖတ်ကြီးကိုကြည့်ကာ မွေ့တို့သုံးယောက် တျီတ်ရယ်ကြ၏။ နေရာက လူရှင်းတဲ့ ကော်ရစ်ဒါတစ်ခုမှာမို့ မွေ့တို့ဖြစ်ခဲ့ကြတာ ဘယ်သူမှ မသိလိုက်ရ။ သိလိုက်ကြရင်တော့ အဲသည် ကောင်ကလေး မဟာအရှက်ပဲ။ မွေ့တို့များလာပြီး ရန်စလို့ကတော့ သိပ်များမှာပေါ့နော်။

“ဟဲ့ . . . အဲဒါ ဖစ်ဆစ်(စ်)က တွစ်လေ . . .

တွမ်ခရစ်"

နအိက အလန်တကြားပုံစံနှင့်ပြောတော့ မွေ့က မျက်စောင်၊ ထိုးပစ်ရင်း . . .

"သိသားပဲ . . . ဘာလုပ်ရမှာလဲ . . . သူက စပြီး ရန်တော့ . . . ငါက တွမ်ခရစ်ဆိုတာနဲ့ ငြိမ်ခံနေရ တော့မှာလား"

"နင်ပဲ ချစ်သူရွေးရင် တွမ်ခရစ်ကို ရွေးကြိုက်မယ်ဆို ဒီမလောက် မာနကြီးတဲ့ တွမ်ခရစ်ကို တည့်အောင် ပေါင်းလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး"

"တော်ပြီ . . . ဒါကြီးကို မရွေးတော့ဘူး . . . မှန်ကုန် ကြီး"

"မွေ့ . . . မွေ့ . . . နင်တို့နှစ်ယောက်ဇာတ်လမ်း တော့ ဒါနဲ့တင် ဆုံးဦးမှာမဟုတ်ဘူး . . . နင် တောင့် ထားဖို့ပဲ လိုတယ်၊ တွမ်ခရစ်နဲ့ ဖိဘီကိတ်စ်နော်"

မွေ့က ပခုံးကိုတွန့်ရင်း ရှဲ့မဲ့ပစ်လိုက်၏။တိုက် တိုက်ဆိုင်ဆိုင် -လာတွေ့နေရတာကို မွေ့လည်း အံ့ဩပါရဲ့။ မွေ့ကို သိသူအများစုက ဖိဘီဟု ချစ်စနိုးခေါ်ကြရအောင် မွေ့ ပုံစံလေးက ဖိဘီကိတ်စ်ပုံစံလေး။

မွေ့ ဆံပင်တွေသည် အနောက်ဆံပင်က ကျော လယ်အထိ နက်နက်ဖြောင့်ဖြောင့် စင်းနေကာ ဘေးဆံပင်က ပခုံးမထိတထိ ဖောင်းဖောင်းကလေးတွေ . . . ရှေ့ဆံပင်က နဖူးပေါ်မှာ အစဉ်အမြဲ အစင်းလိုက် ဝဲဖွာကျနေလျက် ဖိဘီကိတ်စ်ဆံပင်ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေရသည့်ကြားထဲ မျက်နှာကျပုံစံ ဖိဘီကိတ်စ်လို သွယ်သွယ်ပြည့်ပြည့်ကလေးနှင့် အထူးခြားဆုံး

က မျက်ဆန်ညှိနက်နက်နှင့် မျက်သားပြာလဲ့လဲ့ရှိသော မျက် လုံးဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်တွေပါပဲ၊ မျက်လုံးကတင် ဖိဘီကိတ်စ်နှင့် အပြည့်အဝ သွားတူနေတာမို့လို့ မြင်တဲ့သူတိုင်းက ဖိဘီကိတ်စ် ဟု မှတ်ယူသွားတတ်ကြစမြဲ။ ရယ်လိုက်တဲ့အခါ နှုတ်ခမ်း ထောင်စွန်းမှ ကွေးကျပ်အရာလေးက ဖိဘီကိတ်စ်နှင့် ပိုမိုတူရ လေသည်။

မွေ့က ဖိဘီကိတ်စ်နှင့် တမင်တူအောင် ဟုယူ ထားရပေမယ့် တွမ်ဆိုတဲ့ သူကတော့ ဘယ်လိုနေနေ တွမ်ခရစ် နှင့် ဆင်တူလှလေသည်။ သူ အရမ်းနာမည်ကြီးနေသဖြင့် မွေ့ တို့က တမင် အမြင်ကတ်ကာ သွားမကြည့်ခဲ့တာမို့ သူ့ကို ခန့် တမ့် စတွေ့တာ ပထမဆုံးပါပဲ။

မာနသိပ်ကြီးသည်ဟု သတင်းကြီးနေခဲ့သော လူငယ်ကလေးသည် မွေ့ကို တော့တော့ဆိုင် ရန်လာစလျက် မာ ပြခဲ့ခြင်းသည် မွေ့အတွက် နားမလည်ချင်စရာ မခံချင် စရာ ကောင်းလှလေသည်။

“ဓမ္မ . . . အဲဒါဟဲ့ . . . ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားဘူးဆိုတဲ့ ဘိုးတော်လေ . . . ကျော်စိုးမိုး တဲ့”

ရွှေစကားကြောင့် ထိုင်ခုံရှည်မှာ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ကာ စာဖတ်နေသူကို ဓမ္မ သေသေချာချာစိုက်ကြည့်လိုက်၏။ အသားကတော့ ညိုကာ လတ်ဆတ်ချောမောသော လူချောတစ်ယောက်ပါပဲ။ စာဖတ်နေပုံက တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ သူတစ်ယောက်ပဲရှိနေပုံပဲ။ ဓမ္မ မျက်နှာကို မှဲပစ်လိုက်တော့ ရွှေတို့က ပြုံးစိစိဖြစ်သွားရပြီး . . .

“ပညာပေးရအောင် . . . ခစ်ခစ် . . .”

ဓမ္မ ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲညိတ်ကာ လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသော စာအုပ်နှစ်အုပ်ကို သူ့ဆီကို လွှင့်ပစ်လိုက်ရင်း မတော်တဆပကျသွားသလိုပုံစံနှင့် မျက်လုံးဝိုင်းကာသူ့ဆီကြည့်နေလိုက်၏။ သူကလည်း တအံ့တဩနှင့် ပြန်ကြည့်နေစဉ် ဓမ္မ ခပ်တည်တည်နှင့် . . .

“တို့လက်ထဲက ကျသွားတာ . . . ကောက်ပေးလေ။

ဘာလုပ်နေတာလဲ . . .”

ဓမ္မ စကားကြောင့် သူ မျက်ခုံးပင့်သွားရင်း ခဏတွေဝေသွားသည်။ နောက်မှ ဓမ္မ ကိုကြည့်လျက်ပုံစံနှင့်ပဲ စာအုပ်ကို ကောက်ကိုင်ပေးကာ ဓမ္မ ဆီ လှမ်းပေး၏။ ရွှေတို့ဆီမှ ရယ်သံတွေ ထွက်လာဆဲ . . .

“ဟိတ်ကောင်စိုးမိုး . . . ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

ရယ်တရက် ပေါ်လာသောအသံကို ဓမ္မ ခါးသီးသွားရစဉ် . . .

“ဘာလို့ကောက်ပေးရတာလဲ စိုးမိုး . . . သူ တမင်ပစ်ချလိုက်တာ . . . မင်းညံ့ချက်ပဲ”

“ရှင်နဲ့ ဘာဆိုလဲ”

သူက ဘာမှ ဂရုမစိုက် ခွန်းတုံ့မပြန်ဘဲ စိုးမိုးလက်ထဲကနေ ဓမ္မ လှမ်းမယူရသေးသော စာအုပ်တွေကို ဆတ်ခနဲ လှမ်းယူကာ ခုနုနေရာဆီ ပြန်ပစ်ချလိုက်လေသည်။

“ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဒီလောက် မစော်ကားနဲ့လို့ သတိပေးလိုက်မယ် ဟုတ်လား . . . ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မာနဟာ မင်းလို မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ မာနလောက်ကို အေးအေးဆေးဆေးမင်းဖိနှင်းသွားနိုင်တယ်ဆိုတာ မှတ်ထား . . . လာ . . . စိုးမိုး”

စိုးမိုးပခုံးကိုဖက်ကာ ကျောခိုင်းထွက်ခွာသွားသော ဘူနောက်ကို စိုက်ကြည့်နေမိရင်း ဓမ္မ ရင်က ဆတ်ဆတ်ခါနာလာတော့သည်။ နှလုံးသားမှ ပြင်းပြင်းခါမှုကြောင့် ဓမ္မ နှုတ်ခမ်းစွန်းကလေးနှစ်ဖက်က စေ့မရအောင် တုန်ခတ်လာရသည်။

ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်မချေပလိုက်ရဘဲအနိုင်ယူ သွားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မွေ့ရာဝင်မှာ တစ်ခါမှ မကြုံဆုံခဲ့ဖူးပါ။ သူဟာ ပျော်ရွှင်လှပနေတဲ့ မွေ့ကမ္ဘာတ လေးထဲ ဘာကြောင့် တမင်ထိုးဖောက် ဝင်ရောက်လာခဲ့ တာလဲ။

ဆင်းသိမ်မွေ့ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဟာ ဖအေနဲ့အစ်ကိုတွေကလွဲပြီး ဘယ်ယောက်ျားသားကိုမှ အထင်တကြီး အလေးအနက်မရှိခဲ့ဖူးတာ။ ယောက်ျားတွေကို လှောင်ပြောင်ရယ်မော ကစားစရာလောက်သာ သဘောထား ခဲ့သူပါ။ အထူးသဖြင့် မွေ့ကို လာရောက်ပတ်သက်သူ ယောက်ျားလေးတိုင်းကို ပမာမခန့် အထင်သေးစွာ သရော် ရှုတ်ချခဲ့ပြီးသား။

လောကမှာ ကိုယ်နဲ့တန်တဲ့ ယောက်ျား မမွေ့ လောက်သေးဘူးဆိုတဲ့ မြင့်မားစိတ်နဲ့ မာနထားခဲ့ဖူးတာ။

အဲသည်တစ်ယောက်က ဘာကြောင့်များ မွေ့ကို ရန်လို အထင်သေးပုံနှင့် လာရောက်ပတ်သက်နေပါလိမ့်။ မွေ့ ဆီ တိုးဝင်လာသော သူပုံစံက ဘယ်သူနှင့်မှမတူစွာ မွေ့ကို ခံပြင်းနာကျင်စေတာ။

“အဲဒီ တွမ်ဆိုတဲ့တစ်ကောင်ကို ငါ လုံးဝမကျေနပ်ဘူး သိလား... ပတ်သက်စရာ မရှိဘဲနဲ့”

“သူ တမင် လိုက်ရန်စနေတယ်ဆိုတာ သေချာနေပြီ နော် ... ဘာသဘောလဲ”

ဖွန်က နားမလည်နိုင်စွာဆိုရင်း တွမ်နှင့် မပြေ လည်ရခြင်းကို စိတ်မကောင်းပုံ တမင်လုပ်ပြနေလေသည်။

သာဝစဉ် ဗရုတ်ကျ ရယ်မောနေတတ်သော အဖွဲ့ကလေး အတွင်းမှာ သောကဆိုသောအရာက ဘယ်တော့မှ ကြာကြာ မနေတတ်သော ထုံးစံအတိုင်း ခဏအကြာမှာ အဲသည်ကိစ္စကို ရယ်မောပစ်လိုက်ခြင်းနှင့် အဆုံးသတ်ပစ်လိုက်ကြလေသည်။

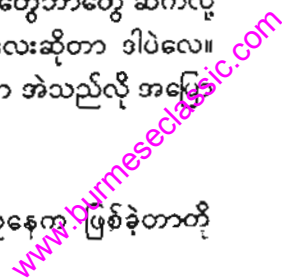
သို့သော် မွေ့ရင်ထဲက အလွယ်တကူအဆုံးသတ် မသွားခဲ့သော နာကျင်ခံစားမှုကို ဘယ်သူမှ မရိပ်မိနိုင်ခဲ့ပေ။

အလျင်က မွေ့က ဖိဘီနှင့်တူသဖြင့် 'ငါ ချစ်သူ ရှာရင် တွမ်ခရစ်ကို ရအောင် ရှာမယ်' ဟု အပျော်သဘော ရယ်မော ဆိုခဲ့ဖူးသည်။ R.C (2) ရောက်လာတော့ တကယ့်ကို အံ့ဩစရာ ကောင်းလှစွာ တွမ်ခရစ်နှင့် တူတဲ့သူ ရှိနေသည်ဆို တာကို ကြားတော့ တိတ်တဆိတ်တောင် ရင်ခုန်ပျော်ရွှင်ခဲ့သေး သည်။ သို့သော် မာနသိပ်ကြီးသည်ဆိုတဲ့သဘင်းကြောင့် မွေ့ လည်း မာနချင်းယှဉ်ကာ သွားတောင်မကြည့်ခဲ့ဖူးပါ။ အခု တော့ မထင်မှတ်ဘဲ သူက စတင်လာရောက် ပတ်သက်ရန် လိုနေခြင်းကို မွေ့ လိုက်မမိနိုင်တော့ပေ။

“ဟ . . . ဘာလုပ်နေကြတာလဲ”
 ကိုကြီးတို့တစ်တွေ ချွေးသံရွဲရွဲတွေမို့ မွေ့
 အံ့ဩသွားရရင်း မေးလိုက်တော့ ကိုကြီးက ဂျူဒိုကစားသလို
 ဟန်ရေးပြရင်း . . .
 “ကိုကြီးတို့ ဒီနေ့ သင်တန်းသွားတက်ထားကြတာဟ”
 “တတ်ပြီးလား”
 “တစ်ရက်တည်းနဲ့ ဘယ်တတ်ဦးမှာလဲ . . . ဘာလို့လဲ”
 “တတ်သွားရင် ကိုကြီးတို့ သုံးကောင်ကို မွေ့ လူမိုက်ငှား
 မလို့ကွ၊ ကျောင်းမှာ တစ်ကောင်ကို အမြင်ကတ်လို့
 ဖြိုခွင်းမလို့”
 မွေ့ စကားကြောင့် ကိုကြီးတို့ဝိုင်းရယ်ကြ
 ရင်း . . .
 “နင် အမြင်မကတ်တဲ့သူဆိုတာ လောကမှာ ရှိသေးလို့
 လား . . . နင် အမြင်ကတ်သမျှ လိုက်ဖြိုပေးနေရ
 မယ်ဆိုရင်တော့ သွားပြီ”
 ကိုငယ်စကားကြောင့် ချွေ့ ရယ်မိသွားရ၏။

ဆုတ်လည်း ဟုတ်တာပဲ။ မွေ့ ဘဝမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ အမြင်
 ကြည်လင်ခဲ့ဖူးတာ မရှိ။ အမြဲတမ်း ယောက်ျားလေးတိုင်းကို
 အမြင်ကတ်ကာ ကြည့်မရ ဖြစ်နေခဲ့တာမို့ သူတို့ကိုဆို လှောင်
 ဝေဖို့ . . . ဟားပစ်ဖို့ . . . ဗရုတ်ကျပစ်ဖို့ပဲ မွေ့က သတ်မှတ်
 ထားတာ။ သည်အထဲမှာမှ မွေ့ကို စတင် လာရန်စနေခဲ့သော
 သူ့ကို မွေ့ သိပ်ကိုအမြင်ကတ်သွားခဲ့ရတာ။ စိတ်က အခုထက်
 ထိ တိုနေရကာ အခန်းထဲဝင် ရေမိုးချိုးအဝတ်လဲကာ
 ထမင်းစားဖို့ ပြန်ထွက်အလာ . . .
 “မွေ့လေးရေ . . . ဖုန်းတဲ့”
 ကိုငယ်က ဖုန်းကိုင်ထားရာမှ လှမ်းအော်နေတာ
 မို့ မွေ့ ဖုန်းဆီ အပြေးအလွှားသွားရင်း ကိုင်လိုက်၏။
 “ဟယ်လို . . . ဆင်းသိမ်မွေ့”
 အသံအေးအေး ခပ်တိုးတိုးကြောင့် မွေ့ မျက်
 မှောင်ကြုတ်သွားရ၏။
 “ဘယ်သူလဲ”
 “ကျော်စိုးမိုးပါ”
 ဟာဟ . . . မွေ့ ချက်ချင်းကြီးပဲ ရယ်ချင်စိတ်
 ပြင်းပြသွားရလေသည်။ မိန်းကလေးတွေကို စိတ်မဝင်စား
 တတ်သူက ချက်ချင်း လက်ငင်းကြီး ဖုန်းတွေဘာတွေ ဆက်လို့
 ပါလား။ တွေ့တယ်ဟုတ်။ ယောက်ျားလေးဆိုတာ ဒါပဲလေ။
 မွေ့ ဘယ်လိုမှကို အထင်ကြီးမပေးနိုင်တာ အဲသည်လို အပြော
 နဲ့အလုပ် မညီမျှသူတွေကိုပါဘဲ။
 “ဘာလုပ်မလို့လဲ ပြောလေ”
 “တောင်းပန်ချင်လို့ပါ . . . ညနေက ဖြစ်ခဲ့တာတို့

စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော် . . . တွမ်က အမြဲတမ်း မာကျော
ကျောပဲ ပြောတတ်လို့ ဆင်းသိမ်မွေ့ကို မာသွားခဲ့တာ
အတွက် ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်”

“ဒီမှာ အဲဒီ တွမ်ဆိုတာကို ပြောလိုက်စမ်းပါ . . .
တစ်ဆင့်ခံပြီး တောင်းပန်ခိုင်းလည်း လုံးဝ မကျေနပ်
ဘူးလို့”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ဘာသာ တောင်းပန် . . .”

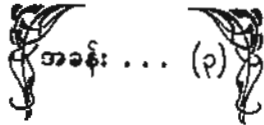
ရုတ်တရက် ဖုန်းထဲမှ အသံတချို့ လွင့်ထွက်လာ
တာမို့ မွေ့ ရဆီဗာကလေးကို နားမှာဖိကပ်ရင်း အားစိုက်ကာ
နားထောင်လိုက်၏။ ‘သူ့ကို ဘယ်သူက တစ်ဆင့်ခံ တောင်း
ပန်ခိုင်းမှာလဲ . . . လုပ်မနေနဲ့ . . . တစ်သက်လုံး မတောင်း
ပန်ဘူး . . . သူက ဘာကြီးမို့လဲ’ ဟူသော အသံတွေက
တော်တော် ကျယ်နေတာမို့ ဖုန်းခွက်ကို လက်နှင့် အုပ်ထားပုံရ
ပေမယ့်လည်း အသံက တိုးထွက်လာ၏။ စိုးမိုးမှာ ဖုန်းချပစ်ရ
အခက် ဆက်ပြောရအခက် ဖြစ်နေပုံရသည်။ ဟေ့ကောင် တွမ်
မပြောပါနဲ့ကွာ . . . ဟုလည်း ခပ်တိုးတိုးတားနေရ၏။ တွမ်က
ဖုန်းနားမှာ လာကပ်ကာ နားထောင်နေခဲ့ပုံရသည်။ ဒါကြောင့်
သာ မွေ့ပြောခဲ့တာတွေကို ကြားသွားကာ မခံချင်ပုံနှင့် ပြန်
အော်နေတာဖြစ်မည်။

“ဒီမှာ ကျော်စိုးမိုး . . . အဲဒီ တွမ်ဆိုတဲ့ကောင်ကို
မုန်းတယ်လို့ ပြောလိုက်စမ်းပါ”

ပြောပြီး ဖုန်းကိုချပစ်လိုက်ပေမယ့် ခင်ဗျားကို
ကော ဘယ်သူက ချစ်နေလို့လဲ ဟူသောအသံကို ကြားဖြစ်
အောင် ကြားလိုက်ရလေသည်။ မွေ့ အံ့ကိုကြိုတိပစ်လိုက်ကာ

သူ့ကို အရမ်းကို မုန်းသွားရလေသည်။ တွမ် တော်တော် ကြွပ်
ဆတ်မာကျော့ဘဲ။ သူ မာနကြီးတိုင်းလည်း မွေ့ကရော
မာနမရှိခဲ့ဖူးလို့လား။ မွေ့အကြောင်း သူ မကြားဖူးဘူးလား။
မွေ့ သိပ်မာနကြီးခဲ့တာ . . . မွေ့ကို ဘယ်သူမှ ကျောလို့မ
ရတာ သူ မသိဘူးတဲ့လား။ မာနချင်း လာယှဉ်လိုကတော့
မွေ့တို့ကလည်း ထိတ်ထိတ်ကြဲထဲကပဲလေ။

“ကိုကြီးရေ . . . သွားတော့မယ်”

မွေ့က ကိုကြီးကိုလှမ်းခေါ်ရင်း ကားပေါ်တက်လိုက်၏။ ကားပေါ်ရောက်တော့မှ စပီရုပ် ဖြူဖြူကလေးပေါ်မှ ဂျာကင်ထပ်ဝတ်ဖို့ကိစ္စကို မေ့သွားတာ သတိရလေသည်။ အပေါ်ကို ပြန်မတက်ချင်တော့တာမို့ မဝတ်တော့ပါဘူးဟု ငြိမ်နေလိုက်မိစဉ် ခဏကြာတော့ ကိုကြီးက သော့ကလေး တယမ်းယမ်းနှင့်ထွက်လာသည်။ ရှုပ်ဖြူပေါ်မှာ လယ်သာဝေစကုတ်ပွပွ ခါးတို နီညိုကလေး ဝတ်ထားတာမို့ မွေ့နှုတ်ခမ်းကလေးတွေ ပြုံးသွားရ၏။ မွေ့ ဝတ်ထားတာက စပီရုပ် ဖြူဖြူပွပွကလေးနှင့် ယောလုံချည်ညိုညိုကလေး။ ကိုကြီး ဝေစကုတ်နှင့် တအားလိုက်ဖက်နေမှာမို့ . . .

“ဟိတ် . . . မွေ့ကို ဝေစကုတ်ပေး”

ကိုကြီးက မျက်ခုံးပင့်ရင်း မွေ့ကို လာကြည့်၏။ “အပိုင်တောင်းတာ မဟုတ်ပါဘူးကွ . . . ကျောင်းကို ဝတ်သွားမလို့”
“ကိုယ်ဟာကိုယ် သွားယူဝတ်ပါလားဟ”
“သွားမယူချင်လို့ပေါ့ကွ . . . ပေးပါ . . . တွန့်တို့ပြနေ

လိုက်တာ . . . ဟွန်း . . .”

“ဟာကွာ . . . မွေ့ သိပ်ရှုပ်တာပဲ”

ကိုကြီးက မကျေမနပ် ရေရွတ်ရင်း ဝေစကုတ်ကို ဆောင်အောင်ကာ ချွတ်၏။ မွေ့ တဟက်ဟက်ရယ်မောရင်း ဝေစကုတ်ကလေးကို ထပ်စွပ်လိုက်သည်။ ကိုကြီးက သူ့ပစ္စည်း ဆို သိပ်သိတတ်တာ။ အမြဲတမ်း ရှိုးနှင့်မိုးနှင့် စတိုင်လုပ်တတ်တာမို့ မွေ့ တမင်အနိုင်ကျင့်ကာ ယူဝတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မျက်နှာကြီး ပုတ်ပြီး ကျောင်းရောက်တဲ့အထိ စကားမပြောပုံက ရယ်စရာ။

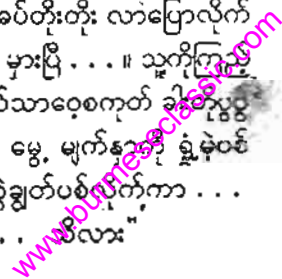
“တုတ . . . ကိုကြီးဝေစကုတ် စိတ်ချသိလား . . .
တွန့်တို့ . . . နုအိတို့ကိုပါ ပေးဝတ်လိုက်မယ်”

ကိုကြီးကို နောက်ရင်း နုအိတို့နှင့် ဆုံနေကျ ဒေါ်ချစ်အသုတ်ဆိုင်ဆီသို့ လျှောက်ခဲ့စဉ် ရုတ်တရက် တွေ့လိုက်ရသော တွမ်တို့ သုံးကောင်ကြောင့် မွေ့ မျက်မှောင်ကို ကုတ်ပစ်လိုက်ကာ နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ပစ်လိုက်သည်။

“ဟွန်း . . . ဘာကြီးလဲ . . . ဆင်တူကြီး လာဝတ်ထားတာ မရှက်ဘူးလား . . . သူများဝတ်တာကြီး လိုက်ဝတ်တယ်”

ဘေးနားလာကပ်ကာ ခပ်တိုးတိုး လာပြောလိုက်တော့ မွေ့ ဆတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။ မှားပြီ . . .။ သူ့ကိုကြည့်လိုက်တော့ တကယ့်ကို ဆင်တူ လယ်သာဝေစကုတ် ခါးစပီပွ နီညိုရောင်။ ပုံစံတူ အမျိုးအစားတူ။ မွေ့ မျက်နှာစဉ် ရှုံ့မဲ့ဝစ်လိုက်ကာ ဝေစကုတ်ကို ချက်ချင်း ဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ကာ . . .

“အိမ်ကျရင် မီးရှို့ပစ်မယ် . . .”

ခြေကိုဆောင့်ကာ ထွက်ခဲ့တော့ အနောက်က ရယ်သံတွေ လွင့်ထွက်လာလေသည်။ မွေ့ပဲလေ။ သူများကို သာ လှောင်ဟားပစ်ခဲ့တာ။ အခု ကိုယ့်ကို သူတို့တွေက လိုက် လှောင်ဟားနေကြတာ မွေ့က အလွယ်တကူ ခံနေမယ်တဲ့ လား။

“ဒီမှာ တွမ် . . . ရှင် ဘာလို့ မွေ့ကို လိုက်ရန်စနေတာ လဲ . . . ရှင်ကို မွေ့က ဘာလုပ်နေလို့လဲ”

ဆတ်ခနဲ အနောက်လှည့်ကာ မာကျောစွာ ပြော ပစ်လိုက်တော့ သူ့မျက်နှာမှာ တင်းခနဲ ဖြစ်သွားပြီး . . .

“ခင်ဗျားကို ဘယ်သူက လိုက်ရန်စမှာလဲ . . . ခင်ဗျား သာ လူတကာကို လိုက်လှောင်ဟား ဗရုတ်ကျနေခဲ့ တာ . . . ကျုပ် သူငယ်ချင်း မိုးကောင်းကို ခင်ဗျား ကင်တင်းထဲခေါ်ပြီး အရှက်ခွဲလိုက်တာ ကျုပ် လုံးဝမ ကျေနပ်ဘူး သိရဲ့လား . . . လောကမှာ ခင်ဗျားတစ် ယောက်တည်း မာနရှိတာ မဟုတ်ဘူး . . . ခင်ဗျား ထက် မာနပိုကြီးတဲ့ ကျုပ်ရှိကြောင်း ခင်ဗျားသိစေချင် လို့”

“သွားစမ်းပါ . . . ရှင် မာနကြီးတာ မွေ့ဘာလုပ်ရမှာ လဲ”

မိုးကောင်းကို အရှက်ခွဲခဲ့တာလည်း သူ ဘာလို့ မွေ့ကိုချစ်တယ်လို့ အတင်းလိုက်ပြောသလဲ . . . မွေ့ကို သူက ချစ်စရာလား။

မိုးကောင်းကို လှောင်ဟားကာ အရှက်ခွဲခဲ့မိလို့ သူက မကျေမနပ် လာရန်စနေတာတဲ့လား။ မိုးကောင်းဆိုတာ

ဆိုတစ်လောက မွေ့ကို အတင်းလမ်းပိတ်ကာ ချစ်တယ်လို့ အတင်းလိုက်ပြောခဲ့သူ။ မွေ့အကြောင်း မသိတာလား . . .

ဘာလား မပြောတတ်။ သိပ်ရဲတင်းပုံပေါက်နေတာမို့ ကောင်းကောင်းချွတ်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ နောက်တစ်

နေ့ ကင်တင်းမှာ ချိန်းလိုက်ကာ မွေ့တို့သုံးယောက်သား တို့ပင်ပြီး ကင်းတင်းထဲကနေ သွားထိုင်စောင့်နေကြသည်။

အရာရာကို ရယ်မောလှောင်ပြောင်တတ်သော မျက်လုံးဖြင့် သာ ကြည့်တတ်ခဲ့သော ထုံးစံတွေအတိုင်း ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း

မမေ့မစိုက်ကြတဲ့ ကင်တင်းထဲ မိုးကောင်းဝင်လာတာနှင့် မွေ့တို့သုံးယောက် ပြိုင်တူ လက်ဖျောက်လေးတွေ တီးပြီး

ဘောက် . . . တောက် . . . တောက် . . . အို . . . အို အို . . . ဟူသော အသံစုံတွေဖြင့် မိုးကောင်းကို ခွေးခေါ်သ

လို ဝိုင်းခေါ်ကြတော့ အနီးအနားက မြင်တဲ့သူတွေက ဝါးခနဲ ရယ်နေကြသည်။ မိုးကောင်းမျက်နှာ ဒေါသဖြင့် နီရဲ တောက်

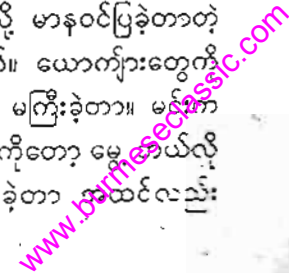
ပြောင်လျက် စားပွဲမှာလည်း လာထိုင်ရော မွေ့တို့က ဆတ်ခနဲ သထွက်ခဲ့ကြတော့ ဝိုင်းကြည့်နေကြသော လူတွေကြားထဲမှာ

မိုးကောင်း အရှက်ကွဲ ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။ မွေ့တို့ကတော့ ပြောဆိုရယ်မောကာ ထွက်လာခဲ့

ကြသည်လေ။ နောက်ပိုင်း မိုးကောင်း ဖြူသွားကာ ခပ်ဝေးဝေး က ရှောင်နေခဲ့ပြီးမှ တွမ်က မခံချင်လို့ မာနဝင်ပြခဲ့တာတဲ့

လား။ မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ တွမ်ရယ်။ ယောက်ျားတွေကို အထင်ကြီးလို့ကို မရနိုင်လို့ အထင်ကို မကြီးခဲ့တာ။ မင်းက

ဘာဖြစ်လို့ မခံချင်ဖြစ်ရတာတဲ့လဲ။ မင်းကိုတော့ မွေ့အယ်လို့ မှ မသတ်မှတ်ခဲ့ဘဲ ခပ်ကင်းကင်းနေခဲ့တာ အထင်လည်း

မကြီးသလို ကတင်လည်း မသေးချင်လို့ပေါ့ တွမ်ရယ်။ မင်း
နာမည်ကို စကြားကတည်းက မင်းနဲ့ ကင်းကင်းနေဖို့ ဆုံးဖြတ်
ခဲ့တာ မွေ့တို့ယိုမွေ့ ဘာကြောင့်မှန်း နားမလည်နိုင်ခဲ့ပေမယ့်
နားမလည်သလိုဘဲ နေနေခဲ့တာ။ ဒါပေမယ့် မင်းက မွေ့
ကြည့်မရပုံနဲ့ ဖာနပြု ရန်စလာခဲ့တော့ မွေ့ကလည်း မင်း
မှန်းမိတော့တာပေါ့။

“မင်း ကစ်နေမှာ ယောက်ျားတွေကို အတင်သေးစေ
အတွက် ကောင်းကောင်း နောင်တရလိမ့်မယ်”

တွမ်က ပြောပြီး ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားထေ
သည်။ မွေ့ကတော့ အစ်ကိုတွေကြားထဲ ကြီးပြင်းလာခဲ့သူပဲ
ဘာကိုမှ မကြောက်တတ်သူခွဲ တွမ်ကို မှန်းတီးခံပြင်းနေခြင်း
က လွှဲပြီး တွမ်စကားအတွက် ကြောက်ရွံ့ဆုတ်ဆိုင်းခြင်း လုံး
မရှိခဲ့ပါ။ မင်း နောင်တမရဖို့ဘဲ လိုပါတယ် တွမ်။

“ဆင်းသိမ်မွေ့နဲ့ ခင်ချင်လို့ပါ . . . ခင်ရအောင်နော်”

ခပ်အေးအေးပုံစံကလေးနှင့် လာပြောနေသော
စိုးမိုးကိုကြည့်ကာ မွေ့တို့ အံ့ဩခဲ့ရသည်။ မွေ့တို့ ယခုအချိန်
အထိ ဘယ်ယောက်ျားလေးကိုမှ မခင်မင်ခဲ့တာ . . . အရေးမ
စိုက်ခဲ့တာပေမယ့် စိုးမိုးကိုကျတော့ အေးဆေးတာက တစ်
ကြောင်း . . . မွေ့တို့က သူ့ကို စတင်ကာ သွားလောင်ထားခဲ့မိ
တာကတစ်ကြောင်း။ နောက်ပြီးတော့ တွမ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး
ဘာကြောင့်မှန်းမသိ စိုးမိုးနှင့် ရင်းနှီးသလို ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။
စိုးမိုး ဖုန်းဆက်တိုင်း တွမ်က အနားမှာ ရှိနေတတ်တာမို့
ဖုန်းကို ချမပစ်ဘဲ တွမ်နဲ့ ဘုကျခဲ့ရပြီး စိုးမိုးက လိုက်လိုက်
တောင်းပန်ကာ စစ်ပြေငြိမ်းတတ်တာမို့ စိုးမိုးကို တခြား
ကောင်လေးတွေလို ပြတ်ပြတ်သားသား ပစ်ပစ်ခါခါ လုပ်မ
ပစ်မိတော့ချေ။ အဲသည်လို ဖြစ်နေပြီးမှ ခင်ချင်လို့ပါဟု လာ
ရောတော့ မွေ့တို့က ဘယ်လို ဟောက်ထုတ်ရတော့မှာလဲ။
စိုးမိုး မွေ့အပေါ် မရိုးသားတာ မွေ့တို့သိထားတာမို့ ခင်လည်း
မခင်ချင်။ ဒါပေမယ့် စိုးမိုးနှင့် ပတ်သက်ပြီး တွမ်နဲ့ပေါ့ မတ်
သက်နေရတာကို မွေ့ ဘာလို့ လက်ခံနေမိလိမ့်။ စိုးမိုး

ဖုန်းဆက်တိုင်း စိုးမိုးနှင့်ပတ်သက်တာကို မပြောဖြစ်ဘဲ တွမ်က ရန်စသည့် စကားများသာ ပြောပစ်ခဲ့ပြီး တွမ်က မခံချင်ပုံစံနဲ့ ပြန်ရန်ထောင်တာ... စိုးမိုးအတန်းကိုလာရင်း မွေ့ကို မလှ မောင်ကုတ်ကုတ်နှင့် လာလာကြည့်ကာ ရန်စတတ်တာထက် မွေ့က ပြန်ပြီး ရန်ထောင်ပစ်တာ၊ ဒါတွေကို မွေ့ ဘာလို့ လုပ်သင့်ခဲနေရတာလဲ။ ခါတိုင်းလို ပစ်ပစ်ခါခါ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်မပစ်ခဲ့တာလဲ။ တွမ်ကို သိပ် အမြင်ကတ်ရပေမယ့်လဲ အရှက်ခွဲ လှောင်ဟားပစ်လိုက်ဖို့... ဖြိုခွင်းပစ်လိုက်ဖို့ စိတ်ကူး ကင်းရှင်းနေရတာတွေကို မွေ့ကိုယ်မွေ့ နားမလည်နိုင်

သူနှင့် မွေ့ ကလေးနှစ်ယောက်လို စကားနိုင်စွမ်း မာနပြိုင်ရုံလောက်သာ အပြန်အလှန်ရှိခဲ့ပေမယ့်လို့ သူတို့ နှစ်နာလိုစိတ် မရှိခဲ့တာကို မွေ့ ဝန်ခံရမှာပါပဲ။ မာနချင်လာပြိုင်နေသော တွမ်ကို အနိုင်ယူလိုစိတ်သာ ရှိပြီး သူတို့ ပနစ်နာစေလိုခဲ့တာ မွေ့ အလျှော့ပေးရာ ရောက်နေပြီလား။

သူ လာရန်စနေတာကို ထုံးစံအတိုင်း ငွန်တို့နှစ်ဦး တိုင်ပင်ကာ သူ့ကို ပြန်ပြီး လှောင်ဟား အရှက်ခွဲပစ်လိုက်ရင် သူ သိပ်အရှက်ရ နာကြည်းသွားပြီး မွေ့တို့ကို သိပ်ဖြိုသွားမှာပဲ။ မွေ့ သိနေလျက်နှင့် အဲသည်လိုအဖြစ်ကို မွေ့ စဉ်းကိုမစဉ်းစား လက်မခံခဲ့ကာ ကလေးတစ်ယောက်လိုပဲ ပြန်ရန်ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။ အဲသည် တွမ်ဟာ သိပ်အမြင်ကတ်နေချိန်မှာတော့ မွေ့ကို လွမ်းမိုး ချုပ်ကိုင်ထားနိုင်ခဲ့သည်လေ။

“ဘာလဲ... တွမ်က စိုးမိုးကို မွေ့တို့သိကပ်ဖို့ အကြံပေး လိုက်တာလား။”

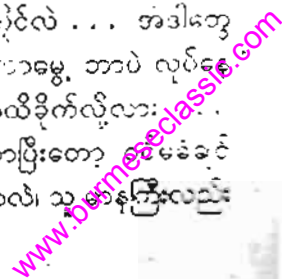
“ဟာ... မဟုတ်တာဗျာ... တွမ်နဲ့က ဆယ်တန်း

ကတည်းက ခင်ခဲကြတာမို့ အိမ်ချင်းကလည်း ကပ်နေ လို့ ဆက်တွဲဖြစ်နေတာပါ... သူနဲ့ကျွန်တော်နဲ့က စိတ်ထားချင်းမတူဘူး... သူက မာနကြီးတယ်... စကားပြောလည်း မာတယ်... အိမ်မှာတွဲဖြစ်ပေမယ့် ကျောင်းမှာ မတွဲဖြစ်ဘူး... မေဂျာချင်းလည်း ကဲ့ သွားတော့ ဝေးပါတယ်... မွေ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူက ကျွန်တော့်ကို လာလာပြောနေတတ်တာ”

“အင်း... ဘာတွေပြောတာလဲ”

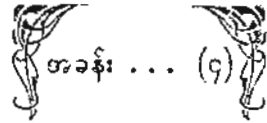
“ဒီလိုပါပဲ... သူ သူငယ်ချင်း မိုးကောင်းခံထားရတာ ကို သူ သိပ်မကျေနပ်ဘူး... နောက် မွေ့က အရမ်း နာမည်ကြီး မာနကြီးနေတော့ သူက ဘာမို့ မာနကြီးနေ ရတာလဲဆိုပြီး မာနပြိုင်ချင်တာမျိုးလေးတွေရှိတယ်။ တွမ်က တစ်မျိုးပဲ... ကောင်းချင်ငှေ့လည်း အားရ နူးညံ့နေတတ်ပြီး မာချင်ရင်လည်း သူ့လောက် မာကျော တာ မရှိတော့ဘူး... နောက်ပြီး မဟုတ်မခံစိတ်မျိုး၊ မွေ့ကယောက်ျားတွေ အထင်မကြီးဘူး ဆိုတာကိုလည်း သူ မခံချင်ဘူး... နောက် မွေ့လှောင်တတ် ဟားတတ်တာကိုလည်း ကြည့်ပါရဘူးတဲ့”

“ဘာဆိုလဲ... သူနဲ့ ဘာဆိုလဲ... အဲဒါတွေ မွေ့ကမုန်းတာ... မွေ့ဘာသာမွေ့ ဘာပဲ လုပ်နေ လုပ်နေ သူ့ကို တိုက်ရိုက်လာထိခိုက်လို့လား... နေရင်းထိုင်ရင်း မဆီမဆိုင်လာပြီးတော့ စားမခံခင် ဖြစ်နေတာ မွေ့က ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ သူ မာနကြီးလည်း မွေ့က ဂရုမစိုက်ပေါင်”

တွမ်ကိုက သိပ်ကို မြင့်မား မာကျောပြနေတာ ပါ။ မွေ့ကိုလာပြီး ခယပြ . . . နှောင့်ယှက်ပြတဲ့လူတွေကို အထင်မကြီးစွာ လှောင်ပစ် ဟားပစ်တာ . . . ဗရုတ်ကျတာ မင်းကို ဘာတွေ ထိခိုက်လို့ မင်းက ကြည့်မရတာတဲ့တုံး တွမ်။ မင်းကို အဲဒါတွေပေါ့ မွေ့ အမြင်ကတ်လွန်းတာ။

... နှင့် ခင်မင်သွားရခြင်းဟာ တွမ်ကြောင့်ဆိုတာ မွေ့ သိသလိုလည်း သိသလို ဖွန်တို့ပါ နိပ်မိသည့် ဘာလို့ဆို တွမ် စိုးမိုးကိုတွေ့တိုင်း . . .

“တွမ် မွေ့အကြောင်း ဘာတွေ အတင်းတုတ်သေးလဲ”
ဟု မေးတတ်တာမို့ စိုးမိုးကပြောပြရင်း မွေ့က ချေပ . . . ပြန်ပြောရင်းကနေ စိုးမိုးနှင့် ရင်းနှီးသွားရ ကာသည်။ ဘာမှမကြာခင်မှာတဲ စိုးမိုးက မွေ့ကို ချစ်ရေးဆို ကသည်။ မွေ့မအံ့သြပါ။ သို့ပေမယ့် တခြားကောင်ကလေး သူ့လို ပြတ်ပြတ်တောက်တောက် မွေ့မပြောခဲ့။ ဘာလို့လည်း ဘာတော့ စိုးမိုးက အနေအထိုင်အေးဆေးဆေးကာ သူ့ဘာသာလူ သည်ငြိမ်နေတာကို မွေ့တို့ကစပြီး သွားရောက်မွေ့နှောက်ခဲ့သ ခြစ်ခဲ့ရတာ မဟုတ်လား။ မွေ့ကမူပြီး စာဖတ်ကို အမင် ကောက်ခိုင်းခဲ့တာမို့ စိုးမိုး မွေ့ကို သမီး ဟာမိကာ စိတ်ပင်စား ကခဲ့တာ။ အမှန်က ဘယ်မိန်းကလေး ချစ် စိတ်မဝင်စားဘူး ဆိုတာကြောင့် အတင်သေးစွာ ဗရုတ်ကျပစ်ခဲ့တာပါ။ သူ စိတ်ဝင်စားလာရင် ရှောင်ပစ်လိုက် . . . ဟားပစ်လိုက်ဖို့ပါ။ သို့ပေမယ့် အကြောင်းက တစ်မျိုးမန်သွားရသည်လေး။ မွေ့က တွမ်နှင့်သူငယ်ချင်း။ စိုးမိုးနှင့်ပတ်သက်ကာ ဖွန်တို့ပါ စိတ်သက်နေရတာမို့ မွေ့ စိုးမိုးကို လှောင်ပစ်ထားတာ

မပစ်ခဲ့တာလား မသိနိုင်။ စိုးမိုးကို အားနာနေရတာတော့ အမှန်ပင်။ ဒါကြောင့်...

“သူငယ်ချင်းလိုပဲ ခင်ပါရစေကွာ”

ဟု မွေ့ အလိမ္မာသုံးကာ ငြင်းပစ်ခဲ့ပေမယ့် စိုးမိုးက လက်မလျှော့ဘဲ ပိုမိုရဲတင်းလာသည်မို့ မွေ့ စိတ်ပျက်လာရသည်။

“စဉ်းစားပါဦး မွေ့ရယ်၊ တို့ မွေ့ကို အရမ်းချစ်တာပါ။ မွေ့နဲ့သာ မချစ်ရရင် တို့တော့ အရမ်းခံစားရမှာပဲ။ တို့ မွေ့ကို အရမ်းချစ်နေမိပြီ မွေ့ရယ်၊ လုံးဝ မဝန်နိုင်တော့ဘူး”

“ဒါတော့ မွေ့ မတတ်နိုင်ဘူး စိုးမိုးရာ . . . တို့မှ မချစ်နိုင်တဲ့ဟာ”

“မချစ်နိုင်ရင် တို့ကို မွေ့ ဘာလို့ အရင်လာပြီး ပတ်သက်ပြခဲ့သလဲ၊ တို့ရဲ့ တည်ငြိမ်နေတဲ့ ဘဝလေးထဲကို မွေ့ လာနှောင့်ယှက်ခဲ့တာပါ မွေ့ရယ်၊ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့တဲ့ တို့ကို မွေ့က စိတ်ဝင်စားအောင် လာလုပ်ခဲ့တယ်၊ တို့ မွေ့ကို မြင်မြင်ချင်းပဲ စိတ်ဝင်စားခဲ့ပြီး အရမ်းချစ်လာတော့လည်း မွေ့က ရှောင်ရှားပစ်တယ်၊ ကိုယ့်ဘက်ကိုလည်း ဝဲပါဦး မွေ့ရယ်”

“အဲဒါကြောင့်ပေါ့၊ မွေ့ဘက်ကစပြီး မှားယွင်းခဲ့လို့ မွေ့တောင်းပန်ခဲ့တယ်လေ၊ မွေ့ ဘဝမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ တောင်းပန်ခဲ့ဖူးတာ မဟုတ်ဘူး၊ စိုးမိုးကို ကျတော့ တကယ် ခံစားနေရမှန်းသိလို့ တကယ် အားလည်း နာတယ်၊ စိုးမိုး မွေ့ကို အခုလို အသည်းအသန်ဖြစ်လာ

မယ်မှန်း ကြိုသိခဲ့ရင် မွေ့ လုပ်ဖြစ်ခဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ မွေ့ စိုးမိုးကို အရမ်း အားနာပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း အရမ်း စိတ်ရှည်သည်းခံနေတာပါ၊ ရိုးရိုးပဲ ခင်ပါရစေ စိုးမိုးရယ်”

“မွေ့ စဉ်းစားပါဦးကွာ၊ တို့ မွေ့ ချစ်လာတဲ့အထိ စောင့်မယ်၊ မျှော်လင့်နေပါရစေ မွေ့ရယ်”

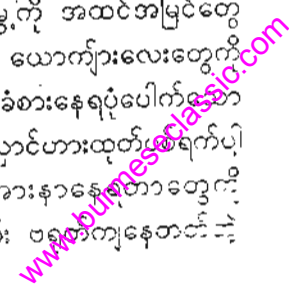
မွေ့ ဖြစ်နေပုံကို ကြည့်ပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ဇွန်ဘီက ကျိတ်ရယ်နေကြ၏။ မွေ့ကတော့ နောင်တရချင်လာရသည်။ မွေ့ကတော့ အပျော်နှင့် ဗရုတ်ကျခဲ့မိတာ တစ်ဖက်လူက တကယ်ခံစားလာတာ အသည်းအသန် ဖြစ်လာတော့ မွေ့လည်း မကောင်းနိုင်တော့ပါ။

“တွမ်သာသိရင် တို့ကို အပြစ်ပြောမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် တို့ မွေ့ကို ယုံတယ်၊ တို့ကို မွေ့ ပစ်ပစ်ခါခါ လုပ်ပစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူးနော်”

“တွမ်က မွေ့ကို မချစ်ရဘူးလို့ ပြောထားလို့လား”

“မပြောပါဘူး . . . ဒါပေမယ့် တို့ကိုလည်း မိုးကောင်းလို ခံလိုက်ရမှာကို သူ စိုးရိမ်နေတယ်”

မွေ့ နှုတ်ခမ်းကလေးကို မဲ့ပစ်လိုက်သည်။ အဲသည် တွမ်က ဘာဖြစ်လို့များ မွေ့ကို အထင်အမြင်တွေ သေးသိမ် မှားယွင်းနေပါလိမ့်။ မွေ့ ယောက်ျားလေးတွေကို လှောင်ဟားပစ်ခဲ့ဖူးပေမယ့် တကယ် ခံစားနေရပုံပေါက်အောင် စိုးမိုးကိုတော့ ခံစားချက်ကင်းမဲ့စွာ လှောင်ဟားထုတ်ဖမ်းရက်ပါမလား။ စိုးမိုးကို သနားမိကာ အားနာနေရတာတွေကို မင်းသိမှာလား တွမ်ရယ်။ အမြဲတမ်း ဗရုတ်ကျနေတတ်

မာကျော မြင့်မားနေတတ်တဲ့ မွေ့ရဲ့ နှလုံးသားထဲမှာ အကြင်နားက ရုဏာ တရားကလေးတွေတော့ ရှိနေတတ်သေးတာ မင်းမယ့်နိုင်ဘူး မဟုတ်လား။ မင်းကိုက မွေ့ကို အထင်သေးလွန်းပါကယ် တွမ်ရယ်။

“အဲဒီ တွမ်ကို သိပ်မုန်းတာပဲ။ မွေ့ကို သူက ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလောက် မာကျောပြနေရတာလဲ။ မွေ့က သူ့ကို ဘာတွေ ထိထိခိုက်ခိုက် လုပ်ထားခဲ့ဖူးလို့လဲ”

“ဒါတော့ မသိဘူး မွေ့။ သူက မွေ့လို ကောင်မလေးက အမြဲတမ်း မာနထောင်လွှားနေတဲ့ ကြားထဲ မွေ့ကို ကောင်လေးတိုင်းလိုလိုက ချစ်ချစ်နေကြတော့ မွေ့က အောင်မြင်ပြီးရင်း အောင်မြင်နေသလို ဖြစ်နေတယ်တဲ့ ဒီတော့ မွေ့ ပိုပြီး မာနကြီးတယ်ပေါ့လေ။ ယောကျ်ားတွေကို ငါတွေတိုင်း ချစ်နေကြတာကြီးပါဆိုပြီး မွေ့က အထင်သေးသေးနေတယ်ပေါ့ကွာ။ အဲဒါမျိုးကို သူက မခံချင် ဖြစ်နေတာ”

“အမြင်ကတ်စရာကြီး။ ကြားကနေ ဝင်ပြီး အူပုပ်နေတာ”

မွေ့ နှာခေါင်းရှုံ့ကာ ပြောလိုက်၏။ မွေ့ကို ယောကျ်ားလေးတိုင်း ချစ်နေကြသလို ယောကျ်ားလေးတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ မင်းကကျတော့ မွေ့ကို မချစ်ဘူး မဟုတ်လား။ ဒါဆို မင်း မခံချင်ဖြစ်စရာ ဘာရှိလို့လဲ။ မင်း မချစ်ရင် မင်းကို မွေ့ အထင်သေးစရာ မရှိဘူးလေ။ မင်း အနေသာကြီးပါ။

“မာမိ . . . ကိုကြီးတို့ကော”

မွေ့က တီရှုပ်အနီပွကြီးမှ အနားစတွေကို ချော့ပန်အနက်ကလေးထဲ ထိုးသွင်းရင်းမှ မေးလိုက်သည်။ မာမိက ဒက်ဒီအတွက် သိုးမွေးဆွယ်တာထိုးနေရင်းမှ မော့ကြည့်ကာ ပြုံးပြလျက် . . .

“ဂျူဒိုသွားတယ်လေ မွေ့လေးရယ်။ ဒက်ဒီကြီးစံတောင် လိုက်သွားသေး”

“ဟာကွာ . . . မွေ့ကို ကားမောင်းသင်ပေးနေတာကြီးကို သူတို့ဘာ ဘာတွေလဲကွ။ ဒီသင်တန်းက ပြီးပဲ မပြီးနိုင်တော့ဘူးလား။ မွေ့မှာ တိုးလိုးတန်းလန်းကြီးနဲ့ ဒီကားမောင်းက ဘယ်တော့မှ တတ်တော့မှာလဲ။ သိပ်မျက်နှာသေးရတာပဲကွာ”

မွေ့က ခြေတဆောင်ဆောင်နှင့် အော်ပြောတော့ မာမိက ချစ်စနိုးစွာ ရယ်မောရင်း မွေ့ခါးကလေးကို လှမ်းဖက်ကာ . . .

“မွေ့လေးကိုရော သင်ပေးနေကြတာ ကြာပြီပဲ မဟုတ်လား။ မွေ့လေးက ရဲမှမရဲသေးတာကိုး”

“ဘေးကနေတော့ တစ်ယောက်ပါသင့်တာပေါ့ မာမိ။ ဒါပေမယ့် ဒီနေ့ စမ်းကြည့်မယ်ကွာ”

“စိတ်ချရလို့လား မွေ့လေးရဲ့။ မာမိ လိုက်ခဲ့ရမလား”

“မလိုက်ပါနဲ့၊ ရပါတယ်၊ ဒါမှလည်း မွေ့ ရဲ့မှာပေါ့”
 “သားကြီးတို့ ပြန်လာလာချင်း မာမိ လွတ်ခိုင်းလိုက်မယ်
 နော်”
 “ဟုတ်ကဲ့”

မွေ့ ပြေးလွှားခုန်ပေါက်ထွက်ရင်း သင်နေကျ
 ပါပလစ်ကာကလေးပေါ် တက်ထိုင်လိုက်၏။ ကားမောင်း
 သင်နေတာက ကြာလှပြီ။ မွေ့ အတော်အသင့်လည်း တတ်
 လျက်သားနှင့် အစ်ကိုသုံးယောက်ကို အမြဲ အားကိုးနေမိတာမို့
 မရဲမဝံ့ကြီး ဖြစ်နေရလေသည်။ သည်နေ့တော့ တစ်ယောက်
 တည်း စမ်းမောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ကာ ခြံထဲမှ ဖြည်းဖြည်းချင်း
 လှိုမိကာထွက်ခဲ့၏။ ညနေပိုင်းမို့ မွေ့တို့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်
 ဝိုက်ရှင်းလင်းကာ ဇိမ်လေးနှင့် အေးအေးလေး မောင်းလို့ရလေ
 သည်။

မွေ့ တုန်ချည့်ချည့်နှင့်မောင်းလာဆဲ လမ်းခိုူး
 ကလေးထဲမှ ကားတစ်စင်းပေါ်လာကာ မွေ့ ကားရှိရာဘက်သို့
 ကွေ့ဖို့ အချက်ပြတာမို့ မွေ့ခဏရပ်ပေးထားလိုက်ရင်း ဘာ
 ရယ်မဟုတ် ထိုကားကလေးဆီ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။
 ဟင်... တွမ်... တွမ်ပါလား။ မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက်
 လာဆုံလိုက်ရတာမို့ မွေ့ ရင်ကလေး ခုန်သွားရသည်။ တလိုက်
 လို့က် တနွေးနွေးလေး ဖြစ်နေကာ မျက်ဝန်းတွေ မလွှဲဖယ်နိုင်
 ဘဲရှိရစဉ် တွမ်ကပါ မွေ့ကိုမြင်သွားပုံရ၏။ နှုတ်ခမ်းကလေး
 တလှုပ်လှုပ်နှင့် သီချင်းလိုက်ဆိုနေဟန်ရှိသော တွမ် မျက်နှာ
 ကြည်ကြည်ကလေးက ဖျတ်ခနဲ တည်သွားရကာ နှုတ်ခမ်းက
 လေးတွေ စေ့သွားရတာမို့ မွေ့ စိတ်ပျက်သွားရသည်။ တွမ်က

မွေ့ကို သိပ်မုန်းနေပုံပဲ။ မွေ့ ကားကို ဆက်လည်း မထွက်ဖြစ်ဘဲ
 ဆက်ရပ်ထားဆဲ တွမ်ကားကလေး အနောက်သို့ ပြန်ဆုတ်သွား
 ပြီးမှ ဝေါခနဲ ကွေ့ချကာ မွေ့ကားဆီ တိုးဝင်လာတာမို့ မွေ့
 မျက်လုံးတွေ ပြာဝေသွားရကာ အံ့ဩ မှင်တက်သွားရလေ
 သည်။ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်စွာ ...

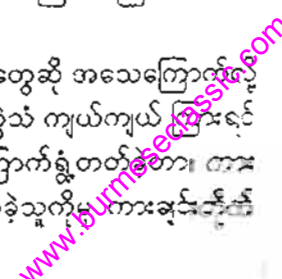
“တွမ် ...”

အသံကျယ်ကြီးနှင့် အော်မိရင်း မျက်လုံးကလေး
 တွေ စုံမှိတ်ထားလိုက်မိသည်။ ကျီခနဲ ဘရိတ်သံရှည်ကြီး ကြား
 လိုက်ရမှ မတိုက်မိဘူးဆိုတာ သိလိုက်ရပေမယ့် မွေ့ အလန်
 သွန်သွားကာ မျက်လုံးကလေး မှိတ်ထားမိရင်း နားထင်စပ်ထဲမှ
 ဘဒိန်းဒိန်း သွေးခုန်တိုးနေသည်။ တွမ် ရက်စက်တယ် ...
 ရက်စက်တယ်ဟု ရင်တွင်းမှ အော်ဟစ်နေမိရင်း ရင်အခုန်က
 မပြေနိုင်။

“သိပ်လန့်သွားလား”

အနားကပ်ကာ လာပြောလိုက်သော အသံ
 မာတောင့်တောင့်ကလေးကြောင့် မှေးမှိတ်ထားသော မျက်လုံး
 များကို ဖွင့်ကာ မျက်နှာဖွေးဖွေးကလေးနှင့် တွမ်ကို မော့ကြည့်
 လိုက်မိ၏။ ရုတ်တရက် ဘာစကားမှမထွက်နိုင်ဘဲ မွေ့သိပ်လန့်
 သွားရကာ ရှေ့ခံ ဖြစ်သွားရသလို ကြောင်ကြောင်ကလေး
 ဖြစ်နေရသည်။

ကားတိုက်မှုတွေ ဘာတွေဆို အသေကြောက်စွာ
 ကားပင် မမောင်းရဲခဲ့တာ။ ဘရိတ်ဆွဲသံ ကျယ်ကျယ် ကြားရင်
 တောင် ရင်တွေပူလာသည်မထိ ကြောက်ရွံ့တတ်ခဲ့တာ။ ကား
 နှင့်ပတ်သက်ပြီး သိပ်ကြောက်တတ်ခဲ့သူကို မကားဆင်းတိုက်

မည့်ဟန် လာလုပ်လိုက်တာကြောင့် မွေ့အရမ်းပဲ တုန်လှုပ်ထိတ်လန့်သွားရတာဖြစ်သည်။ မျက်လုံးအဝိုင်းဝိုင်းနှင့် မျက်နှာကို မော့ကာ ငေးကြည့်နေမိရင်းမှ သတိဝင်လာသောအခါ မွေ့မျက်ဝန်းတွင်းမှာ မျက်ရည်တွေ ရစ်သိုင်းလာရ၏။ သူနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ထာဝစဉ် အလျော့ပေး ရှုံးနိမ့်တတ်စမြဲ အခု သိပ်လန့်ချိန်မှာအားငယ်စိတ်တို့ လျှမ်းတက်ရလျက် မျက်ရည်တွေ တစ်ပေါက်ပေါက် ကျဆင်းလာရလေသည်။ နှုတ်ခမ်းကလေးမဲ့လာကာ သူ့ကို မမှိတ်မသုန် ငေးကြည့်နေမိဆဲ သူ့မျက်နှာကလေး ပျက်ယွင်းသွားတာ မြင်လိုက်ရ၏။

“မငိုပါနဲ့ကွား၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်၊ သိပ်လန့်သွားတယ် ဟုတ်လား၊ ဆောရီးပဲကွား၊ ခါတိုင်းလို နောက်လိုက်မိတယ်”

စိတ်မကောင်းဟန်ကလေးနှင့် ခပ်တိုးတိုးဆိုလာတော့ မွေ့ရင်တွေ တဆတ်ဆတ်တုန်လာရကာ မငိုပါဘဲ မျက်ရည်တို့က တရစပ် ကျဆင်းလာရလေသည်။

“သိပ် လန့်သွားရင် ကျွန်တော်ကို တစ်ခုခု ပြန်လုပ်ချင်လုပ်လိုက်လေ၊ ဒုက္ခပါပဲဗျာ၊ မငိုပါနဲ့ . . . ကျွန်တော် မှားပါတယ်၊ တကယ်ကို မှားသွားတယ်”

မျက်ခုံးတွေရှုံ့ရင်း စိတ်ညစ်ဟန်နှင့် ညည်းညည်း ညှုညှုကလေး ဆိုပြန်သည်။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်တို့ကို မယုံနိုင်စွာ . . . အံ့ဩလွန်းစွာနှင့် မွေ့ မတွေးရဲစွာ ပြန်တွေးလိုက်မိသည်။ တွမ်က ကျွမ်းကျင်စွာ တမင် လုပ်လိုက်တာပေမယ့် အလန့်လွန်သွားရကာ စိတ်လည်းမကောင်း။ တွမ်က

မွေ့ကို အငြိုးကြီးပုံမျိုးနှင့် ကြီးကြီးမားမားကို ရန်စခဲ့တာပဲ။ ခေတ်တစ်ဆသာ တိုက်မိသွားခဲ့လျှင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ တွမ်ရယ်။ ကားချင်းက ဘယ်လောက်မှမကွာတော့။ မွေ့ သိပ်လန့်သွားရတော့မှ လာတောင်းပန်နေတာအတွက် မွေ့က ကျေနပ်ရမှာလား . . . ပျော်ရွှင်ရမှာလား။

“ခဏလေး နေဦးနော်”

သူ့ကားဆီ အမြန်ပြေးသွားကာ ကားထဲမှ ကိုကာကိုလာဘူးကလေး ထုတ်ယူလာပြီး မွေ့ကားတံခါးကို ဖွင့်ကာ ဘူးကလေးကို လှမ်းပေးရင်း ခါးကိုင်းကာ ငုံ့ကြည့်နေ၏။ မွေ့ တုန်တုန်ယင်ယင်ကလေးနှင့် ဘူးကို လှမ်းယူကာ တစ်ရှိုနီထိုး မော့ချပစ်လိုက်မိသည်။ ရင်ထဲ အေးငြိမ်းသွားရကာ ဘူးကလေးကို သူ့ဆီပြန်ပေးလိုက်တော့ သူက လှမ်းယူကာ . . .

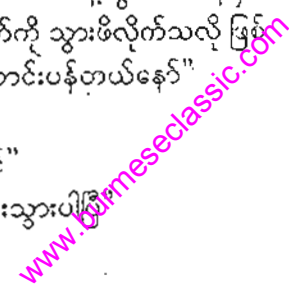
“သိပ်လန့်အောင် လုပ်လိုက်မိတာ တကယ်စိတ်မကောင်းဘူး၊ အရမ်းလန့်သွားတယ်နော် . . . မျက်နှာကို သွေးဆုတ်နေတာပဲ”

မျက်နှာကို လာစိုက်ကြည့်ကာ တကယ် စိတ်မကောင်းဟန်နှင့် ဆိုသည်။

“မွေ့က ကားချင်းတိုက်မှာကို အသေကြောက်တာ”
 “ဪ . . . ဒါကြောင့် သိပ်လန့်သွားတာနေမှာ၊ ဆောရီးပဲကွား၊ အားနည်းချက်ကို သွားဖိလိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်တယ်နော်”
 “ရပါတယ်”

“ဘာလုပ်ပေးရဦးမလဲ ဟင်”

“ရပါပြီ . . . မွေ့ ကောင်းသွားပါပြီ”

မွေ့ ခေါင်းကလေးဆတ်ပြလိုက်ကာ ပြောလိုက်တော့ သူ့မျက်နှာကလေး ကြည်လင်သွားကာ . . .

“သွားတော့မယ်နော်”

မျက်နှာကလေးက တစ်ချက်မှမပြုံးပေမယ့် အရမ်းနူးညံ့ သိမ်မွေ့နေသည်။ မွေ့ နှုတ်ခမ်းကလေး ဖွဖွကိုက်ကာ ရင်ခုန်ရမှုတွေကို ထိန်းချုပ်ရင်း ငြိမ်သက်နေမိ၏။ သူ့ကားကလေး ဖြည်းဖြည်းထွက်သွားရာကို လည်းပင်းကလေး လိမ်ကာ ငေးကြည့်ရင်း မွေ့ပါ ကားကလေးကို ပြန်တွေ့ယူဖို့ ဖိုက်ရင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်းကလေး ပြန်မောင်းထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ မယုံနိုင်စရာဘဲ။ အမြဲတမ်း တင်းမာနေတတ်တဲ့ တွန့်ထံမှ နူးညံ့သော အပြုအမူကလေးကို တွေ့ကြုံခဲ့ရတော့ မွေ့ရင်ထဲ ခြောင်းဆန်ကုန်ရတာ အံ့လည်း အံ့ဩမိပါရဲ့ တွမ်ရယ်။

အခုလိုကြုံဆုံလိုက်ခြင်းအတွက်လည်း ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်အောင် ထာဝရ အမှတ်တရရှိနေဦးတော့မှာပါပဲ။ သိပ် မာကျောတင်းထန်နေရာကနေ ရုတ်တရက် နူးညံ့ ပျော့ပျောင်း ကျသွားရတာ။ မင်းလုပ်ခဲ့မိတဲ့ လုပ်ရပ်အတွက် သိပ်နောင်တရသွားလို့ပေါ့နော်။

ဒါဆို မွေ့ကို နောက် ဘယ်တော့မှ ရန်မစနဲ့ တော့နော်။ ပြေလည်ပါနော်။

“သူ့ မျက်နှာကို မြင်ကြည့်ချင်လိုက်တာတော်”

ငွန်က အားမလိုအားမရစွာ ရေရွတ်နေသည်။ နေနေဆုံကြတော့ သောကြာနေ့ညက ဖုန်းနှင့်ဆက်ကာ ကြားပြီး ဖြစ်ပါလျက် ပြောလို့မပြီးနိုင်စွာ ဆက်လက်ပြောနေခြင်းသည်။ မွေ့ မျက်နှာကလေးအရမ်းပဲ ပြုံးရွှင်နေတာကို ကြည့်ရင်း မွေ့ ရင်တွင်းမှ အပျော်ခံစားချက်တို့ကို ငွန်တို့ ခိပ်မိကြလေသည်။

“မျက်နှာက ဒါတိုင်းလိုပါပဲ။ တည်တည်လေးပဲ၊ ဒါပေမယ့် မာတောင်မနေဘူး။ နူးနူးညံ့ညံ့ကလေး . . . ! မျက်လုံးတွေက ရီဝေဝေလေးတွေနဲ့ ငါ့ကို သူ သိပ်သနားသွားပုံပဲ”

“ဟာ . . . ဟာ . . . သနားချင်စရာရုပ်ပဲ”

ငွန်က နှာခေါင်းရှုံ့ပြကာ ပြော၏။

“တကယ်ပြောတာ . . . သူ အရမ်းနောင်တရသွားပုံပဲ။ ငါက သူတော်ကောင်းကလေးဆိုတော့ နင်တို့ကို သူ စိတ်ပုပ် အကြံအစည်တွေနဲ့တောင် ပညာပေးပေးစရာ မလိုဘူး။ မေတ္တာတရားရှေ့ထားပြီး မျတ်ရည်ကလေး

ဝဲပေးလိုက်တာ တစ်ခါတည်း အပိုးကျိုးသွားတာ ခစ်... ခစ်”

“ဪဟော်... ဒါဆို နင် အရမ်းလန့်သွားပြီး မျက် ရည်ကျတာဆိုတာ တကယ်မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ အေး... တွမ့်ကို သွားပြောအယ်... မယ့်နဲ့လို့”

“ဘာဆိုလဲ... ဘာမှမဆိုဘူး၊ လန့်သွားတာ တကယ်”

“စိတ်ပျက်စရာကောင်းလှပါလား။ နင် တွမ့်ကို ခိုက်စေ ပြီလား မွေ့၊ နင့်ပုံစံက မခြေခင်ကတည်းက ကြွေ တော့မယ့် ရုပ်ပဲ။ ဘယ်မှာလဲ မာနတရားတွေ၊ နင် ယောက်ျားတွေကို အထင်မကြီးဘူးဆို... ဘယ်တော့ မှ ချစ်ဖို့ မစဉ်းစားဘူးဆို”

“အထင်သေးမနေစမ်းပါနဲ့ နုအိရာ... ငါ သူ့ကို အမြင်ကတ်တာက ကတ်တာပဲ”

“ဟင်း... အသံလေးက ညောင့်စိညောင့်စိနဲ့ သွားပုံ ပြီး နင်တော့လျှော့ပြီ တွမ့်ကို နင်ချစ်သွားပြီ မဟုတ်လား ပြော...”

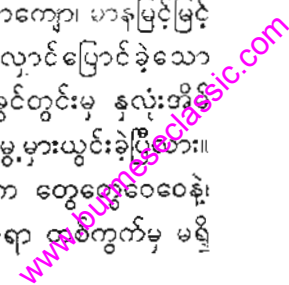
လက်ညှိုးတထိုးထိုးနှင့် အတင်းလိုက်မေးနေတာ မို့ မွေ့ နှုတ်ခမ်းကိုအတင်းစေ့ထားကာ တဟင်းဟင်း ရယ် နေလိုက်သည်။ နင်ပြောသလို တကယ်ပါပဲ နုအိရယ်။ ငါ့ဘဝ မှာ ဘယ်ယောက်ျားကလေးကိုမှ အထင်မကြီးခဲ့ဖူးဘူး။ မွေ့ကို ချစ်တယ်လို့ ဆိုလာသူတိုင်းဟာ မွေ့ရဲ့အလှ... မွေ့ရဲ့ ကျော်ကြားမှုကိုသာ ဂုဏ်လုပ်ပြီး တွဲချင်သူတွေလို့ ရှုတ်ချ အထင်သေးပစ်ခဲ့ကာ မွေ့ကို လာကြည့်သမျှ လာကပ်ခဲ့သကဲ့

ယောက်ျားတိုင်းကို အထင်သေးစွာ လှောင်ပြောင်သရော် ဟား ဆိုက်ကာ အရှက်ခွဲခဲ့ဖူးသည်။ ယောက်ျားဆိုတာ မက်တာပဲ။ အလှကိုမက်တယ်။ သာယာပျော်ရွှင်မှုကို မက်တယ်။

စည်းစိမ်ယစ်ဖူး ခံစားမှုကိုမက်တယ်။ ဂုဏ်ထည် ခါကျော်ကြားမှုကို မက်တယ်။ အားလုံးအကောင်း အကောင်း ဆုံးတွေကိုပဲ လိုက်ရွေးချယ်ကြိုးပမ်းနေသူတွေဟု မှတ်ယူကာ အထင်ကို မကြီးနိုင်ခဲ့။ မွေ့ မာနကြီးခဲ့တာလည်း ပါသည်။ နေ့ ရုပ်ရည် ကြွယ်ဝမှုဂုဏ်တွေနှင့် တော်ရုံတန်ရုံကို အထင်ကို ကြီးခဲ့တာ။

ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို တန်ပြန်ချစ်လိုက်ရ နှာကိုက မွေ့ဘက်က အလျှော့ပေးလိုက်ရသလို နှမြောခံစားရ တာ တွေးကြည့်တိုင်း ခေါင်းခါခဲမိစမြဲပဲ။ အခုတော့ သည် မွေ့ရဲ့ အတွေးတွေကို ယိုယွင်း ပြုပျက်စေခဲ့ကာ မွေ့ကို ကြည့်မ ရ အမြင်ကတ်စွာ အထင်သေးနေပုံရသော ထိုဇယောက်ျားက လေးကိုမှ မွေ့ ပျော့ပျောင်းသွားခဲ့မိတာ ဧရာမ အလျှော့ပေး ဘုဆုံးရခြင်းပါပဲ။ မွေ့ တကယ်လည်း အံ့ဩရသည်။ မွေ့ အရမ်း မြင့်မားခဲ့လို့ အရမ်းပဲ ထိခိုက်ရတာလား မဆိုနိုင်။ ဘယ်ယောက်ျားကလေးကိုမှ အာရုံထဲအဝင်မခံခဲ့သော မွေ့က တွမ့်ဆိုတဲ့ ရုပ်တည်တည်... မာကျောကျော၊ မာနမြင့်မြင့် နှင့် မွေ့ကို ထာဝစဉ် လိုက်ရန်စ လှောင်ပြောင်ခဲ့သော ယောက်ျားကလေးတစ်ယောက်ကို ရင်ခွင်တွင်းမှ နှလုံးအိမ် အထိ ဝင်ရောက်ခိုင်မြဲစေခဲ့လေတာ မွေ့မှားယွင်းခဲ့ပြီလား။

“တွေ့လား... မျက်နှာလေးက တွေ့တွေ့ဝေဝေနဲ့ အမြင်ကတ်တယ်ဆိုတာ ယုံနိုင်စရာ တစ်ကွက်မှ မရှိ

ဘူး၊ ဟွန်း . . .”
 “မယုံနဲ့ပေါ့၊ နင့်ကို ဘယ်သူက အတင်းယုံခိုင်းသလဲ၊
 ပါပေမယ့် နင့်မှတ်ထားလိုက်ပါ နုအိ၊ ငါ့မှာ သူနဲ့ ပထမ
 သက်လို့ မာနအပြည့်ရှိတယ် . . . ငါ သူ့ကို ဘယ်
 လောက်ပဲ ချစ်နေချစ်နေ သူ့ဘက်က မပျော့ပျောင်းသ
 ရွေ့၊ ငါ့ကို မကြင်နာပေးသရွေ့ ငါဘယ်တော့မှ သူ့ကို
 ထုတ်မပြဘူး။ သိပ်ချစ်ရင်း ရင်ထဲမှာ တလှိုက်လှိုက်စာ
 ပြီး ကြွေသွားပစေ ငါ့ကိုအထင်မကြီးတဲ့ ယောက်ျား
 တစ်ယောက်ကို ငါ့ရဲ့အချစ် ဘယ်တော့မှ မပြဘူး . . .
 သိလား။”

ပြောရင်း မျက်ရည်တို့က ဝိုင်းရစ်လာကြသည်။
 သည်စကားကလေး ပြောလိုက်ရုံကလေးနှင့်တောင် သူ့နှုတ်
 များစွာ ဝေးကွာရသလို ရင်တွင်းမှာ အားအင်များစွာ ချဉ်း
 ယိုင်ကျသွားရတာ။ သူ စိမ်းကားဆဲပဲဆိုရင် ရင်တွင်းက ကြွေ
 ခံစားစိတ်နှင့် ကြွေးကြော်ခဲ့သမျှတို့ကို အကောင်အထည်
 ဖော်မပြနိုင်မှာကိုလည်း စိုးရိမ်သည်။ နာကျင်စိတ်ကြောင့်
 ဘယ်လောက်ပဲ ကြွေးကြော် တင်းမာထားထား နှလုံးသားထဲ
 အနိုင်ယူစိုးမိုးလိုက်ကာ အပြောနှင့် အပုပ်မညီဖြစ်မှာ၊ မွေ
 တစ်ဖက်သတ် ခံစားလာရမှာတွေကို ကြိုတင်စိုးရိမ်လာမိသည်။
 မွေ့ကို သူက ချစ်မှာတဲ့လား။ မွေ့ အတပ်ပြောနိုင်မှာမို့လား
 တစ်နေ့က မွေ့ကို သူ နူးညံ့ပြသွားခဲ့တာ၊ သူလုပ်ခဲ့တဲ့လုပ်ရပ်တစ်
 ခုအတွက် တောင်းပန်ခြင်းနှင့် ညီမျှရုံ ပြသသွားခဲ့တာဆိုရင်
 မွေ့ တစ်ဖက်သတ် ဆွဲယူလွန်းရာကျနေပြီးလား။ အမှန်တော့
 မွေ့ ကိုယ့်စိတ်နှင့် နှိုင်းနေခဲ့မိတာပါလား တွမ်ရယ်။ မင်းထ

ထို့ ချစ်မှာတဲ့လား။ မွေ့ကို အထင်ကြီးပုံမပြဘဲ ကြည့်မရ
 နှုတ်လောစနေခဲ့တာဟာ ချစ်လို့တော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်
 တွေးထင်ပါရဲ့။

လေးနှင့် ပြုံးနေလိုက်သည်။ တကယ်လည်း သဘော
 သောင်းစွာ ခွင့်လွှတ်ခဲ့တာပါပဲ။ တွမ် လုပ်ခဲ့တုန်းက အဲသည့်
 အချိန်ကလေးမှာ ပြင်းထန်စွာထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကာ နာ
 သူင်မှုတွေပါ စွက်ဖက်ခံစားသွားခဲ့ရတာတွေဟာ သူ့ရဲ့ဇူးညံ့တဲ့
 အရာလေးတွေအောက်မှာ တစ်ထိုင်တည်း ကျေလျက်သွား
 ခဲ့တာတွေကို သူ သိနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးလေ။

“တွမ် တကယ်ငြိမ်သွားတာ သိလား၊ သူ မှိုင်တွေနေ
 တယ်၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပုံပဲ”

“လုပ်တုန်းကတော့လုပ်ပြီးတော့ ပြောလိုက်ပါ၊ သူ့ကို
 ခွင့်လွှတ်ပါတယ်လို့”

“ကောင်းပြီ ၊ ပြောလိုက်မယ်၊ မွေ့ကို တို့ချစ်တယ်”

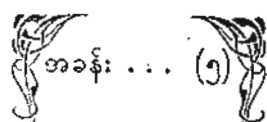
“ဟာ . . . ဘာကြီးလဲ . . . စိုးမိုးကလည်း ရောဂါပဲ”

မွေ့ နှာခေါင်းကလေးခွံကာ စိတ်မရွံ့ညံ့စွာ ပြော
 သည်။ နုအိကော ဇွန်ကပါ သဘောတကျ ဝိုင်းရယ်ကြရင်း
 စိုးမိုးပုံစံကို ကြည့်ကာ ဟားချင်ချင်ဖြစ်နေရသည်။ စိုးမိုးက
 တကယ်အသည်းအသန်ပုံစံပဲ။ အလျင်တုန်းကတော့ တကယ်
 ကို ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားပုံနှင့်။ အခုတော့ မွေ့
 ကသာ ပြတ်ပြတ်သားသား ငြင်းပစ်လိုက်ရင် တစ်ခုခု ဖြစ်ရ
 တော့မည့် ပုံဟန်နှင့်။

“စိုးမိုး . . . နေကောင်းရဲ့လား”

“ဟာ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

စိုးမိုးက မွေ့မျက်နှာလေးကို တမက်တမောပုံပဲ
 ကလေးနှင့် စိုက်ကြည့်နေရာမှ လန့်လန့်ဖျပ်ဖျပ်နှင့် နုအိတို့တို့
 မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။

စိုးမိုးမှ ထပ်ဆင့် ထပ်ဆင့် တောင်းပန်ခိုင်းပြန်တော့ မွေ့
 ပီတိနှင့် ပျော်ရွှင်ကြည့်နူးသွားခဲ့ရတာ ဘယ်သူ့သိနိုင်မှာလဲ။
 အမှန်တော့ သူ့ရဲ့ ပင်ကိုစိတ်ထားကလေးက အရင်းခံ နူးညံ့နေ
 မှာပါပဲ။ မာနတွေ၊ မာကျောမှုတွေနှင့် ဖုံးလွှမ်းဆင်ယင်ကာ
 မွေ့ကို ရန်စခဲ့တာဟာ ဘာသဘောလဲ တွမ်ရယ်။

“မွေ့မျက်နှာကလေးကိုကြည့်ပြီး သူ အရမ်း သနားသွား
 တယ်တဲ့၊ အရမ်း နောင်တရသွားတယ်တဲ့၊ မွေ့က
 ပုံစံကသာ မာကျောကျောနဲ့ မာနကြီးကြီး ပုံစံကြီး
 ပေါက်နေပြီး အဲဒီနေ့တုန်းက တကယ် သိုးကလေးလိုပဲ
 တဲ့ . . . မျက်လုံးကလေးဝိုင်းပြီး မျက်နှာကလေး
 ဖွေးနေတဲ့ကြားက ရှော့ပန်ကလေးနဲ့ဆို ကလေးလိုပဲတဲ့
 သူက အသေးစိတ်ပြောတာ၊ ကိုယ်က မှတ်မိသလောက်
 ပြန်ပြောပြတာ၊ တောင်းပန်တယ်လို့ ပြောပေးပါတဲ့”

မွေ့ နှုတ်ခမ်းကလေးစေ့ကာ သဘောကောင်း

“ဪ... အားကလေး အင်ကလေး မွေးထားလို့ ပြောမလို့... မွေ့ ငြင်းလိုက်ရင်ခံနိုင်ရည်ရှိအောင်လို့”
“ဟာဗျာ... နအိက ပါးစပ်ပုပ်ကြီးနဲ့၊ မွေ့ကလေး ကျွန်တော့်ကို ငြင်းရက်မှာ... နော်... မွေ့ တို့ကို မွေ့ သနားနေတယ်မဟုတ်လား”

မွေ့ကို အတင်းလိုက်ကြည့်ကာ မေးနေပြန်တာမို့ မွေ့ စိတ်ပျက်စွာ ခေါင်းကလေးကို ကုတ်သည်။ အဲသည် စိုးမိုး အရမ်းကို မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှည်နေတာ။ မွေ့ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ် ရပါ့မလဲ။ စိုးမိုးကို ငြင်းပစ်လိုက်ရင် တွမ်က အထင်သေးလိုက် ဦးမှာလား။ မွေ့ ဆုံးဖြတ်ရခက်အောင်ပင် တွမ် လွှမ်းမိုးနေတာ ဟာ မွေ့ စိုးလည်းစိုးထိတ်မိပါရဲ့ကွယ်။ မွေ့ စိုးမိုးကို တကယ် မချစ်ဘဲ ဖြတ်လိုက်ရင်တောင် မျှော်လင့်ချက်တွေပေးပြီး တမင် ဖြုခွင်းပစ်တယ်လို့ မင်း ယူဆအထင်သေးလိုက်ဦးမှာ မဟုတ် လား တွမ်ရယ်။ မိုးကောင်းတုန်းကလည်း မွေ့ကို အတင်း လမ်းပိတ် ဇွတ်ရမ်းခဲ့တာကို မင်း မမြင်ခဲ့ဘူး။ မွေ့ ငြင်းဆို ရန်လိုမိခဲ့တာကိုကျတော့ မင်း အပြစ်မြင်ရက်ခဲ့တယ်။ အခု လည်း စိုးမိုးကို မငြင်းရဲလောက်အောင်ကို ဖြစ်နေရတာ မင်း ကြောင့်ပါပဲ။ မင်း မွေ့ကို လက်ညှိုးထိုး အပြစ်လာတင်မှာ စိုးစိတ်နှင့် စိုးမိုးကို မပြတ်သားခဲ့တော့ စိုးမိုးမှာ မျှော်လင့်ချက် တွေ ပိုရှည်လာပြီပေါ့။

“ဟိုမှာ တွမ် လာနေတယ်တော်”

ရွန်အသံ ခပ်တိုးတိုးကြောင့် မွေ့ ကိုယ်ကလေး တောင်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။ ကော်ရစ်ဒါမှခပ်ဖြည်းဖြည်းက လေး ဖြတ်လျှောက်သွားကာ မွေ့တို့ဘက် တစ်ချက် လှမ်းကြည့်

သွားသော တွမ် မျက်နှာကလေး ခါတိုင်းလို မာနရောင်လက် ပြောင်မနေဘဲ ခပ်တည်တည်ကလေးပေမယ့် မွေ့သူ့ကို စတွေ့ သည်နေမှစ၍ ယခုအချိန်အထိ အတွင်းမှာ အနူးညံ့ဆုံး ကလေးဖြစ်နေသည်။ ဒါပေမယ့် တွမ်ရယ်... မင်း နူးညံ့ ပုံကလေးကိုပဲ ရင်ထဲက တိတ်တိတ်လေး ကြည့်နူးမိရုံက လွဲလို့ မွေ့က မိန်းကလေးမဟုတ်လား။ မွေ့ ဘာများ စတင် စွမ်း ဆောင်နိုင်မှာလဲ။ မင်းကို ရင်ထဲက မျှော်လင့်စောင့်နေမိတာ တို့ လူသိမှာ စိုးရွံ့မိပေမယ့် မင်း သိစေချင်လိုက်တာ။

“ဒီနေ့ နေပူမယ်... တွမ် ငြိမ်ငြိမ်ကလေးနဲ့ အေး အေးကလေး ဖြစ်နေတယ်”

တွမ် ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်သွားပုံကို ကြည့်ကာ ဒွန်က တအံ့တဩကလေး ပြော၏။ မာမာကျောကျောနှင့် တွေ့တိုင်း ရန်စတတ်ခဲ့သော တွမ်က အခုလို အေးငြိမ်ပြသွား ခြင်းဟာ မွေ့အပေါ် ကျေအေးလိုက်ခြင်းမျိုးလား။ သူ လုပ်ခဲ့မိ သည့်အတွက် မွေ့ လန့်ထိတ် ထိခိုက်သွားရတာအတွက် အား နာမိသွားတာမျိုးလား။ ဘာကြောင့်မှန်း မရေရာပေမယ့် တွမ် ပြောင်းလဲသွားတာကတော့ သေချာရလေသည်။ မွေ့စားပွဲခုံ ကလေးကို ဖျတ်ခနဲပုတ်ကာ ပြုံးလိုက်မိတော့ စိုးမိုးကလန့်သွား ပုံနှင့် မွေ့ကိုလာကြည့်သည်။ မွေ့ တောက်ပစွာ ပြုံးနေပုံ ကလေးကြောင့် စိုးမိုးလည်း ပျော်ရွှင်သွားရပုံနှင့် ရယ်မော လိုက်တော့ မွေ့ စိတ်ပျက်သည်ကြားမှ ရယ်ချင်သွားရ လေသည်။ သည် စိုးမိုးတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုလှမီရပါ့။

“ဟဲ့ . . . ဟဲ့ . . .”

နုအိက အလန်တကြား ထအော်တော့ မွေ့က ရေခဲမုန့် နှစ်ခုစလုံးက အရည်ပျော်ကာ အရည်တွေ ဆတ်တောက်ဆတ်တောက် ကျနေတာကြောင့် ခပ်သွက်သွက်ကလေး စားနေရာမှ မျက်ခုံးကလေးပင့်ကာ နုအိကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ နုအိကို စကားပြန်မပြောနိုင်သေးဘဲ စားနေရဆဲမို့ မျက်ခုံးကလေး တပင့်ပင့်လုပ်ကာ ဘာလဲ . . . ဘာလဲ ဟူသော ပုံစံမျိုး လုပ်ပြလိုက်ရင်း နုအိကြည့်ရာဘက်ဆီသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ယင် . . . တွမ် ကားကလေး။ မွေ့စားနေရာမှ ရုတ်တရက်ရပ်တန့်ကာ ရေခဲမုန့်ကြီးကို အယောင်ယောင်နှင့် ဇွန်ဆီ ထိုးပေးလိုက်၏။ ဇွန်ကလည်း လှမ်းယူကာ ခပ်တည်တည်ကလေးနှင့် ဆက်စားနေသည်။

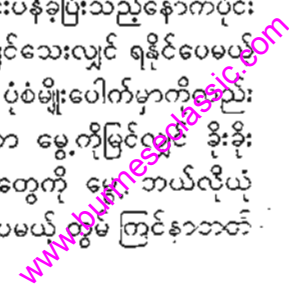
တွမ် ကန်တော်ကြီးကို ဘာလာလုပ်တာပါလိမ့်။ တွမ်က ကားကလေးကို ရေကန်စပ်ကလေးမှာ ရပ်ထားသော မွေ့တို့ ကားကလေးနှင့်ယှဉ်ကာ ရပ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ကားပေါ်မှ ဆင်းလာကာ မွေ့ ကားကလေးကို မှတ်မိဟန်ဖြင့် စိုက်ကြည့်နေလေသည်။ ပြီးတော့ ခေါင်းကလေးငဲ့ကာ ဟိုဟို သည်သည်ကြည့်နေ၏။ မွေ့တို့က ရေခဲမုန့် ဝယ်ပြီးပြီးချင်း

နေရာမှာပဲ စားနေတာမို့ တွမ် ရပ်နေရာဆီသို့ အကုန်လှမ်း မြင်နေရလေသည်။

“လောင်းမလား . . . လောင်းမလား . . . တွမ် နင့်ကို လာနှုတ်ဆက် မဆက်”

ဇွန်က စိတ်ဝင်တစားပုံစံနှင့် စိန်ခေါ်နေတာ မွေ့ ပြုံးမိသွားရသည်။ ကျောင်းမှာ အတန်းရှေ့မှ ခပ်အေးအေး ပုံစံကလေးနှင့် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ဖြတ်သွားတတ်တာ။ မွေ့ကို မသိမသာကလေး ခိုးခိုးကြည့်တတ်တာ။ မွေ့က ပြန်ကြည့်လိုက်လျှင် မျက်နှာလွဲလိုက်ပေမယ့် မျက်နှာကလေးက တည်ငြိမ်နူးညံ့နေတတ်တာ။ တွမ် အရမ်းကို ငြိမ်သက်ပြောင်းလဲ သွားတာမှ အသိသာကြီးပါပဲ။ လာရောက်စကားစ နှုတ်ဆက်ဖို့ ကျပြန်တော့လည်း တွမ်အနေနဲ့ ရှိန်နေသလိုမျိုးပါ။ သူက စတင် ရန်တွေ့ စ၊ လှောင်ပြောင်ထားခဲ့တာ မို့ လာပြီး စကားပြောရမှာ တစ်မျိုးတော့ ဖြစ်နေမှာပါပဲ။ မာနတင်းခဲနေတာမျိုးလည်း ဖြစ်ချင် ဖြစ်နိုင်သည်ပေါ့လေ။ ကားချင်းတိုက်မိအောင် လုပ်လိုက်ပြီးသည့် နောက်ပိုင်း တွမ် အရမ်းကို ပြောင်းလဲသွားတာဟာ မွေ့အပေါ် သူ့လုပ်ရပ်အတွက် အရမ်း အားနာကြင်နာသွားခြင်းမျိုး ဖြစ်နိုင်သည်။

အဲသည်နေ့က တောင်းပန်ခဲ့ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း နောက်ထပ် စကားရှာ တောင်းပန်ချင်သေးလျှင် ရနိုင်ပေမယ့် တွမ်က အဲသည်လို ဘာလိုင်းဝင်ရော ပုံစံမျိုးပေါက်မှာကိစ္စည်း ရှက်ပုံပဲ။ အရမ်းပြောင်းလဲသွားကာ မွေ့ကိုမြင်လျှင် ခိုးခိုးကြည့်တတ်သည် မျက်ဝန်းကလေးတွေကို မွေ့အယ်လီယံ ကြည့်ရမှာလဲ တွမ်။ မာနရှိတာမှန်ပေမယ့် တွမ် ကြင်နာဘတ်

ကြောင်းကိုတော့ ကားချင်ဆံ့သည့်နေ့ကပင် မွေ့ ယုံကြည်လိုက်မိသည်ပဲလေ။ ကြင်နာတတ်သော နှလုံးသားရှိသူမို့သာ အရမ်းလန့်သွားခဲ့ရကာ မျက်ရည်ကျခဲ့ရသော မွေ့အတွက် သူ တုန်လှုပ်ပျက်ယွင်းစွာ တောင်းပန်စကားဆိုသွားခဲ့တာပေါ့။ အကြင်နာ ကင်းမဲ့သူသာဆိုရင် မွေ့ဖြစ်ပျက်သွားရခြင်း အတွက် သူအနိုင်ရပြီဆိုပြီး ဂုဏ်ယူသွားနိုင်မှာ။ နောက်ပိုင်းလာပြီး အဆက်အစပ် မလုပ်ခဲ့တာဟာ သူ့ မာနကြောင့်ပဲ ဖြစ်မှာပဲ။ ရုတ်တရက်ကြီး ဝင်ရော ခင်မင်လိုက်ရမှာကို သူ ရှက်တတ်ပုံပါပဲ။ သည်လို ဆိုရင်တော့ မွေ့ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ တွမ်ရယ်။ မင်းလာမှသာ ကိုယ်က ကြိုဆိုခွင့်ရှိသူ ဘဝမို့ မင်းမလာတော့လည်း မျှော်လင့်ရုံသာပဲပေါ့ကွယ်။

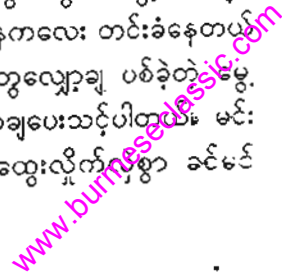
“လောင်းမလား လို့”

“နင်တို့ပါရင် သူ့ နှုတ်ဆက်ချင်မှ နှုတ်ဆက်မှာ . . . ရှက်နေနိုင်တယ်။ ငါတစ်ယောက်တည်း သွားကြည့်မယ်”
 “ရတယ် . . . ငါတို့ စောင့်ကြည့်နေမယ်။ တွမ် နင့်ကို လာနှုတ်ဆက်တယ်ဆိုရင် နင် အနိုင် . . . လာမနှုတ်ဆက်ဘူးဆိုရင် ငါတို့ အနိုင်”

မွေ့ ခေါင်းကလေးညိတ်ပြလိုက်ကာ ကားဆိုသို့ လျှောက်လှမ်းလိုက်မိသည်။ နှလုံးသားတွေ လှုပ်ရှားနေရတာကို မင်း သိနိုင်မှာလား တွမ်။ မွေ့ ခေါင်းကလေးကို တည့်တည့် ထားကာ ကားဘေးနားသို့ ကပ်လိုက်သည်။ သူ့က မွေ့ကို မြင်သွားကာ မသိမသာစိုက်ကြည့်၏။ မွေ့ သူ့ဆီ တစ်ချက် ကြည့်မိတော့ သူ မျက်ဝန်း ပြန်လွှဲသွားတာမို့ မွေ့ရင်ထဲ ဟာသွားရသည်။ သူ နှုတ်ဆက်မှာ မဟုတ်ပါဘူးလေ။ မွေ့ ကားပေါ်

တက်ဖြစ်သေးဘဲ ကားတံခါးနားမှာ ငြိမ်သက်ရပ် နေမိသည်။ အရမ်းနီးကပ်နေကြရသော အခြေအနေမှာ တောင် မွေ့ကို တွမ် နှုတ်ဆက်တာ မွေ့ ဘယ်လို ယုံရတော့ မလဲကွယ်။ မွေ့ကို ခိုးဝှက် ငေးမော ကြည့်တတ်တဲ့ မျက်ဝန်း ကလေးတွေ။ ဘမင်တကာ လိုက်ဆံ့နေရသည်ဟုပင် ထင်ရ လောက်အောင် ကျောင်းခန်းကျယ်ထဲမှာ မွေ့ သွားရာနေရာတို့နှင့် မလှမ်းမကမ်း နေရာတွေမှာ ရှိနေတတ်တာတွေ။ တစ်ခါတလေ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆုံမိရင် ခေါင်းကို ခပ်လွှဲလွှဲထားလျက် မသိချင်ယောင် ဆောင်သွားတတ်ပေမယ့် တစ်နေရာရာမှာ ရပ်ကျန်ခဲ့ကာ မွေ့ကို လိုက်ငေးကြည့်နေတတ်တာတွေ။ မွေ့ စိတ်ထင်စွာ လှည့်ကြည့်မိသောအခါ တငေးကြီး ကြည့်နေတတ်သော မျက်ဝန်းတွေ အလန့်တကြားနှင့် ဖယ်ရှောင်ရှားသွားတတ်တာတွေ။

မင်းကိုမွေ့ ဘယ်လိုနားလည်ရတော့မှာလည်း တွမ်ရယ်။ မာကျောနေရာကနေ ရုတ်တရက်ကြီး ပြောင်းလဲ နူးညံ့သွားတာ။ မွေ့ကို မုန်းတီးကြည့်မရဟန် မပြတော့ဘဲ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် ငေးမောလာတတ်ကာ နှုတ်ဆက်လာလျှင်လည်း မွေ့က ပြန်လည်နှုတ်ဆက်ပေးမယ်ဆိုတာကို သိရက်နဲ့ လာရောက်မနှုတ်ဆက်ခဲ့တာ။ ဒါတွေအတွက် မွေ့ ဘာများ တုံ့ပြန်မှုပေးနိုင်မှာလည်းကွယ်။ မာနကလေး တင်းခံနေတယ် ဆိုရင်တောင် မင်းအတွက် မာနတွေလျှော့ချ ပစ်ခဲ့တဲ့ မွေ့ အတွက်လည်း မင်းမာနတွေ လျှော့ချပေးသင့်ပါတယ်။ မင်း လာနှုတ်ဆက်လိုက်ရင် မွေ့ နွေးထွေးလိုက်ဖို့စွာ ခင်မင် တုံ့ပြန်ပေးမှာပဲ တွမ်။

ခဏအကြာမှာ သူ့ဆီက လှုပ်ရှားသံကလေးကြားရသည်။ ကားပေါ် ဖြည်းဖြည်းကလေးတက်ကာ မွေ့ဘေးမှ ဖြတ်လျက် ကားကို ညင်သာစွာ မောင်းထွက်သွားသည်။ မွေ့ နှုတ်ခမ်းကလေးဖွဖွကိုက်ကာ သူ့ဆီ တစ်ချက်လှမ်းအကြည့် ခေါင်းကလေးလှည့်ကာ မွေ့ကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်သွားသော အကြည့်ကလေးတစ်ခုက ရင်ခွင်တွင်း တိုးဝင်လာသည်။

“ဟိတ် . . . ကရော် . . . ကရော်”

ဇွန်က စပ်ဖြဲဖြဲကလေး လာအော်ကာ မွေ့ မျက်နှာကိုလာကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာကလေးမှန်သီကာ နှုတ်ခမ်းကလေး ကိုက်ထားသော မွေ့ပုံစံကြည့်ရင်း အံ့ဩသွားရသည်။

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ မွေ့ . . . တွမ် နှုတ်မဆက်သွားလို့ ကြွေနေတာလား”

“သေလိုက်ပါလား။ သူ့နှုတ်မဆက်တာ ငါက ဘာလို့ကြွေရမှာလဲ၊ လုံးဝပဲ၊ နှုတ်မဆက်လည်း နေပေါ့ . . . သူက များ”

နှုတ်ခမ်းကလေးမဲ့ကာ မခံချင်ပုံစံကလေးနှင့် အော်တော့ ဇွန်က တဟင်းဟင်းရယ်၏။ မကြာခင်မှာဘဲ ကရဝိတ်ထဲ ဘီယာသွားမော့သော အစ်ကိုသုံးယောက် ပြန်ရောက်လာကြကာ . . .

“မွေ့ ရေခဲမုန့် ဘယ်နှစ်ခုကုန်သလဲ”

စပ်ဖြဲဖြဲတွေနှင့် မေးသည်။ ခါတိုင်း ကိုကြီးတို့ကို စောင့်ရင်း မွေ့ ရေခဲမုန့်ကို ရှစ်ခုလောက် စားပစ်ခဲ့တာ။ သည် နေ့ နအိရော ဇွန်ပါပါလာကြတာမို့ တစ်ယောက်ရှစ်ခု

နှုန်းနှင့်သာဆို နှစ်ဆယ့်လေးခုစာမို့ ကိုကြီးတို့ ဇိမ်ဆွဲမသောက်ခဲ့ဘဲ အမြန်ပြန်လာခဲ့ပုံ ရလေသည်။ ပုံစံတွေက ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် မေးနေရပုံတွေ။ သည်ပုံစံတွေကြည့်ကာ ခါတိုင်းဆိုထားတိုက် ရယ်မောမိမှာပေမယ့် စိတ်က အလိုလိုတိုနေရတာမို့ ချက်စောင်းထိုးပစ်ကာ . . .

“ဘယ်နှစ်ခုပဲစားစားပေါ့၊ ကိုကြီးတို့အပူလား၊ တကတည်း အသည်းအသန်ကြီး လာမေးနေတာပဲ . . . ဝယ်ကျွေးရတာကလေး လက်တောက်လောက်နဲ့”

ကိုကြီးမျက်နှာ ရှုံ့တွသွားရကာ . . .

“မွေ့လေးကလည်းကွာ . . . ကိုကြီးက ကိုကြီးညီမလေး စားမှ စားနိုင်ရဲ့လားလို့ စေတနာကလေးနဲ့ မေးတာ အဟက်”

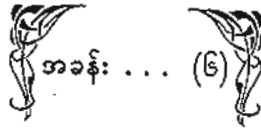
“အဟက်တဲ့ . . . သွားပြီ၊ အဲဒီကတည်းက လုံးဝကို ယုံနိုင်စရာမရှိဘူး”

“အေးလေ . . . ကိုကြီးတို့က ဇွန်တို့ကို မကျွေးချင်တဲ့ သဘောလား”

“ဟာ . . . မဟုတ်တာ၊ ဟဲ ဟဲ . . .”

ဇွန်နှင့်ကိုကြီး ဆက်လက် ရန်ဖြစ်နေတုန်း မွေ့ ကားနောက်ခန်းပေါ် ခုန်တက်ကာ ငြိမ်ဆိမ်စွာ ထိုင်နေမိသည်။ နှုတ်မဆက်ဘဲနှင့် တစ်ချက်တည်း လှည့်ကာကြည့်သွားသော မျက်ဝန်းညိုညို တောက်တောက်ကလေးကို မြင်ယောင်စရာက ခေါင်းကလေးကို ခါပစ်လိုက်မိသည်။ သူ့တောင်နေနိုင်မှတော့ မွေ့က ဘာလို့ မနေနိုင်စရာ ရှိသလဲနော်။

“ပူအိုက်လိုက်တာကွာ . . . ရေလည် စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းတယ်”

- မွေ့တို့က အပေါ်ထပ် လူရှင်းသော ကော်ရစ် ဒါထောင့်မှာ တင်ပျဉ်ကလေးတွေ ခွေထိုင်ကြကာ ညည်းညူ ရှုံ့မဲ့နေရသည်။ နေမင်းက ချစ်ချစ်တောက်ရဲနေကာ ပူခိုင်းနေ တာမို့ အပြင်မထွက်ချင်ဘဲ ဖြစ်ရသည်မို့ ကော်ရစ်ဒါမှာပဲ ထိုင်နေဖြစ်ကြသည်။ မွေ့က ဝတ်ထားသော ဂျာကင် ခါးတို ပွပ္ဖကလေးကို စိတ်တိုစွာ ဆောင့်အောင့် ဆွဲချွတ်ကာ ခပ်လှမ်း လှမ်းသို့ ပစ်လွှတ်ထားလိုက်သည်။

“ယပ်တောင် . . . ယပ်တောင် . . . ဘယ်သူမှာပါသ လဲ”

မွေ့က လက်ဝါးကလေးနှင့် မျက်နှာကို မစို့မပို့က လေးခတ်ရင်း အော်တော့ စိုးမိုးက အလိုက်သို့စွာ နံ့သာယပ် တောင်ကလေးကို ပြုံးပြုံးကလေး ထုတ်ပေးတာမို့ မွေ့တို့ အံ့အားသင့်သွားရကာ ရယ်ချင်သွားရလေသည်။

“စိုးမိုးက ဒီယပ်တောင်ကြီး ဘယ်ကယူထားတာတုန်း”

“အဟဲ . . . တို့က အိုက်တတ်လို့ ဆောင်ထားတာ”

“ဟား ဟား ရယ်ရတယ် . . . စိုးမိုးက မိန်းကလေး ကျနေတာပဲတော့”

စိုးမိုးက မွေ့ရယ်နေပုံကလေးကိုပဲ စိုက်ကြည့် တာ ပြုံးကြည့်နေလေသည်။ မွေ့ကတော့ နေသားတကျ ရှိလာ သလို စိုးမိုးကို သိပ်ဂရုမစိုက်မိတော့။ သူ စိတ်ချမ်းသာချင်ရာ သာ လုပ်ပေတော့။ မွေ့က လျစ်လျူရှုထားလိုက်ရုံသာပေါ့။ နံ့သာယပ်တောင်ကလေးခတ်ရင်း မွေ့မျက်နှာကလေး မဲ့ရွဲ့ လာရတာ . . .

“ယပ်တောင် ခတ်ရတာလောက် စိတ်မရှည်တာ မရှိ တော့ဘူး . . . သိပ်အသည်းယားတာပဲ”

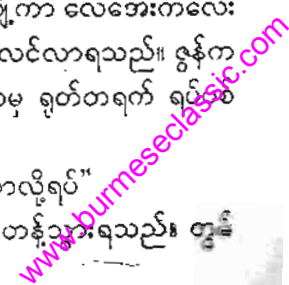
“တို့ ခတ်ပေးရမလား”

“ဟာ . . . ရတယ် . . . နုအိ ၊ ဇွန် တစ်ယောက် တစ်လှည့် ယပ်တောင် ခတ်ပေးကြေးဟေ့၊ ငါ့ကိုအရင် ခတ်ပေး ရော့”

မွေ့က ယပ်တောင်ကလေးကို ဇွန်ဆီထိုးပေး လိုက်တော့ ဇွန်က အခေါက်ငါးဆယ်စီပဲနော်ဟု ပြောရင်း ယပ်ပေး၏။ မွေ့က မျက်လုံးကလေး မှေးမှိတ်ထားရင်း ဇိမ်ခံ နေလိုက်သည်။ နံ့သာနံ့ကလေး သင်းပျံ့ကာ လေအေးကလေး ခုနေတာမို့ မွေ့မျက်နှာကလေး ကြည်လင်လာရသည်။ ဇွန်က နံ့ပါတ်တွေရေတွက်ပြီး ယပ်ပေးနေရာမှ ရုတ်တရက် ရပ်တစ် လိုက်တာကြောင့် . . .

“ဟဲ့ . . . ယပ်လေ . . . ဘာလို့ရပ်”

မွေ့ စကားကလေး ရပ်တန့်သွားရသည်။ တွန့်

က ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ လာရပ်နေသောကြောင့်ပင်။ ထုံးစံအတိုင်း မွေ့ဆီ လှမ်းကြည့်ကာ မွေ့က ပြန်ကြည့်တော့ မျက်ဝန်းကလေးတွေ လွဲသွားသည်။ သူ တစ်ယောက်တည်း ရပ်နေတာမို့ . . .

“စိုးမိုး . . . ဟိုမှာ ရှင့်သူငယ်ချင်း”

စိုးမိုးက တွမ့်ဘက် တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ရင်း . . .

“နေပစေပေါ့၊ မခေါ်တော့ပါဘူး။ မွေ့နဲ့ မတည့်ဘူး မဟုတ်လား။ မွေ့ကို သူ ရန်စနေဖူးတယ်လေ၊ ဘာလို့ ခေါ်ရမှာလဲ”

“ဟင် . . . စိုးမိုးက မိန်းမကျနေတာပဲ၊ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းပဲ၊ အိမ်မှာရော မခေါ်ဘူးလား”

“ခေါ်တာက ခေါ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မွေ့ မျက်ရည်ကျအောင် သူလုပ်ထားဖူးတာကို တို့ မှတ်ထားတယ်၊ အဲဒီကတည်းက ဒီကောင်ကို သိပ်မကြည်ဘူး”

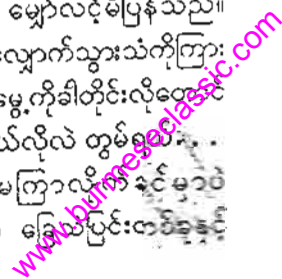
စိုးမိုးက မကျေနပ်ပုံနှင့် ပြောသည်။ ကျောင်းပိတ်ရက် တစ်ရက်တုန်းက တွမ် ကားချင်းတိုက်အောင်လာလုပ်ခဲ့တာ၊ နောက်ပိုင်း တွမ် ပြောင်းလဲသွားတာတွေကို စိုးမိုးက သိပ် လေးလေးနက်နက် တွေးတောပုံမရ။ ထုံးစံအတိုင်းပဲ မတည့်ဆဲဘဲ ရှိနေသည်ဟု ထင်ပုံနှင့် မွေ့ဘက်မှလိုက်ကာ တွမ့်ကို မကြည့်လင်ပုံ ဆက်လက် ပြသဆဲပင်။ စိုးမိုးက မိန်းကလေးဆန်ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို ထိခိုက် ခံစားလွယ်တတ်ကာ အစွဲအလမ်းလည်းကြီး၊ အငြိုးလည်း ကြီးတတ်တာကို ပေါင်းသင်းခင်မင်မှု ကြာလာလေ မွေ့ ပိုမိုသိလာရလေမို့ စိုးမိုးကို ဘယ်လိုမှ အထင်ကိုမကြီးနိုင်တော့။

“ကဲ . . . မွေ့တို့ အတန်းတက်ကြမယ်လေ၊ ဆရာ

တောင် ဝင်ပြီးလားမသိ”

စိုးမိုးက တွမ် အနားမှာလာရပ်တာကို မကျေနပ်ပုံနှင့် ဆတ်ခနဲထကာ မွေ့ကိုပြောသည်။ မွေ့က စိုးမိုးအမိန့်အားသလို လာပြောတာကို မကျေနပ်ပေမယ့် သည်တစ်ချိန်ကို ဆက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာမို့ ထိုင်နေရာမှ လိုက်ထလိုက်တော့ နှုတ်တိုက်ပါ ထရပ်ကြ၏။ တွမ်ရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်ရမှာမို့ မွေ့ စိတ်လှုပ်ရှားကာ ကျောပိုးအိတ်ကလေးကို မလွယ်တော့ဘဲ ခင်ခင်မှာပွေ့ထားမိသည်။ မွေ့ ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်ရင်း ဘွဲ့မိန်းက အဖြတ်မှာ ရင်ထဲနွေးလှိုက်သွားရသည်။ ဘာဖြစ်လို့များ မွေ့သည်လိုဖြစ်နေရတာပါလိမ့်ကွယ်။ ကိုယ့်ကို နှုတ်ဆက်အော်တောင် မရတဲ့ သည်ယောက်ျားကလေးကိုမှ မွေ့ ဘာလို့ ဘွဲ့သိတာချင်နေရတာလဲ။ ခင်မင်ချင်နေရတာလဲ။ မာနတွေ လျှော့ချထားမိနေရတာလဲ။ မွေ့ဘဝမှာ သည်အဖြစ်မျိုး ထုံးစံတို့ မရှိခဲ့ပါဘဲ အခုတော့ ထုံးစံတစ်ခုလို့ မွေ့သူ့ကို မျှော်လင့်နေမိပြီ။ မွေ့ မှားသလားကွယ်။ ယောက်ျားတွေအပေါ်မှာ အထင်မကြီးခဲ့၊ မာနထားခဲ့တာတွေမျိုးနှင့် သူ့အပေါ် ဘာကြောင့် တင်းမာ မထားနိုင်ရတာလဲ။

ခေါင်းကလေးမတ်ကာ သူ့ရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်ရင်း သူလိုက်ကြည့်နေဦးမည်လားဟု မျှော်လင့်မိပြန်သည်။ သူလည်း မွေ့တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်သို့ လျှောက်သွားသံကြားရတာမို့ ရင်ထဲဟာကျသွားရသည်။ သူ မွေ့ကိုခါတိုင်းလိုတောင် ခပ်တောင့်မကြည့်တော့ပြန်ပါလား။ ဘယ်လိုလဲ တွမ်ရယ် . . . နားလည်ရခက် လိုက်တာ။ ဘာမှမကြာလိုက်ခင် မှာပဲ အနောက်က ပြေးလွှာလိုက်လာသလို မြေသပြင်းတစ်ခုနှင့်

အတူ . . .

“ဆင်းသိမ်မွေ့”

ဟူသော အသံတိုးကလေးကြောင့် မွေ့ ခြေလှမ်း
တွေ ဆတ်ခနဲ တုံ့ဆွဲလိုက်သလို ရပ်တန့်သွားရလေသည်။
အံ့ဩလှန်းစွာ လှည့်ကြည့်မိစဉ်မှာ ရင်ထဲနွေးခနဲ ဖြစ်သွား
ရသည်။ တွမ်လက်ထဲမှာ မွေ့ ဂျာကင်ကလေး။ မွေ့ ခုနစ်
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ပစ်ထားခဲ့ကာ မေ့လျော့စွာ ထားကျန်ရစ်
သော ဂျာကင်ကလေး။

“ဂျာကင် ကျန်ခဲ့အယ်”

တစ်ချက်မှ မပြုံးပေမယ့် တွမ် မျက်နှာကလေး
က နူးညံ့ကာ အပြစ်ကင်းစင်ကြည်လင်နေရလေသည်။ နေ့
နှုတ်ခမ်းကလေး ဖွင့်ဟကာ ပြုံးလိုက်ရင်း လှမ်းပေးနေသော
ဂျာကင်ကလေးကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

“ကျေးဇူး”

ခေါင်းကလေးညိတ်ပြကာ မွေ့ကို စိုက်ကြည့်နေ
ပြန်သည်။ မွေ့ကလည်း ဆက်လက်ရပ်တန့်ကာ သူ့ကို ကြည့်
နေလိုက်မိသည်။

“ဟို . . . ကျွန်တော် ဟိုတစ်လောက ကိစ္စအတွက် ထပ်
တောင်းပန်တယ်နော်”

“ရပါတယ် . . . တွမ်ကို စိတ်မဆိုးပါဘူး”

သူက မျက်ခုံးကလေးပင့်သွားရင်း . . .

“ကျွန်တော့်ကို ဆင်းသိမ်မွေ့ကလည်း တွမ်လို့ပဲ ခေါ်
တုာပဲလား”

“အင်းလေ . . . တစ်ကျောင်းလုံး တွမ်လို့ပဲ ခေါ်နေကြ

တာပဲ”

“ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့မိတဲ့ လုပ်ရပ်အတွက် ဆင်းသိမ်မွေ့
ကို မြင်တိုင်း အမြဲ အားနာနေခဲ့ရတယ်။ ဆင်းသိမ်မွေ့
ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်တယ်ဆိုရင် နောက်တွေ့ရင်ခေါ်
မယ်နော်”

“အင်း . . . အင်း”

မွေ့က သွက်သွက်ကလေး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်

သည်။

“သွားတော့မယ်”

မွေ့တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ နှုတ်ဆက်ကာ နုတ်
ဆွဲကိုတစ်ချက် ဝှေ့ကာကြည့်ရင်း စိုးမိုးပခုံးကို တစ်ချက်ပုတ်ပြီး
ခပ်မတ်မတ်ကလေး လှည့်ထွက်သွားသည်။

စိုးမိုးက ပခုံးကို လက်နှင့်ခါချရင်း . . .

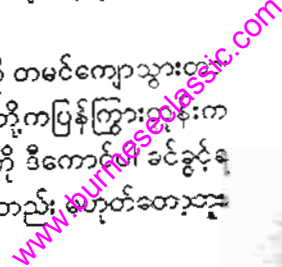
“မွေ့ . . . ဒီကောင်ကို ကျေအေးသွားပြီလား”

ဝန်တိုသလို လာမေးတာမို့ မွေ့ စိတ်တိုသွားရ

တာ . . .

“အင်းပေါ့၊ သူက လာကောင်းပန်နေတာ မွေ့က
ခွင့်လွှတ်ရမှာပေါ့၊ နေပါဦး။ ကွမ်က စိုးမိုးကို ယူငယ်ချင်း
မို့ ပခုံးပုတ်သွားတာ စိုးမိုးက ဘာလို့ခါချလိုက်ရတာလဲ၊
ရင်နေသလိုပဲ”

“မွေ့ မသိပါဘူး၊ ဒီကောင် တို့ကို တမင်ကျောသွားတင်
မွေ့နဲ့တို့ ခင်နေတာတွေကို တို့ကပြန်ကြားတုန်းက
ဒီကောင်မကြည်ဘူး၊ အခု မွေ့ကို ဒီကောင်မခင်ခွင့်ရ
သွားပြီဆိုတော့ တို့တစ်ယောက်တည်း စိတ်တိုသွားတာ

သူ လည်းခင်နိုင်တာပဲ စွမ်းနိုင်တာပဲဆိုတဲ့ပုံစံမျိုး လုပ်
သွားတာ”

“အင်းလေ . . . မွေ့ကို ခင်တာများ လုနေရသလား
ခင်ကြပေါ့”

စိုးမိုးက မျက်နှာသုန်သုန်မုန်မုန်နှင့် . . .
“မွေ့ကို တို့ တစ်ယောက်တည်းပဲ ခင်ချင်တာ”

စိုးမိုးက နှာကစ်သွားဟန်နှင့် လှည့်ထွက်သွား
သည်။ မွေ့တို့သုံးယောက် တဟင်းဟင်းရယ်လျက် အတန်းထဲ
ဝင်လာခဲ့ကြသည်။ မွေ့ ခံစားမှုအာရုံထဲတွင် တွမ်ပုံရိပ် တည်
ကလေးက စွဲစွဲကလေး နေရာယူထားကာ မွေ့ခံစားချက်တွေ
အားလုံးကို လွှမ်းမိုးချယ်လှယ်လို့နေသည်။

မင်း သိနိုင်ပါ့မလား တွမ်ရယ်။ မွေ့ရဲ့မာနတွေ
အားလုံးကို လွင့်စဉ် ပျောက်ပျက်စေခဲ့တာ မင်းတစ်ယောက်
တည်းပါ။ မွေ့ရဲ့ နှလုံးသားကို ဆွဲကိုင် လှုပ်ယမ်းနိုင်ခဲ့တာလည်း
မင်း တစ်ယောက်တည်းပါ။ မွေ့အာရုံတွေမှာ ရှိနေခဲ့တာလည်း
မင်း တစ်ယောက်တည်းပါ။ မွေ့ရဲ့ အိပ်မက်တွေထဲမှာလည်း
မင်း တစ်ယောက်တည်းပါ တွမ်ရယ်။

“ခင်သွားပြီ . . . ခင်သွားပြီ . . . ဟီး ဟီး . . .”
နုအိက မျက်နှာကြီးဖြိုးကာ လာကပ်နှောက်နေ
တာမို့ ရယ်ချင်စိတ်ကိုထိန်းကာ မွေ့ နှုတ်ခမ်းကို နာနာဖိကိုက်
ထားရသည်။

“စိုးမိုးကြီးက အူ မလတ်ဆတ်ပါလား”
“အူ ပုပ်ဟယ်ပြောရင် ရတယ်၊ ဘယ်သူမှ နင့်ကိုတရား
မစွဲဘူး”
“ဟက် ဟက် . . . သူများပါးစပ်ထဲက အလုံးတွေ
ကိုယ့် ပါးစပ်ထဲ အဝင်မခံနိုင်ပါဘူး၊ နုအိတို့က သာစေဉ်
ဆန်းသစ်သစ်ကလေး”

မွေ့က ဆိုလိုရင်း ပျောက်သွားရတာကြောင့် စိတ်
တိုသွားရတာ . . .

“ဟဲ့ . . . ဆက်ပြောလေ၊ စိုးမိုးက ဘာကြောင့် အူ မ
လတ်သတ်တာလဲ”
“တွမ်ကို သူ ဂျဲလက်စ် ဖြစ်နေတာလဲ”

“အေး . . . ဟုတ်တယ် . . . မိန်းမကြီး ကျနေတာပဲ”
 “တွမ်က ချောတယ်နော်၊ ဒါပေမဲ့ မာနကြီး ပုံစံပေါက်
 နေတာ ဖီးလ်မဝင်ဘူး”
 “အံ့မယ် . . . နင်ဝင်ပါစရာမလိုပါဘူး၊ မွေ့ ဝင်ရင်
 ပြီးရော”

မွေ့ ရှုံ့မဲ့ကာ နားကို ပိတ်ထားလိုက်တော့မှ ရယ်
 ချင်ချင် ပုံစံတွေနှင့် နားပိတ်ထားသော လက်တွေကို လာဖြုတ်
 ကာ . . .

“မကြားချင်ရင် မပြောပါဘူး . . . စိတ်ချ။ နားတော့
 ပိတ်မထားပါနဲ့ . . . ဟန်ဆောင်ထားတဲ့ ပုံစံကြီးက
 သိသာလွန်းလို့”

မွေ့ အော်ရယ်ပစ်လိုက်တော့ ကျောင်းသား
 တချို့ လှည့်ကြည့်သွားကြသည်။ ဇွန်က လှည့်ကာ မျက်စောင်း
 ထိုးရင်း . . .

“ရယ်တာကိုတောင် လာကြည့်တာပဲ၊ မမြင်ဖူးဘူးလား”

တချို့က မမြင်ဖူးလို့ဟု ခပ်တိုးတိုးနောက်ကာ
 ရယ်သွားကြပေမယ့် တစ်ချို့က ဘုရိတ် ကပ်ရိတ်တာမို့ ဇွန်က
 လည်း မျက်လုံးကို တမင်ပြုကာ ပြန်ရိုတ်ပေးနေသည်။

မွေ့က မသိချင်ယောင်ဆောင်ရင်း ကျောပိုး
 အိတ်ထဲမှ ကာတွန်းထုတ်ကာ ဖတ်နေလိုက်သည်။ ခါတိုင်းလို
 သာဆို သည်လို လာကျောပြနေသောသူကို ရန်စ လှောင်
 ပြောင် ပစ်လိုက်မှာဖြစ်ပေမဲ့ အခုအချိန်မှာ မွေ့ အပြောကင်း
 ကင်းရှိနေစေချင်တာ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်။ မွေ့တို့ ဝရုတ်ကျ
 ခဲ့ပေမယ့် သိပ်ရဲရဲ တင်းတင်းကြီး မဟုတ်ခဲ့ကြပါဘူး တွမ်ရယ်။

သော်ရုံသက်သက် လှောင်ပြောင်ခဲ့ကြပေမယ့် မွေ့တို့ ကလေး
 ဆရာလို ရှင်းသန့်ခဲ့ကြပါတယ်။ ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ မခင်မင်
 မပေါင်းသင်းခဲ့ဖူးပါဘူး တွမ်။ မွေ့ ဘဝမှာ မင်းကိုသာ ပထမ
 ဆုံး ရင်ထဲ အဝင်ခံစေခဲ့တာပါ။

“သရဲ . . . သရဲတော့ မွေ့ရေ . . . မျက်လုံးကြီးပြူး
 ပြီး လာကြည့်နေတယ် . . . တစ္ဆေမှင်စာကြီး . . .
 ဒီမှာ . . . ဒီမှာ”

ဇွန်က မျက်လုံးချင်း ယှဉ်ပြိုင်ကာ မကြည့်နိုင်
 တော့တာမို့ ထအော်ကာ ရယ်ချပစ်လိုက်တော့ လာကြည့်နေ
 သော ကောင်လေးက တောက်တစ်ချက် ခတ်ကာ လှည့်ထွက်
 သွားသည်။

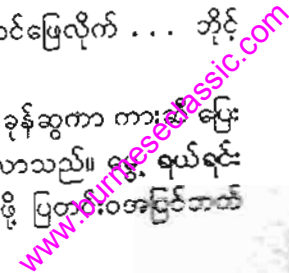
“အံ့မယ် . . . ငါတို့ကိုများ တောက်ခတ်သွားတယ်
 တော် . . . မွေ့ ကြည့်နေရက်သလား”

“နင် သူ့ကို သွားစပြောတာကိုး . . . ကိုကြီးကား လာ
 ကြည့်ပြီ . . . ငါသွားတော့မယ် . . . နင်တို့နှစ်ကောင်
 လိုက်ပို့ရမလား”

“ငါလိုကား လာမယ် ပြောတယ် . . . ဆက်စောင့်
 မယ် . . . နင့်ကို မကျေဘူး မွေ့စုတ် . . . နင်
 အရင်ကနဲ့ မတူချင်တော့ဘူး”

“မကျေနပ်ရင် ကျေညက်အောင်ဖြေလိုက် . . . ဘိုင့်
 ဘိုင့် . . . သွားပြီ”

အနိုင်ပိုင်းကာ စလျက် ခုန်ဆွဲကာ ကားဆီ ပြေး
 ခဲ့တော့ ဇွန်တို့ ကျိန်ဆဲသံတွေ လွင့်လာသည်။ မွေ့ ရယ်ရင်း
 ကားပေါ် တက်ထိုင်ကာ မှန်ကိုပိတ်ဖို့ ပြုတတ်စေအပြင်တယ်

တစ်ချက်ကြည့်ကာ ခလုတ်ကလေးဆွဲလှည့်စဉ် ကုက္ကိုပင် အောက်မှ အရိပ်ကလေးကြောင့် မွေ့ လက်ကလေး တန့်သွား ရသည်။ ကိုကြီး ကားကိုတွေ့နေစဉ် ပြတင်းဝမှ ခေါင်း ကိုထုတ်ကာ သူ့ဆီလှမ်းကြည့်မိတော့ နှုတ်ခမ်းကလေးစေ့က မျက်နှာကလေး ချိုကြည်နေသော တွမ်က တစ်ချက်ပြုံးပြ သည်။ မွေ့ ပြန်ပြုံးပြလိုက်မိပေမယ့် သူ့အပြုံးကလေးက ရင်တွင်းသို့ နစ်ဝင်သွားတာမို့ သေချာတောင် ပြုံးမပြုဖြစ်တော့ ဘူး ထင်သည်။

အမြဲတမ်း တည်နေတတ်သူမို့ ပြုံးပြလိုက်တော့ သွားတန်း ဖွေးညီညီကလေးတွေ လှပစွာ ပေါ်ထွက်လာရကာ မျက်နှာကလေးက မေ့မရလောက်အောင်ပင် စွဲမက်နှစ်ခြိုက် ဖွယ် နှစ်လွန်းလှသည်။ တကယ်ပဲ တွမ်နဲ့ မွေ့ ခင်သွားကြပြီ နော်။

“ဟ . . . မွေ့လေး၊ ကြည့်စမ်း . . . ငပေါကြီးဒီခိုင်းနဲ့ တစ်ကိုယ်တည်း ပြုံးနေတယ်”

“တွမ်နော် . . . ဟာ . . .”

လွတ်ခနဲ ထွက်သွားပြီးမှ ကိုယ့်ဘာသာရှက်သွား ရသည်။ ကိုကြီးက မျက်ခုံးပင့်ရင်း . . .

“ဘာနော် . . . ငါ့ကို ဘာခေါ်လိုက်တယ်”

“ဘာမှမဟုတ်ဘူးဟေ့ . . . သွား၊ လာမကြည့်နဲ့ . . . ကိုကြီးနော်”

ကိုကြီးက တဟဲဟဲရယ်ကာ ရှေ့ဘက် ပြန်လှည့် သွားသည်။ ခဏကြာတော့ . . .

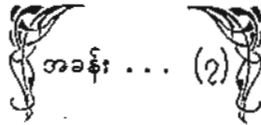
“တွမ် ဘယ်သူလဲ မွေ့”

“ဘယ်သူမှ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောနေတယ် မဟုတ်လား၊ ကိုကြီးဘာလို့ လျှာပေရှည်နေတာတုန်း၊ စိတ်တိုလာရင် ဆွဲဆိတ်မှာနော်”

“နုအိတို့ကို မေးကြည့်မယ်၊ တွမ်ဆိုတာ ကောင်လေးပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ ငါ့ကိုများ တွမ်နော်တဲ့ မွေ့ . . . မွေ့ . . .”

ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် ရှိနေသော ကိုကြီးရဲ့ လက်တစ်လျှောက်လုံးကို တဆတ်ဆတ် လိုက်ဆိတ်ပစ်လိုက် ရင်းက မွေ့ အရမ်းရှက်သွားရသည်။ မွေ့ ဘယ်တုန်းကမှ ယောက်ျားလေးနာမည်ကို ယောင်လို့ပင် မရေရွတ်ခဲ့ဖူးပါဘဲ အခုမှ သတိလက်လွတ်ဖြစ်သွားရတာ မွေ့ ဘယ်လိုဖြစ်သွား တာပါလိမ့်။ ထာစေဉ် ယောက်ျားလေးတွေကို ကြည့်မရဖြစ်နေ ခဲ့သော မွေ့က ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် နာမည်ကို မတော်တဆ ရေရွတ်မိသွားတာမို့ ကိုကြီးက ထူးဆန်းအံ့ဩ နေလေသည်။

အခန်း ... (၇)

“ဒါလေးများက ပိုကောင်းတာ”

“ထပ်တရီ ... ဟေမာရဲ့ ပြော ကမ္ဘာ ကောင်းတာ”

ဇွန်နှင့်နုအိကတစ်ဖက် ကိုကြီးနှင့်ကိုယ်ကတစ်ဖက် မျက်လုံးတွေ ပြူးကာ ငြင်းခုံနေကြရင်း ကက်ဆက်တွေ ဆွဲယူချလာသည်။ ကိုကြီးက သူ့အခန်းထဲမှ ကက်ဆက်ကြီးဆွဲလာကာ နုအိက အခန်းထဲမှ ကက်ဆက်ကို သွားယူသည်။ ဧည့်ခန်းကို ရောက်လာကြတာမို့ မွေ့က ...

“ဟေ့ ... ဟေ့ ... မွေ့ နားအူတယ်ဟေ့၊ ခြံထဲကို ဆင်း”

“နင်ဆင်းပါလား ... နင်က ဟိုဘက်မပါ ဒီဘက်မပါဘဲ တစ်ယောက်တည်း ပဲ့နေတာ၊ ငါတို့က နှစ်ယောက်ကြေး ဂိတဆွေးခွေးပွဲ”

မွေ့ နုအိကို မျက်စောင်းထိုးလိုက်ရင်း စိတ်တိုစိတ်က ဖုန်းကလေးဆီပါ ဆက်သွားရကာ မျက်စောင်းက ဖုန်းကလေးဆီအထိ ဆက်သွားရလေသည်။

ခါတိုင်းတုန်းကတော့ ရန်ဖြစ်ဖို့ဆိုရင် ဖုန်းနံဘေးမှာ အမြဲရှိနေတတ်သော တွမ်က အခုတော့ စိုးမိုးဖုန်းဆက်လျှင်လည်း တွမ်အသံ ပါမလာ။ တွမ် တစ်ဦးတည်းလည်း သီးသန့်မဆက်။ နေနိုင်လိုက်တာ တွမ်ရယ်။ ပိုမိုခင်မင်ကြဖို့ တွမ် မကြိုးစားတော့ဘူးလား။ ဖုန်းကလေး ဆက်ရတာ သိပ်အားအင်ကုန်ခမ်းသွားမှာ စိုးလို့လား။

“အားဟား ...”

ကက်ဆက်တွေဆီမှ အသံနှစ်ခု ဝုန်းခနဲ ထွက်လာတာမို့ မွေ့ကိုယ်ကလေး တုန်တောင်သွားရသည်။ ဆောင်းဘောက်စ် သံကြီးတွေမို့ နှစ်သံစလုံး ယှဉ်ဖွင့်ထားတော့ အသံတွေက ဟိန်းနေသည်။

မွေ့ ဖုန်းလာလျှင် ဖုန်းသံမကြားဖြစ်မှာစိုးတာမို့ ဖုန်းစင်ကလေးနားမှာကပ်ကာ သွားထိုင်လိုက်၏။

“မွေ့ ရေ ... ဘယ်အသံ ပိုကောင်းသလဲ”

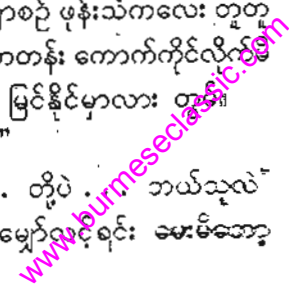
ပြိုင်တူမေးနေကြတာမို့ ...

“တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ကောင်းတာပေါ့၊ အလကား ငြင်းစရာမရှိ ကြံဖန် ငြင်းနေကြတာ ... မောစရာကြီး”

ဟိုဘက်ကို လှည့်ပြောစဉ် ဖုန်းသံကလေး တူတူ မြည်လာတာမို့ မွေ့ ဖုန်းကို ကမန်းကတန်း ကောက်ကိုင်လိုက်မိသည်။ မွေ့ သည်းနေမိတာ မင်း မြင်နိုင်မှာလား တွမ်။

“ဆင်းသိမ်မွေ့ ရှိလားဟင်”

“ရှိတယ် ... ရှိတယ် ... တို့ပဲ ... ဘယ်သူလဲ”
တွမ် ဖြစ်ပါစေဟု မျှော်လင့်ရင်း မေးမိတော့

တစ်ဖက်က ခပ်တိုးတိုး ရယ်သံထွက်လာကာ . . .

“ကျွန်တော်ပါ”

“တွမ်လား”

မရဲတရဲကလေး မေးလိုက်မိကာ ဘာလို့ မေးမိရတာလဲဟု မွေ့ ဘာသာရှက်သွားရပြန်သည်။ မွေ့ဘက်က သိပ်မျှော်လင့် စောင့်စားနေပုံကြီးများ ပေါက်သွားမည်လား မသိ။

“ဟင့်အင်း . . . စိုးမိုးပါ”

“ဟာ . . . စိုးမိုးစုတ်၊ ဘာရောဂါလဲ . . . ကြည့်စမ်း”

မွေ့ အရမ်းရှက်သွားရကာ လက်တစ်ဖက်နှင့် စားပွဲကလေးကို တဒုန်းဒုန်းထုသည်။ စိုးမိုးအသံနှင့်အတူ ရယ်သံတိုးတိုးလည်း ရှိနေသေးတာမို့ သွားပြီ၊ သွားပြီဟု အရမ်းရှက်နေမိသည်။ တွမ် ရှိနေမှာပါပဲ။

“နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး လုပ်ကြံတယ်တော့၊ ဘေးကဟာ တွမ် မဟုတ်လား”

“တို့အကြံမပါဘူးနော် မွေ့. . . ဒီကောင် တွမ် မွေ့ကို နောက်ချင်လို့ဆိုပြီး အတင်းလာကပ်နေလို့”

ဆင်းသိမ်မွေ့ဟု ခေါ်ကာ ကျွန်တော်ပါဟု ပြောရုံနှင့် မွေ့ တွမ်ဟု အတပ်ထင်သွားမှာကို တွမ်က ကြိုတင် သိမြင်နေပုံပါလား။ စိုးမိုးနှင့် သည်လောက် ဖုန်းခဏခဏ ဆက်နေတာတောင် စိုးမိုးအသံကို မွေ့ မမှတ်မိခဲ့တာမို့ အခု မွေ့ ရှက်ရတာပေါ့။

“နေပါဦး . . . တွမ်နဲ့ စိုးမိုးက စစ်ပြေငြိမ်းသွားပြီလား”

“ဟဲ့ ဟဲ့ . . . ဒီကောင်ပေါ့၊ တို့ကို လက်ဖက်ရည်တိုက်

ပြီး ပြန်လာကပ်တာ . . . တို့ကို မခေါ်ဘဲလည်း နေနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး”

“ဆင်းသိမ်မွေ့”

ဖုန်း ပြောင်းကိုင်လိုက်ပုံရသည်။ မွေ့ က ဘာလဲ ခပ်တိုးတိုး ထူးမိတော့ တွမ်ရယ်သံက ပိုမိုပီပြင်လာသည်။ “စိတ်ဆိုးလားဟင်၊ ကျွန်တော် စ၊မဆက်ရဲလို့ စိုးမိုးကို အရင်ဆက်ခိုင်းတာပါ . . . စိုးမိုးကို ငါခေါ်သလို ပုံစံလုပ်ပေးဆိုလို့ စိုးမိုးကလုပ်ပေးတာ . . . ဟာ . . . သီချင်းသံတွေ ကျယ်လှချေလား . . . ဘာလုပ်နေတာလဲ”

အသံကလေးက မာမာကလေးပေမယ့် စွဲညှို့ နှမ်းအားကလေးတစ်မျိုး ပါဝင်နေကာ ချိုရှုရှုကလေးနှင့် နှဲမက်ဖွယ် ကလေးပါပဲ။

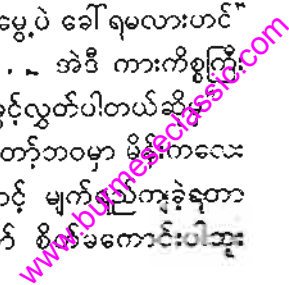
“နုအိတို့နဲ့ အစ်ကိုတွေ သီချင်းငြင်းရင်း အပြိုင်ဖွင့်နေကြတာ . . . ဟိတ် . . . နည်းနည်းလျှော့ကြကွာ”

တွမ်ကိုပြောရင်း အနောက်ဘက်လှည့်ကာ လှမ်းအော်လိုက်တော့ ကိုကြီးက အသံလျှော့ပေးသည်။

“ကျွန်တော့်ကို ကားကိစ္စဖြစ်တုန်းက မွေ့ တော်တော် မုန်းသွားမှာပဲနော်၊ အဲ . . . မွေ့ပဲ ခေါ်ရမလားဟင်”

“ရတယ်လေ . . . ခေါ်ပါ . . . အဲဒီ ကားကိစ္စကြို မေ့လိုက်ပါတော့ကွာ . . . ခွင့်လွှတ်ပါတယ်ဆိုမှ”

“မဟုတ်ဘူး မွေ့ . . . ကျွန်တော့်ဘဝမှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ကျွန်တော့်ကြောင့် မျက်ရည်ကျခဲ့ရတာ ပထမဆုံးပဲ . . . ကျွန်တော် စိတ်ခကောင်းပါဘူး”

ဗျာ... မွေ့ကို ကျွန်တော် သနား... အဲ... သနားတယ်ပြောရင် စိတ်ဆိုးတယ်လား”

“ဘာလို့လဲ”

“ဒီပြင် ကောင်မလေးတွေက သနားတယ်ဆိုရင် စိတ်ဆိုးတတ်ကြတယ်... အသနားမခံချင်ကြပါဘူး”

“တွမ်က ဒီပြင် ကောင်မလေးတွေကို သနားခဲ့ဖူးလို့လား”

မအောင့်အည်းနိုင်စွာ လွတ်ခနဲ မေးလိုက်မိပြီးမှ မွေ့နဲ့ ဘာဆိုင်လို့ မွေ့က သွားမေးမိတာလည်းဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ်တိုသွားရသည်။

“မဟုတ်ဘူးလေ... ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ ကောင်မလေးတွေတချို့ရဲ့ စရိုက်ကိုသိရတာ”

မွေ့ဘက်က လှုပ်ရှားပုံမျိုးဖြစ်သွားရပေမယ့် တွမ်အသံက ခပ်တည်တည်ကလေးပင်။ တွမ် စကားကို ပျော့ပျော့မပြောတတ်ဘူးလား မသိ။ အသံက မာနေပေမယ့်လည်း မွေ့နားထဲမှာ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းတွေ ရောယှက်ဝင်ရောက်လာတာ မွေ့ တွမ်ကို သိပ်သည်းနေမိတာများလား။

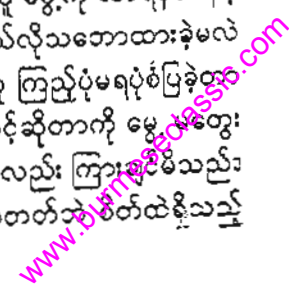
“မွေ့လည်း အသနားမခံချင်ဘူး... ကိုယ့်ကို လာပြီး သနားပြီရင် သိပ်အသည်းယားတာပဲ”

“အတူတူပဲ... ဒါပေမယ့် သူများကိုတော့ သနားတတ်တယ်ဗျာ... အဲဒီနေ့က တကယ် မွေ့ ငိုတော့ ကျွန်တော့်ရင်ထဲသနားသွားတယ်... အမှန်အတိုင်း ပြောရမလားဟင်... စိတ်မဆိုးနဲ့နော်... အရင်က မွေ့ ဗရုတ်ကျတာကို ကြည့်မရခဲ့ဘူး”

“အဲမယ်...”

မွေ့ အောင့်တောင့်တောင့်တော့ ဖြစ်သွားရသည်။ အားလည်းမနာတတ်။ သူများ စိတ်ဆိုးမှာကိုလည်း မတွေးတော့ဘဲ ခပ်ဘွင်းဘွင်းပြောချတာမို့ ဘယ်လို တွမ်လိမ့် ဟု မွေ့ မျက်မှောင်ကလေး ကုတ်ကုတ် ဖြစ်လာရသည်။ ဗရုတ်ကျတာ ကြည့်မရဘူး ဆိုတာကြီးကို ယောက်ျားလေး ဘစ်ယောက်အနေနဲ့ မိန်းကလေးဟစ်ယောက်ကို ပြောသင့်တဲ့ ကောင်းလား။ ချင့်ချိန်ကြည့်ပါဦးလား။ သူများသာဆိုရင် ကြည့်မရရင် ဘာလို့ လာပတ်သက်နေသေးလဲဟု ပက်ခနဲ ပြောချပစ်လိုက်မိမှာဖြစ်ပေမယ့် တွမ်ကိုသာ အဲဒီလို ပြောလိုက်ရင် ရတယ်လေ ဆိုပြီးတော့များ တွမ် ခပ်တည်တည် လှည့်ထွက်သွားမှာ။ တွမ်ပုံစံက တကယ်ကိုနားလည်ရခက်ခက်ပုံစံမို့ မွေ့ စိတ်ရှည် စိတ်ဝင်စားမိတာလား မပြောတတ်ပေ။ သူ့အပေါ် မွေ့ သိပ်ကို ပျော့ပျောင်းစိတ်ရှည်ခဲ့ရတာတော့ အမှန်ပင်။ “စိတ်ဆိုးသွားပြီလားဟင်... စိတ်ဆိုးရင်တော့ မပြောတော့ဘူးနော်”

အသံတိတ်သွားတာမို့ မွေ့ ရယ်ချင်သွားရသည်။ စိတ်ကလည်း တကယ်ပင် ဆိုးမိကာ သူ ဆက်ပြောမှာကိုလည်း နားထောင်ချင်မိပြန်သည်။ ဒါမှသာ သူ မွေ့ကို လာရန်စနေခဲ့တာတွေအတွက် သူ့စိတ် မွေ့ကို ဘယ်လိုသဘောထားခဲ့မလဲ ဆိုတာကို သိနိုင်မည်လေ။ မွေ့ကို သူ ကြည့်ပုံမရပုံစံပြခဲ့တာတော့ အထင်ကရကြီးပင်။ ဘာကြောင့်ဆိုတာကို မွေ့ မတွေးတတ်ခဲ့သည်မို့ သူ ပြောမည်စကားကိုလည်း ကြားချင်မိသည်။ စကားကို သက်သက်ညာညာ မပြောတတ်တဲ့ စိတ်ထဲနို့သည်

တတိုင်း၊ ပြောချတတ်သော ဟန်ဆောင်ကင်းမဲ့စရိုက်ကို
ချင်း နေ့မှာပင် ဓမ္မ၊ တွန်ထဲမှ စတင် တွေ့ရှိခဲ့သည်။

"ကဲ . . . ပြောပါ"

"နောက် ခင်သွားမှပဲ ပြောတော့မယ်ဗျာ . . . တာ
ဝင်စကလေးမှာ ဓမ္မ၊ ကျွန်တော်ကို စိတ်ကွက်သွား
တယ် . . . ဝါပဲနော်"

ဖုန်းချသွားတော့ ဓမ္မ၊ စိတ်တိုကာ ကျန်ရင်း
သည်။ မွေ့ဆီ တယ်သူပဲ ဖုန်းဆက်ဆက် ဖုန်းချခါနီးမှာ . . .

"ခဏကိုင်ထားဦး . . . အရင်မချလိုက်နဲ့ . . . နေ့
ချပြီးမှ ချ"

ဟု ပြောကာ မွေ့ကပင် အလျင်ဆုံး ချခဲ့ခြင်း
မရှိသလို အနိုင်ယူခဲ့သည့် ဓမ္မကို ဖုန်းအလျင်ချသွားသော
တွန်က ခပ်ကျော့ကျော့ပုံစံနှင့်ပင် မွေ့ ရင်ထဲ ဝင်ရောက်လာ
ခဲ့သည်လေ။ မွေ့ ခုမှ ဘာလို့ ကိန်းသေခန်းသေနိုင်သွားရတာ
ပါလိမ့်။ တွန်ကို မွေ့ အရှုံးပေးနေမိပြီကွယ်။

"ဆင်းသိပ်မွေ့ . . . ရော . . . ဝိစာလေးယူသွားပေး
ပါ"

"အောင်မာ . . ."

မွေ့နှင့် နုဖိအသံက ပြိုင်ကာထွက်လာကြကာ
လည်း မျက်နှာတင်းသွားရသည်။ အလျင်က စိတ်ကလေး
မွေ့ခနဲ ပြန်ဝင်လာကာ မျက်နှာကို ငြိုးလိုက်ပြီး . . .

"ဘာစာရွက်နဲ့ ရေးတာလဲ"

"ဟင် . . . ခြောက် . . . မောရိန်းဝက္က။ နုနုလေးနဲ့
ရေးထားတယ် . . . ရေမွှေးလည်း ဆွတ်ထားတယ်။
ဆင်းသိပ်မွေ့၊ အမြဲသိမ်းထားရတောင်လို့ပါ"

"ဟုတ်လား . . . ဟက် ဟက် . . . အမြဲသိမ်းလို့တော့
မရဘူးထင်တယ်။ ဝိနု တစ်နေ့တော့ လက်ခဲလို့ ဖြစ်
တယ် . . . တို့ အသုံးဝင်လို့လေ။ တို့ နှာရည်ကျနေတာ
လက်ကိုင်ပုဝါ မပါလို့အတော်ပဲ။ မင်းစာရွက်နဲ့ သုံးပေး
မယ်လေ . . . ကျေနပ်လား။ မင်းဝေတော့လည်း
အရာ ရောက်တာပေါ့။ ရေမွှေးနုလေးနဲ့ တို့
နှာရည်သုတ်ရတာ ပေါ့ . . . ဟက်"

ဇွန်တို့ ရယ်သံတွေ ထွက်လာသည်။ ကောင်လေးက ဒေါသမျက်နှာဖြင့် . . .

“ရက်စက်တယ်ဗျာ”

ဟု ခပ်တိုးတိုးပြောရင်း ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။ မွေ့တို့ ရယ်မောရင်း တကယ်လည်း မွေ့ နှာရည်ကျနေတာမို့ စာအိတ်ထဲမှ စာကလေးကို ထုတ်ကာ နှာရည်ယုတ်ရင်း ကော်ရစ်ခါမှာ လှင့်ပစ်ခဲ့သည်။ ကော်ရစ်ခါမှ ကောင်လေးတွေက ဝိုင်းကြည့်အကဲခတ်ကာ ဝေဖန်ရေး၊ လေကန်ရေးတွေ လုပ်နေတာကို မွေ့ ဂရုမစိုက်ဖြစ်။ အတန်းဝင်ဖို့ မွေ့တို့ တက်ရမည့် အတန်းဘက်လျှောက်အလား . . .

“မွေ့ ဝရုတ်ကျလှချေလား”

အသံကလေးကြောင့် မွေ့ ခြေလှမ်းရပ်သွားရသည်။ အနောက်ဘက်ကို လည်ပင်းကလေးလိမ်ကာ လှည့်လိုက်တော့ တွမ်က ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ လက်နှိုက်လျက်ပုံစံကလေးနှင့်လျှောက်လာနေသည်။ တွမ် မျက်နှာလေးတည်နေတာမို့ ကွမ် မွေ့ကို ရှုတ်ချဦးမှာလားဟု စိုးထိတ်စိတ်ကလေး ဖျတ်ခနဲ လွန်လူးသွားသည်။

“မွေ့ မှားသလား တွမ် . . . တွမ် အားလုံးမြင်တယ် မဟုတ်လား”

အနားရောက်လာသော တွမ်မျက်နှာကလေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း မွေ့ မေးဖြစ်သည်။ တွမ်နှုတ်ခမ်းကလေးကော့ရင်း . . .

“မြင်တာပေါ့ . . . ကျွန်တော်ပြောရင် မွေ့ စိတ်ဆိုးဦးမှာပဲ၊ မပြောတော့ပါဘူး၊ ခင်သွားတော့မှ ပြောမယ်

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ မကျေနပ်ဘူး . . . ကိုယ်က ယောက်ျားလေးဆိုတော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရင်တာ ခံလိုက်ရတဲ့ ယောက်ျားလေးကိုယ်စား ကျွန်တော် အခံရခက်တယ်၊ မွေ့ လုပ်လိုက်တာ ယောက်ျားမာနကို ထိပါးစော်ကားတာပဲ၊ ဟိုက ခပ်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ လှည့်ထွက်သွားလို့ . . . မွေ့ကို ထိခိုက်မှာစိုးလို့ ကျွန်တော်ပြောမိတာနော်၊ မခံတဲ့ယောက်ျားလေးမျိုးနဲ့ မွေ့ တွေ့မှာစိုးတယ်”

ခပ်တိုးတိုးဆိုနေသော တွမ်အသံကို မွေ့နားထောင်နေမိရင်း ငြိမ်နေပေမယ့် ဇွန်တို့က လှုပ်ရှားသွားသည်။

“တွမ်က ယောက်ျားချင်း မျက်နှာလိုက်တာပဲ၊ စဉ်းစားကြည့်လေ၊ သူ စာလာပေးတော့ မတွေ့ဘူးလား၊ အဲဒီနေရာမှာ ကောင်လေးတွေအများကြီး၊ အေးအေးဆေးဆေး လေးလုပ်ပြလိုက်ရင် တခြား ကောင်လေးတွေပါ ရောင့်တက် အတင့်ရဲလာမှာပေါ့၊ လက်တည့်စမ်းလာကြမှာပေါ့၊ မခံကြောင်း ပြထားလိုက်တော့ ဘယ်သူမှ မလုပ်ရဲကြတော့ဘူး . . . မှတ်ရော”

တွမ်က ဇွန်ကို ဆတ်ခနဲကြည့်ရင်း . . .

“မွေ့ကို ပေးတာ မဟုတ်လား”

“မွေ့ကို ပေးရင်လည်း တို့လည်းပါတယ်၊ မွေ့နဲ့ တို့နဲ့က သုံးယောက်ပေါင်းတစ်စိတ် . . . သုံးကိုယ့်တစ်စိတ်၊ ရှင်းလား . . .”

တွမ် မျက်မှောင်ရွံ့သွားရင်းနှုတ်ပိတ်သွားသည်။

မကြာမှ . . .

“မေ့မချစ်နိုင်ရင် မေ့ဘာသာ တေးတေးဆေးဆေး
ငြင်းလည်းရပါတယ် . . . တော်ပြီကွာ၊ ကျွန်တော်
မေ့နေတာတိုက်စာခံမဖြစ်ချင်ဘူး . . . မေ့ ကျွန်တော်ကို
မှန်ကျွေးမလား”

မေ့ ရုတ်တရက်ချက်ချင်းပင် မျက်နှာကလေး
ပြန်ကြည်လင်လာကာ ခေါင်းကလေးတဆိတ်ဆိတ်ညိတ်ပြ
ရင်း . . .

“လာလေ . . . ကျွေးမှာပေါ့”

“ခုန ကျွန်တော်ပြောတာ ကျွန်တော်ကို စိတ်ဆိုးလား”

ခေါင်းကလေးငုံ့ကာ မေ့ မျက်နှာကိုသာကြည့်
ရင်း မေးပြန်တာမို့ မေ့ ဇွန်တို့ဆီ တစ်ချက် လှမ်းကြည့်မိသည်။
မေ့ကိုနားလည်မပေးဘဲ မေ့ဘက်ကမပါပေးဘဲ ယောက်ျား
ချင်း မခံချင်တာကို လာပြောနေတာ သိပ်စိတ်ဆိုးတာပေါ့။
တွမ်နေရာမှာ တခြားသူသာဆို မေ့ကို စော်ကားလှချေလားဟု
တစ်ခုခုတော့ လုပ်ပစ်မိမှာပဲ။ ဇွန်တို့တောငို အရမ်းဒေါက်န
သွားကြသည်ပဲလေ။

ဒါပေမယ့် တွမ်ပဲလေ။ တွမ်မို့လို့ မေ့ သည်းခံ
လိုက်မိသည်။ ရင်ထဲကတော့ တွမ်ပြောသွားသောစကားကို
ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်လောက်အောင် မခံမရပ်နိုင် ရှိနေဦး
တော့မှာပါ။ ဒါပေမယ့် တွမ်ဆိုတာက ဘယ်ကောင်လေးနဲ့မှ
မတူဘဲ မာနကြီးတတ်တာ၊ စကားပြောရင့်တတ်တာ၊ စိတ်ထဲရှိ
တာကို ပြောတတ်တာ၊ အားနာတတ်ပုံမရတတ်တာ၊ မာကျော
ကျော ကြွပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ဖြစ်နေတတ်တာတွေ အား
လုံးဟာ မေ့ရင်ထဲကိုလည်း ဘယ်သူနဲ့မှ မတူအောင် တိုးဝင်

အစေ့အစပ် မေ့ တလျှော့ပေးဖြစ်တာ . . . စိတ်ရှည်
သည်းခံနေမိတာမျိုး ဖြစ်လာရသည်။

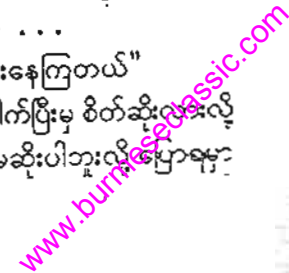
တွမ် မာကျောနေတတ်ပေမယ့် နူးညံ့သိမ်မွေ့မှု
ထင်ရှား တွမ်ထဲမှ ငြိတွယ်နေတာကိုလည်း မေ့ပဲ ယုံကြည်နေမိ
သည်။ မာနကြီးနေပေမယ့်လည်း ကြင်နာတတ်မှုကလေးတွေ
ပိုင်နေတတ်တာ။ ခပ်ရင့်ရင့်ပုံစံဖြစ်နေပေမယ့်လည်း စွဲမက်
ဖွယ်ရာ အပြုအမူကလေးတွေ စွန်းထင်းနေတတ်တာ။ မျက်နှာ
အားတည်ပေမယ့် သံယောဇဉ်တွယ်တာဖွယ် အရိပ်ကလေး
တွေ ရိပ်ထင်နေတတ်တာ။ အားလုံးကို မေ့တစ်ယောက်
သည်းပဲ တွေ့မြင်သိမြင်နေနိုင်သလိုပါပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း
ဇွန်ကို အားလုံးထက် ပိုမိုစွာ အချိန်တိုအတွင်းမှာ နားလည်
အေးနေခဲ့မိတာ . . . အလျှော့ပေးနေခဲ့မိတာ . . . သည်းခံ
နေခဲ့မိတာပဲပေါ့။

“စိတ်ဆိုးသွားတဲ့ပုံပဲ . . . နောက်မပြောတော့ပါဘူးဗျာ
နော် . . . စိတ်မဆိုးပါနဲ့”

မေ့ နှုတ်ဆိတ်သွားလျက် စိတ်ဆိုးသွားတာကို
သူ့ကို သိစေချင်တာမို့ စိတ်မဆိုးပါဘူးဟု အားနာပါးနာ လိမ်
ဆည်မနေတော့ပေ။ တကယ်လည်း မေ့စိတ်ဆိုးသွားတာပဲ။
သူက ရယ်မောနေရင်း ဇွန်တို့နှစ်ယောက်ကို လက်ညှိုး
သက်ခလယ်နှစ်ချောင်းဖြင့် ထိုးပြကာ . . .

“သူတို့ နှစ်ယောက်က စိတ်ဆိုးနေကြတယ်”

“ဟွန်း . . . ဘုန်းကြီးခေါင်းခေါက်ပြီးမှ စိတ်ဆိုးလားလို့
မေးတာကို ခေါင်းပွတ်ပြီး စိတ်မဆိုးပါဘူးလို့ ပြောရမှာ
လား”

နုအိက မကျေမနပ်ပုံစံနှင့် ဆောင့်အောင့်ပြော
တော့ တွမ်က ရယ်သည်။ မွေ့ပါရောရယ်ရင်း တွမ်ကို နုအိတို့
နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ နုအိတို့က တွမ်ကို မကြည်လင်
ပေမယ့် မွေ့ပုံစံကိုကြည့်ကာ တွမ်ကို မတင်းမာဖြစ်တော့။

မွေ့တို့သုံးယောက် ထူးထူးခြားခြား တွမ်နှင့်
တွဲနေတာကိုမြင်တော့ ကျောင်းသားအချို့က အကဲခတ်ကာ
ဝေဖန်နေကြသေးသည်။ မွေ့တို့ ကင်တင်းထဲမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်
တော့ အအေးဆိုင်မှာထိုင်နေသော စိုးမိုးက ထလာသည်။

“ဟေ့ကောင် တွမ် . . . မင်းက လျင်လှချေလား
ငါတောင် မစောင့်ဘူး”

“မင်းနဲ့ ချိန်းထားမိသလား . . .”

“မချိန်းပေမယ့် မွေ့ဆီ အတူတူသွားမယ်လို့ ပြောထား
တယ်လေကွာ”

“အေး . . . ဆော့ရိပဲ”

တွမ်က ခပ်တည်တည်နှင့် ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်ချ
လိုက်တာမို့ မွေ့တို့ပါ ထိုင်ချရင်းက မွေ့က . . .

“နေပါဦး . . . မွေ့ဆီလာတာပဲ အရင်တွေ နောက်
တွေ ရှိသေးလား၊ အတူတူလာဖို့ပဲ ပြောထားလိုက်သေး
တယ်၊ ဘာတွေလဲ”

“မွေ့ မသိပါဘူး”

စိုးမိုးက နှာကောက်ကောက်ပုံစံနှင့်ဆိုရင်း ထိုင်
ချကာ . . .

“မွေ့တို့ကို တို့ကျွေးမယ်နော် . . . ဒီကောင်မပါဘူး”

“မွေ့တို့ကို ငါကျွေးဖို့ပြောထားပြီးသား . . .

မင်းမပါဘူး”

ထပ်လှနေပြန်တာမို့ ဇွန်နှင့်နုအိက နှုတ်ခမ်း
ရေးတွေကွယ်ကာ ရယ်နေကြသည်။

“တွမ်ဆိုတဲ့ကောင် တကယ် လက်ပေါက်ကတ်တယ်၊
ငပေါ . . .”

စိုးမိုးက မကြည်လင်စွာ ဆက်လက်ရှုတ်ချနေဆဲ
မို့ မျက်နှာကလေး ပုပ်လာရတာမို့ ငြိမ်ကျသွားသည်။ တွမ်
ကတော့ ခပ်တည်တည်ပင်။ ကင်တင်းထဲ ဟိုဟိုသည်သည်
လျှောက်ကြည့်ရင်း . . .

“မွေ့တို့ မှာကြလေ”

ဟု ခပ်အေးအေးပုံစံနှင့် ပြောနေသည်။
စိုးမိုးသာ မနာလိုဝန်တို့ကြီးတွေနှင့် ပူပူပင်ပင်ရှိနေတာမို့
အေးဆေးနိုင် ဖြစ်နေပုံရသည်။

“မွေ့က ခေါက်ဆွဲကြော်ရယ် . . . စတော်ဘယ်ရီရယ်
သောက်မယ်”

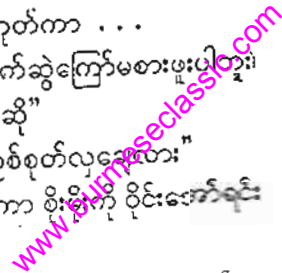
“အကြိုက်တစ်ချက် တူနေတယ်”

တွမ်က လက်ညှိုးတစ်ချောင်းထောင်ကာ မွေ့ကို
ကြည့်ရင်း ပြောတာမို့ မွေ့ပျော်သွားရသည်။ တွမ်နှင့်မွေ့
အစဉ်အမြဲ အကြိုက်တူချင်မိတယ်လေ။

စိုးမိုးက မျက်မှောင်ကုတ်ကာ . . .

“ဟေ့ကောင် . . . မင်း ခေါက်ဆွဲကြော်မစားဖူးပါဘူး၊
တီကောင်နဲ့တူလို့ မုန်းတယ်ဆို”

“ဟာ . . . စိုးမိုး . . . ညစ်စုတ်လှချေလား”
ဇွန်တို့ပါ ရှုံ့မဲ့သွားကြကာ စိုးမိုးကို ဝိုင်းတော်ရင်း

စားပွဲပေါ်မှ တုခောင်းနှင့် လိုက်ရိုက်သည်။ စိုးမိုးက ရယ်ရင်း...

“ထကယ်ပြောတာ... ဒီကောင် အဲဒီလိုပြောဖူးတယ်၊ တို့တစ်ခါက ခေါက်ဆွဲကြော်စားနေတုန်း သူ့ရောက်လာပြီး ပြောတာ... ယုတ်တာက ဒီကောင်”

စိုးမိုးက ငယ်ကျီးငယ်နာဖော်ကာ အပြတ်နှိပ်ကွပ်သည်။ မွေ့ကတော့ စိုးမိုးရည်ရွယ်သလို တွမ်ကိုမုန်းသွားဖို့ နေနေသော တွမ်လုပ်ရပ်ပုံစံကလေးက ကလေးဆန်နေတာမို့ နှစ်ခြိုက်သဘောကျသွားရကာ ရယ်မောနေမိသည်။ တွမ်က စိုးမိုးဖော်နေတာကို ရှက်နေပုံဖြင့် 'ဟိတ်ကောင်... တိတ်စမ်း' ဟု မျက်လုံးပြူးကာ အော်နေသည်။

“တော်စမ်းပါ စိုးမိုးရယ်... မွေ့ စားရမှာတောင် အန်ချင်လာပြီ”

မွေ့ ဝင်တားလိုက်မှ စိုးမိုး ပါးစပ်ပိတ်သွားကာ ကျေနပ်ဟန်နှင့် ပြုံးနေသည်။ စိုးမိုး မိန်းမလိုမိန်းမရဆန်ပုံကို မွေ့ရော ဇွန်တို့ပါ လက်ခါရသည်။ အမှန်ဆို ယောက်ျားလေးချင်း သူငယ်ချင်း မိန်းကလေးတွေရှေ့မှာ နှစ်ယောက်သား နောက်ပြောင်ခဲ့ကာတွေကို ပြန်ဖော်ထုတ်နေစရာ မလိုပေ။ တမင် မွေ့ တွမ်ကို အထင်အမြင် သေးသိမ်သွားအောင် ကြံရွယ်နေတာ ထင်ရှားနေသည်မို့ စိုးမိုးစိတ်ဓာတ်ကို မွေ့ အထင်သေးသွားရသည်။

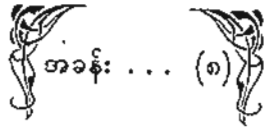
“တော်ပြီ... မွေ့ ခေါက်ဆွဲကြော်မစားတော့ဘူး... ကြာဆဲကြော် စားမယ်”

“အေးလေ... စိုးမိုးက စားခါနီးကြီးပြောတော့

ငါလည်း ဘယ်စားချင်တော့မလဲ... ကြာဆဲပဲစားရတော့မှာပေါ့”

မွေ့ စားတာကိုလိုက်စားနေသော တွမ်ကို မွေ့ ငြိမ်နိုးသွားရကာ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိစဉ်မှာ စိုးမိုးမျက်နှာက ဆော့ ပုပ်သိုးနေရလေသည်။

“မနောက်နဲ့ . . . အတည်ပြောမယ်”

ဇွန်က ခပ်ကျယ်ကျယ်အော်ရင်း မွေ့ အခန်း တံခါးကို အသေ သွားပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ စုထိုင်နေသော မွေ့ရာပေါ် တက်လာကာ တင်ပျဉ်ခွေကာ ထိုင်သည်။

“မွေ့ အတည်ပြောနော် . . . နင် တွမ်ကို ဆက်ဆံတာ အရမ်း အောက်ကျနောက်ကျနိုင်တယ်၊ အလျှော့ ပေး လွန်းတယ် . . . အမှန်ဆို မနေ့က ဟိုစာပေးတဲ့ ကောင်လေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ယောက်ျားချင်း အခံရခက် တယ်လေး မာနကို ထိပါးတယ်လေးနဲ့ ပေါ်တင်ကြီး ပြော နေတာ . . . နင် ပြန်ပြောဖို့ ကောင်းတယ်”

“အေးလေ . . . ပြီးတော့ကျတော့ ခင်မှပဲ ပြောတော့ မယ်ဆိုပြီး ပြောသွားတာက ပြောသွားတာပဲ . . . ခင်ရင်တော့ နေရင်း ထိုင်ရင်း ဟိန်းဟောက်နေမလား မသိဘူး၊ တစ်မျိုးကြီးပဲ”

“မွေ့ . . . ပြောလေ၊ မနေ့က နင့်ကို ဝေဖန်နေတဲ့ တွမ်ကို နင် ဘာလို့ ပြန်မပြောတာလဲ”

“နင်တို့ စိတ်မဆိုးနဲ့နော်၊ ငါပြောမယ်၊ တွမ်စရိုက်က ငါ့ကို

နစ်နာစေလိုတဲ့ သဘောနဲ့ပြောပုံမရဘူး။ သူ့ ပင်ကို ကိုက မဟုတ်မခံစိတ်မျိုးရှိပုံပဲ . . . သူနဲ့ ဘာမှမဆိုင် ပေမယ့် နိမ့်သွားတဲ့ဘက်က ဝင်နာပေးတာမျိုး ဘာမျိုး အဲဒီလို စိတ်ဓာတ်လို့ ထင်တယ် . . . မနေ့ကတော့ ငါ ချက်ချင်းထောင်းခနဲ ဖြစ်သွားတယ် . . . သူ့ကို ပြန်တော့ ပြောပစ်လိုက်ချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါမှား သွားမှာ စိုးလို့ ငြိမ်နေလိုက်တာ၊ ညက ငါပြန်တွေးကြည့် တယ်၊ တကယ်ဆို သူ ပြောသလို ငါမချစ်နိုင်ရင် အေး အေးဆေးဆေး ငြင်းရင်ရတယ်လေ၊ ယောက်ျားလေးကို အရှက်ခွဲလိုက်သလို ဖြစ်သွားလို့ အဲဒီ ယောက်ျားလေး က ပြီးထားပြီး ငါ့ကို ရန်ရှာမှာမျိုးကို သူ တွက်ဆ စိုး ရိမ်ပေးတာမျိုး . . . ယောက်ျားချင်းမို့ မခံချင်တာ လည်း တစ်ပိုင်းပေါ့ဟာ၊ သူက နဂိုကမှ မာန ခပ်ကြီး ကြီးရယ်၊ ငါနေရာမှာ တခြား ကောင်မလေး ဆိုရင် လည်း သူဝင်ပြောမယ် ထင်တယ်၊ သူပုံစံကလေ . . .”

“ဟွန်း . . . အဲဒီလိုနေရာတကာဝင်ပြောတော့ ငါးပိပွ ကြီး ဖြစ်နေမှာပေါ့”

“ခစ် ခစ် . . . ဘာလဲ ငါးပိပွကြီး”

“ငါးပိက နေရာတကာဝင်ပါတဲ့ ပါလေရာ ငါးပိဆိုတာ လေ . . . ပွကြီးဆိုတာ ဘယ်သူနဲ့မှ မတည့် ဖြစ်နေ တာ . . . ငါးပိပွကြီးဆိုတော့ ပါလေရာမှာ လူမုန်းအေး ရမှာပေါ့”

ဇွန်က ရှည်ဝေးစွာရှင်းပြပြီး ရယ်ချင်စွာ တ ဟားဟား ရယ်ချသည်။ မွေ့က တစား အော်ရယ်ရင်း ချိတ်

www.burmeseclassic.com

တောင် တောင်လာရသည်။

“တော်တော် မွေ့ . . . စွတ်ရယ်မခနဲ၊ ဆိုလိုရင်း ပျောက်မယ် . . . ဆက်မေးမယ်၊ နင်က တွမ်ကို တလျှော့ပေးနေရုံတောင် မကတော့ဘူး . . . ရှေ့နေ လုံးလုံးတောင် ဖြစ်နေပြီလား”

“အေး . . . ဟုတ်တယ် . . . မွေ့၊ အရမ်းကိုပြောင်း လဲနေတယ်၊ ပြော . . . နင် တွမ်ကို ကြွေနေပြီလား”

“နင်တို့ ရယ်မှာလား”

“နင် ကလီလာမထိုးသရွေ့ မရယ်သေးဘူး၊ ပြော”

မွေ့၊ နှုတ်ခမ်းဖွင့်၍ ရှက်သွားပုံနှင့် တစ်ခါပြန် ဝိတ်လိုက်သည်။ ဇွန်တို့က စိတ်တွေ ဆွဲဆန့်ထားရပုံတွေနှင့် မျက်နှာတွေပင့်ကာ မွေ့ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း ငြိမ်နေကြသည်။

“ဟိုဟာ . . . ငါ အရင်ကတော့ သူ့ကို အရမ်းမုန်း တယ်ဟာ၊ အခဲရခက်တယ် . . . သူ ရန်ခနေခဲ့တာ တွေကို ငါတစ်ခါမှ မခံခဲ့ဖူးတော့ သူ့ကို အရမ်းမုန်း တယ်ဟာ . . . ဝါပေမယ့် အပြင်ကသာ သူ့မျက်နှာကို တွေ့ရင် စိတ်တွေတိုတတ်တာ၊ ငါ . . . ငါ သူ့ကို ညှိတိုင်း ဖိတ်မက်တယ် . . . ဟင်း ဟင်း . . .”

မွေ့၊ လက်ကလေး မြောက်ရွရွနှင့် ဘာလုပ် ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ရှက်လာကာ ခေါင်းကုတ်လိုက်၊ ပါးစပ်ထဲ လက်နှစ်ချောင်းထည့်ကာ ကိုက်လိုက်နှင့် ဂနာမငြိမ် ဖြစ်လာ ရသည်။ တစ်ခါမှလည်း သည်လိုရင်မဖွင့်ဖူးတာမို့ ရင်လည်းခနဲ သည်။ အမ်းတမ်းတမ်း ပူတူတူနှင့် မျက်နှာတလည်း ရှိန်းဖန့် ဖန့်ကြီး ဖြစ်နေသည်။

“ဆက်ပြောလေ ဟဲ့”

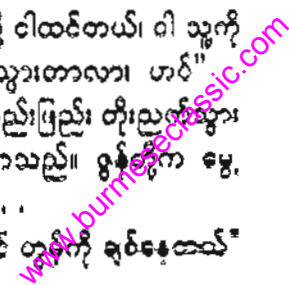
“အဲဒါဟယ် . . . နင်တို့က ငါ့ကို မျက်လုံးပြူးကြီးတွေနဲ့ ဝိုင်းကြည့်မနေကြနဲ့လေဟာ . . . မျက်နှာလွှဲထား”

ဇွန်က နှုတ်ခမ်းကိုက်ကာ တစ်ဖက်သို့ လှည့် သည်။ နုတ်က မျက်လုံးကို လက်နှင့်ပိတ်ပြထားသည်။ မွေ့ပက်ခေါင်းဖုံးကြီး ဆွဲယူကာ ရပ်မှာပိုက်ရင်း . . .

“သူ့ကို ငါ တလျှော့ပေးချင်နေမိတယ် . . . ဟိုကား ကိစ္စ နောက်ပိုင်းပေါ့ . . . သူ ငါ့ကို ကိုကာကိုလာ လာတိုက်တာရယ် . . . အရမ်းစိတ်မကောင်းပုံကလေး ဖြစ်သွားတာရယ် . . . ငါ့ကို တောင်းပန်တာရယ်တွေ ကြောင့် သူ စိတ်ထားနူးညံ့မယ်၊ ကြင်နာတတ်မယ်လို့ ငါယုံသွားတယ် . . . အဲဒီနောက်ပိုင်း သူက ငါနဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာ အမြဲ ရှိနေတတ်တော့ ငါ သူ့ကို အဖဲ . . . အရမ်းတွယ်တာချင်လာတယ်၊ သူ့အပေါ် ငါ အရမ်းယိုင်နေမိတယ် ထင်တယ်ဟယ်၊ သူ ငါ့အပေါ် ပျော့ပျောင်းလာရင် ငါ ပြန်ပြီးသိမ်မွေ့ပေးဖို့ ဆန္ဒ ရှိ လာတယ်၊ သူ့ကို ငါ့အနားမှာ အမြဲရှိနေစေချင်တယ်၊ သူ့ကို ငါ အမြဲဝေးကြည့်ချင်နေတယ်၊ အဲဒါ . . . အဲဒါ ချစ်တာလား . . . ချစ်တယ်လို့ ငါထင်တယ်၊ ငါ သူ့ကို လိုက်လျော့ချင်နေမိတာ ချစ်သွားတာလား ဟင်”

မွေ့၊ အသံကလေး တဖြည်းဖြည်း တိုးညှိသွား လျက် ညှိသက်သက်နှင့် နက်ရှိုင်းလာသည်။ ဇွန်တို့က မွေ့ မျက်နှာကလေးကို စိုက်ကြည့်ရင်း . . .

“ဟုတ်တယ်ထင်တယ် . . . နင် တွမ်ကို ချင်နေတယ်”

မွေ့ခေါင်းကလေး တဆတ်ဆတ် ညှိတ်သည်။
 ဟုတ်မှာပါ။ ဘောင်းဘီပွပွကလေးတွေ . . . ကုတ်အင်္ကျီပွပွ
 ကလေးတွေ ဝတ်တတ်သော တွမ်ပုံစံကလေးကို မွေ့ အာရုံ
 ခံစားမှုတွေထဲမှာ အမြဲမပြတ် စွဲထင်မြင်ယောင် ရင်ခုန်နေမိ
 တာ။ သူ့ကို အမြဲတမ်း လိုက်လျောဖြည့်ဆည်းပေးချင် နေမိ
 တာ။ သူ ပျော်နေတာကို မြင်ချင်နေမိတာ။ ဒါတွေ အားလုံး
 ဟာ အချစ်ပေါ့နော်။ ဒါဆိုရင်တော့ မွေ့ သူ့ကို သိပ်ချစ်နေမိ
 ပါပြီ။

“တွမ်ပုံစံကလည်း နင့်ကို ခိုက်လာတဲ့ပုံစံပဲ။ အရင်ကလို
 မဟုတ်ဘူး။ နင် စိတ်ဆိုးမှာကိုလည်း ကြောက်တတ်ပုံပဲ
 သိတယ်မဟုတ်လား . . . ခင်မပြောမယ် . . . ခင်မှ
 ပြောတုမယ် ဆိုပြီး စကားမြည်းလေးတွေပဲ နည်းနည်း
 စီ ထုတ်တာ။ ဒါတောင် နင့်မျက်နှာကို ကြည့်ပြီး ခပ်တိုး
 တိုး ပြောတာ ခိခိ . . . သူ ပုံစံက ပြောလည်း အရမ်း
 ပြောချင် . . . ပြောရင်လည်း နင် စိတ်ဆိုးမှာ စိုးရိမ်ပုံ
 နဲ့ တွမ်က အင်း မဆိုးပါဘူး . . . မဆိုးပါဘူး . . .
 နင့်ကို သူ ကြင်နာပေးမယ့်ပုံပဲ။ နင် ဗရုတ်ကျတာကို
 သာ သူ ကြည့်မရနိုင် ဖြစ်နေတာ”

“ငါကလည်း ခပ်ကဲကဲကြီး မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ တစ်ခါတ
 လေ ပျော်ချင်လို့ နောက်မိတာကလေးတွေပါ။ နောက်
 ပြီး ငါ ဟန်ဆောင်ပြီး မနေတတ်ဘူး။ သိတယ် မဟုတ်
 လား။ ငါတို့ တစ်ခေါက်သွားကြည့်ဖူးတဲ့ မြန်မာစာ ကွင်း
 လေ။ မြအေးမဲ့ဆိုလား။ သူ့လို ခြေတစ်လှမ်း ကုဏေတစ်
 သန်း ပုံစံကြီးနဲ့ . . . တောင်တောင်ကြီး ကုဏေ သံပတ်

ကြီးနဲ့ မနေတတ်ဘူး . . . ပြေးပြေးလွှားလွှား ငါလုပ်
 တာကိုလည်း တွမ်က နှာခေါင်းရှုံ့ချင်ပုံပဲ သိလား။ ငါ
 အော်ကြီးဟစ်ကျယ် ရယ်နေတာကို မျက်ခုံးရှုံ့ပြီး သူ
 ကြည့်နေဖူးတယ်။ ဟိုတစ်လောတုန်းက အဲဒီတုန်းက
 ငါနဲ့သူ နည်းနည်းပြောအေးနေပြီဟာ . . . ကားကိစ္စ
 နောက်ပိုင်း ငါပတ်ဝန်းကျင်မှာ သူရှိနေတုန်းကလေ”
 “နင့် တွမ်ကရော ပုဆိုးတောင် ဝတ်လို့လား။ သူကတော့
 ဟော့ရှော့နဲ့ လူငယ်လေးလုပ်ပြီး နင့်ကို မဟာဆန်သူ
 ကုဏေရှင် လာလုပ်စေချင်လို့ ရမလား”

“တစ်မျိုးလေးပဲ . . . တွမ်လေးက”

ပခုံးလေးတွန့်ကာ ပြောသော မွေ့ပုံစံကို ကြည့်
 သော ဇွန်နဲ့အိက နှစ်ယောက်သား နားကြားကပ်ကာ တိုးတိုး
 နှင့် အတင်းကုတ်နေသည်။ မွေ့က ဇွန်တို့နား သွားကပ်ကာ
 နားထောင်လိုက်ရင်း . . .

“နင်တို့ တွမ်ကို မကျေနပ်ရင် ငါ မချစ်တော့ဘူးလေ”

မျက်နှာလေးကို တမင် ခပ်ကုတ်ကုတ်ထားကာ
 အိညက်ညက်လေး ပြောလိုက်တော့ ဝက်မဟု ပြိုင်တူ ကျိန်ဆဲ
 ရင်း ရယ်ကြသည်။

“နင် တွမ်ကို အရမ်းချစ်နေပြီ”

ဟု ပြိုင်တူ မှတ်ချက်ချကာ နင်တို့နှစ်ကောင်
 အရမ်းလိုက်တယ်ဟု သဘောတူ ပုံစံပြုကြလေသည်။

"တွမ်နှင့် စိုးမိုးက မတည့်ကြဘူးနော်၊ တကျက်ကျက်...
"အင်း... ကျွန်တော်က သူ့ကို လိုမှ အသုံးချတာ၊ ဒီပြင်
အချိန်တွေ သိပ် အရောမဝင်ဘူး... ဒီကောင် အကျွန်ုပ်
ကို သိပ်မကြိုက်ဘူးလေ"

မွေ့ ခေါင်းကလေး တညိတ်ညိတ်လုပ်ရင်း
မိန်းမဆန်သော စိုးမိုးစရိုက်ကို မွေ့လည်း အထင်သေးထားပြီး
သားမို့ တူလိုက်တာဟု ရင်ထဲက ကျေနပ်သွားမိသည်။

"ပြောရဦးမယ်၊ တွမ်နဲ့ တွဲတဲ့ နှစ်ယောက် ဘယ်သူလဲ၊
လဲ၊ အဲဒီနှစ်ယောက် မွေ့ကိုတွေ့ရင် ပြုံးတုံ့လုပ်သွား
တာ မွေ့မကြိုက်ဘူးသိလား၊ ဒါပေမယ့် တွမ်သူငယ်ခွဲ
ဆိုလို့ မွေ့ ဘာမှမပြောပါဘူး"

တွမ်က ဖျောက်ခနဲ လက်ဖျစ်တစ်ချက်ထိုး
တာ...

"အဲဒီလိုမှပေါ့၊ သည်းခံစိတ်ကလေးရှိတာ မွေ့ တိုးတက်
လာပြီ"

"အံ့မယ်... အရင်က မွေ့က ကျဆင်းနေခဲ့လို့လား"

"မဟုတ်ဘူးလေ... စိတ်မဆိုးနဲ့ဦး... အရင်က
မွေ့က ဆတ်ဆတ်ကြဲကြဲနဲ့ ဘာမှမစဉ်းစားဘဲ ဗရုတ်ကျ
ဖို့... လှောင်ပြောင်ဖို့ပဲ ကြိုးစားတတ်တယ်လေ၊
ဝုန်းဒိုင်းနဲ့ ပြဿနာရှာတတ်တာတွေ... ဟဲ ဟဲ
တော်ပြီနော် မပြောတော့ဘူး... မွေ့ကို ကောင်းစေ
ချင်လို့ပါကွာ"

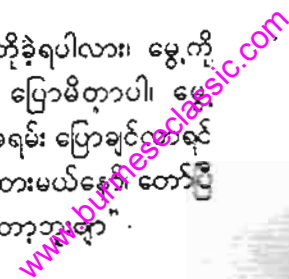
ရယ်ကျဲကျဲကလေးနှင့် နှုတ်ဆိတ်သွားကာ မွေ့
သို့ သူ့လက်မောင်းကို ထိုးပေးပြီး...

"စိတ်ဆိုးသွားရင် ရိုက်လိုက်လေ... စိတ်ကောက်
မထားနဲ့"

မွေ့ မျက်နှာကလေး ညှိလာရကာ...

"တွမ် မွေ့ကိုမှ အကောင်းမမြင်ဘဲ၊ မွေ့ကို နားလည်
မပေးဘူး၊ မွေ့အထင်မကြီးတဲ့ ယောက်ျားလေးတစ်ချို့
ကို မွေ့ မာကျောတတ်ကာ လှောင်ဟားတတ်တာကို
တွမ်က ဗရုတ်ကျတာတဲ့၊ မွေ့ ဘာပြောရတော့မှာလဲ၊
မွေ့ကို နည်းနည်း လာကျောရင် မွေ့က ပြန်ကျောရမှ
ကျေနပ်မှာပဲ၊ မွေ့ သည်းခံစိတ် မမွေးတတ်သေးဘူး
သိလား တွမ်ကကော သည်းခံလို့လား... အားအား
ရှိ စိတ်တိုနေတတ်ပြီး..."

"ဟာ... ကျွန်တော် စိတ်မတိုခဲ့ရပါလား၊ မွေ့ကို
ကောင်းစေချင်လို့ စေတနာနဲ့ ပြောမိတာပါ၊ မွေ့
မကြိုက်ရင် နောက် ကျွန်တော် အရမ်း ပြောချင်တာရင်
တောင် ပါးစပ်ကို အတင်းပိတ်ဖိထားမယ်နော်၊ တော်ပြီ
တော်ပြီ... တကယ်မပြောတော့ဘူးဗျာ"

သူ့ ပုံစံကလေးကိုကြည့်ကာ မွေ့ ပြုံးမိသွားသည်
“ဪ... မွေ့ ပြောတဲ့ နေ့ရင်းနဲ့ စိုးမြတ်ကို ကျွန်တော်တို့ပေးမယ် သိလား... ဒီကောင်တွေ မွေ့ရယ်ရယ်သွားတယ်ဆိုတာလေ”

ပြောပုံကလေးကို နှစ်ခြိုက်သွားရရင်း ရယ်ကာ ခေါင်းညိတ်ပြမိသည်။

“မွေ့ကို နီလောင်လိုစိတ်နဲ့တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် သူတို့ကို ပြောထားတယ်၊ မွေ့ကို မလှောင်ရဘူးလို့”
“အရင်က လှောင်ခဲ့ဖူးတယ်”

မွေ့ သူ့ကို ခပ်မော့မော့ကြည့်ရင်း အသံပုံကလေးနှင့်ပြောလိုက်တော့ သူ့မျက်နှာကလေး ပျက်သွားကာ...

“အရင်က မိုးကောင်းကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး အရမ်းမခံချင်ဖြစ်လို့ပါ။ မိုးကောင်း အရမ်းရှက်သွားရတယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော် မွေ့ကို အဲ... လုံးဝ မကျေနပ်ဘူး၊ စိတ်ဆိုးပြီလား”

မွေ့ နှုတ်ခမ်းကလေးစေ့ရင်း...

“မွေ့ ယောက်ျားလေးတွေကို အပြောမတတ် အငြင်မတတ်ခဲ့တာတော့ အမှန်ပဲကွာ၊ ဒါကြောင့် တချို့တွေလည်း မွေ့ကို ခံပြင်းနေကြတာတွေ ရှိတယ်၊ အဲဒီအခါမှာ တွမ်က ထိပ်ဆုံးကပဲ ထင်တယ်”

“ဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး”

“မွေ့ မေးမယ်... ယောက်ျားတွေကို ပျော့ပျော့အေးအေးကလေး ငြင်းလိုက်လို့ ရခဲ့ဖူးလား”

“ကျွန်တော်ပြောမယ်... မွေ့ကို ပျော့ညှိ အေးဆေးဖို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ မွေ့ ထက်မြက်တာ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လှောင်တတ်တာ၊ ဟားတတ်တာ၊ ဗရုတ်ကျတတ်တာ မကောင်းဘူးလေ... ငြင်းတယ်ဆိုတာ မွေ့ မချစ်နိုင်ဘူးဆိုရင် ခပ်ပြတ်ပြတ် တင်းတင်း ငြင်းပါ ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ယောက်ျားမာနကို ထိခိုက်စေတာမျိုး၊ ဥပမာ မိုးကောင်းကို ကင်းတံင်းထဲ ခေါ်ပြီး လူတွေကြားမှာ အရှက်ခွဲထားခဲ့တာ... ကိုယ့်ကို လာကြည့်တဲ့ ယောက်ျားတွေကို ဟားလွှတ်တာ၊ ရည်းစားစာကို နှာရည်သုတ်တာတွေဟာ မွေ့”

မွေ့ ခေါင်းကို ငုံ့ချလိုက်သည်။ မျက်ရည်ဝိုင်းမျက်ဝန်းအိမ်ကို တွမ် တွေ့သွားတာမို့ စကားရပ်သွားပျာပျာသလဲ ဖြစ်သွားသည်။

“မွေ့... မွေ့... ဆောရီး... ဆောရီး... ဒီတစ်ခါ လုံးဝ တကယ်ပါဗျာ၊ မွေ့ မေးလို့ ကျွန်တော် ပြောမိတာပါ။ မွေ့ကို ရှုတ်ချတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မွေ့ကို ကျွန်တော် သူငယ်ချင်းလို... ကျွန်တော်ညီမလိုသဘောထားပြီး စေတနာနဲ့ပြောမိတာပါ မွေ့ရယ်”

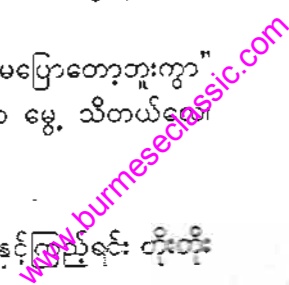
“မွေ့ သိပ်မှားခဲ့ဖူးလားဟင်”

“တော်ပြီ... ကျွန်တော် လုံးဝမပြောတော့ဘူးကွာ”

“တွမ် မွေ့ကို ကောင်းစေချင်တာ မွေ့ သိတယ်လေ၊ မွေ့ အရမ်းဆိုးနေ ဟာလို့”

“အရမ်း မဟုတ်ပါဘူး”

မွေ့ကို မျက်ဝန်းရီကလေးနှင့်ကြည့်ရင်း တိုးတိုး

လေးပြောတော့ မွေ့ စိတ်ပျက်သွားရသည်။ တွမ် မွေ့ကို လုံးဝ ကင်းရှင်းစွာ ကြည့်လင်မှုမရှိသေးတာကတော့ သေချာနေသည်။ မွေ့ စိတ်ချမ်းသာအောင် အားနာ သို့သိပ်မပြောတတ်တဲ့ ဟန်ဆောင်ကင်းမဲ့တဲ့ ကောင်ကလေးကို မွေ့ဘာကြောင့် များ စွဲမက်နေရတာပါလိမ့်ကွယ်။ သူ့ကြောင့် မွေ့ ရင်အောင့်ခဲ့ရတာတွေ များဖူးပြီ။

“ပဋိပက္ခ ဖြစ်နေကြပြန်ပြီလား ဒီနှစ်ယောက်”

ဇွန်တို့နှစ်ယောက် ပြန်ရောက်လာကာ အချဉ်ထုပ်တွေ စားပွဲပေါ် ဖြန့်တင်ရင်း ပြုံးစပ်စပ်နှင့်ပြောသည်။ မွေ့ကို နားမလည်သော တွမ်ကြောင့် မွေ့တို့နှစ်ယောက် မကြာခဏ ဖြေရှင်းမှုတွေ လုပ်ကြရဖူးသည်လေ။

“အား . . . အချဉ်တွေ များလှချည်လား . . . ဒါတွေ မွေ့စားတော့ ဆိုးဆေးတွေနဲ့ အချဉ်တွေနဲ့ အူကို ဒုက္ခပေးမှာပေါ့”

အချဉ်ထုပ်တွေကိုကြည့်ရင်း ခပ်တိုးတိုးဆိုတာမို့ အချဉ်ထုပ်တွေဆီ လက်လှမ်းနေသော မွေ့ လက်ကလေး တန်သွားရသည်။

“လုံးဝမစားရဘူးလားဟယ်”

“တစ်ထုပ်လောက်ဆို တော်သေးတယ်”

“အင်း . . . အင်း . . . တစ်ထုပ်ပဲ”

မွေ့ မရမ်းပြားထုပ်ကို ဆွဲကာ ဖောက်စားတော့ တွမ်က ပြုံးနေသည်။ တွမ်နဲ့ စတွေ့တုန်းက မရမ်းပြားနှင့် တွမ်ခြေသလုံးကို ပေါက်ခဲ့မိတာကို အမှတ်ရမိတော့ မွေ့ ရုတ်တရက် အော်ရယ်ပစ်လိုက်ပြီးမှ အသံကို အမြန်ပြန်တိုး

ညှိတ်ရသည်။ ဇွန်တို့ အထာပေါက်စွာ ဝိုင်းရယ်ကြပေမယ့် ညွှန်က မျက်ခုံးပင့်ရင်း အံ့ဩနေလေသည်။

“အရမ်း ရယ်စရာတွေ့လို့လား”

“တွမ်နဲ့ စတွေ့တုန်းက မရမ်းပြားနဲ့ ပေါက်လိုက်တာ သတိရလို့ . . . ခစ် . . . ခစ် . . .”

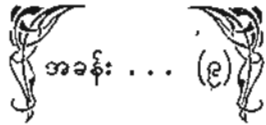
“ရယ်စရာ သိပ်မကောင်းလှပါဘူး”

မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့ကာဆိုတော့ မွေ့တို့ ပိုမိုရယ်ဖြစ် သွားတာကို ကြည့်ရင်း တွမ်က မျက်ခုံးရှုံ့လာသည်။

“အရမ်းရယ်နေတာလည်း ဗရုတ်တစ်ပါးပဲ”

ဟု ပြောတော့ မွေ့ အရယ်ရပ်ဖို့ အမြန် ကြိုးစားသည်။ နောက်သလိုလိုနှင့် နှက်နှက်တတ်သော တွမ်ကို မမုန်းမိတာ ဘာကြောင့်ပါလဲ။ မွေ့မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့် ဆွဲသပ်ချရင်း မျက်နှာပိုးသတ်လိုက်တော့ ဇွန်တို့ထံမှ တဟွန်းဟွန်း ခံတွေ ထွက်လာကာ တွမ်ကတော့ စိတ်ပျက်တစ်ဝက် ရယ်ချင်တစ်ဝက်ပုံနှင့် ရှိနေလေသည်။

“ဟိတ် . . . ဟိတ် . . .”

မွေ့ မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့ရင်း အငွေ့တွေကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ခါထုတ်ပစ်ကာ စုပုပ်စွာ အော်ပစ်လိုက်သည်။ စိုးမိုးက ရယ်ရင်း . . .

“စီးကရက် မသောက်ရဘူးလားဟင်”

“သောက်တာက သောက်ပေါ့၊ ဘာလို့ မွေ့တို့နားမှာ လာသောက်နေလဲ”

စိုးမိုးက စီးကရက်ကို သမံတလင်းသို့လွှတ်ချကာ ခြေနှင့် ဖိနှင်းခြေရင်း . . .

“တွမ်လည်း သောက်တယ် မွေ့”

“ဟင် . . . တွမ်လည်း သောက်တယ်”

မွေ့ မျက်လုံးကလေးဝိုင်းကာ နှုတ်ခမ်းကလေး မဲ့သွားသည်။ ခုခေတ်ကောင်ကလေးတွေ ဘယ်သူ့ကြည့်လိုက်ကြည့်လိုက် စီးကရက်ကလေးတဖွာဖွာနှင့် မွေ့ အလွန်ပင် အမြင်ကတ်ခဲ့တာ။ တွမ် စီးကရက်သောက်တာ တစ်ခါမှတော့

မမြင်ခဲ့ဖူးပေ။ စိုးမိုးက အတိုအထောင်ပုံစံနှင့် လာပြောမှ သိရသည်။ မျက်ဝန်းအာရုံထဲမှာ တွမ် ဝီးကရက်ရွိုက်နေမည့်ပုံ ဟန်ကလေး မြင်ယောင်မိတော့ တွမ် စီးကရက် သောက်တာ မကြိုက် ဖြစ်သွားရသည်။ တွမ်မျက်နှာက အသားကလေးတွေ ဝင်းသန့်ကာ နုနုကလေး။ နှုတ်ခမ်း တင်းတင်းကလေးတွေက ရဲရဲကလေးတွေ။ စီးကရက်သောက်ရင် အသားအရေ မကောင်း ကာ နှုတ်ခမ်းလည်း ပြာတတ်တယ်တဲ့။ တွမ်လာရင် စီးကရက် မသောက်နဲ့လို့ ပြောကြည့်မည်ဟု စိတ်ကူးရင်း တွမ်ကို ဆရာလုပ်ကာ ချုပ်ချုပ်ချယ်ချယ် ပုံစံကလေး လုပ်ရမှာကို မွေ့ ကြည်နူးနေမိသည်။

“မွေ့ . . . တို့က မွေ့ မသောက်နဲ့ဆိုလို့ လုံးဝမသောက်ဘူးနော် . . . သိလား”

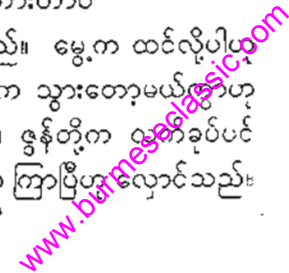
စိုးမိုးက တိုးဖွဖွနှင့် လာကပ်ပြောနေတာကြောင့် မွေ့ နှာခေါင်းရှုံ့ရင်း . . .

“စိုးမိုးကို ဘယ်သူမှ မသောက်နဲ့လို့ မပြောဘူးနော်၊ တကယ် လုံးဝပဲ . . . ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ့်ကိုယ် ကြိုက်တာလုပ်နိုင်တယ် . . . မွေ့နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး”

စိုးမိုး မျက်နှာတည်သွားပြီး . . .

“မွေ့က တို့ကို အရမ်းစိမ်းကားတာပဲ”

ဟု မကျေမနပ်ဆိုသည်။ မွေ့က ထင်လိုပါလှ ပြောရင်း ရယ်နေလိုက်တော့ စိုးမိုးက သွားတော့မယ်လို့ဟု နှုတ်ဆက်ရင်း ထွက်ခွာသွားသည်။ ဇွန်တို့က လွတ်ခုပ်ပင်တီး ကာ ရယ်မောရင်း သွားသင့်တာ ကြာပြီဟု လှောင်သည်။ “အတန်းတက်မှာလား မွေ့”

“နောက်တစ်ချိန် ကျွန်တို့ရိရယ်ကွာ . . . စာကျက်မယ်၊ မတက်တော့ဘူး”

မွေ့တို့သုံးယောက် ထ,ရင်း လူရှင်းသည့်နေရာ လိုက်ရှာသည်။ ဇွန်က ကော်ရစ်ဒါမှ အောက်သို့ လျှောက်ငုံ ကြည့်ရင်း . . .

“ဟယ် . . . ဟိုမှာ တွမ်”

မွေ့ ဇွန်ပြရာကို လိုက်ငုံကြည့်လိုက်တော့ တွမ်ကို ကောင်မလေး သုံးယောက်နှင့် စကားပြောနေတာ တွေ့ရသည်။ ခြေနှစ်ဖက် ခပ်ကျဲကျဲခွဲရပ်ကာ လက်နောက်ပစ်ထားပြီး ပြုံးသလိုလို မပြုံးသလိုလို မျက်နှာထားကလေးနှင့် စကားပြောနေသည်။ ကောင်မလေးတွေက ပွက်စိပွက်စိနှင့် သူ့ကို ဝိုင်းပြောနေသမျှကို သူက ခေါင်းညိတ် ခေါင်းခါနှင့် ခိုင်ခံ့စကားပြောနေသည်။ “နောက်ပစ်ထားသော လက်ထဲတွင် စီးကရက်စ တွေ့လိုက်ရတာမို့ မွေ့ ရင်ထဲမကျေနပ်မှုတွေ ပြင်းထန်သွားရသည်။ မျက်နှာက အလိုလိုပုတ်သိုးလာရတာ စိတ်တွေ တိုတောင်းလာသည်။ တောက်တစ်ချက် တိုးတိုးခေါက်ရင်း . . .

“သိပ်ပျော်နေပုံပဲ . . . မဒီသုံးပွေ့နဲ့ ဝိုင်းနေတယ်၊ စီးကရက်နဲ့ ဘာနဲ့ . . . ပုံက မင်းသားကျနေတာပဲ”

ခေါင်းကို ချာကနဲနေအောင် ဆောင့်အောင်လွှဲပစ်ပြီးမှ မျက်လုံးက အလိုလိုပြန်စွေသွားကာ အကြည့်က ရောက်သွားရပြန်သည်။ ရင်ထဲ မတည်မငြိမ်ဖြစ်လာကာ သူတို့ စိတ်နှင့် ရင်ပူလာသည်။ တော်ပါပြီ . . . တွမ် မွေ့ကို ဝေဒနာတွေ ပေးပေါင်းများနေတာ တော်လောက်ပါပြီ တွမ်ရယ် . . . မင်းကတော့ အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ မွေ့မှာသာ ပူလောင် ပြင်းပြနေရ

ဘာ။ မွေ့ တကယ်စိတ်ဟိုလာပြီ တွမ်။

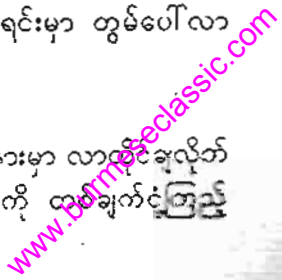
“မွေ့ . . . ဒီနေရာမှာ ထိုင်ရအောင်”

ကော်ရစ်ဒါ ထောင့်ချိုးအကွယ်ကလေးမှာ မွေ့ ထိုင်ချလိုက်သည်။ စာအုပ်ထုတ်ကာ စာကျက်ဖို့ကြိုးစားပေမယ့် စိတ်က ဘယ်လိုမှ မတည်ငြိမ်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရသည်။ တစ်ခါတလေလည်း တွမ် ကောင်မလေးကချီနှင့် ရပ်စကားပြောခဲ့ဖူးတာပဲ။ ဒါပေမယ့် တွမ်အနားမှာ မွေ့ကလွဲလို့ ဘယ်ကောင်မလေးကိုမှ နီးကပ်စွာ တည်ရှိမနေစေချင်ပေ။ မွေ့အပေါ် လေးနက်မှု ပါးလျားသွားနိုင်သလိုပင် ထင်မိသည်။ ပြီးတော့ တွမ်လက်ထဲက စီးကရက်ကို လုံးဝကြည့်လို့ အချိုးမပြေလှပေ။ သည်ကြားထဲက စိုးမိုးက တွမ်ကို ဘာတွေ သွားပြောနေသည် မသိ။ တွမ်က စီးကရက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းဖွာလျက် မွေ့တို့ဆီ လှည့်ကြည့်လေသည်။ စိုးမိုး ပြန်ထွက်သွားတဲ့အထိ တွမ်က စကားစ မပြတ်သေး။

သယ်မိနစ်လောက်ကြာမှ တွမ်က ကောင်မလေးတွေနှင့် လမ်းခွဲပြီး ကော်ရစ်ဒါပေါ် မော့ကြည့်လေသည်။ မွေ့တို့ ကြည့်နေတာကိုမြင်တော့ နှုတ်ခမ်းကလေး ကော့ယုံသွားအောင် ပြုံးလိုက်ပြီး လှေကားရင်းပေါ် တက်လာသည်။ မကြာခင်မှာ လှေကားရင်းမှာ တွမ်ပေါ်လာပြီး . . .

“အတန်း မတက်ကြဘူးလား”

ဟု လှမ်းမေးပြီး မွေ့အနားမှာ လာထိုင်ချလိုက်လေသည်။ နှုတ်ဆိတ်နေသော မွေ့ကို တစ်ချက်ငုံကြည့်လျက် . . .

“မေ့ ပြောစရာတစ်ခုခုရှိသလား”

“မရှိပါဘူး”

“ခုနက ကောင်မလေးတွေက သူငယ်ချင်းတွေလေ... ”

LM (1) ကနေ လာလည်ကြတာ”

“စိတ်မဝင်စားပါဘူး”

“စိတ်မဝင်စားရင်လည်း သွားတော့မယ်”

တွမ်က ပြုံးစိစိနှင့် ထထွက်ဖို့ပြင်တာမို့ မေ့က အင်္ကျီစကို လှမ်းဆွဲထားလိုက်ပြီး ...

“မသွားနဲ့ဦး ... ပြောစရာစကားတစ်ခု ရှိတယ်၊ မေ့ စကားကို နားထောင်မှာလား”

“နားထောင်သင့်ရင် နားထောင်မှာပေါ့ မေ့ရဲ့ ... မဖြစ်နိုင်တာကိုတော့ အတင်း နားထောင်မခိုင်းနဲ့ပေါ့။ ဥပမာ စီးကရက် သောက်တာလေးကို မသောက်ပါနဲ့လို့ တားဆီးတာမျိုးလေး”

တွမ်မျက်နှာမှာ ရယ်ချင်ဟန်တွေ ပိုမို တောက်ပ လာသဖြင့် မေ့ အံ့အားသင့်လျက် ...

“ဟင် ... မေ့ပြောမှာကို ဘာလို့ ကြိုသိနေရတာလဲ”

“ခုန စိုးမိုးက လာပြောတယ်၊ သူ့ကို မေ့က စီးကရက် သောက်တာ မကြိုက်ဘူးလို့ပြောလို့ သူ ဖြတ်လိုက်ပြီ တဲ့... ဒီတော့ မေ့ ကျွန်တော့်ကိုပါ ဖြတ်ခိုင်းမှာ စိုးလို့”

“ဟင် ... စိုးမိုးကြီးက ဗလောင်ဗလဲကြီးပါလား ... မေ့ သူ့ကို အဲဒီလို လုံးဝမပြောဘူး သိလား။ သူနဲ့ ဘာ ဆိုင်လို့ မေ့က ပိတ်ပင်ရမှာလဲ၊ စိုးမိုးက လုံးဝယောက်ျား မပီသဘူး ... တော်ပြီ ... တွမ် ဆေးလိပ်သောက်

တာကို မတားတော့ဘူး”
“ကောင်းတယ် ... ကျွန်တော်ကလည်း စိုးမိုး မေ့ ကြောင့် စီးကရက်ဖြတ်လိုက်ပြီ ဆိုကတည်းက တစ် သက်လုံး မဖြတ်တော့မို့ စိတ်ကူးချထားပြီးသား”
ရယ်စရာကောင်းလှစွာ မေ့နှင့်တွမ် အပေးအ ယူ တည်သွားတော့သည်။

“တွမ် စီးကရက်သောက်ဖို့ မီးခြစ်ကလေး . . . ရော့ . . .”

မွေ့က ရွှေရောင် ဂက်စ်မီးခြစ်လေး တွမ်ကို လှမ်း ပေးလိုက်တော့ စိုးမိုး မျက်နှာပျက်သွားကာ မွေ့ကိုကြည့်သည်။ တွမ်က ခပ်ပြုံးပြုံးလှမ်းယူကာ အင်္ကျီအိတ်ထဲ မီးခြစ်ကလေး ထည့်ကာ မွေ့ ဖန်ခွက်ထဲ စတော်ဘယ်ရီဖတ်ကလေးတွေ လာထည့်ပေးရင်း . . .

“ကျေးဇူးပြန်ဆပ်တာ”

ဟု ပြောသည်။ မွေ့နှင့် တွမ်ကို တစ်လှည့်စီကြည့် ရင်း စိုးမိုးမျက်နှာ ပျက်သည်ထက် ပျက်ယွင်းလာပြီး ဇွန်တို့က စိုးမိုးမျက်နှာကိုကြည့်ကာ ပြုံးစိစိကလေးတွေနှင့် . . .

“ဟေ့ကောင် တွမ် . . . မနေ့ညက ဝတ်မုံ၊ ဖုန်းဆက် တယ် . . . မင်းဆီ မဆက်ရဲလို့တဲ့ . . . ငါ့ကို ပြောခိုင်း တယ်။ မင်း ဆက်လိုက်ဦး . . . သတိရသေးရဲ့လားတဲ့”

စိုးမိုး နှိပ်ပြီဟု မွေ့ ထပ်ခနဲသိသည်။ တွမ်မျက် နှာကို လှမ်းကြည့်တော့ တွမ်က မျက်ခုံးရှုံ့ထားရင်း . . .

“ဘယ်က ဝတ်မုံလဲ၊ မင်းသိနေတာ မင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့ကွ . . . မင်းကိုပြောတာ ဘယ်နှယ် ငါ့ကို အတင်းဆွဲသွင်းနေတာလဲ”

“မဟုတ်တာ . . . မင်းကိုပါကွာ၊ မေ့နေပြီလား . . . ဂတ်မုံလေး၊ ဆယ်တန်းတန်းက မင်းကို အော်တိုလာရေး ခိုင်းရာကနေ ဇာတ်လမ်းလေး”

“မေ့ပြီ . . . လုံးဝ မမှတ်မိဘူး”

တွမ်က လက်ကိုခါကာပြောသည်။ စိုးမိုးက မကြည်လင်ပုံနှင့် တွမ်ကို စိုက်ကြည့်ကာ . . .

“မင်း မေ့ချင်ယောင်ဆောင်တာ”

“ဟာ . . . နားညည်းလိုက်တာ . . . စိုးမိုးကလည်း သူတကယ်မေ့နေတာ မေ့ပါစေပေါ့ . . . အတင်းကြီး ပဲ”

မွေ့ ဝင်ငေါက်လိုက်မှ စိုးမိုးက ငြိမ်သွား ကာ . . .

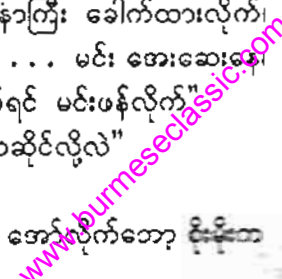
“မဟုတ်ဘူးကွာ၊ တစ်ဖက်က ကောင်မလေးက သူ့ကို တကယ်ကြွေနေတာ၊ တို့က စေတနာနဲ့ ဝင်ပြောပေးရ တာ”

“ရတယ် . . . မင်းစေတနာကြီး ခေါက်ထားလိုက်၊ ငါတောင် စိတ်မဝင်စားတာ . . . မင်း အေးဆေးနေ၊ သူကြွေနေတာ မကြည့်ရက်ရင် မင်းဖန်လိုက်”

“အောင်မာ . . . ငါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“မဆိုင်ရင် ထိုင်နေပါဆီ”

မွေ့ မျက်လုံးပြူးကာ အော်လိုက်တော့ စိုးမိုးက

တဟဲဟဲနှင့် ရယ်ကာ လျှော့ချသွားသည်။ တွမ်က မာလ်တိုနီ စီးကရက်ကလေးကို ဘူးထဲမှ ကောက်ထုတ်ကာ နှုတ်ခမ်းခဲ ကလေးပေါ်မှာ တေ့ထားပြီး မွေ့ မီးခြစ်ကလေးကိုထုတ်သည်။ စတိုင်လ်ကလေး လှပနေသော တွမ်ကို စီးကရက်သောက် လျက်ပုံစံနှင့် ကြည့်မရမရှိဘဲ သူ့တစ်ယောက်တည်းကိုမှ နှစ်ခြိုက်သဘောကျသွားရသည်။

စီးကရက်ကိုမီးညှိကာ မွေ့ဘက်သို့ အငွေ့မလာအောင် ဟိုဘက်လှည့်ကာ လောက်သည်။ စိုးမိုးက မျက်နှာ တည်တည်နှင့် စားပွဲကို မှတ်ရုံနေသည်။ တွမ် စီးကရက် သောက်ပုံကလေးကို ပထမဦးဆုံး စတင်မြင်ဖူးချိန်မှာပဲ အဦးဆုံး မြတ်နိုး စွဲမက်သွားသည်။ တကယ်တော့လည်း တွမ်ရယ် . . . စီးကရက်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘားဆီးချင်မိတဲ့ မွေ့ ဆန္ဒကလေး ပျက်ယွင်းသွားခြင်းဟာ စိုးမိုးကြောင့်လို့ အမည်တပ်ခဲ့ပေမယ့် လုံးဝကို နားထောင်စွာ စီးကရက်ဖြတ် ပေးမယ့်ပုံ မရတဲ့ တွမ်မျက်နှာကလေးကိုကြည့်ပြီး မွေ့ မတား ရက်စွာ အလျှော့ပေးလိုက်ခဲ့မိတာပါ။ တွမ် နားလည်မှာလား ဟင်။ တွမ်ဆန္ဒကို လိုက်လျော့ပြီး စီးကရက်သောက်ဖို့တောင် မီးခြစ်ကလေးကအစ ပေးခဲ့မိတဲ့ မွေ့ပါ တွမ်ရယ်။ မွေ့ တကယ်ပဲ လိုက်လျော့ ပျော့ပျောင်းနေမိတာ တွမ် သိတန် ကောင်းပါရဲ့။

“စီးကရက်သောက်တာ မွေ့ကြိုက်ရဲ့လား”

“ကြိုက်ပါတယ်”

မဆိုင်းမတွဖြေလိုက်မိရင်း စိုးမိုးကို လှမ်းကြည့် တော့ စိုးမိုးမျက်နှာ ညှိုးမှောင်ကာ မျက်နှာငယ်နေတာမို့ မွေ့

အားနာသွားသည်။ စိုးမိုးရဲ့ ပျော့ညံ့တဲ့ မိန်းမဆန်စရိုက် စိတ် ကလေးကို အထင်မကြီးနိုင်တာကလွဲရင် နူးညံ့အေးအေး သာ . . . မွေ့အတွက် ဇူးပုံကလေးတွေကို လှပ သေသပ် အောင် ဆွဲပေးတတ်သော၊ တွမ်မရှိတဲ့အခါ မွေ့မှာ လိုအပ်လာ တဲ့ အကူအညီမှန်သမျှကို မည်သည့်အခါ ဆောင်ရွက်ပေးတတ် တာ စိုးမိုးကို မွေ့ ခင်မင်တော့ ခင်မင်မိသည်။ မျှော်လင့်ချက် ညီလျားနေတာကို ငြင်းပစ်ဖို့က အားနာတောင်လာရသည်။ ညီညီဘက်ကို ဆွဲယူလိုက်သော စိတ်ကူးနှင့် တွမ်နှင့်မွေ့ ချစ်သူ ကလေးတွေ ဖြစ်သွားချိန်ကျမှပဲ သူ နားလည်စွာ ရှောင်သွားပါစေ တော့လေဟု တွေးလိုက်ရင်း မွေ့မျက်နှာကလေး ပြုံးဖြူဖြူ ကလေး ဖြစ်လာရတော့ မွေ့ကိုကြည့်ကာ တွမ်နှင့်စိုးမိုးက တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ကိုယ်စီကိုယ်င အဓိပ္ပာယ်ကောက်ကာ နှစ်နေကြလေသည်။ သူတို့ပြုံးတာကို မွေ့က ရယ်ချင်စွာ တခါခါ ရယ်ချင်တော့ ဇွန်နှင့်နုအိတို့ကပါ ဘုမသိ ဘမသိ ဝိုင်းရယ်ကာ နှည့်သွားရသည်။

“ဟား . . . ဟား . . . ကိုကြီး . . . ကိုကြီး”

မွေ့က ခပ်မိန့်မိန့်လုပ်ကာ ရယ်တော့ ဒက်မာမီက ဝိုင်းရယ်နေကြသည်။ ကိုကြီးက မျက်နှာကို ငုံ့ထားရင် စပ်ဖြိုးဖြိုး ဖြစ်နေသည်။

“ကိုကြီးအရပ်ကြီးနဲ့ ဒီလိုကောင်မလေး ချောချောလေး ရတာ အံ့မဟာပဲ”

“နင်ကော . . . နင်ပဲစောင့်ကြည့်ပါဦး၊ နင့်လိုကလေး ကြီးကို ဘယ်ကောင်လေးမှ ကြိုက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့ယောက်ျားလေး၊ ကောင်မလေး ခပ်လှလှ သေးသေးလည်း ဖြစ်တယ် . . . နင်ပဲ . . . နင်ပဲ”

“ဟား . . . မွေ့မှာများ ပုံနေတာပဲ . . . ဖိဘီကိတ်နော် . . . ဟဲ . . .”

“ဖိဘီကိတ်စ်မရရင် နေပစေ . . . ဒီကလန်ကလေး ကြီးနဲ့ တွဲသွားရင် တထင်းထင်းနဲ့ . . . ဟိုကဝိုင်းကြည့် ဒီကဝိုင်းကြည့်”

“အံ့မယ် . . . ဒေါင်ဟက်ဟက်ကလေးတွေ အများကြီး နော် . . . အရပ်ရှည်တဲ့ ကောင်လေး ချောချောလေး တွေ . . . ဥပမာ တွမ်ခရစ်”

“ဘာ . . . ဘာ . . . တွမ် . . . တွမ် . . . အေး၊ အဲဒီကိစ္စမေ့နေတာ . . . ဖြည့်လိုက်ရမလားမွေ့လေး”

“ကိုယ့်ကိစ္စကိုယ်လုပ်ဟေ့နော် ကိုကြီး . . . ဘာဖြစ်လဲ တွမ်၊ အမေရိကားက တွမ်ကြားရင်ရယ်နေမယ် . . . ကဲ ကဲ ဘာလဲ . . . မွေ့က သတို့သမီးအရံ လုပ်ရမယ်၊ ဟုတ် . . . သတို့သားအရံ လိုသေးလား”

မွေ့စကားကို အတင်းလွှဲပြောင်းပစ်လိုက်တော့

မွေ့ဆီဝိုင်းအံ့ကျလာသော မိသားစု မျက်ဝန်းတွေက ကိုကြီး ပြန်ရောက်သွားလေသည်။

“သတို့သားအရံကို သတို့သမီးရဲ့ မောင်တစ်ဝမ်းကွဲ တစ်ယောက် ထားမယ်တဲ့”

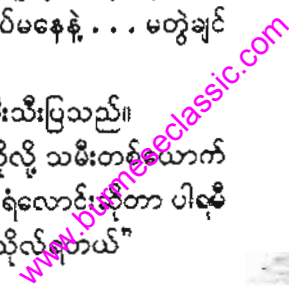
“ဟာ . . . မွေ့နဲ့ မသိဘဲနဲ့ တွဲရမှာလား . . . ချောမှာ လား သူက”

“အမယ်လေး . . . ချောပါတယ်ဟ၊ အေးအေးလေး၊ ချောချောလေး . . . မေမိုးက သူ့ကို အရမ်းချစ်တာ”

“ဒိုက်နာမည်ကြီးလား . . . လုပ်မနေနဲ့ . . . မတွဲချင်ဘူး”

မွေ့ ရှုံ့ကာမဲ့ကာနှင့် ခါးသီးပြသည်။

“အမျိုးတွေထဲမှာ မိန်းကလေးဆိုလို့ သမီးတစ်ယောက် တည်းရှိတာ . . . သတို့သမီးအရံလောင်းဆိုတာ ပါမို့ ဖြည့်ဖက်လေ . . . သမီး ကုသိုလ်ရတယ်”

မာမိက ဝင်ပြောတော့ မွေ့ လျှာကလေး ထုတ်
ထားရင်း နှာခေါင်းရှုံ့နေလိုက်သည်။ ငြင်းဆန်လို့ရတော့မှ
မဟုတ်တာမို့ ကြိုတင် စိတ်ပျက်မနေတော့ဘဲ နောင်ခါထဲ
နောင်ခါဈေးပဲ သဘောထားလိုက်ကာ ဒက်ဒီ မာမိတို့ အ
အစဉ်ဆွဲနေတာကိုပဲ ငြိမ်ကာ နားထောင်နေလိုက်သည်။
တို့ ခြံထဲမှာပဲ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပမည်ဆိုတာမို့ . . .

“တွမ်ကို ဖိတ်မယ် . . .”

ဟု စိတ်ကူးထားလိုက်သည်။ တွမ်ရယ် . . .
တိုက်ဆိုင်မှုကလေးတွေ ရှိလာတိုင်း မင်းကို အဦးဆုံး သတိပေး
တာ မင်းသိမှာလား။ အစစအရာရာ မင်းအပေါ် လေးစား
နက်နက် ထားရှိနေတတ်မိတဲ့ မွေ့စိတ်ထားကို တွမ်လည်း ဝီ
မှာပါပဲ။ တစ်နေ့တုန်းကပဲ တွမ် မွေ့ကို တအံ့တဩကလေး
စိုက်ကြည့်ကာ ပြီးသွားခဲ့တာလေ။ အဲဒီတုန်းက မွေ့ရယ် . . .
တွမ်ရယ် . . . ဇွန်ရယ် . . . နုအိရယ် ဆုံနေကျ ကော်ရင်း
ထောင့်ကလေးမှာ ဝိုင်းထိုင်ကာ စကားပြောဆို ရယ်မောနေ
ရင်း ဇွန်နှင့် နုအိက တစ်ဖက် မွေ့ကတစ်ဖက် ငြင်းပင်
သည်။ ဇွန်က . . .

“တွမ် တစ်ခါမှ ပုဆိုးမဝတ်ဖူးဘူး”

ဟု ပြောတော့ မွေ့က . . .

“ဝတ်တယ် . . . တစ်ခါဝတ်ဖူးတယ် ရခိုင်ပုဆိုးစိမ်း
လေး”

ဟု အတိအကျပြောကာ ပြန်ငြင်းတော့ တွမ်
မွေ့ကို ဖျတ်ခနဲကြည့်ကာ မျက်ဝန်းကလေး မှေးစင်းရင်း ငို
ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်းကလေး တကော့ကော့ဖြစ်

ပြုံးလေသည်။ တွမ်အပြုံးကလေးက သိပ်ကို လေးနက်နူး
နေတာ ပီတိဖြစ်ကာ ပျော်ရွှင်သွားပုံမျိုးကလေး။

“ဟုတ်ဘယ် . . . မွေ့တို့နဲ့ စတွေ့တုန်းက ကျွန်တော်
ပုဆိုးဝတ်ထားတယ်၊ အဲဒီတစ်ခါပဲ ဝတ်ဖူးတယ်၊ အရပ်
ရှည်တော့ ပုဆိုးနဲ့ သိပ်မလိုက်ဘူးထင်လို့”

ဟု ကြည်နူးပြုံးကလေးနှင့် လေသံကလေးက
အသာညှိသက်ကာ မွေ့ကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ ဇွန်တို့က
အောက်မှ . . .

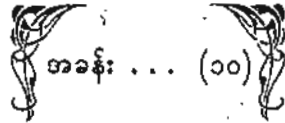
“အေး . . . ဟုတ်သားပဲ . . . ကြည့်စမ်း၊ ဝမွေ့ကြီးက
မှတ်မိတယ်တော့”

ဟုပြောတော့ မွေ့ ရှက်သွားကာ မျက်နှာပူရင်း
ခြစ်စဖူး ခေါင်းငုံ့ကာ မျက်လွှာချလိုက်မိသည်။

တွမ်က မွေ့ တယုတငင် မှတ်သားထားတာကို
အားသင့်လျက် မွေ့ကိုစိုက်ကြည့်နေခဲ့တာ။ တွမ်မျက်လုံးများ
တောက်ရွန်းမှုက မွေ့ရင်ထဲက အရာတချို့ကို ခိုးယူသိမ်း
ယူစစ်လိုက်တော့မလို ရှိခဲ့တာနော်။

အဲသည်နေ့က မွေ့နှင့် တွမ်အကြားမှာ တစ်ခုခု
ဆက်သွယ်နေခဲ့တော့သည်။

ဇွန်တို့က ထိန်းမရတော့ဟန်နှင့် တဟီးဟီးရယ်ရယ်
သည်။

“ဟား . . . ငမ္မေက သံတို့သမီးအရံတဲ့လား . . . အံ့
ဖွယ်မစုပဲ”

“လုပ်မနေနဲ့ . . . နင်နဲ့တွဲတဲ့ ကောင်ကလေးက
ငပုလေးဆို နာပြီ”

စိုးမိုးက ရယ်ရင်း မွေ့ပုံကို ဆွဲပေးနေရာမှခေါင်း
မော့လာကာ . . .

“မွေ့နဲ့တို့ တိုက်ဆိုင်နေပြီ . . . တို့လည်း သတို့သားအရံ
လုပ်ပေးရမယ်တဲ့ . . . တို့ အစ်မဝမ်းကွဲ တစ်ယောက်
အတွက်”

“ဟမ် . . . ယုံဖို့ကောင်းသလား”

မွေ့က စိုးမိုးကို မယုံကြည်ဘဲ ဇွန်တို့ဘက် လှည့်
မေးတော့ တွမ်က လက်ဝါးခါပြရင်း နှုတ်ခမ်းကို မဲ့ပြနေသည်။
ဇွန်တို့က ပါးစပ်ဖြိုးဖြိုးနှင့် ခေါင်းတွေခါပြနေတာမို့ စိုးမိုးက
မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့ရင်း . . .

“တကယ်ပါကွာ . . . ဘာဆိုင်လို့ လိမ်နေရမှာလဲ”

ဝင်ခါမိယာထဲက ခြံမှာ”

“ဟမ် . . .”

မွေ့ ထိုင်နေရာမှ ဆောင့်ကြောင့်ကလေး ခုန်ထ
သွားကာ အံ့ဩသွားရရင်း စိတ်ပျက်စိတ်တွေပါ တစ်ဆက်
တည်းတိုးဝင်လာသည်။

“စိုးမိုးက မေမိုး မောင်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . မွေ့က ကိုမြင့်မြတ်ညီမ မို့လား”

မွေ့ ရှုံ့မဲ့ရင်း ဟာကွာဟု ညည်းညူတော့ တွမ်
က . . .

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မွေ့”

ဟု စိုးရိမ်တကြီး ပုံစံကလေးနှင့်မေးနေပြန်သည်။

“မွေ့နဲ့ သတို့သား အရံလောင်းလုပ်မှာ စိုးမိုးကြီးလား
ကွာ”

စိတ်ပျက်သံကြီးနှင့်ပြောမိတော့ တွမ်မျက်နှာ
ပျက်ယွင်းသွားလေသည်။ စိုးမိုးက အောင်နိုင်သူ မျက်နှာထား
နှင့် ခပ်မတ်မတ်ပုံစံ ဖြစ်ပြနေတာမို့ မွေ့ အမြင်ကတ်သွားကာ
စိုးမိုးကို မျက်စောင်းထိုးရင်း . . .

“မင်္ဂလာပွဲပျက်မှာပဲ . . .”

ခပ်တိုးတိုးဆိုတော့ စိုးမိုးက တဟ်ဟ်ရယ်နေ
သည်။ တွမ်မျက်နှာကလေး တည်နေရတာကြောင့် မွေ့ တွမ်ကို
ပြုံးပြလိုက်ပြီး . . .

“တွမ် . . . သဘောတူလား”

“မသိဘူးလေ . . . မိသားစုအရေးမှာ ကျွန်တော်ကဝင်
တားလို့ ဖြစ်မှာမဟုတ်တာ . . .”

ခပ်တိုးတိုးကလေးပြောရင်း တွမ်မျက်နှာကလေး တည်နေသည်။ မွေ့ကို သဝန်တိုနေတာလား တွမ်ရယ် . . . သူတစ်ပါးနဲ့ တွဲလျက်ရှိမှာကို တွမ် မလိုလားဖြစ်နေတယ် မဟုတ်လား။

“တွမ် လာရမယ်နော်”

တွမ်က မျက်လုံးတစ်ချက်လှန်ကာ မွေ့ကို စိုက်ကြည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းစေလျက် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ တွမ် ဖြစ်ပျက်နေပုံကလေးကို ကြည့်ကာ ဇွန်က မွေ့ကို လက်ကုတ်ရင်းအချက်ပေးသည်။ စိုးမိုး ပုံဆွဲနေရာကို တွမ်က စိုက်စိုက်ကြည့်နေရင်း တံတွေး မကြာခဏမျိုးချနေပုံကလေးက စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံကလေးပင်။ သို့ပေမယ့် ထိန်းချုပ်ထားရှိနေတာကလေးက ယောက်ျားပီသ မြင့်မြတ်ပုံစံလေး ထင်ရှားစေသည်။ ချစ်မိတော့လည်းအထင်ကြီးမိတာတွေ . . . အားကိုးမိတာတွေရှိလာရတာပေါ့ တွမ်ရယ်။

“ဘယ်နေ့လဲဟင်”

“လာမယ့်စနေပေါ့ . . . ဖိတ်စာပေးမယ်လေ . . . တွမ် မိသားစုပါ ခေါ်လာနော် . . . မွေ့ မာမိတို့နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရအောင်”

တွမ်မျက်နှာက ပိုမို ပျက်ယွင်းသွားရကာ ခေါင်းကိုယမ်းခါသည်။

“ကျွန်တော်ပဲ ဖြစ်အောင်လာပါ့မယ် . . . မွေ့တို့ ဒီနေ့အတန်းတက်မယ် မဟုတ်လား . . . ကျွန်တော် လုပ်ပေးစရာ ရှိသေးလား . . . မရှိရင် ကျွန်တော် အတန်းသွားတက်ဦးမယ်”

တိုင်နေရာမှထကာ မျက်နှာကလေး ညိုနေသော တွမ်ကိုနားမလည်နိုင်လောက်အောင်ပင် ဖြစ်ရသည်။ တွမ် ပုံဟန်က တစ်စုံတစ်ခုကို ထိထိခိုက်ခိုက် ခံစားသွားရပုံကလေး။ တွမ် ဘာများ ဖြစ်သွားတာလဲဟင်။ တွမ် ထိခိုက်သွားအောင် မွေ့တစ်ခုခု လုပ်မိခဲ့သလား။

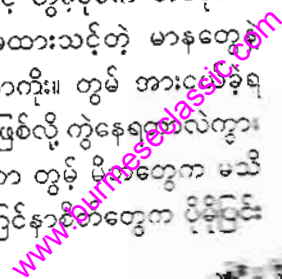
ချာခနဲလှည့်ကာထွက်သွားသော တွမ် နောက်ကျောကိုကြည့်ရင်း မွေ့ နှုတ်ခမ်းကလေးဟကာ အံ့ဩစိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။

“တွမ် ဘာဖြစ်သွားတာလဲ”

ထူးထူးခြားခြားဖြစ်သွားသော တွမ်ကို နုအိတို့ဝင် အံ့ဩနေသည်။

“တွမ် အဖေနဲ့ အမေက ကွဲနေတယ်လေ . . . မွေ့ ခုန မိသားစုပါ ခေါ်လာဆိုလို့ ဒီကောင် ထိသွားတာ ဖြစ်မယ်”
“ဟယ်”

မွေ့ တအံ့တဩနှင့် တွမ်အပေါ် ကြင်နာစိတ်တွေ လျှမ်းတက်လာရသည်။ တွမ်ရယ် . . . တကယ်ပဲ စိတ်မကောင်းပါဘူး။ တွမ်က မိဘမေတ္တာကို စုံလင်ပြည့်ဝစွာ မခံစားရတဲ့သားတစ်ယောက်တဲ့။ ဒါကြောင့် တွမ်ပုံစံက တစ်စုံတစ်ရာကို နာကျင်ထိခိုက်နေတဲ့ပုံနဲ့ မထားသင့်တဲ့ မာနတွေနဲ့ မာကျောကျောကလေး ဖြစ်နေခဲ့တာကိုး။ တွမ် အားငယ်ခဲ့ရမှာပါပဲ။ တွမ် အဖေနဲ့အမေက ဘာဖြစ်လို့ ကွဲနေရတာလဲကွား တွမ် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေခဲ့ရတာ တွမ် မိဘတွေက မသိကြဘူးလား။ တွမ်အပေါ် စာနာ ကြင်နာစိတ်တွေက ပိုမိုပြင်း

ထန်လာရကာ တွမ်အပေါ် သံယောဇဉ်က ပိုမိုတင်းနှောင်
ခိုင်မြဲသွားရသည်။

“သူတို့ အဖေနဲ့ အမေက သူ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကွဲ
နေတာလေ”

“တော်ပြီကွာ . . . မပြောနဲ့တော့”

စိုးမိုးက နိုင်ကွက်ကို ဖိနှိပ်သလိုပုံစံနှင့် တွမ်
ချွတ်ယွင်းချက်ကို ဖော်ထုတ်နေတာမို့ မွေ့ စိတ်တိုကာ အော်
ဟစ်လိုက်ရင်း . . .

“တွမ် သနားပါတယ်”

ခပ်တိုးတိုး ညည်းဖြစ်ရင်း ရင်ထဲ လှိုက်ခနဲ ဖြစ်
သွားသည်။ တွမ် မျက်နှာကလေးကို မြင်ယောင်ကာ မှန်ကုပ်
ကုပ် ကြွပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ဖြစ်နေရတာ မိဘတွေကြောင့်
ဖြစ်လာရတာနေမှာဟု တွေးဖြစ်၏။ တကယ်ဆို မိဘစုံလင်ရှိနေ
ရင်း တွမ်ရင်မှာ ထိခိုက်ခံစားရမှုတွေ . . . ဒဏ်ရာတွေ ဘယ်မို့
နိုင်မှာလဲ။ မကျေမနပ် ပုံစံကလေးလည်း တွမ်မှာ ရှိနေနိုင်ပါ
မလား။

တကယ်တမ်းကျတော့ မင်္ဂလာပွဲနေ့မှာ တွမ်
ရောက်မလား။ မျှော်လင့်နေမိသော မွေ့ကို ဖုန်းနှင့် တောင်းပန်
သည်။

“ဆောရီး . . . ဒေဗုရယ်၊ ကျွန်တော် ခံနိုင်ရည်ရှိမှာ
မဟုတ်ဘူး . . . နားလည်တယ်နော် မွေ့၊ ကျွန်တော်
မွေ့ကို သတို့သမီးအရံဘဝနဲ့ တခြားတစ်ယောက်နဲ့ တွဲ
နေတာကို မကြည့်ရက်လို့ပါ”

ဟု ပြောကာ ဖုန်းချသွားသည်။ ဖုန်းကိုင်ထား
ရင်း မွေ့လက်ကလေးတွေ တုန်ယင်လာကာ ရင်တွေခုန်လာရ
သည်။ တွမ်ရယ် . . . ဘာအဓိပ္ပါယ် ဘာတွေပြောနေတာလဲ
လို့ မွေ့မမေးတော့ပါဘူး။ မွေ့ နားလည် ရှင်းလင်းတယ်လေ။
မွေ့ကို သတို့သမီးအရံဘဝနဲ့ တခြားတစ်ယောက်နဲ့ တွဲနေတာ
ကို မကြည့်ရက်လို့တဲ့လား။ ဟင်း ဟင်း မွေ့ပျော်လိုက်တာ။
တွမ် နှုတ်ဖျားက ချစ်စကားကလေးတောင် ထွက်မလာသေးဘဲ
သည်လို ဝန်တိုရိပ်စွန်းတဲ့စကားကလေးနဲ့တင် မွေ့ ရင်ခုန်
ကြည်နူးနေမိတာကို တွမ် နားလည်မှာလား။

မှတ်မှတ်ရရ မင်္ဂလာပွဲနောက်ပိုင်း တနင်္လာနေ့
ရယ်၊ အင်္ဂါနေ့တွေရယ်မှာ တွမ် ကေ့စင်းမလား။ စိုးမိုးတို့

မေးလျှင်လည်း သတင်းမှန်ရမှာမဟုတ်။ တွမ် မကောင်းကြောင်းတွေကိုသာ လျှောက်ဖော်နေမှာ စိုးတာကြောင့် ဖွင့်မမေးဖြစ်။ ရင်ထဲကတော့ အရမ်းကို ပူပန်လွမ်းတနေမိသည်။ တွမ်ကို တစ်နေ့မတွေ့ရရင် မနေနိုင်တော့ဘူးလေ။ တွမ်ကကော နေနိုင်သလား တွမ်ရယ် ခါကိုင်းလို မွေ့ကို နူးနူးညှဲညှဲကလေးနဲ့ ကြင်နာရိပ်စွက်စွက် အကြည့်ကလေးတွေ မပေးတော့ဘူးလား။ မွေ့ကို . . . လာကြည့်တဲ့ ကောင်ကလေးတွေကို ဝန်မတိုပေးတော့ဘူးလား။ မွေ့ လွမ်းလှပြီ တွမ်။

စာသင်ရတာ မဖြောင့်တာကြောင့် ဆရာခေါ်နေတဲ့စာကို လိုက်မကူးဘဲ တွမ်နာမည်ကလေးတွေကို အသည်းပုံကလေးတွေထဲ ထည့်ရင်း တွမ်ကို တမ်းတနေမိသည်။

“ချွတ် . . . ချွတ်”

အသံကလေးကြောင့် မွေ့ ဆတ်ခနဲလှည့်ကာ ကြည့်မိတော့ တွမ်ကို မြင်ရသည့်တစ်ခဏ မျက်လုံးကလေးတွေ ဝိုင်းသွားရသည်။ နှာခေါင်းကလေးရှုံ့ပြကာ နောက်နေသည့် တွမ်က ရှုပ်အပြောပျော့ပျော့ကလေး ယောပုဆိုးညိုညို တိုတိုကလေးနှင့် ထူးဆန်းစွာ ရှိနေသည်။ အလွန်ပင် ရှင်းသန့်ကာ ဖြူစင်နေသော ပုံစံကလေးက ရင်တွင်းမှာ နစ်မြုပ်သွားလေသည်။ နှာခေါင်းကလေးရှုံ့ကာ ပြန်နောက်ပြရင်း ဆရာဟိုဘက်အလှည့်မှာ လှစ်ခနဲ အခန်းပြင်ထွက်လိုက်ကော့ နုအိတို့ထံမှ ဟဲ့ခနဲ အသံခပ်တိုးတိုး ကြားရသည်။ တွမ်နားမှာ သွားရပ်ရင်း နုအိကို လက်ပြုပြီး တွမ်ဘက်ပြန်လှည့်ကာ တွမ်မျက်နှာကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“နှစ်ရက် . . . ဘယ်လိမ့်နေလဲ”

လက်ကလေးနှစ်ချောင်း ထောင်ပြရင်း မေးလိုက်ရင်းမှ တွမ်မျက်နှာ တစ်ခုခုထူးခြားနေတာမို့ အဖြေရှာမိသည်။

“အို . . . တွမ် ညာမျက်လုံးကလေး မို့နေတယ်၊ မျက်ခမ်းစပ်မှာ နည်းနည်းညိုနေတယ်၊ ဘာဖြစ်တာလဲ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

အတင်းဖုံးကွယ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာကြောင့် မွေ့ ခြေကို တဆတ်ဆတ်ဆောင့်ရင်း ဟွန်း . . . ဟွန်း . . . ဟွန်း ဟု ရေရွတ်တော့ တွမ်က ရယ်သည်။ ရယ်ရင်းမှ

“အလကားပါ”

“တွမ်ဘိုးအေကြီး အလကားလား . . . မပြောရင် မခေါ်ဘူး”

“မခေါ်တော့လည်း ပြန်တာပေါ့ ခင်ဗျာ”

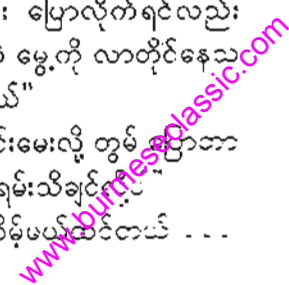
လှည့်ထွက်ဟန်ပြင်တော့ ကျောပိုးအိတ်နှင့် လှမ်းကာလိုက်ရသည်။

“ပြောမလား . . . မပြောဘူးလား တွမ်”

“မဟုတ်ဘူး . . . ကျွန်တော် လိမ်ပြီးတော့လည်း မပြောချင်ဘူး၊ အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက်ရင်လည်း ကျွန်တော် ယောကျ်ားမဆန်ဘဲ မွေ့ကို လာတိုင်နေသလို ပုံစံမျိုး ပေါက်သွားလိမ့်မယ်”

“ဘာဆိုလဲ . . . မွေ့ အတင်းမေးလို့ တွမ် အပြာဘာပဲကွ၊ ပြောပါဟယ် . . . အရမ်းသိချင်တယ်”

“ဇာတ်လမ်း အရမ်းရှည်လာလိမ့်မယ်ထင်တယ် . . .

မွေ့ ရာ”

“ကျွတ် . . . ကြည့်ပါလား၊ မုန်းလာပြီနော်”

“ငွတ်ကလေးပဲ မွေ့ ရာ၊ နည်းနည်းပါ စိုးမိုးလက်ချက်လေ”

“ဘာ . . .”

မွေ့ ကျောပိုးအိတ်ကလေး လျှောခနဲပင် ပြုတ်ကျသွားတော့ တွမ်က ကုန်းကာ ကောက်ပေးရင်း သူ ကိုင်ထားပေးသည်။ မွေ့ လမ်းလျှောက်နေရာမှ ရပ်လိုက်ကာ . . .

“ဘာဖြစ်လို့ စိုးမိုးက တွမ်ကို ထိုးရတာလဲ၊ တွမ်က ပြန်မထိုးဘူးလား၊ စိုးမိုးလည်း ဘာမှ မပြောပါလား၊ သူ့ကျတော့ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ တွမ် ညံ့တယ်ကွာ . . . တကယ်ညံ့တယ်”

“ကျွန်တော် တမင် ခံပေးလိုက်တာပါ၊ မင်း မကျေနပ်ရင် ထိုးလို့ မျက်နှာခံပေးလိုက်လို့ ခွပ်ခနဲနေအောင် ထိုးချလိုက်တာ . . . အိမ်ခံစားတာပဲ”

“ဟင် . . . ဘာလို့ တွမ်က ခံပေးရတာလဲ၊ ကျွတ် တကယ်ကွာ . . . လုံးဝ မကျေနပ်ဘူး၊ စိုးမိုးက ဘာ ကောင်လဲ၊ ဒီ ယောက်ျားမဆန်တဲ့ ကောင်ကိုများ သွားပြီး အခွင့်အရေး သွားပေးရတယ်လို့”

“မွေ့ မသိပါဘူးကွာ၊ ကျွန်တော်က သူ့အပေါ် ကျောထားသလို ဖြစ်နေလို့ပါ။ အဲဒီကိစ္စအတွက် ကျွန်တော်လည်း နောက်မဆုတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်နဲ့ သူ့ မျှသွားအောင် သူ့ကျေနပ်အောင် ကျွန်တော် ခံလိုက်တာ၊ နှစ်ရက်လုံး မျက်လုံးရောင်နေလို့ ကျောင်း

မတက်တာ”

“အဲဒီ စိုးမိုးကို မွေ့ သွားပြန်ရိုက်မယ်”

“မလုပ်ပါနဲ့ မွေ့ . . . သူ့နေရာကနေဆို သူ တော်တော် အခဲရ ခက်နေတယ်လေ၊ အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်သင့်တာကိုး၊ ကျွန်ခတ်ကို ခင်ရင် ဒီကိစ္စ သူ့ကို သွားမပြောပါနဲ့ မွေ့၊ သူနဲ့ကျွန်တော်က အဲဒီနေ့ကစပြီး အတိအလင်း ပြိုင်ဘက်တွေ ဖြစ်သွားကြပြီလေ”

“ဘာပြိုင်ဘက်လဲ”

“သူကြီးစားနေတဲ့ ပွဲတစ်ခုကို ကျွန်တော်က သိသိကြီးနဲ့ ဝင်ယှဉ်ပြိုင်သလို ဖြစ်သွားတယ်လေ၊ သူ ကျွန်တော့်ကို အရမ်း မကျေမနပ်ဖြစ်နေလို့ ကျွန်တော် အထိုးခံလိုက်တာ၊ ကောင်းပါတယ် . . . ကျွန်တော် သူ့ကို မျက်နှာပူစရာ မရှိတော့ဘူးပေါ့”

“ဘာတွေလဲ . . . ဘာတွေလဲ”

“မွေ့ တစ်နေ့ သိရမှာပေါ့”

ဟု ရယ်ရင်းပြောတော့ မွေ့ သူ့လက်ထဲမှ ကျောပိုးအိတ်ကို ဆတ်ခနဲ ပြန်ဆွဲယူကာ မျက်နှာကို စူပူပူထားလိုက်သည်။ ပဟေဠိ လာလုပ်နေသော တွမ်ကို ချဉ်ချင်လာသည်။ သူ မပြောတော့လည်း စိုးမိုးကို မေးမှာပဲ။ အဲသည် စိုးမိုးကို လုံးဝကို မကြည်လင်။ သူ့ကို ကောင်းကောင်း ပညာပေးရဦးမည်။ တွမ်ကိုများ သူက ရက်ရက်စက်စက် ထိုးခတ်ထားလိုက်တာ။ ဖြစ်နိုင်ရင် စိုးမိုးကို အပြတ် ကုတ်ဖဲ့ ဆွဲဆိတ်ကာ တွမ်ကို နာကျင်စေခဲ့တာအတွက် လက်စွမ်းပြန်ချေချင်သည်။ စိုးမိုးကို ဘယ်လိုမှကို အဖတ်ဆယ်မချေအောင် မုန်းတီး

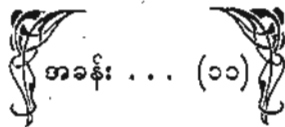
စိတ်နှင့် နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက်ထားမိတော့ တွမ်က . . .

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့ မွေ့ရယ်၊ အချိန်မတန်သေးလို့ ကျွန်တော် အသိမပေးချင်တာပါ။ မွေ့ စိတ်ဆိုးရင် ကျွန်တော် မနေတတ်ဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော် ချောလည်း မချောတတ်ဘူး၊ စိတ်မကောက်နဲ့ဗျာ . . . မကျေနပ်ရင် ကျွန်တော့်ကို ရိုက်”

“အားနေတိုင်း ဟိုလူ့ထိုးခိုင်း . . . ဒီလူ့ ရိုက်ခိုင်းနဲ့ သူ့ကိုယ်သူ အရုပ်ကြီးများ မှတ်နေလား . . . ဟွန်း”
“မွေ့ စိတ်ပြေအောင် ပြောတာပါ။ ကျွန်တော့်ကို မွေ့ စိတ်ပြေအောင် ချောနည်းကလေးတစ်ခုလောက် ပြောပြထား။ ဒါမှ မွေ့ စိတ်ဆိုးအောင် ပြောမိသွားရင် နည်းကလေးသိထားတော့ အဆင်ပြေတာပေါ့”

အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် အေးဆေးညင်သာနေသော တွမ်မျက်နှာ၏ ကြည်လင်မှုက မွေ့ရင်တွင်းသို့ပင် ကူးစက်လာစေတော့သည်နော်။ မှုန်ကုပ်ကုပ်နှင့် တစ်စုံတစ်ရာကို မကျေမနပ်ဖြစ်နေတတ်သော လူငယ်တစ်ယောက်သည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ချောဖို့စိတ်ဝင်စားတတ်သည်မှာ ဘယ်လောက် ရယ်မောချင်ဖွယ် ကောင်းလိုက်ပါလိမ့်။

တွမ်သည် တကယ်တော့ မွေ့အတွက် ရယ်မောချင်နေရလောက်အောင် အလိုက်မသိတတ်သော လူလေးလည်း ဖြစ်သည်။

“စိုးမိုးကို မုန်းတယ်ဟေ့”

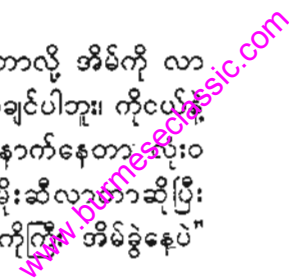
နှင်းဆီအိုးကလေးထဲမှ မြေကို ခက်ရင်းနှင့် ဆောင့်အောင့်ပွကာ အော်ပစ်လိုက်တော့ နှင်းဆီတန်းဟိုဘက်သို့ ခြောက်ခင်းစိမ်းကလေးပေါ်မှာ ခုံကလေးတွေခင်းကာ ဆိုင်နေသော မမမိုးနှင့် ကိုကြီးက မျက်လုံးပြူးကာ မွေ့ဆီအိုးကြည့်သည်။

“မွေ့လေး မလုပ်ချင်ရင် မမိုးလုပ်လိုက်မယ်လေ၊ စာသွားကျက်လေ၊ စာမေးပွဲဖြေဖို့ ဘယ်နှစ်လလိုသေးလဲ”

“အဝေးကြီးလိုသေးတယ်၊ စာမေးပွဲက တစ်ရေးတောင် မနိုးသေးဘူး၊ မွေ့ မကျေနပ်တာ စိုးမိုးကို”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မွေ့လေးရဲ့”

“မွေ့နဲ့သူက သူငယ်ချင်းပဲဟာ၊ ဘာလို့ အိမ်ကို လာလည်ရမှာလဲ၊ အမျိုးလည်းမတော်ချင်ပါဘူး၊ ကိုငယ်နဲ့ ကိုလေးနဲ့က မွေ့ကို သူနဲ့ တွဲနောက်နေတာ လုံးဝ မကျေနပ်ဘူး သိလား၊ သူ မမိုးဆီလာတာဆိုပြီး အကြောင်းပြလာရင်တော့ မမိုးနဲ့ကိုကြီး အိမ်ခွဲနေပဲ”

မေမိုးက ရယ်နေကာ ကိုကြီးကတော့ . . .
 “အမျိုးတော်မှာပေါ့ဟ . . . မိုးနဲ့တောင် တစ်ဝင်
 ကွဲတာ . . . နင်နဲ့ဆို . . .”
 “စပ်မှရတာနော် . . . လုပ်မနေနဲ့ . . . ဘာမှ အဆ
 အစပ် မရှိဘူး . . . လုံးဝ”
 “မမိုး ပြောပါမယ် . . . ကိုစိုးကို မွေ့အိမ် မလာနဲ့
 နော်”
 “ဟုတ်ကဲ့ . . .”

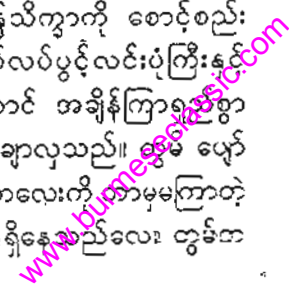
မွေ့ ခေါင်းညိတ်ရင်း နှင်းဆီခင်းဆီ ပြန်လျှောက်
 သွားကာ နှင်းဆီအိုးကို ဆက်ကိုင်လိုက်သည်။ ကိုကြီးနဲ့မေ
 လက်ထပ်ပြီးကြတော့ မမိုးက ကိုကြီးနဲ့အတူ အိမ်မှာ လိုက်
 တာမို့ စိုးမိုးက အခွင့်အရေးပုံစံနှင့် အိမ်ကို ရောက်လာတတ်
 ကို မွေ့ မကျေနပ်။ တွမ်ကို အနာတရဖြစ်အောင် လုပ်ရတ်
 သော စိုးမိုးကို ဘာကြောင့်ဆိုတာပင် မမေးဖြစ်တော့ဘဲ စိုး
 မျက်နှာကိုမြင်ရင် မခံချင်စိတ်ဒေါသတွေက ကြွလာရတာ
 မျက်နှာချင်း သိပ်မဆိုင်ချင်။ သည်ကြားထဲ တွမ်က စိုးမိုး
 ကျေအေးကာ ဆက်ဆံရေး မပျက်ပြား ပုံစံနှင့် ရှိနေတာကြော
 မွေ့ တွမ်ကို ဘယ်လိုမှပင် အားမရနိုင်။ တွမ်က မာနကြ
 မာကျောနေရင်လည်း သူ့အပြင် နှစ်ယောက် မရှိဘဲ လိုက်လေ
 ပျော့ပျောင်းလွန်းပြန်ရင်လည်း အားလုံးကို သည်းခံ အလှေ
 ပေးကာ နူးညံ့နေတတ်ပြန်သည်။ တွမ် စိတ်ထားကလေးကို
 တစ်မျိုးပါပဲ။ တကယ်ကို နားလည်ရ ခက်ခဲခဲ့ရတာ။ ဘယ်ထေ
 များမှ တွမ်ကို နားလည်ခွင့် ရလာမည်ဆိုတာ မသိနိုင်တော့
 မွေ့အပေါ်မှာတောင် တစ်ခါတစ်ရံ ကြင်နာရိပ် ကဲကဲကထေ

နှင့် နူးညံ့နေတတ်ကာ သူ စိတ်မတွေ့တဲ့အခါ မျက်နှာတည်
 ကလေးနှင့် အဲသည်လို မလုပ်သင့်ဘူးကွာ . . . အဲလို လုပ်
 လိုက်တော့ မွေ့မှာ ဘာဖြစ်သွားမှာပေါ့။ ဘယ်လို ထိခိုက်သွား
 ဘာပေါ့ . . . ဆိုတာ မျိုးကလေးတွေနှင့် ဆုံးမ ချုပ်ချယ်ပုံ
 ကလေးတွေ လုပ်တတ်သေးတာပဲ။

တွမ်ပုံစံက ဘယ်ကောင်လေးမျိုးနဲ့မှ နှိုင်းမရစွာ
 အထင်ကြီးစရာ ကောင်းတာရယ်၊ လေးနက်မှုရှိတာရယ်၊ တည်
 ကြည်ကာ ယောက်ျား ပီသတတ်တာရယ်၊ အပြစ်သန့်စင်ကာ
 ကလေးတစ်ယောက်လို မြတ်နိုးဖွယ်ကောင်းနေတတ်တာရယ်
 စတာတွေနဲ့ မွေ့နှလုံးသားကို ချယ်လှယ်ကြိုးကိုင် အုပ်စိုးလာ
 ခဲ့ပြီပဲလေ။

ဘယ်လောက်ထိအောင်လည်းဆို မွေ့ကို ဖွင့်
 ပြောဖို့တောင် လေးနက်စွာ ချင့်ချိန်နှိုင်းဆနေပုံ . . . မွေ့ကို
 တန်ဖိုးထားရာရောက်မှာ စိုးရိမ်နေပုံ . . . မွေ့ စိတ်ဆိုးမှာ
 ကိုလည်း ကြောင့်ကြနေပုံတွေနှင့် မာန တစ်စွန်းတလေ ရော
 သက်ကာ နှုတ်ထွက် ခက်ခဲနေသည်ပဲလေ။

မွေ့မှာလည်း မာနရှိပေမယ့် တွမ်အတွက်တော့
 ဘယ်တော့မှ မာနထားဖြစ်မည် မထင်ပါ။ တွမ် ဖွင့်ပြော
 လာရင်တောင် မိန်းကလေး ကျွန်တို့သိကွာကို စောင့်စည်း
 ရမယ့် အတွက်ကြောင့် သိပ်လွတ်လပ်ပွင့်လင်းပုံကြီးနှင့်
 ထင်ထင်ရှားရှားကြီး မဖြစ်စေရတောင် အချိန်ကြာရတဲ့စွာ
 ခုနေဖြစ်မည် မဟုတ်တာတော့ သေချာလှသည်။ မွေ့မ ပျော်
 နှိုင်းသွားအောင် တွမ်အတွက် အဖြေကလေးကို တာမှမကြာတဲ့
 ကာလအတွင်းမှာပဲ ပေးလိုက်ဖို့ ဆန္ဒရှိနေသည်လေ။ တွမ်က

မွေ့ကို တန်ဖိုးထားကာ အချိန်နဲ့ အတိုင်းအတာနဲ့ ချင့်ချိန်ပြီး လေးနက်ပြုနေခဲ့တာ မဟုတ်လား။ မွေ့ကလည်း တွမ်ထားရှိတဲ့ တန်ဖိုးနဲ့ ကိုက်ညီစွာ တွမ်အပေါ် လေးနက်စွာ အဖြေပေးမည် ထင်သည်။

“မွေ့ စဉ်းစားကြည့်လေ . . . မွေ့ကို တို့ချစ်နေတာ သူလည်း သိခဲ့တယ် . . . သူ အသိဆုံးပါ . . . သူ မွေ့ကို ခင်မင်ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားခဲ့တုန်းက တို့ ဘာမှ မပြောခဲ့ဘူး . . . ရန်စတုန်းကလည်း သူပဲ မာရေ ကျောရေနဲ့ မိန်းကလေးဘစ်ယောက်ကို မျက်ရည်ကျ အောင် ရန်စခဲ့ဖူး။”

“တွမ်ကို ပုတ်ခတ်မနေပါနဲ့ စိုးမိုးရာ . . . လိုရင်းသာ ပြော၊ မွေ့ကို ရန်စခဲ့ဖူးတာတွေအတွက် သူယောက်ျား ပီပီသသ မွေ့ကို တောင်းပန်ခဲ့တာပဲ၊ မွေ့ကို နိုင်ထက်စီး နင်း အနိုင်ယူခဲ့တာမှမဟုတ်တာ၊ မွေ့ မျက်ရည်ကျခဲ့ တော့ သူ အရမ်းနောင်တရသွားခဲ့တယ်လေ . . . မွေ့ တောင် ခွင့်လွှတ်နိုင်တာ စိုးမိုးက ဝင်ပြောမနေနဲ့ တော့ပေါ့။”

“တို့က မွေ့အတွက် ပြောမိတာပါ၊ ထားပါတော့ . . . သူ မွေ့နဲ့ ခင်မင်လာတယ်၊ အဲဒီနေ့တုန်းက ဘာပြော တယ်မှတ်လဲ၊ တို့ကို စိုးမိုး . . . မင်း မကျေနပ်ပြင်နိုင် စရာကိစ္စတစ်ခုရှိတယ်တဲ့ အဲဒီကိစ္စကို ငါ့မင်းထံသို့စွင့်

ပြောပြီး ငါဝန်ခံမယ် မင်း . . . မကျေနပ်ရင် ငါ့ကိုထိုး
 တဲ့ ငါ အဲဒီကိစ္စကို နောက်မဆုတ်တော့ဘူးတဲ့ . . .
 တို့က ဘာကိစ္စလဲလို့ပြောတော့ မင်နဲ့ငါ ပြိုင်ဘက်ဖြစ်
 လာမယ့် ကိစ္စပဲတဲ့၊ ငါ မွေ့ကို အရမ်းချစ်တယ်တဲ့၊ မွေ့ကို
 ငါကြိုးစားမယ်တဲ့၊ မွေ့ စဉ်စားကြည့် တို့က မွေ့ကို
 အရင်ကတည်းက ချစ်လာခဲ့တာ၊ ကိုယ့် သူငယ်ချင်း
 ချစ်နေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို သူကြိုးစား
 သင့်သလား . . . ဘယ်လောက်ယုတ်မာသလဲ”

“တော်တော့ . . . စိုးမိုး”

မွေ့ကို လုနေသလိုပုံစံမျိုးဖြစ်ခဲ့တာကို အစအ
 ဆုံး ဖြည့်ပြနေသော စိုးမိုးကို အရမ်းစိတ်ပျက်သွားသည်။ သည်
 ကိစ္စကို မွေ့ဘာမှမသိခဲ့။ တွမ်က အတင်းပိတ်ခဲ့တာမို့ မွေ့
 သိချင်စိတ်ကြောင့်ပဲ စိုးမိုးကို . . .

“တွမ်ကို ဘာလို့ထိုးရတာလဲ”

ဟု မခံချင်စွာ မေးမိရုံပါ။ ဒါကို သူက တွမ်ကို
 ရှုတ်ချရင်း အဖြစ် အစအဆုံးကို မွေ့ရှေ့မှာထားပြီး မွေ့
 နှင့်ပတ်သက်လို့ ဖြစ်ခဲ့ရတာတွေကို ချပြောနေတော့ မွေ့က
 ဘယ်လို မျက်နှာမျိုးနဲ့ နားထောင်နေရမှာလဲ။ လုံးဝ မပြော
 သင့်တဲ့စကားတို့ ပြောရက်ခဲ့သော စိုးမိုးရဲ့ စိတ်ဓာတ် နိမ့်ပါး
 မှုကြောင့် တွမ် စိတ်ဓာတ်မြင့်မြတ်ခဲ့တာက ပိုမို ပေါ်လွင်
 လာရလေသည်။ တွမ်ဆို မွေ့ အရမ်းစိတ်ဆိုးပုံ ပြခဲ့တာတောင်
 မွေ့ တစ်နေ့သိရမှာပါဆိုတဲ့ စကားနှင့် ထိန်းချုပ်လျှို့ဝှက်ခဲ့တာ။

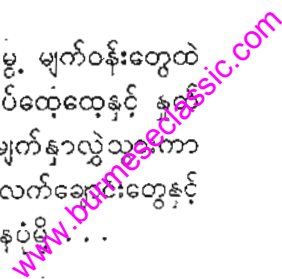
တွမ်ရယ် . . . တွမ်က မွေ့ကို ချစ်တယ်တဲ့
 လား။

“မွေ့ကို ဟို သိပ်ချစ်လို့ ဘာကိုမှ မဆင်ခြင်နိုင်တော့ဘူး၊
 မွေ့ရယ် . . . တွမ်ကိစ္စကို တို့ဘက်ကနေ ထည့်တွက်ခံ
 စားပေးပါ၊ တို့ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့ မွေ့ရယ် . . . အမှန်က
 တွမ်ကသာ တို့ကို အမြဲအနိုင်ယူနေခဲ့တာပါ။ တွမ်ကို
 ထိုးမိတာကို မွေ့မကျေနပ်ဘူးမဟုတ်လား . . . အဲဒီလို
 ထိုးခဲ့ရပေမယ့် တို့ အနိုင်မရပါဘူး မွေ့၊ မွေ့ သူ့အပေါ်
 ပိုကြင်နာသွားပြီ မဟုတ်လား . . . နောက်ဆုံးတော့
 တို့ကသာ လူမိုက်ကြီးဖြစ်ရတာပဲ၊ တို့ ခံစားချက်ကို
 ဘယ်သူကမှ မစာနာပေးကြဘူး”

ယောက်ျားတန်မဲ့ မျက်ရည်ဝိုင်းကာ ပြောနေ
 သော စိုးမိုးကို မွေ့ တစ်ချက်ငုံကြည့်ကာ . . .

“စိုးမိုးကို လူမိုက်ကြီးလို့ မပြောပါဘူး . . . သူငယ်ချင်း
 ချင်း တွမ်ကို ထိုးခဲ့တာတော့ စိုးမိုးလွန်တာပေါ့။ သူ
 လည်းအသည်းနှလုံးရှိတဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ . . . သူ
 ခံစားချက်ကို သူ ဖွင့်ဟပိုင်ခွင့် အပြည့်ရှိတာပဲ။ သူ
 စိုးမိုးကို ဖွင့်ပြီး ဝန်ခံတယ်ဆိုတာ အမှန်တော့ လုပ်စ
 ရာတောင် မလိုဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ပိုင် လွပ်လပ်မှု အခွင့်
 အရေးပဲ၊ တွမ်မို့သာ စိုးမိုးကို ဝန်ခံခဲ့တာ ဒါ သူ
 သိပ်သစ္စာရှိလို့ပေါ့”

စိုးမိုးမျက်နှာ မဲသွားကာ မွေ့ မျက်ဝန်းတွေထဲ
 ရိုက်ကြည့်နေသည်။ မွေ့ကလည်း ခပ်ထေ့ထေ့နှင့် နှုတ်
 စေကာ ပြန်ကြည့်နေလိုက်တော့ မျက်နှာလှည့်သွားကာ
 ခြားဘက်သို့ အကြည့်ပို့သည်။ စားပွဲကို လက်ခေ့ငေးတွေနှင့်
 ခြောက်နေပုံက တစ်စုံတစ်ခုကို ကြံစည်နေပုံမို့ . . .

“တွမ်က စိုးမိုးအပေါ် အရမ်းကောင်းရှာတယ်”
သတိပေးသလို ဖြေမိတော့ စိုးမိုးက နှုတ်ခမ်းကို
မဲ့ကာ . . .

“မွေ့ ထင်လို့ပါ . . . ဒီကောင် တို့ကို အနိုင်ယူပေါင်း
များနေပြီ . . . မွေ့ကိစ္စမှာ တို့ဘယ်လိုမှ အရုံး မခံနိုင်
ဘူး။ တို့ မွေ့ကို သိပ်ချစ်တယ် မွေ့”
အဲဒါကြိုက်ရင်းဆိုကာ မျက်ဝန်းတွေ အရောင်
တောက်နေသည်။

“မွေ့ စိုးမိုးကို လုံးဝမချစ်ဘူး”
“အဲဒါ တွမ်ကြောင့်ပေါ့ . . . တွမ် ဝင်လာလို့ မွေ့
စိတ်ပြောင်းသွားတာ၊ အရင်က သူ မွေ့ကို ရန်စ၊ နေ
တုန်းက မွေ့ တို့အပေါ် မခါးသီးခဲ့ဘူး . . . သူ့နဲ့ခင်
သွားပြီးမှ မွေ့ တို့အပေါ် ပြောင်းလဲလာတာ”
“အဲဒါက စိုးမိုးရဲ့ တစ်ဖက်သတ် အမြင်ပဲ . . . မွေ့
တို့ကတော့ လုံးဝကို စိုးမိုးအပေါ် သန့်ရှင်းခဲ့တယ်၊ ဒါပဲ
ဒါပဲ . . . ဆက်မပြောတော့ဘူး . . . ဟိုမှာ တွမ်
လာနေပြီ”

စိုးမိုးမျက်နှာ တင်းမာသွားကာ ထိုင်ရာမှ ဆတ်
ခနဲထသည်။ အနားသို့ရောက်လာသော တွမ်က စိုးမိုးကို ပြုံးပြ
နေတာမို့ စိုးမိုးက မအီမလည်ကြီး ပြန်ပြီးရသောကြောင့် မဲပြုံး
ကြီးဖြစ်နေရလေသည်။ တွမ်က စိုးမိုးပုံစံကိုသတိထားမိဟန်နှင့်
နှုတ်ခမ်းကလေး ခေ့ကာ ပြုံးနေ၏။ စိုးမိုးထွက်သွားရာကို
မျက်လုံးကလေး မှေးကာ စိုက်ကြည့်နေရင်း . . .

“စိုးမိုးက ရေလည် ဟာသပဲ၊ ကျွန်တော့်ကို သူ နှာတင်း

နေတယ် . . . မိန်းမကျနေတာပဲ စူပုပ်နေတာ”
ပြောရင်း သူ့ကျောပိုးအိတ်ကလေးကို ဖွင့်ကာ
အထုပ်ကလေး ထုတ်ပေးသည်။

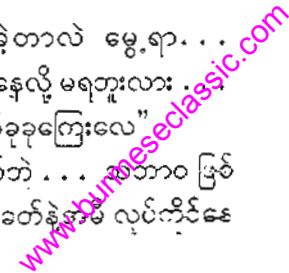
“ဖရုံစေ့လေ . . . ညက အပြတ်ထိုင်ခွာခဲ့တာ . . .
မွေ့က ပါးစပ်နဲ့ အစားပြတ်ရင် မနေတတ်ဘူးဆိုလို့
အချဉ်တွေစားမယ့်အစား ဖရုံစေ့စားရအောင်”
“ဟယ် . . . မွေ့ အရမ်းကြိုက်တာ”
မွေ့ ပြုံးပြုံးကလေးနှင့် လျင်မြန်စွာလှမ်းယူ

တော့ တွမ်က ရယ်ရင်း . . .

“ငွန်တို့ကော”
“ငွန်တို့ နှစ်ယောက် ဂျီအော်လော်ဂျီကင်းကို သွားကြည့်
မယ်တဲ့ . . . အဲဒီနှစ်ကောင် ခုတစ်လော ဘာဖြစ်နေ
တယ်မသိဘူး . . . ဟိုကင်းရှာ ဒီကင်းကြည့်နဲ့ ရှုပ်နေ
တာပဲ”
“မွေ့ပဲ လိမ္မာတယ်နော်”
“အဟီး . . . မွေ့က မြင်ဖူးပြီးသွားလို့”
“သေပါတော့ကွာ”
တွမ်မျက်နှာမှာ အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်သွားပုံ

နှင့် . . .

“ဘာလို့ ဒီလောက်ကြိုးစားခဲ့တာလဲ မွေ့ရာ . . .
တစ်လလောက် ဗရုတ်မကျဘဲ နေလို့ မရဘူးလား . . .
နေလေးမလားဟင် . . . တစ်ခုခုကြေးလေ”
“မွေ့က အရမ်းဆိုးတာမှမဟုတ်ဘဲ . . . အဘာဝ ဖြစ်
လေ့ဖြစ်ထမ္ဘီတာလေးတွေကို ခေတ်နဲ့အမီ လုပ်ကိုင်နေ

တာပါ . . . ပျော်ပျော်နေမှ မွေ့ တော်တော်နဲ့မသေ
တော့မှာ”

“တစ်မျိုးပါလား . . . မွေ့ကလည်း မပျော်ရရင် ခုချက်
ချင်းပဲ သေသွားမှာကျနေတာပဲ . . . မွေ့က တစ်ခါ
တစ်ခါ ကလေးလေးလို ဗရုတ်ကျပုံကလေးတွေကိုမ
ပြောပါဘူး . . . ခုနလို ကောင်လေးကို သွားကြည့်
တယ်ဆိုတော့ အရမ်းအောက်တယ်လေ . . . ကိုယ်က
မိန်းကလေးပဲ၊ ဖြစ်ချင်းဖြစ် ကိုယ့်ကိုသာ သူက လာကြည့်
ရမှာပေါ့ . . . မွေ့ကတော့ အပျော်သဘောနဲ့ သွားကြည့်
ခဲ့တာပဲ . . . ဟိုကောင်က သူ့ကိုယ်သူ ပဏာယူပြီး
လျှောက်ပြောရင် မွေ့ သိက္ခာကျမယ် . . . သူကလည်း
မွေ့ကို အထင်မကြီးတော့ဘူးပေါ့ . . . စိတ်ဆိုးသွားပြီ
လား . . . ကျွန်တော်က မွေ့နာမည် မထိခိုက်စေချင်လို့
ပြောတာပါ . . . ကျွန်တော် မွေ့ကို သူများတွေပြောတာ
မခံချင်ဘူးကွာ”

“သူများတွေက မွေ့ကို တကယ်ပြောလို့လား . . . မွေ့
ပြောစရာဖြစ်အောင် လွန်လွန်ကျူးကျူး ဗရုတ်မကျခဲ့
ပါဘူး . . . သွားကြည့်တယ်ဆိုတာကလည်း သူမသိ
အောင် မသိမသာ ကြည့်တာပါ . . . မွေ့က မိန်းကလေး
ပဲ သိတာပေါ့ . . . တွမ့်ကိုမို့လို့ မွေ့ ခင်လို့ ပွင့်ပွင့်လင်း
လင်း ဖွင့်ပြောပြတာပါ . . . မွေ့ ယောက်ျားတိုင်းပေါ်
မှာ မာနထားခဲ့ပါတယ်”

“ကျွန်တော့်အပေါ်မှာကော”

တွမ့် မျက်လုံးကလေးတွေ အရောင်လက်

ဆောက်ပလာကာ ကိုယ်ကလေးကိုင်လားရင်း တိုးတိုးလျလျ
သေသည်။ မွေ့ ကိုယ်ကလေးကို မတ်လိုက်ပြီး . . .

“တွမ့် သိလျက်သားနဲ့ တမင်မေးတာ”

“ဟာဗျာ . . . တကယ်မသိတာပါ . . . ပြောပါ”

“မွေ့ဘဝမှာ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ စကား
တွေကို နာခံခဲ့ဖူးတာ တစ်ယောက်ပဲရှိတယ် . . . အဲဒီ
တစ်ယောက်အတွက် မွေ့မာနတွေ အားလုံး ဘေးချ
ထားခဲ့ရတယ် . . . သူ့ကို မွေ့ အားလုံးအလျှော့ပေး
လိုက်လျော့ခဲ့ရတယ်”

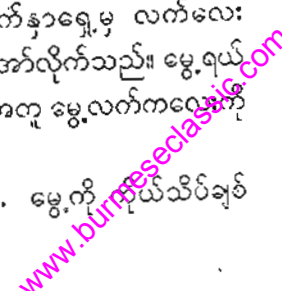
ပြောရင်း မွေ့ အသံကလေးတွေ တိုးတိမ်လာ
သည်။ သည်လောက်ဆို နားလည်ပါတော့ တွမ့်ရယ်။ မွေ့
သည်ထက်ပိုပြီး ရှေ့ဆက်မပြောသင့်ဘူး။ မပြောရဲဘူး။ မွေ့
တွမ့်ကို အဆုံးစွန်အခွင့်အရေးအဖြစ် ပေးခဲ့တာပါ။

“အဲဒါ ဘယ်သူလဲဟင် . . . မွေ့ စိတ်မဆိုးဘူးဆိုရင်
ကျွန်တော် ပြောကြည့်ရမလားဟင် . . . အဲဒါ . . .
အဲဒါ ကျွန်တော့်ကို ပြောတာလားဟင်၊ ကျွန်တော့်
စကားကို မွေ့ နာခံခဲ့ဖူးတယ်တဲ့လားဟင် . . . မွေ့”

“မလိဘူး . . . သွား . . .”

မွေ့ ရှက်ရှက်နှင့် မျက်နှာရှေ့မှ လက်လေး
ချောင်း ကန့်လန့်ဖြတ်ကာထားကာ အော်လိုက်သည်။ မွေ့ရယ်
ဟုသော ရှိုက်ညည်းသံမျိုးကလေးနှင့်အတူ မွေ့လက်ကလေးကို
သူ့လာကိုင်သည်။

“သိပ်ချစ်တာပဲ မွေ့ရယ် . . . မွေ့ကို ကိုယ်သိပ်ချစ်
တာပဲ”

မွေ့ရင်ထဲ ရှိန်းမြဲလိုက်ဖို့သွားကာ မြောက်ခနဲ လွင့်စဉ်သွားသလို အေးစက်သွားရသည်။ ပြီးတော့ တဒိန်းဒိန်း ခြည်ခနဲသံတွေ ရင်တွင်း ကရစပ် တိုးပျံ့ကာ မွေ့လက်ကလေး မှ သူ့အနှေးဓာတ်တွေက ရင်ထဲသို့တိုက်ရိုက်စီးဝင် စိမ့်ပျံ့ကာ နွေးထုံလာ၏။ မျက်နှာကို ဘယ်လိုမှ မထားတတ်စွာ တစောင်း ငဲ့ချထားရင်း ခုံအောက်မှ တွမ့်ခြေထောက် သန့်သန့်စင်စင် ကလေးတွေကို ငေးကြည့်နေမိသည်။

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့ မွေ့ရယ် . . . ကိုယ် ထိန်းချုပ်ပါသေး တယ်။ မွေ့ကို အရမ်းတန်ဖိုးထားပြီး လေးလေးနက်နက် ဖွင့်ပြောဖို့ စောင့်စည်းခဲ့ပါသေးတယ်။ အခုလို ငြိမ်းစား ဒိုင်းစားကြီး ဖွင့်ပြောမိတာ မွေ့အတွက် နစ်နာနေမ လားဟင် . . . မွေ့ သိက္ခာကို အလေးမထားသလို ဖြစ်နေပြီလား မသိဘူးကွာ”

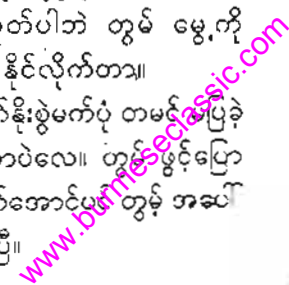
မွေ့ လက်ကလေးကို ဖြေလွှတ်ပေးရင်း လက်က လေးပိုက်ကာ စိုးရိမ်ဟန်ကလေးနှင့် မေး၏။ မွေ့ကို သိက္ခာ ရှိစေချင်တာ . . . တန်ဖိုးမြင့်မားစေချင်တာတွေ အတွက် တွမ့် စေတနာတွေကို တစ်ခဏအတောအတွင်းမှာပင် မွေ့ ပြည့်ဝစွာ ယုံကြည်လိုက်မိသည်။ မွေ့ကို ဝေဖန်ရှုတ်ချလိုစိတ် မရှိဘဲ ကောင်းစေချင်တဲ့ စေတနာကြောင့်သာ ပင်ကိုအသံမာ ကလေးနှင့် လူကြီးလေးလုပ်ကာ ထောက်ပြုပြင်စေလိုခဲ့တာ။ မွေ့ကို လူတွေ ဝေဖန်အပြစ်ပြောမှာကို မလိုလားစွာ လူပြော ကင်းကင်း နေစေလိုခဲ့တာ။ တွမ် မွေ့ကို သိပ်ချစ်နေခဲ့လို့ ကောင်းမွန်စေလိုခဲ့တာ . . . ပြုပြင်စေလိုခဲ့တာပေါ့နော်။

“ကိုယ် မွေ့ကို ကားနဲ့တိုက်မိမလိုလုပ်ခဲ့မိတဲ့ နေ့ကတည်း

က စချစ်သွားခဲ့တာပါ . . . ကိုယ့်ဘဝမှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက် မျက်ရည် ကိုယ်ကြောင့် ကျစေခဲ့မိတာအ တွက် နောင်တရ ထိခိုက်မိတာနဲ့အတူ မျက်ရည်ကျနေ တဲ့ မွေ့ကလေးကို ဘယ်လိုချစ်သွားမှန်းမသိဘူး . . . မျက်လုံးဝိုင်းကလေးနဲ့ အရမ်းလန့်နေတဲ့ ပုံစံကလေးက ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ စွဲသွားတာပဲ . . . အဲဒီနေ့ကတည်းက မွေ့အပေါ်မှာမိုးကောင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး မကျေမနပ်ဖြစ် နေတာတွေ ဘယ်လိုပျောက်သွားမှန်းမသိဘူး။ မွေ့ကို ဘယ်လိုမှ အပြစ်မတင်ရက်တော့ဘူး။ အရင်က မွေ့ကို လိုက်ရန်စမိခဲ့တာတွေ အတွက်လည်း နောင်တရခဲ့ တယ်။ အဲဒီလောက်ကို ကိုယ် မွေ့အပေါ် စွဲလမ်းမြတ်နိုး သွားခဲ့မိတာပါ . . . မွေ့ ယုံလား”

မွေ့မျက်လုံးကလေး မှေးစင်းကျသွားရကာ ခေါင်းကလေးပါ ညှိတ်မိသွားရသည်။ တွမ်ရယ် . . . မွေ့ ဘယ်လိုမှ မေ့ပျောက်လို့မရတော့လောက်အောင် ညွတ်နူး တိမ်းကျဖွယ် စကားလေးတွေ ပြောနေခဲ့တာ မွေ့ ဘယ်လို ထိန်းချုပ်ကုန်ဆည်လို့ ရတော့မှာလဲကွယ်။ တွမ် ပြောနေတာ ကလေးတွေကြောင့် မွေ့ တွမ်ကို ပိုမိုယုံမိ ပိုမိုချစ်မိတော့တာပဲ။ တမင် ဖမ်းစားခြင်းမျိုးလည်း မဟုတ်ပါဘဲ တွမ် မွေ့ကို သစ်မူးတိမ်းမောအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်လိုက်တာ။

တွမ် မွေ့ကို အရမ်းမြတ်နိုးစွဲမက်ပုံ တမင်မပြုခဲ့ ပေမယ့်လည်း ထင်ရှားသိမြင်နေခဲ့တာပဲလေ။ တွမ် ဖွင့်ပြော လာတော့လည်း ယုံနိုင်ရောမရှိလောက်အောင်ပင်မဟုတ်ဘဲ တွမ် အပေါ် ယုံကြည်စိတ်တွေ ငြင်းထန်သွားခဲ့ရပြီ။

“မေ့ အဖြေကို ချက်ချင်းမပေးပါနဲ့ . . . ကိုယ့်ကို လေ့လာဦးနော်၊ မေ့ မကြိုက်တာရှိရင် ကိုယ့်ကို ဖွင့်ပြော . . . ကိုယ်ပြင်မယ် . . . မေ့ မျက်လုံးထဲမှာ ကိုယ်ဟာ လုံးဝ အပြစ်ကင်းစင်ပြီး မေ့ ရွေးချယ်နိုင်မယ့် အရည်အချင်းတွေ ကိုယ့်မှာပြည့်ဝပြီလို့ မေ့ ယုံကြည်တဲ့နေ့မှ အဖြေပေးပါ မေ့”

တွမ် . . . တွမ်ဆီမှာ မေ့မကြိုက်တာ ဘာတစ်ခုမှ ရှိနိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ မေ့ မျက်လုံးထဲမှာ တွမ်ဟာ အစဉ်အမြဲ အပြစ်ကင်းစင်ပြီး ထာဝစဉ် ရွေးချယ်နိုင်မယ့် အရည်အချင်းတွေ ပြည့်ဝပြီးသားပဲ။ မြတ်နိုးမှုမှာ လေးစားအထင်ကြီးမှု ယှက်နွယ်တဲ့ ဘယ်သူ့နဲ့မှမကူတဲ့ အချစ်မျိုးနဲ့မှ မေ့ တွမ်ကို ချစ်ခဲ့မိတာပါ။

“မေ့ စကားမပြောတော့ဘူးလား”

“မေ့ ဘာပြောရမှာလဲ”

“ကိုယ် ဖွင့်ပြောတာ စောနေမလား . . . မေ့ အတွက် ထိခိုက်မလား”

“ဟင့်အင်း . . . မထိခိုက်ပါဘူး၊ မေ့နဲ့ တွမ်က ခင်မင်နေပြီပဲ၊ စောတယ်ဆိုတာ မရှိပါဘူး . . . မေ့ . . . မေ့ တွမ်ကို အပြစ်တင်ပါဘူး”

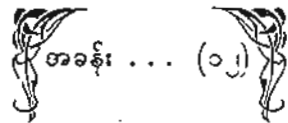
“ကိုယ့် မိသားစုအကြောင်း မေ့ သိချင်သလား တကယ်တော့ မေ့ကို ကိုယ်ချစ်တဲ့ကိစ္စမှာ ကိုယ်တစ်ယောက်ပဲ သက်ဆိုင်တယ်လင်လို့ ကိုယ့်မိသားစုအကြောင်း မပြောတာပါ၊ ပြောချင်စရာလည်း မရှိလို့ပါ . . . မေ့ နဲ့ပတ်သက်ပြီး မေ့ အပေါ်မှာ ထားတဲ့

လေးနက်မှုတွေ . . . တွယ်တာမှုတွေကိုတော့ မေ့ ကြိုက်သလို လေ့လာပါ . . . စမ်းသပ်ပါ”

မေ့ကို သိက္ခာကလေးနှင့် ရှိစေချင်သော တွမ်အတွက် မေ့ မိန်းကလေးမာနနှင့် ထိန်းချုပ်မှုတို့ကို မနည်းဘင်းထားမူ၏။ မေ့အပေါ် လေးနက်စွာတန်ဖိုးထားပေးနေသော တွမ်အတွက် လေးနက်စွာ တုံ့ပြန်မဖြေပေးဖို့ အချိန်ကလေး နည်းနည်းယူပြီး မူထားရဦးမည်လေ။

သူများယောက်ျားလေးတွေလို ချက်ချင်းကြီးဒုတ်တရွတ် အဖြေမတောင်းဘဲ သူ့ကို လေ့လာချင်ချိန်ပြီးမှ အဖြေပေးခိုင်းတာကိုက မေ့အပေါ် တစ်ဖက်သတ် အပိုင်တွက်မထားတတ်တာကလေး ထင်ရှားသည်။

“တွမ် . . . တွမ်ကို မွေ့ မော့မော့လေး ကြည့်ချင်တယ်”

တွမ်ကလှမ်းလက်စ ခြေလှမ်းတန့်သွားကာ တအံ့တဩ ဖြစ်သွားရသည်။ မွေ့ ရယ်ချင်စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းရင်း . . .

“တကယ်ပြောတာ . . . တွမ်က ငါးပေတစ်ဆယ့်တစ်မွေ့က ငါးပေခြောက်ဆိုတော့ ငါးလက်မကလေး ကွာတာ မော့ကြည့်လို့မရဘူး . . . မျက်လုံးလေးပဲ လှန်ကြည့်ရတာ အားမရဘူး”

“ကိုယ့်အခြေခံကိုယ် တန်သလောက်ပေါ့ မွေ့ရယ် . . . ကိုယ့် ဒီအရပ်ကြီး ဒီထက်ရှည်ထွက်လာရင်လည်း မြန်မာပြည်မှာ ကြည့်မကောင်းတော့ဘူး၊ ဒီတော့ ကြည့်ချင်ရင် မွေ့သာ ဒူးကွေးပြီး မော့ကြည့်ပေါ့၊ ကဲ . . .”

မျက်ခုံးကလေးရှုံ့ရင်း ပွစိပွစိ ရေရွတ်နေပြန်သည်။

“ဒီလိုလုပ်လေ . . . တွမ်က ခြေဖျားထောက်လျှောက် မွေ့က ဒူးနည်းနည်းကွေးပြီး လျှောက်မယ်၊ လျှောက်ရင်းနဲ့ တွမ်ကို မော့ကြည့်မယ်”

“ဒုက္ခပါပဲ မွေ့ရာ . . . လူတွေဝိုင်းကြည့်ကြမှာပေါ့၊ ကိုးရိုးကားရားကြီး . . . မွေ့ လူကြည့်အောင် တော်တော်လုပ်တာပဲဗျာ”

“မလုပ်ရင်လည်းနေ . . . သူများက မော့ကြည့်ရင်း သူ့ကို လေ့လာမလို့ဟာ . . . နေပေါ့”

“ဆိုင်ကော့လုံးဝမဆိုင်ဘူး . . . ဒါပေမယ့် မွေ့ စိတ်ချမ်းသာမယ်ဆိုရင် ငပေါအခေါ်ခံရလည်း မမူတော့ပါဘူး”

ရှုံ့မဲ့စွာပြောရင်း ခြေဖျားထောက်သည်။ ပြီးတော့ရှက်သွားဟန်နှင့် နှာသီးဖျားကလေးတွေ . . . နားရွက်ကလေးတွေ ရဲတွတ်သွားရင်း ခေါင်းကုတ်ရှာသည်။ ဟိုဟိုသည်သည်လျှောက်ကြည့်ရင်း စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပုံစံနှင့် ရှုံ့တွလာသည်။

“လုပ်လေ . . . ကဲ . . . မွေ့ဒူးနည်းနည်းကွေးလိုက်ပြီ”

“အာဟာ . . . ဗရုတ်ပဲကွာ”

“ဟား ဟား ဟား . . .”

တွမ် ဖြစ်ပျက်နေပုံကို ကြည့်ကာ မွေ့ ခါးကလေးကို လက်နှင့်ထောက်ကာ အော်ရယ်ချလိုက်သည်။ တွမ်က ခေါင်းကုတ်ရင်း . . .

“ဟာ . . . မွေ့ အရမ်းမရယ်နဲ့လေ”

“ခိ ခိ . . . အောင်မြင်သွားပြီး သိလား . . . တွမ်ကို မွေ့တို့ စမ်းသပ်ကြည့်တာ၊ ဇွန်တို့နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး မွေ့ အလိုကို လိုက်တယ်ဆိုရင် တွမ် မွေ့အပေါ်မှာ ကြင်နာမယ်လို့ . . . မလိုက်လျောဘဲ တင်းခံနေရင် မမူနဲ့ မွေ့ကို အနိုင်ယူစိတ် . . . အရှုံးမပေးလိုစိတ် ရှိမယ်လို့”

“ထွင်ပါ . . . ထွင်ပါ . . . ကောင်းသောနည်းတွေ”

www.burmeseclassic.com

“အောင်မယ် . . . မွေ့ အလိုကိုလိုက်လား . . .
မလိုက်ဘူးလားပြော”

“အာ . . . လိုက်တာပေါ့ . . . မွေ့ကို အမြဲ အလိုလိုက်
မှာပါ”

ပြောပြီး တွမ်က မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေ
သောအခါ မွေ့ နှုတ်ဆိတ် ငြိမ်ကျသွားရတော့သည်။ စက္ကန့်
အနည်းငယ်မျှသော တိတ်ဆိတ်မှုသည် တွမ်နှင့်မွေ့အကြားမှာ
အခြေအနေတစ်ခုကို ပြောင်းလဲစေခဲ့လေသည်။

“ကိုယ် အဖြေတောင်းရင် သိပ်မြန်နေမလားဟင်
အမှန်ဆို ချက်ချင်းပြော ချက်ချင်းဖြေခိုင်းဆိုတာ
မဖြစ်သင့်ဘူးနော် . . . ဒါပေမယ့်အချစ်ဆိုတာ ထိန်း
ချုပ်လို့မရဘူးဆိုတာ ကိုယ် နားလည်လာတယ်။ မနေ့ည
က တစ်ညလုံး မိုးလင်းပေါက်အထိ ကိုယ် အိပ်လို့မနေ
ဘူး။ အရမ်း စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေတယ်။ မွေ့ရယ် . . .
ကိုယ် တကယ်ရူးပြီး ထင်တယ်”

“တွမ်ကိုလည်း မွေ့ မြင်ကတည်းက လေ့လာနေခဲ့တာ
ပါ”

သူလည်း မွေ့လိုပဲ ခံစားနေရတာ ဆိုတော့
ကြာရှည်လည်း မခံစားစေချင်ပါ။ အဖြေပေးလိုက်ခြင်းဖြင့်
သူ့ကို ပျော်ရွှင်သွားစေလိုတာကြောင့် မွေ့ တိုးတိုးကလေး
ပြောဖြစ်သည်။ မြင်ကတည်းက လေ့လာခဲ့တယ် ဆိုကတည်းက
တွမ် ရိပ်မိမှာပါ။ စိတ်ဝင်တစားရှိခဲ့တာကို တွမ် သိခဲ့မှာပါ။
တွမ်မျက်နှာကလေးက မျှော်လင့်ခြင်း အရိပ်တို့ဖြင့် လင်းလင်း
တောက်ပလာသည်။

“ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုမြင်လဲဟင် . . . မွေ့”

“မတ်တပ်ပဲ ပြောရမှာလား”

“ဟာ . . . ဆောရီး . . . ကိုယ်လောသွားတယ်။
လူငယ် အင်းလျားလေးစခန်းဘက် သွားမလားဟင်။
အဲဒီဘက်က နည်းနည်း အေးတယ်လေ”

“ရတယ်လေ”

“ကိုယ့်ကားနဲ့ သွားမလား . . . သွားချင်လား . . .
နေပူတော့ လမ်းလျှောက်ရင် မကောင်းလို့လေ”

“ရတယ်လေ”

မွေ့ သူနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲကာ ကားရပ်ထားရာ
ဘက်သို့ လျှောက်လာတော့ အခန်းတစ်ခုထဲမှ ဇွန်တို့၏ “ဟေး”
ခနဲ အသံတစ်ခု ကြားရ၏။ တွမ်က မသိပေမယ့် မွေ့က
နောက်ကျောဘက်မှ လက်သီးဆုပ်ပြုခဲ့လိုက်သည်။ တွမ်ကား
ပါပလစ်ကာ အဖြူကလေးပေါ် ထိုင်မိတော့ ရင်က အလိုလို
ခုန်လာရလေသည်။ လက်ဖျားကလေးတွေ အေးစက်လာရ
တာမို့ ကား ဂီယာတံကလေးပေါ် ယောင်ကာ တင်ထားလိုက်မိ
၏။ သူက မွေ့ဘက်တံခါးကို ပိတ်ပေးပြီး ကားရှေ့မှ ကွေ့ပတ်
ကာ ကားတံခါးကို ဖွင့်ရင်း ဝင်လာသည်။ တွမ်ပုံစံကလေးက
လည်း စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံကလေးနှင့် မျက်နှာကလေးရဲနေကာ
ဘစ်မျိုးလေးဖြစ်နေသည်။ တွမ် မွေ့ကို အကြာကြီးစိုက်ကြည့်
နေပြီးမှ ကားကို စနိုး၏။ ဂီယာချိန်းဖို့ ဂီယာတံကိုလာအကိုင်
မှာ မွေ့လက်ကလေးကို ကိုင်မိသွားလေသည်။

“ဟာ . . . မွေ့ လက်ကလေးတွေ အေးစက်နေတာပဲ”

“စိတ် . . . လှုပ်ရှားနေလို့”

ထွက်မိထွက်ရာ ထွက်သွားပြီးမှ မွေ့ရှက်စိတ်ဝင်
လာရတော့သည်။ သူက ရယ်ချင်ဟန်ကလေးနှင့် . . .

“ပုံစံကလေးက ဗရတ်သုတ်ခ လောင်စိန် ပုံစံကလေး
နဲ့ . . . စိတ်လှုပ်ရှားရင် လတ်ဖျားအေးနေတတ်တာ
ဘာအကျင့်လဲ”

လက်ကလေးကို လွှတ်ပေးတော့တဲ့ လာဆုတ်
နယ်ပေးကာ ပြုံးစပ်စပ်ကလေးမေးသည်။ နဂို မာနအသံလေး
က စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ထင်သည်။ တုန်တုန်ကလေး ဖြစ်နေ
သည်။ တွမ်ရယ် . . . မင်းကို မွေ့ အပြည့်အဝ ယုံကြည်လိုက်
ပါပြီ။ အင်လျားလေးကန်ရောက်တော့ ကားပေါ်မှ မဆင်းဖြစ်
ဘဲ ထိုင်နေမိကြသည်။

“မွေ့ . . . ကိုယ့်ကို ယုံလားဟင်”

ခဏကြာမှ တိုးတိုးကလေး သူမေးသည်။ မွေ့
ရေပြင်ကလေးဆီ အကြည့်ပို့ရင်း . . .

“တွမ်ကို မွေ့ ယုံပါတယ်”

“ဟာ . . . မွေ့ရယ်”

သူ့မျက်နှာကလေး ကြည်လင်သွားကာ စတီယာ
ရင်ကို ခပ်တင်းတင်းကလေး ဆုပ်သည်။ မွေ့ကို အတင်းလိုက်
ကြည့်ကာ နှုတ်ခမ်းကလေးစေ့လျက် ပြုံးနေလေသည်။ . . .

“တွမ် မာနကြီးပေမယ့် စိတ်ထားမြင့်မြတ်တယ် . . .

စကားပြောမာပေမယ့် ကြင်နာတတ်တယ် . . . ရှင်

တည်ပေမယ့် နူးညံ့သိမ်မွေ့တယ်ဆိုတာ မွေ့ သိခဲ့
တယ်”

သူ့မျက်နှာကလေးဆီ မြတ်နိုးစွာ စိုက်ငေးကြည့်

တိုးဖွဖွ မွေ့ ပြောသည်။ သူ့ မျက်နှာမှာ အနည်းငယ်
နေတတ် မထိုင်တတ်ဖြစ်နေသော်လည်း စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံ
မျှသာသည်။

“ဒီလိုဆိုရင် မွေ့ ကိုယ့်ကို . . . ကိုယ့်ကို ချစ်လားဟင်”

မွေ့ သူ့မျက်နှာကလေးကို မော့ကြည့်မိရင်း

အယ်တာမြတ်နိုးစိတ်တွေ တစ်ရိပ်ရိပ် ကဲတက်လာရသည်။

ဒီခိုက်ကြည့်မွေ့သော စိတ်တစ်ခုဖြင့် . . .

“အရမ်းချစ်တယ်”

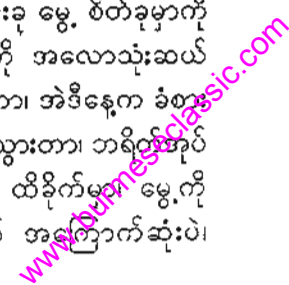
“အို . . . မွေ့ရယ်”

သူ့ မျက်နှာကလေးမှ နင့်သီးမှုက မွေ့ထံ
အစက်လာကာ ခပ်ထုံထုံကလေး ဖြစ်နေရသည်။ တွမ်၏
အပြုအမူသော မျက်နှာကလေးကို မွေ့ တစ်ခါမှ ထူးထူးခြားခြား
မြင်ခဲ့ဖူးပါ။

သူ အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ ဟွန်းကို
အတိတ် ဖိနှိပ်ချပစ်ရင်း မွေ့ကို မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေ
တာသည်။ သည်အကြည့်တွေထဲ တစ်စုံတစ်ရာ ပါဝင်လာမှာ
စိုးရွံ့စိတ်ဖြင့် . . .

“မွေ့ ချက်ချင်း အဖြေပေးမိတာကို တွမ် စိတ်ခုမလား”

“ဘာဆိုလို့ စိတ်ခုမမှာလဲ၊ ခုချင်းခု မွေ့ စိတ်ခုမှာကို
ကိုယ် စိုးရိမ်တာပါ။ ကိုယ် မွေ့ကို အလောသုံးဆယ်
ပုံစံကြီးနဲ့ ချစ်ရေးဆိုသလို ဖြစ်ခဲ့တာ၊ အဲဒီနေ့က ခံစား
ချက်က ရုတ်တရက် ပေါက်ထွက်သွားတာ၊ ဘာရိတ်အုပ်
လို့ မမိတော့ဘူး၊ မွေ့သိက္ခာကို ထိခိုက်မှု၊ မွေ့ကို
ပေါ့တန်သလို ဖြစ်မှာကို ကိုယ် အကြောက်ဆုံးပဲ။

ကိုယ့်ပုံစံ အဲလို ပေါက်ခဲ့လားဟင်”

“ဟင့်အင်း . . . လုံးဝ မပေါက်ဘူး၊ အရမ်းလေးနက် နေတဲ့ ပုံပါ”

“အောက်ဆင်းချင်လား မွေ့လေး”

“တွမ်သဘောပဲ”

“ဒါဆိုရင် ပြန်မယ်လေ့ အတန်းတက်ကြမယ်၊ မွေ့ စာကြိုးစားနော်၊ ဗရတ်သိပ်မကျနဲ့၊ မွေ့ကို ကိုယ့် သိပ်ချစ်တာ မွေ့ ယုံတယ်နော်”

“ယုံပြီးသားပါကွယ် . . . မွေ့ကိုများ ဗရတ်မကျနဲ့တဲ့၊ မှာပုံကလည်း”

“ဘာသဘောနဲ့မှ မဟုတ်ဘူးနော် . . . စိတ်မဆိုးနဲ့ဦး”

သူက စကားကို အမြန် ဖြတ်ပြောလိုက်သော အခါ မွေ့ရင်ထဲ အောင့်သက်သွားမှုက ဂွမ်းတစ်စနယ် ပေါ့ပါး လွင့်ပျောက်သွားတော့သည်။ နောက်ဆုံးတော့ တွမ်ဟာ သူ့ရဲ့ အင်အားတွေနဲ့ပဲ မွေ့ကို နှောင့်ဖွဲ့ ဖမ်းစားခဲ့တော့တာနော်။ ရဲဝံ့ရှုတသော တွမ်မျက်လုံးတွေထဲ မွေ့ နှစ်မြှုပ်ပိတ်မိလျက် ဘဝမှာ ပထမဆုံးချစ်သူဖြစ်သော သူကလေး မွေ့ထံမှ ရုန်း ထွက်သွားမှာ စိုးရိမ်နေမိတော့သည်။

“မွေ့ကို ဘာအကြောင်းနဲ့မှ ခွဲမသွားနဲ့နော်”

ထိုနှုတ်ခမ်းကလေးမှ လှပဝင့်စားသော အပြုံး ကလေးနှင့် ခေါင်းတစ်ချက် အညိတ်သည် မွေ့အား ယုံကြည်မှု ဆိုတဲ့ ကြိုးစမျှင်တွေနှင့် တုပ်နှောင်လိုက်သလို ခိုင်မြဲတင်းရင်း သွားခဲ့တော့လေသည်။

အဲသည်လောက် အားကိုးယုံကြည်ခဲ့သူပါ တွမ်

“မြန်လိုက်တာ . . . ငမွေ့တို့ကတော့ မြန်သလား မမေးနဲ့၊ ဒါမျိုးဆို . . .”

“နင်တို့ကလည်း ဘုတုကြီးတွေနဲ့ လာမကြည့်နဲ့လေ၊ ငါ တစ်ရက်ကြီးများတောင် စောင့်စည်းခဲ့သားပဲ . . . ဒီး . . . ဒီး”

“လာပြီး သွားဖြဲပြမနေနဲ့ . . . နင် တွမ်ကိုဆို သိပ် လိုက်လျောလွန်းအားကြီးတယ်”

“ချစ်တာကိုး . . . နောက်ပြီး တွမ်အကြောင်းကို ငါ အတုန့် သိနေတာပဲ၊ နင်တို့ပဲ တွမ်က ငါ့ကို ကြင်နာမှာ ပါဆို”

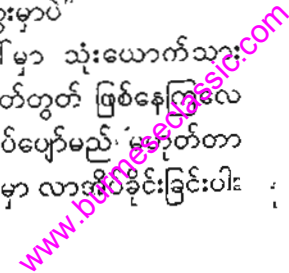
“စိုးမိုးကြီးတော့ အူရင့်နွားခတ်တာနဲ့ အူပြတ်လိမ့်မယ်”

“လာပြန်ပြီ . . . အူနုကျွဲခတ်ဟဲ့”

“နုအိလေ . . . နုအိ၊ သူများသုံးပြီးသားတွေ မသုံးဘူး၊ နောက်ပြီး . . . စိုးမိုးက အူမနုဘူး၊ စိတ်ပုပ်တာတွေ များပြီး အူရင့်နေတယ်၊ ကျွဲနဲ့နွားနဲ့က အတူတူပဲ . . . ဟဲ . . . ဟဲ”

“ခစ် . . . ခစ်၊ စိုးမိုးကြီး ဆွေးမှာပဲ”

မွေ့ရဲ့ မွေ့ရာကြီးပေါ်မှာ သုံးယောက်သား သက်ကာ ကျိတ်ပြီး တွတ်တွတ် တွတ်တွတ် ဖြစ်နေကြလေ သည်။ သည်ည မွေ့ ဘယ်လိုမှ အိပ်ပျော်မည် မှမတုတ်တာ ဘာင့် နုအိတို့နှစ်ယောက်ကို မွေ့ဆီမှာ လာအိပ်ခိုင်းခြင်းပါး

မကြာခဏ အိပ်နေကျမို့ သိပ် အထူးတလည် မရှိ။ မမိုးက လက်သုပ်တွေ လုပ်ပေးထားကာ အခန်းထဲ ပို့ပေးထားတာမို့ မွေ့တို့ ညစာပင် မစားဖြစ်သေးဘဲ ကျောင်းပြန်ရောက်က တည်းက ရေမိုးချိုး အလှပြင်ကာ ခုတင်ပေါ်မှာ စုနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ မွေ့ကတော့ တွမ်အကြောင်းကို ဆယ်ခါထက် မနည်း ပြောပြပြီးသား။ ဒါတောင် မဝလင်သေး။

“တွမ်က တကယ် ထူးဆန်းတယ်နော်၊ တွမ်ခရစ်နဲ့ တကယ် ချွတ်စွပ်ဖြစ်နေတာ . . . ဟော်ရုံတူတဲ့ ကောင်လေးတွေ အများကြီး ရှိတာပဲ၊ သူက လုံးဝကို တူတာ၊ တွမ်ကို အမေရိကန်က ဟိုတွမ်ခရစ်ဆီ ပို့ပေး ရင် ဟိုက တွမ်ခရစ် ခရလည် အံ့ဩနေမှာ၊ သူ့ကို မြင်တဲ့ ကောင်မလေးတိုင်း တွမ်ခရစ်လို့ အော်အော် သွားကြတယ်တဲ့”

“နင့် ပုစွန်ချုပ်ပဲ . . . နင် ချုပ်ခိုင်းသလောက် ချုပ်မှာ ပဲ”

နုအိက ထုံးစံအတိုင်း ငါးချုပ်ကို ပုစွန်ချုပ်လုပ် ကာ မဲ့ရွဲကာ ဝေဖန်သည်။ မွေ့ အော်ရယ်လိုက်တော့ ဟိုဘက် ခန်းမှာ ချက်စစ်ကစားနေသော ကိုလေးနှင့် ကိုငယ်ဆီမှ . . .

“ဟိတ် . . . တိုးတိုးရယ်ကြ၊ အာရုံပျက်စာယ်”

ပြိုင်တူနီးပါး အသံတွေထွက်လာတာမို့ ဗြခနံ ထပ်အော်ပစ်လိုက်ကြသည်။ ပွပူစိစိ အသံတွေ လွင့်ထွက်လာ ကာ ကိုလေးတို့ ပြန်ငြိမ်သွားကြသည်။ ကိုလေးနှင့် ကိုငယ်က တကယ် ချက်စစ်တစ္ဆေတွေ။ ချက်စစ်ကစားနေရရင် လောကကြီး တစ်ခုလုံးတောင် တိတ်ဆိတ်ခိုင်းထားချင်တာတွေ။

“ဟိတ် . . . တွမ်အကြောင်းလေးတွေ ပြောပြကြ တယ်”

“ပိုများကြီးကလည်း တော်ရောပေါ့၊ လက်ဖက်သုပ် လည်း ကုန်ပြီ၊ ငါတို့လည်း အိပ်ချင်ပြီ”

“ဟယ် . . . ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ နင်တို့ကို မအိပ်ဖို့ ခေါ်ထား တာ”

“အောင်မယ်လေးတော် . . . ကျုပ်တို့အမေကြားရင် ရင်ကွဲလိမ့်မယ်၊ အိပ်ချင်ပြီဟ”

“မအိပ်ပါနဲ့ဟယ် . . . ငါ မမိုးကို ထပ်သုပ်ခိုင်းရမ လား”

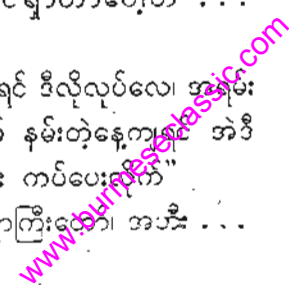
“ဟာ . . . တော်ပြီ၊ နင်နဲ့ တွမ်နဲ့ အရမ်းလိုက်တယ်ဟ”

“ဟိုမှာ နံရံမှာ ယှဉ်ကပ်ထားတာပဲ . . . ကြည့်ပါလား၊ မိန်းမ လူချင်းလည်း တွဲတယ် . . . ပိုစတာချင်းလည်း ပေါင်းထားတယ်”

“ဟိ . . . ဟိ၊ ငါ နင်တို့ကို ပြောဖူးပါတယ်ဟ၊ တွမ် ငါ့ကို ချစ်ရေးမဆိုခင် တွမ်ပုံတွေက ငါ့ခေါင်းရင်းမှာ ဖိဘိပုံတွေက ငါ့ခြေရင်းမှာ၊ မျက်နှာချင်း စိုက်ကြည့်နေ တာ၊ ဟဲ . . . ဟဲ အခု တွမ်က ဖွင့်ပြောလိုက်တော့ ချစ်သွားကြပြီလေ၊ တွဲချင် ရှာတာပေါ့ဟ . . . ဒါကြောင့် ပူးပေးထားတာ”

“ရှားတယ် . . . နောက်ကျရင် ဒီလိုလုပ်လေ၊ အရမ်း ချစ်သွားကြရင် နင့်ကို တွမ် နမ်းတဲ့နေ့ကျရင် အဲဒီ ပိုစတာနှစ်ခုကို မျက်နှာချင်း ကပ်ပေးလိုက်”

“ဟယ် . . . မိန်းမ ရှက်စရာကြီးပေါ့၊ အဘိုး . . .

ငါ စိတ်ကူးထားပြီးသား”

မွေ့ တဟားဟား အော်ရယ်ပြန်တော့ တောင်းဆိုသော အသံကြီး ကိုငယ်နှင့် ကိုလေးဆီမှ ထွက်လာပြန် သည်။

“မွေ့လေးစုတ်တို့ . . . ဇွန်စုတ်တို့ မအိပ်သေးဘူးလား၊ ငါ မိန်းဆွစ်ချ် သွားပိတ်လိုက်ရမလား”

“ကောင်းသားပဲ . . . ကိုလေးရဲ့ ဇွန်တို့က ရယ်ရုံရယ်တာ၊ မှောင်ထဲမှာလည်း ရယ်ဖြစ်တယ်၊ ကိုလေးတို့ မှောင်ထဲမှာ ကစားနိုင်ရင် သွားပိတ်လိုက်လေ”

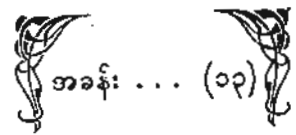
“မိန်းကလေးတွေများ အကျယ်ကြီးကလည်း အော်ရယ်၊ စိတ်တွေကလည်း ပုပ်၊ မနက်ကျရင်တော့ အိုက်တင်လေးတွေနဲ့ ရှိုးပြကြပါလိမ့်မယ် . . . တကယ် အံ့ရောပဲ”

ကိုလေးက စိတ်တိုသံနှင့် ဆောင့်အောင့်ကာ ရေရွတ်ပြန်သည်။ ကိုလေး ရှုံးမဲမဲနေပြီဆိုတာ သိလိုက်တာမို့ မွေ့တို့ တဟီးဟီး တဟားဟား ဖြစ်နေကြရသည်။ ကြာတော့ ကိုလေးအသံ ပိတ်သွားလေသည်။

“တော်ပြီကွာ . . . ဓမ္မန္တရယ်၊ ရန်စွယ်တွေက သရဲတွေလို အော်ရယ်နေတာ ကစားရတာ စိတ်မချမ်းသာဘူး”

“ကိုငယ် မတော်ပေးနဲ့ . . . ကိုလေး ရှုံးလို့ လစ်ထွက်နည်း တစ်နည်းပဲ”

ကိုလေးက မွေ့အခန်းတံခါးကို ဒုန်းခနဲ ထုချသွားကာ အပေါ်သို့ တက်သွားတော့၏။ အဲသည် ညက မွေ့တို့ တွဲဖက် အကြောင်းတွေ ပြောရင်း ညလုံးပေါက်သွားကြရသည်။

အခန်း . . . (၁၃)

“မွေ့ အတန်းတွေ ခဏ ခဏ ပျက်တယ်ဆို၊ ဒီကောင် တွမ်က မွေ့ကို ဘာလို့ လာလာ ခေါ်ထုတ်သွားရတာ တုန်း”

စိုးမိုးက မလိုတမာ မကျေမနပ်ပုံစံနှင့် မေးနေတာမို့ မွေ့ ရယ်ချင်သွားရသည်။ ခါးကလေးကို ကိုင်းလိုက်ရင်း . . .

“ရှင်းပါတယ် စိုးမိုးရဲ့ . . . မွေ့ဘာသာ ထွက်လို့ အတန်းပျက်တာပေါ့”

“စာမေးပွဲ နီးပြီလေ”

“မွေ့ ညတိုင်း စာကျက်တယ်၊ နုအိတို့က လက်ချာတွေ ကူးပေးတယ်၊ ကျူတို့ရီရယ် မှန်မှန်ဖြေတယ်၊ ပရက်တီကယ် မှန်မှန်လုပ်တယ်၊ မွေ့ပဲ စာမေးပွဲကျဖို့ စိတ်ကူးထဲမှာ ဘယ်တော့မှ မရှိဘူး”

“တို့ စေတနာနဲ့ ပြောတာပါ . . . မွေ့အတွက်မို့”

“ရတယ် . . . ရတယ်၊ နုအိတို့ ပရက်တီကယ် ဒီနေ့ ရှိတယ်ဆို သွားမယ်လေ”

မွေ့ စကားပြတ်ကာ ထွက်ခဲ့တော့ စိုးမိုး မျက်နှာ ပျက်စွာ ကျန်ရစ်သည်။ စိုးမိုး မွေ့အပေါ် တကယ် စေတနာ ထားရှာတာတော့ အမှန်ပင်။ မွေ့ စာအုပ်တွေထဲမှာ မွေ့ လက်ရေးနဲ့ တစ်ထပ်တည်းတူအောင် သူ့မိပင် ကြိုးပမ်းတစား ကူးပေးတတ်တာ။ တစ်ခါတစ်ရံ ရိုးလ်ရို(သ်) ပေးတတ်သော ဆရာမနှင့် ကြုံလျှင် မွေ့အစား သူကပင် လက်မှတ်တူကို တစ်ထပ်တည်းတူအောင် ထိုးပေးလေ့ရှိတတ်သည်။ စိုးမိုးကို အတုပိဇ္ဇာဟု မွေ့ နောက်ခဲရင်းကပင် ကျေးဇူးလည်း တင်ခဲ့မိ တာပါ။ ဘယ်သူ့လက်ရေးမဆို ဘယ်သူ့လက်မှတ်မဆို တစ် ထပ်တည်း ချွတ်စွတ် ရေးတတ်။ ထိုးတတ်သော စိုးမိုး၏ ထူးခြားသော အတတ်ပညာကို အံ့သြမိပေမယ့် မိန်းမဆန်ခြင်း စရိုက်စိတ်ထားကို လုံးဝ အထင်မကြီးခဲ့တာမို့ စိုးမိုးကို သိပ်ပြီး အသိအမှတ် မပြုမိခဲ့။ စိုးမိုး စေတနာတွေကို မသိချင် ယောင်ဆောင်ထားပစ်လိုက်သည်။ စိုးမိုးကတော့ တစ်ခါတစ်ရံ နုအိတို့၊ ဇွန်တို့ လက်မှတ်တွေပါ ခိုးထိုးပေးတတ်သေးသည်။ မွေ့ကို အသည်းအသန် ချစ်မနေရင်တော့ စိုမိုးက အလွန်မှ ပေါင်းလို့သင်းလို့ကောင်းသော သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ပါပဲ။

“ဟေ့ . . . ဟေ့၊ စိုးမိုးကြီး စိတ်ကောက်ကျန်ခဲ့တယ်”

အကောင်ကလေးကို ခွဲနေရင်း နုအိက တိုးတိုး ပြောသည်။ မွေ့ ခပ်ပြုံးပြုံး လုပ်ထားရင်း အကောင်ကလေး ဆီမှာ စိတ်ဝင်စားမှု ပိုထားလိုက်သည်။

“မွေ့ စာကြိုးစားနော်၊ စာမေးပွဲတွေ အောင်ပြီး ဘွဲ့ရမှ ကိုယ်တို့ နီးရမှာ”

ဟူသော တွမ်စကားကို မွေ့ အပြည့်အဝ နား

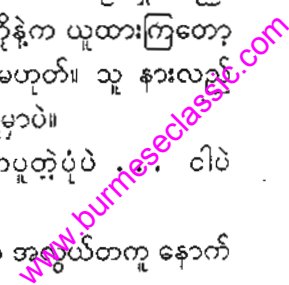
ဆောင်မိသည်လေ။ အခုမှ ပထမနှစ်ရှိသေးပေမယ့် နောက် သုံးနှစ်ကာ ကာလမှာ တစ်တန်းမှ မကူးဝေရဘဲ မွေ့ ကြိုးစား နာပါ။ ဒါမှ မွေ့ဘို့ အမြန်နီးရမှာပေါ့နော်။ တွမ်ဆီက အကြင် နာများစွာကို မျှော်လင့်ခြင်းကြီးစွာနဲ့ မျှော်လင့်ခဲ့မိပြီး ပြီးပြည့် ခဲ့ ပျော်ရွှင်သော ဘဝကလေး တည်ဆောက်ဖို့ စိတ်ကူးယဉ် ကလေးတွေနဲ့ မွေ့ ရူးပြီလား မသိဘူး တွမ်။

“နင်နဲ့ တွမ် ချစ်နေကြတာကို စိုးမိုး သိပုံ မရသေးဘူး။ သိရင် စိုးမိုး ဆွေဆွေ ခုန်မှာပဲ”

မွေ့နဲ့ နုအိက အတူတူ လုပ်ကြတာမို့ တတွတ် တွတ်နှင့် စကားပြောနိုင်သည်။ နုအိ လာပြောနေတာကို နား ဆောင်ရင်း စိုးမိုးကိုတော့ အားနာ သနားမိသည်။ စိုးမိုးပုံစံက အစွဲအလမ်းကြီးကြီး၊ မျှော်လင့်ချက် ကြီးကြီးနှင့် အသည်း အသန် ဖြစ်နေတာမို့ စိုးမိုး တော်တော်တော့ ထိမှာပဲ။ တွမ်ကို ချစ်သွားမရှာရင်တော့ ညင်သာစွာ ဖျောင်းဖျရမ့်ညံ။ စိုးမိုး အပေါ် တင်းမာလိုစိတ်တော့ မရှိဘဲ စိတ်မကောင်းတော့ ဖြစ်ရ သည်။ စိုးမိုးနှင့် ခင်မင်ပေါင်းသင်းလာခဲ့တာ ငါးလ ခြောက်လ ခန့်လေ။ မွေ့ လိုအပ်တာတွေအတွက် အကူအညီ ပေးခဲ့တာမို့ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ပမာတော့ သံယောဇဉ် ရှိမိသည်။ ပြီးတော့ သူ အစ်မဝမ်းကွဲနဲ့ မွေ့အစ်ကိုနဲ့က ယူထားကြတော့ စိုးမိုးကို ဟင်းမာလိုတော့ ကောင်းမှာမဟုတ်။ သူ နားလည် အောင် ရှင်းပြပြီး နောက်ဆုတ်ခိုင်းရမှာပဲ။

“တွမ်လည်း စိုးမိုးကို မျက်နှာပူတဲ့ပုံပဲ၊ ငါပဲ ရှင်းလင်း ရမှာပါပဲ”

“စိုးမိုးပုံစံက ဘယ်နည်းနဲ့မှတော့ အရွယ်တကူ နောက်

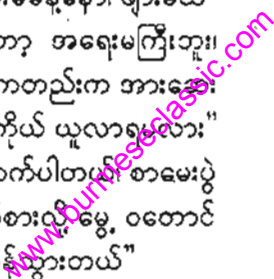
ဆုတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ နင့်ကို အရမ်း မျှော်မှန်းထားတာ
“တွမ်းကို ရန်မလုပ်အောင် ငါ သူ့ကို သတိပေးမှာပေါ့
သူ လုပ်တိုင်းလည်း တွမ်က ငြိမ်နေမှာမှ မဟုတ်တာ
ဒါပေမယ့် သူတို့နှစ်ယောက် ဘာမှ မဖြစ်စေချင်ဘူး
ကွာ”

မွေ့ကြောင့်ဆိုတဲ့ နာမည်ကြီးနဲ့ ကောင်လေးနှစ်
ယောက် ရန်ဖြစ်ကြတယ် ဆိုတာကြီးကို မဖြစ်စေလို
သည်ထက် ပိုမိုတာကတော့ တွမ်ကို တစ်စုံတစ်ခု ထိခိုက်
နာကျင်တာမျိုး မရှိစေလိုပါ။ တွမ်စိတ်ထဲမှာ အစဉ်အမြဲ
အနှောင့်အယှက် ကင်းကင်းနဲ့ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်နေစေလိုတာ
မွေ့ရဲ့ အပြင်းပြဆုံး မေတ္တာတရားပါ တွမ်ရယ်။

ကံကောင်းချင်တော့ မွေ့တို့ ပထမနှစ် စာမေးပွဲ
တွေ နီးလာပြီမို့ တွမ်ရော မွေ့ပါ ကုန်းရုန်း ကြိုးစားနေရတာမို့
သိပ် မတွေ့ဖြစ်ကြတော့ စိုးမိုး မရိပ်မိသေး။ တွမ်ကလည်း
သူ့စာတွေနှင့် လုံးပန်းနေရတာမို့ တစ်နေ့ တစ်ခေါက်လောက်
ပဲ လာနိုင်ကာ စကား နည်းနည်းပါးပါးပဲ ပြောဆိုပြီး အတန်း
မှန်အောင် ပြန်သွားတက်တာများသည်။ တွမ်ရော မွေ့ပါ
ဓညမှန်းချက်ကလေးတွေ ထားခဲ့သော ချစ်သူတွေမို့ ချစ်စကား
ဆိုနိုင်ဖို့ထက် စာမေးပွဲအောင်ဖို့က အဓိက ဖြစ်နေ၏။ တွမ်က
တက်ကြွလွန်းကာ အပြတ် သွန်နေပြီမို့ မျက်ကွင်းကလေးတွေ
ပင် ချိုင့်ကာ မေးရိုးကလေး ပြေသွယ်ကျလာသည်။

“တွမ် . . . အိပ်ပျက်တွေ အရမ်းမခံနဲ့နော်၊ ဖျားမယ်”
“ကိုယ်က ယောက်ျားလေးဆိုတော့ အရေးမကြီးဘူး။
မွေ့လေးက အရေးကြီးတာ၊ အခုကတည်းက အားအေး
မန်မန် သောက်ထားတော့နော်၊ ကိုယ် ယူလာရမလား”
“ရှိတယ် . . . တွမ်ရဲ့၊ မွေ့ သောက်ပါတယ်၊ စာမေးပွဲ
နီးလေ အဆီအဆိပ်တွေ အပြတ်စားလို့ မွေ့ ဝတောင်
လာသလား မသိဘူး၊ တွမ်က ပိန်သွားတယ်”

ထွန်းထားထား(ဆေးထုထွက်)

တွမ် မေးရိုးကလေးကို လက်ကလေးနှင့် ကိုင်ကြည့်ကာ မွေ့ပြောတော့ သူက ကြည်နူးဟန်ကလေးနှင့် မွေ့ကို ပြုံးကာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

“မွေ့ . . . စာတွေရပြီလား၊ ကိုယ် ကူကျက်ပေးရင် မလား။”

“ရပါတယ် တွမ်ရယ်၊ မွေ့ ပိုင်ပါတယ်၊ သိတယ်ဟုတ်”

တွမ်ကို မျက်လုံးကလေး မှေးစင်းထားကာ မိန့်မိန့်ကလေး ပြောလိုက်တော့ တွမ်က နှုတ်ခမ်းကလေးကို ကိုင်ကာ ပြုံးရင်း မွေ့ခေါင်းကို သူ့လက်နှင့် လာရောက်အုပ်ကိုင်ကာ ချစ်စနိုးဖြစ်နေပုံကလေးနှင့် စိုက်ကြည့်နေသည်။ မှတ်မှတ်ရရ မွေ့ ပါးပြင်ကို တွမ် တစ်ခါပဲ နှမ်းခဲဖူးသည်။ နောက်ပိုင်းမှာ မြတ်နိုးကြင်နာရိပ်ကလေးနှင့် နူးနူးညံ့ညံ့ ရှိနေတတ်တာက လွဲလို့ တွမ် မွေ့အပေါ် သန့်ရှင်းလွန်းလှသည်။ မွေ့အတွက် လုပ်စရာ ကိုင်စရာကလေးတွေ မျှဝေ လုပ်ပေးခြင်းအားဖြင့် တွမ်က သူ့အချစ်ကို ပြသတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သိပ်ချစ်လာလျှင်တော့ ဆံပင်ကလေးတွေဖွ . . . ခေါင်းကလေးကို အုပ်ကိုင်ကာ လှုပ်ယမ်း . . . နှာခေါင်းဖျားကလေးကို လက်ကလေးနှင့်လာကိုင် . . . ပါးကလေးကိုဆွဲ။ ဒါမျိုးကလေးတွေကို မချင်မရဲ ပုံစံနှင့် လုပ်ပြတတ်သည်။ တွမ်တို့ ထိန်းသိမ်းတတ်ပုံက ချစ်တယ်ဆိုတာကလေးတောင် ခဏ ခဏ မပြောကြာလျှင် ရိုးသွားမှာ စိုးလိုတဲ့။ တွမ်ကို ဘယ်တော့မှ မရိုးသေးချစ်ခြင်းနှင့် ထာဘရ ချစ်နေမယ့် မွေ့ကို တွမ် ယုံလည်ယုံကြည် လျက်သားနှင့် ကြိဖန် ချင့်ချိန် တွက်ဆနေတတ်သော တွမ်ပင်။

“ကျောင်းပိတ်သွားရင် စာရေးမယ်နော်၊ အပြင်မှာ တွေ့ဖို့ ခက်သွားရင် ကိုယ်တော့ အရမ်းလွမ်းမှာပဲကွာ”

“မွေ့ ခဏ ခဏ အပြင်ထွက်လာမှာပေါ့၊ တွမ်လည်း မွေ့အိမ်ကို လာလည်ပေါ့”

“ဟာ . . . ရပါမလား၊ မွေ့မိဘတွေက တစ်ဖို့ထင်မှာပေါ့၊ နောက် မွေ့မှာလည်း အစ်ကိုတွေက အများကြီး၊ ကိုယ့်ကို ဝိုင်းနှိပ်မှာပေါ့ . . . အိမ်အထိတောင် လိုက်လာသလားဆိုပြီး”

“ခစ် ခစ် . . . ဟုတ်ပဲ၊ ကိုကြီးတို့က မွေ့ကို ကလေးပဲ မှတ်နေသေးတာ၊ သူတို့က သဝန်တိုတတ်တယ်”

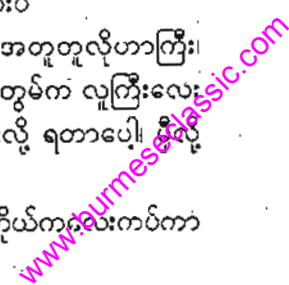
“ကိုယ့်အိမ်ကိုတော့ မွေ့ကို တမင် မခေါ်တာနော်၊ ကိုယ်တို့က သားအဖ နှစ်ယောက်တည်း၊ နောက်ပြီး ယောက်ျားလေးအိမ်ကို မိန်းကလေးက လာရတယ်ဆိုတော့ ကိုယ်လည်း မကောင်းဘူး . . . မွေ့လေးကိုလည်း ထိခိုက်မှာ၊ နားလည်တယ်နော် မွေ့”

“အင်း အင်း . . . နားလည်တယ်၊ ကေးဇူးပဲ တွမ်ရယ်၊ မွေ့က ချစ်ဖို့ပဲ တတ်တာ၊ တွမ်လို မချင်ချိန်တတ်ဘူးလေ”

“ကိုယ့်ချစ်သူလေးက ကလေးလေးပဲ”

“အဲမယ် . . . အသက်ကဖြင့် အတူတူလိုဟာကြီး၊ ဒါပေမယ့် ကောင်းပါတယ် . . . တွမ်က လူကြီးလေး ဒီဇိုင်းချိုးထားတော့ တွမ် အားကိုးလို့ ရတာပေါ့၊ ဖြိုလို့လည်း ရတယ်၊ ကြီးရင်မှီတဲ့”

မွေ့က သူ့လက်မောင်းမှာ ကိုယ်ကလေးကပ်ကာ

မို့လိုက်တော့ မွေ့ကလေးရာဟု သူ ရေရွတ်ရင်း မွေ့
ကလေးတွေကို ညင်သာစွာ ပွတ်ပေးနေလေသည်။ ကျောထဲ
မှ ဆံပင်ရှည်ကလေးတွေကို ဆွဲယူရင်း သူက အမြတ်တ
ပုံစံကလေးနှင့် နမ်းရှိုက်၏။

သည်လိုမျိုး ကြင်နာယုယတတ်တဲ့ . . .

တဲ့ တွမ်လေးဟာ မွေ့နှလုံးသားကို ခြေမပြုကြုံစေလိမ့်မယ်
မွေ့ ဘယ်တုန်းကမှ ရိုးရိပ်ရိပ်တောင် မတွေးတောခဲ့မိပါ
မွေ့ဘဝကလေး ထာဝရ ရှင်သန်လန်းဆတ်လိမ့်မယ်လို့ပဲ
လင့်ပျော်ရွှင်ခဲ့ရတာပါ။ တွမ်ရဲ့ ကြင်နာတဲ့ လက်ကလေး
မွေ့နှလုံးသားကို ဆွဲထုတ် ယူငင်သွားလိမ့်မယ်ဆိုတာ ဘယ်
မှ ထင်ရက်စရာ မရှိခဲ့ပါလား တွမ်ရယ်။ မွေ့ ဘာကိုမှ မတွေး
စွာ အတိုင်းဆဲ ညွတ်နူးပျော်ရွှင်ခဲ့ရတာပါ။

စာမေးပွဲနေ့ကို ရောက်လာတော့ မွေ့တို့ ရင်ခွင်
ရသည်။ တွမ်က သူ့ဘာသာ ဖြေပြီးတိုင်း မွေ့ ဖြေရသော
အတန်းရှေ့ ရောက်လာကာ စာကျက်ရင်း မွေ့ကို စောင့်ကြည့်
သတ်သည်။ စာမေးပွဲခန်းထဲမှ မွေ့ထွက်လာတိုင်း အပြုံး
ကလေးနှင့် မျှော်တလင့်လင့် ရှိတတ်သည်။ မွေ့က . . .

“ဖြေနိုင်တယ်တော့ တွမ်ရဲ့ . . . တွမ်ကော”

ဟု မေးလျှင် . . .

“ကိုယ် မဖြေနိုင်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ . . . သိတယ်
မဟုတ်လား”

ဟု ချက်ရစ်ဖုကလေးပေါ်အောင် မျက်ဝန်း
ကလေး မှေးစင်းရင်း ထေ့ထေ့ကလေး ဆိုတတ်သည်။ မွေ့တို့
အားလုံး စုရပ်အဖြစ် ကင်တင်းထဲမှ အအေးဆိုင်မှာ သတ်မှတ်
အားကာ ဆုံလိုက်ကြတိုင်း စိုးမိုးက မွေ့အတွက် ပျာယံးပျာယာ
နှင့် ရှိတတ်ကာ ဟိုစာတွေလာပြု . . . သည်စာတွေ ရှင်းပြ
နှင့် လုပ်တတ်သည်။ စာမေးပွဲခန်းထဲမှ ထွက်ပြီး တစ်ခါ ဆုံပြန်
အော့လည်း . . .

“ဖြေနိုင်တယ်မဟုတ်လား . . . ဟိုအပုဒ် မှာကယ်လေ၊
တို့ ရှင်းပြတဲ့အပုဒ်”

ဟု ဂုဏ်တယူယူ ပြောတတ်သေးသည်။ ဇွန်နှင့် နုအိတောင် အလျင်ကလီ မဟုတ်တော့ဘဲ စိုးမိုးကို ကရုဏာ သက်ပုံနှင့် ရှိနေကြသည်။ စိုးမိုးက တကယ်ကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ပုံစံနှင့် ရုတ်တရက် ခွဲခွာဖို့ပင် မလွယ်ကူနဲ့ ပုံစံ ရှိနေ၏။ စိုးမိုး လက်လျော့နောက်ဆုတ်သွားအောင် အတော်ကြီးကို ကြိုးစားရမည့်ပုံစံပင်။ တွမ်ကတော့ စိုးမိုးနဲ့ ပတ်သက်၍ ဘာတစ်ခွန်းမှ ဖွင့်မပြောပေမယ့် စိုးမိုးအတွက် ထည့်တွက်စိုးရိမ်နေပုံတော့ ရသည်။ စိုးမိုး အရမ်းပင် ပေါက် နိုင်သည့် ကိစ္စမို့ စိုးမိုး ခံစားရမှာကို စာနာမိပုံရသည်။ မေ့ ကတော့ စိုးမိုးကို သံယောဇဉ်ပြတ်စေချင်သည်။ ပြတ်ပြတ် တောက်တောက်ကြီး လုပ်ရမှာလည်း မမိုးကို မျက်နှာပူတ ရယ် . . . သူ့ကို အားနာတာရယ်ကြောင့် မွေ့မှာလည်း အတူ တွေ့နေရ၏။

“စာမေးပွဲ နောက်ဆုံးနေ့ကျရင် ရုပ်ရှင်ကြည့်မယ် . . . ဟိုဘယ်လ်တက်မယ် . . . ပန်းခြံတွေ လျှောက်ပေး မယ်”

စာမေးပွဲ စ.စချင်းနေ့ကတည်းက ကြိုးဝါးထား သော မွေ့က စာမေးပွဲ နောက်ဆုံးနေ့မှာ ခုန်ဆွခုန်ဆွကတေ ဖြစ်နေရသည်။ တွမ်က မွေ့ပုံကလေးကို ပြုံးကာ စိုက်ကြည့် တော့ စိုးမိုးက “ဟမ်း . . . ဟမ်း” ဟု ချောင်းဆိုးသံဖြင့် တမင်ပြုကာ အူတိုနေလေသည်။ စိုးမိုးပခုံးကို ခပ်ဖွဖွထိုးရင် တွမ် ပြုံးတော့ စိုးမိုးက ရယ်သည်။ ဘာမှ မသိသေးတာ ကြောင့် ရယ်နေနိုင်တာမို့ စိုးမိုးရယ်ပုံက ရှင်းလင်းနေ၏။ မကြာခင် စိုးမိုး ကြေကွဲ ပေါက်ကွဲ ဖြစ်ရတော့မှာကို အားလုံးက ဝိုင်းဝန်း

နာ ပူပန်နေကြသည်။ စိုးမိုးက မွေ့ကို ရွန်းလက်စွာ ကြာခဏ လာစိုက်ကြည့်ရင်း စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံ ရ၏။

“ကဲ ကဲ . . . စိုးမိုး ကားရယ်၊ တွမ့် ကားရယ် နှစ်စီးရှိ တယ်၊ မွေ့တို့ မိန်းကလေးသုံးယောက် မဲခွဲလိုက်မယ် လေ”

မဲလိပ်လုပ်ကာနိုက်တော့ တမင် ကြံစည်ထား သော မွေ့ အကြံကြောင့် မွေ့က တွမ့်ကားဆီ ရောက်ကာ နှင့် ဇွန်က စိုးမိုးကားဆီ ပါတာမို့ စိုးမိုးက မကြည်လင် သွားရသည်။

“ဘယ်ကားနဲ့ သွားသွားကွာ . . . ရောက်ဖို့ အဓိကပဲ ဟာ၊ သမ္မတမှာ ဆုံမယ်၊ လက်မှတ်က ရပိုမလား၊ နေ့လယ်ပွဲ မရရင် နောက်ပွဲ ဆက်စောင့်တာပေါ့၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင် ဘလက်ခံက ဝယ်လိုက်မယ်”

“မှောင်ခိုအားပေး တို့မတွေး”

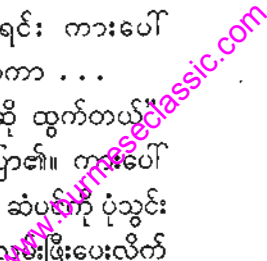
ဇွန်က လက်ညှိုးကလေးထောင်ကာ အော်သည်။

ရယ်လိုက်ရင်း . . .

“ဒီစီအကုန် မှောင်ခိုဆီပုံ . . . မယူမဖြစ် ဖျစ်ညှစ် ကြည့် . . . ခစ် ခစ်”

မွေ့စကားကို ဝိုင်းရယ်ကြရင်း ကားပေါ် ဆက်ရ၏။ တွမ်က အားပါးတရ ရယ်မောကာ . . .

“ဗရုတ်ဉာဏ်ကတော့ ဘယ်အချိန်မဆို ထွက်တယ်” ဟု မြတ်နိုးစနိုးကလေးနှင့် ပြော၏။ ကားပေါ် ဆက်တော့ မွေ့က ဘီးကလေးကို ထုတ်ကာ ဆံပင်ကို ပုံသွင်း သိက်ပြီး ကားမောင်းနေသော တွမ့်ကိုပါ လှမ်းပြီးပေးလိုက်

သည်။ ပထမတော့ တွမ်က အရမ်း ကျေနပ်ကြည်နူးသွားဟန် ကလေးနှင့် မွေ့ကို လှည့်ကြည့်သော မျက်ဝန်းကလေးတွေ တောက်ပလာကာ ခဏအကြာမှာ အနည်းငယ် ရီဝေစွာ . . .

“ကိုယ့်ကို ဘယ်သူမှ ဝီလီ ခေါင်းမဖြိုးပေးဘူး”

ဟု တိုးသက်စွာ ပြောသည်။ သူ့မေမေကို သူ သတိရရှာမှာပဲဟု ကြင်နာစာနာစိတ်တွေ ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင် လာ၏။ တွမ်ဖေဖေနဲ့ မေမေနဲ့က တွမ် ငယ်စဉ်ကတည်းက ကွဲသွားကြတာတဲ့။

“တွမ်ရေ . . . ဗိုလ်ချုပ်ဈေးကို အရင်မောင်း၊ မွေ့နဲ့ တွမ် အမှတ်တရ တစ်ခုခု ဝယ်ရအောင်”

တွမ် စိတ်ပြောင်းသွားအောင် မွေ့က ပြောလိုက် တော့ တွမ်က မျက်နှာကိုပြင်ကာ ပြုံးရင်း ခေါင်းညိတ်ပြုသည်။

“တွမ် စိတ်ဆင်းရဲရင် မွေ့လည်း စိတ်မကောင်းဘူး၊ တွမ် အမြဲပျော်နေပါတယ်နော်”

“ဆောရီးကွာ . . . အင်း အင်း . . . မွေ့လေးပျော် အောင် ကိုယ် အမြဲ ပျော်ပျော်နေမယ်နော်၊ နေဦး . . . မွေ့ အမြဲပျော်နေအောင်”

တွမ်က ကားကို ရွှေဘုံသာလမ်းထဲမှာ ရပ်လိုက် ကာ ကားပေါ်မှ ဆင်းသည်။ မွေ့ ကြောင်တောင်တောင်က လေးနှင့် ကားပေါ်မှဆင်းတော့ တွမ်က မွေ့ လက်ကလေးကို ဆွဲကာ အရုပ်ဆိုင်ထဲဝင်၏။

“တွမ်နော် . . . မွေ့ ကလေးမှ မဟုတ်တာ”

“ဪ . . . နေပါဦး၊ ကိုယ်လုပ်တာကို စောင့်ကြည့် ဦး”

တွမ်က အရုပ်တွေကို တစ်ခုချင်း လျှောက်ကြည့် ခလုတ်နှိပ်လိုက်လျှင် ရယ်သံကလေးထွက်လာသော ရုပ် လှလှကလေးနှင့် ပါးစပ်ကလေးဖြူကာ အားပါးတရ နေသော ယုန်ရုပ်ကြီးကို ဝယ်ကာ မွေ့ကိုပေး၏။

“မွေ့လေးက အမြဲတမ်း ရယ်နေတတ်တော့ ကိုယ့်ကိုယ် စား မွေ့နဲ့အတူ လိုက်ရယ်ပေးမယ့် အဖော်တွေလေ”

ပြုံးစိစိကလေးပြောတော့ မွေ့ ပျော်ရွှင်သွားရ တတီးတီးနှင့် ရယ်လျက် ခြေလှမ်းကလေးတွေက

တံကြွ မမြောက်ကြွ ဖြစ်လာရသည်။ တွမ် လက်မောင်းကို ကာ တစ်ဖက်က အရုပ်တွေပိုက်ရင်း ရယ်နေသော မွေ့ကို

ချီက ဝိုင်းကြည့်ကာ သဘောကျ အံ့ဩနေကြတာမို့ မွေ့ လေး မတ်ကော့မတ်ကော့လေး ဖြစ်လာ၏။ ကားကို

သာလမ်းမှာပဲ ထားခဲ့ကာ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးထဲ ဆက်ဝင် ကြသည်။

“တွမ်ကလေး . . . ပျော်လား”

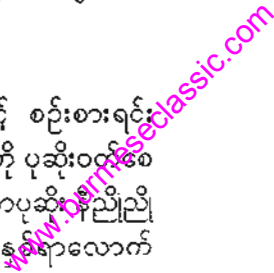
“ဟား . . . ဖား တွမ်ကလေးတဲ့၊ မွေ့ကြီးက ပြော တယ်”

တွမ်က သဘောတကျနှင့် ဝေဖန်ကာ မွေ့ဆံပင် ကို ဖွပ်လိုက်သည်။

“တွမ်အတွက် ဘာဝယ်ပေးရမလဲ”

မွေ့က ဟိုကြည့်သည်ကြည့်နှင့် စဉ်းစားရင်း ဘီပွပွတွေ အမြဲဝတ်တတ်သော တွမ်ကို ပုဆိုးဝတ်စေ

တာမို့ ပုဆိုးဆိုင်ထဲ ဝင်လိုက်သည်။ ပိုး ယောပုဆိုး နီညိုညို စွန်းစွန်းတွေ မွေ့မှာရှိတဲ့ငွေနှင့် နှစ်ရာလောက်

လိုနေသည်။

“တွမ် . . . မွေ့ကို နှစ်ရာ ခဏချေး”

တွမ်ဘက်လှည့်ကာ ပြောတော့ တွမ်က ရ-

ရင်း . . .

“အပိုင်ယူလိုက်ပါလား . . . ချေးရတယ်လို့ပဲ”

“ဟင့်အင်း . . . မွေ့က မွေ့ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်ချင်တာ ချေးမှ”

မျက်ခုံးကလေးပင့်ရင်း ထွင်ပြန်ပြီဟု သူ့ပြောရင်း ပိုက်ဆံထုတ်ပေးသည်။ မွေ့ ဝမ်းပန်းတသာနှင့် ငွေခေကာ ဝယ်လိုက်ရင်း ပုဆိုးထုပ်ကလေး တွမ်ကို ပေးလိုက်ကာ မျက်နှာလေးက ချိုရွှင်နေရသည်။ စပို့ရှပ် ပွပွကြီးတွေနှင့် တဘီကလေး တွေသာ အဝတ်များသော မွေ့အတွက် သူ့အခါးပွပွ တိုတို အင်္ကျီလက်ရှည် ဖြူဖြူကလေး ဝယ်ပေးလေသည်။

“မွေ့နဲ့ အရမ်းလိုက်မှာ”

ဟု ကျေကျေနပ်နပ်ကလေး သူပြောတော့ သိပ်ဝတ်လေ့မရှိပေမယ့် တွမ်ကို ဝတ်ပြဖို့ မွေ့ စိတ်ကူးထားလိုက်သည်။ သူ့လက်ကို တွဲခိုကာ ကားဆီပြန်လာရင်း မွေ့ မျက်နှာကလေး ကြည်နူးမှုဖြင့် လက်လက်ပပ ရှိနေရလေသည်။

“ဟေ့ကောင် . . . ကြာလှချေလား”

စိုမိုးက မျက်နှာတစ်ခုလုံး မှုန်ကုပ်ကာ တွမ်ကို ဆီးပြော၏။ တွမ်က ဆံပင်တွေကို သပ်တင်လိုက်ရင်း . . .

“အေး . . . ကြာသွားတယ်နော်”

“မင်းဘိုးအေးကြီး . . . ဘာလို့ ကြာတာလဲ”

“ကြာပါတယ်ဆိုမှ ကြာလို့ပေါ့ကွ . . . မင်းကလည်း”

တွမ် အူကြောင်ကြောင် လုပ်နေပုံကြောင့် မွေ့ရယ်မောလိုက်ရင်း . . .

“ဗိုလ်ချုပ်ဈေးဝင်နေလို့ စိုးမိုးရဲ့”

“တို့ကိုတော့ အသိမပေးဘူး . . . အတူတူ သွားမှာပေါ့”

“စိုးမိုးကလည်း . . . ကဲပါ အခု လက်မှတ်ရလား၊ ရရင်ကြည့် . . . မရရင် မြကန်သာဖြစ်ဖြစ်သွား”

“အင်းလေ . . . ကောင်းသားပဲ”

မွေ့တို့ ဖိုးစိန်လမ်းတွင်းမှ မြကန်သာ တို့တယ် သို့ ပြန်မောင်းကြ၏။ မွေ့က တွမ်ကားပေါ်ပဲ တွက်လိုက်တာမို့ စိုးမိုးက စုပုပ်နေလေသည်။ မြကန်သာကို အလျင်မဝင်သေး

ဘဲ ကန်တော်ကြီး ခဏဝင်ပြီး ဒေ့တို့ ကန်စပ်မှာ ထိုင်လိုက်ကြသည်။

“မှတ်မိလား တွမ် . . . ဒီနေရာမှာပဲ မွေ့တို့ တစ်ခါတွေ့ဖူးသေးတယ်လေ”

“မှတ်မိတာပေါ့ . . . အဲဒီနေ့က ဘာရယ်မဟုတ်ပျင်းလို့ ကားလျှောက်မောင်းရင်း ရောက်လာတာ၊ မွေ့ကားလေးတွေ့တော့ အရမ်း ပျော်သွားတာပဲ၊ အရမ်းပဲ နှုတ်ဆက်ချင်တာ၊ မွေ့ ကားဆီ ရောက်လာတာလည်း မနှုတ်ဆက်ရဲပြန်ဘူး”

“အင်း . . . အဲဒီတုန်းက မွေ့ကလည်း တွမ် မွေ့ကို နှုတ်ဆက်မယ်လို့ပဲ ထင်ထားတာ၊ ဟီ . . . အဲဒီကတည်းက မွေ့က တွမ်ကို စွဲနေတာ သိလား၊ တွမ် မခေါ်ဘဲ ထွက်သွားတော့ ရင်ထဲ အရမ်း ဟာကျသွားတာပဲ၊ တွမ်က မာနရှင်ကလေး”

“ဟာ . . . မဟုတ်တာ၊ မွေ့ကို ထည့်တွက်ပေးနေမိလို့ပါ။ ချက်ချင်းကြီး ကိုယ် လာခေါ်ရင် မွေ့လေးကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် ထားရာ ရောက်မှာ စိုးလို့”

လေးနက်သော တွယ်တာမှုမျိုး တွမ် မျက်နှာကလေးမှာ တွေ့မြင်ရသည်။ ခင်မင်ဖို့တောင် အချိန်ယူ လေးနက်ပြနေခြင်းက ဘယ်တုန်းကမှ မွေ့အပေါ် မထင်မသေးခဲ့ဘူးဟု မှတ်ယူချင်စရာ။

“အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတာပဲ တွမ်ရယ်၊ တွမ် ဒီလောက် ထိန်းသိမ်းတတ်မှန်း အရင်က မွေ့ သိပ်မသိဘူး။ တွမ်ကို ချစ်ရတာ မွေ့ သိပ်ကံကောင်းတာပဲ”

အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်အောင်ပင် ထူးထူးခြားခြား ချိုမြိန်လွန်းစွာ သူ ပြုံးလေသည်။ ကလေးငယ်တစ်ယောက်၏ အပြစ်ကင်းစွာ ဂုဏ်ယူမှုကလေးမျိုးနှင့် သူ အားရမ်းရကို ပြုံးနေတော့သည်။

“ကဲ . . . ထ မြကန်သာ သွားတော့မယ်၊ မွေ့လေးကို ချစ်ရတာလည်း ကိုယ် သိပ်ကံကောင်းပါတယ် မွေ့ရယ်”

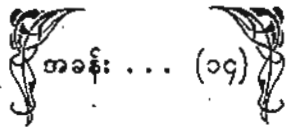
သူ ကမ်းပေးနေသော လက်လေးမှ အားယူထ၊ရင်း သူ့လက်ကလေးကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ကာ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ကားပေါ်ရောက်တော့ သူက ရယ်ရင်း . . .

“စိုးမိုး နှာကစ်တော့မှာပဲ . . . နောက်ကျနေပြီ”

စိုးမိုး၏ စူပုပ်ပုပ် မျက်နှာကို မြင်ယောင်တာ မွေ့ ရယ်မောလိုက်သည်။ ချစ်ခင်တွယ်တာသော အကြည့်တလေးနှင့် တွမ်က မွေ့ကို ကြည့်ကာ ပြုံးနေလေသည်။ အကယ်ပင် မြကန်သာသို့ ရောက်တော့ စိုးမိုးက စူဆောင့်ကာ စိတ်တိုနေတော့သည်။ ဇွန်တို့က ပြုံးစိစိ။

ထိုနေ့က ရုပ်ရှင်ကြည့် . . . ပန်းခြံတွေသွားနှင့် မွေ့နှင့်တွမ်က ပျော်ရွှင်တက်ကြွနေရသလောက် စိုးမိုးကတော့ အထီးကျန်ဆန်စွာ စိတ်ကောက်နေခဲ့လေသည်။

“တို့ကို မွေ့ လက်ခံနိုင်ပြီလားဟင်”

“မွေ့ စိုးမိုးကို လုံးဝ မချစ်နိုင်လို့ပါ”

စိုးမိုးက စိတ်ပျက်အားလျော့ဟန်နှင့် မြက်ခင်း ပြင်ပေါ် ပစ်ထိုင်ချရင်း လက်နှစ်ဖက်နှင့် နောက်မှာ ပြန် ထောက်ထားကာ ရပ်နေသော မွေ့ကို ခပ်မော့မော့ကြည့် ရင်း...

“တွမ် ရှိနေလို့လား”

“အမှန်အကန်ပေါ့”

“ဘာ ...”

“တကယ်ပြောတာ ... မွေ့နဲ့တွမ် ချစ်နေကြပြီ”

“ဘာ ... မွေ့”

စိုးမိုးက ဝုန်းခနဲ ခုန်ထကာ တုန်လှုပ်ချောက် ချားပုံနှင့် မေးသည်။ မွေ့က ပျက်ယွင်းလွန်းနေသော စိုးမိုး မျက်နှာကို မကြည့်ချင်တာမို့ ခါးကိုကိုင်ရင်း ဘောင်းဘီကို လိပ်ခေါက်နေမိသည်။ အားလည်းနာပါတယ် စိုးမိုးရယ်။

“ဘယ်တုန်းကလဲ ... မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ လုံးဝ မယုံဘူး ကွာ”

မြက်စိမ်းကလေးတွေကို ခြေနှင့်ခတ်ရင်း စိုးမိုး အော်သည်။

“မအော်နဲ့ စိုးမို့ ... ကိုကြီးတို့ ကြားမယ်”

စိုးမိုးက ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ကာ မွေ့မျက်နှာ တို့ လာဟောကြည့်သည်။

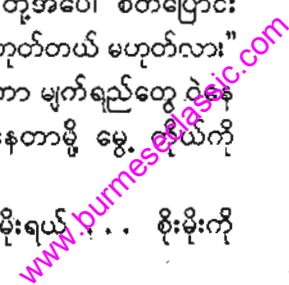
“တို့ ... တို့ သွားပြီ မွေ့ရယ်၊ တို့ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ တို့ မခံနိုင်ဘူးကွာ၊ တွမ် ကျောတာ ... ကျောတာ”

မြက်ခင်းကို လက်သီးနှင့် ထိုးချရင်း တောက် ခေါက်လိုက်သော စိုးမိုး ပေါက်ကွဲမှုက ပြင်းထန်လွန်းတာမို့ မွေ့ မျက်လုံးကလေး ဝိုင်းကာ ငေးကြည့်နေမိသည်။

“မွေ့ရယ် ... တို့ အရမ်းမျှော်လင့်ထားတာ၊ တို့ဘဝမှာ မွေ့တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ တို့ နင့်နှင့် သည်းသည်း ရှိခဲ့တာ၊ မွေ့ တို့ကို ဘာကြောင့် မချစ်နိုင်တာလဲ၊ ကာ ကြောင့်လဲ မွေ့ရယ် ... တို့ကို မွေ့ကစပြီး လာပတ် သက်ခဲ့တာပါ၊ တို့နှလုံးသားကို မွေ့ ပုတ်ခဲ့တာပါ၊ တို့ နှလုံးသား နီးလာတော့ မွေ့ ဘာကြောင့် ရှောင်ရှားခဲ့ရ တာလဲ၊ တို့ ဘာလုပ်ရတော့မလဲ၊ တို့ဘဝမှာ မွေ့ မရှိလို့ မဖြစ်ဘူး မွေ့ရယ်၊ တွမ်ကြောင့် မွေ့ ဆုံးဖြတ်ချက် ပြောင်းသွားတာ မဟုတ်လား၊ တို့အပေါ် စိတ်ပြောင်း သွားတာ တွမ်ကြောင့်ပါ ... ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

စိုးမိုး မျက်ဝန်းတွေ နီရဲကာ မျက်ရည်တွေ ဝဲနေ သည်။ ဒူးထောက်လျက်မှ မော့မေးနေတာမို့ မွေ့ တို့ကို ခေါ်ကာ ခေါင်းကို ခါယမ်းရင်း ...

“မွေ့ စိတ်မကောင်းပါဘူး စိုးမိုးရယ် ... စိုးမိုးကို

ပြေး ပတ်သက်ခဲ့တာ အပျော်လုပ်ခဲ့တာပါ။ မွေ့ မှားခဲ့
 ပါတယ်။ စိုးမိုးကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လိုပဲ ချစ်နိုင်
 ခင်နိုင်ခဲ့တာပါ။ တွမ်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။ တွမ်ကိုက
 နာမည်ကလေး စကြားကတည်းက ကွမ်းကို မမြင်ဖူး
 သေးခင် တွမ်အကြောင်း သူများတွေ ပြောနေက
 တည်းက တို့ နားနဲ့ စချစ်နေခဲ့တာပါ။ နောက်ပိုင်း တွမ်
 တို့ကို ရန်စလာတော့ တို့ ဝမ်းနည်းမိတာကလွဲလို့
 တွမ်ကို မမုန်းခဲ့ပါဘူး။ တို့ တွမ်ကို သိပ်ချစ်တယ်”
 “မွေ့ရယ် . . . မွေ့ ဒီကောင်ကို မချစ်ပါနဲ့ မချစ်ပါနဲ့
 တို့ကိုချစ်ပါ မွေ့ရယ်။ တို့ မွေ့ကို မချစ်ရရင် ဘဝပျက်
 လိမ့်မယ် မွေ့ရယ်။ မွေ့ တို့ကို မချစ်လို့ မဖြစ်ဘူး”
 “လုံးဝ မချစ်နိုင်ဘူး၊ မွေ့ စိတ်မကောင်းပါဘူး စိုးမိုး
 ဒါပဲနော်”

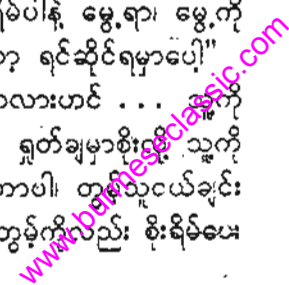
မွေ့ တိုက်ထဲ အပြေးဝင်လာခဲ့သည်။ စိုးမိုး၏
 တောက်ခတ်သံပြင်းပြင်းနှင့်အတူ ခဏအကြာမှာ တရကြမ်း
 မောင်း၍သွားသော ကားစက်သံကြောင့် မွေ့ သက်ပြင်းရှိုက်
 မိသည်။ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကို မွေ့ အသည်းခွဲခဲ့မိ
 ပြီလား။ မွေ့ သူ့ကို စတင်ပတ်သက်ခဲ့မိတာတော့ သိပ်မှားခဲ့
 ပါတယ် တွမ်ရယ်။ ဒါကြောင့် တွမ် မွေ့ကို ခဏ ခဏ ဆုံးမပေး
 နေခဲ့တာနော်။ မွေ့ မှားပြီ တွမ်ရယ်။

စိုးမိုး တွမ်ကိုများ သွားရန်ရှာနေပြီလား . . .
 စိုးရိမ်စိတ်နှင့် မွေ့ ရင်ပူသွားကာ ဖုန်းဆီ အမြန်ပြေးမိသည်။
 တွမ် ဘာမှ မသိခင် စိုးမိုး ရုတ်တရက် ထိုးလိုက်မှာ စိုးတာပါ။
 ဖုန်းခလုတ်ကလေးတွေနှိပ်ရင်း မွေ့ မျက်ရည်ဝဲလာသည်။ မွေ့

ကြောင့် ပြဿနာတွေ တက်ကုန်ပြီလား မသိ။
 “တွမ် . . . တွမ်လား”
 “အင်း . . . မွေ့လား မွေ့ ပြောလေ”
 “စိုးမိုး . . . စိုးမိုး လာပြီလား”
 “ဘယ်ကိုလဲ . . . မလာဘူးလေ . . . ဘာလို့လဲ”
 “မွေ့ . . . မွေ့ သူ့ကို တွမ်နဲ့ မွေ့အကြောင်း ဖွင့်ပြော
 လိုက်တယ်။ သူ အရမ်း ပေါက်ကွဲသွားတယ်။ အဲဒါ . . .
 အဲဒါ သူ ဒေါသထွက်ပြီး ကားမောင်းထွက်သွားတယ်။
 တွမ် ခြံထဲ မဆင်းနဲ့တော့နော်၊ သူ ရန်လာရှာရင် ရန်
 မဖြစ်နဲ့နော်”
 “အာ . . . ခြံထဲမဆင်းရင် ငကြောက်ဖြစ်သွားမှာပေါ့။
 ကိုယ် ယောက်ျားလေးပဲ . . . လုပ်ထားပြီးရင် ရင်ဆိုင်
 ရဲရမှာပေါ့”

“မွေ့ . . . မွေ့ စိုးရိမ်တယ်”
 မွေ့ အသံလေးတုန်ကာ ဖုန်းစားပွဲစွန်းကို တင်း
 တျပ်အောင် ဆုပ်ကိုင်ရင်း မျက်ရည်ကျလာသည်။ တွမ် ရန်
 ခြစ်ရင် အနည်းနဲ့အများတော့ ထိခိုက်မှာပဲ။ တွမ်ကို မနာကျင်
 စေလိုဘူး တွမ်ရယ်။

“ဒါပဲလား မွေ့ . . . မစိုးရိမ်ပါနဲ့ မွေ့ရား မွေ့ကို
 ချစ်ထားတာပဲ၊ ဒီလောက်တော့ ရင်ဆိုင်ရမှာပေါ့”
 “မွေ့ကို အဲဒါ အပြစ်ပြောတာလားဟင် . . . သူ့ကို
 သွားစဖူးတာမှန်ပေမယ့် တွမ် ရှုတ်ချမှာစိုးလို့ သူ့ကို
 ပြတ်ပြတ်သားသား မငြင်းခဲ့တာပါ။ တွမ်သူငယ်ချင်း
 ဆိုလို့ မွေ့ ခင်ထားမိတာပါ။ တွမ်ကိုလည်း စိုးရိမ်ပေး

ရသေးတယ်၊ တွမ်က မွေ့ကို အပြစ်ပြောတယ်တော့
မွေ့ ပြောရင်းက ပိုမိုအားငယ်လာရတာ တအား
အစ် ရှိုက်မိတော့ ဝတ္တံ့ဘက်က လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား
ကာ...

“ဟာ . . . မွေ့ မငိုနဲ့လေ . . . မငိုနဲ့ ကိုယ်ပြောတာ
က မွေ့ နောင်တရစေချင်လို့၊ မွေ့ နားလည်လား၊
ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်လောက် ငွေရှိတယ်
ဆိုတာ မွေ့ မြင်တယ်မဟုတ်လား၊ မွေ့ ယောက်ျားတွေ
ကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားနေလို့ မွေ့ နားလည်
အောင်လို့ပါ”

“သူ့ချစ်လာအောင် မွေ့ လုပ်ခဲ့တာမှ မဟုတ်တာ၊ သူ
ချစ်လာတော့လည်း မွေ့ ငြင်းပစ်ဖို့ဟာ တွမ် ဝေဖန်မှာ
စိုးလို့ အခုလို ဖြစ်သွားတာ”

“ဟုတ်တာပေါ့ ခင်ဗျာ . . . ကိုယ့်အပြစ်ပေါ့၊ မွေ့
ယောက်ျားလေးတွေကို ငြင်းတဲ့နည်းကို တို့ ဝေဖန်ရှုတ်
ချခဲ့ပြီး ဘယ်လို ငြင်းရမယ်ဆိုတာ သင်မပေးခဲ့ဘူး။
အေး . . . အေး ကိုယ် မှားတာကွ”

“ခနဲတာလားဟင် . . . သိပါတယ်၊ တွမ် မွေ့ကို စိတ်
ဆိုးနေပြီ”

မွေ့ ဖုန်းကို စိတ်ပျက်စွာချလိုက်ရင်း ဝမ်းနည်း
စွာ ငိုမိသည်။ ဖုန်းသံ ထပ်မြည်လာတော့ မွေ့ ပြန်ကောက်ကိုင်
ကာ...

“မွေ့ . . . ငိုနေတယ်၊ စကားပြောလို့ မရတော့ဘူး
တွမ်”

ပြောရင်း ဖုန်းကိုချကာ အခန်းထဲ ပြေးဝင်လာခဲ့
သည်။ တွမ် စိတ်ဆိုးမှာကို မွေ့ အကြောက်ဆုံးပါပဲ တွမ်။
မွေ့ကို တွမ် စိတ်ပျက်သွားမှာလား တွမ်ရယ်။ မွေ့ အပျော်
ချုပ်ခဲ့တာ တွေ အရမ်းဆိုးရွားနေခဲ့သလားဟင်။

အခန်းထဲမှာ ငုတ်တုတ်ကလေးထိုင်ကာ မျက်
ရည်တောက်တောက် ကျရင်း တွမ်မျက်နှာကလေးကို မြင်
သောင်နေမိသည်။ မမိုး ထမင်းစားလာခေါ်တော့လည်း
မွေ့က တံခါးကို အသေပိတ်ထားတာမို့ စိတ်ကောက်နေသည်
ထင်ကာ ငြိမ်သွားသည်။ ညရောက်လာတော့ မွေ့ လုံးဝ မနေ
နိုင်တော့ဘဲ ခုတင်ပေါ်မှထကာ မျက်ရည်တွေသုတ်ရင်း ဖုန်း
ကို ပြေးလာခဲ့သည်။ ဖုန်းခလုတ်တွေနှိပ်ရင်း ဖုန်းကလေးကို
နှိပ်ထားစဉ် . . .

“ဟယ်လို . . .”

“တွမ် . . . မွေ့ပါ ရန်ဖြစ်ကြသေးလား၊ စိုးမိုးလာ
လား”

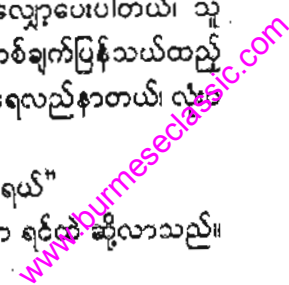
“လာတယ်ခင်ဗျာ . . . သူ မေးယောင်ပြီး သွားကျွတ်
သွားတယ်၊ ကိုယ် လက်ကျိုးသွားတယ်”

“ဟယ် . . . သွားပြီတော့”

“ပထမတော့ ကိုယ် သူ့ကို အလျှော့ပေးပါတယ်၊ သူ
အရမ်း သောင်းကျန်းလို့ ကိုယ် တစ်ချက်ပြန်သယ်ထည့်
လိုက်တာ၊ အား . . . လက်က ရေလည်နာတယ်၊ လုံးဝ
မနေနိုင်ဘူး”

“ဗုက္ကပါပဲ . . . ဗုက္ကပါပဲ တွမ်ရယ်”

မွေ့ အသံကလေးတုန်ကာ ရင်ထဲ ဆို့လာသည်။

ထိခိုက်ကြေကွဲစိတ်နှင့် မျက်ရည်က ကျလာပြန်သည်။ နှုတ်
ကလေးက တုန်လာတာမို့ သွားနှင့် ဖိကိုက်ထားရင်း . . .

“တွမ် မွေ့ကို စိတ်ဆိုးလားဟင် . . . မွေ့ကြောင့်
အသံကလေး တိမ်ဝင်သွားကာ မွေ့ ရှိုက်သံ
သည်။

“စိုးမိုးကတော့ ကြီးဝါးသွားတယ် . . . တစ်သက်
မကျော့ဘူးတဲ့၊ မွေ့လေး ငိုနေလား၊ မငိုနဲ့လေ . . .
စိတ်ပူမနေနဲ့နော်၊ ကိုယ် အိပ်ရတော့မလား၊ လက်
အရမ်း ကိုက်နေလို့ အိပ်ဆေးသောက်ထားတယ်”

“အင်း အင်း . . . အိပ်၊ မွေ့တော့ အိပ်မရတော့ပဲ
တွမ်ရယ် . . . မွေ့ အရမ်းစိတ်မကောင်းဘူး . . .
အရမ်း”

“စိတ်မကောင်းမဖြစ်နဲ့ မွေ့ရယ် . . . အိပ်ပျော်အောင်
အိပ်နော် . . . ဒါပဲ”

ဖုန်းချသွားတော့ မွေ့ ကြမ်းပြင်ပေါ် ဆေး
ကြောင့်ကလေး ထိုင်ချကာ ငြိမ်သက်သွားသည်။

“ဟာ . . . မွေ့လေးကြီး မျောက်မှိုင်မှိုင်နေတယ်
ကိုလေးနှင့် ကိုငယ် ရောက်လာကာ လာနေ
တာက မွေ့ ဝမ်းနည်းစိတ် ပိုလာကာ . . .

“လာမနောက်ကြနဲ့ . . . မွေ့ စိတ်မကောင်းဖြစ်
တာ”

ငိုရင်းအော်ပြောလိုက်တော့ ကိုလေးတို့ မျက်ရည်
ပြုသွားကြရင်း . . .

“ဟာ . . . မွေ့လေးက စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာ

ဘာလို့လဲ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဇွန် သေသွားလို့လား၊
အဲ . . . ဟဲ”

“ဇွန်သေရင် ဒီလောက် မငိုသေးဘူး၊ အခု မွေ့ အရမ်း
ခင်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို စိုးမိုးဆိုတဲ့ စိတ်
ပုပ်သိုးက လက်ကျိုးအောင် ဖော်ကားလိုက်တယ် . . .
အဲဒီ စိုးမိုးကို လုံးဝ မုန်းတယ် . . . သူ့လက်ကိုလည်း
ပြန်ချိုးမယ်”

“စိုးမိုးက ဟုတ်လား . . . ဒီအခြောက်က လက်စောင်း
ထက်လှချေလား၊ ဘယ်သူ့ကို ချိုးလိုက်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်
လို့တဲ့လဲ”

“တွမ်ကိုလေ . . . မွေ့သူငယ်ချင်း”

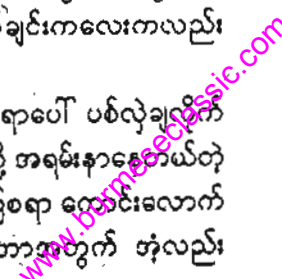
“နာမည်ကြီးကလည်း . . . တွမ် ဟုတ်လား၊ ဘာကြီး
လဲ”

“မမေးနဲ့ . . . မမေးနဲ့တော့၊ ရှင်တို့မေးတာ မဖြေနိုင်
တော့ဘူး”

မွေ့ တဆောင့်ဆောင့်ထရင်း အခန်းထဲဝင်ပြေး
သွားတော့ ကိုလေးရယ်သံက လွင့်ထွက်လာသည်။

“သူငယ်ချင်းတဲ့ . . . ဟား ဟား၊ တွမ်တဲ့ မွေ့လေး
မွေ့လေး . . . ငါ့ညီမသူငယ်ချင်းကလေးကလည်း
ဟော့ဟဲပဲ”

မွေ့ နားကိုပိတ်ကာ မွေ့ရာပေါ် ပစ်လွှဲချလိုက်
သည်။ တွမ်ရယ် . . . လက်ကျိုးသွားလို့ အရမ်းနာနေတယ်တဲ့
အား။ မွေ့ စိတ်ထိခိုက်လိုက်တာ။ အံ့ဩစရာ ကောင်းလောက်
အောင် မွေ့ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသွားရတာအတွက် အံ့လည်း

အံ့ဩမနေတော့ပါဘူး။ မင်းကို သိပ်ချစ်ခဲ့လို့ပါ တွမ်ရယ်။ အစစအရာရာမှာ မင်း စိတ်ခွဲသွားမှာ . . . မွေ့အပေါ် ပျက်သွားမှာကို စိုးထိတ်စိတ်တွေ ရင်ထဲမှာ ခိုတွယ်လာခဲ့တယ်။ လူကြီးကလေးလို အမြဲနေတဲ့ မင်းနဲ့ ယှဉ်လိုက်တော့ အလိုလို ကလေးလို ဖြစ်သွားရလို့ မင်းကိုပဲ အားကိုးတွယ်ဖို့ စိတ်က ထာဝစဉ်ရှိနေတာမို့ မင်းလက်တွဲဖြုတ်သွားမှာကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ခံစားချက်မျိုးနဲ့ စိုးရွံ့တတ်မိပြီ တွေရယ်။

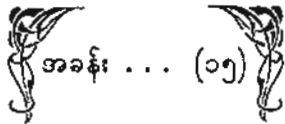
မွေ့ မှားပြီလား တွမ်ရယ်။ မွေ့ကြောင့် တွမ် ထိခိုက်တောင်မူတွေ ခံစားရပြီ မဟုတ်လား။

အဲသည် ထိခိုက်နာကျင်မှုကို တွမ် ဝှက်သို့သိမ်းမည်းထားလိမ့်မယ်လို့ ယုံချင်စရာမကောင်းလောက်အောင် မွေ့နဲ့မွေ့ မခွဲကြခင် ကာလအတွင်းမှာ ကြည်လင်ရှင်းသန့်နေတဲ့ တွမ်မျက်နှာကလေးက သက်သေတည်ခဲ့တာပဲနော်။

တွမ် နာကျင်ရတာ မွေ့ကြောင့်ပဲလို့ မွေ့ သိမ့်မယ့် တွမ် မှတ်ထားလိုက်မှာကိုတော့ စိုးမိသည်။ မွေ့ စိုးကို ပြတ်ပြတ်သားသား ငြင်းခဲ့ရင် ကောင်းသား။ အခုတော့ မျှော်လင့်ချက်ထူထည် ဖွဲ့စည်းခိုင်မာနေတဲ့ စိုးမိုးကို ငြင်းမိချိန်က များစွာ နောက်ကျခဲ့မိပြီ။

မွေ့ ကောင်လေး တော်တော်များများကို ပေးပျောင်းစွာ မငြင်းတတ်ခဲ့တာမို့ ကောင်လေး တော်တော်များရဲ့ မကြည်မလင် နာကြည်းမှုကိုလည်း ခံခဲ့ရသည်။ အဲသည်အထဲမှာ တွမ်ပင် ပါလာခဲ့သေးတာ။ စိုးမိုးကိုကျေခင်မင်နေတာကလည်း တစ်ကြောင်း . . . ဘယ်လိုငြင်းရမလဲကို မငြင်းတတ်သလို ဖြစ်သွားတာက တစ်ကြောင်းရယ်ကြော့ကြီးရှည်ရှည်နဲ့ လှန်ထားသလို ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်ပဲ။ တကယ်တော့ တွမ်က သည်လို သည်လို ငြင်းလိုက်လို့ သင်ပေးခဲ့တယ်။ ရင်တောင် မွေ့ အဲသည်အတိုင်း လိုက်ငြင်းဖြစ်ခဲ့မှာပါ တွမ်ရယ်။ တွမ်သူငယ်ချင်းမို့ တွမ်ကလည်း စိုးမိုးကို မကြည်မလင် မတမာပုံစံမျိုး မပြုခဲ့တာမို့ မွေ့ မငြင်းဖြစ်ခဲ့တော့တာပါ။

အခန်း . . . (၁၅)

“မေ့လေး . . . ဘွားဘွားနဲ့ နေချင်တယ်ဆို”

မနက် ကော်ဖီခိုင်းမှာ ဒက်ဒီစကားစတော့ နေကြောင်တောင်တောင်ကလေး ဖြစ်သွားသည်။ ညက တစ်ညလုံး အိပ်မရခဲ့တာမို့ ကျိန်းစပ်နေသော မျက်လုံးတွေက ဝိုင်းရင်း . . .

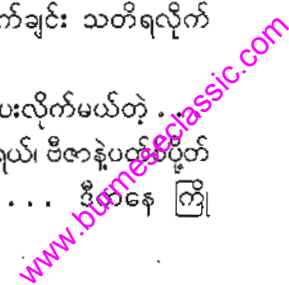
“ဘာကိုလဲ ဒက်ဒီရဲ့ . . . ဘွားက လန်ဒန်မှာပဲဟာ”
“အင်းလေ . . . လန်ဒန်မှာ နေချင်တယ်ဆို၊ ဘွားက စာလာတယ်၊ ဘွား အရမ်း နေမကောင်းဖြစ်တယ်တဲ့၊ ဒက်ဒီသွားမှဖြစ်မယ် . . . ဘွားက မေ့လေးကို အရမ်းတွေ့ချင်နေတယ်တဲ့၊ အဲဒါ မေ့လေးကို ခေါ်သွားမလို့”

ဘွားဘွားက ဒက်ဒီ အမေရင်း မဟုတ်ပေမယ့် ဒက်ဒီက အမေအရင်းပမာ သံယောဇဉ်တွယ်ခဲ့သည်။ ဒက်ဒီလန်ဒန်မှာ ခြောက်နှစ် ပါမစ်နှင့် အလုပ်သွားလုပ်တုန်းက ဘွားဘွား အိမ်မှာပင်နေခဲ့ကာ ဘွားဘွား ကျွေးမွေး ချက်ပြုတ် ပြုစုခဲ့တာကို ခံယူခဲ့ရသည်။ ဘွားဘွားက လန်ဒန်သူ ဘိုကပြန်ဖြစ်ပေမယ့် မြန်မာတစ်ယောက်လို သံယောဇဉ်ကြီးတစ်

ထဲမှာ နူးညံ့တတ်တာမို့ ဒက်ဒီက အမေရင်းပမာ ချစ်ခင်ခဲ့ဖြစ်သည်။ ခြောက်နှစ်လုံး တစ်အိမ်တည်း အကူနေကာ သံယောဇဉ်ကြီးတတ်သော ဒက်ဒီက သူ့မကိုယ်စား ဘွားဘွားကို သိပ်ချစ်ခဲ့ကြောင်း တဖွဖွ ပြောခဲ့သည်။ နှစ်ပြည့်လို့ မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်သည့်တိုင် အဆက်အသွယ် မပြတ်ခဲ့။ စာမှန်မှန် ရေးသည်။ ဖုန်းဆက်သည်။ တို့အားလုံးကလည်း ဘွားကို မမြင်ဖူးပေမယ့် ချစ်ခင်သံတော့နေကြသလို ဘွားကလည်း မေ့တို့ တစ်မိသားစုလုံး ချစ်ခင်သည်။ အဲသည် အထဲမှာမှ မေ့ကို အချစ်ဆုံးဟု ခေါ်ဝေါ်ပြောတတ်သည်။ မေ့က ဘိုသံလုပ်ကာ ခပ်ချွဲချွဲလေး ပြောလေ့ရှိတာကို ဖုန်းဆက်တိုင်း ဘွားဘွားက သဘောကျမဆုံး။

တစ်ခါက မြန်မာပြည်ကို အလည်ရောက်လာတဲ့ မေ့တို့အိမ်မှာ တည်းရင်း ပျော်ရွှင်ခဲ့ကြရတာမို့ ပိုမိုသံယောဇဉ် တင်းသွားခဲ့ရသည်။ မေ့ကို လန်ဒန်လိုက်ခဲ့ဖို့ ခြာခဏ ခေါ်တတ်တာမို့ မေ့ကလည်း တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးသည့် လန်ဒန်ကို အလည်ရောက်ဖူးချင်တာမို့ ဒက်ဒီကို ပူဆာပူဆာ သေသည်။ ကြာလှပါပြီ။ ဒက်ဒီက အခုပြောလာတော့ မေ့ကလည်း ပျော်သွားရသလို တွမ့်ကို ချက်ချင်း သတိရလိုက်သည်။

“ဘွားက လေယာဉ်လက်မှတ် ပို့ပေးလိုက်မယ်တဲ့ . . . အလည်သဘောမျိုးပေါ့ မေ့လေးရယ်၊ ဗီဇာနဲ့ပတ်စပို့တ်က မခက်တော့ဘူးပေါ့၊ ခဏပဲ . . . ဒီကနေ ကြိုလျှောက်ထားရုံပဲ”

“ဒက်ဒီနဲ့ မွေ့နဲ့ပဲလား . . . ကိုလေးတို့ကော မာန်ကော”

“အများကြီးမဟုတ်ဘူး မွေ့လေးရဲ့ ဒက်ဒီနဲ့ . . . မွေ့ပဲ”

မွေ့ ခေါင်းကလေးညိတ်ကာ ကော်ဖီကို မော့သောက်ရင်း အိမ်ရှေ့ထွက်ခဲ့သည်။ တွမ်ဆီ ဖုန်းဆက်ဖို့ စိတ်ကစောနေသည်။ တွမ်အခြေအနေကို မေးချင်လိုက်တာ။ တွမ်အိမ်ကို သွားဖို့ကျတော့ တွမ်ကိုယ်တိုင်က မလာဖို့ ပြောထားဖူးတာမို့ တွမ်ကို တွေ့ချင်စိတ်ကလေးကို အောင့်ထားရသည်။ အပြင်မှာ တွေ့ကြုံဖို့ကျတော့လည်း တွမ် ဘယ်ထွက်နိုင်ဦးမှာလဲ။ လက်က အရမ်းနာနေမှာ။

တွေးရင် မွေ့မျက်နှာကလေး မှုန်သွားရသည်။ တယ်လီဖုန်း ခလုတ်နှိပ်ရင်း စောင့်နေရင်းက အခုချက်ချင်းကြီးသာ လန်ဒန်သွားရမည်ဆို လုံးဝပဲ ငြင်းပစ်မှာပဲ။ မရောက်ဖူးရင်နေပါစေတော့ဟု တွေးနေဖြစ်၏။

“ဟဲလို . . . မွေ့လေးလား”

“အင်း . . . ဟုတ်တယ် . . . တွမ် နေကောင်းလား သိပ်နာသေးလား”

“ဖျားနေတယ်ကွ . . . အရမ်းနာနေတယ်”

“အို . . . မွေ့ . . . မွေ့ လာတွေ့ချင်တယ်၊ လာကြည့်မယ်၊ မွေ့ အရမ်းစိတ်ပူလာပြီ ကွမ်ရယ်”

“မလာပါနဲ့ မွေ့ရယ်၊ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက်ဆို ကောင်းသွားမယ်ထင်တယ်၊ အနာသက်သာရင် မွေ့ကို ကိုယ်လာတွေ့မှာပေါ့ . . . မွေ့ကို တမင် မလာစေချင်လို့ မဟုတ်ဘူးနော်၊ စိုးမိုးဆိုတဲ့ကောင် မြင်သွားရင်လည်း

ထပ်ပြဿနာတက်မယ်၊ ဒီဘဲက အရမ်းအငြိုးကြီးတာ၊ လုံးဝကျေနပ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ရန်စောင်နေတာ”

“စိုးမိုးသာ အခုနေသေသွားရင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ၊ စိတ်အရမ်းညစ်တာပဲ တွမ်ရယ် . . . မွေ့ ငိုပဲငိုချင်တယ်”

“ကလေးကလည်းကွာ . . . မငိုပါနဲ့ . . . နောင်တရပြီလား”

“မွေ့ နောင်တရစရာ ကောင်းလောက်အောင်ကို မိုက်ခဲ့တယ်လားဟင် တွမ် . . . တွမ် မွေ့ကို စိတ်ခုနေတယ် မဟုတ်လားဟင် မွေ့သိပါတယ် . . . မွေ့သိပါတယ်”

အားအားယားယား မွေ့ကို နောင်တပဲ ရဲခိုင်းနေတာမို့ မွေ့ကို သိပ်မှားယွင်း ဆိုးသွမ်းခဲ့ဖူးသူအဖြစ် တွမ် နုတ်ယူနေမှာပဲပေါ့။

“ဟား ဟား ဘာလို့ စိတ်ခုရမှာလဲ မွေ့ကလည်း၊ စိတ်ခုလို့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး . . . မွေ့ကို နားလည်စေချင်လို့ . . . ဒါပဲနော်၊ ကိုယ် အိပ်ဦးမယ်၊ အိပ်နေမှ လက်ကိုက်တာကို မေ့နေမှာ . . . ညနေကျရင် ဆေးခန်းကအပြန် မွေ့ဆီ ဖုန်းထပ်ဆက်မယ်နော်”

ဖုန်းချသွားသည်။ သည်ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ တွမ်နှင့်တွေ့ရဦးမှာမဟုတ်။ စိတ်ပျက်သွားစိတ်နှင့်အတူ စိုးမိုးကို ခုန်းထီးစိတ်က ရင်မှာဝင်ရောက်လာသည်။ တွေ့ချိန်ကလေးပင် ပျက်သွားရတာ သူ့ကြောင့်ပေါ့။ သူသာ မွေ့ကို တွမ်နှင့် ပြိုင်မလှခဲ့ရင် မွေ့နဲ့တွမ် ပျော်ရွှင်ရမှာ။ မွေ့ စိတ်ပျက်စွာ အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။ တွမ်နှင့်ပတ်သက်၍ မကြာ

www.burmeseclassic.com

ခဏ ရေးနေကျဖြစ်သော ဒိုင်လာရီကလေးထဲမှာ . . .

'I admit I was wrong, but if really loved me you apologize'

ဟု ရေးချလိုက်သည်။ မွေ့ မှားခဲ့ဖူးတာ မွေ့ ဝန်ခံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်း မွေ့ကို တကယ်ချစ်တယ်ဆိုရင် တော့ မွေ့ကို ခွင့်လွှတ်သင့်တာပေါ့လေ။

သည်ရက်အတွင်း မွေ့ ဘယ်သူနဲ့မှ မတွေ့ဖြစ်ဘဲ အခန်းအောင်းနေသည်။ ဒက်ဒီကတော့ ဘွားဘွားက စပွန်စာ ပို့လိုက်ကြောင်း . . . ပတ်စပို့ လျှောက်ထားတာတွေ အဆင်ပြေကြောင်း၊ မကြာခင်မှာ ဗီဇာကျလာတော့မှာဖြစ်ကြောင်းတွေ လာပြောသေးသည်။ လန်ဒန်သွားဖို့ ကိစ္စကို စိတ်က ဘယ်လိုမှ ဝင်စားပျော်ရွှင်မရနိုင်ခဲ့။

သို့သော် ထို မမျှော်လင့်သော ခွဲခွာရမှုက မွေ့တို့ နှစ်ယောက်ကို စည်းအထပ်ထပ်ခြားလိုက်သလို ဖြစ်လာတော့ မှာကို ကြိုသိခဲ့မယ့်ဆိုရင် မွေ့ မပျော်ရွှင်နိုင်သော ထိုခရီးကို လုံးဝ သွားဖြစ်ခဲ့မှာ မဟုတ်ချေ။

တစ်လဆိုသော ကာလတစ်ခုသည် တွမ်နှင့် တွေ့ခွင့်မရလိုက်ဘဲ ပျင်းရိလေးတွဲစွာ ကုန်ဆုံးခဲ့ရလျက် တွမ်နှင့် မွေ့ကြားမှာ ထိုတစ်လက အပြောင်းအလဲတစ်ခု ဖြစ်ထွန်းစေဖို့အတွက် လုံလောက်သောအချိန်လည်း ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ထင်မှတ်မထားဘဲ တစ်လအတွင်းမှာ လန်ဒန်သွားရဖို့က သေချာလာရသည်။ ၁၅ ရက်တစ်ခါ ဘုတ်အဖွဲ့နှင့် ထိကောင်းတိုက်ဆိုင်စွာတိုးပြီး ပတ်စပို့နှင့် ဗီဇာကျလာသလို သွားဘွားပို့လိုက်သော လေယာဉ်လက်မှတ်တွေပါ ရောက်လာခဲ့တော့ ဘွားဘွား၏ စိတ်အားထက်သန်မှုကို အံ့ဩနေကြရသည်။

“လေယာဉ်လက်မှတ်တွေ ရောက်လာတာ မြန်လိုက်တာနော်”

“အေးကွ . . . ဒက်ဒီတို့တောင် အရမ်းအံ့ဩနေတာ၊ ကြည့်ရတာ ဘွား တော်တော်ဆန္ဒပြင်းပြနေတယ် ထင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒက်ဒီက စာပြန်ရေးလိုက်တာကိုး”

မွေ့ ခေါင်းကလေးကုတ်ကာ လိုက်ချင်စိတ် လျော့ပါးနေရသည်။ စိတ်ကမပါ။ တွမ်နှင့်မတွေ့ရတာ တော်တော်ကြာပြီ။ ဖုန်းပဲပြောရတာ။ မွေ့ အရမ်းတွေ့ချင်ရင် ကိုယ်တစ်နေရာရာက လာစောင့်ပေးပါမယ်လို့တော့ တွမ်က ပြောရှာသည်။ သို့ပေမယ့် လက်ကလည်းကျိုး . . . နေလည်း မကောင်းသော တွမ်ကို ဘယ်အပြင်ထွက်ခိုင်းရက်ပါ့မလဲ။

တွမ်အိမ်ကိုလည်း သွားလို့မဖြစ်။ အခုမှ အရမ်းခက်ခဲနေ၏။
 ဇွန်ကလည်း ခရီးထွက်နေတာမို့ နုအိကလည်း တစ်ယောက်
 တည်း မလာဖြစ်။ သည်တော့ မွေ့တစ်ယောက်တည်း တွမ်ကို
 တမ်းတစိတ် ပိုနေရချိန်မှာ အခုအခါ လန်ဒန်ကိုသွားရဖို့က
 သေချာပြီမို့ စိတ်က ပျက်ယွင်းလာရသည်။ ဝေးကွာမှုရဲ့
 ခံစားချက်က ဆိုးရွားလှစွန်း မွေ့ ခံစားရသည်။ ကြားလေ
 တောင် အသွေးမခံချင်ကြတဲ့ ချစ်သူဘဝရောက်မှ ပိုမို ဝေးကွာ
 ရအောင် ကံကြမ္မာက အကွက်ကျကျ ဖန်တီးရက်လိုက်တာ။
 တွမ်ရဲ့ အကြင်နာကလေးတွေ နူးညံ့မှုကလေးတွေကို ခံစားရလို့
 မှ မပီပြင်သေးဘူး ခွဲခွာရဦးတော့မှာပါလား။ မွေ့ ကံမကောင်း
 လိုက်တာ။ တွေ့ခွင့်ရဖို့ ခက်ခဲနေမှ တွမ်မျက်ဝန်းရိပ်အောက်
 မှာ ထာဝရတည်ရှိချင်စွာ ချစ်မက် တွယ်တာနေမိတာကို ပိုမို
 သိသာလာရသည်။

“ဒါဆို ထွက်ဖို့ရက်က မလိုတော့ဘူး . . . မွေ့လေး
 အဆင်သင့်ရှိအောင် အားလုံးစီစဉ်ထားနော်”

မွေ့ မျက်ရည်ကလေး လည်လာသည်။ ချက်
 ချင်းကြီးပဲ ဖြစ်ပျက်သွားရခြင်းအတွက် ဘယ်သူ့ကို အပြစ်တင်
 ရမှာလဲကွယ်။ မွေ့နဲ့တွမ် သိပ်တောင်မချင်ရသေးဘူး။ လန်ဒန်
 ဆိုတဲ့ တွမ်နဲ့ဝေးကွာတဲ့ တစ်ပြည်ခြားအရပ်မှာ မွေ့ ဘယ်လို
 လုပ်ပြီး ပျော်မွေ့နိုင်မှာတဲ့လဲ။ လွမ်းဆွတ်တမ်းတခြင်းများစွာနဲ့
 မွေ့ နှလုံးသားကလေး ပျင်းရိနေမှာပါပဲ။ လန်ဒန်ကို မသွား
 ချင်တော့ဘူး။

“မွေ့ မလိုက်ချင်လို့ ရမလားဟင် ဒက်ဒီ”

“ဘာဖြစ်ပြန်တာလဲ မွေ့လေးကလည်း၊ ဘွားက မွေ့

ကိုမှ တမ်းတမ်းတတ တဖွဖွဖြစ်နေတာ”
 “အေးလေ . . . မွေ့လေးကြီးက ဘာပေါက်တာ
 လဲ . . . ကြောင်တောင်တောင်နဲ့”

ကိုလေးတို့က ပိုင်းပြောကြတာကြောင့် မွေ့
 ငြိမ်သွားရသည်။ ကိုလေးနဲ့ ကိုငယ်ဆို ကပြီးတော့တောင်လိုက်
 မှာ။ မွေ့ကလည်း တွမ်ဆိုတဲ့ သံယောဇဉ်ကလေး နောင်ငင်နေ
 လို့ပါ။ မွေ့ကိုနောက်ဆံတင်းစေတဲ့ တစ်သက်လုံး ဖြေလျှော့ရ
 ခက်ခဲတဲ့ သံယောဇဉ်နှောင်ကြီးတို့နဲ့ ထာဝရ ရစ်ပတ်တွယ်ငင်
 နေတော့မှာ မဟုတ်လား တွမ်ရယ်။ မွေ့ ကိုယ့်ကိုကိုယ်နှင့်နှိုင်း
 စွာ တွမ်ကလေးကလည်း မွေ့လိုပဲ ရှိနေမှာပဲလို့ အပြည့်အဝ
 ယုံကြည်ခဲ့မိတယ်လေ။

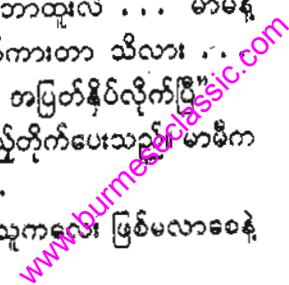
လန်ဒန်ဆိုတဲ့ ရပ်ခြားမှာ မွေ့ဘဝကြီးတစ်ခုလုံး
 ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံ ပြောင်းလဲစေဖို့ ထိတ်လန့်ချောက်ချားဖွယ်
 ရာ နွေ အိပ်မက်ဆိုးကြီးတစ်ခု မြင်မက်ခံစားရတော့မယ်လို့
 မွေ့ ကြိုတင် မသိမြင်နိုင်ခဲ့ဘူး။

“ဟဲ . . . ဟဲ၊ မူကြည့်တာပါ၊ လန်ဒန်ကို ရောက်ဖူးတာ
 ဒက်ဒီနဲ့ မွေ့ပဲ ရှိတယ်နော်၊ ဒီစိမ်းကလူတွေ တောသား
 တွေ . . . မာမီနဲ့ မမိုးကလွဲလို့”

“ဟား . . . ဂျလည်မလေး၊ ဘာထူးလဲ . . . မာမီနဲ့
 မမိုးလည်း ပါတာပဲ၊ နင်စော်ကားတာ သိလား . . .
 မာမီ မာမီကို တောသားတဲ့ တပြတ်နှိပ်လိုက်ပြီ”

ကိုလေးက မာမီနဲ့ လှည့်တိုက်ပေးသည်။ မာမီက
 ပြုံးမျက်စောင်းကလေးစွေရင်း . . .

“ညည်းကလေးသာ လန်ဒန်သူကလေး ဖြစ်မလာစေနဲ့

နော် . . . ဖိဘီကိတ်စ် ဖိဘီကိတ်စ်ဆိုပြီး တွမ်ခရစ်
တွေ ဘာတွေလည်း သယ်ချမလာနဲ့ဦး”

“ဟာ . . . မာမိကြီးက တွမ်ခရစ်တွေ ဘာတွေ သိ
ပါလား”

မွေ့ မာမိခါးကို ပြေးဖက်ရင်း အော်လိုက်၏။
“မာမိကိုများ တောသားများ ပုတ်နေသလားနော် . . .
ဒက်ဒီကြီးကို ခေတ်မီမီအဝတ်တွေ ဘယ်သူ ဆင်
တာလဲ”

မာမိက ဒက်ဒီကို ခပ်ထေ့ထုကြည့်ရင်း ဆိုတော့
အားလုံးက ဝိုင်းရယ်ကြသည်။ မာမိက ခေတ်နှင့်အမီ လိုက်
တတ်ပေမယ့် တွမ်ခရစ်ကို သိနေတော့ ခေတ်မီလွန်းသွားပြီး
နောက်ပြီး မွေ့ကို တွဲနောက်တာမို့ ကိုလေးတို့များ ပြောပြထား
သလားမသိ။ ကိုလေးတို့က မွေ့ သူငယ်ချင်း တွမ်ဆိုတာကို
မသင်္ကာဟု အချင်းချင်း ပြောနေသံကို မွေ့ကြားခဲ့ရသည်။
မမိုးကိုကျိတ်ကာ စုံစမ်းခိုင်းနေသည်။ မွေ့ပဲ . . . သူတို့ထက်
နပ်တာမို့ တွမ်အတွက် ဒိုင်ယာရီကလေးကို ခဲရာခဲဆစ် ဝှက်
ထားရသည်။ တံခါးကို အစဉ် သေ့ခတ်ထားခြင်းဖြင့် သူတို့
အလွယ်တကူ အခန်းထဲဝင်ကာ စစ်ဆေးရေးဝင်ဖို့ကို ကာ
ကွယ်ထားလိုက်သည်။ စိုးမိုးကိုတော့ မေးမှာမဟုတ်။ စိုးမိုးကို
ကိုလေးတို့က မကြည့်။ ကွယ်ရာမှာ အခြောက်ဟုအမည်ပေး
ရင်း မိန်းမဆန်သော စိုးမိုးစိတ်ထားကို အော့ကြောလန်တာမို့
ခပ်ကြည့်ကြည့်ပင် နေကြလေသည်။

“မာမိ . . . မွေ့ သွားရင် မွေ့ကို လွမ်းမှာလား”

“လွမ်းမှာပေါ့ မွေ့လေးရယ်”

မွေ့ တဟိဟိရယ်ရင်း တွမ်လည်း မွေ့ကို လွမ်း
မှာပဲဟု တွေးစိတ်ကလေး ရင်ဝယ် ဝင်ရောက်လာကာ အရယ်
လျော့လွှားရသည်။ တွမ် နေမကောင်းချိန်မှာ မွေ့ ကင်းကင်း
ရှင်းရှင်း သွားနိုင်ပါ့မလား။ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ တွမ် ပြီးပြီးစီးစီး
နေကောင်းမှပဲ မွေ့ သွားချင်တာပါ။ လက်ကျိုးကလေးနှင့်
တွမ်ကို မွေ့ထားရက်ဖို့ စိတ်မကောင်းနိုင်ဘူးကွယ်။ ကြိုတင်
မြင်နိုင်စွမ်းမရှိတဲ့ ကံကြမ္မာတွေကိုသာ မွေ့ မြင်နိုင်ခွင့်ရခဲ့ရင်
လန်ဒန်ကို အလည်ရောက်သွားဖို့ လုံးဝစိတ်ကူးမိမှာ မဟုတ်ဘူး
ကွယ်။

...ရက် ဖြစ်နေ၏။ တွမ် အရယ်ကလေးတွေ အပျော်ကလေးတွေကို ဘာအကြောင်းနဲ့မှ ခြွေမယူရက်ပေ။ သည်ကိစ္စ ပြော...
...လျှင် အနည်းနဲ့အများတော့ တွမ် ဝိုင်တွေသွားရှာမှာ။
...လည်း မွေ့လိုပဲ ဘယ်ခွဲနိုင်ဦးမှာလဲ။

“ကြည့်လှချေလား မွေ့”

“မတွေ့ရတာကြာလို့ လွမ်းလို့ပါ”

တွမ်က အင်းလျားရေပြင်ဆီ ဝေးရီကြည့်

...

“မွေ့လေးက လွမ်းတတ်လို့လား”

“အထင်သေးရက်လိုက်တာကွာ... မွေ့ အမြဲရယ်နေတတ်လို့ မငိုတတ်ဘူး ထင်နေလား။ မွေ့ တွမ်ကြောင့် ခဏခဏငိုရတယ် သိလား။ အဲဒါလွမ်းတာလို့ ခေါ်တယ်... ပြီးတော့ တွမ်ကို အဟမ်း... ချစ်လို့”

တိုးတိုးကလေး ပြောကာ ရုတ်သွားရရင်း နှုတ်လုံးကလေး ခိုတ်ထားမိသည်။ တွမ်က မွေ့ နှုတ်ခမ်းကလေးကို လက်ညှိုးကလေးနှင့် လာတို့ရင်း ခပ်ဖွဖွ ရယ်နေဆဲသည်။

“မွေ့ အရမ်းချွဲတတ်တာပဲ... ငချွဲကလေး။ ကိုယ် သိပ်ချစ်လာအောင် ချွဲပြနေတယ်နော်”

လူကြီးစတိုင်ကလေးနှင့် တွမ်က အသံကို သြသြကလေးလုပ်ကာ ပြော၏။ တွမ် သိပ်ပျော်နေပုံပဲ။

“တွမ် ပြန်ရင် အလာတုန်းကလို လက်နှစ်ဖက်လှည့်ပြီး မစီးနဲ့နော်... မွေ့ အရမ်းအသည်းယားတာပဲ”

“ဆယ့်နှစ်နှစ်ကတည်းက ပြိုင်ဘီးစီးလာတာကွာ၊ နောက်

ချိန်းထားသော အင်လျားကန်စပ်ကို တွမ် ပြိုင်ဘီးကလေးနှင့် ရောက်လာခဲ့သည်။ မြတ်နိုးစရာကောင်းလှစွာ ဖြူစင်ကြည်လင်နေသော ချစ်သူမျက်နှာကို မြင်တော့ ခွဲစကားကို ပြောမထွက်တော့။ တွမ် ယုံတောင်ယုံတောင် မဟုတ်ဘူးနော်။ တွမ်နဲ့ မတွေ့ရတဲ့ ကာလအတွင်းမှာ ပြောလဲခြားနားသွားမှုကို တွမ် မချင့်မရဲ အံ့ဩနေတော့မှာ။

စွပ်ကျယ်နက်နက်နှင့် အဖြူရောင်ဘောင်းဘီပွတ်ဝတ်လာသော တွမ်နှင့်အပြိုင် မွေ့ကလည်း ရှုပ်အင်္ကျီအဝတ်ပွပွလက်တို့နှင့် လျှင်းဘောင်းဘီဝတ်ထားသဖြင့် တွမ်က တစ်သြသြ စိုက်ကြည့်နေခဲ့သော်လည်း...။

ပြီးတော့ မြက်ခင်းစပ်မှာထိုင်ချလျက် မွေ့မျက်နှာကလေးကို မူးခနဲ လေနှင့်မှုတ်လိုက်ပြီး...

“ချစ်သူနဲ့ ချိန်းတွေ့တဲ့ ပုံစံကလေးလားကွာ”

ဟု စိတ်ပျက်သလို ဆိုပေမယ့် ချစ်စနိုးပုံစံကလေး ဖြစ်နေကာ ရယ်ဟဟကလေးဖြစ်နေသည်။ တွမ် သွားမစေ့သေးတာမို့ လန်ဝန်သွားရတော့မည့်ကိစ္စကို မထွက်

ပြန်တောင် နင်းနိုင်သေးတယ်၊ အီးဇီးပဲ . . . ကြားလား လုပ်ပြမယ်”

“ဟမ်း . . . မလုပ်နဲ့”

“ဗရုတ်ကလေးကလည်း ကြောက်တတ်သားပဲ၊ ထိုသေသွားရင် မွေ့ ငိုမှာလား”

“ဟာ . . . တွမ် . . . ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ဖွတ်တကယ်ပဲတော် . . . မပြောအကောင်းဘူးကွ”

မွေ့ ပျာရာခတ်သွားဖို့ကိုကြည့်ကာ တွမ်အော်ရယ်သည်။

“မွေ့လေးက ချစ်တတ်သားပဲ”

“ခုမှသိလား . . . မယုံဘူးလားဟင်”

“ယုံပါတယ် . . . ဒါပေမယ့် မွေ့ ပုံစံကလေးက ဗရုတ်ကလေး . . .”

“ပေါ့ပေါ့ကလေးဆိုတော့ သိပ်ချစ်တတ်မယ်လို့ ထင်မထင်ခဲ့မိဘူး . . . ကိုယ်ကတော့ အရမ်းချစ်တာ”

“မွေ့ကို တွမ် အရမ်းအထင်သေးတာပဲ၊ တွမ်ကိုလည်း မွေ့ မယုံပါဘူး၊ မှန်ကုတ်ကုတ်နဲ့ တစ်လောကလုံး စားစရိတ်ထောက်နေရတဲ့ မျက်နှာမျိုးကြီးက သိပ်တတ်ပါမလား၊ မယုံရပါဘူး”

မွေ့က ရယ်ဖြဲဖြဲကလေးပြောတော့ တွမ် မျက်လုံးပြူးပြက်ကာ . . .

“ဆွဲထိုးမှာနော်၊ မတရားမပြောနဲ့ ကိုယ် အရမ်းချစ်တာကို မထိခိုက်နဲ့ . . . တခြားဟာ ကြိုက်တာပြောနေတာနဲ့”

“ဟေး ဟေး ဒေါသထွက်ပုံကြီးကလည်း မပီပြင်လိုက်တာ . . . အတင်းလွန်သွားတော့ အီးပေါလောကြီးဖြစ်သွားရော . . . မကြောက်ဘူးနော် . . . လုံးဝ”

မွေ့ လက်ကလေးခါလျက် ပြောတော့ တမင်ဆင်းပုံပြုကာ မျက်ဝန်းတွေ ရယ်နေသော တွမ် မျက်နှာက ဆိဖြဲဖြဲဖြစ်လာသည်။ မွေ့ကျောမှ ဆံပင်တွေကို ခေါင်းမှကျော်ကာ အရှေ့ကိုဖွကာ ချပစ်ရင်း မွေ့ငယ်လေးဟုမချင့်မရဲလေး ပြောသည်။ တွမ် သိပ်ချစ်လာလျှင် မွေ့ငယ်သေးဟု ဆိုကြိတ်သံကလေးနှင့် ပြောတတ်ကာ အဲသည် နာမည်ကလေးကို တွမ် ခေါ်ဖူးတာ မှတ်မှတ်ရရ သည်တစ်ခါပါဆိုလေးခေါက်ရှိခဲ့ပြီ။

“ကလေးလေးပုံစံတွေ သိပ်မလုပ်ပါနဲ့ မွေ့လေးရာ . . . သိပ်ချစ်ဖို့ကောင်းနေတယ်”

တွမ်နှုတ်ခမ်းကလေး အနည်းငယ်ခပ်စုစုဖြစ်သွားလျက် မျက်လုံးများ မှေးစင်းသွားတာမို့ မွေ့ ရင်ခုန်စွာ ရယ်မောလိုက်မိလေသည်။

အဲသည်နောက်တော့ မွေ့တို့ ဘာစကားမှ သိပ်မေးထူးထွေထွေမပြောဖြစ်ကြဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ခိုးဝှက်ငေးမောကြည့်ကြလျက် မျက်လုံးချင်း ဆုံမိသွားလျှင်တော့ ရှက်စနိုးတွေ ရယ်မောမိကြလေသည်။ အတော်လေးကြာအောင် ငြိမ်သက်နေကြတော့မှ မွေ့ အပျင်းလားကာ . . .

“စကားပြောလေ တွမ် . . . ပျင်းစရာကောင်းလိုက်တာ”

“မေ့ကို အမှတ်တရ တစ်ခုခုပေးဖို့ စဉ်းစားနေ
ယူမလား”

တွမ်မျက်နှာမှာ အနည်းငယ်ရွှင်ပျလျက် သွား
လေးတွေပေါ်အောင် ပြုံးနေတာမို့ မေ့ပါ လိုက်ရယ်ကာ . . .

“ဘာပေးမှာလဲ”

“ခဏ မျက်စိမှိတ်ထား”

မေ့က ခူးခေါင်းပေါ် မျက်နှာဝှက်ချလိုက်သလို
ခဏအကြာမှာ တွမ်က မေ့ခေါင်းကလေးကို ဆွဲထူပြီးပြန်
နှင့် . . .

“ရော . . .”

ဟဲ့ မေ့ကို လက်သီးဆုပ်ကလေး လှမ်းထောင့်
လေသည်။ မေ့က လက်သီးဆုပ်ကို ဖြေဖွင့်လိုက်တော့ . . .

“ဟင် . . . သွားကြီး”

မေ့က တအံ့တဩ ရေရွတ်လိုက်သောအခါ
ကတဟိဟိ ရယ်မောနေတော့သည်။ ရယ်နေတော့မှ
နှုတ်ခမ်းထောင့်စွန်းနားက အောက်သွားကလေး မရှိတာကို
မြင်ရတော့သည်။ တွမ်ပုံစံကလေး ရယ်စရာ ချစ်စရာ
ကောင်းလှတာမို့ မေ့ပါ ရယ်မောမိလျက် . . .

“သွားကျိုးလေးတော့ . . . ဟိဟိ . . . ရယ်စရာ
နော်”

“ဒီသွားက စိုးမိုးနဲ့ ရန်ဖြစ်ကတည်းက နဲ့နေ
ဟိုတစ်နေ့က ပန်းသီးလည်းကိုက်လိုက်ရော ဂွတ်
ကျိုးသွားလို့ အခု ပြန်စိုက်ထားရတာ”

စိုးမိုးကိုမျက်သွားသောစိတ်ကို တွမ်ကို ချစ်

နသောစိတ်က ဖုံးလွှမ်းထားတာမို့ စိတ်အနှောင့်အယှက်
မရှိတော့ဘဲ . . .

“ခုနေသာ မေ့ ဒီသွားလေးကို ခိုးပြေးလိုက်ရင်
တွမ်တော့ သွားကျိုးလေးနဲ့ အိမ်ပြန်ရတော့မှာ . . .
ခိခိ၊ တကယ် ယူသွားရမှာလား”

မေ့က သွားကို ယူထားသဖြင့် တွမ်က သူ့သွား
ဘက်ပတ်ကလေးနှင့် လိုက်တို့နေတော့သည်။ ဘယ်လောက်
ချစ်စရာကောင်းလိုက်သလဲနော်။ မေ့တို့ နှစ်ယောက် ပုံစံက
သို့အတွဲဆိုတာမျိုးနှင့်တောင် မတူလှပါ။ ကလေးငယ်
ကလေးတွေလို . . . မောင်နှမကလေးတွေလို ခိုးသားဖြူစင်ခဲ့ကြ
သည်နော်။

ဒါဆို တွမ်ဟာ မေ့ ဘာကိုမှ မရိပ်မိစေရလောက်
အောင်ကို ဝီရိသေသပ် ဟန်ဆောင်ကောင်းခဲ့သည်ပေါ့နော်။

...နဲကလေး ပင့်ပြသည်။ တွမ်ကို စူးစိုက် ငေးကြည့်နေမိ
... မွေ့က ရှက်သွားရကာ ထိုင်နေရာမှ ဆတ်ခနဲထရင်း
... ငါးစားခန်းထဲ ပြေးဝင်လိုက်၏။ တွမ် သီချင်းသံရပ်ကာ
... က ခပ်တိုးတိုး ရယ်နေသည်။

“တွမ်ရေ ... မွေ့ ထမင်းခူးတော့မယ်”
“ကောင်းပြီ ... လာကူရဦးမလား”
“ရတယ် ... မွေ့ ခူးတတ်တယ်”

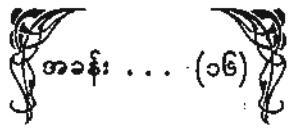
သည်ခြံမှာ စိုးမြတ်တို့ ခြံစိုက်ကာ အပင်မျိုး
... ပန်းမျိုးစုံ စုံလင်လှသည်။ ကျောင်းပိတ်တိုင်း စိုးမြတ်တို့
... ညမှာပဲလာနေတတ်တာကို တွမ် ပြောပြဖူးကာ ...

“မွေ့ သွားချင်လား ... အရမ်းစိတ်ချမ်းသာဖို့
... ကောင်းတယ်”

ဟု ပြောတာမို့ လာဖြစ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။ ခြံ
... လုပ်သမားတွေနှင့် ထမင်းချက်အဒေါ်ကြီးပဲရှိတာမို့ လွတ်
... ဝပ်လှသည်။ တွမ်တို့က မကြာခဏရောက်နေကျ။ အဒေါ်ကြီး
... နဲ့အတူ ခိုသားဆီပြန်ချက်ကို မမိုး သင်ပေးထားသောနည်း
... တိုင်း မွေ့ကချက်ကာ အဒေါ်ကြီးက ထောပတ်ထမင်းချက်
... နှုတ်စဉ်မှာ ...

“အခု မင်းပုံစံက သူ့ကို ရေလည်စွဲနေပါပြီ၊ အပြတ်
... မဖြတ်နိုင်တော့ဘူး မဟုတ်လား”

စိုးမြတ်အသံကြောင့် မွေ့ ခြေလှမ်းတုံ့ကာ စိတ်
... ခင်စားသွားရသည်။ မွေ့ကွယ်ရာမှာ တွမ် မွေ့အကြောင်းတာ

မင်းအချစ်တွေယူပြီး အဝေး ... မင်း ထွက်မသွား
နဲ့... မင်းရှိမှ ကိုယ့်ဘဝလေး ... လှနေပါတယ်
မင်းအပါးက ခွဲသွားဖို့ ... မတွေးချင်တယ် ...
... ကြော် ... အမြဲတမ်းပဲ ချစ်ပါရစေတယ် ...
အချစ်တွေ ယူ ထွက်မသွားနဲ့ ... မင်းမရှိတဲ့ အခန်း
များရယ် ... ဘဝအဓိပ္ပာယ် ဝေးသွား ... မင်း
တဲ့ နေ့ရက်များ ... မတွေ့ရပါစေနဲ့ ...

ဂစ်တာတီးလျက် သီချင်းဆိုနေသော တွမ်
နွတ်ခမ်းကလေးအောက်မှာ မွေ့ နစ်မျော ပျော်ဝင်လာရတယ်
သည်။ ဩရှသော အသံကလေး ပိုင်ဆိုင်သော ထိုသူငယ်
လေးသည် ထိုအသံတွေနှင့်ပင် မိန်းမငယ်တစ်ယောက်
ရစ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့နိုင်သည်လားနော်။ မွေ့ ကြည်နူးသာယာ
စေအောင် တွမ် ဆွဲဆောင်ထားနိုင်သည်ပဲ။

လူသူ တိတ်ဆိတ်အေးချမ်းသော ခြံကျယ်ထဲ
တွမ် ဂစ်တာသံက လှပစွာ ဖျံ့လွင့်နေတာ။ အဆိုပြီးသွား
အတီးအပိုဒ်ကို ရောက်လာတော့ လက်များက လှုပ်ရှားလှုပ်
နွတ်ခမ်းကလေးစေ့ရင်း တွမ်က မွေ့ကို မျက်လုံးလှန်ကာ

ပြောမလဲ သိချင်တာမို့ ရိုးကေ့စ်ကလေးနောက်မှာ တိတ်တိတ် ဆိတ်ကလေးထိုင်ချလိုက်ကာ နားစွင့်လိုက်၏။ တွမ်ဘဏ်ဘာသံမှကြားရ။ တဟင်းဟင်း အသံကလေးထွက်နေသည်။

“မင်း သူ့ကို ပညာပေးမယ်ဆို”
“ဟင် . . .”

မွေ့ ဆတ်ခနဲ ထသွားကာ အံ့ဩစိတ်နှင့် မှုတ်ဝန်းကလေး လှဲသွားရသည်။ တွမ်က မွေ့ကို မြင်သွားကာ လှမ်းရယ်ပြရင်း . . .

“စားတော့မလား မွေ့”

တွမ်က ထူးထူးခြားခြား ဘာမှဖြစ်ပုံမပြပေမယ့် စိုးမြတ်က မျက်နှာပျက်သွားသည်။ မွေ့ တအံ့တဩ ထရပ်သွားမိခြင်းအပေါ် နောင်တများစွာ ရသွားမိသည်။ မွေ့သာ သွေးမလွယ်ဘဲ ငြိမ်သက် ဆက်နားထောင်နိုင်ဖို့ စိတ်ရှည်မှု အထူးအလောက် မွေးလိုက်မိရင် စိုးမြတ်ကို စကားပြန်မယ့် တွမ်ဆရာကြံစည်မှုကို သိရမှာ။ မွေ့ဟာ ကလေးတစ်ယောက်လိုပဲ လှည့်ပျားမှုမာယာဆိုတာကိုလည်း ဘာမှ နားမလည်ဘူးနော်။ မွေ့ကို ပညာပေးတာတို့ ဘာတို့လည်း မကြံစည်ပါနဲ့ကွယ်။

အလျင်က မွေ့ပျော်ပါးခဲ့ဖူးတာ . . . ယောက်ျားကလေးတွေကို အငြင်းမတတ်လို့ အငြိုးအတေး အကြည့်ခံရတာတွေမှန်ပေမယ့် တွမ်မာနကို ထိခိုက်စေမယ့်အဖြစ်မျိုး နေ့တစ်ခါမှ မကျူးလွန်ခဲ့ပါဘူးနော်။ အို . . . တွမ်ကလည်း မွေ့ကို သည်လို ပစ်ပစ်ခါခါ ကြံစည်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ တွမ်မျက်နှာကလေးက ဖန်သားကလေးလို ကြည်လင်စင်လဲ့လဲ့နော်။

သံသယကို ချက်ချင်းပင် ချစ်စိတ်နှင့် ချေဖျောက်ပစ်လိုက်ကာ စိတ်ချမ်းသာလိုက်သည်။ အတွေးနဲ့ တောင်မှ သံသယမထားရက်လောက်အောင် ယုံကြည် ကိုးစားလွန်းရတာပါ တွမ်ရယ်။

“ဟာ . . . ငမွေ့ကလေးက လက်ရာ ကောင်းလှချေလား . . . ထင်တောင် မထင်ဘူး။ ကလေးလေးက ဟင်းတွေ ဘာတွေ ချက်တတ်တယ်ကွ”

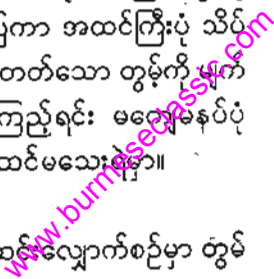
“အံ့မယ် . . . တွမ်က မွေ့ကို အထင်သေး ရှုထောင့်ကနေ အမြဲကြည့်နေတာကိုး . . . အဲဒါ မွေ့ မျက်စိ မှိတ်ပြီး ချက်ထားတာ . . . မိုင်နာပဲ ရှိသေးတယ်။ မေဂျာလာရင် တွမ် အံ့ဩလွန်းပြီး အသက်တောင် ထွက်သွားနိုင်တယ်”

“အပိုပြောတာလည်း ဗရုတ်တစ်ပါးပဲ . . . အံ့ဩလို့ သေတဲ့မသာ မရှိသေးဘူး . . . သိလား မွေ့လေး”

တွမ်က ဒိုသားတုံးကို ခက်ရင်းနှင့် အသားမျှင်နှင်ကာ မွေ့ပန်းကန်ထဲ ထည့်ပေးရင်း မျက်လုံးကလေးမှေးကာ ပြော၏။ မွေ့ မခံချင်ဖြစ်သွားပုံကလေး လုပ်လိုက်ရင်း ကြည့်နေပေါ့ဟု ပြောကာ နှုတ်ခမ်းကို ချွန်ထားလိုက်သည်။ မွေ့ကို အစဉ်အမြဲ ကလေးလို လာဆက်ဆံပြကာ အထင်ကြီးပုံ သိပ်မပြတတ်သော လူကြီးစတိုင် သိပ်ဖမ်းတတ်သော တွမ်ကို မျက်ဝန်းကလေး စွေနေအောင် စောင်းကြည့်ရင်း မတွေ့မနပ်ပုံ ပြထားလိုက်သည်။ ဒါမှ မွေ့ကို အထင်မသေးစေမှာ။

“ချစ်လို့ စတာပါ”

ထမင်းစားအပြီး ခြံထဲဆင်းလျှောက်စဉ်မှာ တွမ်

က အနားကပ်ကာ တိုးတိုးကလေးပြောသည်။ မွေစိတ်ညစ်နေမိတာက လန်ဒန်သွားရတော့မည့် ကိစ္စပါ။ တွမ်ကို ပြောမထွက်ရက် ဖြစ်နေတာကို ဘယ်လိုမှ အားတင်းလို့မရ။ တွမ်နဲ့ ခဏတာ ဝေးရမယ့်ဖြစ်စဉ်ကလေးအတွက် မွေ သည်လောက်ပင် ဆို့နှင့်ခဲ့ရတာပါ တွမ်ရယ်။ တစ်သက်တာ မေပျောက်ဖို့ ကိစ္စကို ဘယ်လိုမှပင် မတွေးရက်လောက်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရတာပါ။

“လာထိုင်လေ မွေ့လေး . . . စိတ်ကောက်နေတာလား တွာ . . .”

ပန်းစင်တွေနှင့် သစ်ခွတန်းတွေအကြားမှ မြက်ခင်းစိမ်းကလေးထဲမှာ ချခင်းထားသော ကြိမ်ခွဲခိုင်းခိုင်းကြီးတွေပေါ် ဝင်ထိုင်ရင်း တွမ်က ခေါ်သည်။ စပို့ရှပ်အဖြူနှင့် အနက်စင်းကလေးကို ဘောင်းဘီအဖြူရောင် ပွပွကလေးနှင့် လှပစွာ ဝတ်ထားတတ်သော တွမ်ပုံစံကလေးကိုကြည့်ကာ ခွဲရမည့်အတွက် ကြိုတင် လွမ်းဆွတ်လာရသည်။

“စိတ်ကောက်ဖို့ စိတ်ကူးမနေနဲ့နော် . . . မချော့ဘူး”

ပြောရင်း ဖဲပြားကလေး သိုင်းထားသော မွေ့ရဲ့ ဦးထုပ်ကလေးကို ခေါင်းပေါ် လာဆောင်ပေးသည်။ မွေ့ ခေါင်းငုံ့လိုက်ရင်း . . .

“မွေ့ လန်ဒန်သွားရတော့မယ် တွမ်”

“ဟာ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

တွမ်က အရမ်းပဲ အံ့ဩသွားဟန်နှင့် ခပ်လျှော့လျှော့မှီနေရာမှ ဆတ်ခနဲထကာ ကမန်းကတန်း ထမေးသည်။

“မွေ့အဘွား နေမကောင်းလို့ . . . သူက ခေါ်နေလို့ မွေ့ သိပ်မသွားချင်ဘူးကွာ . . . တွမ်ကို အမြဲတွေ့နေ

ချင်တာ . . . မခွဲနိုင်သေးဘူး”

“အဘွားက လန်ဒန်မှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ . . . မြန်မာပြည် ပြန်မလာတော့ဘူးလား”

“အဘွားရင်း မဟုတ်ဘူး . . . ဒါပေမယ့် အဘွားရင်းလို အရမ်းချစ်ခဲ့ဖူးတာ . . . ဒက်ဒီ လန်ဒန်သွားတုန်းက ခင်မင်ခဲ့ကြတာ”

“ဟာကွာ . . . လွမ်းဇာတ်လမ်းတွေ ဖြစ်တော့မှာပဲ”

စိတ်ပျက်သွားဟန်နှင့် နောက်မှီပေါ်ပြန်လှဲချရင်း ကောင်းကင်ပေါ် မော့ကြည့်နေသည်။ မျက်နှာကလေးတည်သွားကာ မျက်ဝန်းကလေးမှိုင့်နေတာကြောင့် မွေ့ စိတ်မကောင်းနိုင်။ တွမ်မျက်နှာကလေးကို စိုက်မတ်စွာ ငေးကြည့်ရင်း . . .

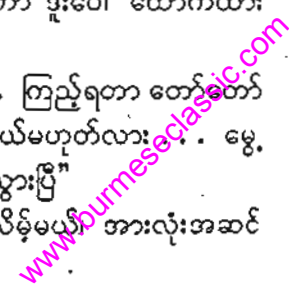
“တွမ် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားတာလားဟင်”

“အင်းပေါ့ မွေ့ . . . ကျောင်းပိတ်ရက်တွေကို နှစ်ယောက်သား ဒီလိုပျော်ရင်း ကုန်ဆုံးရမယ် ထင်နေတာကိုယ်တော့ အထီးကျန်ရဦးတော့မှာပဲ”

ဆံပင်တိုတိုကလေးတွေကို သပ်တင်ရင်း လက်ကို နားသယ်စပ်မှာ ထောက်ထားကာ ခူးပေါ် ထောက်ထားရင်း ညည်းညူနေ၏။

“ဘယ်တော့လောက်လဲ . . . ကြည့်ရတာ တော်တော်နီးနေလောက်ပါပြီ။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား . . . မွေ့ မျက်နှာရှုံ့နေကတည်းက သွားပြီ”

“နောက်အပတ်ထဲ သွားရလိမ့်မယ်။ အားလုံးအဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ”

“ဆွေးပြီကွာ”

ရှုံးမဲ့ကာပြောရင်း တွမ်မုက်နှာ ပျက်ယွင်းလာသည်။ ခွဲခွာဖို့အတွက်ကို ရင်မဆိုင်ရဲလောက်အောင် တွမ်ထိခိုက်နေမှာပါပဲ။ တွမ် မွေ့ကိုမခွဲနိုင်ဘူးပေါ့နော်။ အဲဒါ မွေ့ကိုချစ်လို့ပေါ့။

“ကဲ ကဲ . . . ပြန်မယ်ကွာ . . . ကိုယ့်ရင်ထဲ မကောင်းဘူး . . . အရမ်းအောင့်နေတယ်”

မွေ့ကို ကျောခိုင်းထားကာ ရပ်ရင်း ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ လက်နှိုက်ကာ ခပ်ယိုင်ယိုင် ရပ်နေသည်။

“တွမ် မွေ့ကို စိတ်ဆိုးမှာလားဟင်”

“မဆိုးပါဘူး . . . ဘာဆိုင်လဲ၊ ကိုယ် ထိခိုက်မိရင် ဟန်မဆောင်တတ်ဘူး။ တစ်ခုခု လုပ်လိုက်ရမှ . . . ပြန်မယ်၊ ဒါကြောင့် ပြန်တာ”

ပြောပြီး သူ့ကားဆီ လှည့်ထွက်သွားသည်။ မွေ့ကပဲ စိုးမြတ်တို့ကို သွားနှုတ်ဆက်လိုက်ကာ ကားလေးဆီ သွားရ၏။ တကယ်မခွဲနိုင်တာကို မွေ့လည်း ခံစားရတာပါပဲ။ စွေ့ ငိုမိတော့မယ် တွမ်ရယ်။ အပြီးခွဲရမှာမှ မဟုတ်တာလို့ တွမ်ကို နှစ်သိမ့်ချင်လိုက်တာ။ ဒါပေမယ့် နားလည်ရခက်ခဲတဲ့ တွမ် စိတ်ထားကလေးကြောင့် မွေ့ ဘာမှမပြောဖြစ်တော့ပါ။ ပေါက်ကွဲလွယ်တတ်တော့လည်း တွမ်ပဲ။ စိတ်တိုမှုန်ကုပ်တတ်တော့လည်း တွမ်ပဲ။ စိတ်ရှည်သည်းခံတဲ့အခါကျတော့လည်း တွမ်ပဲ။ ရယ်ရွှင်တတ်တော့လည်း တွမ်ပါပဲ။ သဏ္ဍာန်ပြောင်းလဲမှုတွေများစွာနဲ့ တွမ်ကို မွေ့ နားမလည်နိုင်ခဲ့တာတော့ အမှန်ပဲ တွမ်ရယ်။

အဲသည်နေ့က ကျောခိုင်း လက်တွဲဖြေခွဲကြခြင်းဟာ နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်ခြင်း ဆိုတာကိုလည်း မွေ့ ယောင်ယောင်ကလေးတောင် ဦးနှောက်ထဲ မဝင်ခဲ့မိပါဘူး။ မွေ့တို့သည်လောက် အလွယ်တကူကြီး ခွဲခွာဖြစ်လိုက်ကြလိမ့်မယ်လို့ မယုံကြည်မိပါဘူးနော်။

မွေ့ ရင်မဆိုင်ချင်သော ထိုကာလသည် တွမ်နှင့် မွေ့ ထပ်မံမတွေ့ဖြစ်တော့သည့် အတောအတွင်းမှာ ဝေပေါက်လာခဲ့လေသည်။

မွေ့တို့ တွေ့ဆုံပြီး နောက်တစ်နေ့မှာ တွမ်ထသူဖေဖေနှင့်အတူ မန္တလေးသို့ ခရီးထွက်သွားခဲ့ရသည်။ အဲသည်တုန်းက ဖုန်းထဲမှာ . . .

“မန္တလေးမှာ ကိုယ့်မေမေ ရှိတယ်လေ မွေ့ . . . ကိုယ်ကျောင်းပိတ်တိုင်း မေမေနဲ့ တစ်နှစ်တစ်ခါ တွေ့ခွင့်ရတယ်။ ဖေဖေကတော့ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ပါ . . . ဟိုမှာတစ်ပတ်လောက်ကြာလိမ့်မယ်။ မွေ့ ထွက်သွားတာတောင် ကိုယ်မိတော့မယ် မထင်ဘူးနော်။ ကိုယ် သိသတိရနေမှာပဲကွာ . . . ဟိုကနေ စာတော့ရေးနော်”

ဟု အနည်းငယ် တိုးအက်သောလေသံလေးဖြင့် မှာကြားခဲ့သည်။ ဘယ်လောက် နာကျင်ထိခိုက်ဖွယ် ကောင်းလဲတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုလည်း ဆိုတာနော်။ မွေ့ မြန်မာပြည်ကနေ ထွက်ခွာခဲ့မှာ တွမ်က မွေ့အနီးအနားမှာ ရှိမနေခဲ့။ သည်ထမထွက်သေးခင် ရက်တွေမှာလည်း တွမ်နှင့် တွေ့ခွင့်မရတော့။ သည်လောက် ကြေကွဲဖွယ်ကောင်းလှသော ခွဲခွာမှုကို ဘယ်သူကများ ဖန်ဆင်းလိုက်ပါလိမ့်ကွယ်။

မွေ့ ငိုကြွေးမိတော့ တွမ်က စိတ်ထိခိုက်သော အသံမျိုးဖြင့် နှစ်သိမ့် ချောမော့ပေးခဲ့သေးသည်။ အဲသည်နောက် ဖုန်းချ နှုတ်ဆက်ခဲ့သည်မှာ ဆုံးခန်းတိုင်အတွက်ဟု ဘယ်သူထင်မြင်မိခဲ့မှာလဲ။

မွေ့တို့ လေယာဉ်ကွင်းဆင်းတော့ လိုက်ပို့တဲ့ လူတွေထဲမှာ တွမ် ပါခွင့်မရဘဲ မုန်းစရာကောင်းသော စိုးမိုးသာ ပါလာလေသည်။

“စိုးမိုး . . . ရှင်မွေ့ကို လိုက်ပို့မယ့်အစား အိမ်မှာ အိပ်နေတာကမှ အိပ်ရေးဝဦးမယ် . . . သိလား။ မွေ့ကို လိုက်ပို့စေချင်တဲ့ စာရင်းထဲမှာ ရှင် မပါဘူး။”

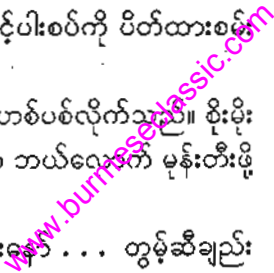
စိုးမိုး၏ ပြုံးနေသော မျက်နှာမှာ ဖျတ်ခနဲ တည်သွားပြီး မျက်လုံးများက အငြိုးကြီးသူ တစ်ယောက်လို တောက်ပလာတော့သည်။

“မွေ့ကသာ တွမ်ကိုမျှော်နေတာ . . . ဒီကောင်ခုလောက်ဆို မန္တလေးမှာ ချစ်သူဟောင်းနဲ့ ပြန်ငြိမ်နေလောက်ပြီ . . . မွေ့ကို တကယ်ချစ်တယ်ဆိုရင် မွေ့ကို လေယာဉ်ကွင်းလိုက်ပို့ပြီးမှ မန္တလေး မသွားသင့်ဘူးလား ခုတော့ . . .”

“စိုးမိုး . . . ကျေးဇူးပြုပြီး ရှင့်ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားစမ်းပါ။”

မွေ့ မုန်းတီးစွာ အော်ဟစ်ပစ်လိုက်သည်။ စိုးမိုး၏ ပြုံးနေသော နှုတ်ခမ်း မထိတရီက ဘယ်လောက် မုန်းတီးဖို့ ကောင်းလိုက်ပါလိမ့်။

“ဟိုကျရင် တို့ဆီကို စာရေးဦးနော် . . . တွမ်ဆီချည်း”

ရေးမနေနဲ့ ဒီကောင်က စာရေးသိပ်ပျင်းတာ . . .
တို့ကတော့ စာရေး လုံးဝမပျင်းဘူး . . . စာမျှော်ရ
တာလည်း ဝါသနာပါတယ် သိလား။”

မွေ့ ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ နုအိနား ကပ်နေ
လိုက်သည်။ ကိုကြီးတို့ကလည်း ဟိုဟာမှာ ဒီဟာမှာ။ မာမိက
လည်း စာရေးဖို့ . . . ဓာတ်ပုံလှလှတွေ ရိုက်ပေးဖို့ . . .
ဘွားဘွားကို ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုစုစောင့်ရှောက်ဖို့တွေ စုံနေ
အောင် မှာနေကြတာမို့ မွေ့ ခေါင်းတောင်မူးလာရသည်။

တွမ်သာရှိရင်တော့ သည်လူတွေလို မှာကြားနေ
မှာမဟုတ်ဘူး ထင်ပါရဲ့။ ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ မျက်လုံးကလေး
နှင့် စိုက်ကြည့်ပြီး မပြုံးသလို ပြုံးသလိုလေး လုပ်နေမှာနော်။
သိပ်ကူနေရတဲ့ ချစ်သူလေးတစ်ယောက်ပုံစံနဲ့လေ။

“နုအိရယ် . . . တွမ်ကို လွမ်းလိုက်တာ သိလား။”

နုအိနှင့် စကားတွေ တတွတ်တွတ်ဆို အလွမ်း
သယ်လျက် လေဆိပ်ဆီ ရောက်လာရတော့သည်။ အဲဒီအခါ
ကျမှ တွမ်ကို ပြင်းပြင်းပြုပြု သတိရတမ်းတလာမိတော့တာ။
အို တွမ်ရှိနေရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲနော်။ တွမ်လက်ကို မြဲမြဲဆုပ်
လို့ မွေ့က တွမ်မျက်လုံးကလေးတွေကို စိုက်ကြည့်နေမှာ။ တွမ်
မျက်လုံးအောက်မှာ လွမ်းမောတသလာမယ့် ခဲစားချက်ဟာ
တသိမ်သိမ်ကလေး ရှိနေမှာနော်။ မွေ့ မျက်ရည်ကျရင်တော့
တွမ်က ကြည့်နေရက်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ သွယ်လျညင်သာ
တဲ့ လက်ချောင်းကလေးတွေနှင့် ဖွဖွသုတ်ပေးတော့မှာပေါ့။
အဲဒီအခါ မွေ့က ကလေးတစ်ယောက်လို ဖြူစင်မှုနှင့် တွမ်ရဲ့
ပခုံးစွန်းကလေးကို ရှက်စနိုးတိုးဝေ့လို့ ခိုးဝှက် နမ်းရှိုက်

ဆီမိမှာနော်။ အို . . . မြဲမြဲစွာ တွဲထားတဲ့လက်တွေကို
သိသက အလျင်စဖြုတ်မိမလဲ မသိဘူးနော်။ သေချာတာက
ကျွန်းကြားလူတစ်ယောက်ယောက်က ကြမ်းတမ်းစွာ လာ
ဆက်ဆွဲဖယ်လိုက်မှာ ထင်တယ်။ ဥပမာ စိုးမိုးဖြစ်ဖြစ် . . .
ကြီးဖြစ်ဖြစ်။ ကိုကြီးကတော့ မလိုမုန်းထားစိတ်မျိုးနှင့်တော့
ဆတ်ဘူးပေါ့။

“အထဲဝင်ရတော့မယ်လေ မွေ့။”

လို့ သတိပေးစကားနှင့် ဖျောင်းဖျာမှာမျိုးပါ။

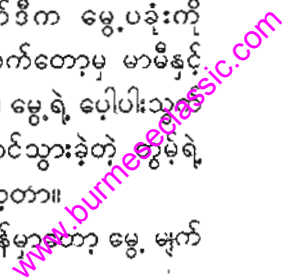
“အထဲဝင်ရတော့မယ်လေ မွေ့။”

အို . . . မွေ့ ဆတ်ခနဲတုန်ကာ တင်းကျပ်နေ
အောင် ဆုပ်ထားသော လက်ကလေးတွေကို မျှော်လင့်ကြီးစွာ
ကြည့်လိုက်မိသည်။ အတွေးထဲမှာလိုပဲ နှစ်ယောက်စလုံး မြဲမြဲ
တော့ ဆုပ်ထားကြပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် လက်တစ်ဘက်ဟာ
အိမ် မဟုတ်ခဲ့ပါ။ နုအိလေးကို တင်းနေအောင် ဆုပ်ကိုင်ထား
ခဲ့ပဲ ဖြစ်လေသည်။

နိမိတ်ပုံဆိုတာတွေကို ယုံတတ်ခဲ့ရင် အဲသည်
အတည်းက နံဘေးမှာ တွမ်မရှိခြင်းကို နင့်နေအောင် ခဲစားကျ
ခဲ့တော့မှာ။

နောက်ဆုံးမှာတော့ ဒက်ဒီက မွေ့ပခုံးကို
ဆက်လို့ လေယာဉ်ဆီသွားဖို့ ကားပေါ်တက်တော့မှ မာမိနှင့်
ကိုကြီးတို့ ကို လက်ပြုဖို့ သတိရတော့တာ။ မွေ့ရဲ့ ပေါ့ပါးသွက်
ဆတ်မှု အားလုံးကို စုပ်ထုတ်သယ်ဆောင်သွားခဲ့တဲ့ တွမ်ရဲ့
လှမ်းအားကိုလည်း အံ့ဩ ရင်ဆိုင်ရတော့တာ။

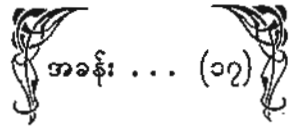
လေယာဉ်ပေါ်ရောက်ပြီးချိန်မှာတော့ မွေ့ မျက်

ရည်ကျရတော့သည်။

တွမ်ရယ် . . . နောင်ကြီးတစ်စဟာ အဲသလို
လောက် တင်းကျပ် သန်မာနေလိမ့်မယ်လို့ မတွေးမိခဲ့ဘူး
အခုလို ခွဲခွာရမှုမျိုး ရင်ဆိုင်ရတော့မှပဲ နောင်ကြီး တင်း
တာကို သိရတော့တာ။

ခဏတစ်ဖြုတ် ခွဲရဖို့ကိုတောင် အဲသည်လောက်
စိုးရွံ့တုန်လှုပ်ခဲ့ရတဲ့ မွေ့ဆီကို ချောက်ချားစရာ လမ်းခွဲ
တစ်စောင်လောက်နှင့် ဘဝ တစ်သက်တာလုံးအတွက် ကြီးမား
တဲ့ ပြောင်းလဲမှုတစ်ခုကို တွမ် ဖန်တီးပစ်ခဲ့လိမ့်မယ်လို့လည်း
မယုံကြည်မိခဲ့ပါဘူးနော်။

အခန်း . . . (၁၇)

လန်ဒန်မှာက တကယ့်ကိုပင် လူ့ရှုပ်ထွေး၊ ကားရှုပ်ထွေးကာ
ပျက်စရာကောင်းလှသည်။ ဘွားဘွားက တော်တော်ပင်
ကောင်းဖြစ်နေတာမို့ ဒက်ဒီက ပြုစုနေရသည်။ ဘွားက
အခုလို လန်ဒန်အနှံ့ လျှောက်လည်ဖို့ ဒေရိုင်ဘာနှင့် ကားအပ်
ထားကာ မြေပုံတစ်ပုံနှင့် လှုပ်ရှားစေသည်။ ကားနှင့်က
အိပ်အလုပ်မဖြစ်။ ကားရပ်စရာနေရာက အလွန်ပင် ခက်ခဲ
တာမို့ သေသေချာချာမလည်ရ။ ဒက်ဒီအားတဲ့ အခါမှာတော့
အူဘတ်' ဟု ခေါ်သော မြေအောက်ရထားကိုစီးကာ ပန်းခြံတို့၊
ပန်းတိုက်တို့၊ စတိုးဆိုင်ကြီးတွေဆီသာ သွားဖြစ်သည်။ ရုပ်ရှင်
တွေ၊ ပြဇာတ်ရုံတွေလည်းရှိပေမယ့် ဒက်ဒီ အချိန်မပေးနိုင်
တာ့ မကြည့်ရ။ သို့ပေမယ့် လန်ဒန် နွေရာသီက နေလို့
ကောင်းလှသည်။ နွေးတေးတေးကလေးနှင့် နေတာရှည်ကာ
သာယာကြည်လင်နေတော့သည်။

ဘယ်မှမသွားဖြစ်တဲ့အခါ မှန်ဘီလူး တစ်လုံး
နှင့် လျှောက်ကြည့်ရင်း အချိန်ဖြုန်းရသည်။ စုစုပေါင်းတော်တော်
နေမှာပင် တွမ်ဆီကို စာတစ်စောင်နှင့် 'ထရာဖဲဂါရင်ပြင်'
က ခိုကလေးတွေ အစာကျွေးရင်း ရိုက်ထားသော ဓာတ်ပုံ

ကလေးပို့လိုက်သည်။ နောက်တစ်ပုံက ဘစ်တင်နာရီစင်ကြီးနားမှာ တစ်ပုံ . . . ဝက်(၈)မင်စတာ တံတားကြီးပေါ်မှာတစ်ပုံ၊ ဓာတ်ပုံကလေးတွေ ရိုက်ပြီး ထပ်ပို့ပေးမယ်လည်း စာပြန်မလုပ်ခဲ့ချေ။

မွေ့ကတော့ တစ်ပတ်ကို တစ်စောင်နှုန်းနဲ့ ထည့်သည်။ မွေ့ကတော့ ဘွမ့်ကိုသတ်ရဖို့ ဘယ်တော့မှမခံနိုင်ပါဘူး။ ရောက်လေရာတိုင်း တွမ့်အတွက် ပို့စကပ်လေးတွေ ခါးပတ်ကလေးတွေ၊ တီရှပ်တွေ၊ ဦးထုပ်တွေ၊ မျက်မှန်တွေပေးကာ စုဆောင်းထားတတ်ခဲ့တာ။

မွေ့တို့ရောက်လာပြီး တစ်လမပြည့်ခင်မှာ ဘွားကလည်း အတော်အသင့် ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်လာကာ မွေ့ကလည်း ဒုတိယနှစ်အတွက် ကျောင်းပြန်တက်ရတော့မှာမို့ ဒက်ဒီက ပြန်ဖို့ဆုံးဖြတ်ကာ ဝီလာမပြည့်ခင်စပ်ကြား ဘွားဘွားကိုလည်း ပြုစုပေးနေရင်း မွေ့ကို လန်ဒန်ရဲ့ နာမည်ကြီး နေရာလေးတွေ လိုက်ပို့ပေးသည်။ ဘွားဘွားကတော့ မလိုက်နိုင်။ ဘွားဘွားရဲ့ ကျန်းမာရေးကိစ္စကို စိန်သောမတ်ဆေးရုံကြီးမှ ဒက်ဒီမိတ်ဆွေ မြန်မာနိုင်ငံမှ အလုပ်လာလုပ်သော ဆရာဝန်ကြီးနှင့် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမှု ကိစ္စတွေဟော့ လုပ်ပေးရဆဲပင်။ ဒက်ဒီက ဆက်လက်နေချင်သေးပေမယ့် မွေ့ ကျောင်းပြန်တက်ဖို့ရှိတာမို့ ပြန်ဖို့စီစဉ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘွားဘွားရောက်ကာ အပြီးအပြတ်မကောင်းနိုင်။ ထပ်တလဲလဲ ပြန်ဖြစ်နိုင်သော နှလုံးရောဂါပင် ဖြစ်၏။ နှလုံးအားနည်းမှု ရှိလာသောအခါ ဖျော့လျက် နေထိုင်မကောင်းရှိတတ်လေသည်။

ဒက်ဒီနှင့်အတူ အောက်စဖို့လမ်းမကြီးဘက်နဲ့

ညွန့်တိုက်ကြီးတစ်ခုထဲ ရောက်သောနေ့က မှတ်မှတ်ရရ တွမ့်အတွက် ကျောပိုးအိတ်ရယ် . . . ဝေါကင်းရှူး တစ်ရုံရယ် ဝယ်ဖြစ်ခဲ့တာ ဘွားဘွားပေးသော ပိုက်ဆံ ကုန်သွားတာမို့ အတွက်ပင် မဝယ်ဖြစ်ခဲ့။ ဒက်ဒီကတော့ မွေ့ဝတ်နေကျ အနည်းတွေမို့ မွေ့ အတွက် ဝယ်နေတာပဲထင်ကာ ဘာမှမပြော။ အဝတ်အထည်တွေ ရောင်းသော ကောင်တာဘက်ဆောက်တော့ အမွေးပွအင်္ကျီကလေးတစ်ထည် လိုချင်တော့ ဒက်ဒီဆီမှ ပိုက်ဆံချေးရသည်။ ဒက်ဒီက မျက်ခုံးရှုံ့ရင်း ဝယ်ချချလားဟုပင် ပြောလေသည်။

ရယ်လည်းရယ်ရသည်။ တွမ့်အတွက်သာ ကုန်တိုက်ကြီးတွေမှာဝယ်ပြီး မွေ့အတွက်နှင့် ဇွန်တို့ကိုပေးဖို့ရယ် အမျိုးတွေ အတွက်ရယ်၊ မမိုးနှင့် အစ်ကိုတွေ အတွက်တော့ 'အာဂိတ်ရပ်ကွက်' ရှိ 'ပက်တီကုတ်ဈေး' မှာ ဈေးပေါပေါ ဆလေးတွေနှင့် အဟောင်းတော့လည်းမဟုတ်ဘဲ အသစ်ပင်ဖြစ်ကာ ဆိုင်ကြီးတွေမှ ပြန်ချသောပစ္စည်းတွေ ဝယ်ရသည်။ သူတွေကတော့ ကြိုတင်ကြိုတင်ပင် တိုးနေတာမို့ အများကြီးလည်း ဝယ်နိုင်။ သို့ပေမယ့် လက်ဆောင်ပေးဖို့ဆိုတာက သည်ဈေးမှာဝယ်မှပင် အဆင်ပြေမှာ။ ကိုယ် ဝယ်ရတဲ့ဈေးကလည်း သက်သာကာ လက်ဆောင်ရသူ ဒ်နေနဲ့ကလည်း ကျေနပ်ရောပင်။ ဝယ်ရတာလည်း ပျော်စရာကောင်းသည်။ မြန်မာနိုင်ငံက ဈေးတွေလိုပင် ခက်တာဝှံ . . . ဟိုပစ္စည်းခဏ အပိုတောင်းတာတို့လည်း လုပ်လို့ရလေသည်။ ဈေးဝယ်တော့ တတော့ လူမျိုးစုံပင်။

“ဘွားဘွား . . . မွေ့ပြန်ရင် လွမ်းနေမှာလား”
မွေ့က အင်္ဂလိပ်လိုပြောရင်း ချဲ့တော့ ဘွားက
ရယ်မောသည်။

“မင်းကလေးပြန်သွားရင် ဘွား နေ့တိုင်း လွမ်းဆွတ်နေ
မှာပါကွယ်”

ဟု တိုးတိုးကလေး ပြောသည်။ မွေ့က ဘွားက
ပါးကိုနမ်းတော့ ဘွားက ပြန်နမ်း၏။ ဘွားကို သိပ်ခင်တွယ်
သော ဒက်ဒီက မျက်နှာမကောင်းရှာ။ ဘွားကို တစ်ယောက်
တည်း ထားရစ်ခဲ့ရမှာ ဝန်လေးနေပုံရသည်။ ဘွားက အထိ
ကျန်ဆန်လွန်းလှသည်။ ပိုက်ဆံတွေ အရမ်းချမ်းသာပေမယ့်
ဘွားမှာ စိတ်ချမ်းသာစရာမရှိ။ ဘွားရဲ့ သမီးတစ်ယောက်က
စင်ကာပူမှာ ယောက်ျားယူလိုက်ကာ ဖော်ဂွတ် လုပ်လိုက်
သည်။ ဘွားရဲ့ သားတစ်ယောက်ကတော့ ဒက်ဒီနှင့် တော်တော်
တူသည်ဟု ဘွားက ပြောဖူးသည်။ ဘွားရဲ့ သားက ဆုံးပါးသွား
သည်မှာ ဆယ်နှစ်ပင် ရှိတော့မည်တဲ့။ ဘွားရဲ့ ခင်ပွန်းက
လန်ဒန်သား စစ်စစ်ဖြစ်ကာ ဘွားကတော့ အဖေ လန်ဒန်သား
အမေ မြန်မာသူမို့ ကပြားဖြစ်သည်။ ဘွားရဲ့ စိတ်ဓာတ်က
မြန်မာတစ်ယောက်လို နူးညံ့သိမ်မွေ့ကာ သဘောကောင်းလှ
၏။

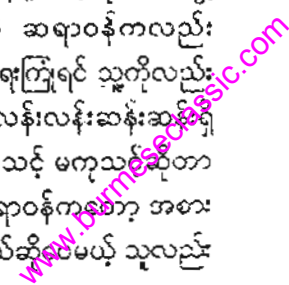
ဒက်ဒီကို သားအရင်းကလေးလို ခင်တွယ် အား
ရသည်။ နှလုံးရောဂါ ဆိုးရွားလာလျှင် နှလုံးအစားထိုး
အသိဖို့အတွက် ဒက်ဒီကို နောက်တစ်ခေါက် ထပ်လာဖို့ အား
ရအကြီးပြော၏။

“လူကလေးရယ် . . . ကြင်နာတတ်တဲ့ သားကလေးကို
မာမီ အရမ်းအားကိုးတယ်။ အမြဲလည်း တမ်းတနေမှာ
ပါ။ နှလုံးအစားထိုးဖို့ကိစ္စကို မာမီ ဆန္ဒသိပ်မရှိလှဘူး။
လူကလေး ဆန္ဒပြင်းပြရင်တော့ မာမီ နာခံပါ့မယ်။
ဒါပေမယ့် လူကလေး မာမီနားမှာ အမြဲရှိနိုင်မှ မာမီ
ခွဲစိတ်ခံမှာနော်”

ဟု တောင်းဆိုထားတာမို့ ဒက်ဒီက နောက်တစ်
ခေါက်ထပ်လာဖို့ ဝန်ခံ ကတိပေးထားရသည်။

မွေ့နှင့် ဘွားဘွား စကားပြောနေဆဲ ဒက်ဒီက
နူးသောမတ်စ် ဆေးရုံကြီးမှ ဒက်ဒီမိတ်ဆွေ ဆရာဝန်ဆီသွားဖို့
ဘွားဘွားကိုခေါ်သည်။

“ကျွန်တော်မပြန်ခင် မာမီရောဂါ အခြေအနေကို
အရှင်းဆုံး စိတ်ချလက်ချ သားခွဲချင်တယ်ခင်ဗျာ။ မာမီ
အမြဲ စိတ်ချရအောင် အဲဒီဆရာဝန်နဲ့ မာမီကို ပေးတွေ့
ထားမယ်။ အခုလက်ရှိကုနေတဲ့ ဆရာဝန်ကလည်း
ရှိတော့ သူ မဝင်သာပေမယ့် အရေးကြီးရင် သူ့ကိုလည်း
ခေါ်လို့ရတယ် မာမီ။ မာမီလည်း လန်းလန်းဆန်းဆန်းရှိ
လှတာ သူ မာမီ နှလုံးအစားထိုးကုသင် မကုသင်ဆိုတာ
အကြံပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ မာမီဆရာဝန်ကတော့ အစား
ထိုးကုဖို့ အတင်းတိုက်တွန်းနေတယ်ဆိုပေမယ့် သူလည်း

တတ်ကျွမ်းတဲ့သူဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ချင့်ချိန်နိုင်အောင် ပေါ့ ခင်ဗျာ”

“ကောင်းပါတယ်သားရယ် . . . သားစိတ်သဘောအလိုရှိတဲ့အတိုင်းသာ မာမိုကို ပြုစုပေးပါ”

ဘွားဘွားက ပြုံးပြုံးလေးပြောသည်။ မွေ့ဘွားဘွားကို အကျီလဲလှယ်ဖို့ ကူညီပေးရင်း . . .

“မွေ့ မလိုက်တော့ဘူးနော် ဘွား . . . အိမ်စောင့်မိမိ မှန်ဘီလူးတစ်လက်နဲ့ လန်ဒန်ကို နှုတ်ဆက်လိုက်မယ်”

ပြောရင်း ဘွားဘွားကို ကားဆီ လိုက်ပို့ပေးလိုက်ကာ မွေ့အပေါ်ထပ်တက်လာခဲ့သည်။ ဘွားတို့အိမ်က နှစ်ထပ်ဖြစ်ကာ အပေါ်မှကြည့်လျှင် လန်ဒန်ရှုခင်းတချို့ကို မြင်တွေ့ရသည်။ သွားလာနေကြသော လူတွေထဲမှ အင်္ဂလိပ်မကလေးလှလှကလေးတွေဆို မှန်ဘီလူးနှင့် ငမ်းလို့ရသည်။ ဝီရိန်ကလေးတွေကလည်း ဟော့ဘတ်ကာ အလွန်ပင် ကြည့်ကောင်းလှသည်။

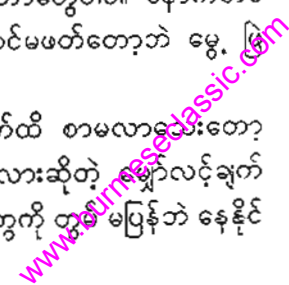
မွေ့ရောက်တဲ့ အချိန်ကလည်း နွေရာသီအဆင်ပြေခြင်းပင်။ ဆောင်းနှင့်မိုးကတော့ လန်ဒန်မှာ စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလှသော ရာသီဥတုတွေပါပဲ။ မိုးကတော့ မမြဲမပြတ် မိုးရွာနေတာကလွဲလို့ သိပ်အနှောင့်အယှက် မပြုလှပေမယ့် လန်ဒန်ဆောင်းကတော့ ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင်ပင် ရက်စက်လှသည်ဟု ဒက်ဒီက ခြေပြောသည်။ ဒက်ဒီဆို အရိုးကိုက်ရောဂါပင် စွဲကပ်ခဲ့ရလေ၏။

“ဟယ် . . . ဟိုကောင်လေးက တွမ်လေးနဲ့ တူလိုက်တာ

တော့”

ရုတ်တရက် မှန်ပြောင်းကလေးကိုင်ရင်း မွေ့ခွန် ဆွဆွလေး ဖြစ်သွားရ၏။ တီရှပ်လက်ပြတ်အနက် . . . ခရုပဲနံ့ကလေးနှင့် ခွေးဖြူကလေးကို ကျောပိုးအိတ်ထဲ ထည့်သွယ်ထားကာ လျှောက်သွားနေတာကလေးက တွမ်နဲ့ ဆင်တင်တင်ကလေး ရှိသည်။ ဆံပင်တိုတိုကလေးနှင့် နားသယ်စပ်တစ်လျှောက် ခပ်ပါးပါးရိပ်ထားသော ဆံပင်ကလေးတွေမှာ ဆေးစိမ်းကလေး ဆိုးထားသည်။ တွမ်နှင့် သိပ် အတူကြီးမဟုတ်ပါ။ ဒါပေမယ့် တွမ်ကိုသတိရချိန်မှာ နည်းနည်းကလေး ဆင်တာတွေ့ရင်တောင် မွေ့ တမ်းတမ်းတတကလေး လိုက်ငေးဖြစ်ခဲ့သည်ပဲလေ။ မွေ့ ငေးကြည့်နေဆဲ စာပို့သမားရောက်လာတာမို့ ဝုန်းဒိုင်းကြွကာ ဆင်းပြေးသွားလိုက်သည်။ တွမ်ဆီကစာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာ။ ဒီမှာရောက်စဉ် ကိုကြီးတို့ကိုလေးတို့ဆီက စာတွေက လာခဲ့သည်။ မာမိနဲ့မမိုးက စာထည့်ကာ ကိုကြီးတို့က အောက်ကနေ အတိုအစကလေး တစ်ကြောင်းနှစ်ကြောင်း ထည့်တတ်ကြသူတွေ။ စိုးမိုးဆီကတော့ တစ်စောင်လာသည်။ ထုံးစံအတိုင်း မနာလိုဝန်တို့ အခဲမကျေစကားတွေနှင့် တွမ်ကိုနှိပ်ကွပ်ထားတာတွေ . . . မွေ့ကို ပတ်ချိတ်ချဲ့ ချစ်ခွင့်တောင်းထားတာတွေပါပဲ။ နောက်တစ်စောင် ရောက်လာတော့ ဖောက်ပင်မဖတ်တော့ဘဲ မွေ့ မြဲဆုတ်ပစ်လိုက်သည်။

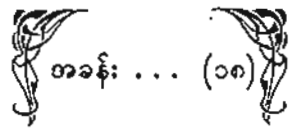
တွမ်ကတော့ ဒုထက်ထိ စာမလာသေးတော့ စာလာကိုင် တွမ်စာများဖြစ်နေမလားဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်ကလေးနှင့်ပေါ့။ မွေ့ရေးသမျှစာတွေကို တွမ် မပြန်ဘဲ နေနိုင်

ရက်လိမ့်မယ်လို့ ထင်မှတ်မထားခဲ့သည်မှာ မွေ့ရဲ့ ပျော့ညံ့နဲ့ ပဲဖြစ်တော့သည်။

စာပို့သမားလက်ထဲမှ စာကို လက်ခံပြီးတဲ့နောက်မှာ နာကျင်ဖွယ်ကောင်းလှစွာ စိုးမိုးလက်ရေးနှင့် စာအိတ်ဆုတ်မြဲပစ်လိုက်တော့လေသည်။

အဲသည်နောက်တော့ တသသရီလှသော မျက်ရည်တို့ တိတ်ဆိတ်စွာ ကျဆင်းခဲ့ရပါသည်။
တွမ် နေနိုင်ရက်တယ်နော် . . . ။

ဗွမ့်အတွက် ရေးထားသော စာကလေးကို စာတိုက်မှာ သွားထည့်ဖို့ ပြင်ဆင်နေတုန်း ဒက်ဒီနှင့်ဘွားဘွားက ဆေးရုံကို သွက်သွားကြသည်။ ဘွားဘွားရဲ့ နှလုံးအစားထိုးဖို့ ကိစ္စကို ဆေးရုံမှ ဆရာဝန်ကြီးက အကြံပေးတာမို့ အဲသည်ကိစ္စအတွက် ဒက်ဒီက သွားခါနီး စီစဉ်စရာရှိတာလေးတွေ ကြိုတင်စီစဉ်နေ ရသည်။ ဘွားဘွားကို စမ်းသပ်ဖို့လိုအပ်တဲ့အခါ ဘွားဘွားပါ လိုက်သွားရတာမို့ မွေ့က အိမ်စောင့်ပေးရသည်။ တကို နောက်မှပဲဖို့မို့ ရည်ရွယ်လိုက်ရင်း မွေးပွကော်ဇောကြီးပေါ် လှဲအိပ်ကာ တီဗွီကြည့်နေလိုက်သည်။ တီဗွီကတော့ ဘစ်နေလုံး ကြော်ငြာတွေနှင့် ပြည့်နေသည်။

လူခေါ် ခေါင်းလောင်းမှ သံစုံတီးလုံးကလေး ထွက်လာတာမို့ မွေ့ ခေါင်းကလေး ထောင်သွားရသည်။ တံခါး အဝဆီသို့သွားကာ ချောင်းကြည့်ရသောအပေါက် ကလေးမှ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။ မြန်မာကောင်လေးတစ်ယောက် ပုံစံပါပဲ။ ရှုပ်အဝါနုကလေးနှင့် ဘောင်းဘီညိုညိုကလေး တစ်ထားပေမယ့် မျက်နှာက မြန်မာဆန်သည်။ မျက်ဆန်နက်နက်၊ ဆံပင်နက်နက်နှင့် မြန်မာဆန်ဆန်နှင့်မို့ မွေ့ ရွှေဝါရောင် မှန်တံခါးကြီးကို ဖွင့်လိုက်ကာ ခေါင်းကလေးပြုရင်း . . .

“ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်လို့ပါလဲ”
အင်္ဂလိပ်လို မေးလိုက်ပေမယ့် သူက ယဉ်ကျေးစွာပြုံးရင်း . . .

“ဆင်းသိမ်မွေ့ဆိုတာ . . .”

မြန်မာလိုပြန်ပြောတော့ ပိုမိုသေချာသွားရတာ မွေ့ပြုံးလိုက်ရင်း တံခါးကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

“မွေ့ပါပဲ မြန်မာပြည်ကလားဟင်”

“ဟုတ်ပါတယ် . . . မနေ့ကမှ လန်ဒန်ရောက်တယ်လေ၊ တို့ တွမ်သုဇယ်ချင်းပါ”

“ဟယ် . . . လာ လာ ထိုင်ပါဦး။ တွမ် သုဇယ်ချင်းလေး တွမ် စာပေးလိုက်တယ်ထင်တယ်”

“အင်း . . . မထိုင်တော့ပါဘူး။ တို့ သွားစရာတွေရှိသေးလို့ စာပဲပေးခဲ့တော့မယ်၊ ခွင့်ပြုပါဦး”

“အို . . . ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ၊ တစ်ခုခုစားသွားပါလားဟင်”

“ရပါတယ် . . . သွားမယ်နော်”

နှုတ်ဆက်ပြီး ကားဖြူကလေးတစ်စီးပေါ် တက်လျက် မောင်းထွက်သွားတော့သည်။ အို . . . လက်ရေးကတွမ် လက်ရေးပါပဲ။

သည်စာကလေးဟာ မွေ့ ဘဝတစ်ခုလုံးကို ပြောင်းလှည့်ပစ်နိုင်မယ်လို့ ထင်မထားဘဲမတွက် ခပ်ပြုံးပြုံးနှင့် စာကလေးကို အလောတကြီးဖောက်လိုက်သည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ မီးပွိုင့်မိနေတဲ့ တွမ်သုဇယ်ချင်းရဲ့ ကားဖြူကလေးကို တောင် မြင်နိုင်သေးရဲ့။ စာအိတ်ဖွင့်ရင်းနဲ့ မျက်လုံးက အဲသည်

ကားဖြူကလေးကို လှမ်းကြည့်မိတာ။ စာကိုဖွင့်မိတဲ့ အခါမှာတော့ မွေ့ အာရုံအားလုံးက စာဆီ စိုက်ဆင်းသွားရတာ။ စာက တိုတော့ ထိုအာရုံစိုက်မှုက မိနစ်ပိုင်းတောင်မကြာ။ ဇုတ်ချည်း မှူးမိုက်ပြာဝေသွားရလျက် ရင်တလှုပ်လှုပ်ခါကာ ဘာတွေဆုံးဖြတ်မိလို့ ဆုံးဖြတ်မိမှန်းမသိတော့။ ကားဖြူကလေးက မီးပွိုင့် မိနေဆဲ။

တွမ်သုဇယ်ချင်းဆိုတော့ တွမ် ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သလဲဆိုတာ သူ့ကို မေးကြည့် စုံစမ်းလို့ရမည် ထင်ပါရဲ့။ ကားဖြူကလေးကို မျက်ခြည်ပြတ်မသွားခင် မွေ့ အိမ်တံခါးပိတ်ပြီး အပြေးဆင်းလာခဲ့သည်။ သို့သော် ကံမကောင်းစွာ ကားဖြူကလေးက လွတ်သွားခဲ့ပြီ။ တက္ကစီတစ်စီး အမြန်တားကာ . . .

“ရှေ့က ကားဖြူလေးနောက် အမီလိုက်ပေးပါနော် . . . အမြန်မောင်းပါ”

ကားသမားကို တိုက်တွန်းနေမိသော်လည်း ရှုပ်ထွေးလှသော ကားတွေကြားမှာ ခရီးမပေါက်လှ။ မွေ့ စိတ်မရှည်လှစွာ မချင့်မရဲဖြစ်နေတော့သည်။

တွမ် . . . သံသယတောင် မထားရက်ခဲ့တဲ့ ချစ်သူကို အနိုင်မပိုင်းလိုက်နဲ့နော် . . . မွေ့ကို မာနချိုးရုံသက်သက် မာယာနဲ့လှည့်ဖြားခဲ့တာ မဟုတ်ပါစေနဲ့နော်။

မွေ့

တို့တစ်တွေ လမ်းခွဲကြစို့ . . . ငါ သူငယ်
ချင်း မိုးကောင်းကိုယ်စား ငါကျေနပ်ပြီဆို
ရင် မင်းနားလည်မှာပါနော်။ မင်းကို လုံးဝ
မချစ်ဘူး မွေ့။ မင်းနဲ့ငါ ဘယ်သူ မာနပို
ကြီးသလဲဆိုတာ သိအောင် ကစားကြည့်
တာပါ။ အနိုင်အရှုံးကို မင်းဆုံးဖြတ်ပေါ့
ကွာ။ ယောက်ျားတွေကို သိပ်အထင်မသေး
ပါနဲ့ . . . ဖြစ်ခဲ့သမျှကို မေ့လိုက်ပေါ့။

မင်းရဲ့ ထွမ်း

အဲဒါ တွမ့်လက်ရေးပါပဲ။ မမားနိုင်ပါဘူးလေ။
မွေ့ဆီက စာတွေပို့ခဲ့သလောက် တစ်စောင်မှ ပြန်မလာခဲ့ဘဲ
နေနိုင်ရက်ခဲ့သူဟာ သည်လို ဖြတ်စာပို့ဖို့ ဝန်မလေးဘူးပေါ့
လေ။ မွေ့ကို အနိုင်ပိုင်း အလဲထိုးပစ်လိုက်တာ။ မွေ့မာနကို
အပိုင်းပိုင်း ချိုးပစ်လိုက်တာ။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မာန
ကို မာယာနဲ့ပြသွားခဲ့တာ။ အို . . . ရက်စက်လိုက်တာ တွမ်။
မွေ့ကတော့ အဖြူထည်သက်သက် ချစ်ခင်မြတ်နိုးခဲ့မိတယ်။

“အို . . . မီးပွိုင့်မိပြန်ပြီ”

ကားသမားက စိတ်မရှည်သလို ရေရွတ်လိုက်
တော့ မွေ့ ပြန်လည်သတိဝင်ကာ မီးပွိုင့်ထိပ်ဆုံးမှာမိနေသော
ကားဖြူကလေးဆီ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“မိအောင် ကြိုးစားပေးပါနော် . . . ဘောက်ဆူးပေးပါ

မယ်၊ ကျွန်မအတွက် အရေးကြီးလို့ပါ”

“ရှေ့က မီးပွိုင့်တွေဆုံနေတဲ့ လမ်းဆုံထိတော့ မိဦးမှာ
မဟုတ်ဘူး . . . အဲဒီဘက်က ကားသိပ်ရှုပ်တာ၊ ဒါပေ
မယ့် ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့်ပါမယ်”

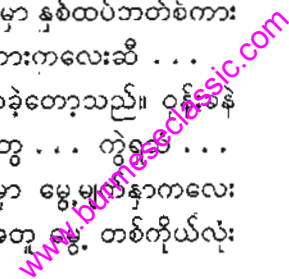
ကားသမားက ရှေ့က ကားဖြူကလေးကို မျက်
ခြည်မပြတ်အောင် သတိထားလျက် မီးပွိုင့်လွတ်သွားသော
အခါ အရှိန်မြှင့်ကာ မောင်းလေသည်။ လန်ဒန်မှာ လမ်းစည်း
တမ်း လိုက်နာကြပုံက မျဉ်းကျားမှ လူတစ်ယောက် ဖြတ်နေ
ရင်တောင် ရပ်စောင့်ပေးကြသည်။

မွေ့ ရင်သိပ်ခုန်ပြီး ဆို့နေပြီ။ ရှေ့မှာ ကားဖြူ
ဆွဲများနေပြီမို့ ကားသမား ရောထွေးမမှတ်မိတော့မှာလည်း
မီးခိုခိုစဉ်မှာ လမ်းဆုံမီးပွိုင့်တစ်ခုဆီ ရောက်လာခဲ့ပြန်သည်။

“မီးစိမ်းနေတုန်းပဲ အတင်းဖြတ်ချပစ်လိုက် . . .
တော်ကြာ မိနေဦးမယ်”

ရှေ့က ကားဖြူကလေးက မီးပွိုင့်လွတ်သွားပြီမို့
မွေ့တို့ ကားသာ မီးပွိုင့်မိသွားရင် ဘယ်လိုမှ မီနိုင်တော့မည်
မဟုတ်တော့။ ကားသမားက ခေါင်းညိတ်ပြကာ ခပ်ကြမ်း
ခြမ်း မောင်းထွက်စဉ်မှာ မီးနီသွားခဲ့ပြီ။ တစ်ဖက်က မီးစိမ်း၍
အောင်းထွက်လာကြသော ကားတွေထဲမှာ နှစ်ထပ်ဘတ်စ်ကား
ကြီးက အရှိန်ပြင်းလှသော မွေ့တို့ ကားကလေးဆီ . . .

ခပ်ပြင်းပြင်း တိုးဝင်လာခဲ့တော့သည်။ ဝန်အန်
ဒီဒိုက်သံကျယ် . . . တရိတ်ဆွဲသံတွေ . . . ကွဲရသံ . . .
တုန်းသံတွေ ဆူညံသွားပြီးတဲ့နောက်မှာ မွေ့မျှတနာကလေး
မူမှ ပြင်းပြသော နာကျင်မှုတွေနှင့်အတူ မွေ့ တစ်ကိုယ်လုံး

ကမ္ဘာအပြင်ဘက်သို့ လွင့်စဉ်သွားခဲ့တော့သည်။

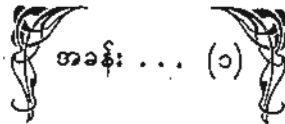
မွေ့ နောက်ဆုံးမှတ်မိသည်မှာ မွေ့၏စိမ်းနက်

လှသော . . .

“တွမ် . . .”

ဆိုသည့် အသံကြီးပဲ ဖြစ်တော့သည်။

“တုမ်”

မွေ့ စူးရှကျယ်လောင်စွာ အလန့်တကြား အောက်မီတော့ ဒက်ဒီတို့ မာမီတို့တွေ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ပုံစံနှင့် ပြေးဝင်လာကြသည်။

“မွေ့လေး . . . မွေ့လေး . . . ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ဟင် . . . ဟင် . . . မွေ့ . . . မွေ့ . . . ဘာလဲ သွားပြီလဲ”

မွေ့ မျက်လုံးကလေးဝိုင်းကာ အိပ်ရာမှ လူထုထရင်း အသံတိုးကလေးနှင့်မေးသည်။ မမိုးက ရေအေးအေးကလေး မွေ့ကို လာတိုက်သည်။ မမိုးကိုမြင်မှ မွေ့ အရာအားလုံးကို ပြန်လည် သတိရလာသည်။

မွေ့ . . . မွေ့ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်နေပြီပဲ။ သူ့နေ့မနက် အိမ်ပြန်ရောက်ကာ ရောက်ရောက်ချင်း အခန်းထဲထွက်ကာ မွေ့ အတိတ်ကိုပြန်တွေ့ရင်း အိပ်ပျော်သွားခဲ့တာလန်ဒန်မှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ဆိုးကြီးကို မွေ့ ပြန်လည်

မြင်မက်ခဲ့မိတာ။ မွေ့ မျက်ရည်ကလေးတွေ သုတ်ရင်း စားပွဲတင်စာနီကလေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ညဉ့် နှစ်နာရီပင်ကျော်ပြီ။ မွေ့ တစ်နေကုန် အခန်းထဲမှာ ရှိနေခဲ့တာပေါ့။

“ပြန်အိပ်လိုက်နော် မွေ့လေး . . . မွေ့ တမင်အနားရအောင် ဒက်ဒီတို့ မနှိုးတာ . . . ထိတ်လန့်အားငယ်စရာ ကာလတွေ ကုန်ဆုံးခဲ့ပါပြီ သမီးရယ် . . .

ဘာကိုမှ မကြောက်နဲ့နော် . . . ဒက်ဒီရော၊ မာမီရော၊ ကိုကိုတို့ အားလုံး မွေ့လေးနားမှာ ရှိနေပြီ။ မွေ့ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီလေနော် . . . မွေ့ သတိရပြီမှလား . . . အားလုံးပြန်မှတ်မိပြီနော်”

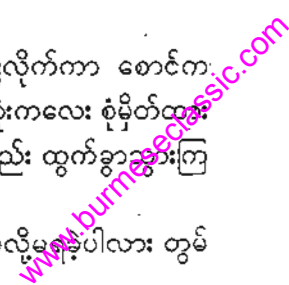
ဒက်ဒီက သူ့ရင်ခွင်ထဲ မွေ့ကို ပွေ့ပိုက်ထားကာ ချွံ့ဆံ့စကလေးတွေကို နမ်းရင်း တယုတယ ပြော၏။ မွေ့ ဘာခမ်းကလေး မဲ့မဲ့လေးနှင့် ခေါင်းကလေးညိတ်သည်။

“မွေ့ လန့်သွားတာပါ . . . ဒက်ဒီတို့ သွားအိပ်တော့ . . . မွေ့လည်း အိပ်တော့မယ် . . . မွေ့ အားလုံးကို မှတ်မိပါတယ်”

“မွေ့လေး . . . တစ်ခုခုစားမလား . . . မနက်က တည်းက ဘာမှ မစားရသေးဘူး . . . ဒက်ဒီက မနှိုးနဲ့ဆိုလို့ မမိုး မနှိုးရဲတာ”

မွေ့ ခုတင်ပေါ် ပြန်လှဲချလိုက်ကာ စောင်ကလေးကို ရင်ဘတ်ပေါ်ဆွဲတင်ရင်း မျက်လုံးကလေး စုံမှိတ်ထူးထူးထွက်သည်။ လူတွေအားလုံး ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထွက်ခွာသွားကြသည်။

မင်းကို မွေ့ ဘယ်လိုမှ မေ့လို့မရခဲ့ပါလား တွမ်

ရယ်။ တကယ်ဆို နှစ်နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီလေ။ မွေ့ ကမ္ဘာပျက်မတော်
 ကြောက်လန့်ခဲ့ရတဲ့ အိပ်မက်ဆိုးကြီးတစ်ခုနဲ့ အတူ မင်းလည်း
 မွေ့ဘဝထဲက ထွက်သွားသင့်ပါပြီ။ မင်း မွေ့အပေါ် စာ
 လေး တစ်စောင်တည်းနဲ့ ရက်စက်ထားခဲ့ရတာ။ မင်းကို
 သိပ်မုန်းပါရစေလား တွမ်။ မင်း မေ့ခိုင်းခဲ့သလို မင်းကို ထာဝ
 မေ့ပါရစေတော့။ မွေ့ ဘဝထဲက အပြီးအပိုင် ထွက်သွားဖို့
 တွမ်ရယ်။

မွေ့ ဘဝတစ်ခုလုံး အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ဖြစ်
 ပြုန်းကြွေမှုခဲ့ရတာ။ ပြန်တွေးကြည့်တိုင်း နာကြည်းလွန်းထ
 တယ်လေ။ မွေ့ ပြန်မတွေးရဲတော့ပါဘူး။ မွေ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့
 အဖြစ်အပျက်ကြီးက သိပ် ကြောက်လန့် ချောက်ချားစေ
 ကောင်းခဲ့ပါတယ်။

မွေ့ ပြန်သတိရလာတော့ . . .

လန်ဒန် ကလင်းနစ်ကြီးတစ်ခုအတွင်းမှာ ဖြစ်
 သည်။ ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းကြီးရဲ့ သီးသန့်ခန်းငယ်ကလေးထဲမှာ။
 ဝထမဆုံး တွေ့ရတာက နိုင်ငံခြားဆရာဝန်ကြီး ဖြစ်လေသည်။

မွေ့ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပတ်တီးတွေအထပ်ထပ်ကြားမှာ
 ခြုပ်နေလျက် မျက်လုံးကတော့ မြင်ခွင့်ရနေခဲ့သည်။

နောက် မကြာခင်မှာ ဒက်ဒီဝင်လာပြီး ဆရာဝန်
 ကြီးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့သည်။

“သမီးလေး . . . ဘာမှစိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ဘူး
 နော် . . . ဒါက လန်ဒန်မှာ အတော်ဆုံး ခွဲစိတ်ဆရာ
 ကြီးပဲ။ သမီးလေး ဘာအစွန်းအထင်းမှ မရှိအောင် သူ
 အစွမ်းကုန်ကုပေးတော့မှာ။ စိတ်တွေငြိမ်အောင်ထား
 နော်။ သမီးလေး ဘာမှ မဖြစ်ဘူးနော်။ မျက်နှာကလေး
 တစ်ခုပဲ ထိခိုက်သွားတာ။ မျက်လုံးလေးတွေတောင်
 မထိခိုက်ဘူးနော်”

ကံကောင်းလွန်းစွာ မွေ့ အသက်ကလေး နှိုင်
 ကျန်ခဲ့ရသော်လည်း တစ်ဖက်ကားကြီးနှင့်တိုက်မိကာ ကျိုးပဲ့
 မွေ့ကြေကုန်သော မှန်စတေ့စိုက်မိတဲ့ဒဏ်ရယ် . . . ကားနှင့်
 မျက်နှာကလေး ညှပ်မိတဲ့ဒဏ်ကြောင့် မွေ့ မျက်နှာကလေး

ပျက်စီးသွားခဲ့ရသည်။ အသားစိုင်တွေနှင့် အရိုးတချို့ ပျက်စီးကုန်တာကြောင့် မွေ့ မျက်နှာကလေး အလျင်အတိုင်း ဘယ်လိုမှ ပြန်မရနိုင်တော့။ ကံကောင်းလွန်းစွာ မျက်လုံးကလေး ဘာမှ မထိခိုက်ခဲ့။ သို့ပေမယ့် မွေ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပတ်တီးကြီးတွေ ဖုံးနှောင်ထားတာမို့ မွေ့ ကမ္ဘာလေး ကာလများစွာ ကြာမြင့်အောင်ပင် မှောင်အတိကျနေခဲ့ရသည်။

ထိတ်လန့်အားငယ်မှု ခံစားချက်တွေ စိတ်ဓာတ်တွေ ရစရာမရှိအောင် ကျဆင်းရရင်း မွေ့ အသက်ပါမသွားရခြင်းအတွက်ပင် ကြေကွဲမိသည်။ မွေ့ သေဆုံးသွားရင် သိပ်ကောင်းမှာ။ မျက်နှာပျက်စီးသွားရပြီဆိုတဲ့ စကားကလေး ကြားအပြီး မွေ့ သတိလစ်သွားခဲ့ရတဲ့နောက်ပိုင်း မွေ့ သတိပြန်လည်မလာရင် သိပ်ကောင်းမှာ။ မွေ့ ရဲ့ဘဝ တကယ့်ကို ပျက်ပြုန်းခဲ့ရတယ်လေ။ ရင်တစ်ခုလုံး မွေ့ကြေကာ ဘယ်လိုမှ ပင် ဖြေမဆည်နိုင်သည့်ကြားမှ သူ့မျက်နှာကို တရေးရေး မြင်ယောင်လာမိတော့ မွေ့ ခုလိုဖြစ်ခဲ့ရတာ သူ့ကြောင့်လို့ လက်ညှိုးမထိုးရက်ခဲ့ပါ။ အဲသည်လောက်အထိ မွေ့ ချစ်မက်ခဲ့ရတာပါလေ။ သူ ဘာကြောင့် မွေ့ကို မုန်းမေ့စေခိုင်းခဲ့ရတာလဲ ဆိုတာကို တွေးရင်း တွေးရင်းနှင့် အဖြေ အတိုင်းအတာ တစ်ခု ပေါ်ထွက်လာတဲ့အခါမှာတော့ မွေ့ဘက်က တစ်ဖက်သတ် လွန်မင်းမူးစွာ ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ရတာတွေဟာ အလဟဿ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာပါလားဟု သိလိုက်ရချိန်မှာမှ မွေ့ နောင်တရခဲ့မိတာပါ။ မွေ့ သူ့ကို သည်းသည်းနှင့်နှင့် ချစ်ခဲ့မိတာမှားပြီလေ။ သူကတော့ ယောက်ျားလေးမာနတွေကို စော်ကားခဲ့တဲ့ . . . သူ သူငယ်ချင်း မိုးကောင်းကို အရှက်တကွဲ ဖြစ်စေခဲ့

. . . ယောက်ျားလေးတွေပေါ်မှာ အနိုင်ယူခဲ့တဲ့ မွေ့အပေါ်မှာ တန်ပြန်အနိုင်ရယူခဲ့ဖို့အတွက် ချစ်ဟန်ဆောင်ရွက်ခဲ့တာပဲပေါ့။ စိုးမြတ်တို့ အိမ်မှာတုန်းက . . .

“မင်း သူ့ကို ပညာပေးမယ်ဆို”

ဆိုပြီး စိုးမြတ်မေးခဲ့တဲ့စကားကို မွေ့ မမေ့သေးတော့။ သူ မွေ့ကို ပညာပေးဖို့အတွက် ရက်ရက်စက်စက် နှိုးဆော်ယူခဲ့တာပဲပေါ့။ သူတစ်ပါးတွေအပေါ်မှာ မွေ့ အနိုင်ယူခဲ့တာအမှန်ဖြစ်ပေမဲ့ သူ့အပေါ်မှာ ထာဝရအလျှော့ပေး နှိမ်ချခဲ့တဲ့ ချစ်ခဲ့ရတဲ့ မွေ့အပေါ်မှာ သူ ရက်ရက်စက်စက် ဖြတ်တောက်ပစ်ခဲ့တာအတွက် မွေ့ ဘယ်လိုဖြေသိမ့်ရမှာလဲ။ သူတစ်ပါးများစွာ တွယ်တာခဲ့တဲ့ သံယောဇဉ်ကို သူ အလွယ်တကူ ဖြတ်တောက်ခဲ့ပေမယ့် မွေ့ဘက်က မတင်းမာနိုင်ခဲ့တာအတွက် မွေ့ကိုယ်မွေ့လည်း အားမရခဲ့ပါဘူး။ မွေ့ ပျော့ညံ့အား ကြီးပါတယ်လေ။

မွေ့မျက်နှာကလေးတစ်ခုလုံး ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ရတာ သွေးလန်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဆိုးကြီးကို ရင်ဆိုင်တော့ခဲ့ရတာ သူ့ရဲ့စာကြောင့် ဆီတာကို သိမြင်ခံစားလာတဲ့အခါမှာ သူ့အပေါ် နာကြည်းစိတ်တွေ တဖွားဖွားတက်လာတာ မွေ့ မှားသလားကွယ်။ မွေ့နေရာမှာ ဘယ်သူမဆို သူ့အပေါ် နာကြည်းမိမှာပါ။ မွေ့ဘဝပျက်ခဲ့ရခြင်းရဲ့ အဓိကရောဂါခံဟာ သူပဲလေ။ ခါးသီးစွာ နာကြည်းမှုတွေ ရင်ထဲသိမ့်သိမ့် ပြည့်မွန်းလာခြင်းနှင့် အတူ မေ့ဖျောက်လိုနိုင်အောင် ဆက်လက်ချစ်မက်တွယ်တာနေဆဲဖြစ်တဲ့ သူ့သားက မွေ့ကို တဆွဆွ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ရင်း ရင်ထဲမှာ

ဆန်ကျင်ဘက်အားနှစ်ခုနဲ့ အလူးအလိမ့်ပြင်းထန်စွာ ခံစားခဲ့တာ။ သည်တစ်သက် သူ့ကို ဘယ်တော့မှ ခွင့်လွှတ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်သလို ဘယ်တော့မှလည်း မေ့ပျောက်မရနိုင် ရှိနေတော့မှာပါ။

ထာဝရ အမုန်းဆုံးလူတစ်ယောက်အဖြစ် နှလုံးသားရဲ့ ခါးသီးမှုအပိုင်းဘက်မှာ စွဲရှိနေမှာဖြစ်ပြီး ရာသက်ပတ်အချစ်ဆုံးသူတစ်ယောက်အဖြစ်လည်း နှလုံးသားရဲ့ ကျစ်တစ်ပိုင်းမှာ စူးနစ်နေတော့မှာပါ။ မွေ့ အရမ်းပဲ အမှတ်မဲ့သည်းခြေကြီးခဲ့သလို အချစ်လည်း ကြီးခဲ့မိနေပြန်တယ်။ အထူးသဖြင့် ကာလများစွာ တွယ်နှောင်တင်းရစ်နေသံယောဇဉ်တွေကို စာတိုတစ်စောင်နဲ့ ဖြတ်တောက် ပျက်စီးစေခဲ့တာ။ မွေ့ နှလုံးသားတွေ မခံမရပ်နိုင်မှုနဲ့ နာကျင်နေမှာ သူ ကြိုတင် သိနေမယ့်ပုံပါ။ ဒါကြောင့် မွေ့ကို ကာလများစွာ များယူခဲ့ပြီး တစ်ချက်တည်းနဲ့ အလဲထိုး နိုင်ခဲ့တာပေါ့။ မွေ့တကယ်ကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာက မာနနဲ့ အချစ်တစ်ခုတည်းဟုတ်ဘူး။ ဘဝတစ်ခုလုံး၊ မျက်နှာတစ်ခုလုံး၊ ရည်ရွယ်ချက်တွေ၊ စိတ်ဓာတ်တွေ၊ အိပ်စားလုံး ဆုံးရှုံး ပျက်စီးခဲ့ရတယ်လေ။ မွေ့ သည်အကြောင်းတွေ ပြန်တွေးတိုင်း သူ့ကို ဘယ်တော့မှ ကျေးအေးပေးနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူးလေ။

မွေ့ကမ္ဘာလေး ပျက်သုဉ်းခဲ့ရတာ . . . အိပ်မက်ဆိုးကြီးကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ မြင်မက်ချောက်ချား သွေးပျက်ခဲ့ရတာ။ ဘယ်တော့မှလည်း မမေ့ဘူး။ မွေ့တို့ တစ်မိသားစုလည်း ချိုးကြေကွဲ ထိခိုက်ခံစားခဲ့ရတာ။ မွေ့ အပေါ်မှာ သိပ်ချစ်တဲ့ သွားသွား မွေ့ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကြောင့် နှလုံး ထိခိုက်ခဲ့ရတာ။

တာ။

“မာမိုအတွက် နှလုံး အစားထိုးမယ့်အစား မွေ့ကလေးကို မျက်နှာ အသားအစားထိုး ကုသပေးလိုက်ကြပါလို့ တဖွဖွမှာကြားရင်း နှလုံးသွေးရပ်တန့် သေဆုံးခဲ့ရတာ။ အို . . . မွေ့ တို့အားလုံးရဲ့ ကမ္ဘာတွေ မီးအမြိုက်မြိုက်လောင်ကျွမ်းခဲ့ရတာ သူ့ကြောင့်။ နာကြည်းမှုတွေနဲ့ မွန်းကျပ် သိပ်သည်းနေရတဲ့ကြားက တစ်နေ့မပြတ်သတိရတမ်းတနေခဲ့မိတာအတွက် မွေ့ ပိုမိုနာကျင်ရတာကလွဲလို့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။

လန်ဒန်ရှိ အကောင်းဆုံး ကလင်းနစ်ကြီး တစ်ခုမှာ ပလတ်စတစ် ဆာဂျူရီ (အသားအစားထိုး ခွဲစိတ်ကုသခြင်း) အတွက် ခေါ်လာပေါင်း သိန်းနဲ့ချီပြီး ကုန်ဆုံးခဲ့ရတာ။ ခွဲစိတ်ကုသမှုပေါင်း အကြိမ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ခွဲစိတ်ခဲ့ရတာ။ နှစ်နဲ့ချီပြီး မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပတ်တီးထုပ်ကြီးအဖြစ်နဲ့ အမှောင်လောကမှာ ဘဝဆိတ်သုဉ်း ပျက်ယွင်းခဲ့ရတာ။ တစ်ခါမှ မျှော်လင့်မထားခဲ့ဖူးတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေကြားမှာ အိပ်မက်ဆိုးတွေနှင့် ကျင်လည်နေခဲ့ရတာ တစ်နှစ်ကျော်ကျော် နှစ်နှစ်နီးပါးပါ။ စွဲစွဲနှင့်နှင့် ချစ်မက်ခဲ့ရမှုကြောင့် နစ်နစ်နာနာ ဆုံးရှုံးစွန့်လွှတ်ခဲ့ရခြင်းတွေက ရလဒ်ပဲပေါ့။ မွေ့ဆီမှာ ဘာတစ်ခုမှ ကျန်မနေခဲ့လောက်အောင်ကို ပြုန်းတီးဟာကျန်ခဲ့ရတယ်လေ။

မွေ့တဝမှာ ပထမဆုံး နေ့အလင်းရောင်ကို စတင် မြင်တွေ့ခွင့်ရတဲ့နေ့က နှစ်နှစ်နီးပါး ကာလအတွင်း မျက်နှာက ပတ်တီးပေါင်းထုပ်ကြီးကို လူမမြင်အောင် ပုန်းကွယ်ရှောင်ရှားခဲ့ ရင်း ခြောက်သွေ့ပြီးငွေ့ဖွယ် အထီးကျန် ကာလတွေ ကုန်ဆုံးပြီး ဆိုတဲ့အသိနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ပါးလစ်ဟာသွားခဲ့ရသည်။ ခွဲစိတ်ကြိမ်ပေါင်း ဆယ်ကြိမ်ကျော်ကျော် တစ်ဆင့်ချင်း တစ်ဆင့် ချင်း ခွဲစိတ်ပြုပြင်သွားရင်း မေးစေ့ ကလေးတွေ၊ နှုတ်ခမ်း ကလေးတွေ၊ ပါးရိုးကျပ်ကလေးတွေ အားလုံး အလျင်က မွေ့မျက်နှာနှင့် လုံးဝ ခြားနားသွားခဲ့ရသည်။ အပေါ်ပိုင်း ပတ် တီးဖြေတဲ့နေ့မှာ မွေ့ နှလုံးသွေးရပ်တန့်သွားမတတ် လန့်ဖျပ် မှင်တက်သွားမိတာကတော့ ဆယ့်ခုနစ်နှစ်လုံးလုံးရှိ ကိုယ့်ပုံရိပ် မျက်နှာကလေးက လုံးဝ ကွယ်ပျောက်သွားကာ တခြား ကောင် မလေးတစ်ယောက် ရောက်လာသလို ထူးဆန်းအံ့ဩ လွန်းစွာ ခံစားရလေသည်။ ကိုယ့်မျက်နှာမှာ ထပ်ပေါ်လာသော မျက်နှာ အသစ်ကို ကြောက်လန့်မိကာ မှန်ပင် ရဲရဲမကြည့်ရဲခဲ့။ အလျင်က ဖိဘီကိတ်စ်နှင့် တူတယ်ဆိုသော မျက်နှာကလေးက လုံးဝကို ပျောက်ပျက်သွားရကာ မေးစေ့ကလေး ဝိုင်းသွယ်သွားကာ အလျင်ကထက် ပိုမို အချိုးအဆစ် ပြေပြစ်နေသည်။ နှာတံ ကလေးက အရင်ကထက် ပိုမိုစင်းသွယ်ကာ နှုတ်ခမ်းကလေးက

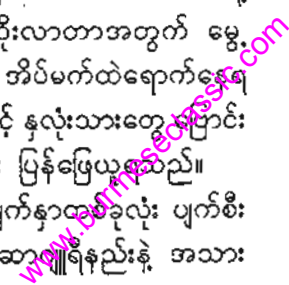
ပါးလှုပ်သွားသည်။ ပါးရိုးကလေးတွေ . . . မေးရိုးကလေးတွေ ကျပ်က ပြေပြစ်လွန်းကာ အလွန်လှပသော ကြွေရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်လို မြင်နေမိသည်။

“သူ . . . သူ . . . လှလာတယ်”

ဟု ထစ်ထစ်အာအာနှင့် မှန်ထဲ လက်ညှိုးထိုးကာ ရေရွတ်ပြီးမှ သူဟာ မွေ့ပဲလေဟု မယုံကြည်နိုင်မှုတွေကြားမှ ပင် လက်ခံယုံကြည်ထားလိုက်ရသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေ လွန်ကဲကာ ကယောင်ချောက်ချားတွေ ဖြစ်ခဲ့ရတာမို့ ဆရာဝန် ကြီးက စိတ်ငြိမ်ဆေးတွေ ကျွေးရသည်။ ဒက်ဒီက အနားမှာ တတွတ်တွတ်နှင့် မွေ့ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်ပြောင်းဖြေရင်း မွေ့ သတိရလာအောင် ယခုလက်ရှိ ဖြစ်ပျက်နေသော အဖြစ်အ ဖျက်ကို ယုံကြည်လက်ခံလာအောင် ရှင်းပြသည်။ ဘယ်လိုပဲ သက်ခံထားထား အလျင်က မွေ့ရုပ်နဲ့ လုံးဝပြောင်းလဲ ကွဲပြား သွားရတာအတွက် မွေ့စိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီးပင်။ အဖြစ်အပျက် အလှည့်အပြောင်းတွေက အိပ်မက်ဆန်လွန်းစွာ ထူးဆန်းနက် နဲနေကာ မွေ့ လိုက်မမီတော့။ မွေ့ စိတ်ရောဂါ ဝင်မသွားတာ သိပ်ကို ခံနိုင်ရည် ရှိထားခဲ့လို့ပါ။

မွေ့ရဲ့ကိုယ်ပေါ်မှာ နောက်ထပ်တစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာတစ်ခု ဝင်ရောက် အစားထိုးလာတာအတွက် မွေ့ တော်တော်နှင့် လက်ခံမရခဲ့။ လူက အိပ်မက်ထဲရောက်နေရ သလို ချောက်ချား စိုးထိတ်စိတ်တွေနှင့် နှလုံးသားတွေ ပြောင်း ဆန်ခဲ့ရသည်။ အချိန်ကြာကြာယူပြီး ပြန်ဖြေယူရသည်။

ကားတိုက်မှုကြောင့် မျက်နှာထစ်ခွဲလုံး ပျက်စီး သွားခဲ့ရတာကြောင့် ပလတ်စတစ် ဆာဝါရီနည်းနဲ့ အသား

အစားထိုး ခွဲစိတ်ကုသခဲ့ရတာကြောင့် မွေ့မျက်နှာ နောက်ထပ် အသစ်တစ်မျိုး ရောက်ရှိလာတာ။ သည်လို ကုသခွင့်ရတာ ဘွားဘွားရဲ့အကူအညီ ထောက်ပံ့မှုကြောင့်ပါ။ ဘွားဘွားရဲ့ စည်းစိမ်တွေ ပုံအောခဲ့ရတာ။

“ဘွားဘွားကော”

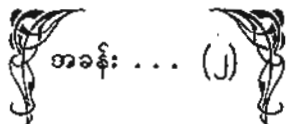
ဟု မေးရင်း မွေ့ အားလုံးကို ယုံကြည် လက်လှမ်းမီ လာခဲ့ရလေသည်။ ဒက်ဒီက မျက်နှာတစ်ဖက်လှည့်ရင်း ဘွားဆုံးပြီဟု ပြောစဉ်မှာ မွေ့ ရင်တစ်ခုလုံး ဟာကျသွားခဲ့ရသည်။ မွေ့ကိုချစ်တဲ့ ဘွားဘွား မွေ့ရဲ့ဖြစ်ရပ်ကြောင့် အသက် ဆုံးခဲ့တာ နေမှာပါ။ မွေ့ ဖြေသိမ့်လို့လည်း မနိုင်တော့ပါဘူးလေ။

မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပတ်တီးတွေနှင့် ထုပ်ထားကာ ကာလတွေမှာ ကိုယ့်အဖြစ်အပျက်တွေကို သတိရနေပေမယ့် ကိုယ့်မျက်နှာပြောင်းလဲမှုကို မသိရသေးတော့ ခံစားမှု သိမ့်မပြင်းထန်ခဲ့။ ဒါပေမယ့် မာမိတို့ . . . မမိုးတို့ . . . ကိုကြီးဆီမှ စာတွေကို ဒက်ဒီ ဖတ်ပြတဲ့အခါမှာ မာမိတို့ကို လွမ်းဆွတ်စိတ်တွေရယ်။ ခွဲစိတ်ကုသချိန် ကာလအတွက် နှစ်နှစ်တိုင် ကျောင်းမှ ဆေးခွင့်ယူကာ နားခဲ့ရတာ။ ဆရာဝန်နဲ့အတူ သီးသန့်ခန်းထဲမှာ ဆိုက်ကို မေးခွန်းတွေ ဖြေကြားရင် ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ လုံးဝကင်းရှင်း ပြတ်တောက်ခဲ့ရတာ။ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် ခံစားချက်တွေနှင့် ခွဲစိတ်မှု အတွေ့အကြုံတွေ မွေ့ ရင်မမျှအောင် ခံစားရရင်း အထီးကျန် ကာလရှည်ကြီး အတွင်းမှာ အစဉ်မလပ် သတိရနေမိတဲ့ သူ့ကို နာကျင်စိတ်တွေ ရစ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့လာရလေသည်။

အစဉ်အမြဲ မြင်ယောင်နေမိသော ထိုမျက်နှာ

မြင်ချင်စိတ် ကုန်ခန်းအောင် နာကြည်းလာခဲ့မိတော့သည်။ တွေးမိလေ ရင်နာရလေပါပဲ။ အခုတော့ မွေ့ကို မွေ့ပါလို့ မပြောရင် ဘယ်လိုမှကိုမှတ်မိနိုင်စရာမရှိတဲ့ သူစိမ်းတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာအသစ်တစ်ခုဘဝမှာ ရှိမြဲတိုင်းရှိနေတဲ့ နှလုံးသားကတော့ လူတစ်ယောက်ကို ဆက်လက် ချစ်မက်နေဆဲပါပဲလားကွယ်။ ဘယ်လိုမှကို ဆက်လက်တွယ်တာမြတ်နိုးဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့သည့် အခြေအနေမှာ မေ့ပစ်ဖို့ကလည်း မရနိုင်ခဲ့ပါလား။ မွေ့ နှလုံးသားတွေ ကြွေကွဲပျက်ပြုန်းစေခဲ့တဲ့ အတိတ်ကာလတွေကိုလည်း မေ့မရနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတွေ မွေ့ ရင်ထဲမှာ ပြိုင်ဆိုင်နေကြဦးမှာပါပဲ။ ခံစားချက်တွေ ပြင်းထန်လွန်းခဲ့တဲ့ကြားက တစ်ခါတစ်ရံမှာ သတိလက်လွတ် တမ်းတမိတာအတွက် သူ့ပုံရိပ် စွဲထင်နေဆဲ ဖြစ်တဲ့ မွေ့နှလုံးသားကိုပဲ မွေ့ အမြဲစဉ်ပုံချရတော့မှာပေါ့။ မျက်နှာအသစ်တစ်ခု ပြောင်းလဲလာရပေမယ့် မပြောင်းမလဲ ရှိနေတဲ့ နှလုံးသားကို မွေ့ မုန်းတီးစက်ဆုပ်မိပါရဲ့ကွယ်။ မွေ့ဘဝမှာ ဘာတစ်ခုမှ ဖြေမသိမ့်နိုင်ခဲ့ပါဘူးလေ။

မနက် ကော်ဖီဝိုင်းမှာ မိသားစုအားလုံးရဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲ မွေ့ဆီမှာ အရိပ်တကြည့်ကြည့် ဖြစ်နေကြလေသည်။ ဆွေမျိုးတွေထဲက တစ်ယောက်နှစ်ယောက်စ ရောက်လာကြကာ မွေ့ရဲ့ မျက်နှာအသစ်ကို တအံ့တဩကြားမှ ဒက်ဒီ တားမြစ်ထားတာ မို့ တအံ့တဩအမူအရာတွေ သိပ်မပြခဲ့ကြရှာ။ ဒက်ဒီထဲ မွေ့ကို တထူးတဆန်းပုံစံကြီး မဆက်ဆံရဟု အမိန့်ထုတ်ထားကာ အလျင် မွေ့လို့ပဲ မှတ်ယူဆက်ဆံရမည်ဟု ပြောထားကြပေမယ့် သူတို့လည်း ရုတ်တရက်ကြီး လက်မခံခဲ့ကြ။

“မျက် . . . မျက်လုံးလေးကိုပဲ စိုက်ကြည့်ရင်တော့ ယုံ . . . ယုံမယ်”

သော်သော်ဆိုသော မွေ့ ညီမတစ်ဝမ်းကွဲလေးထဲ အနားကပ်လာကာ ဒက်ဒီမကြားအောင် တိုးတိုးပြောသည်။ မွေ့ ရယ်မောလိုက်ကာ . . .

“ယုံချင်သလို ယုံကွာ၊ မယုံမကြည်ကြီးတော့ မလုပ်နဲ့ . . . မွေ့ကမွေ့ပဲ . . . အရင်ကမျက်နှာ မရှိတော့လည်း မွေ့ပဲနော် . . . သိလား”

“ဟုတ် မမွေ့ . . . မမွေ့ ခုမျက်နှာနဲ့ ရိုက်ထားထဲ့

ပုံတွေ အရမ်းလှတယ်နော် . . . အရင် မမွေ့ထက် အများကြီး ပိုလှတယ်”

“လုပ်ပြန်ပြီ . . . မွေ့က တစ်ယောက်တည်းပါပဲဆို၊ နေဦး မွေ့ နုအိတို့ ဇွန်တို့ကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ပြီး ခြောက်ဦးမယ် . . . ခစ် . . . ခစ်”

စားပွဲမှထကာ ဧည့်ခန်းဆီသို့ ပြေးခဲ့သည်။ သည် အိမ်ကလေးနှင့် ဝေးကွာနေခဲ့တာတောင် အတော်ကြာခဲ့ပြီပဲ။ တစ်အိမ်လုံးက အရိပ်ကြည့်နေကြတာမို့ မွေ့ မှိုင်ဆွေးမနေရပေ။ မာမိက မွေ့မျက်နှာညှိရင်ပင် မျက်ရည်ကျတော့မည့် ပုံစံမို့ မွေ့ ထုံးစံအတိုင်းဖြစ်အောင် ပြန်ကျင့်ယူရမှာ။ နှစ်နှစ်ခလောက် ငြိမ်သက်နေခဲ့ရတာမို့ လှုပ်ရှားနေရတာကို တစ်မျိုးကြီး ပြန်ဖြစ်နေရသည်။ မှန်ကတော့ သိပ်မကြည့်ရဲ။ ပြောင်းလဲသွားသော ကိုယ့်မျက်နှာကို ကိုယ်ပင် မရင်းနှီးသေးပါ။ သည်မျက်နှာသစ်ကိုကြည့်မိတိုင်း အတိတ်အိပ်မက်က ခြောက်လှန့်ဆီမို့ အတတ်နိုင်ဆုံး ကိုယ့်မျက်နှာကို ပြန်လည် မေ့ဖျောက်ထားရသည့် ဘဝပါပဲ။

“ဟယ်လို”

“ဟေ့ . . . ငါပြန်လာပြီဆိုတာ မသိကြဘူးလား၊ ဘာလို့ မလာကြတာလဲ”

“ဟင် . . . မွေ့လား . . . မွေ့လား”

“အေးလေ . . . နုအိရဲ့ . . . အိမ်လာလေ”

“မနေ့က ငါဖုန်းဆက်တယ်၊ နင့်ဒက်ဒီက အေးအေးဆေးဆေးမှလာတဲ့ . . . နင်စိတ်ပင်ပန်းမှာစိုးလို့တဲ့ဆိုလို့ ငြိမ်နေရတာ၊ ရင်ထဲမှာ ကလိုတလိနဲ့ အရမ်းတွေ့

ချင်နေတယ်၊ ဓာတ်ပုံပဲ တွေ့ထားရတာ”

“ငါက လူမမာကြီးမှ မဟုတ်တာဟယ်၊ ကောင်းသွားပါပြန်
လာခဲ့စမ်းပါ။ နင်တို့ ကျောင်းတက်နေရပြီလား။ သား
ရိယားပေါ့လေ . . . ဟုတ်လား”

“အေး . . . နင် နှစ်နှစ်ပျောက်သွားတာ ငါတို့လောက
ကြီး ရေလည် တိတ်ဆိတ်သွားတာပဲ၊ သတိရလိုက်တာ
အရမ်းပဲ၊ အမယ်လေး . . . ပြောစရာစကားတွေထဲ
အများကြီး၊ ငါ ဇွန်ကိုခေါ်ပြီး လာခဲ့မယ် . . . နင့်ဒက်
ဆွဲမလား”

“ဘာဆိုလဲ . . . လာခဲ့ပါလားဟ . . . ငါ့အပေါ်
ဆက်ဆံရေး မပြောင်းနေနဲ့နော်၊ ငါ ဘာမှမဖြစ်ဘူး
“ကောင်းပြီ . . . လာခဲ့မယ် . . . တာ့တာ”

ဖုန်းကိုချလိုက်ကာ မွေ့ ဆိုဖာကလေးပေါ် ထိုင်
ချလိုက်သည်။ အမြဲတမ်း ဆက်နေကျ ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခု
စိတ်ကအလိုလိုရောက်သွားရင်း တမ်းတလွမ်းဆွတ်စိတ်တွေထဲ
နာကျင်မှုတွေနှင့် ယှက်နွယ်ကာ ရင်ထဲ ခုန်ပေါက်ရောက်လာ
သည်။ သူ့မြင်ရင် မွေ့ကို ဘယ်လိုမှ မှတ်မိနိုင်မှာ မဟုတ်
တော့။ မွေ့ မျက်လုံးတွေကိုတောင် သူ မှတ်မိနိုင်ပါမလား။
မွေ့ပေါ်မှာ ပေါ့တန်ခဲ့သူမို့ မွေ့အပေါ်မှာ အလေးအနက်
လည်း မှတ်သားထားမှာ မဟုတ်ပါဘူးလေ။ မွေ့ကသာ လွန်
တစိတ်တွေ ဆက်လက် မွေးမြူနေမိတာ။

ခြံထဲဆင်းကာ ဒရင်းဘက်ဒ်သုံးခုချရင်း ထိုင်
စောင့်နေလိုက်သည်။ မွေ့ အလျင်ကလိုပဲ သွက်လက်ဖြူရှင်
ပုံစံနှင့်ရှိနေတာမို့ ဒက်ဒီက စိတ်အေးရပုံနှင့် မျက်နှာကြည်

နေသည်။ မာမီကတော့ မွေ့ကို ခဏခဏလာကြည့်ကာ
လာပြောလိုက်၊ မွေ့ဆံပင်ကလေး လာပွတ်လိုက်နှင့်
သည်။ ကိုကြီးတို့၊ ကိုလေးတို့၊ ကိုငယ်တို့ကတော့ ထုံးစံ
ဆိုင်း နောက်ပြောင်နေဆဲနှင့်က မွေ့ကို အကဲခတ်ကြ၏။

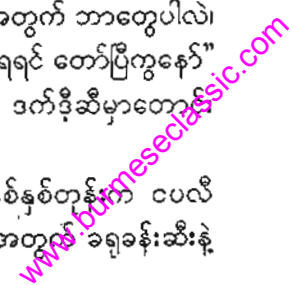
“မွေ့လေး . . . နင်အရမ်းပိုလှလာတယ်ဟ၊ ငါ့ညီမ
ပိုပီသလာတယ်၊ ဟဲ ဟဲ . . . ဖြစ်နိုင်ရင် ငါတို့တောင်
မျက်နှာပြင်ချင်တာ၊ ငါ့နှာခေါင်းက နည်းနည်းကြီးနေ
တယ် . . . မလှဘူးကွ”

“ဘွားဘွား ဆုံးသွားတာ စိတ်မကောင်းဘူး ကိုကြီးရယ်၊
မွေ့အတွက်ကုန်ကျမယ့်ငွေတွေအားလုံး စီစဉ်ပြီးသွားမှ
သူ စိတ်အေးလက်အေးပုံစံနဲ့ ဆုံးသွားရှာတာတဲ့၊ မွေ့
အဘွား အရင်းအတိုင်းပဲ . . . သူ့နှလုံး အစားထိုးမယ့်
ငွေတွေကို မွေ့အတွက် ပြောင်းပေးခဲ့တာ”

“စိတ်မကောင်းစရာတွေ မတွေ့နဲ့တော့ မွေ့လေးရ၊
ပြီးခဲ့တာတွေ တတ်နိုင်သလောက် မေ့လိုက်တော့ . . .
မွေ့လေး ဝမ်းနည်းနေတော့လည်း စိတ်ထိခိုက်ရုံပဲ
ရှိမယ်၊ ဘွားက ပြန်ရှင်လာမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဘွားအတွက်
ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်ပေးပြီး မွေ့က ကျေးဇူးပြန်ဆပ်
ပေးပေါ့၊ ကဲ ကဲ . . . ကိုကြီးတို့အတွက် ဘာတွေပါလဲ၊
ရေဘဲန် အကောင်းစားတစ်လက်ရရင် တော်ပြီကွနော်”

“မွေ့ ဘာမှမဝယ်နိုင်ပါဘူး . . . ဒက်ဒီဆီမှာတောင်
ကြ”

“မိုးနဲ့ကိုကြီးတောင် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်တုန်းက ငပလီ
သွားထားတာ ရှိသေးတယ်၊ မွေ့အတွက် ခရုခန်းဆီးနဲ့

ခရု ရုပ်ကလေးတွေ မိုး သိမ်းထားတယ် . . . သူ့ဆီ
တောင်းယူ . . . ဟော ဟိုနှစ်ကောင်လာနေပြီ၊ န
ရှောခိရိုက်နိုင်တယ် . . . မြန်မြန်ရှောင်မှ”

ပြောရင်း အစ်ကိုသုံးယောက်စလုံး လှစ်ခနဲ
ပြေးကြသည်။ ဇွန်နှင့်နုအိက ကားပေါ်မှဆင်းလာကြကာ
မျက်နှာကို ကြောင်တောင်တောင် မျက်လုံးတွေနှင့် လာကြည့်
နေကြသည်။ မွေ့ ရယ်ပြလိုက်တော့ အနောက်ကိုပင်
လှမ်းတစ်လှမ်း ထပ်ဆုတ်သွားကြလေသည်။ သူတို့ အံ့ဩ
ကြပုံကို မွေ့ သဘောကျစွာ ရယ်မိရင်း မျက်လုံးပြူးကာ
လျှာထုတ်ပြလိုက်သည်။

“ဟိတ်ကောင်တွေ . . . ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ”

“မွေ့ ကိုယ်လုံးနဲ့ နောက်မျက်နှာတစ်ခုဆိုတော့ ရုတ်တ
ရက် အံ့ဩသွားတာဟာ . . . ဓာတ်ပုံမြင်ခဲ့ရပေမယ့်
နှင့်မျက်နှာနဲ့ သိပ် မရင်းနှီးသေးဘူး။ အမယ်လေး
လောကကြီးကလည်း ထူးဆန်းလိုက်တာနော်၊ လူတစ်
ယောက်တည်းနဲ့ မျက်နှာနှစ်ခု ဖြစ်ခွင့်ရတယ်”

ဇွန်က တအံ့တဩဆို၏။ နုအိက မွေ့မျက်နှာကို
စိုက်ကြည့်ရင်း . . .

“ဘကယ့် ကောင်မလေး လှလှလေးတစ်ယောက်ပဲ
ဟာ . . . နင် အရင်ကထက် အရမ်းပိုလှလာတယ်၊ ကြွ
ရုပ်ကလေး ကျနေတာပဲ”

အားပါးတရပြောနေတော့ မွေ့ သဘောကျစွာ
ပြုံးနေမိသည်။

“ပြောရဦးမယ် မွေ့ရဲ့ . . . တွမ် . . . ”

“တော်ပြီ . . . သူ့အကြောင်းမပြောနဲ့”

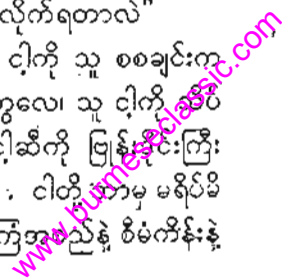
“ဟင် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ”

မွေ့ မျက်နှာကလေး နီရဲတင်းထန်လာရတာ
အစ်ကိုရည်ကလေးတွေ လက်လာရသည်။ တွမ်နဲ့မွေ့အဖြစ်ကို
အစ်ကိုတို့ မသိကြရသေး။ ဘယ်သူမှလည်း မသိခဲ့ကြပါဘူးလေ။
အကြောင့် မွေ့အခုလို ဖြစ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာကိုလည်း ဘယ်သူမှ
မသိကြမှာမဟုတ်။ လန်ဒန်မှာ ကားချင်းတိုက်ရင်း မွေ့မျက်နှာ
အစ်ကိုရည်တယ်ဆိုတာကိုပဲ အကြမ်းဖျင်းသိကြတာ၊ ဒက်ဒီ
အောင်မှ မွေ့ ဒက်ဒီတို့နောက် အပျော်လိုက်ခဲ့ရင်း ကားတိုက်ခဲ့
တယ်လို့ပင် ထင်နေကြရတာ။ တွမ်ရဲ့စာကလေး မွေ့ လက်
ခံမှာ အစပျောက်ခဲ့တာမို့ ဘာအကြောင်းကြောင့် ဘယ်သူမှ
မသိသွန်စ မရနိုင်ခဲ့ကြပါ။

“ငါ . . . ငါ အခုလိုဖြစ်ခဲ့ရတာ သူ့ကြောင့် . . . နင်
တို့ ဒက်ဒီကို မပြောနဲ့နော်၊ ဘယ်သူမှလည်း မသိစေနဲ့၊
နင်တို့ကို ငါချစ်လို့ ဖွင့်ပြောပြတာ၊ သူ ငါ့ဆီ ဖြတ်စာ
ရေးပို့ခဲ့တယ် လူကြိုနဲ့ပေါ့၊ စာဖတ်ပြီးပြီးချင်း ငါ အဲဒီ
လူကြိုနောက်ကို အလိုက်မှာ ကားချင်းတိုက်မိရင်းခုလို
ဖြစ်ခဲ့ရတာ”

“ဟင် . . . သူက ဘာလို့ဖြတ်လိုက်ရတာလဲ”

“ရှင်းပါတယ် ဇွန်တို့ရယ် . . . ငါ့ကို သူ စစချင်းက
တည်းက ရန်လိုက်စခဲ့ဖူးတာတွေလေ၊ သူ ငါ့ကို အိပ်
မုန်းနေခဲ့တာပါ။ နောက်ပိုင်း ငါ့ဆီကို ငြုန်းခိုင်းကြီး
နှူးနှူးညှည့်ညှပ်ပုံနဲ့ ဝင်လာခဲ့တာ . . . ငါတို့ ဘာမှ မရိပ်မိ
ခဲ့ကြဘူး မဟုတ်လား။ သူက အကြံအစည်နဲ့ စီမံကိန်းနဲ့

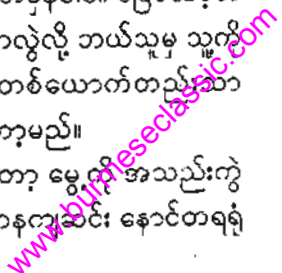
ဝင်လာတာ၊ ယောက်ျားတွေအပေါ် အမြဲ အနိုင်ယူခဲ့တာတွေ၊ ယောက်ျားတွေ မာနကို စော်ကားတာတွေကို သူ မကျေနပ်ဘူး မဟုတ်လား . . . ငါ့ရဲ့ မာနကို ခွဲဖို့ . . . ငါ့ကို အနိုင်ယူ ဖြိုခွင်းဖို့ သူ ငါ့ဆီ လာချဉ်းကပ်ခဲ့တာပဲပေါ့၊ ငါ သူ့ကို အရမ်းယုံခဲ့တယ်၊ အရမ်းလည်း ချစ်ခဲ့တယ်၊ သူ သိပ်ပီရိခဲ့တယ်လေ၊ ငါ့အပေါ်မှာ နူးညံ့ကြင်နာပြုခဲ့တော့ ငါ ယုံခဲ့မိတာပေါ့၊ ငါ့သူ့ကို သိပ်ချစ်တယ်ဆိုတာ သူ သိမှာပါ။ ဒါကြောင့် ငါ့အရမ်း တွယ်တာလာအောင် သံယောဇဉ်တွေပြုခဲ့ပြီး ဖြတ်မရနိုင်ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်မှာမှ အလူးအလဲကျဆုံးရအောင် သူ အချိန်ဆွဲပြီး လုပ်ယူခဲ့တာ၊ လန်ဒန်မှာ ငါတို့ရုံတုန်းလည်း သူ့ဆီကို စာအမြဲရေးတယ်၊ ငါ သူ့ကို အရမ်းချစ်တဲ့ အကြောင်း ရင်ထဲမှာခံစားရသမျှ စာထဲမှာ ဖောက်ချပစ်ခဲ့တာဆိုတော့ ငါ အရမ်း ဖီးလ်တက်နေပြီဆိုတာ သူ တွက်ဆနိုင်ခဲ့တာပေါ့၊ ငါ အရမ်း အသည်းအသန် ဖြစ်နေချိန်မှာ ရုတ်တရက် အမြစ်ကနေကို ဖြတ်တောက် ချလိုက်တာပါ။ ငါ . . . ငါ . . . အရမ်း ကျဆုံးခဲ့ရပါတယ် ဇွန်တို့ရယ်၊ သူ့ဆီက စာလာလာချင်း ငါလုံးဝ မယုံနိုင်ခဲ့ဘူး၊ သူ နောက်နေတာပဲ ဖြစ်ပါစေလို့တောင် ဆုတောင်းမိခဲ့သေးတယ်၊ နောက်ဆုံး ကားချင်းတိုက်မိပြီး ငါ သတိမလစ်ခင် နောက်ဆုံး စက္ကန့်အထိတောင် သူ့ကို ငါ့တနေဆဲပါ ဇွန်ရယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ့မျက်နှာ ပျက်စီးသွားပြီးဆိုတာ သိရချိန်မှာ အရမ်းပဲ ခံစားရတယ်၊ သူ့ကို မနာကြည်းသေးပေမယ့် အခုလို ဖြစ်ခဲ့ခြင်းရဲ့ တရားခံဟာ

သူပဲမဟုတ်လား၊ သာမန် သူ မုန်းမေ့ပစ်ထားခဲ့တာဆိုရင် ငါ ဒီလောက်အထိ နာကြည်းခဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အခုတော့ ငါ့ဘက်က သိပ်ချစ်ခဲ့ရသလောက် သူက အကြံအစည်နဲ့ အနိုင်ယူဖို့ ဟန်ဆောင်ရက်ခဲ့တယ်၊ ငါ သူ့ကို သိပ်ချစ်ခဲ့ရတာ သူ့ကို အကြီးမားဆုံး အရှုံးပေးခဲ့ရတာပဲ”

“ငါ့ကို အနိုင်ယူရုံသက်သက် ငါ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးပစ်ရက်ခဲ့တာ . . . ငါ့ဘဝမှာ ငါ့အမှန်းဆုံးရန်သူဟာ သူပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့ဘဝမှာ ငါ အချစ်ဆုံးသူဟာလည်း သူပဲ ဖြစ်နေခဲ့တယ် ဇွန်ရယ် . . . ငါ . . . ငါ နှလုံးသားက လုံးဝမကောင်းတာ အမှန်ပဲ၊ အမှတ်သည်းခြေ ကင်းမဲ့တာပဲလား၊ အချစ်က အရမ်း နက်ရှိုင်းခိုင်မြဲနေလို့ပဲလား မသိဘူး၊ ငါ သူ့ကို သိပ်ချစ်တာတော့ အမှန်ပဲ”

စကားတွေကို ခပ်တိုးတိုးဆိုရင်း မွေ့ မျက်ရည်ကျသည်။ မာမိ ချက်ချင်းအနားရောက်လာတာမို့ မွေ့ မျက်ရည်တွေသုတ်ရင်း အမြန်ပြုံးရယ်ရသည်။ မွေ့ ခံစားနေရတာတွေကို ဘယ်သူမှ မသိစေလို . . . မခံစားစေလိုပါ။ သည်လောက်ကြီး မဖြစ်သင့်ခဲ့တာကတော့ အမှန်ပါပဲ။ မဖြစ်သင့်ဘဲ ဖြစ်သွားခဲ့ရတာကြောင့်မို့လည်း မွေ့ကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ သူ့ကို နာကြည်းစေလိုတော့ပါဘူး။ မွေ့တစ်ယောက်တည်းသာ သူ့အပေါ် ပုံအောနာကြည်းနေပါတော့မည်။

သူ့ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ မွေ့ကို အသည်းကွဲထိခိုက်ရုံ၊ မခံမရပ်နိုင်နဲ့ အရှက်ရရုံ၊ မာနကျဆင်း နောင်တရရုံ

လောက်သာ ရည်ရွယ်ခဲ့ပုံပါပဲ။ သူ့ရဲ့ စာထဲမှာ မွေ့ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိခိုက်လို့စိတ်မျိုး မပါဘဲ နှလုံးသား ခံစားရရုံလောက်ပါပဲ။ မွေ့ကသာ မွေ့အပြစ်လည်း ပါပါတယ်လေ။ မွေ့ ပေါက်ကွဲစိတ်နဲ့ ကားနဲ့လျှောက်လိုက်ခဲ့မိတာအတွက် မွေ့ရဲ့ အပြစ်ပြောရင်လည်း ရတာပေါ့လေ။ အယုံကြီးယုံ . . . အမျှော်လင့်ကြီး မျှော်လင့်ထားခဲ့တာမို့ ရုတ်တရက်ကြီး ပေါက်ကွဲသွားခဲ့တာအတွက် မွေ့ မှားယွင်းတယ်ဆိုရင်လည်း အဲသည် မှားယွင်းချက်အတွက် မွေ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံလိုက်ရပြီးပြီလေ။ ဘာဖြစ်ဖြစ် အချစ်ကြီးချစ်ခဲ့မိတာအတွက်တော့ နောင်တတွေရခဲ့မိတာအပြင် ကြေကွဲမှုတွေ . . . ဖြေမဆည် နိုင်ခဲ့မှုတွေ မွေ့ ဘဝကလေး အဖတ်ဆယ်မရတော့ပါဘူး။ မွေ့ အရှုံးကြီးရှုံးနိမ့် ကျဆင်းခဲ့ရတယ်ဆိုရင် မင်း ပျော်လိုက်ပါတော့ တွေ့ရယ်။

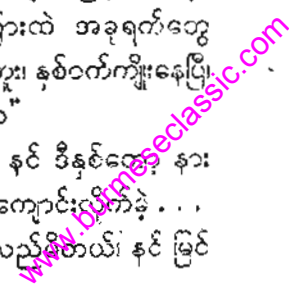
“တွမ်က ဒါဆိုရင် တော်တော် ယုတ်မာခဲ့တာပေါ့ . . . တောက် . . . ငါတို့ လုံးဝမရိပ်မိခဲ့ဘူးကွာ။ သူ နင့်ကို သိပ်ချစ်ပုံက ထင်းနေခဲ့တာပဲ။ ငါတို့ တစ်ခါရယ်ပြုတယ်။ သူ ခပ်တည်တည်နဲ့ လှည့်ထွက်သွားတော့ ငါတို့ ရေလည် ရှက်သွားတာပဲ။ နောက်ပိုင်း ငါတို့လည်း လုံးဝ မခေါ်တော့ဘူး။ သူ ပုံစံကြီးက တည်တည်ကြီးနဲ့ အရင်ကနဲ့မတူတော့တာတော့ အမှန်ပဲ။ အရင်နဲ့ လုံးဝ မတူဘူးကွာ။ တစ်မျိုးကြီးပဲ။ ဒါဆို နင့်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ ပြောင်းလဲသွားတာဖြစ်မယ် သိလား။ စိုးမိုးကတော့ သူ့အဖေ တောင်ကြီးဘက် အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ပြောင်းသွားတာကို သူပါ လိုက်ပြောင်းသွားတယ်တဲ့ . . . ကြားရ

တာပဲလေ။ သူနဲ့လည်း ငါတို့ မတွေ့တော့ပါဘူး . . . ထူးခြားတာက နင်ကော . . . တွမ်ကော . . . စိုးမိုးကော တစ်ယောက်တစ်မျိုးစီ ပြောင်းလဲသွားကြတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဘာတွေမှန်းကို မသိဘူး။ တစ်မျိုးကြီးတွေစိပဲ”

နုအိက ရှည်ဝေးစွာ ရှင်းပြရင်း ရှုံ့မဲ့စွာ ဝေဖန်ခဲ့သည်။ သူ အရမ်းပြောင်းလဲသွားတယ်တဲ့။ ဟုတ်မှာပေါ့။ အလျင်တုန်းက သွက်လက်ပုံ၊ ကြင်နာပုံတွေ လုပ်ပြနေခဲ့တာတော့ဟာ ဟန်ဆောင်ထားခဲ့တာပဲဟာ။ ဟန်ဆောင်မှုတွေ ပြီးတော့ သူ နဂိုပုံစံ ပြန်ရောက်သွားတာနေမှာပေါ့။ သူ့ဗီဒီယိုမှာ မာနဖြင့်မား မာကျောတဲ့ ပုံစံပဲဟာ။ အို . . . တွေးမိလေလေ သူလုပ်ခဲ့တာတွေ ပိုမို ဝီပြင်လှုပ်ရှားလားလေပါပဲ။ သွားလည်း မတွေးပါရစေနဲ့တော့။ ဆက်လက် ဘွယ်တာဆိုမက်နေမိတာအတွက်ကိုတော့ ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ကိုယ်မို့ မွေ့ ဆက်လက် ခံစားနေရတော့မှာပဲ။ သူ့ကို ချစ်နေမိသရွေ့ ကာသလတ်လုံး မွေ့ စိတ်ဆင်းရဲနေရတော့မယ်ဆိုရင်တော့ မွေ့ သက်တော်တိုင် စိတ်ဆင်းရဲသွားရတော့မှာပဲ။

“အဲဒါတွေ ထားလိုက်ပါ။ ငါ ကျောင်းပြန်တက်ရင် စက္ကန်းရိုးယားကြီးပေါ့ကွာ။ ဒီကြားထဲ အခုရက်တွေ အတွက်လည်း ဘက်လို့မရတော့ဘူး။ နှစ်ဝက်ကျိုးနေပြီ။ နှစ်တွေ အရမ်းပုပ်သွားတယ်ကွာ”

“အံ့မယ် . . . ဘာဖြစ်လဲ . . . နင် ဒီနှစ်တွေမှာ နားလိုက်ပေါ့။ ဒါမှမဟုတ်ရင် ငါတို့နဲ့ ကျောင်းလိုက်ခဲ့ . . . မိန်းမဲမှာ ဖက်ရှင်ကွင်းတွေ ရေလည်မိတယ်။ နင် မြင်

ရင် သူတို့ အိမ်ထိတောင် လိုက်ချင်စိတ် ပေါက်သွားမယ်။ အရမ်း ငေးမဝတွေပဲ”

“တွမ်ကတော့ နာမည်ကြီးဆဲပဲဟ . . . အရမ်း နေထိုင်တဲ့၊ ဒီကောင်ကတော့ ဆက်ပြီး မာနကြီးနေဦးမှပဲ။ ဒါပေမယ့် အရင်လို မြောက်ကြွကြွ ထောင်လွှားလွှားလည်း မဟုတ်ဘူး။ အေးတိအေးစက်ကလေး . . . သူ့ဘာမှ ဆီဆိုင်ပတ်သက်မှု မရှိသလိုဘဲ”

“နင့်ကို ဖြတ်လိုက်ရလို့ ကြွနေတာထင်တယ်။ သူ့ပုံစံနဲ့ နှင်ပြောသလို သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး နင့်အမျိုးဖို့လုပ်ခဲ့တာ ဆိုပေမယ့် နင့်ကို တကယ်ချစ်သွားတာထင်တယ်။ အရင်တုန်းကလည်း နင့်ကို အရမ်းချစ်ခဲ့တာပဲ။ မလုပ်မဖြစ်လို့ လုပ်လိုက်ရတာမျိုး။”

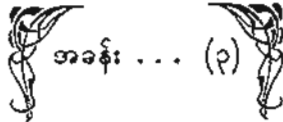
“ဘာရယ် . . . နုအိ၊ နင်တို့ အဲဒီလို ယူဆလား။ ငါ . . . ငါ သူ့ကို မယုံရဲတော့ပါဘူး နုအိရယ်။ သူ့အိမ်ထိုင်ကြောက်သွားပြီ”

“မဟုတ်ဘူး . . . နင့်ကို သိပ်ချစ်တာကိုတော့ လောင်းရဲတယ်။ သူ ဟန်ဆောင်ချင်ရင်လည်း ဆောင်ပေါ့လေ . . . ဒါပေမယ့် သူ့ကိုယ်တိုင် တကယ်ချစ်တာက ပိုပီပြင်တယ်။ နင့်ကို ဖြတ်စာရေးလိုက်ရပေမယ့် သူ့ပုံစံက အောင်နိုင်သူကြီးလို မြောက်ကြွကြွကြီး ဖြစ်နေဘူး။ အေးအေး စက်စက်ပဲ . . . တစ်မျိုးလေး။ အရင်ကနဲ့ လုံးဝမတူဘူး။ ပကတိ ငြိမ်ကျသွားတာ။”

နုအိရယ် . . . ငါ နှလုံးသားတွေ ထပ် မပျောင်းပါရစေနဲ့တော့။ ငါ သူ့ကို နာကြည်းမြဲ ဆက်လက်

ကြည်းချင်နေပေမယ့် တွယ်တာမှု သံယောဇဉ်တွေက ဝင်ရောက် မွေ့နှော့က် ယှဉ်ပြိုင်နေတာပါ။ နာကြည်းမှုတွေ ဆုံးရှုံးရင်း . . . တွယ်တာမှုတွေ အနိုင်ရခြင်းနဲ့ မွေ့ သူ့ကို နောက်ထပ်တစ်ဖန် အရှုံးမပေးပါရစေနဲ့တော့။ မွေ့ကိုသူ ရက်စက်ခဲ့တာတော့ အမှန်ပဲ။ အဲသည်အတွက် နာကြည်းနေပါရစေ။ သူ တကယ်ချစ်ခဲ့တာဆိုရင်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာပဲ ကြည်နူးပါရစေတော့။ မမျှော်လင့်ပါရစေနဲ့တော့ တွမ်ရယ်။ မျှော်လင့်ခြင်းတွေ ဆိတ်သုဉ်းပြီး နာကြည်းခြင်းတွေနဲ့သာ ထာဝရ မေ့ပျောက်စေချင်တဲ့ကြားက မမေ့ပျောက်နိုင် ရှိနေရတဲ့အချိန်မှာ မျှော်လင့်ခြင်းတွေ တစ်ဖန် ဆန်းသစ်ပေါ်ပေါက်လာရင် နဂိုကမှ မနည်း ဟန်တင်းပြီး တင်းမာထားရတဲ့ မွေ့ နှလုံးသားတွေ တိမ်းယိမ်းကုန်လိမ့်မယ်။ မင်း မေ့ပစ်ခိုင်းတဲ့ အတိုင်းပဲ မေ့လိုက်ပါရစေတော့။ မမေ့နိုင် ဖြစ်နေရတယ်ဆိုရင်လည်း နာကြည်းနေပါရစေ။ မွေ့ ထပ်မံ မမျှော်လင့်ပါရစေနဲ့တော့ တွမ်ရယ်။

“မေ့ ကျောင်းကိုလိုက်ခဲ့ . . . ငါတို့ ကျောင်းထဲသွားရအောင်”

ဟု မနတ်က နုအိ ဖုန်းဆက်ထားတာမို့ မေ့ စိတ်ပြေလက်ပျောက် ကျောင်းသို့သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ နုအိတို့ အိမ်ကိုရောက်မှ နုအိတို့ကားနဲ့အတူ မိန်းထဲရောက်လာကြရသည်။ ကျောင်းဝင်းထဲ ကားချိုးဝင်ချိန် မှာ မေ့ရင်တွေ အရမ်းခုန်လာသည်။ ဘာဖြစ်လို့ပါလိမ့်ကွယ်။ မေ့ကိုမြင်ကြတဲ့သူတွေက မေ့ကို မှတ်မိနိုင်ကြမှာလည်း မဟုတ်။ မေ့ ကြည့်ချင်တဲ့သူကို မေ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် သွားရပ်ကြည့်ရင်တောင် သူက မေ့ကို မေ့မှန်း မသိနိုင်တော့။ မေ့ ဘာလို့ မျက်နှာတစ်ခုကို တမ်းတမ်းမက်မက် မြင်ချင်နေရတာ ပါလိမ့်ကွယ်။ သည်နေ့မှ ခါတိုင်းထက် ပိုမိုစွာ သတိရမြင် ယောင်နေမိတာအတွက် မေ့ ဘာမှလည်း မတတ်နိုင်။ ဘာမှ မမျှော်လင့်တော့တဲ့အချိန်မှာ မေ့ ဘာကိုမျှော်လင့်နေမိပြန်တာလဲ။ မေ့ နာကြည်းစိတ်တွေ ကုန်ဆုံးခဲ့ပြန်ပြီလား။ သူ မေ့ကို တကယ် ချစ်ခဲ့တာဆိုတဲ့ နုအိရဲ့ စကားကလေးနဲ့တင် မေ့ အမှတ်သည်းခြေတွေ ပျောက်ဆုံးလျော့ရဲမိခဲ့ပြန်ပြီလားကွယ်။

မေ့ ဘဝကလေး သွက်သွက်ခါအောင် ပျက်စီး ခဲ့ခြင်းအတွက် ဘယ်တော့မှ မမေ့နိုင်အောင် နာကြည်းပါရ စေတော့ကွယ်။

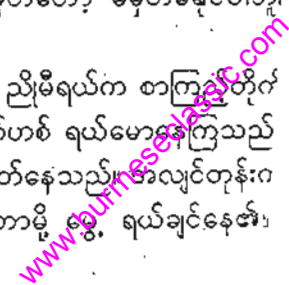
“မေ့ . . . ဖတ်စီရီးယားတုန်းက ကောင်မလေးတချို့ ကို ငါတို့ အကြောင်ရိုက်ရအောင်၊ ညိုမိတို့၊ စိုပြေတို့ နှင့်အကြောင်း ခဏခဏ လာမေးဖူးတယ်။ နှင့်ကို ရှေ့မှာ ထားပြီး နှင့်အကြောင်းပြောရင် နှင်နားထောင် ချင်တယ် မဟုတ်လား၊ သူတို့ နှင့်ကို မှတ်မိကြမှာ မဟုတ်ဘူး သိလား . . . ခစ်ခစ် . . . ရေလည် ရယ်ရ မှာ”

“အေး . . . အေး . . . ကောင်းတယ်”

မေ့ သဘောတူလိုက်ရင်း ကားပေါ်က ဆင်း လိုက်သည်။ အဓိပတိလမ်းမကြီးအတိုင်း သုံးယောက် ယှဉ်တွဲ လျှောက်လာကြရင်း တက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက် လှေကားတွေ ပေါ်သို့ ဇွန်က တက်တာမို့ မေ့ လိုက်တက်ခဲ့ရသည်။ ယခင် ဘုန်းက တက်ကြွမှု၊ သွက်လက်မှုမျိုးတွေ ရင်မှာ ပြန်လည် ခိုတွယ်လာလေသည်။

“ဟိုမှာ . . . ကေသီဟေ့ . . . မေ့ . . . နှင့် မျက်နှာ တည်ပါစေနော် . . . မှတ်တော့ မမှတ်မိနိုင်ပါဘူး လာ . . . လာ”

ကေသီရယ် . . . ညိုမိရယ်က စာကြည့်တိုက် လှေကားမှာထိုင်ကာ ငြင်းခုံအော်ဟစ် ရယ်မောနေကြသည် ခိုပြေက နားပိတ်ကာ ကာတွန်းဖတ်နေသည်။ အလျင်တုန်းက ခိုပြေတို့နှင့် မေ့တို့ ခင်မင်မိဖူးတာမို့ မေ့ ရယ်ချင်နေ၏။

“ဟိတ် . . . ကေသီတို့ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ”
 “ဒီမှာဟယ် . . . သင်္ကြန်တုန်းက ငါ့ကို ရေလှော်လောင်း
 ပြီး စကားပြောသွားတဲ့ ဘဲချောလေးနဲ့ ပြန်တွေ့ မတွေ့
 ငြင်းနေတာ၊ ခုထက်ထိ မပြီးနိုင်ဘူး၊ ဟယ် အလယ်ထဲ
 တစ်ယောက် ချောလိုက်တာ”

ကေသီက လက်ညှိုးတလေး မွေ့ဆီ ထိုးကာ
 ခပ်တိုးတိုးဆိုတာမို့ မွေ့ စပ်ဖြဖြကလေး ဖြစ်သွားရသည်။ ဇွန်က
 နှုတ်ခမ်းကိုက်ရင်း . . .

“အေး . . . မိတ်ဆက်ပေးမယ် . . . သူ့နာမည်က
 ‘မို့’တဲ့ . . . ငါတို့နဲ့ အခုမှခင်တာ၊ ချောတယ်နော်၊ ဟဲ
 ဟဲ . . . သူတို့သုံးယောက်က ကမ္ဘာ့ပေါ့ကြီးများ
 အဖွဲ့ဝင် သုံးကောင်ပေါ့၊ မှတ်ထား၊ စိုပြေ . . . ကေသီ
 ညှိမီ . . . လမ်းတွေ ရင်ခဲနဲ့ပေါက်”

ဇွန်က အတည်ပေါက်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးနေပြန်
 ကာ စိုပြေတို့က ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ရယ်မောကာ မွေ့ကို
 ခင်မင်နှစ်လိုဖွယ် ဖြိုးပြနေသည်။ သူတို့ကိုကြည့်ကာ မွေ့ အရမ်း
 ပဲ ရယ်ချင်နေသည်။ ဘယ်မှတ်မိပါမလဲ။ မွေ့ မျက်နှာကလေးက
 လုံးဝ ပြောင်းလဲသွားရတာပဲ။

“ဟိတ် . . . ညှိမီ . . . မွေ့ ဆီက စာလာတယ်တဲ့ . . .
 သူက လန်ဒန်မှာ ဖော့ဂွတ်နေလိုက်တော့မယ်တဲ့”

“ဟေ့ . . . ဒီမိန်းမ ဘာဒီဇိုင်းလဲ”

“ဟိုမှာ လန်ဒန်ကကောင်လေးနဲ့ ယူလိုက်ပြီတဲ့”

“အေး . . . ရက်ရက်စက်စက်ပါလားဟယ်၊ တွမ်ခရစ်နဲ့
 ပြတ်သွားပြီလား၊ အေးနော် . . . အဆက်အသွယ်ပြတ်

နေတာ ကြာပြီပဲ၊ တွမ်ခရစ်ကြီး ဆွေးပြီပေါ့ . . . ဟဲဟဲ
 ငါ ဆက်လက် အမွေခံလိုက်မယ်ဟယ်”

“မွေ့က တကယ်လားဟယ် . . . မွေ့ကြီးကို လွမ်းလိုက်
 တာ၊ မိန်းမက ရေလည်စိမ်းရောင်ခြယ်နေတယ် . . .
 ငါတို့ စာရေးပြီး ပွမ်လိုက်မယ် . . . ငါတို့ကို လိပ်စာ
 ပေးဟေ့”

စိုပြေက အော်ရင်း ဟစ်ရင်းနှင့် မျက်လုံးက
 သည်း မွေ့ဆီကမခွာ။ ကောင်မလေးလှလှဆို အနောက်က
 ကောက်ကောက်လိုက်ကာ ငေးကြည့်တတ်သော စိုပြေရဲ့အ
 သူ့ကို မွေ့ သိထားတာမို့ ရယ်ချင်စိတ် ပြင်းပြနေရသည်။

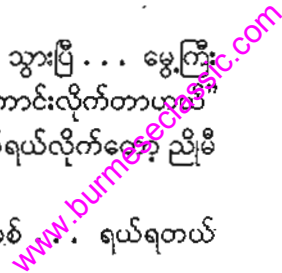
“ငါတို့ဆီ မွေ့ဆီက ဓာတ်ပုံလာတယ်၊ လန်ဒန်က
 တရုတ်စာတွေအပြတ်စားပြီး ပွဖောင်းနေတယ်ဟဲ့ . . .
 ဖတ်(တ်)တီးကြီး ဖြစ်နေတယ်၊ ဘောင်းဘီတိုတိုပွပွကြီး
 နဲ့ မြင်ယောင်ကြည့်လိုက်ကြစမ်း၊ ဆံပင်တွေကလည်း
 ခေါင်းတုံးရိတ်လိုက်ပြီ . . . အဆီတွေ အရမ်းစားပြီး
 အပူတွေကန်ပြီး ခေါင်းတွေအနာပေါက်လို့တဲ့”

သုံးယောက်စလုံး မျက်လုံးတွေပြူး၊ ပါးစပ်တွေပြ
 ဘာဟယ် . . . ဟင် . . . ဟာနှင့် တအံ့တဩ ရှိနေကြလေ
 သည်။

“ဖက်တီးခေါင်းတုံးကြီး ဟုတ်လား၊ သွားပြီ . . . မွေ့ကြီး
 ပစ်လိုက်ရပြီ . . . စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာဟယ်”

မွေ့ ထိန်းမရစွာ တခစ်ခစ်ရယ်လိုက်တော့ ညှိမီ
 ညီတပါ ဝိုင်းရယ်ကြကာ . . .

“မို့တောင် ရယ်တယ် . . . ခစ်ခစ် . . . ရယ်ရတယ်

သိလား၊ အဲဒီမေ့က အရင်က အရမ်းချောတာ၊ ဖိဘီ ကိတ်စ်နဲ့အရမ်းတူတာ၊ သူ့ဘဲလေးကလည်းတွမ်ခရစ်ပဲ မို့ မြင်ဖူးလား၊ နေဦး . . . လိုက်ပြမယ်၊ မို့ . . . မို့ နာမည်လေးက လှလိုက်တာ၊ ခေါ်လို့ကောင်းလိုက်တာ

ဇွန်က ငါကွ ဟူသော ပုံစံနှင့် လက်မကလေး ထောင်ကာ ဆံပင်တွေ ဘာတွေ သစ်တင်နေသည်။ 'မို့' ဆို တဲ့နာမည်ကို သူမို့ အကြံပေါက်ကာ ထွက်ခဲ့ကာ နာမည်က ချစ်ဖို့ကောင်းနေတာမို့ 'မေ့ပါ မို့ဆိုတဲ့ နာမည်ကလေးကို နှစ်ခြိုက်သွားရလေသည်။

"မို့က ဘယ်မေဂျာကလဲ"

"မေ့ . . . အဲ . . . မို့ဆေးခွင့်ယူထားတယ်လေ ရောဂါရှိလို့ အခုမှ R.C.2 မှာပဲ ရှိသေးတယ်၊ နောက်တစ်နှစ်မှ ပြန်တက်မယ် . . . စက္ကန်းရိုးယား ဝှေးကပါ"

"ဪ . . . ဪ နှစ်ကုန်တော့မှာပါ၊ ဘာဖြစ်လဲ အေးအေးပေါ့၊ မို့မျက်နှာကလေးက နုနုလေး ဘယ် သူမှ မကဲ့ရဲ့ဘူး၊ အဲ . . . ဒါပေမယ့် အရပ်ကြီးက အမြင့်ကြီးပဲ အရမ်းမိုက်တာပဲ . . . ဘယ်နှစ်ပေမို့ လဲဟင်"

"ငါးပေခြောက် . . . အဟိ . . . သိပ်မရှည်ပါဘူး"

"မို့ဆံပင်လေးက လှတယ်တော့ . . . ရှည်ရှည်လေး"

ကေသီက သဘောကျစွာ ချီးမွမ်း၏။ မေ့ ဆံပင်က အလျင်က ဖိဘီကိတ်စ် ပုံစံမဟုတ်တော့၊ အတော်ပင် ရှည်နေကာ နောက်ဆံပင်တွေက ခါးနားပင် ရောက်နေကာ

ဆေးဆံပင်တွေက ကျောလယ်ရောက်နေပြီ။ မေ့မှာ အလျင်က မေ့နဲ့တူတာ ဘာမှမရှိတော့။ တကယ့်ကို လုံးဝပြောင်းလဲ ခြားနားသွားရကာ ဘယ်သူမှ မမှတ်မိနိုင်တော့။

"ကဲ . . . သွားရအောင်၊ ငါတို့ ကျောင်းပတ်လိုက်ဦး မယ်၊ ဘိုင့် . . . ဘိုင့်"

"ဟဲ့ . . . ငမေ့လိပ်စာပေးဦးနော်၊ ငါတို့ တကယ် ရန်ထောင်မှာ၊ ပြီးတော့ သူ့ဆီက ဓာတ်ပုံတောင်းပြီး အဲဒီဖက်တီးနဲ့ ခေါင်းတုံးပုံကို နို့တစ်ဘုတ်မှာကပ်ပြီး ကြော်ငြာထားရမယ်၊ တွမ်ခရစ် လာရွေးပါလို့ ဖိဘီ ကိတ်စ် ပုံလို့ . . . ခစ်ခစ် . . . "

"ဟား ဟား . . . အေး၊ စိတ်ချ၊ စောင့်နေ . . . နောက်တစ်နေ့ လာပေးမယ်"

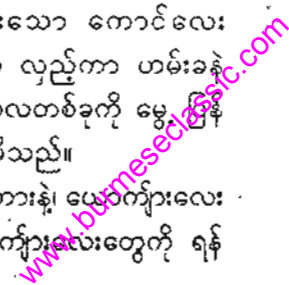
မေ့ပါ အသံထွက်ရယ်ရင်း ညိုမိတို့ကို နှုတ်ဆက် ဘာ လှည့်ထွက်လိုက်၏။ ဇွန်နှင့် နုအိက တဟီးဟီးနှင့် ကျယ် လောင်စွာ ရယ်မောနေတာမို့ မေ့ပါ လိုက်ရယ်ဖြစ်သည်။

"ကောင်မလေးတွေ တကယ်ယုံသွားကြတယ် . . . ခစ် ခစ် . . . အရမ်းရယ်ရတာပဲတော့"

"ဟာ . . . ရယ်လှချေလား၊ အရမ်းမရယ်နဲ့လေ"

ဘေးနားက ဖြတ်သွားသော ကောင်လေး ခစ်အုပ်ကအော်သွားတာမို့ ဇွန်တို့က လှည့်ကာ ဟမ်းခနဲ ရေရွတ်ကြသည်။ အလျင်တုန်းက ကာလတစ်ခုကို မေ့ ပြန် သည်မြင်လောင်ရင်း လွမ်းဆွတ်သွားမိသည်။

"ယောက်ျားလေးမာနကို မစော်ကားနဲ့၊ ယောက်ျားလေး တွေကို အထင်မသေးနဲ့၊ ယောက်ျားလေးတွေကို ရန်

ပြန်မထောင်နဲ့ . . . သူတို့ စ,သွားတာကို မကျေနပ်ရင်လည်း မကြားချင်ယောင် ဆောင်နေလိုက်ပေါ့ မွေ့ရယ်၊ ပြန်ပြီး ပြောဆို ရန်မဖြစ်နဲ့ . . . မွေ့ကို ထိခိုက်တယ်လေ၊ နောက်ပြီး မွေ့ပြောတာ ခံရတဲ့ ယောက်ျားလေး အနေနဲ့လည်း မကောင်းဘူးပေါ့၊ နောက်မခံတဲ့ ယောက်ျားလေးနဲ့တွေ့ရင် မွေ့ အရှက်ရမယ်လေ . . . ပြဿနာများမပယ်လေ”

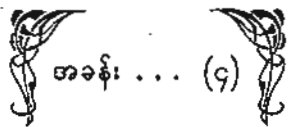
ဟု တဖွဖွ ဆုံးမသွန်သင်ခဲ့တာတွေ၊ လူကြီးလေး တစ်ယောက်လို အရာရာမှာ ထောက်ပြပြုပြင်ပေးခဲ့တာတွေ၊ ဒါတွေ အားလုံးဟာ ဟန်ဆောင်မှုတွေပါလား တွမ်ရယ် . . . အလဲထိုးဖို့အတွက် အကွက်ဆင်တဲ့ သံယောဇဉ် ပြုမှုတွေပဲ မဟုတ်လား။ တိုက်ကွက် ပီပြင်အောင် . . . ခံရသူ အကျနာ အောင် စနစ်တကျ အကွက်ကျကျနဲ့ စီစဉ်တဲ့ ဟန်ဆောင်များ ယူခြင်းတွေ မဟုတ်လား။ တစ်ဖက်လူ တိမ်းမှူးညွတ်နူးလာတဲ့ အချိန်မှာမှ ဝုန်းခနဲ ဒိုင်ခနဲ အလဲထိုး ကျဆုံးစေခဲ့တာ မဟုတ်လား။ မင်းအကွက်ဆင်ခဲ့တာတွေ သိပ်ပီရိခဲ့ပါတယ် တွမ်ရယ်။ မွေ့ မင်းရဲ့ တိုက်စစ်ဆင်နည်းထဲ တိမ်းမှူး ညွတ်ဝင်ခဲ့ရတယ်လေ။ နောက်ဆုံး မင်းရဲ့ အလဲထိုးချက်ကို နှင့်နှင့်သည်းသည်း ခံစားရရင်း ကျဆုံးခဲ့ရတယ်လေ။ မွေ့ လုံးဝကို ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာပဲလေ။ ပရိယာယ်တွေ ကြွယ်ဝခဲ့တဲ့ မင်းကို ကျွမ်းကျင်တယ်လို့ ချီးကျူးရမလား။ နာကြည်းရမလား။

မင်းအပေါ် ပြိုင်ဘက်တစ်ယောက်လို့ စိတ်ထားခဲ့ဘဲ ရိုးသားစွာရပ်တန့်ရင်း မင်းအနိုင်ယူသမျှကို ငြိမ်ခံခဲ့ရသူမို့ မင်း အလဲထိုးခဲ့တဲ့အတွက် အထိနာခဲ့ရတာကြောင့်

မင်းရဲ့ ပရိယာယ်တွေအတွက် မွေ့ အံ့ဩ နာကျင်နေမိတာ အဆန်းသလား။

တစ်ချိန်လုံး ရန်သူလိုလည်း သံသယမရှိခဲ့ဘူး။ ချိတ်ပွဲတစ်ခုလိုလည်း မသတ်မှတ်ထားခဲ့ဘူး။ မျှော်လင့်ချက်များစွာနဲ့ မော့ငေး တမ်းတနေခဲ့တဲ့ မွေ့ပါ။ အပြီးတွေ . . . ပရိယာယ်တွေနဲ့ လှည့်စားရင်း အလဲထိုးချလိုက်တဲ့အခါမှ ချီးရှုံးရခြင်းနှင့်အတူ မင်းရဲ့ ပရိယာယ်တွေကို နားလည်အဘောပေါက်ခဲ့ရတဲ့ဟာ မင်းအပေါ် အံ့ဩနာကျင်မှု မရှိသင့်ဘူးလား။

သည်နေ့ကလေးတစ်နေ့ကို မွေ့ဘဝမှာ ဘာကြောင့် မမေ့မိ
ဖြစ်နေခဲ့တာပါလိမ့်ကွယ်။ မွေ့ကို ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကား ပြော
တဲ့နေ့လေး။ အလျင်တုန်းကတော့ သည်စကားကလေး
ထပ်တလဲလဲကြားယောင် ပျော်ရွှင်မိရင်း တစ်လတစ်ခါ သည်
ရက်ကလေးမှာ မွေ့ အမှတ်တရကလေး တစ်ခုခု လုပ်ဖြစ်ခဲ့တာ
လန်ဒန်မှာတုန်းကလည်း လုပ်ဖြစ်ခဲ့တာပဲ။ မွေ့ မျက်နှာကလေး
အသားအစားထိုး ခွဲစိတ်ကုသခံ နေရချိန်မှာမှ အဲသည် ဝေ
ကလေး ပျောက်ပျက်သွားခဲ့ရတာ။ ရက်တွေနေ့တွေ မှတ်နိုင်စွမ်း
မရှိခဲ့တာရယ်။ နာကြည်း အောင့်သက်လှတဲ့ ခံစားချက်တွေရ
ကြောင့် အားလုံးကို မွေ့ မေ့ထားမိခဲ့တာပဲ။ ရန်ကုန်ပြန်ရော
ပြီးမှ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သည်နေ့ကလေး ကျရောက်လာတော့
မွေ့ အမှတ်မထားမိဘဲ မနေနိုင်တော့ပါလားကွယ်။ တကယ်
ဘယ်လိုမှကို မနီးစပ်နိုင်တော့မယ့်ဘဝမှာ မွေ့ ဘာလို့ ရူးမိုက်
ဆက်လက် မိုက်နေရတာလဲ။ လွန်ကဲတဲ့ နှလုံးသားကို တားဆီး
မရချိန်မှာတော့ မွေ့ ဝိုလ်ချုပ်ဈေးဆီ ရောက်လာမိခဲ့ပြန်ပါ
တွမ်ရယ်။ နာလည်း နာကြည်းမိပါလျက်နဲ့ ဘာလို့ ခုထိ မမေ့နိုင်
ခဲ့ရတာပါလဲကွယ်။

“မမိုး . . . မွေ့တစ်ယောက်တည်း ဈေးပတ်ချင်တယ်

မမိုး ကားပေါ်ကပဲ စောင့်နေော် . . . မွေ့ မကြာပါဘူး၊
ခဏပဲနေော်”

မမိုးကိုထားခဲ့ရင်း မွေ့ ဝိုလ်ချုပ်ဈေးထဲ ဝင်လိုက်
သည်။ နာနာကြည်းကြည်း စိမ်းစိမ်းကားကား အမှတ်အသား
မရှိသလို ဆုံးဖြတ်မိကာ ဟိုသည်ကြည့်ရင်း မွေ့ လျှောက်
သည်။

“တွမ်ခရစ်ပုံ အသစ်ထွက်နေပါလား။”

စပေါလ်ပိုစတာတွေရောင်းတဲ့ ဆိုင်အရောက်
မွေ့ ခြေလှမ်းကလေး အလိုလိုရပ်တန့်သွား၏။ မျက်နှာက
လေးကို တမ်းမက်စွာ ငေးမောမိရင်း ရင်တွေတလှိုက်လှိုက်
ထိန်းထန်လာသည်။ ချစ်မက် တွယ်တာစိတ်တွေနှင့်အတူ
ကြည်းခါသီးမှုတွေက အစဉ်အမြဲ ဒွန်တွဲလျက် ရှိနေတော့
ပါပဲလေ။ ပိုစတာကလေးဝယ်လိုက်ကာ ဆိုင်မှအထွက်
ခါ မက် ပိုစတာဆိုင်မှာ ပုံတွေကြည့်နေသော ပုံရိပ်တစ်ခု
ကြောင့် မွေ့ ရင်တွေ ဒိန်းခနဲ တုန်ခါသွားသည်။ အံ့ဩတုန်
ညစ်စိတ်နှင့် အကြာကြီး ငေးစိုက်ရပ်တန့်နေမိသည်။ တွမ်
တိုင်းထက် ဘာမှ ပိုမို ပြောင်းလဲမှုမရှိတဲ့ ရှင်းသန့်တဲ့မျက်နှာ
မျက်ဝန်းလွှဲဖယ်မရအောင် စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ သည်လို
နာတတ်ဟန် မျက်နှာကလေးနှင့် ဆန့်ကျင်စွာ မွေ့အပေါ်
စွာ ရက်စက်ခဲ့တဲ့သူပဲကွယ်။ ခါတိုင်းထက် အေးစက် ငြိမ်
သွားတာကတော့ အသိသာကြီးပင်။ သူ့ကို ခေါ်ငင်လိုက်
စိတ်တွေက ရင်ခွင်ထဲ ဟုန်းခနဲ ရုန်းကြွလာကာ အားမရ
အံ့ဩ ဖြစ်လာ၏။

သူ့အနား တဖြည်းဖြည်း တိုးကပ်သွားရင်း ရင်

တွေက ဒိတ်ဒိတ်ခုန်လာရသည်။ သူ့ကြည့်နေသော ပုံကလေးလက်ကလေးသွားတင်မိရင်း ငုံ့ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဟင် . . . သူ့ငေးစိုက်ကြည့်နေတာက ဖိဘီကိတ်စ်ရဲ့ ပိုစတာလေးပါလား။ အို . . . ရင်တွေတဆတ်ဆတ်ခါလာကာ မဝံ့မမျှော်လင့်ချက် ရောင်ခြည်ကလေးတွေ လင်းလက်လာသည်။ သူ့ မျက်နှာကိုမော့ကြည့်မိစဉ် မွေ့ကို နားမလည်စွာ ကြွေးငေးကြည့်နေသော သူ့မျက်လုံးတွေက ရိုးရိပ်ကလေးမျှစွန်းထင်းမနေ။ သူ မွေ့ကို လုံးဝ မမှတ်မိနိုင်တော့ပါဘူး။

“ယူမလိုလား”

မာတောင့်ဆတ်ဆတ် အသံကလေးကြောင့် ငယ်နွေးသွားရသည်။

ရင်နှင့်အမျှ တွယ်တာကျွမ်းဝင်ခဲ့ဖူးရသော အသံကလေး . . . လုံးဝ မှတ်မိခြင်းမရှိဘဲ သာမန်ပုံစံနှင့်ပြောနေသော သူ့အသံကလေးကပင် မွေ့ရင်ကို တုန်လှုပ်ချောက်ချာစေလျက် မွေ့ ယိုင်သွားရသည်။ သူ့စိမ်းတစ်ယောက်ကို ကြည့်သလို သာမန်ကာလျှံကာကြည့်ရင်း နှုတ်ခမ်းကလေးက အစက်နေတာမို့ မွေ့ မျှော်လင့်ချက်တွေ ကုန်ဆုံးခဲ့ရသည်။

“ရပါတယ် . . . သူ ယူလိုက်လေ”

မွေ့အပေါ် သိပ်တွယ်တာခဲ့တဲ့သူဆိုရင် အသံကို မှတ်မိတန် ကောင်းပါရဲ့။ လေးနက် စူးရှင်းစွာ ချစ်မခဲတဲ့ ဆိုရင်ပေါ့လေ။ ရုတ်တရက် သူ့ ချက်ဝန်းကလေးတွေ မွေ့ဆီ စူးခနဲ ရောက်လာတော့ မွေ့မျက်လုံးကလေးဝိုင်းထဲ နှလုံးသားတစ်ခုလုံး အေးစက်သွားရသည်။ မျှော်လင့်စွာ သူ့မော့ကြည့်နေမိရင်း ရင်ခုန်လာရဆဲ . . .

“ဒါဆိုလည်းပြီးရော”

ဟု သူပြောကာ တစ်ဖက်ပြန်လှည့်ရင်း ပိုစတာထဲ လိပ်ခိုင်းနေသည်။ မွေ့ မျက်ရည်တွေ ခိုသိလာရကာ ချာခနဲ လှည့်ရင်း ထွက်ခဲ့မိသည်။ မွေ့ မျှော်လင့်ချက်တွေ တစ်ဖန် ပြန်ခဲ့ရ၏။ မွေ့ကို မုန်းတီးခဲ့တဲ့ တွမ်က ဘာလို့ မွေ့နဲ့ တူခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ မွေ့ရဲ့အမှတ်အသား ဖိဘီကိတ်စ်ပုံကို ဝယ်ယူနေခဲ့တာ ဆဲ။ မေ့ဖျောက်ပစ်ဖို့ စေခိုင်းခဲ့ပြီးမှ တမှတ်တရ ဝယ်ယူနေတာ ဆာ တွမ်လည်း မွေ့လိုများ အို . . . မွေ့ မျှော်လင့်မိပြန်ပြီ။

တကယ်ဆိုလည်း မမေ့နိုင်ဘူးဆိုရင် မွေ့ကို ခြိတ်စာ ဘာလို့ ရေးရက်ခဲ့တာလဲ တွမ်ရယ်။ မွေ့အပေါ် အနိုင်ယူ မာနချိုးရုံနဲ့ မမေ့နိုင်ခဲ့တာကို အတင်း မေ့ယူထားခဲ့တာများလား။ မွေ့ မမျှော်လင့်ရဲတော့ပါဘူး တွမ်ရယ်။ မွေ့တို့ နှစ်ယောက် သည်တစ်သက်မှာ နီးစပ်ရဖို့ လမ်းမမြင်တော့ပါဘူး။

မွေ့ကို မှတ်မိနိုင်ခွင့်မရှိတော့တဲ့ခြေအနေမှာ မွေ့တို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နီးနိုင်ဦးတော့မှာလဲ။ မင်းကြောင့် မွေ့ မျက်နှာကလေး ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ရတာတွေ၊ မွေ့ ဘဝကလေး ခြောက်သွေ့ အက်ကွဲခဲ့ရတာတွေ မင်း ဘာမှမကြားသိခဲ့ရဘူးလား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အောင်နိုင်သူ တစ်ဦး အဖြစ်မင်း ပျော်တော့ ပျော်ရွှင်နေခဲ့မှာမဟုတ်လား တွမ်ရယ်။

အိမ်ပြန်ရောက်မှ သတိရသည်။ မွေ့ လက်ထဲတွင်
ထွမ်ခရစ်ရဲ့ပိုစတာ ပြန်ပါမလာခဲ့။ ယောက်ယက်ခတ်ထဲ
တုန်ယင် ချညှိနဲ့စွာနှင့် ကားဆီပြန်ခဲ့ရင်း မွေ့ အိမ်ရောက်ခဲ့
တာကိုး။ ချက်ချင်း သွားပြန်ယူချင်စိတ်တွေ ပြင်းပြလာရတာ
ခြံထဲ ပြန်ဆင်းပြေးလိုက်သည်။ ခြံထဲက ထိုင်ခုံမှာ ထိုင်နေ
ဝတ္ထုဖတ်နေသော ကိုလေးဆီ လျှောက်သွားကာ . . .

“ကိုလေး . . . မွေ့ကို ဝိုင်းချုပ်ဈေး နောက်တစ်ခေါက်
ပြန်ပို့ပေးစမ်းပါ။ ပစ္စည်းတစ်ခု ဝယ်ပြီးတော့မှ ကျွန်
လို့”

“အေး အေး . . . လာလေ . . . မွေ့လေးကလည်း
မေ့တတ်တာလွန်ရော ဝယ်ထားတာတောင် မေ့ထား
တယ်လို့ . . . အမြန်လာ”

ကိုလေးက သဘောကောင်းစွာ ကားလိုက်
မောင်းပေးသည်။ ဈေးဆီ ပြန်ရောက်လာရရင်း ခုနဆိုင်ဆီ
တန်းသွားသည်။

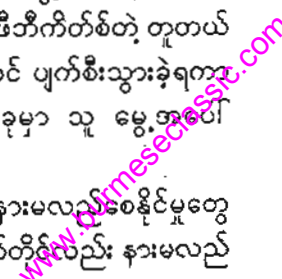
“ခုန ပိုစတာလိပ် ကျန်ခဲ့တယ်”

“ဪ . . . အင်း . . . ခုနက ဟိုတစ်ယောက်ယူ
သွားတယ်၊ တွမ်ခရစ်နဲ့ တော်တော်တူတဲ့သူလေ
ကျွန်တော်တို့က အစ်မထွက်သွားပြီးမှကျန်ခဲ့မှန်းသိတာ

ဘာပုံလဲ ဖြန့်ကြည့်တော့ တွမ်ခရစ်ပုံ ဖြစ်နေတာနဲ့
သူဝယ်သွားတာ၊ တကယ်လို့ ပြန်လာယူတယ်ဆိုရင် သူ
ပြန်ပေးပါမယ်တဲ့၊ သူ ဖုန်းနံပါတ်ပေးသွားတယ်၊ အစ်မ
လိုချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဖုန်းဆက်ပြီး ပြန်ယူလိုက်လေ
နော်၊ သူ အတင်းဝယ်သွားလို့ ကျွန်တော် ရောင်းလိုက်
တာ”

ကောင်လေးက ပိုက်ဆံပါပြန်ပေးပြီး သူ ဖုန်း
နံပါတ်ကို မှတ်ထားသော စာရွက်ကလေးပါ ပေး၏။ မွေ့
အိမ်ထဲမှာ ဖုန်းနံပါတ်ရင်း ကျေးဇူးတင်စကားဆိုရင်း ပြန်ထွက်လာခဲ့ရ
သည်။ မွေ့ ဘာလုပ်ရမလဲကွယ် . . . မွေ့ကို လုံးဝ မမှတ်မိ
ဘာတဲ့ သူနဲ့ မွေ့ ပြန်ဆက်သွယ်သင့်သလား။ မွေ့ကို မုန်းမေ့
ချက်ခဲ့တဲ့ကြားမှ မွေ့ရဲ့အမှတ်အသား ဖိဘီကိတ်စ်ပုံကို
အယူတင် လာဝယ်ယူနေတဲ့ တွမ်ကို မွေ့ ဘယ်လိုနားလည်ရ
ဘာ့မလဲကွယ်။ ဇွန်တို့ပြောခဲ့တဲ့ မွေ့အပေါ် တွမ် တကယ်ချစ်
ခဲ့တယ်ဆိုတာကို မွေ့ ပြန်လည်မျှော်လင့်ချက် ထားရဦးမလား
ကွယ်။ နောက်ပြီး မွေ့အပေါ် ချစ်ခဲ့လျက်သားနဲ့ ဘာလို့ ဖြတ်
ဘောက် ပြတ်စဲခဲ့ရတာလဲ။ မွေ့ အပေါ် မေ့နိုင်ပုံလည်း မရခဲ့
ဆဲနဲ့ ဘာလို့ မွေ့ကို မုန်းမေ့ခဲ့ရတာလဲ။ မွေ့ သိသင့်သလား။
သိလာတော့ကော . . . ။ သူ ချစ်ခဲ့တဲ့ ဖိဘီကိတ်စ်တဲ့ တူတယ်
ဆိုတဲ့ မွေ့မျက်နှာကလေး သူ့ကြောင့်ပင် ပျက်စီးသွားခဲ့ရတာ
နောက်ထပ်မျက်နှာအသစ် ဘဝတစ်ခုမှာ သူ မွေ့အပေါ်
ဘယ်လို သဘောထားမှာလဲ။

အစဉ်အမြဲ မွေ့အပေါ် နားမလည်စေနိုင်မှုတွေ
သာ ပေးစွမ်းခဲ့သော သူသည် ယခုထက်တိုင်လည်း နားမလည်

နိုင်အောင် ဖြစ်ရလေအောင် စွမ်းဆောင်ထားနိုင်ဆဲပင် ထာဝရလည်း နားလည်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူးလေ။

အိမ်ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်တိုင် အတွေးတို့ မရေရာ။ ဖုန်းကလေးနားဆီ ရောက်သွားရသည့် အကြိမ် ပေါင်းတို့က ရေတွက်လို့ပင် မရနိုင်။

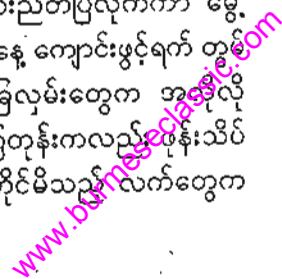
တကယ်ဆို မွေ့ဘဝပြင်းပြင်းထန်ထန် ဆုယုတ် နိမ့်ကျခဲ့ရအောင် ရက်စက်ခဲ့သူကို မွေ့ မေ့မေ့ပျောက် ပျောက် အမှတ်ကင်းမဲ့စွာ ပြန်လည်ဆက်သွယ်ရမည်လား ရက်စက်ခဲ့ရသူရဲ့ မျက်နှာကလေးကို မြင်တွေ့လိုက်ရင် တဒင်္ဂအချိန်ကလေး အတွင်းမှာ မွေ့ သူမပေါ် ဘယ်လိုမှ ဟန်ဆောင်တင်းမထားနိုင်တော့လောက်အောင် ချဉ်းကပ် တာဟာ မသိစိတ်ရဲ့ လှုံ့ဆော်မှုလား . . . သိစိတ်ရဲ့ အလို မသိမှုလား။ မွေ့ ဘာတတ် နိုင်မလဲလေ။ သိပ်ချစ်ခဲ့ရသည် နှလုံးသားတစ်ခုလုံး အရင်းတည်လို့ပါပဲ။ ကာလများစွာ အကြင်နာတွေ၊ တွယ်တာမှုတွေများစွာနှင့် ခိုင်မာ နှောင့်တင် ခဲ့ရတဲ့ သံယောဇဉ်တွေကို သူကသာ လွယ်ကူစွာ ဖြတ်တောက် ရက်ခဲ့ပေမယ့် မွေ့ကမှ မဖြတ်တောက်ရက်ခဲ့ဘဲ။ မာနချိုးနှိမ် အတွက် လာရောက် ချဉ်းကပ်လာခဲ့တာ . . . နူးညံ့စွာ အဆောင် ကြင်နာပြုခဲ့တာတွေကို ပြန်လည် မြင်ယောင်မိတိုင်း တမ်းတခြင်းတစ်ဝက် နာကြည်းမှုတစ်ပိုင်းနှင့် မွေ့ ဆောင် တည်ရာမရခဲ့ပါဘူးလေ။ ဘယ်အချိန်မှာ နှလုံးသားပေး ပျော့ပျောင်းကုန်မလဲဆိုတာကို ကြိုတင်မှန်းဆစိုးရွံ့နေရခြင်း က မွေ့ ပျော့ညံ့ အရှုံးပေးလွန်းရာ ရောက်နေပေမယ့် အဲသည့် လို ဖြစ်ပျက်နေတာကိုလည်း ဘယ်လိုမှ မတားဆီးနိုင်ခဲ့။

“မွေ့လေး နေကောင်းလား၊ အခန်းထဲကုပ်မနေနဲ့ သမီးရယ် . . . အပြင်လေး ဘာလေးထွက်၊ ခါတိုင်းလို လည်ပတ်ပေါ့၊ မွေ့က မွေ့ပဲနော်၊ ဘာမှ အပြောင်း အလဲ တွေမရှိဘူး . . . ပြောင်းလဲနေတာကို အတင်း ကြီး စိတ်စွဲမနေနဲ့”

“အင်းပါ ဒက်ဒီရဲ့ . . . မွေ့ နေကောင်းပါတယ်၊ နောက်နေ့တွေ ဇွန်တို့နဲ့ ကျောင်းလိုက်သွားဖို့တောင် စဉ်းစားနေတာ၊ အိမ်မှာနေရင် မွေ့ အမြဲတမ်း တွေးနေ မိမှာစိုးလို့လေ”

“ကောင်းတာပေါ့ သမီးလေးရဲ့၊ အားရင် အေရိုးပစ် ကလေး ဘာလေး ပြန်ကုစားလေ၊ မျက်နှာကလေးက အရမ်းလှလာတော့ ကိုယ်ခန္ဓာကလေးလည်း ကျန်း ကျန်းမာမာ သန်သန်စွမ်းစွမ်းကလေးရှိအောင် ထိုင် ကုပ်မနေနဲ့၊ ကိုယ်လည်း ကျောင်းပြီးနေတာ အားနေ ပြီ၊ တင်းနစ်ရိုက် . . . လုပ် လုပ် တစ်ခုခုလုပ်နေ . . . ဟုတ်လား၊ ဒက်ဒီ ဒီနေ့ ပွဲရုံ ခဏသွားဦးမယ်၊ မမိုးနဲ့ မာမီရှိတယ် . . . လိုတာရှိရင် အော်သာ တောင်းနော်၊ ဒက်ဒီသွားမယ်”

ဒက်ဒီကို ခေါင်းကလေးညိတ်ပြလိုက်ကာ မွေ့ အခန်းထဲက ထွက်လိုက်သည်။ သည်နေ့ ကျောင်းဖွင့်ရက် တွေ့မိလို ဘာလို့ ကျောင်းမတက်ပါလိမ့်။ ခြေလှမ်းတွေက အေရိုးလို ဖုန်းဆီ ရောက်သွားရသည်။ ချစ်ခဲ့ကြတုန်းကလည်း ဖုန်းသိပ် မဆက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။ အခုတော့ ဖုန်းကိုကိုင်မိသည့် လက်တွေက တုန်ယင်နေလေသည်။

“ဟယ်လို . . .”

အသံမာဆတ်ဆတ်ကလေးက ရင်တွင်းသို့ စီးဝင် သွားကာ ရင်ထဲတုန်ခါသွားရသည်။ မွေ့တို့နှစ်ယောက် ကွဲကွာနေကြပါလားဆိုတဲ့ အသံစိတ်နှင့် မွေ့ မျက်ရည်ဝိုင်းလာ ရပြန်သည်။ တမ်းတ လွမ်းဆွတ်ခြင်းတွေက ဘယ်တော့မှ မပျောက်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့။ မွေ့ကို ဘာလို့ ရက်စက်ခဲ့ တာလဲ တွမ်ရယ်။

“ဟို ဟို . . . ပိုစတာပါ”

“ဪ . . . ယူချင်လို့လား၊ ရတယ်လေ . . . ဘယ် မှာ လာပို့ပေးရမလဲ”

အသံလေး မာနေပေမယ့် မိန်းကလေးတစ် ယောက်ကို ညှာတာ အလျှော့ပေးတတ်တဲ့ စိတ်ထားကလေး ရှိလျက်နဲ့ မွေ့ရဲ့နှလုံးသားကို ဘာကြောင့် ခြွေရက်ခဲ့တာပါလိမ့် ကွယ်။ တွမ် အကြင်နာတရား မဲ့ခဲ့တာကို နာကြည်းခြင်းနဲ့ အတူ မယုံရဲသေးတာကလေး တစ်ရိပ်တစ်စပင် ရှိနေသေးသည်ပဲ။

“သူ လွယ်တဲ့နေရာကို ပြောပါ . . . တို့ လာယူပါမယ်”

“အင်း . . . ဒုက္ခပဲ . . . တို့က ချိန်းလို့ကောင်းပါ မလား . . . ခင်ဗျားက မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆို တော့ . . .”

သည်လို စာနာတတ်တာကလေးတွေကလည်း ယခုထက်တိုင် ရှိဆဲပဲ။

မွေ့တစ်ယောက်တည်း အပေါ်မှာမှ စာနာမှု ကင်းခဲ့တာလား တွမ်ရယ်။

“ရပါတယ် . . . တို့ လာယူရပါတယ် . . . တို့က

လိုချင်တာကိုး”

“ကောင်းပြီလေ . . . ခင်ဗျားက ကျောင်းကလား၊ တစ်မျိုး မထင်နဲ့နော် . . . ကျောင်းမှာ ချိန်းတာ အကောင်းဆုံးထင်လို့”

“ရပါတယ် . . . တို့ R.C (2) ထဲကပါ . . . ဒါပေမယ့် ဆေးခွင့်ယူထားတော့ နောက်နှစ်မှ တက်ရမှာ . . . မိန်းထဲ တို့လာလို့ ဖြစ်ပါတယ်”

“ခင်ဗျာ . . . တို့ မိန်းထဲကဆိုတာ . . .”

ဆက်မပြောတာက တစ်ဖက်မိန်းကလေး အပေါ် ဝဲညှာတတ်တဲ့စရိုက်။ ဘယ်တော့မှ တစ်ဖက်သတ် အပိုင်တွက်မထားတတ်တဲ့စရိုက်နှင့် အခု မွေ့ကိုလည်း သူ့ကို သိနေတာလားဟု မေးဖို့အတွက်ကို မမေးသင့်ပုံဖြင့် သူ နှုတ်ဆိုတ်သွားသည်။

“မှန်းကြည့်တာပါ . . . အတပ်ကြီးသိတာ မဟုတ်ပါ တူး”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . တို့ မိန်းထဲကပါ . . . ဒါဆို စာကြည့် တိုက်လှေကားဘက်လာခဲ့မလား”

“ကောင်းပါပြီ . . . ဘယ်နှနာရီလောက်လဲ”

“ခင်ဗျားက ဒီနေ့ယူချင်တာလား”

“ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် ယူချင်ပါတယ်”

“ရပါတယ် . . . အခုချက်ချင်း တို့သွားစောင်မိန့်ပါ မယ် . . . အဲ . . . ခင်ဗျားကြိုက်တဲ့အချိန်လာနိုင်ပါ တယ်”

“တို့ . . . တို့နာမည် မှီပါ”

မရည်ရွယ်ဘဲ တို့နာမည်ကလေးတစ်ခု ထွက်သွားရခြင်းနှင့်အတူ ဦးနှောက်တွင်း လင်းခနဲ လက်သွားရသည်။ သူ မမှတ်မိနိုင်တော့တဲ့အခြေအနေမှာ မွေ့ နောက်တစ်ယောက် သူစိမ်းတစ်ယောက်ရဲ့ပုံစံနှင့် သူ့ကို လေ့လာချင်တဲ့ စိတ်ကလေး ဝင်သွားသည်။ တွေ့မြင်နေရခွင့်ကို ရယူရင်း မွေ့အပေါ် သူ ထားရှိခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့သဘောစိတ်ထားကို မွေ့ စုံစမ်းချင်လာသည်။ သူစိမ်းတစ်ယောက်အနေနှင့် သူ့ရဲ့ ခံစားချက်ကို မွေ့ သိချင် လာသည်။ မွေ့အပေါ် သူ ဘာလို့ ရက်ရက်စက်စက် ဖြစ် တောက်ခဲ့သလဲဆိုတာ မွေ့ သိရှိနေတာထက် ပိုမို တိကျ သေချာ စွာ သူ့နှုတ်မှ ထွက်မည့် ရင်ဖွင့်စကားကလေးကို မွေ့မဟုတ်တဲ့ သူစိမ်းတစ်ယောက်ရဲ့ ပုံစံမျိုးနှင့် ကြားနာချင်လာမိသည်။ သူ အမှန်တကယ် မွေ့ကိုမုန်းတီးစိတ်နှင့် ပညာပေး ချိုးနှိမ်ခဲ့တာ ဆိုရင် မွေ့ ရင်နာမြဲ ရင်နာရမှာပေါ့လေ။ တကယ်လို့သာ မွေ့ အပေါ် သူ တကယ်ချစ်ခဲ့လျက်နဲ့ မခံချင်စိတ် တစ်ခုကြောင့်သာ လုပ်ခဲ့ရပြီး နောက်ပိုင်းမှာ နောင်တရနေမှာမျိုး၊ မွေ့ကို တမ်းစာ နေတာမျိုးကလေးတွေ မြင်တွေ့ခွင့်ရခဲ့ရင် မွေ့ ရောင့်ရဲရမှာပေါ့။ မွေ့အပေါ် ထားရှိတဲ့ သူ့ရဲ့သဘောထား အမှန်ကို သိချင်လာ စိတ်တွေ ရင်မှာ ပျံ့နှံ့လာရခြင်းနှင့်အတူ ဆုံးဖြတ်ချက်က ပိုမို ပီပြင် ခိုင်မာသွားရသည်။ မွေ့ တခြားတစ်ယောက်ရဲ့ပုံစံနဲ့ သူ ဘဝထဲ ဝင်ရောက်ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားမယ်။ ပြီးတော့ မွေ့ အပေါ် ထားခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့ စိတ်ကူးစိတ်ထားတွေကို မွေ့ သိခွင့်ရ အောင် ကြိုးစားမယ်။ မွေ့အပေါ် တမ်းတဆဲ ဖြစ်နေပုံရတဲ့ သူ့အမူအရာကလေးကို မွေ့ တကယ်ပဲ မျှော်လင့် နားလည်ချင် မိတော့တယ်နော်။

“တို့နာမည် သိဖို့ လိုမယ် ဆိုရင်လည်း မှတ်ထားနိုင်ပါ တယ် . . . တို့နာမည် ခွန်း”

ခွန်း . . . မွေ့ရင်ထဲ တိတ်တိတ်ကလေး ရေရွတ် ခံသွားသည်။ တွမ်နာမည်ကလေးက ခွန်းတဲ့လား။ မွေ့ တစ်ခါ မှ မေးမကြည့်မိခဲ့ဖူးသော တွမ်ကလည်း သူ့နာမည်အရင်းကို ဘယ်တုန်းကမှ ထုတ်မပြောခဲ့သော နာမည်ကလေးက ခွန်း တဲ့။ ဘာပဲပြောပြော မွေ့ရင်ထဲမှာ တွမ်ဆိုတာကလေးက ကာလများစွာ စွဲနစ်စူးဝင်နေခဲ့ရသည်။ အခုနောက်ပိုင်းမှာ တွမ်ဆိုပြီး တမ်းတစွာ ခေါ်ဝင်မိခြင်းကို ထိန်းချုပ်ရတော့ မည်ပေါ့။ တွမ်ဟု မြတ်နိုးစွာ ခေါ်ခဲ့မိတဲ့အသံကို တွမ် ပြန်လည် မှတ်မိသွားနိုင်မည်လား မသေချာပေမယ့် 'မို့'ဆိုတဲ့ အခြား တစ်ယောက်ဘဝမှာ တွမ်ရင်ထဲ မို့ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး ဝင်မသွားစေလိုပေ။ တွမ်ရင်ထဲမှာ ထာဝရ ရှိနေစေချင်မိတာ က မွေ့ပါပဲ။ မွေ့ ဘဝမှာပဲ တွမ်ဟုခေါ်တော့မည်လေ။

“ဟယ်လို . . . ”

မွေ့ အသံကလေး ထပ်ပေးလိုက်ပြီးမှ ရင်ထဲ ဟာကျသွားရသည်။ ဘယ်အချိန်ကမှန်းမသိ တွမ် ဖုန်းချသွားခဲ့ လေပြီ။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒွန်း”

သူ မျက်မှောင်ကလေးတစ်ချက်ကုတ်သွားသည်။ မွေ့ကို ကလေးတစ်ယောက်လို သူ့ လာကြည့်ကာ ဒွန်းဟုခေါ်လိုက်တာကို မနှစ်သက်ပုံကလေး။ မွေ့ မျက်နှာကလေးက နုနယ်နေကာ သူက မွေ့ကို သူ့ထက်ငယ်မည်ဟုပင် ယုံမှတ်ထားပုံရသည်။

“ရပါတယ် မှီ . . . တို့ သွားမယ်”

“ပိုက်ဆံ . . .”

“ရပါတယ် . . . မပေးရင်လည်း ရပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မှီ ပေးချင်တယ်ဆိုရင်လည်း ပေးပါ”

မွေ့ ပိုက်ဆံဆယ်ငါးကျပ်တန်ကလေးထုတ်ကာ သူ့ကို ပေးလိုက်သည်။ သူက လှမ်းယူကာ လှည့်ထွက်သွားသည်။ မွေ့ ရင်ထဲ အောင့်ခနဲတော့ ဖြစ်သွားသည်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို လုံးဝပတ်သက်လိုပုံမပြတဲ့ ကင်းချင် ရှင်းချင်ပုံစံ။ ဒါပေမယ့် မှီဆိုတာကို စိတ်ဝင်စားပုံမျိုး ပေါ်နေတာမို့ မွေ့ကလွဲလို့ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ နူးညံ့မပြခဲ့တာ အမှန်ပဲလား တွမ်။ ဒါပေမယ့် မွေ့ကို နူးညံ့ပြခဲ့တာကလည်း ဟန်ဆောင်မှုသက်သက်ပဲ မဟုတ်လား။ မင်းကို မွေ့ ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်တော့ပါဘူး တွမ်ရယ်။ သည်တစ်သက် မင်းဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားတော့ဘူးလား။ မွေ့ အ

ပေါ်မှာတော့ သိပ်ချစ်ခဲ့ပုံ ပြခဲ့တာမို့ ကြည်လည်း ကြည်နူးချင်သည်။ ဒါပေမယ့် ဟန်ဆောင်သွားမှုသက်သက်ပဲဟု တွေးမိချိန်မှာတော့ ရင်နာလှသည်။ မွေ့အပေါ် အလဲထိုးခဲ့တဲ့ ရက်ကော်လွန်းခဲ့သူ တစ်ယောက်အပေါ်မှာ မွေ့ ဘာလို့ ဟန်ဆောင်လို့ပင် မတင်းနိုင်ခဲ့တာလဲ။ သိပ်ချစ်ခဲ့မိလို့ပါပဲ တွမ်။ မင်းကို သိပ်ချစ်လို့ နာကြည်းဖို့အတွက်ကို အတင်း ဖန်ဆင်းယူထားပေမယ့်လည်း မင်းမျက်နှာကလေးကို ပြန်တွေ့လိုက်ရတဲ့ ခဏတာအချိန်ကလေးမှာ မွေ့ ဘယ်လိုမှ ဟန်ဆောင်မထားနိုင်ခဲ့ဘူး။

“ဟယ် . . . မွေ့တစ်ယောက်တည်း ဘယ်တုန်းက ရောက်နေတာလဲ . . . ကြည့်စမ်း”

“ဟယ် . . . ဇွန်တို့ . . . ငါ . . . ငါ သူ့ကို လာတွေ့တာ”

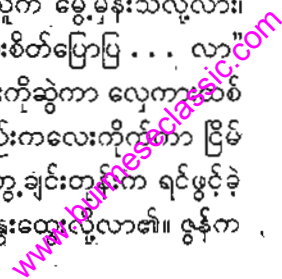
“ဟမ် . . . ဘယ်က သူလဲ”

“တွမ်”

မွေ့ တိုးတိုးကလေးပြောလိုက်ပေမယ့် ဇွန်တို့ ဆိတ်လန့်သွားကာ ဟေခနဲ အသံကြီးထွက်လာသည်။ မွေ့ မျက်လွှာကလေးချလိုက်ရင်း ရင်တွေ တုန်ခတ်လာရသည်။

“နင် သူ့ကို နာကြည်းနေတယ်ဆို . . . ဘာတွေလဲ ဟ . . . သူကရော နဂံကို သူက မွေ့မှန်းသိလို့လား။ ပြောပြလေဟယ် . . . အသေးစိတ်ပြောပြ . . . လာ”

ဇွန်က မွေ့လက်ကလေးကိုဆွဲကာ လှေကားဆစ်မှာ ထိုင်ချလိုက်သည်။ မွေ့လက်သည်းကလေးကိုကိုင်ကာ ငြိမ်သက်သွားမိသည်။ တွမ်နှင့် စတွေ့တွေ့ချင်းတုန်းက ရင်ဖွင့်ခဲ့ချိန်ကလေးလို ရင်တွေ ဆန်းသစ်နွေးထွေးလို့လာ၏။ ဇွန်က

စိတ်မရွည်ဟန်နှင့် ဟင်းခနဲအော်ကာ နုအိက စိတ်ဝင်တစား ပုံစံနှင့် ငြိမ်နေသည်။

“ငါ သူ့ကို နာကြည်းတာ တကယ်ပါ ဒါပေမယ့် အရမ်းလည်းချစ်တယ် . . . သူ့ကိုမြင်ရင် ငါ မနေနိုင်ဘူး ဇွန်ရယ်”

မွေ့ ဗိုလ်ချုပ်ဈေးမှာတွေ့တာရယ် . . . ပိုစတာ ကိစ္စရယ်ကို အသေးစိတ်ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ငါပြောတယ် မှလား . . . တွမ်နှင့်ကို တကယ် ချစ်ခဲ့တာပါဆိုတာ၊ တကယ်ပါ တွမ်ပုံစံက အရမ်းရှင်တာပဲ၊ နှင်မှနှင့် . . . တွမ်ကို ဇာတ်လမ်းရှာဖွေတဲ့ ကောင်မလေးတွေ ငါတွေ့ဖူးတယ်၊ တွမ်က လုံးဝပဲလုံးဝကို ဂရုမစိုက်ခဲ့တာ”

“ဒါပေမယ့် ငါ့ကိုလည်း သူ ရက်စက်ခဲ့တာပဲ၊ ငါ့ကို ဂရုမစိုက်လို့ ဖြတ်စာရေးရက်ခဲ့တာပေါ့”

“အေးလေ . . . အဲဒီကိစ္စက ထူးခြားနေတယ်၊ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ၊ တွမ်မှာ အကြောင်းတစ်ခုခုကို ရှိရမယ်ဟာ”

“ငါ ငါ့ကိုယ်ငါ မှီလို့မိတ်ဆက်လိုက်တယ်၊ သူ့နာမည်က ဇွန်နဲ့တဲ့ . . . ငါ့ကို မွေ့ဆိုတာ သူ လုံးဝမမှတ်မိပါဘူး၊ ဒါကြောင့် ငါ့ကို မွေ့လို့ အသိမခံစေဘဲ မှီလို့ပြောလိုက်တာ၊ နောက်ပြီး ငါသိချင်တာက ခုနကနှင့်ပြောသလို သူ့မှာ အကြောင်းတစ်ခုခုရှိမယ်ဆိုတာရယ်၊ ငါ့ကို သူ တကယ်ချစ်ခဲ့လားဆိုတာရယ်ကို ငါ တခြားတစ်ယောက်အနေနဲ့ စုံစမ်းချင်တယ်လေ၊ အဓိက ငါ့ကို

သူ ဘာလို့ ဖြတ်စာရေးခဲ့ရသလဲဆိုတာကို ငါ သိချင်တယ်၊ သူ့စာထဲမှာကတော့ ငါ့ကို သူလုံးဝမချစ်ခဲ့ဘူးတဲ့၊ ငါ သူ့ကိုမတွေ့ခင်အချိန်အထိ သူ ငါ့ကို တကယ်မုန်းခဲ့တယ်ပဲ ထင်ထားတယ်၊ ငါ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်ပြီး နှင်တို့နဲ့ တွေ့ရတဲ့ချိန်မှာ နှင်တို့ပြောပြတာကိုကြားတော့ ငါ မယုံရဲဖြစ်သွားတယ် . . . ဇေဝေဝါပေါ့ . . .

သိပ်ချစ်ခဲ့တော့ ချစ်စိတ်နဲ့ အလွယ်တကူ လက်ခံချင်တယ်လေ၊ နာကြည်းတာက နာကြည်းတာ သတ်သတ်တစ်ပိုင်း . . . ချစ်တာက ချစ်တာပဲ၊ နှင်တို့ပြောသလိုဆို သူ ငါ့ကို ချစ်လျက်သားနဲ့ ဖြတ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို စဉ်းစားလို့ မရတော့ဘူး၊ တွေးလို့လည်း မမီတော့ဘူး၊ ဒါဆို ဘာကြောင့်ဖြတ်တာလဲ ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ငါ အရမ်းသိချင်လာတယ် . . .

ဒီနေ့ သူ့မျက်နှာကလေးကို တွေ့တွေ့လိုက်ချင်း ငါ ဘယ်လိုမှထိန်းမထားနိုင်ခဲ့ဘူး၊ နောက်ပြီး သူ ဖိဘီကိတ်စံပုံစံကို စိုက်ပြီးကြည့်နေတယ်၊ အဲဒါ ငါ့ကို တမ်းတနေတာပေါ့နော်၊ ငါ့ရင်ထဲမှာ အရမ်းကို ပျော့ပျောင်းသွားရတယ်၊ နားမလည်နိုင်တာတွေလည်း ပိုများလာတယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နားလည်နိုင်မှာလဲ၊ ငါ့ကို ချစ်နေဆဲပုံစံနဲ့လည်း ရှိနေသေးတယ်၊ ရက်ရက်စက်စက်လည်း ဖြတ်တောက်ခဲ့သေးတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲ . . . ဘာ တွေ့လဲ . . . စဉ်းစားလို့ကို မရတော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် အရမ်းသိချင်စိတ်တွေ ပြင်ပြေလာတော့ ခုနက ငါပြောသလို ငါ့ကိုယ်ငါ မှီဆိုပြီး တခြား

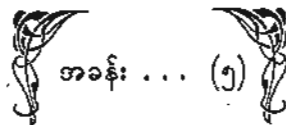
တစ်ယောက်ပုံစံနဲ့ သူ့ရဲ့စိတ်သဘောထားကို စုံစမ်း
လာတယ်။ သူ့မှာ ဘာအကြောင်းတွေ ရှိနေမလဲ ဆိုတာ
ငါ အရမ်းသိချင်တယ်ဟယ်”

“အင်း . . . နင့်အကြံမဆိုးဘူး၊ ကောင်းပါတယ် . . .
သူ့ကိုခင်အောင် နင် အရင်လုပ်၊ သူ ရင်ဖွင့်လာအောင်
နင်ကြံစည်ပေါ့ . . . နင် ပီရိုဖိုတော့ လိုလိမ့်မယ်
“အေးလေ . . . အကွက်ကျကျ စိစဉ်နိုင်ရမှာပေါ့၊ နင်
ပါ ကူညီပေးကြပေါ့လေ”

“ရတယ်လေ . . . အေး . . . ဒါပေမယ့် သူ နင်
ဖြတ်တောက်ခဲ့တာဟာ ပြောစရာ အပြစ်ရှိတဲ့အကြောင်း
ဆိုရင်တော့ နင် သူ့ကို လုံးဝမုန်းပစ်ရမယ်နော်၊ သူ့ဘာ
က နင့်ကို မာနချိုးချင်တာ၊ အနိုင်ယူချင်တာမျိုး ဆို
ပေါ့”

“အင်း . . . ငါ မုန်းနိုင်အောင် ကြိုးစားမှာပါ”

အသံကလေး တိမ်ဝင်သွားရရင်း ရင်ထဲ တစ်
လှုပ်ခါလာသည်။ မျှော်လင့်ခြင်းတွေ . . . ယုံကြည်ချင်မိ
တွေက ရင်မှာ ပြန်လည်စိုးမိုးလာရ သည်။ တခြားအကြောင်း
တစ်ခုခုကြောင့် ချစ်လျက်နဲ့ ဖြတ်ခဲ့ရသလိုမျိုး ဖြစ်ပါစေ
ရယ် . . . မွေ့ကို မာနချိုးလိုစိတ် . . . မုန်းတီးအနိုင်ယူ
စိတ်နဲ့ ဟန်ဆောင်ချစ်ခဲ့တာမျိုး ဟုတ်မနေပါစေနဲ့။ တကယ်
သည် ဒုတိယအကြိမ်မှာ ကျဆုံးရဦးမယ်ဆိုရင်တော့ မွေ့
ကလေး နာလန်မထူနိုင်တော့လောက်အောင် ကျဆုံးရ
မှာပါ တွမ်ရယ်။

“ဟင်”

မွေ့ရင်တွေ ပြင်းထန်စွာ သွက်ခါသွားရသည်။
မြင်နေရသည့် ပုံစံကလေးက ရင်ထဲတန်းမတ်စွာ ဝင်ရောက်
လာကာ နှလုံးသားမှာ ချိတ်ခိုသွားသည်။ မွေ့ ဝယ်ပေးခဲ့ဖူး
သော ပိုးယောပုဆိုးနီညိုညိုကလေးကို ရှုပ်ကြက်ဥနှစ်ရောင်
နုနုကလေးနှင့် တွဲဝတ်ထားကာ ရှင်းစင်နေသော တွမ်လေ။
ခပ်မတ်မတ်ကလေး လျှောက်လှမ်းလာကာ မျက်နှာကလေးက
ဘည်တည်ကလေး။ မွေ့ မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေမိ
တာ သူ့ မျက်ဝန်းတွေ မွေ့ဆီ ဖျတ်ခနဲရောင်လာချိန်မှာ မွေ့
နှုတ်ခမ်းကလေးဖွင့်ကာ ပြီးပြလိုက်သည်။ သူ့မျက်လုံးကလေး
မေးစင်းကျသွားကာ ဘေးဘီကိုလှည့်ကြည့်သည်။ ပြီးမှ သူ့ကို
ရယ်ပြတာကို သိသွားပုံနှင့် နှုတ်ခမ်းကလေးစေ့ကာပြီးပြသည်။
တံကောင်းချင်တော့ မွေ့အနားမှာ ဇွန်နှင့်နုအိ ရှိမနေ။
မို့နေရင် တွမ် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ဖြစ်သွားနိုင်သည်လေ။

မျက်နှာချင်းဆိုင်နိုးကပ်လာတော့ မွေ့ မြေလှုပ်ကလေးရပ်လိုက်တာ . . .

“ဟို တစ်နေ့က ခွန်းကို ကျေးဇူးတင် စကားတော့ မပြောလိုက်ဘူး။”

“ရပါတယ် . . . ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်မှ မတုတ်တာ” သူ ရှေ့တူရူသို့ သာ မျက်ဝန်းစိုက်ထားရင် ခပ်တိုးတိုးပြောသည်။

“ဟို . . . တို့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လာရှာတာ၊ သူ့မလားမသိဘူး။”

“တို့ ကူညီပါမယ် . . . မသိဖို့တော့ များမယ်၊ တို့မိန်းကလေးအသိမရှိဘူး။”

“ဪ . . . ဟို . . . ဇူးမေဂျာက ဇွန်ဇွန်နဲ့ နုအိထေဟင်”

သူ မျက်နှာချက်ချင်းပျက်ကျသွားသည်။ မွေ့ဖျတ်ခနဲ လာကြည့်ရင်း သူ့ မျက်နှာကလေးတွေ ရဲလာသည်။

“သိ . . . သိလားဟင်”

“သိတာက သိပါတယ် . . . သိခဲ့ဖူးတာပါ။ ဒါပေမယ့် တို့ သူတို့နဲ့ ရင်မဆိုင်ချင်လို့ပါ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“တို့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စပါ။ မို့အတွက် အကူအညီ လိုနေတယ်ဆိုရင်တော့ သူတို့အတန်းကို ခပ်ဝေးဝေးလိုက်ပြပေးပါ့မယ်၊ မိန်းထဲမှာ မှီတစ်ယောက်တည်း မသွားသင့်ဘူးထင်တယ်”

တွမ်ရယ် . . . ဟု တမ်းတစွာ ညည်းညူခဲ့

ဆိတ်က ပြင်းပြသွားရသည်။ ဘယ်လိုကလေးလဲ။ မိန်းကလေး ဆိုင်းအပေါ်မှာ မေးမစာနာတတ်၊ ငဲ့ညှာတတ်တဲ့စရိုက်ကလေး။ ကြင်နာတတ်တဲ့ နှလုံးသားမျိုး တွမ်ဆိုမှာ ရှိခဲ့မှာပါ။ မွေ့ ဆိုချင်လာပြီ တွမ်ရယ်။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့အဖြစ်ဆိုးတွေကိုတောင် မပစ်ချင်မိပြီ။ တွမ်ကို ခွင့်လွှတ်ချင်လာမိပြီ။ နဂိုမခိုင်တဲ့မွေ့ နှလုံးသား ယိုင်နဲ့လာတော့မှာကို ကြိုတင်သိမြင်လာရပါရဲ့။ တွမ်ရဲ့နှုန်းညှပ်မှုတွေနဲ့ မွေ့ရဲ့နာကြည်းမှုတွေကို ဖျောက်ဖျက်ပေး နိုင်မှာလား တွမ်။

“လာလေ . . . လိုက်ပို့ပေးမယ်”

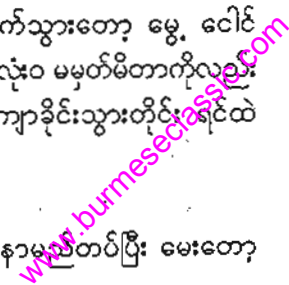
ကော်ရစ်ဒါတစ်လျှောက် ယှဉ်လျှောက်ရင်းသူက ခပ်ခွာခွာကလေးလျှောက်သည်။ ခေါင်းကို ငဲ့ထားကာ ဆိတ်ဆိတ် စွာ လျှောက်လှမ်းနေပုံကို မွေ့ ငေးကြည့်နေမိရင်း ချစ်စရာခဲ တာတွေကို မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လာရ သည်။ တွမ်ပုံစံက ရိုးသား သန့်ရှင်းနေပုံပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့များ တွမ်ကို ကြွေစေခဲ့ရတာလဲ တွမ်ရယ်။ တွမ်မှာ ဘာအကြောင်း ကိစ္စများ ရှိနေလို့လဲကွယ်။ မွေ့ သိခွင့်ရှိပါရစေ။

“အဲဒီ ရှေ့ကအတန်းပဲ . . . တို့သွားတော့မယ် . . . ရှိမှာပါ”

သူ ချာကနဲ လှည့်ထွက်သွားတော့ မွေ့ ငေါင် ခေါင်ကလေး ကျန်ရစ်သည်။ မွေ့ကို လုံးဝ မမှတ်မိတာကိုလည်း သိနေ သေချာနေလျက်နဲ့ မွေ့ကိုကျောခိုင်းသွားတိုင်းရင်ထဲ အာင့်အောင့် သွားတတ်သည်။

“မွေ့ . . . ဘယ်လိုလဲ”

“သူနဲ့တွေ့ခဲ့တယ်၊ ငါ နင်တို့နာမည်တပ်ပြီး မေးတော့

သူ မျက်နှာ အရမ်းပျက်သွားတယ်”

မွေ့ ခုနအကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သည်။
ဂွန်နှင့်နုအိက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် စိတ်ဝင်တစား နား
ထောင်နေကြသည်။

“ဆက်လုပ် ဆက်လုပ် . . . နင် စဝင်တာ မှန်တယ်
ပေါ်တင်ကြီး ဝင်ရောတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ ကြိုကြိုက်သွား
တာမျိုးလေး . . . ကောင်းတယ် . . . ပေါ်တင်ဝင်
ရောက်တယ်ဆိုတာ သူသိသွားရင် သိတယ်မဟုတ်လား
မာနမင်းသားက အထင်သေးသွားဦးမယ်”

“အင်း . . . နောက်ပြီး သူလေ ငါပေးထားခဲ့ဖူးတဲ့
ယောပုဆိုးလေး ဝတ်ထားတယ်၊ ငါ သူ့ကိုအရမ်းစဲ
ချစ်သွားတာပဲ . . . တကယ်”

“ထိန်းထားဦးဟဲ့ . . . သူ နင့်ကို ဖြတ်စာရေးထားခဲ့
တယ် ဆိုတာကို နင့်ရင်ထဲမှာ အမြဲထည့်ထား။ သိပ်
မွှော်လင့်ချက်တွေ ထားမနေနဲ့ဦး . . . နင် အခု သူ့ကို
ပြန်ပတ်သက်နေတာ နင့်ကိုဖြတ်ခဲ့တာအတွက်ကို ခံ
စမ်းဖို့ . . . အားအားယားယားချစ်ဖို့ပဲ စဉ်းစားမနေ
နဲ့”

မွေ့ မျက်နှာပျက်ပျက်ကြားမှ ရယ်မိသည်။ တွမ်
ဆိုတာ မွေ့ချစ်ဖို့ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရတာပဲလေ။ အမြဲပဲ ချစ်ဖို့
ကြိုးစားခဲ့တာ။ သိပ်ချစ်ခဲ့တာကြောင့် သူ ကျောခိုင်းလိုက်တော့
ပေါက်ကွဲလွန်းစွာ ခံစားသွားခဲ့ရတာပဲလေ။ ဒါကြောင့်လည်း
မဖြစ်သင့်တာ ဖြစ်ခဲ့ရတာ။ နွေအိပ်မက်ဆိုးကြီးတစ်ခုလို့
ချောက်ချားစရာဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ ဆုံစည်းခဲ့ရတာ။ အသက်မ

ရဲ့ရဲ့တစ်မည် ထိခိုက်ခဲ့ရတာ။ အသက်ကလေး ကျန်ရစ်ခဲ့
တောင် တွမ်ကို ဆက်လက်ချစ်နေဖို့ ကံပါနေသေးလို့လား
ဦးမယ်။

“ဟိတ် . . . မှီ . . . မုန့်ကျေး”

“ဟင် . . . ဘာလို့လဲ”

ညိုမိတို့ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ကာ မွေ့ အံ့သြမေးသည်။ ညိုမိတို့ မျက်နှာလေးတွေက ရယ်ချင်ဟန်ကတွေတွေနှင့်။

“ဟိုတစ်နေ့က တွမ်ခရစ်နဲ့လေ၊ တွေ့လိုက်တယ်နော် အရမ်းလိုက်တယ် သိလား၊ အရပ်မြင့်မြင့်ကလေးတွေ ရေလည်မိတယ်၊ ညိုမိနဲ့ ကေသီတောင်ငြင်းသေးတယ် တွမ်ခရစ်ကို သူက မွေ့ဆိုတဲ့ ဆင်းသိမ်မွေ့နဲ့ လိုက်တယ်တဲ့၊ ညိုမိက မှီနဲ့ပိုလိုက်တယ်လို့ . . . ဟုတ်တယ် ဟုတ်လား၊ ဆင်းသိမ်မွေ့ကို မှီ သိချင်ရင် ဖီဘီကိတ် သာကြည့် ချွတ်စွတ်နီးပါးပဲ၊ ဒါပေမယ့် မှီက မွေ့ထက် ပိုလှတော့ တွမ်နဲ့ပိုလိုက်တာပေါ့၊ ဟုတ်တယ်ဟုတ် . . . ကဲ . . . မုန့်ကျေး”

“ညိုမိတို့ကလည်းကွာ”

မွေ့ ရှက်ချင်ယောင်ဆောင်လိုက်ကာ နှုတ်ခမ်းကလေးချွန်လိုက်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ ရင်ထဲကတော့ရယ်ချင်လွန်းနေရသည်။ ရှင်တို့ ငြင်းနေတဲ့ နှစ်ယောက်စလုံးဟာ ကျွန်တစ်ယောက်တည်းဟေ့။ ဇွန်နှင့် နုအိသာရှိရင် အရမ်းအေးရယ်ကြပြီးမှာ အသေအချာ။ နှစ်ယောက်စလုံး ကျွန်တို့ရဲ့

ရိုနေတာမို့ မွေ့နှင့်အတူ ညိုမိတို့ပဲရှိသည်။ R.C ထဲမှ ထွက်တာ ဂျပ်ဆင် ကင်တင်းဘက် လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။

တစ်လမ်းလုံး ညိုမိတို့က မွေ့ကို သူနှင့်တွဲနောက်နေကြတာမို့ ကြည်နူးတစ်ဝက် . . . ရယ်ချင်တစ်ဝက်နှင့် မွေ့ သွားကလေး စေ့လို့မရတော့။ နှုတ်ခမ်းကလေး ပွင့်ကာ ခေါင်းကလေးငုံ့ရင်း မွေ့ ပုံစံကလေးက အလျင်က မွေ့ပုံစံနှင့် ခြားနားနေရသည်။ အလျင်ကဆို သည်လိုနောက်ရင် တဟေးဟေး တဟားဟားနှင့် ပြန်လည် နောက်ပြောင် ရယ်မောမိမှာ။ အခုတော့ တွမ်နစ်သက်သော ကြွေရှင်ပုံစံကလေး ဖြစ်နေရတာကို ကျေနပ်နေမိသည်။ နာကြည်းခဲမိတာတွေလည်း တရေးရေး လွင့်ပြယ်နေရပြီ။ မွေ့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲလေ။ မွေ့ နှလုံးသားတွေ ပျော့ပျောင်း ကင်းစင်အောင် တွမ် အဖြူအမူကလေးတွေက ဖန်တီးနေသည်ပဲ။

“ကဲ . . . စားချင်တာစား . . . မှီ ကျွေးမယ်”

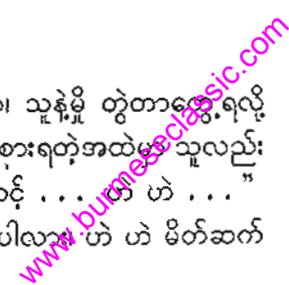
ညိုမိတို့က အားပါးတရ မှာနေကြတာကို မွေ့ မေးစေကလေးကို လက်ဝါးကလေးကြား ထည့်ကာ ထောက်ထားရင်း နှုတ်ခမ်းကလေး စေ့ပြီးကာ ကြည့်နေလိုက်သည်။

“ဟယ် . . . မှီ . . . ဟိုဘက်စားပွဲမှာ ဝက်ဝတ္တီဒကာကလေးပဲဟ”

“ဘာလဲ ဝက်ဝတ္တီဒကာ”

“သွယ်ဝိုက် ဒကာခံတာလေ၊ သူနဲ့မှီ တွဲတာတွေ့ရလို့ ညိုမိတို့ စားရတာ ဆိုတော့ စားရတဲ့အထဲမှာ သူလည်း ပါဝင်နေတယ်လေ၊ ဒါကြောင့် . . . ဟဲ ဟဲ . . .”

“မှီ . . . ဒီစားပွဲခေါ်လိုက်ပါလား၊ ဟဲ ဟဲ မိတ်ဆက်

ပေးပေါ့၊ မှို့နဲ့ သိတယ်မဟုတ်လား”

နဂိုကတည်းက ခေါ်ချင်နေတာမို့ မွေ့ရယ်ရင်း သူ့ စားပွဲဆီ လျှောက်သွားလိုက်သည်။ တီရှပ်အဖြူကလေးပေါ် မှာ ဝတ်စကုတ် နက်ပြာကလေး စွပ်ထားကာ ချည်သား ဘောင်းဘီဖြူကလေးနှင့် စီးကရက်ကလေး သောက်ကာ စာပို့ ဖတ်နေသော တွမ်ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်ရင်း ငုံ့ကြည့်နေလိုက်သည်။ သူ့ တဖြည်းဖြည်းမော့လာကာ မွေ့ကို မြင်တော့ နှုတ်ခမ်းကလေး ကော့ရုံကလေး ပြုံး၏။

“ကင်တင်းလာတာလား”

သူမေးတာကို မွေ့ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရင်း ပြုံးကာ . . .

“မှို့တို့ စားပွဲဆီ လာပါလားဟင် . . . ခင်မင်မှု အထိမ်းအမှတ်နဲ့ မှို့ ကျွေးချင်လို့ပါ။ ပြီးတော့ ဟိုတစ်နေ့ကလည်း မှို့ကို ကူညီထားတယ်လေ”

“တို့ စားပြီးပြီခင်ဗျာ”

“မှို့ကို ခင်ရင် တစ်ခုခု ထပ်စားပါလား၊ နည်းနည်းဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။ ပြီးတော့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့လည်း မိတ်ဆက်ပေးမလို့”

ပြောပြီးမှ မွေ့ပုံစံက အတင်းကြီးပုံစံဖြစ်နေပြီလား ဟု စိုးရိမ်သွားမိသည်။ ရှင်းရှင်းပြောရရင်တောင် တွမ်နဲ့ အမြန်ပင် ရင်းနှီးခင်မင်လိုလှပြီ။ တွမ် ရင်ဖွင့်တာကို ကြားချင်မိပြီ။ ဒါပေမယ့်လည်း တွမ် အထင်သေးသွားမှာ . . . သံသယဝင်သွားမှာ စိုးတာကြောင့် မွေ့ ထိန်းသိမ်းနေရသေးသည်။

“ရပါတယ်ဗျာ . . . တို့က မှို့အတွက် အရေးတကြီးလူသား မဟုတ်ပါဘူး၊ ရပါတယ်”

“ဟင် . . . ခွန်းက တို့ကို မခင်ချင်ဘူးလားဟင်၊ တို့ကတော့ ခင်တတ်လို့ပါ။ ဘာကြောင့်မှ မဟုတ်ပါဘူး၊ တို့ခင်မင်တဲ့သူဟာ တို့အတွက် အရေးကြီးတာပေါ့”

‘ခွန်း’ ဟု မွေ့ ခေါ်လိုက်တာကြောင့် သူတစ်ချက် ရှုံ့သွားသည်။

“တို့ ဟို မိန်းကလေးတွေနဲ့လည်း မခင်ဖူးဘူးကွာ၊ ဒါကြောင့်ပါ . . . မှို့ကို မခင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး”

“မှို့ကတော့ မှို့ခေါ်တာကို မလိုက်ရင် မာနကြီးတယ်လို့ စွပ်စွဲမှာပဲ”

သူ ဆံပင်တွေကို သပ်တင်ရင်း ရှက်တက်တက် ပုံစံကလေးလုပ်နေပြန်ကာ စာအုပ်ကို သိမ်းလိုက်ရင်း ဒုက္ခပါပဲ ဟု ခပ်တိုးတိုး ညည်းကာ ထရပ်သည်။ မွေ့မျက်နှာကလေး မြူးလက်သွားရရင်း စားပွဲဆီ ပြန်လျှောက်ခဲ့သည်။

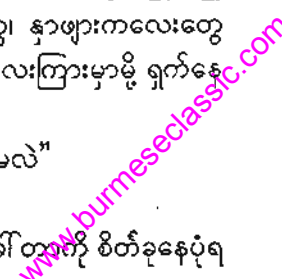
“ညိုမိတို့ . . . ဒါက ခွန်းတဲ့ . . . ခွန်း ဒါတွေက ညိုမိ၊ ကေသီ၊ စိုပြေ”

သူက ခါးကလေးညွတ်ကာ အသိအမှတ်ပြုသည်။ ပုံစံကလေးက နားရွက်ဖျားကလေးတွေ၊ နှာဖျားကလေးတွေ ခဲနေတာမို့ ရှက်နေပုံကလေး။ မိန်းကလေးကြားမှာမို့ ရှက်နေသည် ထင်သည်။

“ခွန်း ထိုင်လေ . . . ဘာစားမလဲ”

“တို့ထက် မှို့ငယ်မှာပေါ့”

သူ့နာမည်မှာ ကိုတပ်မခေါ်တာကို စိတ်ခုနေပုံရ

၏။ ညိုမိတို့က မွေ့နှင့်တွဲကို အကဲခတ်ကာ ငြိမ်နေကြသည်။ မွေ့ကတော့ သူနှင့်ရင်းနှီးဖို့က အဓိကမို့ ခင်မင်မှု ပိုမိုလွယ်ကူအောင် ကြိုးစားနေမိ၏။ အခေါ်အဝေါ်အားဖြင့်လည်း ရင်းနှီးမှု ပိုမိုခိုင်မာစေတာမို့ . . .

“ဘယ်လို ခေါ်ရမလဲဟင် . . . ကိုဒွန်းလို့ခေါ်ရမှာလား။”

“ကြိုက်သလိုခေါ်ပါ။ ဒွန်းလို့မခေါ်ရင်ပြီးတာပဲ။ အဲဒါမျိုးကြီး မခေါ်စေချင်ဘူး။”

ဒွန်းဟု ခေါ်တာကို မကျေမနပ်ကလေး ဖြစ်နေပုံကလေး ပေါ်လွင်လာသည်။ အမြဲပင် လူကြီးကလေးလုပ်ချင်နေတတ်သော သူ့စိတ်ကလေးကို သိထားတာမို့ . . .

“ကိုဒွန်းလို့ခေါ်ပါ့မယ် . . . ကိုဒွန်း ဘာစားမလဲ မှာလေ။”

သူက သံပုရာရည်ပဲမှာကာ ငြိမ်နေပြန်သည်။ မိန်းကလေးတွေကြားမှာ အနေခက်ဟန်နှင့် မျက်နှာကို ခပ်လွဲလွဲထားကာ လက်ထဲမှ အရာကလေးတစ်ခုကို ဆော့ကစားနေတာမို့ မွေ့ သူ့လက်ဆီအကြည့်ပို့လိုက်သည်။ မွေ့ ဟင်ခနဲ မျက်လုံးကလေး ပိုင်းသွားရလျက် ကြည်နူးစိတ်က ရင်မှာယုံ့ဝေ့လာကာ ယုံကြည်ချင်စိတ်တို့ ပိုမိုတိုးသွားရသည်။ သူ့လက်ထဲမှာ မွေ့ ပေးခဲ့ဖူးသော ရွှေရောင် ဂက်စ်မီးခြစ်ကလေး။ မွေ့ ပေးခဲ့ဘူးတာကို အမှတ်တရ သူ့ကိုင်နေတာက မွေ့ကို မမေ့သေးလို့ပေါ့။ တွမ်ရယ် . . . မွေ့ ယုံချင်လာပြီ။ တွမ် မွေ့ကိုချစ်နေဆဲပဲ မဟုတ်လားဟင်။ မွေ့ သိချင်လိုက်တာ။ ဒါဆို ဘာကြောင့်များ စာတစ်စောင်နဲ့ မွေ့ကို နှိပ်စက်ခဲ့ရသလဲကွယ်။

သံပုရာရည် လာချပေးတော့ သူ လျင်မြန်စွာ မော့သောက်ကာ ပြုံးရင်း . . .

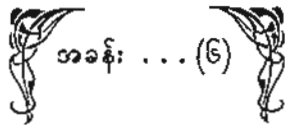
“အားလုံးပဲ သွားပါဦးမယ် . . . မို့ . . . တို့ သွားမယ်” ဟု ခပ်မြန်မြန်နှုတ်ဆက်ရင်း ခပ်သွက်သွက် ထသွားသည်။ ညိုမိတို့က တခစ်ခစ် ရယ်မောကြကာ . . .

“တွမ်လေးက ချစ်စရာလေး၊ ရှက်နေတာ ထင်တယ်၊ အရမ်းချောတာပဲ . . . ခစ် ခစ် . . .”

မွေ့ ပခုံးကလေးတွန့်ကာ ရယ်မောနေလိုက်သည်။ ချစ်မက်ဖွယ် ကောင်းလွန်းနေတတ်သော တွမ်အမူအရာကလေးတွေက အတိတ်မှ နာကြည်းမှုတွေကို တစ်ရစ်ချင်း တစ်ပတ်ချင်း တိုက်စားသွားစေသည်။

ထိန်းလန့်ချောက်ချားဖွယ် အိပ်မက်ဆိုးကြီး အပြီးမှာ အရာအားလုံး ပြန်လည် ငြိမ်သက်ကျသွားသလို မွေ့နှလုံးသားကလေးလည်း ချောက်ချားခဲ့ရသမျှတို့မှ ပြန်လည် ငြိမ်သက်လာလေသည်။ မွေ့ အမှတ်မရှိတာလို့ ဆိုလေမလား။ သူ့ကို သိပ်ချစ်စွာ အရာရာကို မေ့ပျောက်စွာ ယုံကြည်ချင်နေမိတာက တစ်ဇွတ်ထိုး ရူးမိုက်လွန်းသည်ဟု ဆိုမလား။ သူ့ကို နာကြည်းခဲ့မိသော ကာလတို့သည် အတိတ်မှာပင် ကျန်ခဲ့ပြီလား မသိနိုင်။ အခုလက်ရှိတော့ အရာအားလုံးကို မေ့ပျောက်လိုက်ကာ သူ့မျက်နှာကလေးကို မြတ်နိုးမက်မောစွာ စိုက်ငေးကြည့်ရင်း အရာအားလုံးကို မေ့ပစ်လိုက်ချင်ပြီ။

အခန်း . . . (၆)

“မေ့လေး . . . မိန်းထဲမှာပဲ တက်တော့မယ်လား ဟင်
ကျောင်းမတက်ရခင်မှာ မိန်းထဲသို့ ကျောင်း
တက်သူ တစ်ဦးပမာ နေ့စဉ် ရောက်ရှိနေရသော မေ့တို့
ကိုလေးက နောက်သည်။ မေ့ ခပ်ပြုံးပြုံးပင် နေလိုက်ကာ . . .

“မေ့ အိမ်မှာနေရင် စိတ်ထိခိုက်မှာ စိုးလို့ပါကွယ်”

“ဟာ ဒီစိတ်ကလည်း ထိခိုက်လို့ မပြုံးသေးဘူးလား
မေ့တို့ ဒါနဲ့စားနေတာ၊ နေကဖြင့် ကောင်းနေပြီ”

“ကိုသေးနော် ဒက်ဒီ ဘာပြောထားလဲ၊ မေ့ကို လိုလေ
သေးမရှိ ဂရုစိုက်ရမယ်လို့ ပြောထားတယ် မဟုတ်လား
ဘာလို့ ငြိုငြင်စကားတွေ လာပြောနေတာလဲ၊ တိုင်လိုက်
ရမလား”

“ဟမ်း . . . ဇာတိကပြုလာပြီ၊ မေ့က မေ့ပါပဲ၊ မျက်နှာ
ကလေး ခွဲစိတ်ရတာကို ပိုလှလာတာကို မပြောဘူး၊
ခွဲစိတ်ခံရတာတွေအတွက် အားငယ်လို့ အားငယ်လို့နဲ့
ဒါပဲ . . . ဒါကြီးနဲ့ မေ့တို့ အကောင်လုပ်နေတာ
စိတ်ဓာတ်က အတိုအထောင်စိတ်ဓာတ်မပျောက်ဘဲ
နဲ့ . . . ဒါလား အားငယ်တဲ့ ရုပ်”

“ဟား ဟား . . . ကိုလေးနော်”

မဲ့ကာရွဲကာ ပြောနေသော ကိုလေးကို သဘော
ကျစွာ မေ့ အော်ရယ်ရင်း ကားပေါ်မှ သွက်သွက်ကလေး
ဆင်းလိုက်သည်။ R.C ထဲဝင်ကာ ဆံပင်ရှည်တွေကို ပြန်ဖြိုးပြီး
မှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ တွမ်နှင့်ခင်မင်ဖို့အတွက် ကြိုးစားနေ
ချိန်မှာ ဇွန်နှင့် နုအိတို့နှင့် သိပ်မတွဲဖြစ်ဘဲ တစ်ယောက်တည်း
သာ လှုပ်ရှားဖြစ်သည်။ ဇွန်တို့ကျတော့ မေ့သူငယ်ချင်း အရင်း
ခေါက်ခေါက်တွေမို့ တွမ် စိတ်သန့်မှာမဟုတ်ပေ။

တွမ်တက်သော ဖိစိတ်ဆစ်အတန်းတွေဘက် ကြို
သလိုလိုနှင့် သွားရောက်မိပြီးမှ တွမ်ကို မတွေ့ရသေးခင်
ကောင်လေးတွေ အများကြီးက မေ့ကို ဝိုင်းကြည့်ကာ နောက်
နေကြတာမို့ မေ့ စိတ်ပျက်လာရသည်။ အလျင်စိတ်မျိုးနှင့်သာ
ဆို လှည့်ကာအော်ပစ်လိုက်မိမှာ။ အခုတော့ စိတ်တွေကိုအရမ်း
ပဲ ထိန်းချုပ်ထားရသည်။ နှုတ်ခမ်းကလေး ဖွဖွကိုက်ထားမိရင်း
တစ်ယောက်တည်းလာမိတာကို နောင်တရလာသည်။

“မို့ ဆိုတာလား”

ကောင်လေးတစ်ယောက်က အရှေ့မှလာရပ်
ကာ မေးလိုက်သောကြောင့် မေ့ ခေါင်းမော့ကြည့်ကာ ခေါင်း
ညိတ်ပြလိုက်သည်။ စိုးမြတ်ပဲ။ မေ့ကို ပညာပေးဖို့ ဘာညာ
ထောင်ပေးခဲ့တဲ့အထဲမှာ ပါဝင်ခဲ့တဲ့ စိုးမြတ်ပဲ။ မေ့ နှုတ်ခမ်း
ကလေးစေ့ကာပြုံးရင်း ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

“တွမ် ပြထားဖူးလို့ မှတ်မိနေတာ . . . ဘယ်အခါတာ
လဲ၊ တို့ ဘာအကူအညီပေးရမလဲ . . . တစ်ယောက်
တည်း ဖြစ်နေလို့ လာမေးတာ”

“ဪ . . . တွမ် . . . အဲ . . . ကိုစွန်း ကျောင်း

တက်လား၊ ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့ငယ်ချင်းဆီ
လာရင်း ဒီဘက်ကိုရောက်တော့ ကိုခွန်းကို လာရှာတာ
“တွမ် စာကြည့်တိုက်ထဲမှာ ထင်တယ် . . . လိုက်ဖို့ပေး
ရမလား”

“အင်း . . . ကျေးဇူး”

တစ်ယောက်တည်းမသွားရဲတာကြောင့် စိုးမြတ်
နောက်ကလိုက်လာခဲ့မှ အစ၊ အနောက်တွေ ရှိသွားသည်။
စာကြည့်တိုက်ထဲ ဝင်လာခဲ့ရင်း ခုံတစ်တန်းချင်းမှာ တွမ်ကို
လိုက်ရှာမိသည်။ စပို့ရှပ် စိမ်းပြာကလေးနှင့် ထင်းနေသော
တွမ်ကို ချက်ချင်းပင်တွေ့ရ၏။ စိုးမြတ်က နှုတ်ဆက်ကာ
ပြန်ထွက်သွားသည်။ မွေ့ တွမ်ဆီကို ဖြည်းဖြည်းကလေး
လျှောက်လာလိုက်သည်။

“ကိုခွန်း”

ခပ်တိုးတိုး ခေါ်လိုက်တော့ သူ ဆတ်ခနဲလှည့်
ကြည့်၏။

“မို့ တစ်ယောက်တည်းလား”

သူ မှိန်းမှိန်းကလေး ပြုံးရင်း တိုးတိုးပြောကာ
အရှေ့မှထွက်သည်။ မွေ့ အနောက်က လိုက်လျှောက်လာ
ရင်း . . .

“အင်းပေါ့ . . . ကျောင်းမတက်ရသေးတော့ အိမ်မှာ
ပျင်းနေတာနဲ့ ဒီကိုပဲလာနေရတာပေါ့ . . . ပြီးတော့
ကိုခွန်းနဲ့လည်း ခင်ချင်လို့”

“မို့က ကလေးလေးကျနေတာပဲ၊ ပျင်းရင် သင်တန်း
တစ်ခုခု တက်နေပေါ့၊ လျှောက်လည်နေတော့ မို့မှာ

ဘာအကျိုးမှ မရှိဘူးလေ”
“ကိုခွန်းက လူကြီးကလေးကျနေတာပဲ၊ မို့က အရမ်းခင်
တတ်လို့ လာတာပါ။ မခင်ရင် လှည့်တောင်မကြည့်ဘူး”

မွေ့ ပခုံးလေးတွန့် မျက်လုံးကလေးမှိတ်ကာ
နာခေါင်းကလေး ရှုံ့ရင်း ပြောလိုက်လေသည်။ သည်ပုံစံ
ကလေးကို အလျင် မွေ့ဘဝတုန်းက လုပ်ပြရင် သူ အရမ်း
ချစ်ချစ်သွားတတ်သည်လို့ ပြောဖူးတာမို့ လုပ်ပြလိုက်ခြင်းပါ။

သို့ပေမယ့် သူက လှည့်ပင်မကြည့်ပေ။ ရှေ့တူရှု
ဆို စိုက်ကြည့်နေကာ ခပ်တည်တည်ကလေးပဲ ရှိနေသည်။
သူ့ပုံစံက မွေ့က အတင်းလာရောနေလို့သာ မှန်မှန်ဆက်ဆံ
နေရပုံနှင့် သိပ်ဟက်ဟက်ပက်ပက်ကြီး ရှိမနေပေ။ မွေ့က
သူ့လို ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားတဲ့ ပုံစံကလေးလား
လို့။ အလျင်မွေ့တုန်းက နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း သည်းသည်းနှင့်
နှင့်ပုံစံနှင့် တွမ် ဆက်ဆံခဲ့ဖူးသည်လေ။ ဒါပေမယ့်လည်း
အစ်ချိန်မှာ မွေ့ကို ထားရစ်ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။

“ကိုခွန်း မို့ကို မခင်ချင်ဘူးလားဟင် . . . မို့ အတင်း
လိုက်ခင်နေလို့ အားနာပြီး ဆက်ဆံနေတာမဟုတ်
လား”

“မဟုတ်ပါဘူး မို့ရာ . . . တို့ အပေါင်းအသင်း
သိပ်မထားတတ်လို့ပါ”

“မို့တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ ထားလေနော်”

“ကောင်းပြီ”

“ကိုခွန်းနဲ့မို့ အရမ်းခင်သွားပြီလို့ မှတ်ထားနော် . . .
မို့ကတော့ ကိုခွန်းကို တကယ်ခင်တာ”

မွေ့ကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ကာ သူ ခပ်တိုးတိုး ရယ်၏။ မိန်းကလေးပင် အတင်းခင်မင်နေတာကြောင့် သူ လည်း ခင်မင်စဟန်ကလေးပြလာလေသည်။ မျက်နှာကလေးက ကြည်စင်ရှင်းလင်းကာ ရယ်နေဟန်က သန့်လွန်း၏။ သူ့ မျက်နှာကလေးက မွေ့အပေါ် အငြိုးအတေးနဲ့ ချိုးရက်ခဲ့တယ်လို့ ထင်ရက်စရာမရှိပါဘူး တွမ်ရယ်။ မင်းမျက်နှာကလေး မြင်ရလေလေ မယုံနိုင်မှုတွေ တိုးလာလေလေပါပဲ။ ခင်ရက်စက်ခဲ့တာကို မယုံပါရစေနဲ့တော့ တွမ်ရယ်။

“တို့ကို ခင်တယ်ဆိုရင် သင်တန်းတစ်ခုခုတက်ပါလား မှု”

“ဘာသင်တန်းတက်ရမှာလဲ”

“မိန်းကလေး သင်တန်းပေါ့ . . . အလှပြင်သင်တန်း တို့၊ အေးရိုးစစ်တို့ ဘာညာပေါ့”

“မို့ အားလုံးတက်တယ် ကိုခွန်းရဲ့ . . . ဒါပေမယ့် ကိုခွန်း တက်စေချင်ရင် ပြန်တက်ပါမယ်”

သူ ဖျတ်ခနဲ မွေ့ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ကာ တိတိကျကျကလေး စေ့ထားသော နှုတ်ခမ်းကလေးတွေ ကွေးသွားသည်။

“မို့က ကလေးလေးလို့ပဲ”

သူက ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်ကာ မျက်မှောင်ထဲ ချက်ကုတ်သွားသည်။ မွေ့ အသံကို ကြားတဲ့အခါဖြစ်စေ . . . ဒါမှမဟုတ် မွေ့မျက်လုံးတွေကို စိုက်ကြည့်တဲ့ အခါမှာဖြစ်စေ သူ့မျက်နှာသည် ဆန်းကြယ်တုန်လှုပ်သောအရိပ်တစ်မျိုး ဖြစ် ရှိနေတတ်တာ။

ချစ်သူတွေဘဝတုန်းက သူ ကလေးလေးဟု ချစ် နှိုးခေါ်ခဲ့ဖူးသော မွေ့နှင့် မှီဆိုတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကြားမှာ တူညီတိုင်ဆိုင်မှုတွေ ရှိလှချေလားဟု သူ အံ့ဩထိရ နေမှာ မလွဲ။

မွေ့ရဲ့မျက်လုံးတွေကို ဘယ်တော့မှ ရဲရဲစိုက်မ ကြည့်ရဲသလို ဥပေက္ခာလည်းပြုမထား။ မကြာခဏ မျက်လုံး တွေကို ခိုးခိုးကြည့်လျက် သူ့မျက်ဝန်းများ နီရဲတောက်ပနေ တတ်တာကို မွေ့ ရင်ခုန်လို့ မဆုံးတော့ပေ။ မမှတ်မိနိုင်မှန်း သိလျက်နဲ့ မှတ်မိသွားမှာ စိုးရိမ်နေမိတော့သည်။

“ဟုတ်တယ် . . . တူ . . . တူလာတယ်”

မျက်မှောင်ကြုတ် စဉ်းစားနေရင်းမှ လွတ်ခနဲ တိုး တိုးထွက်သွားသောအခါ မွေ့ နှလုံးတစ်ချက် ပြင်းပြင်းခုန် လျက် . . .

“ဘယ်သူနဲ့ တူတာလဲ”

သူ မျက်နှာ အနည်းငယ် တွေဝေသွားကာ . . .

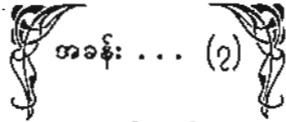
“မဟုတ်ပါဘူး . . . မျက်လုံးနဲ့ အသံက ခင်ခဲ့ဖူးတဲ့ တစ်ယောက်နဲ့ တူနေလို့”

“အဲဒါ ဘယ်သူလဲဟင်”

“မို့ကို တို့ ဘယ်ကိုလိုက်ပို့ပေးရမလဲ”

သူက သိသာစွာ စကားလမ်းကြောင်း လွှဲပစ်မိ သို့က်ကာ မွေ့ ဘယ်လောက်ထပ်မေးမေး မပြေတော့ချေ။ ထိုစေ့ထားသော နှုတ်ခမ်းတစ်စုံသည် မွေ့ကို လမ်းခွဲကျောခိုင်း သွားချိန်ထိ လုံးဝ ဖွင့်ဟမလာတော့ပါ။

“မေ့လေး . . . တော်တော် အသားကျလာပြီလား”

“အဆင်ပြေပါတယ် ဒက်ဒီ . . . တစ်ခုရှိတာက မွေ့တယ် ဘယ်သူမှ လုံးဝ မမှတ်မိကြတော့ဘူး၊ အဲဒါ ကျော့ပြန်တက်ရင် . . .”

“ဒါတွေ ဒက်ဒီ စီစဉ်ပေးပါမယ် မွေ့လေးရယ်၊ အိမ်ထဲ သိသင့်တဲ့လူပဲ သိပါစေပေါ့၊ လူတိုင်းကို မွေ့ မျက်နှာပြောင်းလဲသွားတာ လိုက်ကြည့်စရာ မလိုပါဘူး သိရယ်”

ဒက်ဒီပြောတော့ အားလုံးက ဝိုင်းရယ်ကြသည်ကိုလေးက . . .

“မဟုတ်ဘူး ဒက်ဒီ မာမီရဲ့ . . . မွေ့လေးက တွင်းတာကလေး မမှတ်မိမှာကို စိုးရိမ်နေတာ”

“ဟုတ်လား . . . ဘာလဲ တွမ်းဆိုတာ”

မာမီကတော့ သိနှင့်ပြီးသားပေမယ့် ဒက်ဒီက မသိရသေးတာမို့ နားမလည်စွာ မေး၏။ မွေ့ ရှက်သွားတာ . . .

“ကိုလေးနော် . . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ လျှောက်ပြောနေတယ်”

ဒက်ဒီက အလိုလို နားလည်သွားရကာ ရယ်ချင်သန်နှင့် ထိုင်ရာမှထကာ စာကြည့်ခန်းထဲ ဝင်သွားလေသည်။
“မာမီတို့ . . . မမိုးတို့ မျက်နှာတွေ ပြုံးစိစိနှင့် ရှက်ကာ ကြီးကြီးတို့က နောက်တုန်းက နောက်ပြီးမှ ပြန်ရှက်သွားကြရင်း ရောင်းသွားကြသည်။ မာမီက မွေ့မျက်လုံးတွေထဲ စူးစိုက်ကြည့်ရင်း ရယ်နေတာမို့ မွေ့ မာမီဟု အော်ကာ မာမီကို ကျောပေးတာ လှည့်ထိုင်လိုက်၏။ မာမီ လက်ကလေး မွေ့ဆံပင်တွေဆီ နှည့်စွာ ရောက်ရှိလာကာ . . .

“ရှက်တတ်နေပြီးလား မွေ့လေးရဲ့ . . . မာမီကိုပြောပါဦး၊ တွမ်းဆိုတဲ့ ကောင်ကလေးက မွေ့ကို မမှတ်မိတော့မှာ စိုးရိမ်နေတာလား”

“အင်းပေါ့ မာမီ . . . သူ မွေ့ကို မမှတ်မိတော့ပါဘူး”
ပြောရင်းမှ မွေ့အသံကလေး ခါလာကာ မျက်

ညှစ်ကလေးတွေ ဝေ့လာရ၏။

“မွေ့လေးက ဒါကို ဝမ်းနည်းနေတာလား”

“မနည်းရဘူးလား မာမီရယ် . . . မွေ့ . . . မွေ့ ရှက်လည်း ရှက်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြောပါရစေ . . . မွေ့ သူ့ကို ချစ်တယ်”

မာမီ တိတ်ဆိတ်သွားကာ မမိုးဆီ လှမ်းကြည့်သည်။ မမိုးကတော့ ဘာမှ ဝင်မပြောလိုဟန်ကလေးနှင့် နှုတ်ဆိတ်နေလေသည်။

“မွေ့လေး . . . ငယ်သေးတယ် သမီးရယ် . . . မာမီ သမီးလေးကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပဲ နေစေချင်သေးတယ်၊ ဒါတွေ မစဉ်းစားချင်သေးဘူး၊ နောက်တစ်ခု မာမီ

မှာချင်တာက တစ်စွတ်ထိုးဥာဠကလေးရှိလို့ မာမိ
စိတ်ပူတာ . . .

ဟိုကောင်လေးကို မွေ့ကစပြီး ဘာရယ် ညာရယ်
ဆိုပြီး သွားရှင်းပြ ဖြေရှင်းတာမျိုး မလုပ်နဲ့နော်။ သူ
တကယ်ချစ်တဲ့သူဆို သူ့ဘာသာ စုံစမ်းပြီး မွေ့လေးဆီ
ပြန်ရောက်လာမှာပဲ . . . မွေ့လေး မသိချင်ယောင်ဆောင်
ဆောင်နေနော်။ ကိုယ်က ချစ်တယ်ဆိုပြီး သွားပြီးလမ်း
ဖွင့်မပေးနဲ့ . . . နားလည်လား မွေ့လေး။”

မာမိ ရှင်းပြနေတာတွေကို နားထောင်ရင်း မွေ့
ရယ်ချင်သွားရသည်။ စိတ်ချပါ မာမိရယ်။ မာမိ ပြောသလို
မွေ့ကစပြီး သူ့ကို ဖွင့်ဟဝန်ခံဖို့ စိတ်မကူးဖြစ်သေးပါဘူး။
ရှင်းပြ ဖြေရှင်းတာမျိုးလည်း မလုပ်ဖြစ်ပါဘူး။ သူ မွေ့အထဲ
တကယ်ချစ်မချစ်ဆိုတာကိုတော့ မွေ့ကပဲ စုံစမ်းရပါလိမ့်မယ်။
ဘာလို့လဲဆိုတော့ မာမိပြောတဲ့အဆင့်ကို မွေ့တို့ကျော်လွန်ခဲ့ကြ
ပြီးပြီလေ။ သိပ်ကို ချစ်မြတ်နိုး တွယ်တာခဲ့ကြရပြီးမှ သူ မွေ့ကို
စတင် ကျောခိုင်း မေ့ရက်ခဲ့တာကို မွေ့ မသိချင်ယောင်ဆောင်
နေလို့ ရပါမလား။ မွေ့ သူ့ကိုချစ်လို့ လမ်းဖွင့်ပေးခဲ့ဖူးပြီလေ။
အဲသည် လမ်းကလေးပေါ် သူ လျှောက်လှမ်းခဲ့ပြီးမှ ဘာ
မကြာခင်မှာ အဲသည် လမ်းကလေးကို သူ ရက်ရက်စက်စက်
ချိုးဖဲ့ဖျက်စီးပစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲသည်လို သူ ဘာကြောင့် လုပ်ရက်
ခဲ့သလဲဆိုတာကိုတော့ မွေ့ စုံစမ်းပါရစေ မာမိရယ်။ မှိုဆိုတဲ့
ကောင်မလေး တစ်ယောက်အနေနဲ့ သူ့ရဲ့ နှလုံးသားကို ခြင်
တွေခွင့်ရအောင် မွေ့ ကြိုးစားပါရစေ။ မွေ့ကို တကယ်မုန်းတီး
လို့ပဲဖြစ်စေ၊ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် လုပ်ခဲ့တာပဲဖြစ်စေ

အားလုံးကို သိရှိလာရတဲ့အခါ မွေ့ လမ်းကလေးကို ပြန်လည်
ဆည်ဆောက်ခွင့် ရှိမရှိ သင့် မသင့်ကို ဆုံးဖြတ်ပါရစေ။ ဘာ
ကြောင့်လဲဆိုတော့ မွေ့သူ့ကို သိပ်ချစ်မိလို့ပါ။ မခွဲခွာနိုင်
လောက်အောင်ကို ချစ်မက်တွယ်တာဆဲ ရှိနေလို့ပါ။

တကယ်တော့လည်း တွမ်ရယ် . . . ဘာမှ မသိ
ရခင် . . . မမြင်ရခင်စဉ်ကတော့ ဇွတ်မှိတ်နာကြည်း မုန်းမေ့
ကြိုးစားရတာ တစ်စွန်းတစ်စ အောင်မြင်နိုင်ကောင်း
အောင် မြင်နိုင်ခဲ့ပေမယ့် . . . မင်းရဲ့အကြောင်းကလေးတွေ
ကြားလာရတဲ့အခါ၊ မင်းရဲ့ မျက်နှာကလေးကို ပြန်လည် မြင်
တွေ့လာရတဲ့အခါ မင်းရဲ့ပုံဟန်ကလေးတွေ မြင်လာရတဲ့အခါ
မွေ့ ဘယ်လိုမှ တင်းမထားနိုင်ခဲ့ပါလားကွယ်။

“ကိုဒွန်း . . . မို့့ကို ဝိုင်းချုပ်စေ့လိုက်ပို့ပေးမလားဟင်”

“ရပါတယ် . . . သွားလေ”

သူ့ကြည့်ရတာ သိပ်ခင်သွားပုံတော့ မရ။ မိန်းကလေးနှင့် နှစ်ယောက်တွဲသွားရမှာ ရှက်နေပုံပင်။ ပုံစံကလေးက အေးစက်လွန်းသွားတာမို့ မွေ့ရင်ထဲ ပဟေဠိကလေးတွေ ပိုလာရသည်။ မွေ့အပေါ် တကယ်မချစ်ဘဲ တမင်ဖြိုခွင်းတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ ထင်ရက်စရာမရှိပေ။ အောင်နိုင်သူတစ်ယောက်၏ ဝါကြွားပုံမျိုးလည်းမရှိဘဲ ဆွေးမြည့်ငေးရိပ်ကလေး စွန်းထင်းနေတတ်ပုံက မွေ့ကို တမ်းတနေပုံပါ။ နေ့အလျင်မျက်နှာအတိုင်းသာရှိခဲ့ရင် သူ ဘယ်လိုနေမည်မသိအခုတော့ လုံးဝ မမှတ်မိတာကြောင့် မွေ့ အနီးကပ် ရှိနေတာကို သူ သိပုံမရ။ တစ်ခါတစ်ရံ သတိလက်လွတ် အချိန်ကလေးတွေမှာ သူ ဝိုင်ဝိုင်ကလေး ဖြစ်ဖြစ်နေတတ်လေသည်။

ကားပေါ်တက်အပြီးမှာ မွေ့ ကားဂီယာတိုင်ပေါ် လက်ကလေးတင်ထားလိုက်သည်။ သူ ကားတံခါး ဖွင့်ဝင်လာကာ ကားစက်နှိုး၏။ မွေ့ကတော့ သူ ကားရနံ့သင်

ကလေးကို လွမ်းမောစွာရှိုက်ရင်း ရင်တွေ နွေးထွေးလာသည်။ သူ ဂီယာ သွင်းဖို့ ဂီယာတိုင်ပေါ်လာအကိုင် မွေ့လက်ကလေးနှင့် တိုက် မိသွားရလေသည်။ ဟင်ခနဲပင် သူ မျက်နှာပျက်သွင်းသွားကာ မျက်လုံးတွေ ဝိုင်းသွား၏။ မွေ့ အေးအေးဆေးဆေးပင် လက်ကလေးရုပ်လိုက်ကာ သူ့ကို ပြုံးပြလိုက်မိသည်။ ပြန်ပြုံးပြသော သူ နှုတ်ခမ်းကလေးတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေကြလေသည်။ မမှတ်မိဘဲ နေပျံမလားကွယ်။ သူ့နဲ့မွေ့လူငယ် အင်းလျားလေးစခန်း သွားခဲ့တဲ့နေ့ကလေးပေါ့။ မှတ်မှတ်ရရ ရှိနေစရာ အကောင်းဆုံး နေ့ကလေးတစ်နေ့ပေါ့။ အဲသည်နေ့မှာ မွေ့ သူ့ကိုအဖြေပေးခဲ့တာ။ အဲသည်နေ့ကလေးကိုပဲ မွေ့ တို့တသသ ရှိနေခဲ့ကြရတာပါပဲ။

“ကိုဒွန်းမှာ ချစ်သူရှိခဲ့ဖူးလားဟင်”

“ဟင် . . . ဘာလို့မေးတာလဲ မို့့”

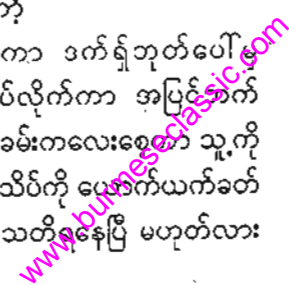
သူ့ အသံကလေး မာသွားကာ မွေ့ကို ကြောင်တောင်ကလေးကြည့်ရင်း သူ ပြန်မေးသည်။

“မဟုတ်ပါဘူး . . . ကိုဒွန်းက အရမ်းချောနေလို့ မေးကြည့်တာ”

“အဲဒါတွေ မမေးကြေးကွာ”

“အဲမယ် . . . လျှို့တယ်တော့”

သူ မျက်နှာရှုံ့မဲ့နေကာ ဒက်ရှ်ဘုတ်ပေါ်မှ ရေဘဲန် နေကာကလေး ထုတ်တပ်လိုက်ကာ အပြင်ဘက်အကြည့်ပို့ထားလေသည်။ မွေ့ နှုတ်ခမ်းကလေးတွေမှာ သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေလိုက်၏။ သူ့ရင်ထဲမှာ သိပ်ကို ယောက်ယက်ခတ်သွားပြီမှန်း မွေ့သိရသည်။ မွေ့ကို သတိရနေပြီ မဟုတ်လား

ဟင်။ သည်လိုတွေဖြစ်ခဲ့ရအောင် မင်းပဲ လုပ်ရက်ခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။ မွေ့ မင်းကို ဘယ်လို နားလည်ရမလဲကွယ်။

“မို့ . . . တို့ကိုခင်ရင် အဲဒီတစ်ခုတော့ရှောင်စမ်းပါကွာ တို့ကို ဟိုမေး ဒီမေး မလုပ်ပါနဲ့ကွာ”

“မို့က ခင်လို့မေးတာပါ . . . ကိုခွန်းက ဘာလို့ မမေး စေချင်ရတာလဲ၊ အချစ်ဟောင်းလေးကို သတိရမှာစိုးလို့ လား။”

“ဒုက္ခပါလား . . . မမေးပါနဲ့ဆိုမှ မို့ ဘာပဲမေးမေး တို့က မဖြေဘူး၊ စိတ်ချ . . . မေးချင်တာမေး၊ အာ ညောင်းတော့လည်း တိတ်လိုက်ပေါ့”

“ချစ်သူတော့ ရှိခဲ့ဖူးတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒါလေး တစ်ခု ပဲ ဖြေကွာ . . . မမေးတော့ဘူး၊ ခင်သွားမှမေးမယ် ခင်သွားမှ . . .”

သူ ပြောခဲ့ဖူးတာလေး သုံးလိုက်တော့ သူ ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်ပြန်သည်။ ပြီးမှ နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ ထားလိုက်ဟန်ကြောင့် မွေ့ ခပ်တိုးတိုးလေး ရယ်မောနေလိုက် သည်။ သူက ကားကို ရွှေတုံသာလမ်းမှာ ရပ်လိုက်ရင်း ကားကို သော့ခတ်နေ၏။ မွေ့ ဆင်းလိုက်ရင်း . . .

“ကိုခွန်း . . . အရုပ်ကလေးတွေ ဟိုဘက်မှာ တစ်ချစ် သွားဝယ်ရအောင်”

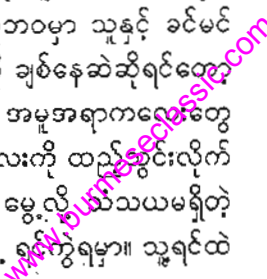
သူ ခေါင်းညိတ်ပြရင်း အရုပ်ဆိုင်တွေဘက်အတူ တူလျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ တိတ်ဆိတ်စွာရှိနေသော သူ့ကို မွေ့ အကဲခတ်ရင်း နှလုံးသားတွေ ပျော့ညွတ်လာရသည်။ သူနှင့်အတူ ဝယ်ခဲ့ဖူးသော အရုပ်ဆိုင်မှာပင် ဝင်လိုက်ကာ သူ

ဝယ်ပေးခဲ့ဖူးသည့် အရုပ်ကလေးမျိုး ဆင်ဆင်တူသည့် ဘေဘီ ဒေါလ်ကလေးရယ်၊ အားရပါးရ ရယ်မောနေသော ယုန်ရုပ် ကလေးရယ် ဝယ်လိုက်တော့ သူ့မျက်လုံးတွေ ဝိုင်းစက်ကာ နှုတ်ခမ်းတင်းတင်းစေ့ရင်း မွေ့ကို စိုက်ကြည့်၏။ သက်ပြင်း တွေ ခဏခဏရှိုက်ရင်း တိုက်ဆိုင်လှချေလားဟု ထင်မြင် အံ့ဩနေပုံကလေး ဖြစ်နေတာမို့ မွေ့ ရယ်လည်း ရယ်ချင်နေရ သည်။

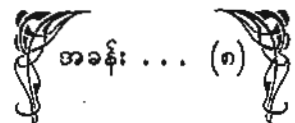
“ကိုခွန်းနဲ့တူတဲ့ တွမ်ခရစ်ပုံရယ် . . . မို့ကြိုက်တဲ့ ဖီဘီကိုတစ် ပုံကလေးတွေဝယ်မယ်”

သူ မွေ့ကို မျက်လုံးပြူးစွာ စိုက်ကြည့်ရင်း မို့ဟု ခပ်တိုးတိုးခေါ်သည်။ မွေ့မျက်လုံးတွေထဲ သူ စိုက်ကြည့်လာ တာမို့ မွေ့ရင်ထဲ ပရမ်းပတာခါသွားကာ မျက်လွှာချလိုက်မိ သည်။ အခုအချိန်မျိုးမှာ သူ မွေ့ကို မှတ်မိတာမျိုးမဟုတ် တောင် မျက်လုံးတွေအပေါ် သူ သတိထားမိသွားမှာမျိုး . . . လာတူညီနေသည့် အပြုအမူ အပြောအဆိုကလေးတွေအပေါ် သူ မှတ်မှတ်ထင်ထင် ရှိသွားတာမျိုး . . . နောက်ဆုံးတော့ မျက်နှာချင်း လုံးဝမတူပေမယ့် မို့ဆိုတာက မွေ့နှင့် မျက်လုံး တွေ . . . လှုပ်ရှားမှုတွေ တူနေတာကို သူ သတိထားမိသွား ရင် မွေ့ကို မုန်းခဲ့တယ်ဆိုရင် အခု မို့ဘဝမှာ သူနှင့် ခင်မင် ရင်းနှီးခွင့် ရတော့မည်မဟုတ်။ မွေ့ကို ချစ်နေဆဲဆိုရင်တော့ မွေ့ မရှိတော့တဲ့ သူ့ဘဝထဲကို မွေ့နှင့် အမူအရာကလေးတွေ ဆင်ဆင်တူသော မို့ဆိုတဲ့ သူ့စိမ်းကလေးကို ထည့်အွင်းလိုက် မှာကို မွေ့ လုံးဝ မလိုလားပေ။ သူ မွေ့လို သံသယမရှိတဲ့ ခိုကို သူ စိတ်ဝင်စားမှု ပြလာခဲ့ရင် မွေ့ ရင်ကွဲရမှာ။ သူရင်ထဲ

မှာ မွေ့သာ တစ်ယောက်တည်း ရှိနေစေချင်တာပါ။ နောက် တစ်ဦးပုံစံမျိုးနှင့်လည်း တွဲဖက်ရင်ထဲ မဝင်ရောက်ချင်ပေ။ မွေ့ဟာ မွေ့ပဲလေ။ မျက်နှာ ဘယ်နှစ်ခုပြောင်းပြောင်း မွေ့ရဲ့ နှလုံးသား ကလေးက သူ့အတွက်သာပင် ဖြစ်သလို သူ့နှလုံး သားဟာလည်း မွေ့အတွက်ပဲ ဖြစ်စေလိုစိတ်က ရင်မှာ ပြည့်နှက် ပြင်းပြခဲ့ရ သည်။

အခန်း ... (၈)

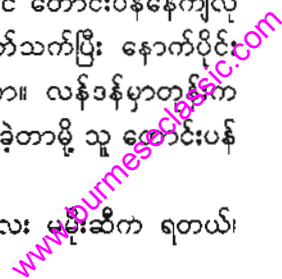
“မီးလေး ... တောင်ကြီးက ဖုန်းလာတယ်”
“ဟာကွာ ...”

မွေ့ စိတ်ပျက်သွားရကာ ဝတ္ထုစာအုပ်ကို ဆောင့်ချရင်း ဖုန်းဆီသွားလိုက်ရသည်။ စိုးမိုးနှင့် မတွေ့တာ ကြာတော့ မေ့ပင် မေ့နေပြီ။ သူကလည်း အခုမှပင် လာပြီး တစ်ရေး နိုးပြနေပြန်ပြီ။

“မွေ့ ... မွေ့လားဟင်”
“ဟုတ်တယ် ... ဘာပြောမလို့လဲ စိုးမိုး”
“တို့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ မွေ့ရယ်”

အသံက အဖျားခတ် တုန်သွားတာမို့ မွေ့ မျက်နှာထားလျှော့လိုက်ကာ အသံပင် ပျော့သွားရသည်။ စိုးမိုးက မွေ့ကို တွေ့တာနှင့် အစဉ်ပင် တောင်းပန်နေကျလို ဖြစ်နေတော့သည်။ တွဲဖက်မှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး နောက်ပိုင်း မွေ့ သူ့ကို လုံးဝ မဆက်ဆံတော့တာ။ လန်ဒန်မှာတုန်းက လည်း ဘာမှ အဆက်အသွယ် မလုပ်ခဲ့တာမို့ သူ တောင်းပန် ခြင်းဖြစ်မည်။

“မွေ့ ... မွေ့ ဓာတ်ပုံကလေး မမိုးဆီက ရတယ်။”

လုံးဝ ရုပ်ပြောင်းသွားတယ်နော်၊ ဒါပေမယ့် . . . အခု မျက်နှာအသစ်လေးကိုလည်း တို့ ဆက်ချစ်နေဆဲပါ မွေ့ရယ်၊ မွေ့ကို တို့ အသက်ရှင်နေသရွေ့ ဆက်ချစ်နေ မှာပါ၊ မွေ့ တို့ကို မချစ်နိုင်တော့ဘူးလား မွေ့ရယ်”

“စိုးမိုးရောဂါကလည်း မသေသေးဘူးလား . . .၊ မွေ့ စိတ်အရမ်းညစ်လာပြီ သိလား . . . မွေ့စိတ်က သိပ် ကောင်းသေးတာ မဟုတ်ဘူး”

“မွေ့ . . . လန်ဒန်မှာ ဖြစ်သွားတဲ့ကိစ္စအတွက် တို့ လုံးဝ စိတ်မကောင်းဘူးကွာ၊ အရမ်း စိတ်ထိခိုက်သွား တာပဲ၊ မွေ့တို့ ဒက်ဒီ လန်ဒန်ကနေ ဖုန်းလာတော့ တို့ မွေ့တို့ အိမ်မှာလေ၊ ကြားကြားချင်း မွေ့ မာမီလည်း သတိလစ်၊ တို့လည်း မိုက်ခနဲ ပြာဝေသွားတာပဲ၊ အဲဒီ နောက်ပိုင်း တို့ အပြင်းဖျားသေးတယ်”

“သနားရမလား . . . သွတ် သွတ်”

“မွေ့ တို့ကို ဘာလို့ ဒီလောက် မေတ္တာထားရသလဲကွာ၊ မွေ့ အရင်က တို့ကို အဲဒီလို မဆက်ဆံခဲ့ပါဘူး၊ နောက်လူ ပေါ်လာပြီးမှ . . .”

“နောက်လူတွေ ဘာတွေ လာမပြောပါနဲ့ . . . မွေ့ကို ဘာမှ လာမပြောပါနဲ့”

တွမ့်မကောင်းကြောင်းတွေ ထွက်လာမှာ သေချာ တာမို့ မွေ့ စကားဖြတ်လိုက်သည်။

“တွမ့် မွေ့ကို ဖြတ်လိုက်တယ်မဟုတ်လား”

“ဘာပြောတယ် . . . စိုးမိုး၊ ရှင် . . . ရှင်”

ရှင်တွေဆတ်ဆတ်ခါသွားကာ အောင့်သွားရ

သည်။ မခံမရပ်နိုင်လွန်းစွာ ဖုန်းခွက်ကို တင်းနေအောင် ဖိဆုပ် ရင်း မွေ့ မျက်ရည်ကလေး လည်လာရ၏။

“သူ့စိတ်ဓာတ်ကို တို့ သိတာပေါ့ . . . သိလို့လည်း မွေ့ကို တားခဲ့ပါသေးတယ်၊ သူ့စိတ်ထားက မာကျော တယ်၊ မွေ့ကို သူ အရင်ကတည်းက ကျေနပ်ခဲ့တာမှ မဟုတ်တာ၊ ရန်စခဲ့ဖူးတယ်၊ မွေ့ မျက်ရည်ကျအောင် လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ကားချင်းဝင်တိုက်အောင် လုပ်ခဲ့ဖူး တယ်၊ ဒါတွေ မွေ့ မှတ်ထားဖို့ ကောင်းတယ်၊ မိုးကောင်း ကိစ္စမှာ သူ အရမ်း မခံချင် ဖြစ်ခဲ့တာ၊ နောက် ယောက်ျားလေးတွေရဲ့ မာနကို စော်ကားနေတဲ့ မွေ့ကို ပညာပေးရမယ်လို့ သူ ကြိုးဝါးဖူးတယ်လေ . . .

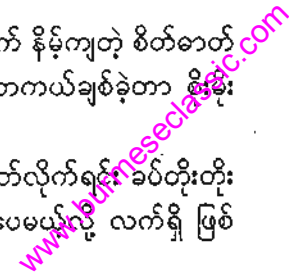
မွေ့ကို ချက်ချင်းကြီး လာကပ်ကတည်းက မွေ့ သတိထားမိဖို့ ကောင်းတယ်၊ မွေ့ကို သူ မာနပြန်ချိုးဖို့ က လွဲလို့ ဘာရှိဦးတော့မှာလဲ”

“စိုးမိုး . . . တို့ကို တွမ့် ဖြတ်စာရေးခဲ့တာ ရှင် ဘယ် လိုလုပ် သိလဲ”

“သူ ပြောတာပေါ့ . . . နောက်ပြီး တို့က သူ့ကို အမြဲ ချက်ကင် လိုက်နေတာပဲ၊ သူ မွေ့အပေါ် ဘာတွေ ကြံ စည်နေသလဲဆိုတာ”

“တို့ မယုံဘူး . . . သူ ဒီလောက် နိမ့်ကျတဲ့ စိတ်ဓာတ် မျိုး မရှိနိုင်ဘူး၊ တွမ့် မွေ့ကို တကယ်ချစ်ခဲ့တာ စိုးမိုး မသိပါဘူး”

မွေ့ မျက်လုံးကလေး မှိတ်လိုက်ရင်း ခပ်တိုးတိုး ရေရွတ်မိသည်။ စိုးမိုးစကားကို မယုံပေမယ့်လည်း လက်ရှိ ဖြစ်

ပျက်ခဲ့ရတာတွေက ယုံစရာ ကောင်းနေပြန်သည်။ မွေ့ ဘယ်လို ယုံရတော့မလဲ တွမ်ရယ်။

“ကျွတ် . . . မွေ့က ဒီကောင်နဲ့ပတ်သက်ရင် အရမ်းအလျော့ပေးလွန်းတာပဲ။ သူ မွေ့ကို လုံးဝမချစ်ခဲ့ပါဘူးကွာ”

“မပြောနဲ့ စိုးမိုး . . . အဲဒီလို မပြောနဲ့”

“မွေ့ကို မာနချိုးသွားတဲ့ကောင်ကို မွေ့ ဘာလို့ နာနေရတာလဲ၊ မုန်းပစ်လိုက်ပေါ့ . . . နာကြည်းပစ်လိုက်ပေါ့”

“တို့ နာကြည်းခဲ့ဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် မနာကြည်းရက်ဘူး . . . သိလား၊ သူ့ကို မွေ့ အရမ်းပဲချစ်တယ်”

ပြောပြီး မွေ့ ဖုန်းကိုချလိုက်သည်။ ရင်ထဲ လှိုက်လှိုက် တုန်ခတ်နေရတာကြောင့် အခန်းထဲဝင်ကာ ခုတင်ပေါ် မှောက်လှဲချလိုက်မိသည်။ တွမ်ရယ် . . . မွေ့ကို မာနချိုးခဲ့တဲ့သူ . . . မွေ့ဘဝကလေးမှာ ချောက်ချောက်ချားချား ဖြစ်ခဲ့ရအောင် လုပ်ရက်ခဲ့သူ . . . အသက်မဆုံးရဲတစ်မည် ဖြစ်စေခဲ့သူ . . . ရည်မှန်းချက်တွေပျက် . . . နှလုံးသားတွေကြေကွဲအထီးကျန်ဆန် အမှောင်ဘဝထဲ ရောက်သွားစေခဲ့သူ။ သည်လိုလူကို မွေ့ သိပ်ကို နာကြည်းသင့်တာပေါ့နော်။ မွေ့ မျက်လုံးကလေးတွေပါ မှောင်ကွယ်သွားခဲ့ရရင်တော့ ကောင်းမှာပေါ့။ မွေ့အပေါ် တမ်းတဆဲ ပုံစံဖြစ်နေတဲ့ မင်းကို မြင်တွေ့ခွင့်မရတော့ရင် နာကြည်းနိုင်ကောင်း နာကြည်းနိုင်ပါရဲ့။ မွေ့ရဲ့ နားကလေးတွေ ပင်းသွားရင်လည်း ကောင်းမှာပဲ။ မင်းရဲ့ သတင်းတွေ ဘာမှ မကြားနိုင်တော့တဲ့အခါ မင်းကို နာကြည်းလျက်နဲ့ မေ့ပျောက်သွားနိုင်ကောင်းပါရဲ့။ အို . . .

မွေ့ အသက်တစ်ခုလုံး ဆုံးရှုံးပျောက်ပြယ်သွားရင်လည်း တွမ်ဆိုတာ မွေ့ဘဝမှာ ပျောက်သွားနိုင်ကောင်းပါရဲ့။

အခုတော့ မွေ့ရဲ့ အမြင်အာရုံမှာ၊ အကြားအာရုံ မှာ၊ နှလုံးသားထဲမှာ မင်းရဲ့ ပုံရိပ်ကလေးတွေ စွဲမြဲဆဲမို့ မနာကြည်းရက် . . . မမေ့ပျောက်ရက်တာ ဆန်းသလားကွယ်။ မှားကော မှားနေပြီလား။ အမှားဆိုရင်တော့ သိပ်ချစ်တတ်တဲ့ မွေ့ နှလုံးသားကိုပဲ အပြစ် ပုံချရပါမယ်။ မွေ့ နှလုံးသားက နာကြည်းတတ်ဖို့ ခက်ခဲလောက်အောင် အစွဲအလမ်းကြီးလွန်းလှတယ်ကွယ်။

မွေ့စိတ်တွေ ထွေပြားရှုပ်ထွေးကာ တွမ်းမသွားဖြစ်။ ခါးသီးသော နာကျင်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ ကြောနာကျင်မှုတို့ဖြင့် ရင်ထဲ မငြိမ်သက်။ အိမ်မှာ မှိုင်တွေနေလည်း ဝက်ဒီ မာမိတို့က စိတ်ပူမှာစိုးတာကြောင့် ကက်ဆာအကျယ်ကြီး ဖွင့်ကာ မွေ့ ငြိမ်ကုပ်နေမိသည်။ ဟေမာနေထိုင်၏ “ညာနေတယ်” သီချင်းကလေးကို နားထောင်ရင်း မျက်ရည်လည်လာရ၏။

နှုတ်ခမ်းက သိပ်ချစ်တယ်ဆိုလည်း . . .
 အို . . . မျက်ဝန်းလေးများက . . .
 စိမ်းကားခြင်းများနဲ့ . . .
 တို့အသည်းကို သူ့ခွဲ . . . ညာနေတယ် . . .
 ညာနေတယ် . . . ညာနေတယ်နော်
 တို့ . . . ချစ် ဘာကြောင့်လဲချစ်ဆုံး . . .

တကယ်ပဲ မွေ့အပေါ် ဟန်ဆောင် ညာရင်သလား တွမ်။ မွေ့အသည်းကို တွမ် ညာပြီး ခွဲရက်ခဲ့သလား တွမ်ရယ်။

“မွေ့ရေ . . . ဇွန်တို့ လာတယ်”

မာမီအသံကြောင့် မွေ့ မျက်ရည်သုတ်တာ

ခုတင်ပေါ်မှ ထထိုင်လိုက်သည်။ ဇွန်နှင့် နုအိတို့က ပြုံးဖြဖြတွေနှင့် ညာနေတယ် . . . ညာနေတယ်နော် ဟု အော်ရင်း ဝင်လာကြ၏။

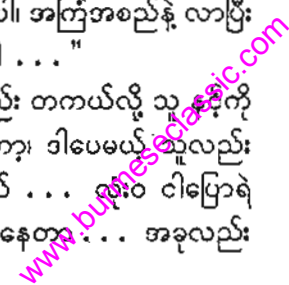
“ဘယ်သူ့ကို ညာနေတာလဲ ငမွေ့ . . . နင့် တွမ်ကြီး ဆွေးနေတယ်၊ ငါတို့ အတန်းဘက် ယောင်လည်လည်နဲ့ လာကြည့်တယ်၊ နင်က ကျောင်း ဘာလို့ မလာတော့တာလဲ၊ အိမ်မှာ ကျိတ်ဆွေးနေတယ်ပေါ့လေ”

“ဒီလိုပါပဲ . . . စိုးမိုးဆီက ဟိုတစ်နေ့က ဖုန်းလာတယ်၊ သူ တကယ် ငါ့ကို ချိုးခဲ့တာတဲ့၊ သူ ဖြတ်စာရေးခဲ့တာ စိုးမိုးသိနေတယ်”

“ဘယ်လိုသိတာလဲ . . . အလကားပါ၊ ဒီအခြောက်စကားများ ယုံမနေနဲ့”

“မဟုတ်ဘူးလေ . . . သူပြောခဲ့တာ ယုတ္တိရှိနေတယ်၊ ငါ မိုးကောင်းကို အရှက်ခွဲခဲ့ဖူးတာရော . . . နောက်ပြီး တွမ်က အရမ်း မာနကြီးတာ၊ နင်တို့အမြင်ပဲလေ၊ ယောက်ျားလေးတွေရဲ့ မာနကို ငါ စော်ကားခဲ့တာတွေကို သူ ဘယ်လိုမှ ကျေနပ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ တွေးလေ တွေးလေ သေချာလာလေပါပဲ ဇွန်တို့ရယ်၊ ငါ . . . ငါ့ကို သူ တမင်လုပ်သွားတာပါ၊ အကြံအစည်နဲ့ လာပြီး ညာသွားတာပါ၊ ငါ . . . ငါ . . .”

“မငိုနဲ့ဟယ် . . . နင်ကလည်း တကယ်လို့ သူ့အပေါ်ကို တမင် ချိုးခဲ့တယ် ထားပါတော့၊ ဒါပေမယ့် သူလည်း အနိုင်မရပါဘူး၊ သေချာတယ် . . . လမ်းဝ ငါပြောရဲတယ်၊ တွမ် နင့်ကို အရမ်းချစ်နေတာ . . . အခုလည်း

နင့်ကို လွမ်းဆဲပဲ၊ နင် မရိပ်မိဘူးလား... နင် သူ့နားမှာ ရှိနေတာပဲ၊ နင် ပို အကဲခတ်မိမှာပေါ့”

မွေ့ ခေါင်းကလေး ခါယမ်းကာ စိတ်အားလျှော့နေပုံကလေး ဖြစ်နေရသည်။ မွေ့ ဘာမှ နားမလည်တော့ အကဲလည်း မခတ်တတ်တော့။ မျှော်လည်း မမျှော်လင့်ရဲတော့။

“နင် . . . အခု စုံစမ်းနေတာ ဘာတွေတွေ့ရလဲ ဆင်းသိမ်မွေ့ ဆိုတာတွေ ဘာတွေ နင် နည်းနည်း မအာစ်ဘူးလား”

“ငါ လုပ်ပါတယ် . . . သူက ခင်ရင် မမေးကြေးတဲ့ ငါ့အကြောင်းကို ဖွင့်ပြောချင်ပုံ မရဘူး၊ တိုက်ဆိုင်တာတွေ ငါလုပ်လိုက်ရင်တော့ မျက်နှာပျက်ပျက်သွားတယ်”
“တွမ်ကလည်း တစ်မျိုးပဲ . . . ဒါဆိုရင် ဥပမာဟာ နင့်ကို ချစ်တော့ချစ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် နင်နဲ့သူ အသွင်မတူတာမျိုး . . . နင့် အပြုအမူတွေကိုတော့ သူ ကြည့်မရတာမျိုး . . . ချစ်ပေမယ့်လည်း မဖြစ်နိုင်လို့ စောစော လမ်းခွဲလိုက်တာမျိုး”

“နင့် မျိုးကြီးတွေကလည်းဟာ ရင်အောင့်လိုက်တာ၊ ငါ သူပြောသမျှ ပြင်ခဲ့ဖူးပါတယ်၊ ယောက်ျားလေးတွေ မာနကို မစော်ကားနဲ့လို့ သူ ပြောခဲ့ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ငါ ဘယ်ကောင်လေးကိုမှ ပြိုင်ပြီး ရန်မလိုတော့ဘူး မနောက်တော့ဘူး၊ အကျယ်ကြီး အော်မရယ်နဲ့လို့ ပြောတော့ ငါ မရယ်ဘူး၊ ကောင်လေးတွေကို မကြည့်နဲ့လို့ ပြောလို့ ငါ မကြည့်ဘူး၊ မာရေကျောရေ စကားတွေ မပြောနဲ့ဆိုလို့ ငါ မပြောဘူး၊ သူ ပုံသွင်းသမျှ ငါ အာ

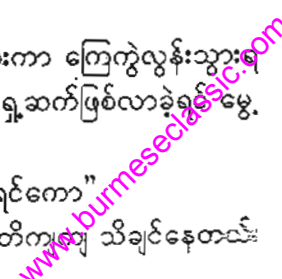
လုံး လိုက်နာခဲ့ပါတယ်၊ ငါ သူ့ကို အားလုံး အလျှော့ပေးခဲ့ပါတယ်၊ ဒါကို သူ ဘာမကျေနပ်စရာရှိလဲ၊ အဓိကက သူ့မာနကြောင့်ပါ။ သူ မာနအရမ်းကြီးခဲ့တာ ငါ သိပ်သိခဲ့တာပေါ့၊ ငါ့ကို မာနနဲ့ အနိုင်ယူခဲ့တာပါ”
“နင့်ကို အခုလို မျက်နှာပျက်စီးသွားရတဲ့အထိ ထိခိုက်သွားရတယ်ဆိုတာ သူသိရင်တော့ နောင်တရသွားနိုင်တယ်နော် . . . အခု သူ ဘာမှ သိပုံမရဘူး၊ နင့်ကို လန်ဒန်မှာ ရှိနေဆဲပဲလို့ ထင်နေတဲ့ပုံ”

“ငါ ဖြစ်ခဲ့တာတွေကို သိသွားလို့ အားနာပြီး ပြန်ပျော့ပျောင်းသွားတာမျိုးဆိုရင်လည်း ဘာလုပ်တော့မှာလဲ နုအိရယ် . . .၊ အဓိကက ငါ့ကို သူ အရမ်း ချစ်မချစ်ရယ် . . . ဘာကြောင့် ငါ့ကို ဖြတ်စာရေးခဲ့တာလည်းဆိုတာရယ် ငါ သိအောင်တော့ ကြိုးစားဦးမှာပဲ”
“သိပြီးရင် နင် ဘာဆက်လုပ်မလဲ”

“ငွန်ရယ် . . . ငါ့အရှိုက်ကို ထိမယ့်မေးခွန်း နင် ဘာလို့ မေးတာလဲ၊ ငါ ဘာမှ မသိရသေးဘူး၊ သိပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ရမှာ၊ သူ ငါထင်တဲ့အတိုင်း လုပ်ရက်ခဲ့တာဆိုရင်တော့ နာကြည်းပစ်လိုက်ပါ့မယ် . . . မေ့ပစ်လိုက်ပါ့မယ်”

အသံကလေး နစ်သွားကာ ကြေကွဲလွန်းသွားရသည်။ ရင်မဆိုင်ရဲစရာ ကိစ္စတွေ ရှေ့ဆက်ဖြစ်လာခဲ့ရင်မွေ့ နင်ကွဲရတော့မှာပါ။

“မစုံစမ်းဘဲ ဒီအတိုင်းထားရင်ကော”
“ငါ မနေတတ်ဘူး . . . တိတိကျကျ သိချင်နေတယ်”

ငါ သိလည်း သိချင်တယ် . . . မသိလည်း မသိရဲဘူးဟယ်”

“အဲဒါဆိုလည်း နင့်စိတ်ကို ဘာမဆို ရင်ဆိုင်ရဲတတ်အောင် ခိုင်ခိုင်ထား . . . နင့်ပုံကလည်းဟာ”

“ငါ သူ့ကို အရမ်းကြီး ချစ်နေမိတာကိုက မှားတာပါဟယ် . . . ငါ . . . ငါ သိပ် ပျော့ညံ့လွန်းတာပါ”

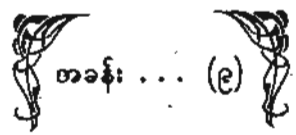
“မာအောင်ထားဟာ . . . တွမ်တောင် မာနိုင်သေးတာပဲ”

“မမာနိုင်လို့ ခက်နေတာပါဆို”

“ဂျဲလ်ကျနေတာပဲ . . . တုံအိတုံအိနဲ့”

လူတစ်ယောက်ကို လက်ညှိုးထိုး ရှုတ်ချဖို့ ဘယ်တော့မှ ဝန်မလေးတတ်သော နုအိနှင့် ဇွန်က မွေ့အဖြစ်ကို တော့ မရယ်မောရက်စွာ သနားသွားတော့သည်။ မွေ့တို့ ဘယ်လို နှစ်သိမ့်ရမုန်းမသိစွာ . . . တွမ်ကို မချင့်မရဲစွာနှင့် သက်ပြင်းလေးလေးကြီးတွေ ချပစ်ရတော့သည်။

တွမ်အကြင်နာ နှောင်ကြီးကလေး တစ်စတလေ လောက် ရရင်တောင် မွေ့ ကျေနပ်ရောင့်ရဲနိုင်ပါပြီနော်။

စာခန်း . . . (၉)

“ပျောက်လှချည်လား မှီ”

ကော်ရစ်ဒါကလေးကိုမှီကာ သူပြောတော့ မွေ့ နယ်နေလိုက်ကာ အိတ်ထဲမှ အခွေကလေးထုတ်ကာ သူ့ကို ဆေးလိုက်သည်။

“လက်ဆောင် . . . မှီ မလာရင် ကိုဒွန်း မျက်စိနောက် သက်သာမှာပါ . . . ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား”

“ဒုက္ခပါပဲ . . . မှီက တို့ကို ရွံ့လှချေလား၊ မှီ တို့ကို စိတ်ခုနေလား၊ တို့ ပြောခဲ့ဆိုခဲ့တာတွေ မှားခဲ့ဖူးလား”

“အင်းပေါ့ . . . မှီကို ကိုဒွန်းက ခင်မှ မခင်ဘဲ၊ မှီ မေးတာကိုလည်း မဖြေဘူးလေ၊ မှီက ခင်လို့မေးတာကို”

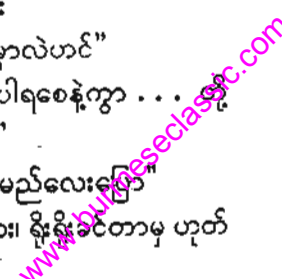
“ဒါတွေ မှီသိလို့ ဘာထူးမှာလဲ မှီရာ . . . တို့ ထိထိခိုက် ခိုက် ဖြစ်မှာ မှီ မြင်ချင်လို့လား”

“ဘာလို့ ထိထိခိုက်ခိုက် ဖြစ်ရမှာလဲဟင်”

“ဟာ . . . တကယ်ကွာ၊ မဖြေပါရစေနဲ့ကွာ . . . တို့ သူ့အကြောင်း မပြောချင်လို့ပါ”

“ကုပ်လိုက်တာ . . . ဒါဆို နာမည်လေးဖြော”

“ဟာကွာ . . . သိချင်လှချေလား၊ ခိုးခင်တာမှ ဟုတ်

ရဲ့လား။ တို့ချစ်သူအကြောင်း စုံစမ်းချင်လို့ ခင်တာလား။
“အံ့မယ် . . . နာမည်လေး သိချင်လို့ မေးတာလေး
များ။”

“သိတော့ ဘာလုပ်မလို့လဲ . . .”

“သိရုံပဲပေါ့ . . . ကိုယ်ခင်တဲ့သူရဲ့ ချစ်သူကို သိထား
တော့ လမ်းတွေ့ရင် နှုတ်ဆက်ရတာပေါ့။”

“ပြတ်သွားပြီကွာ . . . မှီ နှုတ်ဆက်ရင် မှီက ဘယ်လို
ပြောပြီး နှုတ်ဆက်မလဲ။”

“ကိုဗွန်း ညီမပေါ့။”

သူ ဟားဟားဟု အော်ရယ်ကာ တစ်ဖက်လှည့်
နေ၏။ မွေ့က သူ့ဂျင်းဂျာကင် လက်ခေါက်နေရာကလေးကို
လက်ညှိုးနှင့် လက်မကွေးကာ တောက်လိုက်ကာ . . .

“နာမည်ပြောလေ။”

သူ ရှုံ့မဲ့ရင်း တစ်ဖက် လှည့်သွားပြန်သည်။
မွေ့က နာမည်ထပ်မေးပေမယ့်လည်း နှုတ်ခမ်းကို တမင်ဖက်
စေ့ကပ် ထားလေတော့၏။

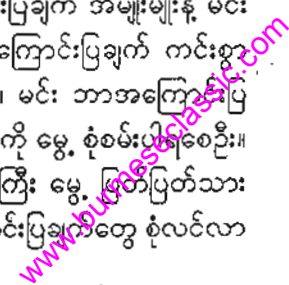
“တို့ အတန်းသွားတက်တော့မယ်နော် မှီ . . .
သိထားဖို့က တို့ကို သူ့အကြောင်းမေးတာဟာ တို့တို့
အရှက်ခွဲချင်တာပဲ။ တို့ကို လှောင်ချင်လို့ပဲ မှတ်ယူမယ်
တို့ကို ခင်ရင် သူ့အကြောင်း လုံးဝမမေးနဲ့နော်။”

မွေ့ကို စိုက်ခနဲကြည့်ကာ သူ လှည့်ထွက်သွား၏။
မွေ့ရင်ထဲ ဟာကျသွားရကာ ဒူးတွေပင် ပျော့ညွတ်သွား
သည်။ သူ့ကို မွေ့အကြောင်းမေးတာဟာ သူ့ကို အရှက်ခွဲချင်
လို့တဲ့။ လှောင်ချင်လို့တဲ့။ ဘာကြောင့်လဲ . . . ။ မွေ့က မင်းကို

အရှက်ခွဲခွဲဖူးသလား . . . လှောင်ဟားခွဲဖူးသလား တွမ်ရယ်။
မင်းအပေါ် အမြဲတမ်း အလျော့ပေးခဲ့ရတဲ့ မွေ့ကို မင်း
ဘယ်လိုတွေ စွပ်စွဲ ယူဆထားရက်တာလဲ။ အပြစ်ရှာခြင်း
သက်သက်ပဲ မဟုတ်လားဟင်။ မင်း ရက်ရက်စက်စက် ဖြိုခွင်း
ခဲ့တာကလေး လူကြားကောင်းအောင် . . . မင်းအပြစ်လွတ်
အောင် မွေ့အပေါ် ပုံချခြင်းမျိုးလား။ အဲသည်လို လုပ်ရက်ခဲ့
သလား တွမ်ရယ်။

မင်းကို အရှက်ခွဲ လှောင်ခွဲဖူးတာမျိုး ရှိခဲ့ရင်
လက်ညှိုးထိုး ထောက်ပြလိုက်စမ်းပါ။ တွေ့ခဲ့ရင် မင်း စိတ်
ကြိုက် ကြေညာနိုင်ပါတယ်။ အခုတော့ တစ်ဖက်သတ်
သတင်းလွှင့်ပြီး မွေ့အပေါ် ပြတ်ပြတ်စဲစဲ လုပ်ရက်ခဲ့တာ။
မင်း မွေ့အပေါ် အနိုင်ယူလွန်းအားကြီးနေပြီ။ တကယ်ဆို
မွေ့ကို အသိပေးဖို့တော့ ကောင်းတာပေါ့ကွယ်။ မင်း မကျေနပ်
တာ ထောက်ပြတိုင်း အမြဲ လိုက်လျော နာခံခဲ့ရတဲ့ မွေ့အပေါ်
မင်း နားမလည်ခဲ့ဘူးလားဟင်။ မွေ့ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ။
မွေ့အပေါ် ချစ်မက်ဆဲပုံစံလည်း ပြုလျက် နာကျင် စိတ်ပျက်
ပုံစံတွေလည်း ပြနေတာ မွေ့ အားလျော့ရတော့မှာလား။ မွေ့
မင်းနဲ့ ခွဲလည်း မခွဲနိုင်ပါလား တွမ်ရယ်။

မွေ့အပေါ် အကြောင်းပြချက် အမျိုးမျိုးနဲ့ မင်း
လုပ်ရက်ခဲ့ပေမယ့် မွေ့ကတော့ အကြောင်းပြချက် ကင်းစွာ
မင်းအပေါ် တွယ်တာမြတ်နိုးဆဲပါပဲ။ မင်း ဘာအကြောင်းပြ
ချက်တွေ ထပ်ပေးဦးမှာလည်းဆိုတာကို မွေ့ စုံစမ်းပါနဲ့စေဦး။
ဘာလို့လဲဆိုတော့ မင်းကို ချက်ချင်းကြီး မွေ့ ပြတ်ပြတ်သား
သား မနေရက်လို့ပါ။ မင်းရဲ့ အကြောင်းပြချက်တွေ စုံလင်လာ

တဲ့အခါ မပြတ်သားရက်ရင်လည်း ပြတ်သားရတော့မှာပဲ။
သည်တစ်သက်မှာ မွေ့တို့ ဘယ်တော့မှ ဆုံစည်းနိုင်တော့မှာ
မဟုတ်ပေမယ့် မင်းပုံရိပ်ကလေးတွေ . . . မင်းရဲ့ အသံလေး
တွေကို အနားကပ် မြင်တွေ့ ကြားနာပါရစေဦးကွယ်။

မွေ့ တွမ်းကို ပေးလိုက်သော အခွေကလေးက
ဟေမာနေဝင်း၏ “ညာနေတယ်” သီချင်းလေးကို တစ်ခွေလုံး
သွင်းထားတာကလေး။ နောက်တစ်နေ့ မွေ့နှင့်သူ တွေ့တော့
သူ အခွေကလေး ပြန်ပေးရင်း . . .

“ဘာသီချင်းလဲကွာ . . . ဘာကို ဆိုလိုချင်တာလဲ၊ ဟန်
ဆောင်တာတွေ . . . ညာတာတွေ . . . အသည်းခွဲခွဲ
တာတွေ . . . စိမ်းကားခွဲတာတွေ . . . ဒါတွေနဲ့
ဘယ်သူ့ကို စွပ်စွဲနေတာလဲ၊ မှီလုပ်နေတာ တို့ ဘာ
တစ်ခုမှ နားမလည်ဘူး”

“ကိုခွန်းကို အပိုင်ပေးတာပါ . . . တမင် စွပ်စွဲပြီး
ပေးတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုခွန်း နားထောင်စေချင်လို့
ပါ။ မှီက အဲဒီသီချင်းကလေးကို အရမ်းကြိုက်လို့ပါ”

“ဘာမှ ကြိုက်စရာ မရှိဘူး . . . တို့ဝေဒနာကို ဆွပေး
တာနဲ့ အတူတူပဲ၊ မှီ ပြန်ယူထားပါ . . . တို့ မကြိုက်
ဘူး”

“ကိုခွန်းရဲ့ ဝေဒနာကို ဆွပေးတယ် ဟုတ်လား၊ ကိုခွန်း
က ဘာဝေဒနာတွေ ခံစားခဲ့ရလို့လဲ၊ အညာခံခဲ့ရလား၊
ဟန်ဆောင်ချစ်ခွဲတာ ခံခဲ့ရလား၊ အသည်းခွဲတာ ခံခဲ့ရ
လား၊ စိမ်းကားတာ ခံခဲ့ရလား”

သူ့မျက်နှာ ရဲသွားကာ တင်းမာသွားသည်။ နှုတ်ခမ်းကို ထိနေအောင် စေ့ထားရင်း . . .

“မို့ . . . မို့ . . . မင်း ဘာလို့ တို့ကို ဒုက္ခပေးနေတာလဲ၊ တို့ကို ဘာမှ မမေးပါနဲ့ မို့၊ မင်းလည်း တို့ကို အရှက်ခွဲချင်နေတာများလား။”

“ကိုဒွန်း မို့ကို အဲလို မပြောနဲ့ သိလား၊ မို့ အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကိုဒွန်းကို မြင်မြင်ချင်း စိတ်ဝင်စားတယ် ဘာဘာညာညာ စိတ်မျိုးနဲ့ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ကိုဒွန်းကို သန့်သန့်လေး စိတ်ဝင်စားတာ၊ မို့မှာ မို့ အရမ်းချစ်တဲ့ ချစ်သူရှိပြီးသား . . . ကိုဒွန်းကို စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတာက ကိုဒွန်းပုံစံက တစ်မျိုးလေး ဖြစ်နေလို့ မို့ သူငယ်ချင်းတွေက ကိုဒွန်းရဲ့ ချစ်သူအကြောင်း ပြောပြဖူးတော့ ပိုစိတ်ဝင်စားမိတာ၊ ဒါကလွဲရင် မို့မှာ ဘာအကြံအစည် ရည်ရွယ်ချက်မှ မရှိဘူး။ ကိုဒွန်းကို ဘာမှ အရှက်ခွဲစရာ . . . လျှောင်စရာလည်း မလိုဘူး၊ မို့ သန့်ရှင်းစွာ ခင်တာ၊ ကိုဒွန်းကသာ တစ်ဖက်သတ် ထင်တတ် . . . မြင်တတ် . . . စွပ်စွဲတတ်တာ၊ ကာယကံရှင်ရဲ့ သဘောထားအမှန်ကိုလည်း မသိဘဲနဲ့ ကိုယ့်အမြင်နဲ့ ကိုယ်လျှောက်ရမ်းတာ”

မွေ့ ဆတ်ဆတ်တုန်လာသော ခံစားချက်တွေနှင့် မထိန်းနိုင်စွာ ဖွင့်အန်မိသည်။ သူက နှုတ်ခမ်းကလေးဖွင့်ကာ တအံ့တဩ စိုက်ကြည့်နေရင်း . . .

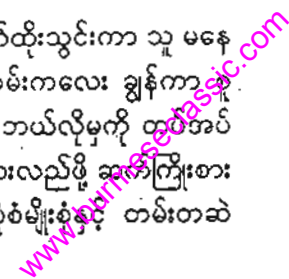
“မို့ကို ထိခိုက်သွားတယ်ဆိုရင်တော့ ဆောရီးပဲ မို့ . . . ဒါကြောင့် မို့ကို တို့ တားမိတာပါ၊ တို့ ပေါက်ကွဲမိမှာ

စိုးလို့ . . . စွပ်စွဲမိမှာစိုးလို့ . . . တို့ မိန်းကလေးတွေနဲ့ အဆက်အဆံ မလုပ်ခဲ့ပါဘူး၊ မို့ကိုတော့ တို့ တကယ် ခင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့အကြောင်းတွေ တို့ကို မေးဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့၊ မို့ . . . ရှင်းရှင်းပြောရရင် မို့နဲ့သူနဲ့ တူတာကလေးတွေရှိတယ်၊ ဥပမာ . . . မျက်လုံးတွေ၊ အသံတွေ၊ အမူအရာကလေးတွေ၊ ဒါကြောင့် တို့ မို့ကို ခင်တာထက် ပိုရင်းနှီးမိတာ၊ ဒါပေမယ့် သူနဲ့တို့ ဒီတစ်သက် ဘယ်တော့မှ ဆုံစည်းလို့ ဖြစ်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး . . . ဒီလောက်ပဲ မို့ သိထားပေါ့၊ ဘာမှ မမေးပါနဲ့။”

သူ့ မျက်ဝန်းကလေးတွေ ညှို့မိုင်းလာတာမို့ မွေ့သူ့ကို စိုက်ကြည့်မိရင်း ဆို့နှင့် လှုပ်ရှားလာရသည်။ မွေ့နဲ့တွမ်သည်တစ်သက် ဘယ်တော့မှ ဆုံစည်းမဖြစ်တော့ဘူးတဲ့လား။ တွမ် မေ့ရက်လိုက်ပြီလား။ ခွဲခွာဖို့ ထာဝရ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီလား။ မွေ့ကို တကယ်ပဲ မေ့ခိုင်းခဲ့သလို တွမ် တကယ် မေ့ရက်သထားကွယ်။ မွေ့ကို လုံ့မချစ်ခဲ့ဘူးလို့ ရေးခဲ့တာဟာ တကယ်မိလား။ မွေ့ကတော့ အရမ်း ချစ်ခဲ့မိပါတယ် တွမ်ရယ်။

“မို့ တို့ကို စိတ်ဆိုးနေတာလား . . . တောင်းပန်တယ် ကွာ၊ တို့ မချော့တတ်ဘူးကွာ။”

ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ လက်ထိုးသွင်းကာ သူ့ မနေဘတ်ပုံ ဖြစ်နေလေသည်။ မွေ့ နှုတ်ခမ်းကလေး ချွန်ကာ စုရင်း သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။ ဘယ်လိုမှကို တပ်အပ် နားလည်မရနိုင်ခဲ့သော တွမ်ကို မွေ့ နားလည်ဖို့ အကြံကြိုးစားဆင့်သေးရဲ့လားကွယ်။ မွေ့အပေါ် ပုံစံမျိုးစုံနှင့် တမ်းတဆဲ

လိုလို . . . နာကြည်းနေသလိုလို . . . ချစ်မက်နေဆဲလိုလို
စိတ်ပျက် မေ့ပျောက်ပစ်ထားချင်သလိုလိုတွေနှင့် ရှိနေသော
တွဲကို မွေ့ ဘယ်လို နားလည်ရတော့မှာလဲ။

“နာမည်လေးပဲ ပြောပြကွာ . . . နောက်ဆုံး”
“ကျွတ် . . . ကတ်လှချေလား၊ နေပါဦး . . . ဒီနာ
မည်ကို ဘာလို့ ဒီလောက် သိချင်နေရတာလဲ”
“ကြားချင်လို့ပေါ့ . . . ”
“မွေ့တဲ့ . . . ဆင်းသိမ်မွေ့။”

ခေါင်းကို မော့လှန်ကာ ခပ်တိုးတိုး သူ ရေရွတ်
သည်။ နောက်တော့ ခေါင်းကို တစ်ဖက်လှည့်ရင်း . . .

“မို့ . . . လာလေ ကင်တင်းသွားမလား၊ တို့ ကျွေးမယ်
စကား ဖြတ်ပစ်လိုက်ပုံကို ထင်ရှားစွာ မွေ့
သိမြင်လိုက်ပေမယ့် မသိချင်ယောင်ဆောင်ကာ ခေါင်းညိတ်
ရင်း သူနှင့် ယှဉ်တွဲကာ လျှောက်လာခဲ့သည်။ အလျင်ထ
သည်လို တူယှဉ်တွဲကာ လျှောက်ခဲ့ဖူးသည်။ သည်လိုတော့
မဟုတ်။ သူ့လက်မောင်းကို မှီခိုတွဲကာ ကြည့်နူးရင်ခုန်စွာ တော်
ရွှင်ခဲ့ရတာပါ။ သူ့မျက်နှာကလေးကို မော့ကာကြည့်ရင်း မင်
မောတွယ်တာစိတ်တွေနှင့် တမြတ်နိုးနိုး ရှိခဲ့ရတာ။ အဲသည်
တုန်းက ခိုတွဲထားခဲ့သော လက်ကို ဘယ်တော့မှ ဖြုတ်ပစ်နိုင်
မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ခိုင်ကျည်စွာ ယုံမှတ်ထားခဲ့တာ။ ရည်မှန်း
ချက်တွေ မျှော်လင့်ချက်တွေနှင့် တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ အချစ်
မြို့တော်ကလေးကို မင်းမို့ ဖျက်ဆီးရက်ခဲ့တယ်နော်။

“မို့ . . . ဘာစားမလဲ မှာလေ”
မွေ့ ဖျတ်ခနဲ သူ့ကို ကြည့်လိုက်သည်။ မွေ့

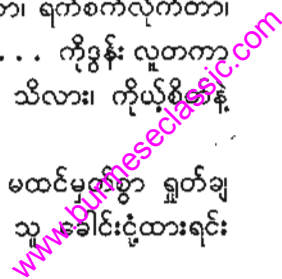
တင်တင်းအတူထိုင်ကြတဲ့အခါ စားနေကျကို မင်း မှတ်မိဦး
မလားဟင်။

“ကြာဆဲကြော်နဲ့ စတော်ဘယ်ရီ”
မမှိတ်မသုန် သူ့ကိုစိုက်ကြည့်ရင်း ခပ်တိုးတိုး
ဖြေလိုက်စဉ်မှာ မိမိရရ ဖမ်းယူနိုင်လိုက်တာက ပျက်ယွင်း
သွားတဲ့ သူ့မျက်နှာကလေးကိုပါပဲ။

“ကိုခွန်းရော မှီနဲ့ အတူတူလား”
အလျင်က မွေ့ မှာပြီးတိုင်း သူ့ကို မေးနေကျ
ကလေး မေးလိုက်ပြန်တော့ သူ ပြင်မရပင် ရှိနေသော အံ့ဩ
တကြီး မျက်နှာကလေးကို ပြင်ယူဖို့ မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ချေ။
နှုတ်ခမ်းဟကာ မွေ့ကို စိုက်ကြည့်နေသော သူ့မျက်ဝန်းတွေ
ဘလက်လက် တောက်ပ၍လာသည်။

“မင်း . . . မင်း မွေ့နဲ့ ဘာတော်လဲ”
“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုခွန်း . . . မွေ့နဲ့ မှီနဲ့ တူနေလို့လား”
“တို့ မှတ်မှတ်ရရတွေ သတိထားဖြစ်တာ ကြာပြီ၊ မှီရဲ့
ပြောဆိုတာတွေ . . . ပြုမူလှုပ်ရှားတာတွေ မွေ့နဲ့
ချွတ်စွပ် တစ်ထပ်တည်းပဲ၊ တို့ကို ဒုက္ခမပေးပါနဲ့ မှီရယ်၊
မင်း ဘာအကြံအစည်နဲ့ တို့ဆီ လာပတ်သက်တာလဲ”
“ရော် . . . မှီကို စွပ်စွဲလိုက်တာ၊ ရက်စက်လိုက်တာ၊
ကိုခွန်း ထင်ရက်တယ်လားဟင် . . . ကိုခွန်း လူတကာ
ကို လိုက် သံသယထားမနေနဲ့ သိလား၊ ကိုယ့်စိတ်နဲ့
မနှိုင်းပါနဲ့”

နှုတ်ခမ်းကလေးတွဲထဲမှ မထင်မှတ်စွာ ရှုတ်ချ
ထားလေးတွေ ထွက်ကျလာရသည်။ သူ ခေါင်းငုံ့ထားရင်း

နှုတ်ခမ်းရဲကလေးကို ဖွဖွကိုက်ထားကာ ဆောက်တည်ရာမဲ့ ပုံစံကလေး ရှိနေလေသည်။

“မင်းကော ဘာထူးလဲ မှီ၊ တို့ကိုလည်း မင်း အမြဲ စွပ်စွဲ နေတာပဲ မဟုတ်လား၊ တို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရဲရဲ မယုံချင် တာ အမှန်ပဲ . . . တို့ ခံစားခဲ့ရဖူးတာကိုး”
“ဟာဟ . . .”

ခံပြင်းစိတ်ကလေး ရွဲခနဲတက်လာကာ နှုတ်ခမ်း ကလေး ကော့တက်သွားရသည်။ ပြောင်းပြန်ပါပဲလား။ တွမ်း . . . တွမ်း ကိုယ့်အပြစ်ကို ဖုံးကွယ်တတ်၊ မွေ့အပေါ် အပြစ် ပုံချခဲ့ရက်လိုက်တာ။ တကယ်တမ်း ဘဝပျက်မတတ် ခံစားခဲ့ရ တဲ့ မွေ့ဘက်ကို နည်းနည်း စုံစမ်း ချင့်ချိန်ဖို့ မကြိုးစားတော့ ဘူးလား။ ချာခနဲ ကျောခိုင်းရက်စက်နိုင်ခဲ့တဲ့ မာနနှလုံးသားကို မွေ့ ကြောက်လန့်မိလာပါရဲ့။ တစ်ချက်မှ နောက်လှည့်မကြည့် ခဲ့တဲ့ မာကျောတဲ့ နှလုံးသားကို မွေ့ အထင်ကြီးရမှာလား . . . နာကြည်းရမှာလား။

“ဘယ်လိုရယ်တာလဲ”
“ကိုခွန်းက ဘာလို့ ခံထားခဲ့ရဖူးတာလဲ . . . ကိုခွန်းလို မာနကြီးတဲ့သူတစ်ယောက် ခံရတယ်ဆိုတာ မှီမ ယုံဘဲ”

“မယုံရင်လည်း နေပါ . . . အဲလို မရယ်နဲ့”

မွေ့ ရယ်လိုက်တာကို သူ တော်တော် ခံပြင်း အမြင်ကတ်သွားပုံ ရှိလေသည်။

“ကိုခွန်း မှီကို အားလုံး ဖွင့်ပြောပြရင် မှီနဲ့ ကိုခွန်း ဘယ်သူ့ကိုမှ စွပ်စွဲနေစရာ မလိုတော့ဘူး၊ နားလည်နိုင်

မှာပေါ့ . . . ဖွင့်ပြောမလား”
“လုံးဝ မပြောချင်ဘူး . . . ပြန်လည်း မတွေးချင်ဘူး”
“ကိုခွန်းက တစ်ဖက်သတ်ချည်းပဲ”
“ထင်ချင်သလိုထင်ကွာ . . . တော်ပါတော့ကွာ၊ ဒီကိစ္စ ကို ဆက်မဆွေးနွေးပါရစေနဲ့၊ မှီနဲ့တို့ ပဋိပက္ခ မဖြစ်ချင် ဘူး”

နှုတ်ခမ်းကလေးမဲ့ကာ ပြောနေတာမို့ မွေ့ နှုတ် ခမ်းလိုက်သည်။ မှန်ရိပ်ကလေးလို တရိပ်ရိပ် ကြည့်ခဲ့ရ . . . ခြိတ်နှိုးခဲ့ရသော သူ့ကလေးကို စိတ်မညစ်စေချင်တဲ့ စေတနာ ဘာ မွေ့ရင်ထဲမှာ ယခုတိုင် ခိုအောင်းဆဲပါပဲ။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ အချစ်တွေ မလျော့သေးလို့ဘဲပေါ့။

“မေ့လေး . . . စိုးမိုး တောင်ကြီးကနေ ဆင်းလာတာ
မေ့လေးမျက်နှာကို လာကြည့်မလို့တဲ့”

ဟာခနဲ ညည်းညူသံကြီးက မေ့နှင့်အတူ ဇွန်
နုအိမ်ကပါ ထွက်ပေါ်လာရသည်။ မမိုးကတော့ ထုံးစံအတိုင်း
ပြုံးပြုံးလေးပင် ပြန်လှည့်ထွက်သွားလေသည်။

“လာပြီ . . . ဒီပုပ်သိုးလာရင် နင့်အကြံအစည်
အကောင်အထည်ပေါ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး . . .
ဇာတ်တွေ ရှုပ်လာမှာ”

စိုးမိုးက မေ့မျက်နှာအသစ်ကို သိရှိ မြင်တွေ့
သွားရင် သည်မျက်နှာနဲ့ တွဲမိသိ သွားရောက်နေတာကို တင်
သိသွားမှာဖြစ်သည်။ သိသွားတဲ့အခါ စိုးမိုးက ငြိမ်နေ
မဟုတ်။ ဝင်ရှုပ်ဦးမှာပင်။ တွဲမိကို စိုးမိုး ဖွင့်ပြောလိုက်မှာ
လုံးဝ မလိုလားနိုင်။ မေ့ဖြစ်ရပ်တွေကို တွဲမိ မသိစေချင်
သိသွားရင် အခြေအနေဟာ မှန်မှန်ကန်ကန် မဖြစ်နိုင်တော့
တွဲမိနှလုံးသား အစစ်အမှန်ကို မေ့ မြင်တွေ့ခွင့်မရနိုင်တော့
နောင်တရသွားမှာ . . . ဟန်ဆောင်ပျော့ပျောင်းသွားမှာ
ကို မေ့ ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ အဓိကက မေ့အပေါ် မေ့
ဘယ်လိုအချိန် . . . ဘယ်လိုအခြေအနေမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်
နက်ရှိုင်းရှိုင်း စစ်စစ်မှန်မှန် တွဲမိ ချစ်နေဖို့ပါပဲ။

“စိုးမိုးကို နင့်အကြံအစည် ဖွင့်ပြောပြလိုက်ရင်ကော”
“မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တယ် . . . ပိုတောင် ရှုပ်လာမှာ၊
ငါ့မျက်နှာ ဖြစ်သွားရတာ တွဲမိပယောဂ ပါတယ်ဆိုတာ
သာ စိုးမိုးသိရင် ဂစ်ဂစ် ဖြစ်နေမယ်။ တွဲမိကိုသွားပြီး
ရန်ရှာရင်ရှာ . . . ဒါမှမဟုတ် လူကြီးတွေ လျှောက်
ပြောပြီး ပြဿနာရှာမှာ”

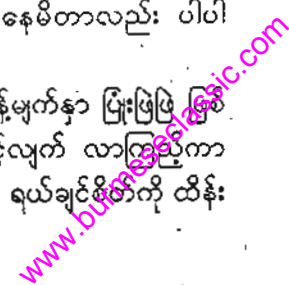
“မဟုတ်ဘူးလေ . . . ကားတိုက်မှုကစတင် တာမှ
မပြောနဲ့ပေါ့။ သူ ဖြတ်စာ ရေးခဲ့တယ် . . . ဒါကြောင့်
နင့်ကို အခု တွဲမိ မမှတ်မိနိုင်တဲ့ အခြေအနေမှာ နောက်
တစ်ယောက်ပုံစံနဲ့ ကုပ်ပြီး ကလဲ့စားချေဖို့ပေါ့ . . .
ဘာညာ ရှိုးပေါ့ဟာ”

“ဇွန်ရယ် . . . ငါလုပ်နေ ကိုင်နေတာတွေ ဟုတ်ရော
ဟုတ်ရဲ့လား။ အမှန်ဆို ငါ သူ့ကို နာနာကြည်းကြည်းနဲ့
မုန်းမေ့ပစ်ထားလိုက်ဖို့ ကောင်းပြီ။ ငါ ဘာတွေ
လျှောက်လုပ်နေမိလဲ မသိဘူးနော်”

“မဆိုင်ပါဘူး . . . နင်ကလည်း နင့်ကို ဘာလို့ သူ
ဖြတ်ခဲ့တယ် . . . သူ နင့်ကို ချစ်နေဆဲပဲဆိုတာရယ်ကို
သိချင်လို့ စုံစမ်းတာပဲ”

“ငါ့ကိုယ်တိုင် သူ့ကို သိပ်ချစ်နေမိတာလည်း ပါပါ
တယ်”

အတည်ပြောနေရာမှ ဇွန်မျက်နှာ ပြုံးဖြဖြ ဖြစ်
သွားသည်။ မေ့မျက်နှာကို မျက်ခုံးပင့်လျက် လာကြည့်ကာ
ဆင်း ဟင်း . . . လုပ်နေလေ၏။ မေ့ ရယ်ချင်စိတ်ကို ထိန်း
ချောတော့ဘဲ ရယ်မောလိုက်သည်။

“ငါ တွမ်ကို ဘာကြောင့် ဒီလောက် ချစ်နေတာလဲ”
 “ဟင်း ဟင်း . . . တွမ်ကို သွားမေးပါလား၊ အိုင်တို့ထဲ
 သန့်သန့်လေးတွေ . . . ဒါတွေ နားမလည်ဘူး”
 “ဟား ဟား . . . သန့်တယ်တဲ့ ငနွန်ရာ၊ ငါ ပြောလိုက်
 ရင် ကောင်းတာတွေမရှိ ဖြစ်တော့မှာပဲ၊ ပြည့်စုံဆိုတဲ့
 ကောင်လေးကို လိုက်ညှုနေတာ ဘယ်မိန်းမလဲ”

နုအိက ဖော်ကောင်လုပ်တော့ ငနွန် တဟီးဟီး
 ရယ်ကာ နုအိပါးစပ်ကို အတင်းလိုက်ပိတ်၏။ ခုတင်ပေါ်မှာ
 လုံးထွေးနေတာမို့ ရေမြှုပ်မွေ့ရာကလေး အိတွဲကျလာသည်။

“ခုတင်ပြိုမယ်”

မွေ့ အော်လိုက်မှ ငြိမ်သွားကြကာ ငနွန်ထဲ
 မျက်နှာနီနီကို တစ်ဖက်လှည့်ထားလေသည်။

“ပြည့်စုံဆိုတာ ဘယ်သူလဲ”

“ခစ် ခစ် . . . မက်(စ်)က ဘဲဘဲလေးကွာ၊ မချောပဲ
 ဘူး၊ ငနွန် ဘာမှိုင်းတွေ မိနေတာလည်း မသိဘူး၊ အပြတ်
 ယိုင်နေတယ်”

ငနွန်က နုအီးဟု ထအော်ကာ နုအိကို ဆိတ်ဆိတ်
 ဆွဲနေသည်။

“တကယ် မချောဘူးလားဟယ်၊ မချောတဲ့ဘဲကို ရှာ
 ပဲ့ ငါ ချောတာ လူပိုသိမှာ၊ တွဲလျှောက်သွားရင် ဟင်း
 ကောင်မလေးက ချောလိုက်တာ . . . ကောင်လေး
 မလိုက်ဘူးလို့ ပြောအောင် . . . ခစ် ခစ်”

“ဟင်း . . . အကျင့်ကလည်း ပုပ်လိုက်တာ လွန်စေ
 ဒါလား . . . အချစ်”

“မွေ့ရာ . . . နင့်တွမ်လို အရမ်းချောပြီး အရမ်းမာန
 ကြီးတာမျိုးကို ဘာလုပ်ရမှာတုန်း၊ အားအားရှိ စိတ်
 ဆင်းရဲနေရတာ၊ ကိုယ်ကလည်း ခခယယ လိုက်ချစ်နေ
 ရသေးတယ်”

“လုပ်မနေစမ်းနဲ့ . . . အဲဒါ တကယ် စစ်စစ်မှန်မှန်
 ချစ်လို့ . . . သိရဲ့လား၊ တွမ် မချောလည်း ငါချစ်မှာ
 ပဲ၊ အမြဲတမ်း လိုက်ချစ်နေမှာပဲ”

“ချစ်လေ . . . နင့်ကို ပြုတိုက်ထဲ သွားပို့ထားပေးမယ်၊
 ကမ္ဘာပေါ်က အချစ်တတ်ဆုံး လူသားလို့”

မွေ့ အပြုံးကလေးတွေ ပိုမိုတောက်ပသွားရ
 သည်။ ဘယ်အခြေအနေမျိုးမှာမဆို အမြဲတမ်း ချစ်ဖို့ပဲ ကြိုး
 ဓားနေတတ်တဲ့ မွေ့အပေါ် မင်းကလေး နားလည်ရင် သိပ်
 ကောင်းမှာပဲ။ အခုတော့ တစ်ဖက်သတ် အပြစ်ဖွဲ့တွေနဲ့
 မွေ့အပေါ် မင်း ရက်စက်ခဲ့ရက်တယ်နော်။

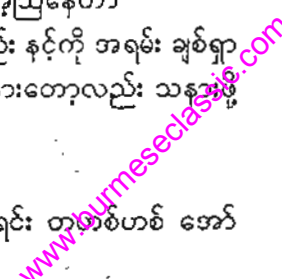
“ရယ်နေတယ်ဟေ့ . . . ငမွေ့တို့ကတော့ ရေလည်
 သြချယူရတယ်၊ တွမ်နဲ့ ပတ်သက်ရင် နင် အရမ်း အံ့ဩ
 ဖို့ ကောင်းတယ်”

“နင်တို့ မပြောနဲ့ . . . ငါ့ကိုယ်ငါတောင် သူ့ကို အရမ်း
 ချစ်နေတာအတွက် အရမ်း အံ့ဩနေတာ”

“အေး . . . နင့်လိုပဲ စိုးမိုးလည်း နင့်ကို အရမ်း ချစ်ရှာ
 မှာပဲနော် . . . သူလည်း သနားတော့လည်း သနားဖို့
 ကောင်းသားပဲ”

“သနားရင် ယူကြေး”

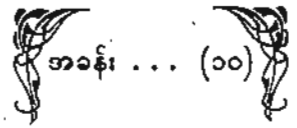
နုအိက မျက်လုံးကိုပြူးရင်း တစ်ဖက်ဖက် အော်

ရယ်နေ၏။

“ငါ ရင်ခုန်အောင် မလုပ်နဲ့လေ၊ ခစ် ခစ် . . . စိုးမိုးက ငါ့ကိုမှ ရင်ခုန်သံမပေးချင်တာ၊ မွေ့မှ မွေ့ကိုမှ”
“ငါကတော့ တွမ့်ကိုမှ . . . တွမ့်ကိုမှ”

လက်မကလေး ထောင်ကာ မွေ့ ပြောလိုက် တော့ နှစ်ယောက်စလုံး ရှုတ်ချသလို လက်ခါကြ၏။ တွမ့် အပေါ် မနာကြည်းနိုင်ခဲ့တဲ့ မွေ့အပေါ်မှာ အံ့ဩကြချင်စရာ လည်း အံ့ဩစရာပဲနော်။ တကယ်ဆို ဘဝဆုံးလုနီးပါး ပျက်စီး ဆုံးရှုံးရတဲ့ထိတိုင်အောင် လုပ်ရက်ခဲ့သူကို တမ်းတဆဲ . . . ချစ်မက်ဆဲ ရှိနေသူ မွေ့ဟာ တကယ်ကို အံ့ဩစရာ အကောင်း ဆုံး လူသားပါပဲ။ သည်လောက်အထိ ချစ်တတ်လာမိတဲ့ နှလုံး သားကို မွေ့ကိုယ်တိုင်တောင် အံ့ဩယူရတဲ့ အထိပဲလေ။

“မွေ့ရယ် . . .”

မွေ့မျက်နှာကို မမှိတ်မသုန်စိုက်ကြည့်ကာ စိတ်တိုး ရေရွတ်ရင်း အံ့ဩတကြီး ဖြစ်နေသော စိုးမိုးကို တည်တင်းမထားနိုင်တော့ဘဲ ရယ်ချင်သွားရသည်။ လက် ဆောင်ထုပ်တွေ တစ်ပိုက်တစ်ပွေနှင့် ရောက်လာသူကို မွေ့ ခင်းမာလည်း မထားချင်။ ဒါကြောင့်ပင် ထွက်တွေ့တော့ ခြေထောက်ကြည့်ကာ မျက်တောင်ခတ်ဖို့ မေ့လျော့နေသူကို နှာခေါင်းရှုံ့ပြလျက် မဲ့ရွဲ့ပြလိုက်ပေတာမှ ပြီးလာသည်။

“မွေ့ရာ . . . အရမ်း လုံးဝကို ပြောင်းလဲသွားတာနော်၊ အပြင်မှာတွေ့ရင် လုံးဝ မှတ်မိနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ အရမ်း ထူးဆန်းတာပဲ၊ ပိုလှလာတော့ တို့က ပိုချစ်လာ တယ်”

“သွားစမ်းပါ . . . ဒီစိုးမိုးကလည်း ဒီစကားပဲ ပြောနေ တာပဲ”

“တကယ်ပါကွာ . . . အရမ်းချစ်လို့ပါ၊ တို့လော့က် စိတ်ရှည်ရှည် ချစ်နိုင်တဲ့ကောင်မျိုး မွေ့ ဘယ်မှာမှ ရှာမတွေ့နိုင်ဘူးနော်”

“မြောက်ထားကွ... တွမ်ကို ဘယ်မှာသွားထားမှာလဲ
ကိုယ့်လူ... တွမ် မွေ့ကို အခုထက်ထိ ချစ်နေဆဲပါ”
“ဟား ဟား... ရယ်ရတယ်၊ ချစ်လို့ ဖြတ်စာရေးသွား
တာပေါ့နော်”

“စိုးမိုးနော်... ဆွဲထိုးမှာ၊ စကားပြောတာ ပီပီသသ
ပြော၊ စိုးမိုး မိန်းမ မဟုတ်ဘူး”

“မဟုတ်ပါဘူး... မွေ့က ဒီကောင်ကိုမှ အထင်တွေ
စွတ်ကြီးနေလို့ ထောက်ပြတာ”

“တော်စမ်းပါ... လာထောက်မပြနဲ့”

စိုးမိုးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နှုတ်ဆိတ်သွား
ရင်း လက်ဆောင်ထုပ်တွေဖြေကာ မွေ့ကို ထုတ်ပြနေ၏။
မွေ့ပွ ဝေဝေကုတ်ကလေးတစ်ထည်က လှပလွန်းတာမို့ နေ့
နှစ်သက်သွားရသည်။ တွမ်ကို ချက်ချင်း သတိရလိုက်သော်
လည်း စိုးမိုးပေးထားတာကြီး မပေးချင်ပေါင်း။

“မွေ့ ဘီဘဲလ်စတီရှပ်ကလေးတွေ မွေ့နဲ့ အရမ်းမိမှာပဲ”

“အများကြီးပဲကွာ... ဇွန်တို့ကိုပါ ပေးလိုက်မယ်”

“ဟာ... မပေးပါနဲ့ကွာ... တို့ ပေးတာကို မွေ့
ဝတ်စေချင်တယ်”

မမိုးက ပြုံးပြုံးကလေးနှင့် ရောက်လာကာ
စတော်ဘယ်ရီ လာချပေး၏။

“ကိုစိုး... မမိုးအတွက်ကော”

“ကိုယ့်ဘာသာ ဝယ်ဝတ်ပါလားဗျာ၊ မမိုးကလည်း နှုတ်
လိုက်တာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါရှင်... မမိုးကပဲ ရှုပ်ရပြန်သေးတယ်နော်”

ဟဲ ဟဲ... လွတ်လွတ်လပ်လပ်လေး ပြောကြ”

“မမိုး... အဲဒါ ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်လဲ၊ မွေ့ကို ဒီစိုးမိုး
နဲ့ ယှဉ်မနောက်နဲ့၊ လုံးဝ မရဘူး၊ မွေ့မှာ တွမ်ရှိတယ်”

“တွမ်နဲ့ ပြတ်နေတာများ”

စိုးမိုးက မျက်နှာမှန်ကုပ်ကုပ်နှင့် ဝင်ထောက်
သည်။ မွေ့နှုတ်ဖျားက တွမ်ဆိုတာ တစ်ခွန်းထွက်တိုင်း တစ်
ချက် မျက်နှာပုပ်သွားတတ်သော စိုးမိုးကို မွေ့ကလည်း တစ်
ချက်မှ ကြည့်မရတော့ပေ။

“ပြတ်ရင် ပြန်ဆက်မယ်”

“ဟင်... မွေ့ကို သူကမှ မချစ်တာ၊ မွေ့က မိန်းက
လေးဖြစ်ပြီး ပြန်ဆက်တယ်ဆိုရင် မွေ့ ဘယ်ကောင်း
တော့မလဲ”

“မကောင်းတာ စိုးမိုးအပူလား”

“တော်ပြီကွာ... တို့ မပြောတော့ဘူးနော်၊ မွေ့
မျက်နှာညိုလာပြီ”

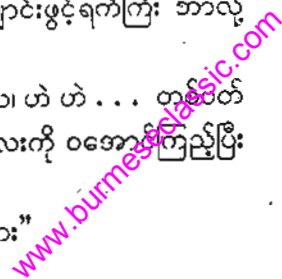
“အဲဒါ အကောင်းဆုံးပဲ၊ ကဲ ကဲ... သောက်လေ
စတော်ဘယ်ရီ... ပြီးရင် ပြန်တော့”

“ဟာကွာ...”

“နေပါဦး... စိုးမိုးက ကျောင်းဖွင့်ရက်ကြီး ဘာလို့
ပြန်လာတာလဲ”

“ကျောင်းက ခွင့်ယူလာတာလေ၊ ဟဲ ဟဲ... တစ်ခါ
လောက်ပါ၊ မွေ့ မျက်နှာကလေးကို ဝအော့ဖို့ကြည့်ပြီး
သွားရင် ပြန်မှာပါ”

“စိတ်ပျက်စရာ တစ်ပါးပါလား”

“တို့ကို အဖြေမပေးတော့ဘူးလားဟင်”
 “ဒီတစ်သက်တော့ ပေးဖို့ အစီအစဉ်မရှိဘူး”
 “ရက်စက်တယ်ကွာ . . . ပြန်တော့မယ်”
 “အား . . . ပျော်လိုက်တာ”

မွေ့ သွားစေသံကလေးနှင့် တမင်လုပ်ကာ ပြောတော့ စိုးမိုး မချင့်မရဲပုံနှင့် ထွက်သွားလေသည်။ မွေ့ လက်ခုပ်တီးကာ အခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။ မွေ့ရာပေါ် လှဲချရင်း နံရံမှ တွမ့်ပုံကလေးကို မက်မောစွာ စိုက်ကြည့်နေမိသည်။ ရင်ထဲမှ ချစ်မိသော မေတ္တာတရားတို့က တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ပိုမိုလို့သာ တိုးပွားလာစေရတာအတွက် မွေ့ ဘယ်လို တတ်နိုင်မှာလဲ။ သည်မျက်နှာ ရှင်းရှင်းသန့်သန့်ကလေးကို မြင်မိတိုင်း ရင်တွေ ပျော့ညွတ်သွားရတာအတွက် မွေ့ နှလုံးသားကိုပဲ အံ့ပြစ်တင်ရတော့မှာပါ။ စူးတူးတူးလိုလို ရိတ်တိလိုလိုနှင့် ညှို့ဝင်စွမ်းသည့် စွမ်းအားရှင် မျက်ဝန်းတွေရယ် . . . စေ့စေ့ရိရိနှင့် ရဲတဲတဲ နှုတ်ခမ်းကလေးရယ် . . . ပြောင့်မတ် တည်ကြည်တဲ့ ပုံဟန်ကလေးရယ်။ ဒါလေးတွေကို မက်မောစွဲလမ်းစွာ မြတ်နိုးနေမိတာ။ သည်ပုံကလေးတွေရှိနေသရွေ့ မွေ့ ဘယ်လိုမှ မေ့ဖျောက်လို့ ရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူးကွယ်။

ရင်ထဲက နှလုံးအိမ်မှာ သူတစ်ယောက်သာ ထာဝရ ငြိတွယ်ရစ်နှောင်နေတော့မှာပါ။ ဖြစ်ခဲ့ရတာတွေ အတွက် နာကြည်းမှုဆိုတာ သူ့အပေါ် ချစ်တွယ်မိတဲ့ မေတ္တာတရားတွေနှင့် ယှဉ်လိုက်ရင် အဆမတန်ကို သေးငယ်မှုနိတ်လွန်းလှပါတယ်လေ။

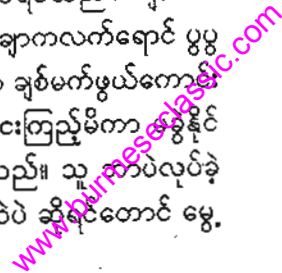

“ကိုဗွန်း . . . ညနေဘက် မှီ စက်ဘီးစီးတာ လိုက်ပေးပါလားဟင် . . . အဖော်လေ”
 “အင်း . . . ဘယ်နေရာလဲ”
 “အင်းယားဘက်ပေါ့”

တွမ်က ခေါင်းညိတ်ပြရင်း စာဆက်ကူးနေလေသည်။ မွေ့နှင့် ညှိမီ ကြောင်သွားကာ တွမ်ကို ငုံ့ကြည့်ရင်း မတ်တပ်ကလေးတွေနှင့် ရှိနေရ၏။ ညှိမီက နှာခေါင်း တရှုံ့ရှုံ့လုပ်ရင်း အောင့်တောင့်တောင့် ရှိသွားရကာ မွေ့ကတော့ နှုတ်ခမ်းကလေး ကွေးအောင် ပြုံးရင်း . . .

“မှီ သွားတော့မယ် . . . လိုက်မပို့တော့ဘူးလား”
 “ရတယ်လေ . . . လိုက်ပို့ပေးတာပေါ့”

စာအုပ်သိမ်းရင်း သူ ထရပ်သည်။ ဂျာကင် ဆင်စွယ်ရောင်ကလေးနှင့် ဘောင်းဘီချောကလက်ရောင် ပွပွ ဘလေးကြောင့် ပုံစံကလေးက နုစင်ကာ ချစ်မက်ဖွယ်ကောင်းထွန်းနေသည်။ မွေ့ စိုက်စိုက်ကလေးငေးကြည့်မိကာ အခွံနိုင်အခွံချင်စိတ်တွေက ပိုမိုခိုင်တွယ်လာရသည်။ သူ အာပဲလုပ်ခဲ့လုပ်ခဲ့ လက်ရှိအနေမှာ မွေ့ကိုချစ်နေဆဲပဲ ဆိုရင်တောင် မွေ့

အားလုံးလိုက်လျောပေးလိုက်ချင်စိတ်တွေက ရင်မှာ စွဲမြဲလာသည်။ မွေ့ဆိုတာကို မမေ့ရက်ရက်ပုံစံကြားက အတင်း ချထားချင်ပုံလည်း ရှိနေသော တွမ်ကို မွေ့ ဘယ်လို နားလည်ရမလဲကွယ်။

ယှဉ်ကာလျှောက်တော့ ညိုမိက ရှေ့ကကြိုကာ သွားနှင့်တာမို့ မွေ့နှင့်သူက တစ်တွဲသတ်သတ်ဖြစ်နေသည်။

“ဆင်းသိမ်မွေ့နဲ့လည်း ဒီလို ခဏခဏ သွားဖူးမှာပေါ့နော်”
“ဌ”

အုတ်နံရံကို ခြေထောက်နှင့် ကန်လိုက်ကာ သူ ပုံပန်းပျက်ယွင်းသွားသည်။ သူ့ကိုကြည့်ရင်း မွေ့ ရင်ထဲ ပျော်ရွှင်လာရ၏။ စိတ်တိုတတ်သော သူကလေးကို စနော့ကနေမိတာကို ကြည့်နူးရင်း စိတ်တိုနေပုံကလေးကို မြတ်နိုးစိတ်တွေထဲ နှလုံးသားထဲ တွယ်တွယ်တာတာ ရှိလာရသည်။

“ကိုခွန်း . . . ကိုခွန်း . . . အဲဒီ ဆင်းသိမ်မွေ့ထို ချစ်နေတယ်ဆိုရင်လည်း ဘာလို့ ဖြတ်တောက်ခဲ့ကြသလဲ”

“အစ်ပြီ . . . သူအစ်ပြီ . . . လုံးဝမပြောဘူးသိလား မင်းကို တို့ လန့်လာပြီ မို့ မွေ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး တို့ ခံစားနေရတာတွေကို မွေ့က စုံစမ်းဖို့ ခိုင်းလိုက်တဲ့ သတင်းထောက်များလား . . . မင်း”

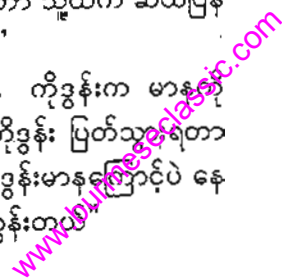
“မို့ကို အထင်ကြီးလိုက်တာနော် . . . မို့က အဲဒီမွေ့ထို တွေ့ချင်နေတာ၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ကိုခွန်း ပြစမ်းပါ . . . တစ်ခေါက်လောက်”

“သူ လန်ဒန်မှာပါ . . . မင်း မွေ့ကို သိကို သိရမယ်ကွာ၊ မင်း မွေ့နဲ့ ပတ်သက်တာတွေပဲ တို့ကို အစ်ထုတ်နေတာ၊ မင်းကို မွေ့လွှတ်လိုက်တာ မဟုတ်လား”

“ရော် . . . ခက်ပါလား၊ လန်ဒန်မှာရှိတဲ့ မွေ့ဆိုတာ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်လာရင် မို့ လိုက်ရှင်းပေးမယ်ကွာ၊ တကယ်ပါ . . . ကိုခွန်းဘက်က စိတ်ဝင်စားတာမို့ မို့မေးတာပါ။ မွေ့ဆိုတာကို မို့မှ မသိတာ၊ ဘာဆိုင်လို့လဲ . . . မို့စေတနာက ကိုခွန်း ခံစားနေရတယ်ဆိုရင် မို့လည်း မျှဝေခံစားလို့ရအောင်”

“ဟား . . . ဟား . . . ရယ်လိုက်မယ်နော်၊ မိန်းက လေးတစ်ယောက်အတွက်နဲ့ ခွန်းဆိုတဲ့ ကောင်က ခံစားနေမယ်ထင်လို့လား၊ လုံးဝပဲနော် . . . မွေ့ဆိုတာကို တို့ဘဝထဲကနေ မေ့လိုရအောင် မေ့လိုက်မယ်၊ ဘယ်လောက်ပဲ ချစ်နေချစ်နေ ယောက်ျားမာနကို လုံးဝ အထိမခံဘူး၊ အထူးသဖြင့် ယောက်ျားလေးမာနကို အထင်သေးချင် . . . စော်ကားချင်တဲ့ မွေ့ကို ဘယ်တော့မှ အရှုံးမပေးဘူး၊ သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တို့ ခံစားနေရတယ်လို့များ သူ ယုံကြည်နေသလား . . . ပြောလိုက်စမ်းပါ၊ မှားသွားမယ်လို့ တွမ်ဆိုတာ သူထက် ဆယ်ပြန်မာနကြီးတယ် . . . မှတ်ထား”

“ဘာတွေလဲ ကိုခွန်းရယ် . . . ကိုခွန်းက မာနတိုဦးစားပေးလွန်းနေပြီပဲ၊ မွေ့နဲ့ ကိုခွန်း ပြတ်သွားရတာ ဘယ်သူ့အပြစ်လဲ၊ ကဲ . . . ကိုခွန်းမာနကြောင့်ပဲ နေမှာပဲ . . . ကိုခွန်း မာနကြီးလွန်းတယ်”

“ဟုတ်တာပေါ့ . . . တို့ မာနကြီးတယ်၊ ဘာဖြစ်သလဲ ဘာကြောင့် ပြတ်သလဲဆိုတာ မင်းမွေ့ကို မင်းမေးကြည့်ပေါ့ . . . ဒါမှမဟုတ်လည်း မင်း အားလုံးသိပြီးသား ဖြစ်မှာပါ။ တမင် တို့ခံစားချက်တွေ ပွင့်ထွက်လာအောင် လာကလိနေတာ မဟုတ်လား။”

“ကိုခွန်း တို့ကို အရမ်း စွပ်စွဲနေတာပဲကွ . . . ကိုခွန်း ဘာအထောက်အထားနဲ့ မှီက မွေ့လူလို့ ပြောမလဲ . . . က”

“ဟာဟ . . . ရှင်းရှင်းလေး၊ မွေ့ အမူအရာတွေနဲ့ မင်း အမူအရာတွေ တစ်ထပ်တည်းပဲ၊ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ တို့ကို ဘာမှ မသိ . . . မတတ် . . . နားမလည်တဲ့ ခပ်ညံ့ညံ့ကောင်လို့ မင်းတို့ တွက်ထားရင် မှားသွားလိမ့်မယ်၊ နားလည်လား . . . တို့ မင်းကို လုံးဝ မသင်္ကာဘူး။”

တွမ်ရယ် . . . မင်း မသင်္ကာရုံနေတာလည်း အမှန်ပါပဲ။ မွေ့ရဲ့ အမူအရာ လှုပ်ရှားပုံကလေးတွေကို မင်း မှတ်မှတ်မိမိ ရှိနေသေးတာအတွက် ဝမ်းသာချင်လိုက်တာ။ မွေ့အပေါ် ရက်စက်ခဲ့ပြီးမှ မေ့ပစ်ဖို့လည်း တကယ် ကြိုးစားနေတာအတွက် ဝမ်းနည်းလိုက်တာ။ မင်းကို မမေ့နိုင်ရုံနေတဲ့ မွေ့ကို မေ့ပျောက်ဖို့ မင်းကြိုးစားရက်တယ်နော်။ အပြစ်ဆိုတာကို ထောက်ပြခဲ့ရင် မွေ့ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကြိုးစားမိမှာပါ။ အခုတော့ တွမ်ရယ် ဘာအကြောင်းကြောင့်လဲ။ မွေ့ကို မာနချိုးချင်ရုံ . . . အနိုင်ယူလိုရုံကလဲ့လို့ ဘာများ ဖြစ်နိုင်ဦးမလဲ။ မင်းအပေါ် ဖြူတစ်မှုန့်စာပင် မာနမထားခဲ့ရက်တဲ့ မွေ့

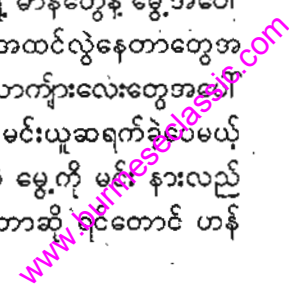
အပေါ် ဘာကြောင့်များ မင်း မာန်ပြိုင်ချင်နေတာပါလိမ့်ကွယ်။

“စိတ်ဆိုးသွားလား . . . ”

ကြေကွဲစိတ်ကြောင့် ပျက်ယွင်းလာသော မွေ့ မျက်နှာကို သူ့ လာစိုက်ကြည့်ကာ အသံတိုးတိုးဖြင့် မေးသည်။ သူ့အသံမာနှင့် အော်လိုက်တာကြောင့် လုံးဝမဟုတ်ဘဲ တွမ်မွေ့အပေါ် လုပ်ရက်လေးခြင်းဆိုတဲ့ အသံစိတ်ကြောင့် ဝဲလွင့်လာသော မျက်ရည်လွှာကလေးက ပါးပြင်ပေါ် အိဆင်းကျလာသည်။

“ဟာ . . . မငိုနဲ့လေ၊ ဒုက္ခပဲ . . . တို့ တောင်းပန်ပါတယ်၊ မဟုတ်ရင်လည်း ပြီးတာပဲ . . . မှီကို အပြစ်တင်တာ လုံးဝ မဟုတ်ဘူးနော်၊ မွေ့အပေါ် ခံပြင်းစိတ်နဲ့ ပြောလိုက်မိတာ၊ မှီကိုပြောတာ မဟုတ်ဘူးကွာ၊ မွေ့ကို ပြောတာနော် တိတ် . . . တိတ်နော်”

ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ လက်ကိုင်ပုဝါလေးထုတ်ကာ မွေ့လက်ထဲ လာထည့်ပေးရင်း သူ တောင်းပန်၏။ မင်း ဘာမှ မသိဘဲ တွမ်ရယ်။ မင်းစွပ်စွဲနေတဲ့ မွေ့ဟာ မှီဆိုတာတို့ မင်းမှ မသိနိုင်ဘဲ။ လာချောနေလို့လည်း မွေ့မျက်ရည်ခြောက်သွေ့နိုင်ပါတော့မလား။ မင်းရဲ့ မာနတွေနဲ့ မွေ့အပေါ် တစ်ဖက်သတ် မာနကြီးနေ . . . အထင်လွဲနေတာတွေအတွက် မွေ့ ဘယ်လိုဖြေရှင်းပြမလဲ။ ယောက်ျားလေးတွေအပေါ် အထင်မကြီးနိုင်ခဲ့တာကို အပြစ်လို့ မင်းယူဆရက်ခဲ့ပေမယ့် မင်းအပေါ်မှာ အထင်အရမ်းကြီးခဲ့တဲ့ မွေ့ကို မင်း နားလည် ခွဲကောင်းပါတယ်။ ချစ်ဟန်ဆောင်ခဲ့တာဆို ရင်တောင် ဟန်

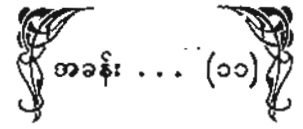
ဆောင်ခဲ့တဲ့ ကာလတွေမှာ မင်းအပေါ်တွယ်တာနေခဲ့တဲ့ မွေ့
ရဲ့အချစ်တွေကို မင်း မတွေ့နိုင်ခဲ့ဘူးလား။ မွေ့အပေါ်မှာ
တစ်ချိန်ကျရင် ဖြတ်ပစ်မှာပဲဆိုတဲ့ အကြံအစည်နဲ့ ပေါ့ပေါ့တန်
တန် မင်းသဘောထားခဲ့သလားကွယ်။ မင်း တကယ်ချစ်ခဲ့တာ
မြင့်မြင့်မြတ်မြတ်ရှိခဲ့တာလို့ မွေ့ ယုံကြည်ဆဲပဲ။

“ဟိုကားလား... မှီကားလား... တိတ်တော့နော်
လူတွေ ဝိုင်းကြည့်နေမယ်။ ညနေ အင်းလျားအဝင်က
စောင့်နေမယ်နော်၊ တို့ကို စိတ်မဆိုးနဲ့နော်၊ ကားမောင်း
သွားမှာ စိတ်ချရမလား”

ကားမှန်တွေ ပြဒါးသုတ်ထားတာမို့ မမိုးကို တွစ်
က မမြင်ပေ။ မွေ့စီးနေကျ ပါဘလစ်ကာကလေး မဟုတ်တာမို့
တွစ် မမှတ်မိနိုင်ပေ။ စိတ်သန့်စွာနှင့် ကားနားအထိပင် လိုက်
ပို့ပေးနေသည်။

“ညနေလေးနာရီ မှီလာခဲ့မယ်လေ”

တိုးတိတ်စွာ မွေ့ပြောရင်း ကားတံခါးဆွဲဖွင့်ကာ
ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ကူရှင်ပေါ် ခေါင်းမိုချလိုက်ရင်း မျက်လုံးက
လေး မှေးမှိတ်ထားလိုက်သည်။ တွမ်ရယ် ... မွေ့တို့နီးစပ်
နိုင်ကြပါတော့မလား။ တွမ် မာနနဲ့ မေ့ရက်နိုင်ပေမယ့် မွေ့
ဘယ်လိုမှ မေ့မပစ်နိုင်ပါဘူးကွယ်။ တွမ်ကို မွေ့သိပ်ချစ်တယ်။
နာကြည်းမှုဆိုတာတွေလည်း သိပ်ချစ်နေတာတွေကြောင့်
ပျောက်ပျက်ကုန်ရပြီ။

အခန်း ... (၁၁)

အဝေးမှကတည်းက တွမ် ပြိုင်ဘီးကလေးကို မြင်နေရသည်။
စပို့ရှပ်ဖြူဖြူကလေးနှင့် ရှော့ပဲန်ဖြူဖြူ... ငါ့ခံကင်းရှား
ဖြူလေးနှင့် ဖြူဖွေးနေသော တွမ်ကို ပိုမို မတ်မော တွယ်တာ
သာရသည်။ ခွဲခွာဖို့ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါဦးတော့မလားကွယ်။
ဆည်ပုံစံကလေးကို မွေ့ ဘယ်လိုခွဲနိုင်ပါ့မလဲ။ လက်နှစ်ဖက်
စလုံး လွှတ်ထားကာ ခပ်ဖြည်းဖြည်း သူနင်းလာတော့ အလျင်
အလျင် မွေ့ အသည်းတယားယား ရှိသွားရ၏။

“ကိုခွန်း... လက်ကိုင်ထားကွာ၊ အရမ်း အသည်း
ယားတာပဲ”

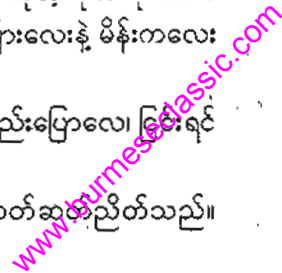
သူ ရယ်ရင်း မွေ့ဘက်လှည့်ကြည့်ကာ လက်ခုပ်
ခတ် တီးပြနေသေးသည်။ မွေ့ သူနှင့်ယှဉ်ကာ လိုက်ရင်း...

“ကိုခွန်း... ပြိုင်မလား”

“ဟား... ငတ်ကလည်းကွာ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တော်
တော် အထင်ကြီးတာပဲ၊ ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းကလေး
ဘယ်ပြိုင်လို့ရမလဲကွ”

“ပြိုင်မလားလို့... တစ်ခွန်းတည်းပြောလေ၊ ငြင်းရင်
အရှုံးပေးတာပဲ”

သူ ရယ်ရင်း ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတ်သည်။

ဝှစ်ခနဲ သူ ထွက်သွားတာမို့ မွေ့ သွန်ကာ နင်းလိုက်သွား
 တဝေ့တဝေ့ တိုးနေသော လေထုလွှာထဲမှာ မွေ့ဘီးကလေး
 ပြင်းလွန်းပေမယ့် သူ့ကို လိုက်လို့မမီနိုင်။ တော်တော်
 မှာ သူ့ရောက်နေကာ အနောက်ကိုလှည့်ကြည့်ရင်း ပြုံးနေသ
 မွေ့ . . . စိတ်မရှည်နိုင်တော့စွာ စက်ဘီးပေါ်မှ ခုန်ဆင်း
 စက်ဘီးကို အသံမြည်အောင် တွန်းချပစ်လိုက်သည်။ ဝှစ်
 အသံကြောင့် သူ လှည့်အကြည့် ကတ္တရာပေါ်မှာ လက်နှစ်
 နောက်ပစ်ကာ အိုင်ချနေသော မွေ့ကိုမြင်တော့ လဲသည်
 ကာ သူ ပြန်လှည့်လာ၏။ တစ်ခဏအတွင်းပဲ မွေ့အနား
 လာကာ စက်ဘီးကိုလှဲချရင်း သူ မွေ့နား ကပ်လာသည်။

“လဲကျသွားတာလား မှီ . . . ဆိမ့်သွားပြီလား၊
 နားထိလဲ”

တတွတ်တွတ် သူမေးလာတော့မှ စိတ်ကူးမ
 ဟန်ဆောင်ဖြစ်သွားရသည်။ မျက်နှာကို ရှုံ့မဲ့ပစ်လိုက်ရင်း

“ခြေထောက် မျက်သွားပြီထင်တယ် . . . ဟင်
 နာလိုက်တာ”

“ဟာ . . . ပြဿနာပဲ၊ တို့ . . . လုပ်ပေးကြည့်
 လား . . . ပေး”

မွေ့ခြေထောက်ကလေးကို သူ့လာတိုင်
 တွန့်သွားကာ သူ့ကို မော့ကြည့်လိုက်မိသည်။ ခူးကလေး
 ဖက် ထောင်လျက်မှ မေးကလေးတင်ကာ မော့ကြည့်နေ
 မွေ့ကို သူ တစ်ချက်ငုံကြည့်ရင်း ဆင်းထားသော ခြေထောက်
 မှ ရှူးကလေးကိုချွတ်ကာ သူ့လက်နှင့် မွေ့ခြေဖျားက
 ဆွဲခါပေးနေသည်။ ရိုးသားကြည်လင်သော မျက်ဝန်းက

တွေက တည်ငြိမ်နေကာ ညီမလေးကို ပြုလုပ်ပေးနေတဲ့
 အစ်ကိုတစ်ယောက် ပုံစံကလေးမျိုး။ ပင်ကို ကြင်နာစိတ်က
 လေးကြောင့် ပုံစံကလေးက နူးညံ့နေကာ မွေ့အတွက် တိမ်မူး
 ဖွယ်ကလေးပေါ့။ အလျင်ကလို ရင်ခုန်ကြည့်နူးစိတ်တွေနှင့်
 မွေ့ရင်တွေ လှုပ်ရှားလာရကာ မျက်ခွံကလေးစင်းချထားရင်း
 ငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။

“နာလားဟင် . . . တို့ပြောတယ် မဟုတ်လား၊ ပြိုင်ချင်
 တာကိုး . . . ပြန်ချင်လား၊ ဆေးခန်းသွားမလား . . .
 ဒီအင်းယားလမ်းထဲမှာ တို့အသိ ဆရာဝန်ရှိတယ်၊ လိုက်
 ပို့ပေးမယ်လေ”

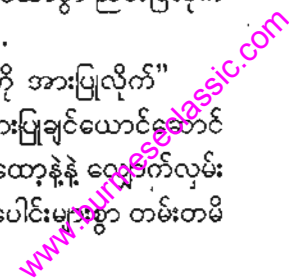
“လျှောက်လို့မှ မရတာ ကိုဒွန်းရဲ့၊ မှီ ဘယ်လို လုပ်ရမှာ
 လဲ”

“ကောင်းရော . . . ကဲ၊ ဒါဆို မှီက တို့ညီမလေးလို
 ခဏ သဘောထားလိုက်၊ မှီကို တို့ဘီးပေါ် တင်နင်းသွား
 လိုက်မယ်၊ မှီဘီးကို တို့ တစ်ဖက်က ဆွဲလာမယ်၊ စီးရဲ
 မလား”

သူရင်ခွင်ထဲ ရောက်ရမည့်အဖြစ်ကို တွေးကာ
 ခင်တွေ နွေးဖို့လာရသည်။ နှုတ်ခမ်းကလေး ဖွဖွကိုက်ကာ
 သူ့ကို မော့ကြည့်ရင်း ခေါင်းကလေး ညင်သာစွာ ညိတ်ပြလိုက်
 တော့ သူ လက်ကို တန်းဆန့်ကာ . . .

“ကဲ . . . ထ . . . တို့လက်ကို အားပြုလိုက်”

သူ့လက်ကို ဆွဲယူကာ အားပြုချင်ယောင်ဆောင်
 ငြီး ထရင်း သူ့လက်မောင်းကို မှီတွဲကာ ထောင့်နဲ့ လျှောက်လှမ်း
 လာရင်း ရင်ထဲမှာ တွမ်ရယ်ဟု အကြိမ်ပေါင်းများစွာ တမ်းတမိ

ရင်း နှလုံးသားတွေ မခိုင်ခံနိုင်တော့ပေ။ သူ့ကို မော့ကြည့်မိတဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ တွယ်တာမြတ်နိုးရိပ်တွေ . . . စွဲလမ်းချစ်မက်ရိပ်တွေနှင့် လက်ရွှန်းနေမှာပဲ။ သူကတော့ သတိမထားမိဟန် နှင့် မွေ့လက်တစ်ဖက်ကို ကိုင်ကာ နောက်လက်တစ်ဖက်နှင့် စက်ဘီးတွေကို ထောင်ရန် ကြိုးစားနေသည်။ သူ ကပိုကန် ဖြစ်နေတာကို မွေ့ မကြည့်ရက်နိုင်တော့တာကြောင့် ခြေတစ်ပေါင်ကျိုးလျှောက်ရင်း စက်ဘီးတစ်စီးကို သွားထောင်တော့ သူက ရယ်ရွှင်ရိပ်ကလေးနှင့် လှမ်းကြည့်ကာ . . .

“မို့ရာ . . . ကလေးကျနေတာပဲ၊ တို့ လုပ်ပေးမှာပေါ့ ပြောပြီး မွေ့ကို သူ့ဘီးရှေ့မှာ ထိုင်ခိုင်းကာ လက်တစ်ဖက်က မွေ့ဘီးကိုကိုင်ရင်း ဖြည်းဖြည်းနင်းသည်။ သူ ထွက်သက် လေငွေ့ကလေးကို မွေ့ ခံစားသိရှိရကာ ရင်ထဲ ရှိန်းလှိုက်နွေးကာ နှလုံးခုန်နေသည်။ သူ့ကိုယ်ရနံ့ သင်းကလေးကို လှိုက်မော့စွာ ရှိုက်ငင်ရရင်း ကာလဟောင်းကို လွန်မင်းစွာ တမ်းတမိလာသည်။

သူ့စိမ်းဆန်ဆန် မနေနိုင်ပါဘူး တွမ်ရယ်။ မှိုဆီတာ မွေ့ပဲဆိုတာ သိသွားရင် မင်း စွန့်ခွာသွားဦးမှာလားဟင် မွေ့အပေါ် ဘာကြောင့်များ သည်လောက် တင်းမာနေရသလဲ တွမ်ရယ်။ ဘယ်သူ့အပြစ်လဲဆိုတာကို တွမ် မျှမျှတတ ကြည့်မပေးဘူးနော်။ တကယ်ဆို တွမ်ပဲယောဂကြောင့် တွမ်ပင် မမှတ်မိနိုင်တော့လောက်အောင် ပျောက်ပျယ်သွားခဲ့ရတဲ့ မွေ့မျက်နှာ အကြောင်းကို တွမ် မစုံစမ်းကြည့်တော့ဘူးလား။ မွေ့ ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့ရသလဲ ဆိုတာတွေကို တွမ် သိအောင် မကြိုးစားတော့ဘူးလား။ လုံးဝကို ကျောခိုင်းပြတ်စဲရက်ခဲ့တာ

တောင် မနာကြည်းတတ်တော့တဲ့ မွေ့ နှလုံးသားကို တွမ် နားလည်နိုင်ပါဦးမလား။

“ကိုဦး . . . ဒါ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း၊ စက်ဘီးစီးရင်း ခြေခေါက်သွားတာလား မသိဘူး၊ နည်းနည်း . . . ကြည့်ပေးဗျာ၊ မှို ဒါ တို့မိတ်ဆွေ ဒေါက်တာ ချိုဦးတဲ့ သူ ကုပေးမယ်နော် . . . နာသေးလား။”

“မနာတော့ဘူး . . . ပျောက်သွားပြီထင်တယ်”
 “ဟောဗျ . . . သေချာလို့လား ကိုဦး၊ လုပ်ပေးပါဦး သေချာရဲ့လား မှို၊ ဆေးမလိမ်းချင်လို့ လိမ်တာထင်တယ်”

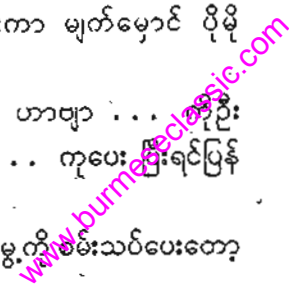
ဆရာဝန်က မွေ့နှင့်သူ့ကို တစ်လှည့်စီကြည့်ကာ ရယ်မောနေတာမို့ သူက မွေ့ကို လှည့်ပြောနေရာမှ မျက်မှောင် တုတ်သွားကာ ဆရာဝန်ဘက် ပြန်လှည့်ရင်း . . .

“ဟာ . . . ရယ်လှချေလား ကိုဦးရ၊ ဘာတွေ ရယ်နေတာလဲ”
 “မင်းလေ . . . အရင်က မိန်းကလေးတွေကို ကြည့်မရဘူးဆို၊ ခုတော့ ပျာလှချေလား။”

သူ့နားကပ်ကာ ခပ်တိုးတိုးပြောပေမယ့် မွေ့ ကြားရသည်။ တွမ် မျက်နှာရဲသွားကာ မျက်မှောင် ပိုမို တုတ်သွားသည်။

“ခင်ဗျား . . . မှားနေပြီဗျာ၊ ဟာဗျာ . . . ကိုဦး ပြဿနာပဲ လုပ်ဗျာ၊ ကုပေး . . . ကုပေးပြီးရင်ပြန်မယ်၊ လျှောက်ပြောနေတာပဲ”

ဆရာဝန်က ရယ်ရင်း မွေ့ကို စိမ်းသပ်ပေးတော့

မွေ့က တအိအိတအဲအဲ အော်ပေးလိုက်တာကြောင့် မြေ မျက်ရုံပါဟု အမည်တပ်ကာ ဆေးလိမ်းပေးလိုက်လေသည်။ ရယ်ချင်စိတ်ကို အတင်းထိန်းချုပ်ထားရတော့ နှုတ်ခမ်းကို လျက် မျက်နှာကလေးရဲနေသော မွေ့ကို နာကျင်နေသည်ထင်ကာ သူက သနားသလို စိုက်ငေးကြည့်နေပြန်သည်။ ပြန်ခါနီး မွေ့က ထောင့်နဲ့ကလေး လျှောက်ကာ ရွေ့က ဆင်းနှင့်တန်း ဆရာဝန်နှင့် စကားပြောကာ ကျန်ခဲ့သည်။ ခဏကြာတော့ ခင်ဗျားဗျာ ဆိုတဲ့ အသံကြီးနှင့်အတူ မျက်နှာနီနီနှင့် သူ ဆင်းပြေးလာသည်။

“မို့ . . . တို့ လိုက်ပို့ပေးရမလား၊ မို့အိမ်ကိုလေ”
“ရပြီ ကိုခွန်း . . . ကျေးဇူးပဲနော်၊ မို့ နင်းနိုင်သွားပြီ ရတယ် . . .”
“နင်းနိုင်ရဲ့လား . . . တစ်ခုခု ဖြစ်နေဦးမယ်”
“ဪ . . . ဒီမှာကြည့်”

စိတ်မချဖြစ်နေပုံရသော သူ့ကို ကြည့်ကာ မွေ့က စက်ဘီးပေါ် ခုန်တက်ပြလိုက်ကာ နင်းပြလိုက်တော့ သူ ရယ်လေသည်။

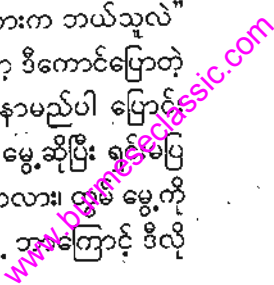
“မို့လည်း ဗရုတ်ကလေးပဲ”
ခပ်တိုးတိုး သူပြောရင်း မွေ့ကို စိုက်ကြည့်ကာ တာကြောင့် မွေ့ ရယ်ရင်း နင်းထွက်လိုက်သည်။ နောက်ဘက်မှ သူ ငေးကြည့်ကျန်ရစ်မှာကို မြင်ယောင်မိရင်း အရှိန်ထိ လျှော့ချလိုက်သည်။ သူ မွေ့ကို ကြာကြာငေးနိုင်အောင်လို့ပဲ။

“မွေ့ကို အင်းယားမှာ တွေ့ခဲ့တယ်”
စုပုပ်နေသော မျက်နှာထားနှင့် စိုးမိုးပြောလိုက်တာကြောင့် မွေ့ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ လက်ထိုးသွင်းလိုက်ကာ ခပ်ထေ့ထေ့ ရယ်ရင်း . . .

“ရှင် ဘာပြောချင်သလဲ . . . တို့ တွမ်ကို ပြန်ပတ်သက်နေတာကို အမှတ်မရှိဘူးလို့ ပြောချင်တာလား”
“မွေ့ စဉ်းစားကြည့်လေ . . . မွေ့ကို အရင်စပြီး ဖြတ်ခဲ့တဲ့ သူ့ကို မွေ့ကလိုက်ပြီး ပြန်ဆက်သွယ်နေတော့ ဒီသဘောပဲပေါ့၊ ကိုယ့်ကို ဖြတ်သွားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို နာကြည်းနေဖို့ ကောင်းတယ်”
“မွေ့ မနာကြည်းတတ်ဘူးဆိုရင်ကော”
“မွေ့ တမင်ညစ်တာ . . . တို့ကိုရွံ့ပြီး တွဲနေတာ မဟုတ်လား”

“ဟား . . . ရယ်ရတယ်၊ မွေ့ ရည်းစားက ဘယ်သူလဲ”
“နေပါဦး . . . တွမ်ကိုမေးကြည့်တော့ ဒီကောင်ပြောတဲ့ နာမည်က မို့တဲ့ . . . ဘာလဲ မွေ့နာမည်ပါ ပြောရင် လိုက်တာလား၊ ဒါမှမဟုတ် တွမ်ကို မွေ့ဆိုပြီး ရင်မပြဲဘဲ နောက်တစ်ယောက်ပုံစံနဲ့ ကပ်တာလား၊ တွမ် မွေ့ကို မမှတ်မိတာတော့ သေချာတယ်၊ မွေ့ ဘာကြောင့် ဒီလို

လုပ်နေလဲဆိုတာ တို့ နားမလည်နိုင်ဘူး၊ မှီဆိုတာ တွမ် ဒုတိယတစ်ခါ ပြန်ချစ်အောင် ကြိုးစားနေတာ လား၊ ဘာထူးမှာလဲ မွေ့ရယ် . . . တစ်နေ့ သိမှာ မွေ့ ဘာလို့ ဒီကောင်အပေါ် ဒီလောက် သည်းသည့် လှုပ် ဖြစ်နေရတာလဲ”

“သူ့ကို သိပ်ချစ်လို့ပေါ့ . . . မွေ့ ဒုတိယတစ်ယောက် လည်း ဖြစ်စရာ မလိုပါဘူး၊ မွေ့ဟာ မွေ့ပဲ . . . အဲဒါ မွေ့ လုပ်နေတာက တွမ် မွေ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဖြတ်သွား တာလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းရင်းကို သိချင်လို့”

“ဪ . . .”
စိုးမိုးအသံက ခြောက်ကပ်စွာ ပေါ်ထွက်လာကာ မျက်နှာပျက်ပျက်နှင့် . . .

“ဖြတ်သွားတာကို ဘာလို့ ဖြတ်သွားတာလဲလို့ စုံစမ်းနေ တော့ ဘာထူးဦးမှာလဲ မွေ့ရယ်၊ ရှင်းနေတာပဲ . . . သူ မွေ့ကို မုန်းနေခဲ့တယ်၊ မိုးကောင်းကိစ္စအတွက် သူ ပြန်ကလဲ့စားချေတယ် . . . ဒါပဲရှိတာပဲ၊ မွေ့ပဲ စဉ်း စားကြည့်ပါဦး၊ မွေ့နဲ့သူ ဘယ်တုန်းက တည့်ဖူးလို့လဲ သူ မွေ့ကို ရုတ်တရက်ကြီး ချစ်တဲ့ပုံ ပြုလာကတည်းက လုံးဝ ယုံစရာ မကောင်းတော့ဘူး၊ နောက်ပြီး . . . ဒီကောင်က သူ့အမေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မိန်းမတွေထံ လုံးဝ အထင်မကြီးဘူးလို့ ခဏခဏ ကြွေးကြော်နေတာ သူ့အမေက အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်တာလေ ဒါကြောင့် သူ မိန်းကလေးတွေကို ဆက်လည်း မဆက် ဆံခဲ့ဖူးဘူး၊ မွေ့နဲ့တွေ့တော့ မွေ့သတင်းတွေ ကြားနေ

ကတည်းက သူ မုန်းနေတာ၊ အဲဒီလို လူက မွေ့ကို ချစ်တယ်ဆိုတာ မွေ့ ယုံလား၊ တို့ ဘေးလူတောင် မယုံ ဘူး”

မွေ့ စိုးမိုးကို မျက်စောင်းကြီးတွေ ထိုးပစ်ကာ ဆတ်ဆတ်ခါ အခဲရခက်နေသည်။ တွမ်ကို ချစ်ရလို့ မွေ့ဘက် က အရမ်း နစ်နာ ဆုံးရှုံးနိမ့်ကျတယ်ဆိုရင်လည်း မွေ့က ချစ်နေဆဲပဲ ရှိဦးမှာပဲ။ တွမ် မွေ့ကို တကယ်မချစ်ဘူးဆိုတာကို တွေးကြည့်ရင်ပင် ရင်နာစရာ ကောင်းနေသည်။ မယုံရက်ရက် ကြားမှ တွမ် အမူအရာကလေးတွေကို ပြန်လည်ဆန်းစစ် မြင် ယောင်မိတော့ ယုံချင်လာရပြန်သည်။ တွမ် မွေ့ကို တကယ် ချစ်ခဲ့တာပါ။ ဟုတ်မှာပါ . . .။

“မွေ့ကတော့ ယုံတယ် . . . သူ မွေ့ကို တကယ်ချစ်ခဲ့ တာ ရုတ်တရက်ကြီး ပြောင်းလဲသွားတာ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတာ မွေ့ မေးကို မေးရမယ် . . . ”ရအောင်ကို စုံစမ်းမယ်”

“စုံစမ်းလေ . . . သူလည်း မွေ့ကို နာကြည်းနေတာပဲ၊ မွေ့အကြောင်းတောင် အပြောခံတာ မဟုတ်ဘူး၊ မွေ့ကို သူ လုံးဝ မချစ်ခဲ့ဘူး၊ အခု ပြတ်သွားကြပြီတော့ သူက ပြီးသွားပြီ”

“မွေ့ကို သူက ဘာလို့ နာကြည်းရတာလဲ၊ မွေ့က သူ့ကို ဘာလုပ်မိလို့လဲ၊ မွေ့မှ ဘာအပြစ်မှ မရှိဘူး၊ လုပ်အနေ နဲ့”

“အင်းလေ . . . သူက မုန်းနေတဲ့သူဆိုတော့ ကြိဖန်ပြီး နာကြည်းနေမှာပေါ့”

“စိုးမိုး ငပေါစကားတွေ လာမပြောနဲ့၊ ဘာမှ အဓိပ္ပါယ် မရှိဘူး။ ရှင် သေလိုက်ပါလား။ ဘာလို့ မွေ့နဲ့ တွမ်ကို လာတိုက်ပေးနေတာလဲ”

စိုးမိုးမျက်နှာ အရမ်းပင်ပျက်သွားကာ မျက်လုံးတွေ အရောင်တောက်လာလေသည်။ မွေ့ကို စူးရှစွာ စိုက်ကြည့်ရင်း . . .

“တို့ မွေ့ကို သိပ်ချစ်လို့ပေါ့ မွေ့ရယ်၊ တွမ်ကြောင့် မွေ့စိတ်ပြောင်းသွားတာ တို့သိတာပေါ့၊ ကိုကို စပြီး မွေ့ဇာတ်လမ်းစခဲ့တာပါ . . . တို့ကို မွေ့ကစပြီး ဝေဒနာပေးခဲ့တာပါ။ တို့မှာ အပြစ်ရှိသလား . . . မွေ့ကို သိပ်ချစ်လို့ ပြိုင်ဘက်အပေါ် စေတနာမထားနိုင်တော့တာ တို့အမှားလား၊ တို့ ဝေဿန္တရာမဟုတ်ဘူး မွေ့၊ တို့ချစ်တဲ့ ချစ်သူကို ဘယ်သူ့လက်ထဲမှ အပါမခံနိုင်ဘူး . . . ရှင်းလား၊ အနှောင့်အယှက်ပေါ်လာတိုင်း ဖြိုခွင်းနေမှာပဲ . . . တိုက်ခိုက်နေမှာပဲ၊ အခုလည်း တွမ်ကို မွေ့ နောက်တစ်ယောက်ပုံစံနဲ့ ဝင်နေတာကို တို့ ဝင်ရှုပ်ရဦးမှာပဲ မှီဆိုတာ မွေ့ပဲဆိုတာ တွမ်သိအောင် တို့ကတော့ ပြောရဦးမှာပဲ၊ မွေ့နဲ့တွမ် လုံးဝ အဆက်အသွယ်ပြတ်မှ တို့နဲ့မွေ့နီးစပ်ရမှာ၊ တို့ကို မွေ့ ချစ်လာမှာ”

“အရူး . . . စိုးမိုး အရူး၊ ရှင်တွေ့တာတွေ တစ်ခုမှ မဟုတ်ဘူး သိရဲ့လား၊ ရှင့်ကို မွေ့ ဒီတစ်သက် လုံးစမချစ်နိုင်ဘူး၊ တွမ်နဲ့မွေ့ကို ရှင် နှောင့်ယှက်ရင် ရှင့်ကို မွေ့ ဝိုမုန်းပစ်မှာပဲ . . . သိလား၊ တွမ်ကို ရှင် စိတ်ထိခိုက်အောင် လုပ်ရင် ရှင်ဟာ မွေ့ကမ္ဘာမှာ အမုန်းဆုံး

လူသား ဖြစ်သွားမယ် . . . နားလည်လား”

“မွေ့ တို့ကို ဘာလို့မချစ်နိုင်တာလဲ”

စားပွဲကို ဒုန်းခနဲ ထုချကာ စိုးမိုး အော်တော့ မွေ့ကလည်း စားပွဲကို ပြန်ထုချလိုက်ကာ . . .

“မချစ်နိုင်လို့ မချစ်တာပေါ့ . . . လာပြီး မအော်နဲ့”

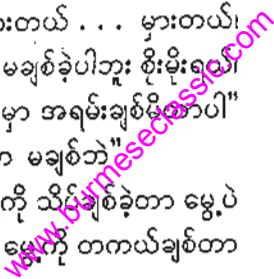
မွေ့ အော်လိုက်တော့ စိုးမိုးမျက်လုံးတွေ အရောင်မှိန်ဖျော့ကျသွားသည်။ မျက်ရည်ကြည်တွေ ဝိုင်းစိုသာကာ . . .

“ဒါဆို တို့ကို စပြီး ဘာလို့ ဇာတ်လမ်းရှာခဲ့သလဲ မွေ့ရယ်၊ မွေ့ကို တို့ ချစ်မိလာအောင် မွေ့ပဲ စလုပ်ခဲ့ပြီး တို့ တကယ် နင့်နေအောင် ချစ်လာတော့ မွေ့ဘာလို့ ရှောင်တိမ်း ကျောခိုင်းနေတာလဲ၊ ဘာလို့ ရက်စက်ပြနေတာလဲ၊ မွေ့ကို တကယ်မချစ်တဲ့ တွမ်ကိုကျတော့ မွေ့ သိပ်ချစ်ပြနေ . . . သိပ်သည်းပြနေတာကို တို့ ဘယ်လို ကြည့်နေနိုင်ပါ့မလဲ၊ တို့ လုံးဝ မခံချင်ဘူး ကွာ၊ တွမ်ဆိုတဲ့ကောင်က ဘာကောင်မို့လို့ မွေ့ အရမ်းစွဲလမ်းပြနေရတာလဲ”

“ခက်ပါလား စိုးမိုးရယ် . . . မွေ့ ရှင့်ကို စပြီး နောက်ခံမိတာ မှန်တယ်၊ အဲဒါ မွေ့မှားတယ် . . . မှားတယ်၊ ရှင့်ကို တကယ် လုံးဝ လုံးဝကို မချစ်ခဲ့ပါဘူး စိုးမိုးရယ်၊ တွမ်တစ်ယောက်ကိုပဲ မွေ့ဘဝမှာ အရမ်းချစ်မိတာပါ”

“ကျွတ် . . . မွေ့ကိုမှ တွမ်က မချစ်ဘဲ”

“စိုးမိုး သိနိုင်သလား၊ တွမ် မွေ့ကို သိပ်ချစ်ခဲ့တာ မွေ့ပဲ သိတယ် သိရဲ့လား . . . တွမ် မွေ့ကို တကယ်ချစ်တာ

မွေ့အသိဆုံးပဲ”

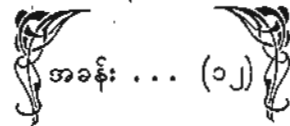
“မွေ့ အထင်ကြီးပဲ . . . မချစ်လို့ သူ ဖြတ်စာ ရေးခဲ့ တာပေါ့”

“ချစ်လျက်နဲ့ ရေးခဲ့တာပါ . . . သူ အကြောင်း တစ်ခု ခုကြောင့် မလုပ်ချင်ဘဲ လုပ်လိုက်မိတာ ဖြစ်မှာ”

“ထင်နေ . . . ထင်နေ၊ ခို့ဆိုတာ မွေ့ပဲလို့ သိရတဲ့ အချိန်မှာ နောက်ထပ် ဖြတ်စာတစ်စောင် ရောက်လာ လိမ့်ဦးမယ် . . . သွားပြီ”

“လဲသေလိုက်ပါလား . . . စိတ်ပုပ်စိုးမိုး၊ လမ်းမှာ ကားပျက်နေပါစေ . . . ပါးစပ်ပုပ်ကြီး”

ထွက်ပြေးသွားသော စိုးမိုးနောက်ကျောကို အမြင် ကတ်စွာ ကြည့်ရင်း မွေ့ အော်ဟစ်နေလိုက်သည်။

မွေ့ စကားအဆုံးမှာ နုအိရော ဇွန်ပါ မျက်နှာကလေးတွေ ပုပ်သွားရ၏။

“ဒါဆို နင်မလွယ်ဘူး မွေ့ရဲ့ . . . စိုးမိုးကို ပြန်ချော လိုက်၊ နို့မို့ဆို အဲဒီကောင်က တွမ်ကို သွားပြောလိုက်မှာ သေချာတယ်၊ တွမ် နင့်ကို မွေ့ဆိုတာသိသွားရင် ဇာတ် လမ်းတွေ ရှုပ်ကုန်လိမ့်မယ်၊ နင် သိချင်တာ မရသေးခင် နင် မွေ့ဆိုတာ မပေါ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ ဒီတော့ စိုးမိုး ကို နင် နည်းနည်း အလျှော့ပေးလိုက်၊ စိုးမိုးဘက်ကို အချိန်ဆွဲယူသွားပြီး တွမ်ဘက်ကိုတော့ တွမ် မြန်မြန် ရင်ဖွင့်လာအောင် နင် ကြိုးစားပေါ့၊ အခြေအနေက နင်နဲ့ သူ တော်တော် ရင်းနှီးလာပြီ ပဲ . . . စက်ဘီးက လေးနဲ့ ဟီ ဟီ . . . ပိုရင်းနှီးသွားတယ် . . . ဟုတ်”

ဇွန်ရယ်နေတာကို မွေ့ လိုက်မရဘဲဖြစ်သေး

ဘဲ . . .

“ဒါဆို . . . စိုးမိုးကို ဖုန်းပြန်ဆက်လိုက်ရမလား၊ တွမ်ကို သွားမပြောဖို့ နို့မို့ဆို ဒီကောင်က လက်မြန်တယ်”
 ပြောပြီး မွေ့ ဖုန်းဆီပြေးလာခဲ့သည်။ စိုးမိုးနံပါတ်ကို နှိပ်ရင်း စောင့်စဉ် . . .
 “ဟယ်လို . . .”

လာကိုင်သော အသံကလေးက တွမ်အသံ ဖြစ်နေတာမို့ ရင်ထဲ ဒိန်းခနဲ မြည်ဟည်းသွားရသည်။ အသံကို နည်းနည်း သြလိုက်ကာ . . .

“စိုးမိုးနဲ့ ပြောချင်လို့”
 “ဪ . . . ဟိတ်ကောင် စိုးမိုး . . . မင်းဖုန်း”

တစ်ဖက်လှည့်ပြောကာ စိုးမိုးလက်ထဲ ဖုန်းထည့်ပေးလိုက်ဟန်တူသည်။ စိုးမိုး၏ ဟယ်လိုသံက နှောင့်နှောင့် ယှက်ယှက်နှင့် နားစည်ထဲ တိုးဝင်လာသည်။

“ကျုပ် . . . ကျုပ် . . . တွမ် ဘာလို့ ရှင့်အိမ်ရောက်နေရတာလဲ စိုးမိုး”

“ဟာ . . . မွေ့ အဲ . . . ဟေ့ကောင် တွမ်၊ ပြန်တော့ကွာ . . . နောက်နေ့မှ ဆက်ပြောမယ်”

မွေ့ကိုပြောရင်းမှ တစ်ဖက် လှည့်ပြောသံနှင့် အတူ ‘ငါ ပြန်ချင်မှ ပြန်မှာပေါ့ကွာ . . . မင်းခိုင်းတိုင်ငါက ဘာလို့ ပြန်ရမှာလဲ’ ဟူသော အသံကလေးက ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ အော်ပြောသလို ကြားရသည်။

“ရှင် တွမ်ကို ဘာတွေပြောနေတာလဲ”
 “ကြုံရာဆုံရာပေါ့ကွာ . . . ဘာလဲ . . . လန့်နေတာ

လား၊ ဟဲ . . . ဟဲ”

“အမလေး . . . လူကြမ်းသံနဲ့ လာရယ်မနေစမ်းနဲ့၊ ပြော စိုးမိုး . . . တွမ်ကို ပြောပြီးပြီလား”

“မပြောရသေးပါဘူး . . . ဒါပေမယ့် ပြောတော့ ပြောမယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီကောင်ကို ပြန်ခေါ်ထားတာ၊ သိတယ် မဟုတ်လား”

“ထဘီဝတ်လိုက်ပါလား . . . ဒီလောက် မိန်းမလို မိန်းမရ ဆန်နေတာ”

“ရက်စက်ထားပေးကွနော်”

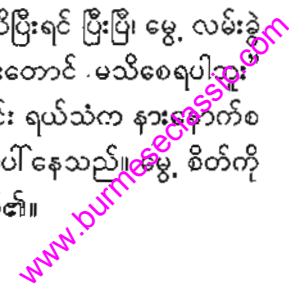
“ဟဲ . . . အလကားနောက်တာ၊ ဒီမှာ . . . စိုးမိုးမွေ့ကို တကယ်ချစ်ရင် တွမ်ကို ဘာမှ မပြောနဲ့ . . . နော်၊ မွေ့ တွမ် ဘာလို့ မွေ့ကို ဖြတ်လိုက်ရတာလဲဆိုတာ တစ်ခုပဲ သိချင်လို့ပါ . . . အဲဒါကလေး စုံစမ်းပါရစေနော်”

စိုးမိုးဘက်က အသံတိတ်သွားသည်။ ခဏကြာမှ . . .

“အကြောင်းစုံ အမှန်သိသွားရင် မွေ့ ဘာလုပ်မလဲကဲ . . .”

“ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး . . . သိပြီးရင် ပြီးပြီ၊ မွေ့ လမ်းခွဲလိုက်ရုံပဲ၊ မှီဆိုတာ မွေ့မှန်းတောင် မသိစေရပါဘူး”

စိုးမိုးထံမှ တဟင်းဟင်း ရယ်သံက နားနောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ထွက်ပေါ်နေသည်။ မွေ့ စိတ်ကို ဆွဲဆန်ထားလိုက်ရင်း ငြိမ်နေလိုက်၏။

“ဟင်း . . . ဟင်း မဖြစ်နိုင်တာတွေ လျှောက်လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ မွေ့ရယ်၊ ဖြတ်လိုက်ပါတယ်ဆိုတာကို ဘာဖြစ်လို့ ဖြတ်ရတာလဲ မေးနေရင် မွေ့ အရှုံးလေး ဖြစ်သွားမှာပေါ့ . . . အရှင်းဆုံးက တို့ကို ချစ်လိုက်”

မွေ့ ဒေါသတွေ ထွက်သွားရကာ သေသေ ဟု အသံမထွက်ဘဲ ပါးစပ်လှုပ်ကာ ကျိန်ဆဲနေလိုက်သည်။ စိုးမိုး အကျင့်က သူ့ကို လိုက်လျောနေတာမို့ တင်းမာ ဈေးကိုင်နေသလို ပုံစံ။

“မရှည်နဲ့ကွာ . . . တွမ်ကို စိုးမိုး ဘာမှ မပြောနဲ့နော် မွေ့ ပြောထားပြီးသား”

“မွေ့ စုံစမ်းလို့ကို မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ . . . မွေ့လုပ်နေတာကို တို့ လုံးဝ သဘောမကျနိုင်ဘူး၊ အကောင်းဆုံးက ဒီကောင်နဲ့ မွေ့ လုံးဝ ပြတ်စဲနေကြတဲ့အတိုင်းပဲ ရှိကြပါပဲ”

“ဘာဖြစ်နေတာတဲ့ စိုးမိုး . . . မွေ့တောင်းတဲ့ အထူးအညီကို ရှင် မပေးနိုင်ဘူးလား”

“အကူအညီတောင်းတာမှ မဟုတ်ဘဲ . . . တို့နဲ့ပူးပေါင်းဝေးရအောင် မွေ့ ခိုင်းစေနေတာမျိုးပဲ၊ တို့ ဘယ်လုပ်နိုင်မလဲ၊ တို့ လုံးဝ မကြွေချင်ဘူးကွာ . . . မွေ့ကို တို့ အရမ်းပဲ ချစ်တယ် . . . ဒါပဲနော်”

ဖုန်းချသွားတာကြောင့် မွေ့ တောက်ခေါက်ပါးလိုက်ကာ ဖုန်းခွက်ကို ဆောင့်ချပစ်လိုက်သည်။ အနားမှာ ဝိုင်းနေတဲ့ နုအိနှင့် ဇွန်ကပါ နားလည်ကြဟန်နှင့် အကြံထုတ်

နေကြပုံရ၏။ မွေ့ကို ဝိုင်းကြည့်ကာ နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။

“တွမ် . . . ဒီကောင်အိမ် ရောက်နေပြီ”

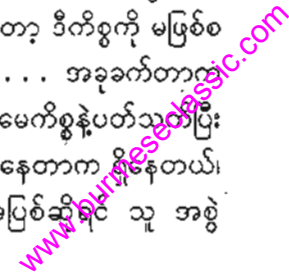
“ဟင် . . . ပြန်တည့်သွားကြပြီလား”

“ဘယ်သိမလဲ . . . စိုးမိုး ပြန်ခေါ်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့”

“အဲဒါဆို ပြဿနာပဲ . . . ပြောလိုက်ပြီလား မသိဘူး”

“အင်း . . . ငါ့စိတ်ထဲမှာထင်နေတာက တွမ် ငါ့ကို တကယ် ချစ်တယ်ဆိုရင် ဖြတ်စာရေးပြီးတဲ့တိုင် သူ့ဆွေးတော့ ဆွေးနေမှာပေါ့ . . . အခု ငါ့ကို ချစ်နေဆဲ ပုံစံတလေးလည်း ရှိတယ်၊ ငါ့ကို လုံးဝ မေ့ပစ်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ပုံစံမျိုးလည်း ရှိတယ်”

“လုံးဝမချစ်တာတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး . . . နင့်ကို သူ အရမ်း ချစ်နေတဲ့ပုံစံပါ . . . အခုဟာက သူ နင့်ကို တမင် ရေးခဲ့တဲ့ ဖြတ်စာကြောင့် ဇာတ်လမ်းပြန်ဆက်လို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးဆိုတဲ့အသိနဲ့ တမင်မေ့ပစ်ဖို့ အားထုတ်နေတာဖြစ်နိုင်တယ် . . . ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား၊ ဖြတ်စာရေးခဲ့တာကတော့ ငါတို့ထင်ခဲ့သလို နင့်ကို သူ ပညာပေးလိုက်တာမျိုး၊ မိုးကောင်းအတွက် ကလဲ့စား ချေလိုက်တာမျိုးပဲ ထင်တယ်၊ တွမ်သာ သာမန် ယောက်ျားလေးဆိုရင်တော့ ဒီကိစ္စကို မဖြစ်စေလောက် ဆိုပြီး မေ့ပစ်လိုက်မှာပဲ . . . အခုခက်တာက စိုးမိုးပြောတဲ့ ပုံစံအရဆို သူ့အမေကိစ္စနဲ့ပတ်သတ်ပြီး မိန်းကလေးတွေကို အထင်သေးနေတာက ရှိနေတယ်၊ မိန်းမတစ်ယောက်လုပ်မိတဲ့ အပြစ်ဆိုရင် သူ အစွဲ

အလမ်းကြီးကြီးနဲ့ တေးမှတ်ထားမိမယ်။ နောက်တစ်နေ့က သူ့က မာနကို ဦးစားပေးတဲ့သူဆိုတော့ မိန်းကလေးထစ်ယောက်ရဲ့ မာနကို သူ အနိုင်ယူနိုင်မှာမာနကြောင့် လုပ်မိသွားမယ် . . . ဖြစ်နိုင်တာတွေ တွေးကြည့်တာနော် . . .

နင်ကတော့ နင်ဘက်ကသာ အပြစ်မရှိပါဘူးလို့ ပြောနေပေမယ့် ခုနက ငါပြောသလို နင်လုပ်ခဲ့တာ လုပ်ရပ်လေးတွေကို သူက အပြစ်ကြီးလို့တောင် ထင်ထားနိုင်တယ်။ နင်ရှင်းလား . . . သူ မိန်းကလေးတွေအပေါ်မှာ အမြင်တစ်မျိုး ထားတာတော့ အမှန်ပဲ။ တို့ကိုတောင် သိပ်ရောနှောတာ မဟုတ်ဘူး။ တွေ့တာမဟုတ်လား။ နင့်တို့ကျတော့ ဘာကယ်ချစ်ခဲ့တာလဲလို့ ပါမယ် . . . အခုလို ပညာပေးချင်လို့ဆိုတဲ့ အပြစ်အစည်မျိုးလည်း ရှိကောင်း ရှိနေခဲ့မယ်။ နင့်အပေါ်မှာ သူ အရမ်းနူးညံ့ခဲ့တာ အမှန်ပဲ။

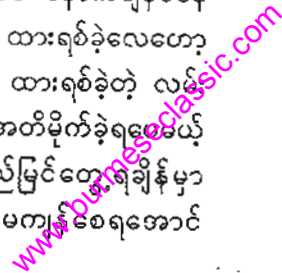
“ဒီလိုဆို ဘာလုပ်ရမလဲ ဇွန် . . . သူ့ဘက်က မာနရဲ့ ဝန်းတင်ပြီး မေ့ဖို့ကြိုးစားနေနိုင်ပေမယ့် ငါမှာ သူ့ပတ်သက်လို့ မာနဆိုတာ အငွေ့အသက်တောင် မရှိဘူး . . . ငါ သူ့ကို လုံးဝ မမေ့နိုင်ခဲ့ဘူး။ သူနဲ့ ခွဲရတာ ငါ အကြောက်ဆုံးပဲ ဇွန် . . . ငါလေ သူ့ကို အချစ်တယ်။”

အသံကလေး တုန်ခတ်လာကာ မျက်ရည်ကလေးတွေ ကြွေဆင်းလာရသည်။ အံ့ဩစရာ ကောင်းလေသည်။

အောင် တွစ်အပေါ် မခွဲနိုင်မခွာရက် နင့်နင့်သည်းသည်း ချစ်ကော်စွဲလမ်းနေမိသည်။ မွေ့ဘဝမှာ ယောက်ျားကလေးတစ်ယောက်အပေါ် သည်လောက် စွဲစွဲလမ်းလမ်း ချစ်မိသွားမိမိမယ်လို့ တွေးထင်မထားမိခဲ့။ သံယောဇဉ်ကြီးတွေ သည်လောက်တောင် ခိုင်ခိုင်မာမာ နှောင်တုပ်ထားခံရလိမ့်မယ်လို့ ထည်း မသိမှတ်နိုင်ခဲ့။ မွေ့ကိုယ်မွေ့ သူ့အပေါ် သည်လောက် ချစ်မြတ်နိုးနေရတာကိုက အံ့ဩစရာကောင်းလွန်းလှနေသည်။

ယောက်ျားတွေအပေါ် အထင်မကြီးနိုင်ခဲ့စွာ ချစ်ချလျှောင်ပြောင်ရင်း မာနတရားတို့နှင့် ပြည့်လျှမ်းနေခဲ့တဲ့ နေ့နှလုံးသားထဲ သူ လာရောက်ပိုင်စိုး အုပ်ချုပ်လာလိမ့်မယ် ဆိုတာ အိပ်မက်ပင် မမက်မိခဲ့။ အခုတော့ သူ့အပေါ် အထင်မကြီး ချစ်မက်စိတ်တွေကြောင့် မာနတရားဆိုတာ ရိပ်ရိပ်ကလေးပင် ထင်မကျန်နိုင်ခဲ့ဘဲ နှိမ့်ချပျော့ပျောင်း နူးညံ့လွန်းလာသော အချစ်တို့နှင့် ခိုင်တွယ်စွာ ချစ်နေမိပြီ။

သူ့မျက်နှာကလေးကို ထာဝစဉ်ငေးမောကာ ချစ်မြတ်နိုးစိတ်တွေ ပိုမိုတိုးတက်ခိုင်မြဲထားရတာ။ သူ့ကျောပြင်ကိုပင် မကြည့်ရဲလောက်အောင် နောက်ချန်မနေဘတ်ခဲ့တဲ့ မွေ့အပေါ် ကျောခိုင်းကာ ထားရစ်ခဲ့လေတော့ မွေ့ ဘယ်လို ဖြေသိမ့်ရမလဲကွယ်။ သူ ထားရစ်ခဲ့တဲ့ လမ်းကွဲမှာ ဆုံးရှုံး ထိခိုက်မှုတွေနဲ့ မှောင်အတိမ့်ကဲခဲ့ရပေမယ့် သည်း သူ့မျက်နှာကလေးကို ပြန်လည်မြင်တွေ့ရချိန်မှာ မကြည်းမှုဆိုတာ မြူတစ်ရိပ်စာပင် မကျန်စေရအောင်

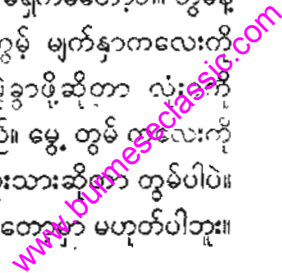
ပျောက်ကွယ်လွင့်စဉ်ခဲရတဲ့အထိ မေတ္တာတရား ကြီးမားခဲ့ပါ။
ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ အတိတ်တွေကို မေ့ပျောက်ပြီး သူ့မျက်နှာကလေးကို ဒုတိယတစ်ဖန် ပြန်လည် ငေးမောနေမိစဉ်မှာ ထပ်မံကျောခိုင်းသွားဦးမှာလားကွယ်။

တွမ် ကျောင်းမတက်တော့တာ ငါးရက်လောက်ပင် ရှိပြီ။ မွေ့တို့သုံးယောက် ကျောင်းကို အပတ်ပတ် ရှာကြသော်လည်း အရိပ်အယောင်ပင် မတွေ့ရတော့။ မွေ့ တစ်ရက်ထက်တစ်ရက် ပိုမိုကာ ရင်ပူလာရသည်။

“တွမ် . . . ငါတို့ထင်တဲ့အတိုင်း ငါ့ကို မွေ့ဆိုတာ သိသွားပြီ ထင်တယ်၊ ဒါကြောင့် ရှောင်သွားတာဖြစ်မှာ”
“စိုးမိုး ပြောလိုက်ပြီ . . . သေချာတယ် . . . တောက်စိုးမိုး အရမ်းယုတ်မာတာပဲ”

မွေ့နှလုံးသားတွေ ယိုင်နဲ့လာရကာ မျက်ရည်ဆိုတာက တစ်ရက်ထက်တစ်ရက် ပိုမိုစွာ ကျဖြစ်သည်။ လူတွေကြားထဲမှာ မျက်ရည်ကျရတာကိုလည်း မရှက်မိတော့ပါ။ တွမ်နဲ့အေးသွားရမှာကို အကြောက်ဆုံးပဲ။ ဟွမ် မျက်နှာကလေးကို သူ့အိမ်မောတမ်းတစွာ ရှိုက်ငင်ရင်း ချဲ့ခွာဖို့ဆိုတာ လုံးဝမပြုနိုင်တော့တာ ပိုသေချာလာရသည်။ မွေ့ တွမ် ကလေးကို သယ်လိုမှ မခွဲနိုင်တော့ပါဘူး။ မွေ့နှလုံးသားဆိုတာ တွမ်ပါပဲ။ သူ့အိမ်မောရင် မွေ့နှလုံးသားလည်း ရှိနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

အတွေးထဲမှာ . . . အိပ်မက်ထဲမှာပင် မခွဲရက်နိုင်တဲ့သူပဲ တွေ့ရယ်။ မွေ့ကို ဘာလို့များ ရှောင်ပြေးရက်ရတာလဲ။ အပြစ်ဆိုတာ ရှိခဲ့ရင်လည်း ထောက်ပြပေးလှည့်ပါ ချစ်သူရယ်။ မွေ့ပြင်ပါမယ်။ ဘယ်အခါမှ ကုန်ဆုံးနိုင်မှာ မဟုတ်တဲ့ အချစ်တွေကို တွေ့မိကို ပေးဆပ်ပါရစေ။ မွေ့ကို နားလည်ပေးပါ တွေ့ရယ်။ မွေ့ကို မမေ့နိုင်ဘဲ မေ့ဖျောက်ဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့တော့နော်။

“ငါ ဘာလုပ်ရမလဲဟင် . . . ငါ သူ့ကို အရမ်း တွေ့ချင်တယ်”

“နင့်ကို မွေ့ဆိုတာ သိသွားရင် သူ ဘယ်လိုမှ အတွေးမမှာ မဟုတ်ဘူး။ မှီဆိုတဲ့ နောက်တစ်ယောက်ပုံစံနဲ့ လာကပ်တာကိုလည်း ဘယ်လိုထင်မလဲနော် . . . နင်လန်ဒန်မှာ ကားချင်းတိုက်လို့ မျက်နှာပျက်စီးသွားတယ်ဆိုတာလောက်ပဲ သူ သိသွားမယ် . . . သူ အရမ်းတော့စိတ်ထိခိုက်သွားမှာပဲ။ အရမ်းလည်း တုန်လှုပ်အံ့ဩနေမှာပဲ သိလား။ ဒါတောင် အဲဒီလိုဖြစ်ရတာ သူ့ ပယောဂကြောင့်ဆိုတာ သူ သိမှာ မဟုတ်ဘူးနော်”

“သူ သိသွားရင် နောင်တတော့ ရသွားနိုင်တယ်။ ငါ အရမ်းသနားသွားပြီး ပြန်တောင်းပန်လာရင်လည်း တောင်းပန်နိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ငါ သူ့ရဲ့ ပင်ကိုအချစ်ကို လုံးဝ မြင်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ လုပ်ခဲ့တဲ့ အပြစ်အတွက် ငါ့အပေါ် သနားပြီး ဟန်ဆောင်ပျော့ပျောင်းလိုက်မှာမျိုး . . . လာ ကြင်နာပြလိုက်မှာမျိုး

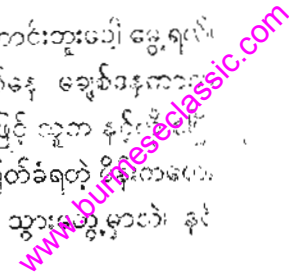
ကို ငါ အကြောက်ဆုံးပဲ။ ငါ ကာလုပ်သင့်သလဲ . . . ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ”

“အင်း . . . ခိုးမိုးပင်လာတာ မှားတယ်လို့ မှားတာပဲ။ မှန်တယ်လို့ ခေါ်မလား . . . မှီဆိုတာ မွေ့ကုန်သွားသိသွားပြီးကတည်းက ပျောက်သွားတာကို ကြည့်ရင် သိနိုင်တယ်။ သူ မွေ့ကို လုံးဝ ယက်မခံ . . . အတွေ့မခံတဲ့ သဘောပဲလေး။ ဒါဆို နင့်ကို သူ ဖြတ်ခဲ့တာ သူ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့သူ စီမံခန့်ခွဲပြီးသား ဖြစ်မှာပဲ . . . ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။”

“ငါ့ကို သူ မေ့ပစ်လိုက်ပြီဆိုတဲ့ သဘောလားဟင်”
 မျက်လုံးကလေး မေ့မိတ်လိုက်ကာ အောက်လွှဲစွာ မေးလိုက်မိသည်။ ဇွန်တို့က ပြန်မဖြေကြား။ မေ့ ကလေးမိတ်လိုက်ကြားလည်း မကြားရပါ။ ရင်ထဲမှာ နှလုံးသားတွေ အေးကလေးကြေမှုကုန်ရပြီ။ မခွဲနိုင်စိတ်တွေက ပြင်းပြစွာ နှိပ်စက်ချင်း မွေ့ရင်က အခဲရခက်လာသည်။ လွမ်းတစ်တံဖြင့် ဗလောင်ခဲသော ရင်သည် ငြိမ်းမေ့အေးနိုင်။ ငှက် တကယ်ပဲ ဂရုစိုက်သွား မေ့နိုင်သလားတွယ်။

“ငါ သူ့ကို တွေ့ချင်တယ်”

“နင်က မိန်းကလေးဆိုတော့ ပေးကမ်းဘူးပေါ့ မွေ့ရယ်။ သူ့ရင်ထဲမှာ နင့်ကို တကယ် ချစ်နေ မချစ်အနက်ကလေး အယာထား . . . ပြင်ပပုံစံအားဖြင့် သူက နှစ်ဖက်စလုံး ဖြတ်လောက်သားတာ။ ဒါကို အဖြတ်ခံရတဲ့ မိန်းကလေးက ဘယ်လိုမျက်နှာမျိုးနဲ့ သူ့ကို သွားမေ့မှာပဲ။ နင်

သွားတွေ့ပြီး သူ့ကို ဘာပြောမှာလဲ၊ တောင်းပန် ခယ်မှာလား . . . သူ နင့်ကို ပြန်ချစ်လာအောင် နင် ကြိုးစားမှာလား၊ သူ့ကိုတွေ့ပြီး နင် ဘာလုပ်ချင်တာလဲ၊ အကောင်းဆုံးက သူ့ကို နင် မေ့လိုက်တော့”

“ဟင် . . .”

မွေ့မျက်နှာကလေး ပေးသွားသည်။ သူ့ကို နေ့လိုက်ရမယ် . . . အတွေးထဲမှာတောင် မထားရက်တဲ့ စကားမျိုးကို ဇွန် ပြောရက်လိုက်တာ။

မျက်လုံးအကြောင်သားနှင့် ဇွန်ကို ငေးကြည့်နေမိတော့ ဇွန်က သနားသွားပုံနှင့် မွေ့ ခေါင်းကလေးကို သူ့ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းကာ . . .

“မွေ့လေးရယ် . . . နင် အရမ်း အချစ်ကြီးနေတာတွေ လျှော့တော့၊ နင် သေသေချာချာ စဉ်းစားယူကြည့်၊ သူနဲ့ နင် ဘယ်လိုမှ ပြန်ဆက်လို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ ဖြတ်ပြီးသားကိစ္စကို တော်ရုံတန်ရုံ ပြန်ဆက်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ နင် မျှော်လင့်နေရင် နင်ပဲ ခံစားရလိမ့်မယ်”

“သူ ငါ့ကို ဘာလို့ဖြတ်ရတာလဲ . . . သူ မစဉ်းစားဘူးလား၊ သူလည်း တကယ်ချစ်လျက်သားနဲ့ ဘယ်တော့မှ ပြန်မနီးနိုင်တော့မယ့် အဖြစ်မျိုးကို သူ ဘာလို့ ဖန်တီးရက်ခဲ့တာလဲ၊ တကယ်ဆို ငါ့မှာ အပြစ်ရှိတယ်လို့ သူ ယူဆရင်တောင် ငါ့ကို ပွင့်ပြောဖို့ကောင်းတယ် . . . သူ ပြောသမျှ ငါ လိုက်နာခဲ့တာပါ ဇွန်ရယ်၊ အခုတော့

ငါ . . . ငါ ရင်ကွဲရပြီ၊ ငါ သူနဲ့ မခွဲရက်ဘူး ဇွန်ရယ်၊ ငါ သူ့ကို အရမ်းချစ်တယ်”

“အေး . . . အဲဒီလို အရမ်းချစ်နေလို့ နင် ခံနေရတာ”

တွမ်ရယ် . . . ဘဝတစ်ခုလုံး ပုံအောပြီး ချစ်ထားခဲ့ရတာမို့ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ဘယ်မေ့ရက်ပါ့မလဲကွယ်။

ခွဲခဲ့ရတုန်းက ရရှိခဲ့တဲ့ ခံစားချက်တွေဟာ အင်မတန် တုန်လှုပ်ဆွေးမြည့်ဖွယ် ကောင်းခဲ့ရတာမို့ အဲသည်ခံစားချက်တွေကို ရင်ဆိုင်ရဖို့ဆိုတာဟာလည်း ခဲယဉ်းလှပါရဲ့။ တွမ် . . . တို့တစ်တွေ ခွဲခဲ့ရသော် ဘယ်လောက်ထိ ပြိုကွဲကြရမယ်ဆိုတာ မင်း မသိဘူးလား . . . မသိခဲ့ဘူးလားဟင်။

အဖြစ်အပျက်တွေကို သနားနေတယ်ထား... သနားရုံအပြင်က သူ ဘာလုပ်နိုင်မှာမို့လဲ၊ ပြတ်စဲထားပြီးသား ကိစ္စကို သူ လွယ်လွယ်ကူကူ ပြန်ဆက်မလား၊ သူလို ယောက်ျားလေးက ပိုတောင် ဆိုးသေးတယ်၊ မာနကလည်း ရှိလိုက်သေး၊ ဘယ်ကိစ္စကိုမှ ကလေးကစားသလို ပေါ့ပေါ့တန်တန် ဖန်တီးတာ မဟုတ်ဘူး၊ တွေးတွေးချင့်ချင့်နဲ့ သူ လူကြီးဆန်တာ နင် အသိဆုံးပဲဟာ၊ နင်ပဲ ရှေ့လျှောက် ခံစားနေရမှာစိုးလို့ ပြောတာ”

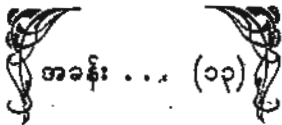
ဇွန့်ရှေ့မှာတော့ ငြိမ်နေလိုက်သည်။ ဒါပေမယ့် စိုးမိုးဆီရောက်အောင်တော့ သွားမှာပင်။ စိုးမိုးကို မုန်းတယ်ဟု ပြောပြီး ပြန်ကလဲစားချေရမည်။ မွေ့ လုပ်ရပ် အကောင်အထည်မပေါ်အောင် သူ လုပ်ရက်သည်။ တွမ်နဲ့ မွေ့ ခပ်မြန်မြန် ဝေးကွာသွားအောင် သူ လုပ်ရက်သည်။

“နင် စိုးမိုးဆီသွားဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသလား”

“ဟင်း... ဟင်း နင်တို့ကလည်း”

“ရုပ်က ရောက်အောင်သွားမယ့် ရုပ်ပဲ၊ စိုးမိုးဆီ သွားတာကတော့ သွားပေါ့လေ၊ ဒါပေမယ့်... တွမ်ကို အယူခံဝင်မယ့် ဒီဇိုင်း မချိုးရဘူး၊ ကတိပေး... စိုးမိုးကို နင်ပြောချင်သလို ပြောခဲ့၊ နင့်လုပ်ရပ် မအောင်မြင်တဲ့အတွက် ရိုက်ချင် ရိုက်ခဲ့ဦး၊ ဒါပေမယ့် နင် တွမ်ကို ပြန်မဆက်သွယ်နဲ့တော့၊ နင့်ဘက်က အရမ်းအောက်နေပြီ”

“အရမ်းချစ်တာ... အောက်တာလား”

အခန်း... (၁၃)

“ငါ စိုးမိုးနဲ့တော့ သွားရှင်းချင်တယ်... ငါ သူ့ကို တောင်းပန်ထားလျက်နဲ့ လုပ်လိုက်တာ အရမ်းမုန်းတာပဲ၊ သူ ဖျက်တိုင်း ဖျက်လို့မရဘူးဆိုတာ ငါ သူ့သိအောင် သွားပြောမယ်... ပြီးတော့ တွမ်ကို ငါ တွေ့ချင်တယ်၊ သူ မှီဆိုတာ ငါမုန်းသိပြီးတဲ့နောက် ဘယ်လိုနေလည်း ဆိုတာ ငါ သိချင်တယ်၊ ငါနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ ဘာတွေ ခံစားနေရမလဲဆိုတာ ငါ သိချင်တယ်”

“အဲဒါ နင့်ခံစားချက် ပိုလာအောင် နင် လုပ်နေတာပဲ၊ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးဆိုတာ သိလျက်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှိပ်စက်နေတာမျိုးပဲ၊ သူ့ကိုတွေ့တယ်ထား... သူ နင့်

“အေး . . . အရမ်းချစ်တယ်ဆိုတာ နာမည်သာ ကောင်းတာ၊ လူပြောခံရတတ်တယ် . . . သိလား၊ အခု နင်လုပ်ပုံ ကိုင်ပုံတွေက လူပြော ကောင်းကောင်းခံရ မယ့်ပုံပဲ၊ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်အပေါ် အဲဒီ လောက် ချစ်လွန်းနေတာ မကောင်းဘူး၊ မိန်းကလေး ဘက်က အရမ်းအောက်ကျလွန်းတယ်”

မွေ့ ခေါင်းကလေး ခါယမ်းကာ စိတ်ပျက်လက် ပျက်ရှိသွားရသည်။ မွေ့ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေလည်း မွေ့အပေါ် နားမလည်နိုင်ကြပါလား။ မွေ့ရဲ့အချစ်ကို နား လည်မပေးကြပါဘူး။ မွေ့ရဲ့ရင်ထဲကအချစ်ကို အချစ်ခံရတဲ့ ချစ်သူတောင် နားမလည်နိုင်ခဲ့ဘူး။ မွေ့အပေါ် အပြစ်မြင် ရက်ခဲ့တယ် . . . မွေ့ကို ခွဲထားရစ်ခဲ့တယ် . . . ကျောခိုင်း ခဲ့ရက်တယ်။ မွေ့ သိပ်ကံဆိုးနေပြီလားကွယ်။ တွယ်တာခြင်း ကြီးမြင့်တတ်တဲ့ မွေ့လို လူမျိုးအပေါ်မှာမှ အချစ်ဆိုတဲ့ ကံတရားက ရက်စက်လွန်းရာ ကျမနေဘူးလား။ သိပ်ချစ်ရတဲ့ ချစ်သူကို သိပ်ချစ်ခွင့်လည်း မရနိုင်ခဲ့ဘူး။

“ခေါင်းခါမနေနဲ့ . . . သွားချင်ရင်သွား၊ ငါတို့ လိုက် ပေးရမလား”

“ဟင့်အင်း . . . မသွားတော့ဘူး”

“ဟဲ့ . . . မူတာလား . . . သဘောပဲ”

မွေ့ စိတ်မကြည်လင်တာကို သိတာကြောင့် နုအိက ဝင်နောက်ပေးနေပြန်သည်။ မွေ့ မမူနိုင်တော့ဘဲ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ ရင်ထဲမှာ ခံစားရတဲ့ ဝေဒနာတွေ

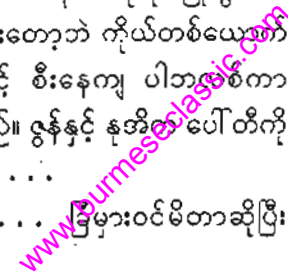
အတွက် ထွက်ပေါက်ဆိုတာ စိုးမိုးဆီမှာပဲ ရှိတော့တာ။ စိုးမိုး ကို ရန်တွေ့ ရင်ဖွင့်ပစ်လိုက်ရရင် မွေ့ သက်သာနိုင်ကောင်း ပါရဲ့။ မှန်တင်ခဲ့ပေါ်မှ သက္ကလတ်ဦးထုပ်ကလေး ကောက် ဆောင်းကာ အပြင်ထွက်မည့်ဟန်ပြင်တော့ ဇွန်တို့ ရယ်မောသံ တွေ အကျယ်ကြီး ထွက်လာသည်။

“ဘာရယ်တာလဲ . . . အားအားရှိ သူတို့က ရယ်နိုင် ကြောင်း ကြွားနေတယ် . . . ငါ့ကို လှောင်နေတာ လားဟေ့”

“ဟိဟိ . . . နင့်ပုံစံက ရန်တွေ့မယ့်ပုံစံမှ မပေါက် တာ . . . စိုးမိုးက နင့်ကို ကောက်ချီလိုက်လိမ့်မယ်”

မွေ့ ဟဲ့ခနဲ အော်မိကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ငုံ့ကြည့် ရင်း ရယ်မိသွားရသည်။ ကြိုးတစ်ချောင်းအတွက် အင်္ကျီ ကလေးနှင့် နှစ်ထပ်စကတ်ကားကားကလေးက ဖူးထိပ်ရှိကာ နားကွင်းဝိုင်းဝိုင်း ဦးထုပ်ကလေးနှင့် ကလေးပုံပေါက်နေတာ ကြောင့် စိတ်ပျက်စွာ ထိုင်ချပစ်လိုက်သည်။ ဇွန်တို့ ဝိုင်းဟား နေတာကြောင့် မနေသာတော့ဘဲ အပေါ်က ဂျာကင်ထပ်စွပ် စကတ်ချွတ်ကာ ဘောင်းဘီထပ်ဝတ်ရင်း ထွက်လာခဲ့သည်။ ပုံစံက မိုက်တီမိုက်ကန်းပုံ ပေါက်လာရကာ စိုးမိုး ဖြူသွားစေ ရမည်။ မမိုးကို ကားမမောင်းခိုင်းတော့ဘဲ ကိုယ်တစ်ယောက် တည်းသာ သွားချင်တာကြောင့် စီးနေကျ ပါဘလစ်ကာ ကလေးပေါ် တက်ထိုင်လိုက်သည်။ ဇွန်နှင့် နုအိက ပေါ်တီကို အောက်မှ လာရပ်ကြည့်နေရင်း . . .

“တွမ့်ဆီ မသွားနဲ့နော် . . . ခြံမှားဝင်မိတာဆိုပြီး”

အတ်လမ်းလည်း မရှာနဲ့ ကြားလား”

လှမ်းအော်နေကြတာမို့ မွေ့ ခေါင်းကုတ်ကာ မျက်စောင်းထိုးပြလိုက်ရင်း ခပ်ဖြည်းဖြည်း မောင်းထွက်လာခဲ့သည်။ ကားမမောင်းတာ နှစ်နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီမို့ နည်းနည်းတော့ လန့်ချင်သည်။ ဒါပေမယ့် ဘာလို့များ သည်နေ့မှ သည်လောက်တောင် စိုးမိုးဆီ သွားချင်နေမိမှန်း စိတ်က မှန်းမရနိုင်။ အဓိက စိုးမိုးကို သိပ်မှန်းနေတာ ပြောပစ်ချင်စိတ်တွေ များနေတာကြောင့်ပဲ ဖြစ်မည်ထင်သည်။

စိုးမိုးတို့ခြံဝ အရောက်မှာ မျက်ဝန်းက ဟိုဘက်ခြံဆီ ရောက်သွားစဉ် တွမ့်အိမ်ဟူသောအသိနှင့် ရင်ထဲ နွေးထွေးသွားရသည်။ တိတ်ဆိတ်ခြောက်ကပ်နေသော တွမ့်ခြံကလေးကို တစ်ခဏ စိုက်ကြည့်နေမိပြီးမှ လာဖွင့်ပေးသော ခြံတံခါးမှ မောင်းဝင်လာခဲ့သည်။ ကားကို ပေါ်တီကိုထိ မောင်းမသွားတော့ဘဲ ပိတောက်ပင်ကြီးရှိ ခုံတန်းဝိုင်းမှာ ထိုင်ကာ ဘီယာ စုပ်နေသော စိုးမိုးကို မြင်သွားရကာ သူ့ ဘေးမှာပင် ထိုးရပ်ပြီး ဆင်းလိုက်သည်။ မွေ့ကိုမြင်တော့ စိုးမိုးက သိပ်အံ့ဩသွားဟန်နှင့် မျက်လုံးဝိုင်းကာ စိုက်ကြည့်နေ၏။ မွေ့နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ရင်း သူ့ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်ကာ . . .

“ရှင်ကို စာရင်းလာရှင်းတာ . . . ရှင်းလာဖို့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှင်လောက်ယုတ်မာပက်စက်ခိုင်းစိုင်းတဲ့သူ မရှိ

တော့ဘူး သိရဲ့လား... ရှင်ကို အတန်တန်တောင် ပန်ထားတဲ့ ကိစ္စကို ရှင် လုပ်ရက်တယ်... အခု တွမ်ကို ရှင်ပြောလိုက်တယ်မဟုတ်လား... တွမ် မွေ့ကို ရှောင်သွားပြီ”

“ထိုင်ပါဦး မွေ့ရယ်... မွေ့ အရမ်း ဒေါသထွက်နေ တာပါလား၊ ဆိုင်ဦး မွေ့... တို့ ပြောပြမယ်”

“မပြောနဲ့... ဘာမှ မကြားချင်ဘူး၊ ရှင်ပြောတာ နားထောင်ဖို့ မွေ့လာတာ မဟုတ်ဘူး၊ မွေ့ပြောတာကို ပဲ ရှင်နားထောင်... မွေ့ ရင်ဖွင့်ဖို့လာတာ သိလား”

“ဪ... ရင်ဖွင့်ဖို့လား၊ ထိုင်ဦးလေ... လာ မွေ့”

မွေ့ သူနှင့် တစ်တောင်လောက်ခွာကာ ထိုင်ခွဲ လိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာကို စူးရဲစွာ ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။

“တွမ် မွေ့ဘဝမှာ မရှိတော့ရင် မွေ့ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ တွမ်ကို မွေ့ သိပ်ချစ်တယ်... စိုးမိုးနဲ့ မသိခင် တွမ်ဆိုနဲ့ နာမည် စကြားကတည်းက ချစ်ခဲ့တာ၊ စိုးမိုးကို စခဲ့ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း စိုးမိုး မွေ့ကို လာရောတော့ မွေ့ ခါထုတ်ပစ်လိုက်ဖို့ပဲ၊ ဒါပေမယ့်... တွမ်က စိုးမိုး သူငယ်ချင်း ဖြစ်နေတယ်ဆိုတဲ့အချက်နဲ့ ရှင်ကို မွေ့ ဆက်ဆံနေခဲ့တာ၊ ရှင် ချစ်ရေးဆိုတော့လည်း မိုး ကောင်းတုန်းကလို အရှက်ခွဲပစ်လိုက်ဖို့ပဲ၊ ဒါပေမယ့် မိုးကောင်းကိစ္စနဲ့ မွေ့ကို မကျေမနပ် ဖြစ်နေတဲ့ တွမ် ပိုပြီး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားမှာစိုးလို့ ကောင်းကောင်းပဲ

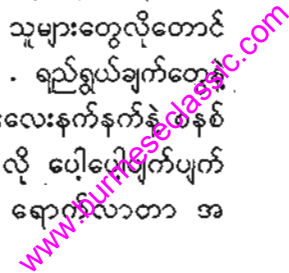
ငြင်းခဲ့တာ... ငြင်းတာတောင် စိုးမိုး ဆက်ကပ်တာကို ပြတ်ပြတ်သားသား မလုပ်ခဲ့တာ တွမ်ကြောင့်ပဲ... တွမ် မွေ့ကို ရှုတ်ချမှာစိုးလို့ တွမ်သူငယ်ချင်းဖြစ်နေတဲ့ ရှင်ကို အောင့်အည်းပြီး ဆက်ဆံနေရတာကို ရှင်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးပြီး မျှော်လင့်နေခဲ့တာ... မွေ့ကမ္ဘာမှာ မွေ့အချစ်ဆုံးဟာ တွမ်ပဲ... တွမ်ကလွဲ လို့ မွေ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်မကူးခဲ့ဘူး... သိရဲ့လား” “တွမ်နဲ့ မွေ့ ချစ်ခဲ့ကြတော့လည်း မွေ့အပေါ်မှာ ကြင် နာခဲ့တဲ့ တွမ်ကို မွေ့ အရမ်းချစ်ခဲ့တယ်... တွမ်နဲ့ ခွဲခွာဖို့ ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးမိခဲ့ဘူး၊ တွမ်ကို အရမ်း ယုံကြည်ခဲ့တယ်”

စိုးမိုးက ပြုံးလိုက်ရင်း...

“ယုံလို့ ဖြတ်စာ ရောက်လာတယ်လေ”

ဟု ခပ်တိုးတိုး ဝင်ပြောသည်။ မွေ့ စိုးမိုးကို နန်းတီးစွာ စိုက်ကြည့်ရင်း...

“အင်းပေါ့... အဲဒီဖြတ်စာ ရောက်လာတာ အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိကိုရှိရမှာပေါ့... မွေ့ အပေါ် တွမ် တကယ် လေးလေးနက်နက် ချစ်ခဲ့တာ မွေ့ သိတာပေါ့၊ ချစ်ခဲ့တာက သူများတွေလိုတောင် မဟုတ်ဘူး၊ ရည်မှန်းချက်တွေ... ရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ ချစ်ခဲ့ကြတာ၊ အရာရာကို လေးလေးနက်နက်နဲ့ ဖန်တီး တကျ စီစဉ်ခဲ့တဲ့ တွမ်ဆီက ဒီလို ပေါ့ပေါ့ပျက်ပျက် အောက်တန်းကျတဲ့ ဖြတ်စာ ရောက်လာတာ အ

ကြောင်းဘန်ခုရ ရှိကို ရှိရမယ်၊ အဲဒါကို မွေ့ မစုံစမ်း
 သင့်ဘူးလား။ မွေ့ သိပ်ချစ်တဲ့ချစ်သူကို ဒီစာလေးတစ်
 စောင်နဲ့ မွေ့ အလွယ်တကူ မေ့ဖျောက်ပစ်လိုက်ရမ
 လား။ ဒီလောက် ပစ်စလက်ခတ်ဖြစ်ရတဲ့ကိစ္စကို မွေ့
 ဘာဘက်က စုံစမ်းရမှာပေါ့။ တကယ်ဆို မွေ့ကို တကယ်
 ချစ်တယ်ဆို ရှင်ကတောင် ပိုင်းပြီး စုံစမ်းပေးရဦး
 မှာ... ရှင်နဲ့တွမ် အနီးကပ်ဆုံးပဲ။ တွမ် ... ဘာတွေ
 ပြောခဲ့သလဲ။ ဘာအကြောင်းကြောင့်လဲဆိုတာ ရှင်
 စုံစမ်းပေးသင့်တယ်။ အခုတော့ မွေ့ဘာသာ စုံစမ်း
 တာကို ကဖျက်ယဖျက်”

“မေ့ရယ် ဘယ်ဒါပြောရမလဲ ... စုံစမ်းပြီးလို့ မွေ့ကို
 ပြောခဲ့တာပေါ့။ တွမ် မွေ့ကို တကယ်ချစ်ခဲ့တာ မဟုတ်
 ဘူး။ တမင် ချိုးချင်တဲ့ဆန္ဒနဲ့ ချစ်ဟန်ဆောင်ခဲ့တာ။ မွေ့ကို
 သူ့ မုန်းနေခဲ့တယ် ... မိုးကောင်းကိစ္စကိုလည်း
 ကလဲ့စားပြန်ချေမယ်။ မွေ့ မာနကိုလည်း ချိုးမယ်ဆိုတဲ့
 အစီအစဉ်နဲ့ သူဝင်လာတာ။ ဝင်လာပြီးတော့မှ ယုတ္တိ
 အောင် သူ့ကြိုးစားတော့မှာပေါ့။ ဟန်ဆောင်တဲ့သူဟာ
 ပိုပြီး ပီပီရီရီ လေးနက်တတ်တယ်။ ဒါကို မွေ့က အဟုတ်
 ယင်နေတာကို တို့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။ ဒီကောင့်အကြံထို
 သိလို့ မွေ့ကို အကြိမ်ကြိမ် တားမြစ်ခဲ့တော့ မွေ့က တို့ကို
 မနာလိုဘူးတဲ့ ...

တကယ် ချစ်တဲ့ တို့အပေါ်မှာကျတော့ မွေ့
 အနိုင်ယူတယ် ... မွေ့ကို တကယ်မချစ်တဲ့ကောင်ထို

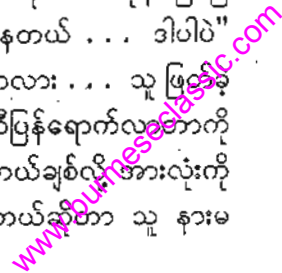
ကျတော့ မွေ့ လိုက်လျောလွန်းနေတာ ကောင်းသလား။
 သူ ဖြတ်ခဲ့ပါတယ်ဆိုတာကို မွေ့က ဘာလို့ ဖြတ်ရတာ
 လဲ ဆိုပြီး အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ အကြောင်းပြချက်နဲ့ တွမ်ဆီ
 ပြန်ကပ်နေတာကို တို့ ကြည့်နေသင့်သလား။ မှီဆိုတဲ့
 ပုံစံနဲ့ ဒီကောင် ချစ်လာအောင် ကြိုးစားနေလည်း
 မှီဆိုတာ မွေ့ပဲလို့ သိလာတဲ့ တစ်နေ့မှာ ဒီကောင်
 မွေ့ကို ခွာဦးမှာပဲ။ ဒီတော့ စောစောကတည်းက တို့
 ဖွင့်ပြောလိုက်တော့ ရှင်းရော။ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ
 ဒီကောင် မွေ့ကို ရှောင်သွားတာပဲ မဟုတ်လား။”

“ရှင် ဘာတွေ ပြောလိုက်လဲမှ မသိတာ”

သူ့မျက်နှာကို မမိတ်မသန် စိုက်ကြည့်ရင်း မွေ့
 မယုံစွာ မေးလိုက်သည်။ စိုးမိုး မျက်နှာပျက်သွားသလို ဖြစ်သွား
 ပြီးမှ ...

“ဪ ... ဟော် ရှင်းရှင်းလေးပါ။ မင်းကို မှီဆိုပြီး
 လာကပ်နေတာ မွေ့ပဲလို့ ပြောလိုက်တာပေါ့။ သူ အရမ်း
 အံ့ဩသွားတယ်။ မယုံဘူးတဲ့ ... သည်တော့ မွေ့
 လန်ဒန်မှာ ကားတိုက်မှု ဖြစ်တာရယ်။ မျက်နှာ ပလတ်
 စတစ်ဆာဂျူရီ လုပ်လိုက်ရတာရယ် အကုန်ပြောပြ
 လိုက်တယ်။ သူ အရမ်းအံ့ဩနေတယ် ... ဒါပါပဲ။”

“ဒီလောက်နဲ့ သူက ခွာသွားရောလား ... သူ ဖြတ်ခဲ့
 တဲ့ မွေ့က စိတ်မနာနိုင်ဘဲ သူ့ဆီပြန်ရောက်လာတာကို
 သူ မတွေးမိဘူးလား။ မွေ့ တကယ်ချစ်လို့ အားလုံးကို
 ခွင့်လွှတ်ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်တယ်ဆိုတာ သူ နားမ

လည်ဘူးလား . . . သူ ဘာလို့ ရှောင်သွားတာလဲ”
“ရှင်းပါတယ် . . . သူ့ကို မွေ့ ပြန်ပြီး ကလဲစားချေမှာ
ကို ကြောက်လို့ပေါ့၊ မွေ့ကို သူ အနိုင်ယူခဲ့ပြီးတော့ မွေ့
သူ့ကို ကလဲစားချေမှာကို ကြောက်မှာပေါ့”

“စိုးမိုး အထင်ချည်းပဲ မဟုတ်လား . . . တွမ်က ဒီလို
ထင်မှာလား။ ဒီလိုထင်နေရင်လည်း မွေ့ သွားရှင်းမှာ
ပေါ့၊ တွမ်ကို မွေ့ ဘယ်တော့မှ ကလဲစား မချေရက်တာ
ရယ်၊ တွမ်ကို အရမ်းချစ်တာရယ်ကို တွမ်သိအောင်
ပြောရမှာပေါ့ . . . ပြီးတော့ မွေ့ကို ဘာလို့ ဖြတ်ရတာ
လဲ ဆိုတာကို တိတိကျကျသိအောင် မွေ့ မျက်နှာချင်း
ဆိုင် မေးမှာပေါ့”

“ဘာဆိုလို့ မေးရမှာလဲ . . . မမေးရဘူး မွေ့၊ မင်း
တွမ်ကို လုံးဝ မဆက်သွယ်ရဘူး၊ သူနဲ့ မတွေ့ရဘူး”
“သေပါလား . . . သေပါလား။ ရှင်က ဘာမို့လို့လဲ
မေးမယ် . . . မေးမယ်၊ တွမ်ကို အခုချက်ချင်း သွေး
မေးမယ် သိရဲ့လား။ ရှင်နဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊ ရှင်ကို မွေ့
မုန်း ထားပြီးသား . . . ရှင်နဲ့မွေ့ ဘာမှ မပတ်သက်
တော့ဘူး”

“မွေ့ မသွားရဘူးနော်”
ဆတ်ခနဲ ထလိုက်သော မွေ့လက်ကို စိုးမိုး
လှမ်းဆွဲထားကာ တထိတ်ထလန့် ပုံစံနှင့် တားဆီးတာမို့
လက်ကို ဆောင့်ရုန်းထွက်လိုက်ရင်း . . .
“ရှင် အေးအေးနေ စိုးမိုး . . . ရှင်ကိုမုန်းတယ် သိလား”

“မင်း သွားလို့မဖြစ်ဘူး မွေ့ . . . မင်းကို သူ လုံးဝ
အတွေ့ခံမှာ မဟုတ်ဘူး . . . မင်းကို သူ အရမ်း နာ
ကြည်းနေတာ”

“သွားစမ်းပါ . . . ငပေါစကားတွေ လာမပြောနဲ့၊
မွေ့ကို တွမ်က သိပ်ချစ်တာ . . . နားလည်လား။
မွေ့ကို ဘယ်တော့မှ မနာကြည်းနိုင်ဘူး။ မွေ့တောင်
သူ့ကို မနာကြည်းခဲ့ဘူး”

“ဟား ဟား . . . အဲဒါက မင်းအထင်ကိုး မွေ့ရဲ့၊
ဒီမှာ မွေ့ . . . မင်း စိုးမိုးဆိုတဲ့ကောင်ကို တစ်သက်လုံး
မချစ်နိုင်ခဲ့သလို တွမ်ဆိုတဲ့ကောင်ကိုလည်း လုံးဝ မချစ်
ရဘူး . . . မှတ်ထား”

အံ့ကြိတ်ကာ အော်ပြောနေသော စိုးမိုးအသံက
စိုးမိုးတက်လာသည်။ စိုးမိုးမျက်နှာကိုကြည့်ကာ မွေ့ရင်ထဲ
ဆဲခွဲခွဲစိတ်တွေ တဆွဆွ တက်လာ၏။ မွေ့နှင့် စိုးမိုးကြားက
အခြေအနေမှာ မျှော်လင့်မထားဘဲ ရုတ်ခြည်း တင်းမာပေါက်
ကွဲလာတော့သည်။

“ရှင်က ဘာကောင်ကြီးမို့လဲ၊ မွေ့ကို လာတားလို့ လုံးဝ
မရဘူးမှတ်ထားလိုက်၊ စိတ်ချ . . . တွမ်ကို ရအောင်ကို
ပြန်ချစ်ပြမယ် . . . ရှင်းလား။ ရှင် မြဲမြဲမှတ်ထား . . .
ရှင် မွေ့ဘဝထဲမှာ လုံးဝ မရှိတော့ဘူး၊ ရှင်ကို လုံးဝ
မုန်းလိုက်ပြီ၊ ရှင်နဲ့မွေ့ ဘာမှ မပတ်သက်တော့ဘူး။
ရှင်လမ်း ရှင်သွား . . . မွေ့လည်း မွေ့လမ်း မွေ့သွား
မယ်”

“အေး . . . မင်းလမ်း မင်းသွားချင်တိုင်းလည်း မေးတော့ဘူး။ တွမ် မင်းကို မေ့ထားလိုက်ပြီ၊ မင်းကို မုန်းသွားပြီ . . . နောက်ဆုံး ရှင်းပြလိုက်မယ် မင်းတွေ့ကြိုးစားလည်း သူ့ အတွေ့ခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲသိလား . . . မင်း သူ့ကို ဖြတ်လိုက်တဲ့စာ သူ့ဆီ ရောက်ခဲ့တာ နှစ်နှစ်ကျော်ပြီ”

“အာ . . .”

မွေ့ မျက်လုံးတွေ ပြာမိုက်သွားကာ နှလုံးသွေးတွေ ရပ်တန့်သွားရသည်။ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ စိုးမိုးမျက်နှာကို ပြူးကြောင်ကြောင် စိုက်ကြည့်နေမိရင်း နှလုံးခုန်သံတွေ ဆူညံပြင်းပြလာသည်။ ရင်တွေ ပွက်ပွက်ဆူတမျှ ပူပန်သွားကာ . . .

“တွမ်ကို မွေ့ဖြတ်လိုက်တဲ့စာ . . . ဟုတ်လား . . . ဘာတွေလဲ . . . ဘာ . . . ဘာလဲ”

စကားတွေ ပီသစွာ ဆက်မပြောနိုင်ဘဲ နှုတ်ဖျားတွေ တုန်ယင်ကာ ဆွဲအသွယ် တစ်ယောက်ပမာ ကြောင်ငေးငေးကြီး ဖြစ်နေသည်။ မယုံကြည်ဖွယ် စကားတစ်ခွန်းက မွေ့နှလုံးသားကို ဆွဲထုတ်ယူငင်လိုက်သလို ရင်ထဲ ဟာကျလွန်းလှသည်။

“သိပ်အံ့ဩနေလား . . . မင်းလက်ရေးနဲ့ တွမ်ဆီက မင်းက ဖြတ်လိုက်တဲ့စာ ရောက်ခဲ့တာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်ကတည်းကပဲ”

“အို . . . မွေ့မှ မရေး”

“ဪ . . . မွေ့ကလည်း မွေ့လက်ရေးကိုရော တွမ်

လက်ရေးကိုပါ တို့ ကျွမ်းကျင်တယ်ဆိုတာ မင်း သိတယ် မဟုတ်လား။ မင်းဆီကို လွန်စွာတုန်းက စာလာပေးတဲ့ကောင်နဲ့အတူ တွမ်ကိုပေးဖို့စာပါ နှစ်နှစ်ကလေးတို့ ရေးလိုက်တာ . . . ရှင်းလား။ ဟိုကောင်က လန်ဒန်စာတိုက်ကနေ တွမ်လိပ်စာတပ်ပြီး တွမ်ဆီ ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ စာရောက်လာတော့ တွမ်အနားမှာ ဘို့ရှိနေတယ် . . . တွမ် ပေါက်ကွဲသွားအောင် တိုပဲ ဆွပေးလိုက်ရတာ။ မွေ့နဲ့ငါကမှ တကယ့်ချစ်သူတွေလို့ . . . မင်းတို့ မွေ့က မုန်းနေတာလို့”

“ဟင် . . .”

မွေ့ ပေါက်ကွဲလွင့်စဉ်သွားပြီးနောက် နာကြည်းလွန်းစွာ စိုးမိုးပါးဆီ ဘယ်ပြန်ညာပြန် ရိုက်ချလိုက်မိသွားသည်။ စက်ဆုပ်လွန်းစွာကြည့်ရင်း . . .

“လူယုတ်မာ . . . လူယုတ်မာ . . . နင် အရမ်းယုတ်မာတယ်။ နင့်ကို အရမ်း အရမ်း မုန်းတယ် . . . မုန်းတယ်”

မွေ့ ချာခနဲ လှည့်ပြေးအထွတ်မှာ ရင်ခွင်ကပ်ခုခံ ကျရောက်သွားရသည်။ ထိတ်လန့်လွန်းစွာ မောကြည့်မိတော့ မျက်ရည်စိုလက်နေသော မျက်ဝန်းများဖြင့် ကြင်နာစွာ နှိတ်ငေးနေသော လူကလေးက . . .

“မွေ့ရယ် . . .”

ဟု ခပ်တိုးတိုးရွတ်ရင်း မေးကြောထွေးယောင်ထွေးနဲ့အောင်ပင် အံ့ကြိတ်ထားလေသည်။

“မင်း ရက်စက်လှချေလား စိုးမိုး . . . မင်း ဒီလောက် တောင် ယုတ်မာခဲ့သလား”

ဗျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ရဲ့ရဲနီကာ အော်ဟစ်နေ သော တွမ်မေးလေးကို မွေ့ ဆွဲကိုင်လှုပ်ယမ်းလိုက်မိသည်။

“တွမ် . . . သတိထားနော်၊ စိုးမိုး . . . ရှင်ထွက်သွား”

စိုးမိုး ချာခနဲ လှည့်ကာ ထွက်သွားသည်။

“မွေ့ရယ် . . . ကိုယ် စိတ်မကောင်းလိုက်တာ၊ မွေ့လေး ကို ကိုယ် အရမ်းနာကြည်းနေခဲ့မိတယ်၊ နာကြည်းစရာပဲ လေ . . . မွေ့လေး စဉ်းစားကြည့် . . . ဒီကောင် ပီပီရီရီ လုပ်ခဲ့တာ၊ မွေ့လက်ရေးနဲ့ မွေ့ဖြတ်တဲ့စာကို ဖတ်ပြီးပြီးချင်း ရင်ထဲက ဟုန်းခနဲပဲ အသားတောင် တဆတ်ဆတ်တုန်တယ်၊ ကိုယ့်ကို အရှက်ခွဲလိုက်တာမို့ ကိုယ့်မာနကို ချိုးချလိုက်တာမျိုးပေါ့၊ ကိုယ် အရမ်းခံစား ရတာပဲ၊ ရင်ကွဲတာက တစ်ဖက် . . . ရှက်တာထ လည်း တစ်ဖက်၊ မခံချင်စိတ်တွေရော အစုံပဲ၊ ရင်ထဲ အရမ်း လောင်မြိုက်ခဲ့ရတာ . . .

မွေ့အပေါ် သိပ်ချစ်ခဲ့ရတော့ လုပ်ရက်လိုက် တာ ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ အရမ်းပေါက်ကွဲမိတာပဲ . . . စိုးမိုး ကလည်း ပြောတာပေါ့၊ ကိုယ့်ကို မွေ့က အရင်ကတည်း က မုန်းနေတာတဲ့၊ ကိုယ် မွေ့ကို မိုးကောင်းကိစ္စနဲ့ ပထ သက်ပြီး ရန်စခဲ့ဖူးတာကိုး . . . မွေ့ အပြီးကြီးကြီး ကိုယ့်ကို ချွတ်လိုက်တာပေါ့၊ သူနဲ့ မွေ့နဲ့ကမ္ဘာ တကယ် ချစ်ခဲ့ကြတာတဲ့၊ ပူထူနေတော့ကွာ . . . ဘာမှလည်း

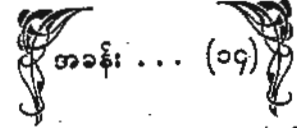
မမြင်မိတော့ဘူး . . . မွေ့ လုပ်ရက်သွားတာအတွက် အရမ်းလည်း ရှက်တာပဲ၊ မာနတစ်လုံးနဲ့ နေလာခဲ့ပြီး မှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ လှည့်စားစော်ကားတာ ကို ခံလိုက်ရတယ်ဆိုပြီး အရမ်း အခံရခက်တာ”

“တွမ် . . . တွမ်ရယ် . . . မွေ့ . . . မွေ့ အဲဒီလို လုပ်ဖို့ စိတ်တောင် မကူးခဲ့ဖူးပါဘူး၊ တွမ်ကို မွေ့ အရမ်း ပဲချစ်တာ . . . မွေ့ တွမ် ခွဲသွားမှာကိုတောင် သိပ် ကြောက်ခဲ့တာပါ . . . မွေ့က စခွဲဖို့ဆိုတာ တွေး တောင် မတွေးခဲ့မိဘူး”

ရုတ်တရက် စိုးမိုးတို့အိမ်ထဲမှ ထိခိုက်ကွဲရှသံတွေ ဆူညံလာရတာမို့ မွေ့နှင့် တွမ် လူချင်းခွာလိုက်သည်။ တစ် အိမ်လုံး စိုးမိုးအော်သံတွေ ဆူညံသွားတာမို့ မွေ့နဲ့တွမ် မွေ့ ကားပေါ်တက်ကာ မောင်းထွက်ခဲ့လိုက်သည်။ စိုးမိုး အရမ်း ထိခိုက်ပေါက်ကွဲသွားပုံပဲ၊ စိုးမိုးလို အချစ်မျိုး . . . စိတ်ဓာတ် မျိုးကို မွေ့ အရမ်းပင် ကြောက်လန့်သွားရသည်။ ကံကောင်းလို့ မွေ့နဲ့တွမ် မဝေးကြရတာ။ ဒါတောင် နှစ်နှစ်ကျော်ကျော် တစ် ယောက်ကို တစ်ယောက် အထင်လွဲမှား နာကြည်းနေခဲ့မိတာ။ အကွက်ကျကျ စိစဉ်ကာ မွေ့နဲ့ တွမ်ကို ခွဲခွာခဲ့တဲ့ စိုးမိုးကို မွေ့ သိပ်ကြောက်သွားမိသည်။ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် ကို မချစ်နိုင်ဘဲ ပေါ့ပေါ့ပျက်ပျက် သွားစခဲ့မိတာအတွက် နောင်တဆိုတာ စိုးမိုးနှင့် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ရရှိခဲ့ရပြီ။ နောင်ဆိုရင် မွေ့ချစ်သူလေး တွမ်ရင်မှာ ထာဝရနားခိုကာ အေးအေးဆေးဆေးလေးပဲ မွေ့ နေပြစ်တော့မှာပါ။

တွမ်နှင့် ခွဲခွာခဲ့ရဖူးသည့် အချိန်ကလေးတွေကို
နှမြောတသစ္စာ လွမ်းဆွတ်မိရင်း မခွဲနိုင်တော့တဲ့ ခံစားချက်
နှင့်အတူ တွမ် ရင်ခွင်နား ကပ်နေလိုက်မိသည်။ တွမ်နဲ့မွေ့
သည်တစ်သက် မခွဲပါရစေနဲ့တော့။

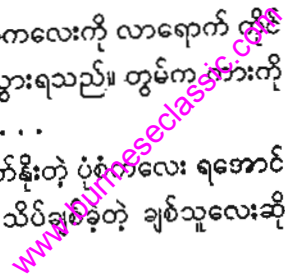

“မွေ့ရယ် . . . ကိုယ့်အပေါ်မှာ သန့်သန့်စင်စင်လေး
ချစ်ခဲ့တဲ့ မွေ့လေးကို ဟန်ဆောင်ခဲ့တယ်လို့ အထင်လွဲခဲ့
မိတယ်”

“ဘာထူးလဲ တွမ်ရယ် . . . မွေ့လည်း တွမ်ကို အထင်
လွဲနေခဲ့မိတာပဲ။ ခံစားချက် အတူတူတွေနဲ့ မွေ့နဲ့တွမ်
ဝေးနေခဲ့ရတယ်နော် . . . မွေ့ စိတ်မကောင်းလိုက်
တာ”

တွမ်က မွေ့မျက်နှာကလေးကို လာရောက် တိုင်
ကြည့်လိုက်တာမို့ ကားက ယိမ်းသွားရသည်။ တွမ်က ကားကို
သမ်းဘေးမှာ ထိုးရပ်လိုက်ရင်း . . .

“မွေ့လေးဆိုတာ ကိုယ်မြတ်နိုးတဲ့ ပုံစံကလေး ရအောင်
ပြုပြင်ယူခဲ့ရတဲ့ ကိုယ့်ကို သိပ်ချစ်ခဲ့တဲ့ ချစ်သူလေးဆို

တာ ကိုယ် အရမ်းယုံပါတယ် . . . အထင်လွန်နေခဲ့မိ
တာတွေက မွေ့ကြောင့်လည်း မဟုတ်သလို ကိုယ့်
ကြောင့်လည်း မဟုတ်ခဲ့ဘူးလေ . . . စိုးမိုးကြောင့်
ကိုယ်တို့ ဝေးခဲ့ကြရတာ၊ မာန အချိုးခံခဲ့ရတယ်ဆိုပြီး
ကိုယ် ရှက်စိတ်နဲ့ မွေ့အပေါ် နာကြည်းနေခဲ့မိပေမယ့်
မွေ့လေးကို တစ်ရက်မှ မမေ့ခဲ့ဘူး . . . ကိုယ် မွေ့
လေးကို အရမ်းချစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မွေ့လေး ယုံလားဟင်”

“မွေ့ အရမ်းယုံပါတယ် . . . လွမ်းလိုက်တာ တွမ်လေး
ရယ်၊ မွေ့ . . . မွေ့မျက်နှာ ပြောင်းလဲသွားတာ တွမ်
ဘယ်လို နေလဲဟင်”

“အရမ်းတော့ ထူးဆန်းအံ့ဩနေမိတယ် . . . ဒါပေမယ့်
မို့ဆိုတာကလေးနဲ့ ကိုယ့်နားမှာ ရှိနေကတည်းက
မွေ့လေးရဲ့ မျက်လုံးကလေးရယ်၊ အသံလေးရယ်၊ လှုပ်
ရှားပုံ အမူအရာလေးတွေရယ်၊ နေပုံထိုင်ပုံကလေးတွေ
ကို မွေ့နဲ့တူလွန်းလို့ ရင်းနှီးနေခဲ့မိတာ . . .

စိုးမိုးပြောပြောချင်း ကိုယ်က အရမ်း တုန်လှုပ်
သွားတာပဲ၊ ယုံတောင် မယုံချင်ဘူး . . . နောက်မှ
တဖြည်းဖြည်း လက်ခံယူလိုက်မိတာ၊ မွေ့ကို အရမ်း
သနားတာပဲ၊ နာကြည်းမိတာတွေတောင် ပျောက်ပျက်
ပြီး မွေ့ကို အရမ်း အားပေးချင်နေမိတာ၊ ဒီနေ့လည်း
ခြံထဲမှာ မွေ့ ကားလေးတွေ့လို့ ကိုယ် ဝင်လာခဲ့မိတာ၊
ဒါကြောင့် အကုန်ကြားလိုက်ရတာ . . . မွေ့သာမမို့
ရင် ကိုယ် စိုးမိုးကို တစ်ခုခု လုပ်လိုက်ပြီးပြီ . . . လုံးဝကို

ပေါက်ကွဲသွားတာ . . . အချိန်တွေ နည်းနည်း
နောနော မဟုတ်ဘူးနော် . . . နှစ်နှစ်ကျော်ကျော်
ကွဲသွားရတာ”

“စိုးမိုး အဲဒီလောက် အကြိမ်စက်လိမ့်မယ်လို့ ထင်မှ
မထင်ထားတာ . . . မွေ့တို့နှစ်ယောက်လုံး တစ်
ယောက်ကိုတစ်ယောက် နာကြည်းသွားအောင် သူ ပီပီ
ရိရိ ကြံစည်ထားတာနော် . . . အံ့ဩဖို့ ကောင်းလိုက်
တာ”

“အဲဒါတွေ မေ့လိုက်ကြစို့ . . . တို့ဘဝမှာ အဲဒါဟာ
အကြီးမားဆုံး သင်ခန်းစာပဲပေါ့၊ နောက်ဆို ဘာ
ပြဿနာမဆို နှစ်ယောက်ဆိုင် ဖြေရှင်းကြတာပေါ့၊
ခုဟာကလည်း တိုက်ဆိုင်သွားတာပါ၊ မွေ့ဆီကလည်း
စာလုံးဝ မလာတော့ သံသယပိုရှိစရာ ဖြစ်သွားတာ
ပေါ့”

“အို . . . မွေ့ စာတွေရော ဓာတ်ပုံတွေရော ပို့ပေး
တယ်”

“တို့ လုံးဝမရဘူး မွေ့ . . . သေချာပါတယ် စိုးမိုး
ကြားကနေ စာတွေ ဖျောက်ပစ်ခဲ့တာပေါ့၊ ဒါကြောင့်
တို့ စာတိုက်ပုံးထဲ စာသွားရှာတိုင်း စိုးမိုး မျက်နှာပုံး
မသေတာ၊ မွေ့ စာအနေနဲ့ တို့ရခဲ့တာက အဲဒါပဲ
တို့ကို မွေ့ တကယ် မချစ်ဘူးဆိုတာတွေရယ် . . .
တို့ကို မာနချိုးတဲ့ စကားမျိုးတွေ ရေးထားတဲ့ စာ . . .
လက်ရေးကလည်း မွေ့လက်ရေး”

www.burmeseclassic.com

“တော်ပါတော့ တွမ်ရယ် . . . အဲဒီအချိန်ကလေးတွေ လွမ်းဖို့ကောင်းလိုက်တာ”

အို . . . အံ့ ဩမချင်မရဲဖြစ်ဖွယ် ခွဲခဲ့ရတဲ့ ချစ်သူနှစ်ယောက်အကြားမှာ နောက်တစ်ခါ ခွဲခဲ့ရသော်ဆိုတဲ့ စကားဟာ အင်မတန် ခါးသီးလှသည်နော်။ ဘယ်သူ တစ်ဦး တစ်ယောက်က အလွယ်တကူ ယုံကြည်လက်ခံနားလည်ပေးဖို့ ဆန္ဒရှိကြမလဲ။ လက်တွေ့ကြုံဆုံရင်ဆိုင်ခဲ့ရတဲ့ အဖြစ်အပျက် တွေဟာ စိတ်ကူးယဉ်တွေထက် ဆန်းကြယ်သည်ထား၊ ပြောင်းလဲခဲ့ရတဲ့ မွေ့မျက်နှာကလေးကိုကြည့်သော ဆန်းကြယ်သော အားတစ်မျိုးပါသည့် ချစ်သူမျက်ဝန်းကြည့်ကလေးတွေလောက် မွေ့နှလုံးသားကို မဆန်းကြယ်စေတော့ဘူး ဆိုပါတော့ . . . တွမ်ရယ်။

စိတ္တသူခ၊ ကာယသူခဖြင့် ပြည့်စုံနိုင်ပါစေ ...

မေတ္တာအားဖြင့် ...

ထွန်းထားထား (ဆေးတက္ကသိုလ်)